

Introduktion

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund=viktigast text; blå viktig text; gul mindre viktig

Gud skrivs som Hen=maskulin+feminin

Varje människa kämpar för att uppnå livslång lycka och övervinna motgångar. Från vardagliga individuella händelser till de stora händelserna som formar historiens gång, är varje händelse ändå till roten ett uttryck för människans strävan efter allt större lycka.

Hur uppstår då lycka?

Människor känner glädje när deras önskningar blir uppfyllda.

Ordet "önskningar", förstås ofta inte i sin ursprungliga betydelse, eftersom under nuvarande omständigheter tenderar våra önskningar att följa ondska snarare än godhet. Önskningar som resulterar i orättvisa kan inte utgå från en persons ursprungliga sinne. Det ursprungliga sinnet är väl medvetet om att sådana önskningar leder till olycka. Därför avvisar det onda begär och strävar efter att följa det goda. Även till priset av sina liv, söker människor efter den glädje som kan hänrycka det ursprungliga sinnet. Detta är människans villkor: vi famlar längs ansträngande vägar för att i dödens skugga söka efter livets ljus.

Har någon förverkligat glädjen i där det ursprungliga sinnet gläds genom att utföra onda begär? Närhelst sådana önskningar är tillfredställda, känner vi oro i våra samveten och ångest i vårt hjärta.

Skulle en förälder någonsin lära sitt barn att vara ond? Skulle en lärare medvetet inpränta orättfärdighet i sina elever?

Impulsen från ursprungliga sinnet, som alla äger är att avsky det onda och upphöja det goda.

I religiösa människors liv kan man se en intensiv kamp för att förverkliga godhet genom att målmedvetet söka efter det ursprungliga sinnets önskan. Men alltsedan tidens begynnelse, har inte en enda person som strikt följt av hans/hennes ursprungliga sinne. Som Paulus skrev, "Ingen rättfärdig finns, inte en enda, ingen förständig finns, ingen finns som söker Gud."

Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade.

Ingen finns som gör det goda, inte en enda. - Rom. 3:10-11

Till min inre människa gläder jag mig över Guds lag, men i mina lemmar ser jag en annan lag, som ligger i strid med lagen i mitt sinne och som gör mig till fånge under syndens lag i mina lemmar. Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? - Rom. 7:22-24

Vi hittar en stor motsägelse i varje människa. Inom samma individ finns två motsatta sinnen: det ursprungliga sinnet som önskar godhet och det onda sinnet som önskar ondska. De är engagerade i en våldsam strid, som strävar efter att uppnå två motstridiga syften. Varje varelse som har en sådan motsägelse inom sig själv är dömd till undergång. Människor, som har förvärvat denna motsättning, lever på gränsen till undergång.

Kan det verkligen vara så att det mänskliga livet har sitt ursprung i en sådan motsägelse? Hur kunde varelser med en själv motsägande personlighet uppstå? Om en sådan motsägelse existerat från början, skulle mänskligt liv aldrig ha kunnat uppstå. Motsättningen måste därför ha utvecklats efter födelsen av den mänskliga rasen.

Kristendomen tolkar detta förstörda tillstånd som följden av det mänskliga syndafallet.

Kan någon ifrågasätta att det mänskliga tillståndet fallit? När vi inser att, på grund av syndafallet, har vi kommit fram till kanten av självförstörelse, gör vi desperata ansträngningar för att lösa konflikten inom oss. Vi kämpar emot det onda begär som kommer

från vårt onda sinne och omfamnar de goda önskningarna som har sitt ursprung i vårt ursprungliga sinne.

Trots detta har vi inte kunnat hitta det slutliga svaret på frågan: Vad är det innersta väsen hos detta goda och onda?

Vi har fortfarande inte någon absolut och slutgiltig sanning som kan göra det möjligt för oss att urskilja, till exempel, vilken av de två, teism eller ateism, som är god och ond. Dessutom är vi helt okunniga om svaren på sådana frågor som: Vad är det ursprungliga mänskliga sinnet, källan till goda önskingar? Vad är ursprunget till det onda sinnet som uppviglar onda begär i strid med det ursprungliga sinnet? Vad är den grundläggande orsaken till denna motsättning som förstör människor? För att avvärja onda begär och följa goda önskingar, måste vi övervinna denna okunnighet och få möjlighet att tydligt skilja mellan gott och ont. Då kan vi välja vägen till det goda livet som det ursprungliga sinnet söker efter.

Med fokus på intellektet, så representerar det mänskliga syndafallet mänsklighetens nedstigning i okunnighet. Människor består av två aspekter: den inre och den yttre, eller sinne och kropp, likaså består intellektet två aspekter: en inre och en yttre. På samma sätt finns det två slags okunnighet: inre okunnighet och yttre okunnighet.

Inre okunnighet i religiösa termer, är andlig okunnighet. Det är okunnighet om sådana frågor som: Vad är människans ursprung? Vad är meningen med livet? Vad händer efter döden? Existerar Gud och andliga världen? Vad är gott och ont? Yttre okunnighet är okunnighet om den fysiska världen, inklusive den mänskliga kroppen. Det är okunnighet om sådana frågor som: Vad är ursprunget till vårt fysiska universum? Vilka är de naturlagar som styr alla fenomen?

Från historiens gryning fram till idag, har människor oavbrutet sökt efter sanningen och hur man kan övervinna båda typerna av okunnighet och uppnå kunskap.

Genom religionen har mänskligheten följt vägen för att söka efter inre sanning och genom vetenskap följt vägen att söka yttre sanning.

Religion och vetenskap, var och en inom sina respektive områden, har varit metoder för att söka efter sanningen, för att övervinna okunnighet och uppnå kunskap. Så småningom bör religion och vetenskap integreras och deras problem lösas i en gemensam ansträngning, de två aspekterna av sanningen, inre och yttre, bör utvecklas i full harmoni. Först då, helt befriad från okunnighet och genom att leva enbart i godhet enligt det ursprungliga sinnet, kommer vi njuta av evig lycka.

Vi kan urskilja två stora vägar i sökandet efter lösningar av de grundläggande frågorna om människans liv. I den första har människor sökt i den resulterande, materiella världen.

De som vandrar den vägen, tror att det högsta sättet är att knäböja inför mycket avancerad vetenskap. De är stolta över makt och den materiella tröst den ger. Men kan vi njuta fullständig lycka med endast de yttre förhållanden som tillfredsställer köttet?

Utvecklingen av vetenskap kan skapa en bekväm social miljö där vi kan njuta av stor rikedom och välstånd, men kan detta ensamt verkligen tillfredsställa de andliga önskningarna från det inre jaget? Köttets snabbt försvinnande glädjeämnen är ingenting jämfört med den salighet som upplevs av dem som går på vägen mot upplysning, och som finner glädje mitt i enklaste fattigdom. Gautama Buddha, som övergav lyx i kungliga palatset och blev hänförd i sökandet efter "vägen", var inte den enda som vandrade runt hemlös sökande efter hans hjärtas viloplats. Precis som en frisk kropp bor i en sund själ, så är också kroppen nöjd bara när sinnet är fyllt av glädje.

Hur mår den sjöman som reser på den materiella världens hav under segel av vetenskap i jakt på fysiska bekvämligheter? Låt hen komma till kusten som han längtar. Han kommer så småningom att inse att det är något annat än själva kyrkogården där hans kropp kommer att begravas.

Vart är vetenskapen på väg? Hittills har forskningen inte omfattat den inre världen av orsak, utan har begränsat sig till den yttre världen. Den har inte anammat världens kärna utan har begränsat

sig till en värld av fenomen. Men dagens vetenskap går in i en ny fas. Den är tvungen att höja blicken från den yttre och resulterande världen av fenomen till den inre och orsaks-världens essens. Den vetenskapliga världen har börjat inse att vetenskapen inte kan uppnå sina slutmål utan en teoretisk förklaring av orsaken, den andliga världen.

När sjömannen, som har fullgjort sin resa på jakt efter yttre sanning under segel av vetenskap, hissar ännu ett segel, religionens segel, och ger sig ut på en ny resa i jakten på inre sanning så kommer han slutligen att ledas mot målet som hans ursprungliga sinne längtar efter.

Den andra vägen av mänsklig strävan är att försöka besvara de grundläggande frågorna om människans liv genom att överskrida de resulterande fenomenens värld och söka i en värld av inre väsen.

Onekligen har filosofier och religioner som har sökt denna väg gett oss många bidrag. Filosofer, helgon och vise män har banat väg för godhet för folket i sin tid. Men många av deras prestationer har blivit omtolkade till andliga bördor för dagens människor.

Tänk på detta objektivt. Har någon filosof någonsin kommit fram till den kunskap som kunde lösa mänsklighetens djupaste ångest? Har någon helig någonsin tydligt upplyst vägen genom att lösa alla de grundläggande frågorna om människans liv och universum? Har inte deras läror och filosofier orsakat fler obesvarade frågor, vilket därmed gett upphov till skepsis?

Dessutom har ljuset från den väckelse som religioner i alla åldrar visat de många själar som famlande i mörkret nu bleknat med historiens fortsatta flöde. De har lämnat endast dunkla, glimtar i fallande mörkret.

Undersök kristendomens historia. Som bekännande frälsning för mänskligheten, så har kristendomen vuxit genom en tumultartad 2000-årig historia, och utvidgat sitt inflytande över hela världen fram till vår tid. Men vad har det blivit av den kristna andan som en gång

kastade flammor över livet så lysande att trots den mest brutala förföljelse av det romerska riket, fick romerska medborgare böja knä inför den korsfäste Jesus? Det medeltida feodala samhället begravde kristendomen levande. Även om reformationens höga fackla skapade nytt liv, kan dess flamma inte vända tillbaka den svepande strömmen av mörker.

När kyrklig kärlek avtog när vågor av kapitalistisk girighet hade uppsving över hela det kristna Europa, när svältande massor bittert ropade i slummen kom löftet om deras frälsning inte från himlen utan från jorden. Dess namn var kommunismen. Kristendomen, även om det bekände Guds kärlek hade urartat till en död kropp av präster som följde efter tomma slagord.

Det var då bara naturligt att en fana av uppror skulle höjas, med argumentet att en skoningslös Gud aldrig skulle tillåta ett sådant lidande. På detta sätt föddes den moderna materialismen. Det västerländska samhället blev en grogrund för materialismen, det var den bördiga jorden där kommunismen blomstrade.

Kristendomen förlorade sin förmåga att nå lika stora framgångar som antingen kommunism eller materialism och kunde inte presentera sanningen som kunde besegra deras teorier. Kristna såg hjälplöst på när ideologier knoppades och trivdes i deras mitt och utökat sitt inflytande över hela världen. Vad synd detta är! Vad mera är, även om kristna läran lär att hela mänskligheten härstammar från samma föräldrar, så kommer många kristna nationers invånare som bekänner denna doktrin inte ens sitta tillsammans med sina bröder och systrar av olika hudfärger. Detta illustrerar den faktiska situationen i dagens kristendom, som har förlorat mycket av makten att omsätta Jesu ord i praktiken. Det har blivit ett hus av livlösa ritualer, en vitkalkad grav.

Det kan komma en dag då mänskliga ansträngningar kan få slut på sådana sociala missförhållanden, men **det finns en social belastning som mänskliga ansträngningar enbart aldrig kan utrota. Det är sexuell omoral. Kristen läran anser att detta är en dödssynd. Vilken tragedi att dagens kristna samhälle inte kan blockera denna väg nedåt undergång som så många människor blint rusar mot!**

Dagens kristna har fallit offer för förvirring och splittring, och de kan bara hjälplöst se när oräkneliga liv sugas in i virvelström av omoral.

Detta är bevis för att konventionell kristendomen står maktlös att utföra Guds vilja (försyn) att rädda mänskligheten i nuvarande tidsålder.

Vad är anledningen till att religiösa människor, som trots att de uppriktigt söker efter inre sanning, ändå inte har kunnat utföra sin gudagivna mission? Förhållandet mellan världen av orsak och världen av verkan kan jämföras med den mellan själ och kropp. Det är en relation mellan orsak och verkan, inre och yttre, subjekt och objekt partner. Precis som människor uppnår fullkomlighet karaktär endast när kropp och själ är helt förenade, måste de två världarna orsak och verkan samverka i perfekt harmoni innan den ideala världen kan förverkligas.

Som med förhållandet mellan kropp och själ, så även en värld av verkan inte existera förutom en värld av orsak, och världen essens kan inte existera förutom världen av fenomen. Därför är livet efter döden oskiljaktigt kopplade till liv i denna värld. Andlig glädje är ofullständig utan fysiskt välbefinnande.

Religioner har gjort stora ansträngningar för att förneka livet i denna värld i sin strävan efter evigt liv. De har föraktat kroppens nöjen för den andliga lyckans skull. Men hur hårt de än anstränger sig, kan människor inte avskilja sig från denna världens verklighet eller förintä önskan efter fysiska njutningar, som följer dem som en skugga och som inte kan skakas av.

Denna värld med dess begär griper envist tag i religiösa, driver dem ner i djup vånda. Sådan är den motsättning som plågar deras hängivna andliga liv. Även många upplysta andliga ledare, som fortfarande slits av denna motsägelse, har mött ett sorgligt slut.

Detta är huvudorsaken till inaktivitet och svaghet i dagens religioner: de har inte löst denna konflikt.

En annan faktor som ödesbestämt religioner att gå tillbaka. I takt med vetenskapens framsteg har det mänskliga intellektet blivit mycket sofistikerat, vilket kräver ett vetenskapligt förhållningssätt för

att förstå verkligheten. De traditionella religionernas läror, å andra sidan, saknar för det mesta vetenskapliga förklaringar.

Det vill säga, de nuvarande tolkningarna av inre och yttre sanning stämmer inte överens.

Det yttersta syftet med religion kan uppnås först när man först tror på det i sitt hjärta och sedan omsätter det i praktiken. Men utan att först förstå, kommer tro inte att hålla. Till exempel det är för att förstå sanningen och därmed forma vår tro som vi studerar heliga skrifter. På samma sätt var det för att hjälpa människor att förstå att han var Messias, och därigenom få dem att tro på honom, som Jesus utförde mirakler. Förståelse är utgångspunkten för kunskap.

Men i vår tid kommer folk inte att acceptera vad som inte är demonstrerat med vetenskaplig logik. Eftersom religioner därför nu inte kan vägleda människor ens till nivån av förståelse, än mindre till tro, har de inte kraften att uppfylla sitt syfte. Även inre sanning kräver logiska och övertygande förklaringar. Igenom hela den långa historien har religioner verkligen varit på väg mot den punkt när deras läror kan granskas vetenskapligt.

Religion och vetenskap, som båda startar med uppdraget att skingra de två aspekterna av mänsklig okunnighet, verkar under sin utveckling tagit motsatta motsägelsefulla och oförenliga positioner. Men för att mänskligheten helt skall kunna övervinna de två aspekterna av okunnighet och fullständigt förverkliga det goda som det ursprungliga sinnet önskar, så måste det någon gång i historien växa fram en ny sanning som kan förena religion och vetenskap och lösa deras frågor på ett integrerat sätt.

Det kanske stör religiöst troende, särskilt kristna, att behöva acceptera att ett nytt uttryck av sanning måste komma fram. De tror att skrifterna de har redan är fullkomliga och utan fel. Visst är sanningen i sig själv unik, evig, oföränderlig och absolut. Men Skrifterna är inte sanningen själv, utan läroböcker som undervisar sanningen. De uppstod vid olika tidpunkter i historien allteftersom mänskligheten utvecklats sig både andligt och intellektuellt. Djupet och omfattningen av undervisningen och sättet att uttrycka

sanningen varierade naturligtvis beroende på varje ålder. Därför får vi aldrig betrakta sådana läroböcker som absoluta (fullständiga) i varje detalj. - *Jfr Eskatologi 5*

Människor behöver religionen för att söka den slutgiltiga verkligheten och förverkliga godhet i enlighet med det ursprungliga sinnets inriktning. Således är målet för varje religion detsamma. Dock har religioner växt fram i olika former beroende på deras olika uppdrag, de kulturer som de slog rot i, och deras särskilda historiska period. Deras skrifter har uttryckts i olika former av liknande skäl. **Samtliga skrifter har samma syfte: att belysa sin omgivning med sanningens ljus. Men när en starkare ljuskälla lyser så bleknar den gamla lampans sken.** Eftersom religioner saknar kraften att leda moderna människor ur den mörka dödens dal in i hela strålglansen av liv, så måste det uppstå ett nytt uttryck av sanning som kan utstråla ett nytt och skarpare ljus. **Jesus förkunnade att Gud en dag skulle avslöja en ny sanning: " Detta har jag talat till er i liknelser. Men det kommer en tid, då jag inte längre skall tala till er i liknelser, utan öppet förkunna för er om Fadern."** - *Joh. 16:25*

Vilken uppgift måste då den nya sanningen uppfylla?

Den nya Sanningen bör kunna förena kunskap genom att förena den inre sanning som eftersträvas av religionen med den yttre sanning som eftersträvas av vetenskapen. Därför kommer det att bli möjligt för alla människor att övervinna de två typerna av okunnighet, den inre och den yttre, och fullständigt förstå de två typerna av kunskap.

Därefter bör den nya sanningen vägleda fallna människor att blockera det onda sinnets vägar och att fullfölja målen från det ursprungliga sinnet, så att godhet kan uppnås. Det skall vägleda människor att ta bort det dubbla sinnet som ibland söker det goda och ibland det onda. Det skall ge religiösa människor kraften att övervinna motsättningar som de möter i sin kamp för att leva efter Vägen.

För fallna människor är kunskapen livets ljus som ger kraften i väckelsen, medan okunnighet är dödens skugga och orsaken till undergång. Okunskap kan inte föda sanna känslor, och i avsaknad

av kunskap och känslor kan inte viljan att agera uppstå. Utan väl fungerande känslor, intellekt och vilja, kan ingen leva som en sann människa.

Om vi är skapade på ett sådant sätt att vi inte kan leva åtskilda från Gud, då förpassar säkert vår okunnighet om Gud oss till att gå usla vägar. Även om vi flitigt studerar Bibeln, kan vi verkligen säga att vi känner Gud? Kan vi någonsin förstå Guds hjärta?

Det nya uttrycket av sanning skall kunna avslöja Guds hjärta: Hans hjärta av glädje vid skapelsen, det brustna hjärta han kände när mänskligheten, hans barn som han inte kunde överge, gjorde uppror mot honom, och hans hjärta att försöka rädda dom under hela den långa historien.

Mänsklighetens historia, vävd genom livet hos människor som är benägna till både gott och ont, är fylld med kamp. Idag som yttre konflikter-strider över egendom, människor och territorium – minskar successivt. Människor går samman oberoende av rasskillnader. Segrarna i andra världskriget befriade sina kolonier, gav dem samma rättigheter som stormakternas och lät dem ingå som medlemmar av FN. Tillsammans arbetar de mot en ny världsordning. Fientlighet och oenighet i de internationella förbindelserna har mildrats samtidigt som ekonomiska frågor har kommit i förgrunden och nationer samarbetar för att bygga gemensamma marknader. Kultur cirkulerar fritt, den traditionella isoleringen av nationer håller på att övervinnas och det kulturella avståndet mellan öst och väst att överbryggas.

Ändå återstår en slutlig och ofrånkomlig konflikt framför oss, kriget mellan demokrati och kommunism. Även om varje sida har utrustat sig med skräckinjagande vapen som ställs mot varandra i beredskap för strid, är kärnan i deras konflikt inre och ideologisk. Vilken sida kommer att segra i denna sista ideologiska konflikt? Den som tror på Guds existens kommer säkert att svara att demokratin kommer att vinna. Men demokrati saknar en doktrin som kan vinna över kommunismen, inte heller har den kraften att göra det.

För att Guds frälsning därför helt skall kunna uppfyllas, bör denna nya sanning först höja den demokratiska världens idealism till en ny

nivå, och sedan använda den för att tillgodogöra sig materialismen, och slutligen föra mänskligheten in i en ny värld. Denna sanning måste kunna omfatta alla historiska religioner, ideologier och filosofier och skapa en fullständig enighet bland dem.

Vissa människor vägrar faktiskt att tro på religionen. De saknar tro eftersom de inte känner till Guds verklighet och livet efter döden. Men oavsett hur starkt de vill förneka dessa realiteter är det människans natur att acceptera och tro på dem om de kan bevisas vetenskapligt. Dessutom har himlen inplanterat i människors karaktär så att de som placerar sitt yttersta syfte med livet i den materiella världen så småningom kommer att känna ett stort tomrum och tomhet i sina hjärtan. När människor kommer att lära känna Gud genom den nya sanningen och möter verkligheten hos andevärlden, kommer de förstå att de inte ska söka det yttersta syftet med livet i den materiella världen, utan i stället se mot den eviga världen. De kommer att gå trons väg, och när de når sin slutdestination, kommer de att mötas som bröder och systrar.

Om alla människor skall mötas som bröder och systrar på grund av denna sanning, hur kommer världen då att se ut? Under ljuset av den nya sanningen, kommer alla de att samlas som har kämpat under historiens långa väg att skingra mörkret av okunnighet. De kommer att bli en enda stor familj.

Eftersom syftet med sanningen är att förverkliga godhet, och eftersom Gud är ursprunget till godhet, kommer Gud att vara den världens centrum som bygger på denna sanning. Alla kommer att älska och tjäna Gud som sin förälder och leva i harmoni med varandra i broderlig/systerlig kärlek.

Det är människans natur att när människor skadar sin medmänniska för själviska syften, lider de mer av samvetskval än de drar nytta av denna orättfärdiga njutning. Var och en som förstår detta undviker att skada sin medmänniska. Men om äkta broderlig kärlek skulle flöda från djupet av människors hjärtan, skulle de inte längre vilja göra något som skulle orsaka smärta hos sin medmänniska. Hur mycket mer skulle detta inte vara sant i ett samhälle med människor som faktiskt känner att Gud, som

överskrider tid och rum och iakttar deras varje handling, och vill att de ska älska varandra? När därför den syndiga mänsklighetens historia har kommit till ett slut, kommer en ny historisk epok att börja där människor helt enkelt inte kommer att begå synder.

Orsaken till att människor som tror på Gud fortsätter att begå synder beror på att deras tro på Gud har varit enbart konceptuella. Den har inte rört vid deras innersta känslor. Vem bland dem skulle någonsin våga begå synd om de upplevde Gud i djupet av sin varelse? Skulle de inte darra om de kände den himmelska lagens verklighet att de som begår brott aldrig kan undgå helvetets öde? Världen utan synd som just har beskrivits, är detta mycket efterlängtade mänsklighetens mål som kallas himmelriket. Eftersom denna värld skall upprättas på jorden, kan den kallas Himmelriket på jorden.

Vi kan konstatera att det yttersta syftet med Guds frälsningsarbete är att etablera himmelriket på jorden.

Det förklarades ovan att människor föll, och att detta fall ägde rum efter att den mänskliga rasen haft sitt ursprung. Om vi accepterar Guds existens, är det uppenbart vad slags värld Gud ursprungligen ville förverkliga innan de första mänskliga föfädernas syndafall. Det räcker att säga att denna värld skulle vara himmelriket på jorden, där Guds syfte med skapelsen skulle bära frukt.

Jfr Skapelsens princip 3.1

På grund av syndafallet kunde inte människor etablera den världen. Istället föll de in okunnighet och skapade en syndig värld. Sedan dess har fallna människor oupphörligt kämpat för att återställa himmelriket på jorden, den värld Gud ursprungligen ville skapa. Under historiens långa lopp har de sökt efter sanningen, både inre och yttre, och har strävat efter att utöva godhet. Bakom mänsklig historia finns alltså Guds försyn att återställa en värld där syftet med Guds skapelse blir uppfyllt.

Den nya sanningen bör därför vägleda fallna människan att återvända till sitt ursprungliga tillstånd. För att göra detta måste den visa det mål för vilket Gud skapade människan och universum, och

undervisa om processen för deras återupprättelse och dess slutliga mål.

Har människan fallit genom att äta en frukt som kallas frukten av Kunskapens träd på gott och ont, som det bokstavligen står i Bibeln? Om inte, vad var orsaken till syndafallet? Den nya Sanningen måste besvara dessa och andra frågor som har plågat och bekymrade djupgående tänkares sinnen genom tiderna: Varför skapade en godhetens och skönhetens Gud människor med möjligheten att falla? Varför hindrade inte en allvetande och allsmäktig Gud inte hindra deras fall, trots att han var medveten om att de föll? Varför räddade inte Gud mänskligheten på ett enda ögonblick med sin allmakt?

När vi förundras över de vetenskapliga lagar dolda i naturen, kan vi dra slutsatsen att Gud, Skaparen, verkligen är själva ursprunget till vetenskapen. Om människans historia är Guds försyn att återställa världen där hans syfte med skapelsen är uppfyllt, måste det vara så att Gud, Herre över alla lagar, har lett den långa försyn återupprättelsen enligt en ordnad plan. Det är vår mest brådskande uppgift att förstå hur denna syndiga mänsklighetens historia inleddes, vilka formler och lagar styr förloppet frälsning, hur historien skall fullbordas och slutligen i vilken slags värld mänskligheten går in i. Den nya sanningen måste erbjuda svar på alla dessa djupare livsfrågor. När svaren framgår, kommer det inte vara möjligt att förneka Guds existens, Härskaren som planerar och styr historien. Vi kommer att kunna känna igen i varje historisk händelse spår av Guds hjärta hur han har kämpat för att rädda fallna människor.

Dessutom bör den nya sanningen kunna klargöra många svåra frågor i kristendomen, som har fått uppdraget att etablera sin kulturfär över hela världen.

Utbildade människor är inte helt nöjda med det enkla påståendet att Jesus är Guds Son och mänsklighetens Frälsare. De har utövat många teologiska debatter i sina ansträngningar att förstå den djupare betydelsen av kristen förkunnelse. Den nya Sanningen ska belysa relationerna mellan Gud, Jesus och människor, de kommer

att förklaras i ljuset av Skapelsens princip. Dessutom bör det klargöra svåra mysterier som omger den heliga Treenigheten. Den bör visa varför Guds frälsning av mänskligheten var möjlig endast genom att offra blod från Guds enfödde Son på korset.

Fortfarande kvarstår svåra frågor. Kristna tror att frälsning ges genom korsets försoning. Men ingen har någonsin fött ett barn som är syndfri och inget behov av Frälsning. Detta visar att även efter pånyttfödelse i Kristus, fortsätter människor att fortplanta arvsynd till sina barn. Detta väcker en viktig fråga: Hur omfattande är korsets frälsning? Hur många miljoner kristna under två tusen år av kristendomens historia har inte påstått att deras synder var helt förlåtna på grund av korsfästelsens blod? Men i verkligheten har inte en enda helt syndfri person, familj eller samhälle dykt upp. Dessutom har den kristna andan gradvis gått bakåt (kommentar: folktomma kyrkolokaler). Hur ska vi förena skillnaden mellan den konventionella tron om fullständig frälsning genom korsfästelsen och den faktiska verkligheten? Dessa är bara några av många dilemman vi står inför. Den nya sanning, som vi längtar efter, bör ge klara svar.

Många andra svåra gåtor finns i Bibeln, formulerad i symboler och liknelser, som: Varför måste Jesus komma tillbaka? När, var och hur kommer hans återkomst att ske? Hur kommer fallna människor att uppstå vid hans återkomst? Vad är meningen med de bibliska profetiorna om att himmel och jord kommer att förstöras av eld och andra olyckor?

Den nya Sanningen bör förklara dessa pussel, inte i symboliskt språk, utan som Jesus lovade, i klartext att alla kan förstå.

- Joh. 16:25. Olika tolkningar av sådana symboler och liknelser i bibelverser har oundvikligen lett till en uppdelning av kristendomen i olika samfund. Endast med hjälp av den nya sanningen, med sina tydliga förklaringar kan vi åstadkomma kristen enighet.

Denna slutgiltiga livgivande sanning, kan inte upptäckas genom en uttömmande utredning av skrifterna eller vetenskapliga texter, inte heller kan den uppfinnas av något mänskligt intellekt. Som står skrivet i Uppenbarelseboken, "Du måste profetera på nytt om

många folk och nationer och tungor och kungar." - Upp. 10:11.
Denna sanning måste komma som en uppenbarelse från Gud.

Med tidens fullbordan, har Gud sänt en person till denna jord för att lösa de grundläggande problemen med mänskligt liv och universum. Hans namn är Sun Myung Moon.

Under flera decennier vandrade han genom en andevärld så stor att den är bortom vår fattningsförmåga. Han vandrade en blodig lidandets väg på jakt efter sanningen, som gick igenom vedermödor som endast Gud kan minnas. Eftersom han förstod att ingen kan hitta den slutliga sanningen för att rädda mänskligheten utan att först passerar genom bittraste prövningar, kämpade han ensam mot miljontals djävlar, både i andliga och fysiska världarna, och vann över dem alla. Genom intim andlig gemenskap med Gud och med ett möte med Jesus och många helgon i paradiset, förde han fram i ljusets alla Himlens hemligheter.

Orden förkunnade på dessa sidor är endast en del av denna sanning. Denna volym är bara en sammanställning av vad hans lärjungar hittills har hört och sett. Vi tror och hoppas att när tiden är mogen, mer djupgående delarna av sanningen kommer att publiceras.

I varje hörn av världen, har otaliga själar som trevade i andligt mörker fått ta emot ljuset av denna nya sanning och bli pånyttfödda. När vi bevittnar detta kan vi inte sluta fälla tårar av djupaste inspiration. Vi önskar från botten av våra hjärtan att dess ljus snabbt täcker hela jorden.

Del 1

Kapitel 1

Skapelsens princip

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig
Gud skrivs som Hen=maskulin+feminin

Igenom historien har människor i ångest grubblat över de grundläggande frågorna om människors liv och universum utan att komma fram till något tillfredsställande svar. Detta beror på att ingen har förstått den grundläggande principen för vilken mänskligheten och universum ursprungligen skapades. För att närma sig detta ämne på rätt sätt, är det inte tillräckligt att undersöka den synliga verkligheten. Det grundläggande svaret på frågan finns i den orsakande verkligheten. Problem i människors liv och universum kan inte lösas utan att först förstå Guds natur.

Detta kapitel berör djupt dessa frågor.

AVSNITT 1

DEN TVÅFALDIGA KARAKTÄREN HOS GUD OCH SKAPELSEN

1.1 GUDS TVÅFALDIGA KARAKTÄR

Hur kan vi förstå den gudomliga naturen hos en osynlig Gud? Ett sätt att förstå hans gudomlighet är genom att observera det universum som han skapat.

Därför sa Paulus:

Ända sedan världens skapelse hans osynliga natur, nämligen hans eviga makt och gudom, har klart uppfattas i de saker som har gjorts. Så de är utan ursäkt. - *Rom. 1:20*

Precis som ett konstverk avbildar det osynliga inre av dess skapare på ett konkret sätt är allt i det skapade universum en påtaglig manifestation av någon kvalitet av Skaparens osynliga, gudomliga natur. Som sådan, står var och en i ett förhållande till Gud. Precis som vi kan lära känna karaktären hos en konstnär genom hans verk, så att vi kan förstå Guds natur genom att observera de olika tingen i skapelsen.

Låt oss börja med att peka på de gemensamma delarna som finns universellt i hela den naturliga världen. Varje del har den *dubbla egenskapen av yang* (maskulinitet) och *yin* (feminitet) och existerar först när dessa båda egenskaper har bildat ömsesidiga relationer, både i sitt inre och i relation med andra delar.

Exempelvis subatomära partiklar, de grundläggande byggstenarna för all materia, har antingen en positiv laddning, en negativ laddning eller en neutral laddning som bildas genom neutralisation av positiva och negativa beståndsdelar. När partiklar ansluter med varandra genom ömsesidiga relationer genom deras tvåfaldiga karaktär, bildar de en atom.

Atomer, i sin tur, uppvisar antingen en positiv eller en negativ valens. När de tvåfaldiga karaktärerna i en atoms inre ingår ömsesidiga relationer med dem i en annan atom, bildar de en molekyl. Molekyler som bildas på detta sätt inleder ytterligare ömsesidiga relationer mellan sina tvåfaldiga karaktär för att så småningom bli näring som passar till konsumtion för växter och djur.

Växter förökar sig genom ståndare och pistill. Djur förökar sig och upprätthåller sina arter genom förhållandet mellan hanar och honor. Enligt Bibeln, efter att Gud skapade Adam, såg Hen att det var inte bra för mannen att leva ensam. 1 Mos 2:18

*Först efter att Gud skapade Eva som Adams kvinnliga motsvarighet så Hen att Hens skapelse var "Mycket bra."
- 1 Mos. 1:31*

Även om atomerna blir positiva eller negativa joner efter jonisering, består vardera fortfarande av en positiv kärna och negativa elektroner i ett stabilt förhållande. Likaså varje djur, vare sig hane eller hona, hävdar sitt liv genom de ömsesidiga relationerna mellan yang och yin ämnen inom sig. Detsamma gäller för varje växt. I människor, finns en feminin natur latent hos män och maskulin karaktär latent i kvinnor.

Dessutom existerar alla skapelse med korrelativa aspekterna: insida och utsida, inre och yttre, fram och bak, höger och vänster, upp och ner, högt och lågt, stark och svag, stigande och fallande, lång och kort, bred och smal, öst och väst, nord och syd, etc. Anledningen till detta är att allt är skapat för att existera genom ömsesidiga relationer av tvåfaldiga karaktärer.

Vi kan alltså nu förstå att allt behöver för sin existens ett ömsesidigt förhållande mellan de tvåfaldiga karaktärerna av yang och yin.

Det finns emellertid ett annat par av tvåfaldiga karaktärer i ömsesidigt förhållande som är ännu mer grundläggande för existensen än de tvåfaldiga karaktärerna yang och yin. Varje varelse har både en yttre form och en inre kvalitet. Den synliga yttre formen liknar den osynliga inre kvaliteten. Den inre kvaliteten, fastän osynlig, har en viss struktur som manifesteras synligt i den

speciella yttre formen. Den inre kvalitet kallas *inre natur*, och den yttre kallas *yttre form*. Eftersom inre natur och yttre form avser motsvarande inre och yttre aspekter av samma varelse, så kan den yttre formen också förstås som en andra inre natur. Därför utgör inre natur och yttre form tillsammans tvåfaldiga karaktärer.

Låt oss ta människor som exempel. En människa består av en yttre form, kroppen, och en inre kvalitet, sinnet.

Kroppen är en synlig återspeglning av det osynliga sinnet. Eftersom sinnet har en viss struktur återspeglar även dess organ kroppen ett visst utseende.

Det är tanken bakom att undersöka en persons karaktär och öde genom att studera hans/hennes utseende genom metoder som fysiologi eller handtydning.

Här, är sinnet den inre naturen och kroppen den yttre formen. Sinne och kropp är två korresponderande aspekter av en människa, följaktligen, kan kroppen förstås som ett andra sinne. Tillsammans utgör dessa de tvåfaldiga karaktärerna hos en människa. På liknande sätt existerar alla varelser genom de ömsesidiga relationerna mellan deras tvåfaldiga karaktär inre natur och yttre form.

Vilken är relationen mellan inre natur och yttre form? Den inre naturen är immateriell och kausal (orsakande) och står i position som **subjekt och partner** till den yttre formen. Den yttre formen är påtaglig, resulterande, och står i ett **objekts position och partner** till den inre naturen. De ömsesidiga relationerna mellan dessa två aspekter av en varelse innefattar: inre och yttre, orsak och verkan, subjekt och objekt, vertikal och horisontell. Låt oss åter använda exemplet med en människa, vars sinne och kropp är hens inre natur respektive yttre form. Kroppen liknar sinnet och rör sig enligt dess kommandon på ett sådant sätt att uppehålla livet och fortsätta sinnets syften.

Sinne och kropp och har således en ömsesidig relation av inre och yttre, orsak och resultat, subjekt och objekt vertikal och horisontell partner.

På liknande sätt har alla skapade varelser, oavsett hur komplexa, en osynlig inre natur, vilket motsvarar det mänskliga sinnet, och en påtaglig yttre form, som motsvarar den mänskliga kroppen. Inom varje varelse, styr den inre natur, som är orsak och subjekt, den yttre formen. Detta förhållande tillåter varje individuell varelse att existera och fungera målmedvetet som en Guds skapelse.

Djur lever och rör sig eftersom deras kroppar styrs av ett inre organ som motsvarar det mänskliga sinnet, som förser dem med ett visst syfte. Växter upprätthåller sina ekologiska funktioner genom deras inre natur, som även fungerar som det mänskliga sinnet i vissa avseenden.

Det mänskliga sinnet ger varje person en naturlig benägenhet att leva tillsammans med andra i harmoni. Liksom positiva och negativa joner gått samman för att bilda speciella molekyler, för inom var och en av dem finns en rudimentär inre natur som vägleder dem mot detta syfte.

Elektroner samlas runt kärnor för att bilda atomer, eftersom de har en inre natur som styr dem mot det målet. Enligt modern vetenskap, så består alla partiklar som utgör atomer, av energi.

För att energi skall kunna bilda partiklar, måste de också ha en inre natur som styr dem att anta särskilda former.

Går vi ännu djupare, söker vi efter den yttersta orsaken som skapade denna energi, med dess inslag av inre natur och yttre form, att existera. Denna varelse skulle vara den Första orsaken till alla de otaliga saker i universum. Som den Första orsaken, måste den ha också de tvåfaldiga karaktärerna av inre natur och yttre form, som står i subjekt partner position till den inre naturen och yttre formen hos alla varelser. Vi kallar denna första orsak av universum Gud, och vi kallar Guds inre natur och yttre form *ursprunglig inre natur och ursprunglig yttre form*.

Som Paulus antydde genom att undersöka de egenskaper som allmänt förekommer i skapelsens olika delar så kan vi lära känna Guds natur: Gud är hela universums Första Orsak och dess

subjekt, som har den harmoniska tvåfaldiga karaktärerna ursprunglig inre natur och ursprunglig yttre form.

Vi har redan nämnt att varelser kräver för sin existens ömsesidiga förhållande mellan de tvåfaldiga karaktärerna yang och yin.

Det är därför bara naturligt att förmoda att Gud, den Första orsaken till allt, även existerar baserat på det ömsesidiga förhållandet mellan de tvåfaldiga karaktärerna hos yang och yin.

Versen "Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem" 1 Mos. 1:27, stöder tanken att Gud är subjekt partner med den tvåfaldiga egenskapen yang och yin i fullkomlig harmoni.

Vad är förhållandet mellan de tvåfaldiga karaktärerna inre natur och yttre form och de tvåfaldiga karaktärerna yang och yin?

Guds ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form innehåller vardera det inbördes förhållandet ursprungligt yang och ursprungligt yin. Därför är, ursprungligt yang och ursprungligt yin attribut av original inre natur och ursprungliga yttre form.

Förhållandet mellan yang och yin liknar det som finns mellan inre natur och yttre form. Yang och yin har därmed följande inbördes relationer: inre och yttre, orsak och resultat, subjekt och objekt, vertikal och horisontell. Därför står det skrivet i Första Moseboken att Gud tog ett revben av mannen, Adam, och skapade en kvinna, Eva, att vara hans hjälpare. - 1 Mos 2:22

I detta fall var det Guds yang och yin manifesterad i manlighet och kvinnlighet.

En människa uppnår fullkomlighet när han/hon centrerar sitt liv på sitt sinne, likaså blir skapelsen fullkomlig först när Gud står som dess centrum. Därför är universum en fullkomlig organisk kropp som rör sig endast enligt Guds syfte med skapelsen. Som en organisk kropp, existerar universum i ett förhållande av inre natur och yttre form, med Gud som den inre naturen och skapade universum som den yttre formen. Av denna anledning står det

skrivet i Bibeln att människor, som är universums centrum, är skapade i Guds avbild. - 1 Mos 1:27

Före skapelsen existerade Gud ensam som inre och maskulint subjekt partner. Han skapade därför universum som sin yttre och feminina objekt. Detta stöds av Bibelverser som hävdar "han är Guds avbild och ära. Och kvinnan är mannens ära " - 1 Kor 11:7 Som ett erkännande av Guds position som inre och maskulint subjekt, kallar vi hen "Vår Fader".

Sammanfattningsvis är Gud subjektet där de tvåfaldiga karaktärerna ursprunglig inre natur och ursprungliga yttre form existerar i harmoni. Samtidigt är Gud en harmonisk förening av manligt och kvinnligt, som manifesterar kvaliteterna ursprungliga inre natur och ursprunglig yttre form. I förhållande till universum, är Gud subjekt partner som har egenskaperna inre natur och maskulinitet.

1.2 FÖRHÅLLANDET MELLAN GUD OCH UNIVERSUM

Vi har lärt oss att varje skapelse är Guds påtagliga objekt 1 Mos 2:22 5. Gen 1:27 6. 1 Kor. 11:07, skapad i Hens avbild som en enskild projektion av Hens tvåfaldiga karaktär. Gud existerar som immateriell subjekt partner till alla varelser. Människor är objekt förkroppsligade som *avbild*, och resten av skapelsen är objekt förkroppsligade som *symboler*. Dessa objekt partners kallas *individuella förkroppsliganden av sanning*, i avbild och symbol.

Enskilda förkroppsliganden av sanning är individuella manifestationer av Guds tvåfaldiga karaktär. Därför kan de grovt uppdelas i två klasser: de med yang-egenskaper som liknar den ursprungliga inre naturen och Guds maskulinitet och de med yin egenskaper som likna den ursprungliga yttre formen och Guds femininitet.

Även om individuella förkroppsliganden av sanning tillhör någon av dessa två grupper, eftersom de alla är Guds påtagliga objekt - som liknar Hens ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form – har de båda var för sig inom sig en inre natur och yttre form, och därmed både yang och yin.

Mot bakgrund av vår förståelse av de tvåfaldiga karaktärerna, så kan förhållandet mellan Gud och universum sammanfattas på följande sätt: Universum som helhet är ett påtagligt objekt till Gud. Det består av individuella utföranden av sanning, var och en unik manifestation av Guds tvåfaldiga karaktär antingen som avbild eller symbol, som styrs av Skapelsens princip.

De otaliga kvaliteterna hos Gud, i Sin tvåfald, fördelas i olika människor, var och en inkarnerade som objekt på samma nivå som avbilden. Dessa egenskaper fördelas också i alla de olika skapelsens delar, var och en förkroppsligad som objekt på samma nivå som symbol.

Förhållandet mellan Gud och universum är liknande den mellan inre natur och yttre form. Det är en ömsesidig relation som den mellan tvåfaldiga karaktärer: inre och yttre, orsak och resultat, vertikal och horisontell, mellan subjekt och objekt, och så vidare.

Slutligen låt oss med tanke på Skapelsens princip, undersöka det metafysiska konceptet i roten av östasiatisk filosofi som är baserad på *Förändringarnas bok (I Ching)*. Där universums ursprung är den Stora skaparen (Ultimate Void). Från den stora Stora skaparen uppstod yang och yin, från yang och yin uppstod de fem ämnena - metall, trä, vatten, eld och jord - och från de fem ämnena uppstod alla ting. (Detta är en omskrivning av de första raderna av en förklaring till diagrammet för den Stora skaparen (T'ai-chi-t'u Shuo) av Chou Tun-I).

Yang och yin kallas tillsammans för Vägen (*Tao*), eller som *Förändringarnas bok* säger: "En yang och en yin: detta är vägen" (*Förändringarnas bok*). Vägen definieras traditionellt som Ordet. För att foga allt detta tillsammans, från den Stora skaparen uppstod yang och yin, eller Ordet, och allt kom att existera tack vare Ordet.

Således är den Stora skaparen första orsak till alla varelser, den integrerade kärnan och harmoniska partnern till yang och yin. Det står skrivet i Johannes evangelium att "Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud" (*Joh 1:1-3*) och att allting är skapat genom Ordet. Jämför detta med metafysiken i *Förändringarnas bok*, vi kan förmoda att den Stora skaparen, som harmonisk källa till yang och yin eller Ordet, är ingen annan än Gud som, som vi har sett, är en harmonisk partner med tvåfaldig karaktär.

Enligt Skapelsens princip, visar det faktum att allt som skapas genom Ordet har tvåfaldig karaktär att själva Ordet även består av tvåfaldig karaktär. Därför gäller påståendet i *Förändringarnas bok* om att yang och yin tillsammans är Ordet.

Men denna asiatiska metafysiska tolkning av universum är uteslutande baserad på yang och yin samtidigt som den inte erkänner att allt också har en inre natur och yttre form. Även om den därför visar att den Store skaparen är harmonisk partner till yang och yin, så misslyckas den att visa att den Store skaparen också är harmonisk partner med ursprunglig inre natur och ursprunglig yttre form. Därför kan den inte förklara att den Store skaparen är en Gud med personlighet.

Vi förstår nu att roten till begreppet östasiatisk filosofi baserat på *Förändringarnas bok* inte helt kan förklaras, utan endast med hjälp av Skapelsens princip. Under de senaste åren har orientalisk medicin blivit erkänt och populär över hela världen. Dess framgång är på grund av att dess grundläggande principer, som fokuserar på begreppen av yang och yin, är förenliga med Skapelsens princip.

AVSNITT 2

UNIVERSELL URKRAFT, GIVANDE OCH MOTTAGANDE, OCH DE FYRA POSITIONERNAS GRUNDVAL

2.1 UNIVERSELL URKRAFT

Gud, Skaparen av allting är den absoluta verkligheten, evig, självexisterande och överskridande tid och rum. Den grundläggande energin hos Guds väsen är också evig, självexisterande och absolut. Den är ursprung till alla energier och krafter som förmår skapade varelser att existera. Vi kallar denna grundläggande energi *universell urkraft*.

2.2 GIVANDE OCH MOTTAGANDE

Genom den universella urkraften, skapar subjektet och objektet i varje förening en *gemensam bas* och har ett utbyte med varandra. Detta utbyte, skapar i sin tur, alla de krafter som behövs för existens, förökning och att kunna agera. Utbytet som skapar dessa krafter genom denna process kallas *givande och mottagande*.

Universell urkraft och de krafter som alstras vid givande och mottagande står i ett ömsesidigt förhållande av orsak och verkan, inre och yttre, och subjekt och objekt. Universal urkraft kan ses som en vertikal kraft, medan de krafter som alstras genom givande och mottagande är horisontella krafter.

Låt oss i detalj undersöka Gud och Hans skapelse i form av universell urkraft och givande och mottagande. Guds universella urkraft styr hans eviga tvåfaldiga karaktärer att bilda en gemensam grund för deras inbördes förhållande. De startar därefter givande och mottagande.

Baserat på de krafter som skapas genom detta givande och mottagande, bygger de tvåfaldiga karaktärerna en grund för deras eviga utbyte. Detta är grunden för Guds existens, på vilken Gud för evigt existerar och skapar alla krafter som behövs för att skapa och upprätthålla universum.

I det skapade universum, utgör de tvåfaldiga karaktärerna som varje varelse har genom den universella urkraften rätten att skapa en gemensam bas. De utövar sedan givande och mottagande. Baserat på de krafter som genereras av detta givande och mottagande, bygger de tvåfaldiga karaktärerna en grund för deras fortsatta givande och mottagande. Detta blir grunden för varje enskild varelses existens, på vilken varelsen blir ett objekt till Gud och kan skapa alla krafter som behövs för dess fortsatta existens. Atomer uppstår till exempel när elektroner cirkulerar kring en kärna och utövar elektromagnetisk växelverkan, som är en typ av givande och mottagande. När positiva och negativa joner utövar givande och mottagande, bildar de molekyler och producerar kemiska reaktioner. Givande och mottagande mellan positiva och negativa elektriska krafter ligger bakom alla elektriska fenomen.

Cirkulationen av näringsämnen i växter är ett givande och mottagande som upprätthåller deras livsfunktioner och främjar deras tillväxt. Givande och mottagande mellan ståndare och pistill är det vanligaste metoden för reproduktion av växter. Djur förökar och upprätthåller sina arter genom givande och mottagande mellan hane och hona. Djur- och växtliv samexisterar genom utbyte av syre och koldioxid och samarbete mellan bin och blommor.

När det gäller de himlakropparna finns solsystemet baserat på givande och mottagande mellan solen och planeterna. Deras olika rörelser ger struktur till universum. Jorden och månen behåller också sina egna axel-rotationer och deras rotationer kring varandra igenom en uppsättning banor genom deras givande och mottagande av gravitations-krafter.

Den mänskliga kroppen bibehåller sitt liv genom att givande och mottagande mellan artärer och vener, inandning och utandning, sympatiska och parasympatiska nerver och så vidare. Givande och

mottagande mellan sinne och kropp gör att en person kan utföra aktiviteter som ger mening åt livet. Givande och mottagande mellan man och hustru i en familj, bland människor i ett samhälle, mellan regeringen och medborgare i en nation, och bland världens nationer är viktiga för dem för att kunna leva tillsammans i harmoni och fred.

Oavsett hur ond en person kan vara, så finns alltid samvetets kraft aktiv inom hens inre och driver personen mot ett godare liv. Detta gäller för alla människor i alla åldrar och på alla platser. Ingen kan dämpa samvetets kraft, vilket kraftfullt arbetar även utan vårt medvetande. I samma ögonblick en person begår en ond handling, känner hen omedelbart samvetskval.

Om denna funktion hos samvetet varit frånvarande i fallna människor, skulle Guds återupprättelses försyn ha varit omöjlig. Hur skapas då denna samvetets kraft? Eftersom alla krafter produceras genom givande och mottagande, kan samvetet inte skapa den kraft som krävs av sig självt. Det vill säga, samvetet uppstår endast när det bildar en gemensam bas med några subjekt och utövar givande och mottagande med det. Det slutliga partnern för vårt samvete är Gud.

Det mänskliga syndafallet har i huvudsak brutit vår relation till Gud (andlig död). I stället för att uppnå förening med Gud, gick våra förfäder in i en ömsesidig relation med satan och blev därmed en med honom. Jesus var Guds ende Son, han uppnådde förening med Gud genom fullkomligt givande och mottagande. När vi förenas med Jesus i ett fullkomligt ömsesidig relation, så kan vi återvinna vår ursprungliga av Gud givna natur.

Vi kan odla en relation till Gud baserad på givande och mottagande och bli en med honom. Det är så Jesus fungerar som medlare för fallna människor; Han är vår väg, sanning och vårt liv.

Jesus kom med kärlek och offrade allt han hade för mänskligheten, till och med sitt liv. Om vi vänder oss till hen i tro, kommer vi "inte att gå förlorade utan ha evigt liv." - *Joh. 3:16*

Kristendomen är en religion av kärlek. Den strävar genom kärlek och offer att öppna vägen för att återupprätta de horisontella

relationerna av givande och mottagande mellan människor i Kristi kärlek. På denna övergripande grund av kärlek, är vägen öppen för att återställa våra vertikala relationer av givande och mottagande med Gud. I själva verket så var detta det huvudsakliga syftet med alla Jesu ord och gärningar.

Till exempel sa Jesus:

Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom ni dömer med, skall ni bli dömda, och med det mått ni mäter med, skall det mätas uppåt er. - *Matt. 7:1-2*

Därför, allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem. Detta är lagen och profeterna. - *Matt. 7:12*

Var och en som bekänner mig inför människorna, hen skall också jag bekänna inför min Fader i himlen. - *Matt. 10:32*

Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön. Och den som tar emot en rättfärdig man därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdig mans lön. - *Matt. 10:41*

Och den som ger en av dessa små en bägare friskt vatten att dricka, därför att det är en lärjunge - amen säger jag er: Han skall inte gå miste om sin lön. - *Matt. 10:42*

2.3 DE FYRA POSITIONERNAS GRUNDVAL DET TREFALDIGA OBJEKTETS SYFTE URSPRUNG-DELNING-FÖRENING

2.3.1 URSPRUNG-DELNING-FÖRENING

Processen för Guds skapelse börjar när de tvåfaldiga karaktärerna inom Gud bildar en gemensam bas genom att framkalla Hens universella urkraft. När de engagerar sig i givande och mottagande, genererar de en kraft som framkallar förökning. Denna kraft projicerar de tvåfaldiga karaktärerna i enskilda objekt, var och en med Gud som centrum. Dessa objekt till Gud tar därefter position som subjekt och objekt till varandra när de framkallar den universella urkraften som bildar en gemensam bas och deltar i

givande och mottagande. De förenas därefter i en harmonisk förening för att bilda ett nytt objekt till Gud. Hela denna process, där av Gud, allt ursprungs två delar manifesteras var för sig och återförenas i en enhet kallas ursprung-delning-förening.

2.3.2 DET TREFALDIGA OBJEKTETS SYFTE

Som ett resultat av ursprung-delning-förening, bildas fyra positioner: ursprunget i centrum, subjekt och objekt (distinkt påtagligt objekt till ursprunget enligt mönstret för den tvåfaldiga karaktären) och deras förening. Vilken som helst av de fyra positionerna kan bli subjekt och engagera de andra tre som dess objekt, som utgör en gemenskap av tre objekt. När då var och en av fyra fungerar som subjekt och träder in i givande och mottagande med de andra tre roterande runt den, uppfyller de tre objektens syfte.

2.3.3 DE FYRA POSITIONERNAS GRUNDVAL

När genom ursprung-delning-förening, ursprunget, subjekt och objekt projiceras från ursprunget och förenas så uppfyller de alla de tre objektens syfte och etablerar Fyra positionernas grundval. Den ursprungliga betydelsen av antalet fyra härrör från de Fyra positionernas grundval. Den ursprungliga betydelsen av antalet tre härrör också från det, eftersom det är uppfyllandet av det trefaldiga objektets syfte.

de Fyra positionernas grundval skapas av Gud, man och hustru, och barn, de uppfyller i tre stadier ursprung-delning-förening. Därför är de Fyra positionernas grundval roten till Principerna om tre stadier. Dessutom kan var och en av de fyra positionerna ta på sig tre objekt och uppfyller de tre objektens syfte. Totalt finns tolv objekt, och därför härrör från det den ursprungliga betydelsen av antalet tolv. de Fyra positionernas grundval är den grundläggande grunden för godhet. Det är förverkligandet av Guds syfte med skapelsen. Det är den grundläggande grunden för livet hos alla varelser, med alla de krafter som krävs för deras existens och göra

det möjligt Gud att existera inom dem. Därför är de Fyra positionernas grundval Guds eviga syfte med skapelsen.

2.3.4 UPPKOMSTEN AV DE FYRA POSITIONERNAS GRUNDVAL

Alla varelser som har fullbordat de Fyra positionernas grundval av att uppfylla de tre objektens syfte genom ursprung-delning-förening rör sig i cirkulära (elliptisk) eller sfäriska banor. Som ett resultat, finns de i tre dimensioner. Låt oss nu undersöka orsaken till detta.

Genom ursprung-delning-förening, projiceras Guds tvåfaldiga karaktär och bildar två distinkta och påtagliga objekt, vilka samverkar med varandra som subjekt och objekt. Objektet besvarar subjektet att bildar en gemensam bas och börjar givande och mottagande kring subjektet. Eftersom de hålls i balans genom kraften att ge (centrifugal) och kraften att ta emot (centripetal), kretsar objektet runt subjektet i en cirkulär rörelse, och därmed blir de harmoniska och förenade.

På samma sätt, blir subjektet ett objekt till Gud, kretsar kring Gud och uppnår därmed enhet med Hen. När objektet blir helt förenad med sitt subjekt kan deras förening stå inför Gud som ett nytt objekt som liknar Hens tvåfaldiga karaktär. Dessutom, vägen för något föremål att stå som ett objekt inför Gud sker genom att förena sig med dess subjekt.

I denna förening av subjekt och objekt, består subjekt och objekt själva av tvåfaldiga karaktärer; dessa med samma princip av givande och mottagande, och fortsätter på egen hand cirkulära rörelser. Därför ser vi att cirkulära rörelser ger och vidtar åtgärder inom både subjekt och objekt som samtidigt är engagerade i en större cirkulär rörelse genom deras förening. Även om det finns stunder när de två banorna av cirkulär rörelse kan ha banor i

samma plan, eftersom vinkeln för varven runt objektet är under ständig förändring, blir denna cirkulära rörelse i allmänhet en sfärisk rörelse. Sammanfattat, alla varelser som har fullbordat de Fyra positionernas grundval har en cirkulär och sfärisk rörelse och därmed blir deras existensform alltid tredimensionell.

Låt oss ta solsystemet som ett exempel. Planeterna, som är objekt för solen, bildar var och en, en gemensam bas och givande och mottagande med solen genom centripetala och centrifugal krafter. Genom att kretsa kring solen i elliptiska banor, uppnår planeterna harmoni och enhet med solen för att bilda solsystemet. Samtidigt roterar planeten jorden, som en sammansatt kropp av tvåfaldig karaktär, runt sin egen axel. Detta gäller även solen och resten av planeterna, de är i kontinuerlig rotation kring sina egna axlar, eftersom de är sammansatta kroppar av tvåfaldiga karaktärer. Banorna orsakade genom givande och mottagande i solsystemet ligger inte exakt samma plan. Snarare, på grund av de olika vinklarna för sina banor och rotationer, uppvisar solsystemet en sfärisk rörelse i tre dimensioner.

På liknande sätt existerar samtidigt alla himlakroppar i tre dimensioner på grund av deras cirkulära och sfäriska rörelser. När de otaliga himlakropparna utövar givande och mottagande med varandra, bildar de en kropp och ger därmed struktur till universum. Universum existerar i tre dimensioner som omfattas av samma princip, dess delar deltar i sfäriska rörelser.

När en elektron bildar en gemensam bas med en proton och påverkar varandra genom givande och mottagande, rör den sig runt protonen i ett sfäriskt eller annat tredimensionellt mönster. Således förenas de och bildar tillsammans en atom (väte). Elektronen och protonen består själva av tvåfaldiga karaktärer som får dem att snurra i en kontinuerlig rotation. Därför är cirkulär rörelse som härrör från givande och mottagande mellan protonen och elektron inte begränsad till en bana i ett plan, utan, genom att kontinuerligt ändra sin vinkelrotation, skapar de en sfärisk rörelse. Således genom sfärisk rörelse existerar atomen i tre dimensioner. På samma sätt, orsakar den magnetiska kraften mellan positiva och negativa poler de elektriskt laddade partiklarna att röra sig i en sfärisk rörelse.

Låt oss betrakta exemplet med människor. Som objekt till sinnet, upprättar kroppen en gemensam bas med sinnet och utövar givande och mottagande med den. Bildligt talat, kretsar kroppen därefter kring sinnet och uppnår fullständig förening med det. Om och när sinnet står som ett objekt inför Gud och kretsar kring Hen, och vibrerar i harmoni med Hen, och när kroppen blir ett med detta sinne, kommer individen att likna Guds tvåfaldiga karaktär och därmed stå som Guds förkroppsligade objekt. Därefter uppfyller personen skapelsens syfte.

Sinnet och kroppen består också var och en av tvåfaldiga karaktärer, så de fortsätter en kontinuerlig rörelse inom sig själva. Därmed ändrar den cirkulära rörelsen, producerad genom givande och mottagande, dynamiken mellan kropp och ande, och sålunda öppnar vinkeln på varven runt Gud och blir sfärisk.

Människor som har förverkligat skapelsens syfte existerar som tredimensionella varelser som för alltid lever sina liv i sfäriska relationer centrerade på Gud. Detta är hur de kan uppnå herravälde till och med över den immateriella andliga världen. (jfr. Skapelsens princip 6.2)

När den cirkulära rörelsen av subjekt och objektet i ett enda plan blir en sfärisk rörelse i en tredimensionell omloppsbanan, utvecklas dynamik och kreativitet i universum. Variationer i varje bana är avstånd, form, tillstånd, riktning, vinkel, kraft och hastighet manifesteras som skönhet i skapelsen i dess oändliga variation.

Precis som alla varelser har inre natur och yttre form, finns det en typ av sfärisk rörelse som motsvarar inre natur och en typ som motsvarar yttre form. Likaså finns det ett centrum för rörelse som motsvarar inre natur och ett centrum som motsvarar yttre form. Dessa två centra har samma relation som mellan inre natur och yttre form.

Vad är då det absoluta centrum för alla dessa sfäriska rörelser? Människor är centrum för alla skapade ting, som symboliskt är objekt till Guds tvåfaldiga karaktär. Gud är centrum för människor,

som skapas som Hens förkroppsligade objekt. Därför är Gud det absoluta centrum för alla sfäriska rörelser i universum. Låt oss betrakta detta ytterligare. Varje objekt till Gud innehåller inom sig ett subjekt och ett objekt. Centrum för deras relation är subjektet, så mitt i föreningen mellan subjekt och objekt existerar också ett subjekt. Eftersom Gud är centrum för subjektet är Hen också centrum för dess förening. Som diskuterats ovan, utgör Guds tre stora objekt (subjekt partner, objekt partner, förening) också gemensamma fundament för varandra. Eftersom var och en av de tre intar den centrala positionen, och blir en med de andra genom givande och mottagande med Gud som sitt slutliga centrum, uppfyller de tre objektens syfte och etablerar de Fyra positionernas grundval. Därför, är det slutliga centrum för de Fyra positioners grundval Gud.

Allting som har etablerat Fyra positioners grundval på detta sätt är förkroppsliganden av sanning.

Som tidigare nämnts, delas individuella förkroppsliganden av sanning, i stort sett in i individuella förkroppsliganden av sanning som avbild (människor) och individuella förkroppsliganden av sanning som symbol (resten av skapelsen).

Universum består av otaliga individuella förkroppsliganden av sanning, ömsesidigt relaterade till varandra i god ordning från dem av den lägsta nivån till de i högsta nivån. Ibland dem alla, upptar människan den högsta nivån.

Individuella förkroppsliganden av sanning kretsar sfäriskt runt varandra, med de lägre som objekt till de av en högre nivå. Således är centrum för en sfäriska rörelse av ett individuellt förkroppsligande av sanning från en högre nivå, som fungerar som subjekt.

Centrum för de oräkneliga symboliska individuella förkroppsliganden av sanning är sammankopplade från den lägsta till den högsta. De högsta centra är människor som är individuella förkroppsliganden av sanning i bild.

Låt oss undersöka människors centrala roll.

Vetenskapen hävdar att elementarpartiklar är de mest grundläggande byggstenarna i materia och förklarar att de består av energi.

Med tanke på att syftet med individuella förkroppsliganden av sanning som utgör det materiella universum på olika nivåer, så kan vi förmoda: energins aktivitet existerar för att bilda elementarpartiklar. Elementarpartiklar finns för att forma atomer, atomer för att bilda molekyler, molekyler för att bilda materia, och materia existerar för att skapa alla enskilda delar i universum. På samma sätt finns energi för att bilda elementarpartiklar, elementarpartiklar för att bilda atomer, atomer för att bilda molekyler, molekyler för att bilda materia, och materien är till för att utgöra universum.

Vad är då syftet med universum? Vad är dess centrum? Svaret på båda frågorna är ingen annan än människor. Det är därför Gud, efter att ha skapat människor, befallde dem att ha herravälde över detta universum. (1 Mos. 1:28)

Om det inte fanns några människor att uppskatta universum, då kan det liknas vid ett museum utan besökare. Föremål om visas i ett museum uppnår först sitt verkliga värde och vårdas som historiska relikier endast när det finns människor som uppskattar, älskar och upplever glädje genom dem. Deras relation till människor ger deras existensvärde. Om det inte fanns någon som uppskattar dem, vilken mening skulle deras existens ha? Detsamma gäller för universum, vars herrar är mänskliga varelser.

Skapelsens olika delar ingår ömsesidiga relationer med ett gemensamt syfte när människor upptäcker ursprunget och materians natur, och när de identifierar och klassificerar växter och djur i vatten, på marken och i luften, och alla stjärnorna på himlen. Deras gemensamma mål realiseras när de assimileras in i den mänskliga kroppen som beståndsdelar viktiga för människor för att kunna behålla sina fysiologiska funktioner, och när de deltar i byggandet av en bekväm livsmiljö för människor. På dessa och andra sätt står människor som centrum i det skapade universum i termer av dess yttre form.

Dessutom relaterar människor till universum från sin position som dess inre centrum. Medan de relationer som diskuterats ovan är fysiska relationer, avser vi här mentala eller andliga relationer. Även om människokroppen består av materia, reagerar den fysiologiskt på känslor, intellekt och vilja från det mänskliga sinnet. Detta visar att materien inom sig har ämnen som samverkar med känslor, intellekt och vilja, ämnen som utgör materiens inre natur. Detta är anledningen till allt i universum reagerar på mänskliga känslor, intellekt och vilja, om än i olika grad. Vi blir berusade av naturens skönhet och upplever inspirationen av mystisk förening. Vi upplever detta eftersom vi är i centrum för de inre naturen hos allting i naturen. Människan är således skapade som universums centrum, och den plats där Gud och människor blir helt förenade i centrum av kosmos.

Låt oss diskutera från en annan synvinkel hur människan som är kosmos centrum, består av både den andliga världen och den fysiska världen. Varje människa förkroppsligar alla ämnen i kosmos. Men, som vi diskuterat tidigare, kan allt i kosmos grovt indelas subjekt och objekt. Hade Adam, den första människans förfader uppnått fullkomlighet, skulle han ha förkroppsligat alla delar i det som hör till skapelsen. Hade Eva uppnått fullkomlighet, skulle hon ha förkroppsligat alla objekt i skapelsen.

Gud skapade Adam och Eva för att ha herravälde över den naturliga världen. Genom att växa tillsammans mot fullkomlighet, skulle Adam ha blivit konungen över alla skapelsens delar och Eva skulle blivit drottningen över alla skapelsens delar. Hade de därefter blivit förenade som man och hustru, skulle de ha blivit centrum som kunnat styra hela universum bestående av subjekt och objekt partners.

Människor är skapade för att vara det harmoniska centrum för hela kosmos. Om Adam och Eva hade uppnått fullkomlighet och förenats som man och hustru, skulle det ha inneburit föreningen som en enhet av två centrum för de tvåfaldiga karaktärerna hos alla varelser. Hade Adam och Eva utvecklats i harmoni och tillsammans uppnått enighet, så skulle hela kosmos med sin tvåfaldiga karaktär ha dansat i harmoni.

Platsen där Adam och Eva blir fullkomligt en i hjärta och kropp som man och hustru är också den plats där Gud, subjektet som ger kärlek och människor, objektet som returnerar skönhet, blir förenade. Detta är centrum för godhet när skapelsens syfte uppfylls. Här kommer Gud, vår Förälder, nära och förblir inom sina fulländade barn och lugnt vilar där i evighet. Detta godhetens centrum är subjekt för Guds eviga kärlek, där Gud för evigt kan stimuleras med glädje. Detta är platsen där Guds Ord inkarnerade och vägledde till fullbordan. Det är centrum för sanningen och centrum för det ursprungliga sinne som vägleder oss att fullborda skapelsen syfte.

Därför kommer hela universum att utföra en sfärisk rörelse med ett enhetligt syfte när den bygger på de Fyra positionernas grundval som inrättats genom en fulländad man och kvinna som förenas som man och hustru centrerat på Gud. Tragiskt nog förlorade universum dess centrum när människor föll. Det är därför Paulus skrev att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och våndas. (Rom. 8:19-22) Skapelsen väntar de människor som har återställt sin ursprungliga natur och kan bli dess centrum.

2.4 GUDS NÄRVARO ÖVERALLT

Vi har lärt oss att de Fyra positionernas grundval, bygger på de tre objektens syfte genom ursprung-delning-förening, därefter fortsätter in i sfärisk rörelse runt Gud och blir ett med Gud. Detta är grunden för alla varelser för att ta emot Guds vägledning och förses med alla befogenheter som behövs för livet. I en värld där Guds syfte med skapelsen har uppfyllts, förkroppsligar alla enskilda varelser Guds ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form och initierar sfäriska rörelser för att bygga grunden av Guds herravälde. Gud är alltså allestädes närvarande.

2.5 LIVETS FÖRÖKNING

För att levande varelser skall kunna sprida sin art måste de föröka sig och denna förökning sker genom ursprung-delning-förening, som bygger på goda interaktioner. Till exempel, i växter, utvecklas frön till blommor med ståndare och pistiller; genom pollinering producerar de sina frön och sprider sitt art. Han och hon-djur mognar, uppvaktar varandra, parar sig och föder avkomma. Alla celler i djur och växter delar sig genom givande och mottagande. När kroppen fungerar i enlighet med sinnets vilja, och sinne och kropp således deltar i givande och mottagande, kommer individen att leva ett ändamålsenligt liv. Denna person kommer sedan att locka likasinnade. Eftersom dessa följeslagare samarbetar produktivt, kommer deras grupp att växa. Det kan sägas att universum bildas genom förökning av otaliga påtagliga manifestationer av Guds ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form genom deras givande och mottagande i sökandet efter skapelsens syfte.

2.6 VARFÖR ALLA VARELSER BESTÅR AV TVÅFALDIGA EGENSKAPER

För alla krävs energi för att existera, och energi kan endast produceras genom givande och mottagande. Däremot kan inget utbyte ske utan en partner. För att skapa den kraft som krävs för att existera, måste en varelse innehålla tvåfaldiga egenskaper, ett subjekt och ett objekt som kan delta i givande och mottagande.

En rörelse i en rak linje kan inte upprätthållas för evigt. För något att ha en evig natur måste den röra sig i en cirkel, och givande och mottagande mellan ett subjekt och ett objekt är nödvändigt för en cirkelrörelse. Detta gäller även för Gud, vars tvåfaldiga egenskaper tillåter hen att leva för evigt. För att Guds skapelse skall likna Hens eviga natur och vara Hens eviga objekt måste det också bestå av tvåfaldiga egenskaper. Likaså upprätthåller tid dess framtid genom sina periodiska cykler.

AVSNITT 3

SKAPELSENS SYFTE

3.1 SYFTET MED SKAPELSEN AV UNIVERSUM

Det står i Bibeln att efter Gud avslutat varje dag av skapelsen, såg Hen att det var gott. (1 Mos 1:4-31)

Detta tyder på att Gud ville att Hens skapelser skulle vara objekt som förkroppsligar godhet så att Hen (Gud ses som maskulin & feminin) kan uppleva glädje genom dem.

Hur kan då skapelsen ge Gud den största glädjen?

Gud skapade människan som sista steget i att skapelsen av universum. Han skapade dem till sin avbild, i likhet med Hens inre natur och yttre form, och gav dem känslighet för alla känslor eftersom det var Hens avsikt att dela glädjen med dem. Efter sin skapelse, välsignade Gud Adam och Eva:

Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden och lägg den under er, och råd över fiskarna i havet och över fåglarna i luften och över alla djur som rör sig på jorden. -1 Mos. 1:28

Dessa är de tre stora Välsignelserna: att vara fruktsamma (mogna och redo att bära frukt), föröka sig och ha herravälde över skapelsen. Hade Adam och Eva lytt denna gudomliga rätt och byggt himmelriket, så råder ingen tvekan om att Gud skulle ha känt den största glädjen när Hens söner och döttrar glädde sig i världen av Hens ideal.

Hur kan Guds tre stora välsignelser uppfyllas? De kan endast förverkligas när de Fyra positionernas grundval har etablerats, vilket är den grunden för skapelsen.

De tre stora välsignelser är uppfyllda när hela skapelsen, inklusive mänskliga varelser, fullbordar de Fyra positionernas grundval med Gud som centrum. Detta är himmelriket, där den slutliga godheten realiseras och Gud känner den största glädjen. Detta är i själva verket, själva syftet för vilket Gud skapade universum.

Det yttersta syftet med universum, med människor i centrum, är att återge glädje till Gud.

Alla varelser har tvåfaldiga syften. Så som förklarats tidigare, har varje del dubbla centra av rörelse, en av inre form och en annan av yttre form. Dessa centra strävar efter korresponderande mål – för helheten och för individen – som är detsamma som förhållandet mellan inre natur och yttre form. Dessa dubbla ändamål relaterar till varandra som orsak och resultat, inre och yttre, subjekt och objekt. I Guds ideal, kan det inte finnas någon enskilt syfte som inte stöder helhetens syfte, kan inte heller finnas något helhetens syfte som inte garanterar individens intressen. Den oändliga variation av varelser i universum bildar en stor organisk kropp sammanvävd med dessa tvåfaldiga syften.

3.2 GODA OBJEKT PARTNERS FÖR GUDS GLÄDJE

För att mer exakt förstå de frågor som rör Guds syfte med att skapa, låt oss först undersöka hur glädje produceras. Glädje produceras inte av en enskild individ. Glädje uppstår när vi har ett objekt i vilken vår inre natur och yttre form återspeglas och utvecklas. Vårt objekt hjälper oss att uppleva vår egen inre natur och yttre form genom den stimulans detta ger. Detta objekt kan vara immateriellt eller det kan vara fysiskt.

Till exempel, en konstnärs objekt kan vara en idé i hens sinne, eller den färdiga målning eller skulptur som bekräftar den tanken. När hen visualiserar sin idé eller ser sitt arbete, stimuleras hen att känna igen sin egen inre natur och yttre form återspeglas i konstverket och känner glädje och tillfredsställelse. När hens idé ensam är subjekt, är det inte så stimulerande, inte heller är den glädje som skapas så djup som den från ett färdigt arbete. Denna människors natur har sitt ursprung i Guds natur.

På liknande sätt känner Gud största glädje när han stimuleras av sitt påtagliga objekt att känna Hens ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form genom dem.

Det förklarades tidigare att när himmelriket förverkligas - genom uppfyllandet av tre stora välsignelserna och skapande av de Fyra positionernas grundval - blir det godhetens objekt som återger

glädje till Gud. Låt oss undersöka hur Konungariket blir Guds goda objekt.

Nyckeln till Guds första välsignelse är individuell fullkomlighet. En individs sinne och kropp är enskilda projektioner och objekt av Guds tvåfaldiga karaktär. För att en individ skall fullända sin karaktär, måste hen bilda en Fyra positionernas grundval inom sig varigenom hens sinne och kropp blir ett med givande och mottagande med Gud som centrum. Sådana individer blir Guds tempel (1 Kor. 3:16) uppnår fullständig förening med Hen, (Joh 14:20) och formar en gudomlig natur. De upplever Guds Hjärta som om det vore deras eget. Därför, förstår de Hens vilja och lever helt anpassade till det. När en person förblir i tillståndet av individuell fullkomlighet lever hen som det påtagliga objektet till sitt sinne. Eftersom centrum för hens sinne är Gud, lever hen också som påtagligt objekt till Gud.

(Jesus: *Den som har sett mig har sett Fadern.* - Joh 14:9)

Både sinnet och Gud gläds när de upplever sin inre natur och yttre form genom den stimulans som deras objekt ger dem. Därför, när människor förverkligar Guds första välsignelse, blir de Guds älskade som inspirerar hen med glädje. Delar alla Guds känslor som sina egna, och de skulle aldrig kunna utföra några syndiga handlingar som skulle kunna orsaka Gud sorg. Detta innebär att de aldrig skulle falla.

Guds andra välsignelse skulle uppfyllas av Adam och Eva när de hade uppnått individuell fullkomlighet som objekt till Gud, var och en manifesterande en aspekt av Guds tvåfaldiga karaktär. För att konstruera Fyra positionernas grundval i sin familj, skulle Adam och Eva ha förenats kärleksfullt som man och hustru och uppfostrat barn. Detta skulle ha fullbordat den andra välsignelsen.

En familj eller ett samhälle som har bildat Fyra positionernas grundval i linje med Guds ideal är utformad efter bilden av en fullkomlig individ. Det blir sålunda påtagligt objekt till den person som är en med Gud, och därmed blir det också påtagligt subjekt till Gud. Individen känner glädje, och även Gud känner glädje, när var och en i denna familj eller gemenskap upplever manifestationen av

hans/hennes egen inre natur och yttre form. När Guds andra välsignelse är uppfylld, blir denna familj eller gemenskapen också ett godhetens objekt som ger glädje till Gud.

Innan vi undersöker hur en person genom att uppnå den tredje välsignelsen etablerar sig som ett godhetens objekt som ger glädje till Gud måste vi först undersöka relationen mellan människor och skapelsen utifrån synvinkeln av inre natur och yttre form. Innan Gud skapade människan skapade han den naturliga världen genom uttrycka partiella reflektioner av den inre natur och yttre form som Hen avsett för människor. Därför innehåller en människa inom sig summan av alltings essens. Detta är anledningen till att människan kallas mikrokosmos av kosmos.

När Gud skapade levande varelser, började Hen med varelser av lägre ordning. Med tiden skapade Hen djur av högre ordning med mer komplexa biologiska funktioner, som kulminerar med människor på den högsta nivån. Därför innehåller människor alla delar, strukturer och egenskaper som finns i djur. Till exempel, mänskliga stämband är så mångsidiga att de nästan kan imitera alla djurs ljud. Eftersom den mänskliga kroppen innehåller alla vackra kurvor och linjer i skapelsen, vässar en konstnär sina färdigheter genom att rita nakna människomodeller.

Även om människor och växter har olika strukturer och funktioner, är de liknande i att de båda består av celler. Alla ämnen, strukturer och egenskaper hos växter kan återfinnas i människor. Exempelvis motsvarar växtens blad den mänskliga lungan i utseende och funktion. På samma sätt som löv absorberar koldioxid från atmosfären, absorberar den mänskliga lungan syre. Grenar och stjälkar av växter motsvarar det mänskliga blodsystemet, som distribuerar näring till hela kroppen, xylem och floem motsvarar mänskliga artärer och vener. En växts rötter motsvarar den mänskliga magen och tarmar, som absorberar näringsämnen. Människan formades ur lera, vatten och luft, och innehåller därför de delarna från mineralriket.

Dessutom uppvisar jorden en likhet med strukturen i den mänskliga kroppen: jordskorpan är täckt med växter, dess underjordiska

vattendrag finns inuti, och under dem ligger en smält kärna omgiven av en stenig mantel. Detta liknar strukturen av människokroppen, som har huden täckt med hår, blodkärl löper inuti muskulaturen och benmärgen ligger djupare inom benen.

Innebörden av Guds tredje välsignelse är fullkommandet av en människas (goda) herravälde över naturen. För att uppfylla denna välsignelse, måste de Fyra positionernas grundval fastställas centrerat på Gud. Människan och naturen, som är Guds påtagliga objekt på nivån av avbild och symbol måste dela kärlek och skönhet för att bli helt förenade. (Jfr. Skapelsens princip 5.2.3)

Naturen är ett objekt som uppvisar mänsklig inre natur och yttre form på olika sätt. Därför får ideala människor stimulans från naturens värld. Genom att uppleva sin egen inre natur och yttre form som uppvisas i hela skapelsen, känner de en enorm glädje.

Gud gläder sig även när han upplever stimulansen av Hens ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form i universum; Detta är möjligt när det blir Hens tredje objekt genom en harmonisk förening mellan människor och naturen. När därför människor förverkligar Guds tredje välsignelse, blir hela universum ännu ett godhetens objekt som skänker glädje till Gud. Hade Guds syfte med skapelsen förverkligats på detta sätt, så skulle en fullkomlig värld utan ett enda spår av synd ha upprättats på jorden. Vi kallar denna värld Himmelriket på jorden. När livet i Himmelriket på jorden kommer till ett slut, går människor in i andevärlden och njuter naturligtvis av evigt liv i himmelriket där.

Baserat på diskussionen hittills kan vi förstå att Himmelriket liknar en person som har uppnått individuell fullkomlighet, efter Guds ursprungliga inre natur och yttre form.

I en individ, överförs sinnets kommandon till hela kroppen genom det centrala nervsystemet, så att kroppen kommer att agera mot ett och samma mål. På samma sätt kommer Guds ledning, i Himmelriket att transporteras till alla Hens barn genom mänsklighetens Sanna Föräldrar, vägleda alla att leva som en.

AVSNITT 4

URSPRUNGLIGT VÄRDE

4.1 METODEN ATT FASTSTÄLLA URSPRUNGLIGT VÄRDE

Hur bestäms en varelses ursprungliga skapade värde? Värdet av en varelse kan bestämmas genom förhållandet mellan dess syfte att existera och önskan från en människa att äga det.

Mer exakt, en varelses värde bestäms inte vid dess tillkomst. Snarare upprättas det genom ömsesidig relation mellan dess syfte i enlighet med Guds ideal för skapelsen, och människors ursprungliga önskan att värdesätta den och lyfta fram dess verkliga värde. Den finner sitt sanna värde när den deltar som ett objekt i en Guds-centrerad Fyra positionernas grundval genom att relatera till en person genom givande och mottagande och genom deras förening att bli Guds tredje objekt.

Vad avgör standarden genom vilken det ursprungliga värdet för en varelse bestäms?

Eftersom dess ursprungliga värde bestäms när den deltar i de Fyra positionernas grundval, och eftersom centrum för denna Fyra positioners grundval är Gud, är det Gud som sätter standarden för dess värde. Eftersom Gud är absolut, måste det ursprungliga värdet av ett objekt i förhållande till denna standard också vara absolut.

Se på en ros, hur avgörs dess ursprungliga skönhet? Det bestäms när syftet för vilket Gud skapade blomman och den gudomliga mänskliga önskan att förstå och ta fram dess skönhet tillsammans är uppfyllda. För att uttrycka det på ett annat sätt, en ideal person känner fullständig glädje när hens önskan att uppleva skönhet tillfredsställs genom den känslomässiga stimulering som blomman ger. I det ögonblicket, manifesterar blomman sin ursprungliga skönhet. Blommans skönhet blir absolut när den uppnår sitt inneboende syfte, som är att ge fullständig glädje till dess objekt. Den mänskliga önskan är att uppskatta skönheten i blomman är en önskan att känna delar av den egna inre naturen och yttre formen genom ett objekt.

Det ögonblick blomman ändamål för vilka den skapades och den mänskliga viljan att uppleva dess värde är uppfyllda, uppnår subjekt och objektet ett tillstånd av harmoniskt förening.

Ett ting uppnår dess verkliga värde när det och en människa, dess subjekt, uppnår ett tillstånd av harmonisk förening och bildar Guds tredje objekt inom de Fyra positionernas grundval. Genom denna process avgörs det sanna värdet av alla ting baserat på sitt förhållande till den absoluta standard som fastställts av Gud. Till nu kunde inget objekts värde vara absolut, eftersom dess relation till fallna människor inte byggde på Guds ideal för skapelsen, utan byggde på sataniskt syfte och lust.

4.2 URSPRUNGLIGA KÄNSLOR, INTELLEKT OCH VILJA; OCH URSPRUNGLIG SKÖNHET, SANNING OCH GODHET

Det mänskliga sinnet har tre förmågor: känsla, intellekt och vilja. Människokroppen fungerar som svar på sinnets kommandon. När kroppen reagerar på sinnets känslor, intellekt och vilja kommer dess åtgärder sträva efter värdena för skönhet, sanning respektive godhet. Gud är subjekt till det mänskliga sinnet, och därför är Hen också subjekt för människors känslor, intellekt och vilja. Genom en önskan att förverkliga sitt ursprungliga värde, besvarar en person Guds fullkomliga känsla, fullkomliga intellekt och Guds fullkomliga vilja genom sitt sinne, och lever därmed genom Hens kropp. Därmed uppvisar hen värdena för ursprunglig skönhet, sanning och godhet.

4.3 KÄRLEK OCH SKÖNHET, GOTT OCH ONT, RÄTTFÄRDIGHET OCH ORÄTTFÄRDIGHET

4.3.1 KÄRLEK OCH SKÖNHET

När två varelser, enskilda manifestationer av Guds tvåfaldiga karaktär, utgör en gemensam bas och försöker förena sig som tredje objekt till Gud och etablera en Fyra positionernas grundval,

kommer de att utföra givande och mottagande. Vid detta, kallas den känslomässiga kraften som subjektet ger till objektet *kärlek*, och den emotionella kraft som objektet återger till subjektet kallas *skönhet*. Kärlekens kraft är aktiv och stimulering genom *skönhet* är passiv.

I förhållandet mellan Gud och människor, ger Gud kärlek som subjekt och människor återgäldar *skönhet* till objektet. I relationen mellan en man och en kvinna, är mannen subjekt, som ger kärlek, medan kvinnan är objekt, som returnerar *skönhet*. I universum, är människor subjekt som ger kärlek till naturen och naturen returnerar *skönhet* som objekt. När subjekt och objekt bli helt förenade i harmoni, finns även kärlek inom *skönhet* och *skönhet* finns inom kärlek. Detta beror på att när ett subjekt och objekt bildar en i en cirkulär rörelse, fungerar subjektet ibland som ett objekt och objektet ibland som ett subjekt.

I personliga relationer, kallas den *skönhet* som en underordnad besvarar kärleken med från en överordnad *lojalitet*, och *skönheten* som ett barn besvarar föräldrarnas kärlek kallas *vördnad* till föräldrarna. Den *skönhet* som en hustru återger som svar på hennes mans kärlek kallas *trohet*. Syftet med kärlek och *skönhet* är att två varelser, som ursprungligen kommer från Gud, skall skapa en Fyra positioners grundval och förverkliga skapelsens syfte. Genom att dela kärlek och *skönhet* med varandra, förenas de i harmoni, och blir Guds tredje objekt.

Låt oss därefter undersöka karaktären av Guds kärlek. Hade Adam och Eva uppnått fullkomlighet, så skulle var och en blivit ett påtagligt objekt till Gud som liknat en av Hens tvåfaldiga karaktärer och de skulle ha förenats som man och hustru och uppfostrat barn i en gudfruktig familj. Därigenom skulle de djupt ha upplevt tre sorters ursprunglig kärlek med sina tre objekt: föräldrakärlek, makars kärlek och barns kärlek. (Kärlek till det första objektet, kärlek till det andra objektet, och kärlek till det tredje objektet.) Först då skulle de uppfyllt de tre objektens syfte och format de Fyra positionernas grundval. Detta skulle blivit uppfyllandet av skapelsens syfte.

Guds kärlek är subjektet för olika typer av kärlek som strömmar genom de Fyra positionernas grundval. Därför manifesteras Guds kärlek genom de tre objektens olika kärlek. Guds kärlek är den underliggande kraft som blåser liv i de Fyra positionernas grundval. Därför är de Fyra positionernas grundval redskapet för fullkomlig skönhet genom vilken vi kan ta emot och njuta av Guds fullständiga kärlek. Det är också basen för fullkomlig glädje och godhetens källa. På denna grund, blir skapelsens syfte fullbordad.

4.3.2 GOTT OCH ONT

En handling eller ett resultat av en handling anses *gott* när den uppfyller Guds syfte med skapelsen. Detta sker när ett subjekt och ett objekt förenas genom det harmoniska och andliga givande och mottagandet av kärlek och skönhet, blir Guds tredje objekt och bildar Fyra positionernas grundval. Å andra sidan kallas en handling eller dess resultat *ont* när det bryter mot Guds syfte med skapelsen genom att bilda en fyra positioners grundval under satans herravälde.

Till exempel, när en individ förverkligar Guds första välsignelse och uppfyller sitt sanna syfte, så är gärningarna för detta syfte goda och personen är god. Dessa gärningar inbegriper ett fritt flytande av givande och mottagande av kärlek och skönhet mellan sinnet och kroppen, att de förenas som Guds väg och utgör individens Fyra positioners grundval. När Adam och Eva uppnår den andra välsignelsen genom att skapa en familj som förverkligar Guds syfte, så är gärningarna för detta ändamål gott och familjen de skapar är god. Dessa gärningar inkluderar att förenas som ett par på Guds väg genom ett harmoniskt och passionerat delande av kärlek och skönhet, föda och fostra barn och därmed skapa familjens Fyra positioners grundval.

När en fullkomligt individ dessutom uppnår den tredje välsignelsen, är åtgärder för detta syfte gott och alla saker som hen vårdar är goda. Genom att relatera med naturen som sitt andra jag och genom att bli helt ett med det som en förening bildas det tredje

objektet till Gud, vilket skapar Fyra positionernas grundval av herravälde. Omvänt, när en person som bildar en fyra positioner fundament under trældom av satan och förverkligar ett syfte som strider mot Guds tre välsignelser, kallas denna gärning och dess resultat onda.

4.3.3 RÄTTFÄRDIGHET OCH ORÄTTFÄRDIGHET

Rättfärdighet syftar på en livsstil som strävar efter godhet, för att skapa mer godhet. *Orättfärdighet* hänvisar till en livsstil som strävar att göra ont, att uppfylla sataniska mål. Ett liv i rättfärdighet är absolut nödvändigt för att uppnå godhet.

AVSNITT 5

UNIVERSUMS SKAPELSE OCH DESS TILLVÄXTPERIODER

5.1 HUR UNIVERSUM SKAPADES

Enligt Första Moseboks beskrivning av universums skapelse så skapade Gud ljus, mitt i det ursprungliga tillståndet av kaos, tomrum och mörker. Gud separerade därefter vatten under himlavalvet från vatten över himlavalvet. Han delade därefter landet från havet, skapade växter, fiskar, fåglar och däggdjur, och till sist mänskligheten. Allt detta under en period av sex "dagar". Från detta kan vi förstå att processen för att skapa universum tog en tidsrymd representerad av sex dagar.

Processen för att skapelsen som beskrivs i Bibeln bär vissa likheter till teorin om universums ursprung och bildande, så som den beskrivs av modern vetenskap. Enligt modern vetenskap, startade

universum som expanderande plasma. Ut ur kaos och tomhet, bildades himlakropparna och gav ljus. Allt eftersom den smälta jorden kylde av, fyllde vulkaniska utbrott himlavalvet med ett fäste av vatten. Marken steg och vattnet föll som regn, som skapade kontinenter och oceaner. Därefter skapades enklare växter och djur. Därefter kom fiskar, fåglar, däggdjur, och slutligen människan, i den ordningen. Åldern på jorden beräknas vara flera miljarder år.

Med tanke på att skapelseskildringen i Bibeln för tusentals år sedan nästan sammanfaller med resultaten av modern forskning, förstår vi att denna bibliska skildring måste vara en uppenbarelse från Gud.

Universum uppstod inte helt plötsligt komplett, utan hänsyn till tidens flöde. I själva verket tog dess ursprung och utveckling en enormt lång tid. Därför, skall de bibliska sex dagarna för slutförandet av universum inte tolkas med antalet bokstavliga soluppgångar och solnedgångar. Det symboliserar istället sex distinkta perioder i skapelseprocessen.

5.2 SKAPELSENS TILLVÄXTPERIOD

Det faktum att det tog sex dagar, det vill säga sex tidsperioder, för att slutföra skapandet av universum innebär att en viss tid också krävdes för att genomföra skapelsen av varje enskild del som utgör universum. Dessutom, det sätt som Moseboken räknar varje dag avslöjar något om tiden som krävs för skapandet av en varelse. Skildringen har ett ovanligt sätt att numrera varje dag av skapelsen.

När den första dagen av skapelsen slutfördes står det, "Och det blev afton och det blev morgon. Det var den första dagen." (1 Mos 1:5) Man skulle kunna tro att ankomsten av morgonen efter en kväll och en natt passerat skulle räknas som den andra dagen, men det kallas den första dagen. Bibeln säger "en dag" för att visa att en skapad varelse måste passera genom en tillväxtperiod symboliserad av natten, innan den når fullkomlighet på morgonen. När den därefter välkomnar denna nya morgon, kan den träda fram och förverkliga dess skapelses ideal.

Allting som förekommer i universum bär frukt efter ett visst tidsintervall. **Allt är skapat för att uppnå fullbordan först efter att ha passerat genom en tillväxtperiod.**

5.2.1 DE TRE TILLVÄXTSTEGEN

Universum utspelar och manifesterar Guds ursprungliga inre karaktär och ursprungliga yttre form enligt matematiska principer. Därför kan vi dra slutsatsen att en del av Guds personlighet är matematisk. Gud är en absolut verklighet i vilken de tvåfaldiga karaktärerna samverkar i harmoni, Därför är han en Varelse av talet tre. Alla skapade varelser, som utformats i Guds avbild, existerar, rör sig och växer i tre steg.

De Fyra positionernas grundval, vilket är Guds mål med skapelsen, skulle förverkligas genom en process i tre steg: ursprunget i Gud, föreningen genom Adam och Eva, och förökningen genom barn. För att etablera de Fyra positionernas grundval och fullborda en cirkulär rörelse, måste en varelse först utföra de tre stegen ursprung-delning-förening och uppfylla tre objektens syfte med varje position i harmoni med de andra tre. Det är precis vad som behövs för något ska stå stabilt: den måste stödjas av minst tre punkter. Därför **uppnår allt fullkomlighet genom att passera genom tre utvecklings-stadier: utformning, tillväxt och fullkomlighet.**

I den naturliga världen, existerar många saker i tre former. Det finns tre riken: mineral-, växt- och djurriket. Materien existerar i tre tillstånd: gas, flytande och fast. De flesta växter består av tre delar: rötter, grenar och blad. Djuren består av huvud, kropp och ben.

Det finns också många exempel på talet tre i Bibeln. **Människan kan inte uppfylla syftet med sin existens eftersom de föll utan att slutföra de tre stegen av växtperioder. I sina förnyade ansträngningar att förverkliga sitt syfte, måste därför människor åter passera genom dessa tre steg.**

I Återupprättelsens försyn, har Gud arbetat för att återvinna talet tre, vilket förklarar varför det i Bibeln finns många ställen med talet tre

och utvecklings-steg baserat på talet tre: treenigheten (Fadern, Sonen och den helige Ande), paradiset tre nivåer, tre ärkeänglar, tre nivåer av Noaks ark, duvans tre flygturer från arken efter översvämningen, Abrahams tre offer, och tre dagars resa före offret av Isak.

På Mose tid fanns: tre dagars mörker, de tre dagarna av rening i början av uttåget, tre 40-årsperioder för vandringen till Kanaan, och tre dagars rening enligt Joshuas ledning för att gå över Jordanfloden.

I Jesu liv ser vi: tre decennier av privatliv följt av tre års offentlig verksamhet, de tre vise männen från öst som förde med sig tre gåvor, de tre lärjungarna, tre frestelser, de tre bönerna i Getsemane örtagård Petrus tre förnekanden, tre timmars mörker vid korsfästelsen och Jesu uppståndelse efter tre dagar i graven.

När föll de första mänskliga förfäderna? De föll under deras tillväxtperiod då de fortfarande var omogna. Om människor hade fallit efter att de hade uppnått fullkomlighet, då skulle det inte finnas någon grund för att tro på Guds allmakt. Om människor hade fallit efter att de hade blivit fullkomligt goda, så skulle godheten själv vara bristfällig. Därför skulle vi bli tvungna att dra slutsatsen att Gud, som är källan till godhet, skulle i så fall också vara ofullkomlig.

Det står skrivet i Första Moseboken att Gud varnade Adam och Eva, Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, " men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö." (1 Mos 2:17)

De hade ett val att antingen ignorera Guds varning och förlora sina liv eller att lyssna på varningen och leva. Det faktum att de hade potentialen att antingen falla eller bli fullkomliga visar att de fortfarande var i ett tillstånd av omognad.

Universum har utformats för att nå fulländning efter en viss växtperiod, som i Bibeln beskrivs som sex dagar. Som en av Guds skapelser, är mänskliga varelser också bundna att följa denna princip.

I vilket skede av växtperioden föll de första människorna? De föll nära toppen av tillväxtstadiet. Detta kan visas genom att undersöka

omständigheterna kring de första mänskliga förfädernas fall och återupprättelsens historia. Dessa kommer att bli ännu tydligare genom en grundlig undersökning i denna text.

5.2.2 DET INDIREKTA HERRAVÄLDET

Under växtperioden, växer alla varelser i skapelsen genom det stöd av självständighet och styrning som ges genom Guds princip. Gud, skaparen av Principerna arbetar endast med tillväxtens frukter som är baserade på Principerna. På detta sätt, styr han allt indirekt. Vi kallar denna växtperiodens rike Guds indirekta välde eller herraväldets rike baserat på resultat genom Principerna.

Allting når fulländning efter att ha passerat genom växtperioden (Indirekta herraväldets sfär) baserat på självständigt ansvar och styrning genom Guds princip. Människor, skapas emellertid, på ett sådant sätt att deras tillväxt kräver uppfyllande av deras egen del av ansvar, utöver den vägledning som ges av Principerna. De måste utöva detta ansvar för att framgångsrikt uppfylla växtperioden och uppnå fullkomlighet.

Vi kan genom Guds befallning till Adam och Eve, (1 Mos 2:17) se att de första mänskliga förfäderna hade ansvaret att tro på Guds ord och inte äta av frukten. Om de lydde Gud eller föll berodde inte på Gud, utan på dem själva.

Om mänskliga varelser uppnår fullkomlighet eller inte beror inte bara på Guds skapande kraft; det kräver också uppfyllandet av mänskligt ansvar. I Hens egenskap av Skapare, skapade Gud människan på ett sådant sätt att de kan passera genom tillväxtperioden (sfären av indirekt herravälde) och först uppnå fullkomlighet när de har avslutat sina egen del av ansvaret. Eftersom Gud själv skapade mänskliga varelser på detta sätt, blandar Hen sig inte i människans del av ansvaret.

Gud gav människan en del av ansvaret för följande skäl. Genom att uppfylla sin givna del av ansvaret, utan Guds inblandning, är människor tänkta att ärva Guds kreativa natur och delta i Guds stora skapelseverk. Gud har för avsikt att ge människor rätten att

äga och bli värdiga att styra skapelsen som skapare i sin egen rätt (1 Mos. 1:28), precis som Gud styr dem som sin Skapare. Detta är den huvudsakliga skillnaden mellan människan och resten av skapelsen.

När vi uppfyller vårt ansvar, ärver vi Guds rätt att skapa och uppnå herravälde över allting, inklusive änglarna. Gud ger oss en väg genom indirekta herraväldets sfär genom vilken vi kan uppnå denna fullkomlighet.

Vi fallna människor, som ännu inte har uppnått kvalificeringens krav måste uppfylla vårt ansvar enligt Principerna om återupprättelse. Genom att göra så kan vi gå igenom det indirekta herraväldets sfär och därmed återupprätta vår rätt att härska över alla ting, inklusive satan. Detta är det enda sättet vi kan uppfylla skapelsens syfte. Guds frälsningsförsyn har förlängts så länge eftersom de centrala personerna som ansvarar för Återupprättelsens försyn gjorde upprepade misstag samtidigt som de försöker uppfylla sina delar av ansvaret, som inte ens Gud inte kunde påverka.

Oavsett hur stor den frälsande kraften är genom Kristi kors (och uppståndelse), kommer frälsningen som knacker på vår dörr att vara intet om vi inte har tro, som är vår del av ansvaret. Det var Guds ansvar att öppna uppståndelsen genom Jesu korsfästelse, men att tro eller inte tro är absolut en egen del av ansvaret. (Joh. 3:16; Efes. 2:8, Rom. 5:1)

5.2.3 SFÄREN AV DIREKT HERRAVÄLDE

Vad är rike Guds direkta herravälde och vad är dess syfte? Människan vistas i riket av direkt herravälde när, som subjekt partner och objekt, de förenas i Guds kärlek för att bilda en Fyra positioners grundval och blir förenade i hjärtat med Gud. I denna sfär kan de fritt och fullt dela kärlek och skönhet enligt subjekt partners önskan, vilket förverkligar syftet med godhet. Det direkta herraväldets rike är sfären av fullkomlighet. Att gå in i denna sfär är viktigt för uppfyllandet av skapelsens syfte.

Vad innebär Guds direkta herravälde över människan? När väl Adam och Eva blivit fullkomliga som individer centrerade på Gud, skulle de ha levt tillsammans som en, och bildat en fyra positionens grundval i deras familj. Med en Guds-centrerad Adam som leder sin familj att dela fullhet av kärlek och skönhet, skulle de leva ett liv i godhet och bli förenade i hjärtat med Gud. I sfären av Guds direkt herravälde, kommer folk att intensivt uppleva Guds hjärta inom sig själva. Därför kommer de att förstå Hens vilja och genomföra den i sina liv. Precis som varje del av kroppen spontant ger respons till sinnets subtila kommandon, kommer människor spontant att utföra Guds vilja i enlighet med de djupt upplevda avsikterna i Hens hjärta. I detta tillstånd av fullkomlig resonans, är skapelsens syfte förverkligat.

Hur kommer världen att se ut när den naturliga världen står under människors direkt herravälde? När en helt mogen person relaterar till de olika sakerna i naturen som sina objekt, har de gått samman för att bilda en Fyra positionernas grundval. Människor som är i total resonans med Guds hjärta kommer att leda den naturliga världen i ett fritt flödande utbyte av kärlek och skönhet, och hela universum kommer att förverkliga godhet. På detta sätt, kommer den mänskligheten att utöva ett direkt herravälde över allting.

AVSNITT 6

DEN ANDLIGA VÄRLDEN OCH DEN FYSISKA VÄRLDEN
VARS CENTRUM ÄR MÄNNISKOR

6.1 DEN ANDLIGA VÄRLDEN OCH DEN FYSISKA VÄRLDEN SOM PÅTAGLIGA VERKLIGHETER

Universum skapades efter mönster av en människa, som är bilden av Guds tvåfaldiga karaktär. Därför påminner universums struktur och varje del i den om en människa, som i grunden består av sinne och kropp. (jfr. Skapelsens princip 1.2) Motsvarande det mänskliga sinnet och kroppen består universum av *andliga världen* och den *fysiska världen*, vilka båda är verkliga och påtagliga. Den andliga världen kallas så eftersom vi inte kan uppfatta det genom våra fem fysiska sinnen. Men vi kan uppfatta den genom våra fem andliga sinnen. De som har haft andliga upplevelser vittnar om att andliga världen verkar lika verklig som den värld vi lever i.

De andliga och fysiska världarna bildar tillsammans *kosmos*.

Kroppen kan inte fungera utan sina förbindelser med sinnet, en person kan inte utföra riktiga handlingar utan en relation med Gud. På samma sätt kan den fysiska världen inte manifesteras dess verkliga värde utan en relation till den andliga världen. Dessutom, precis som vi inte kan urskilja en persons karaktär utan att utforska hans sinne, kan vi inte förstå den grundläggande betydelsen av mänskligt liv utan en förståelse av Gud, så kan vi inte helt kan förstå arten och strukturen i den fysiska världen utan att förstå naturen och strukturen hos den andliga världen. Den immateriella världen, eller andliga världen är i position av subjekt partner och den materiella, eller fysiska världen, är i position av objekt partner. Den senare är som en skugga av den förra. (Hebr. 8:5) När vi lämnar våra fysiska kroppar efter vårt liv i den fysiska världen, går vi in i andliga världen som andar och lever där för evigt.

6.2 MÄNNISKORS POSITION I KOSMOS

Människors position i kosmos har tre aspekter. För det första, skapade Gud människan för att ha herravälde i universum. (1 Mos 1:28)

Universum har inte i sig själv inre känslighet mot Gud. Därför kontrollerar Gud inte universum direkt. Snarare, skapade Gud mänskliga varelser med känslor till alla ting i universum och gav dem rätten att direkt styra över universum.

Gud skapade den mänskliga kroppen med delar från den fysiska världen, som – vatten, jord och luft – för att göra det möjligt för oss att uppfatta och påverka världen. För att göra det möjligt för oss att uppfatta och styra andliga världen, skapade Gud vårt andliga jag med samma andliga ämnen som utgör den andliga världen.

På förklaringsberget, visade sig Mose och Elia, som hade dött hundratals år tidigare, inför Jesus och tjänade honom. (Matt. 17:3) Dessa var faktiskt Moses och Elias andliga jag, som Jesus kunde samtala med och förhärligas inför dem. Människan, som består av kött som kan påverka den fysiska världen och ande som kan påverka den andliga världen, har potential att styra båda världarna.

För det andra skapade Gud människan att vara medlare och harmonins centrum i kosmos. När en persons kropp och sinne förenas genom givande och mottagande och blir Guds stora objekt, kan också de fysiska och andliga världarna börja givande och mottagande med den personen som sitt centrum. De uppnår därmed harmonisk integration att skapa ett kosmos som är mottagligt för Gud.

Likt luften som möjliggör två stämgaflar att vara i samklang med varandra, fungerar en sann person som medlare och centrum för harmoni mellan de två världarna. Den förmågan att kommunicera mellan de två världarna kan också liknas vid en radio- eller tv-mottagare som omvandlar osynliga vågor till uppfattbara bilder och ljud. Således kan en person förmedla den korrekta verkligheten av andevärlden till den fysiska världen.

För det tredje, så skapade Gud människan att inkapsla en påtaglig form av essenserna av allt i kosmos. Gud skapade universum genom att projicera och utveckla den för-existerande prototypen av den mänskliga inre naturen och yttre formen i otaliga påtagliga former. Den mänskliga anden sammanfattar alla ämnen som finns i

andevärlden, eftersom Gud skapade andevärlden som en avspegling av andens inre natur och yttre form. Människokroppen sammanfattar alla ämnen i den fysiska världen, eftersom Gud skapade den materiella världen som avspegling av kroppens inre natur och yttre form.

Eftersom människan inom sig innehåller själva essenserna av allt i kosmos, är följaktligen varje person ett mikrokosmos.

Men på grund av det mänskliga fallet har universum förlorat sin herre. Paulus skrev, "Själva skapelsen väntar och längtar efter att Guds barn ska uppenbaras." (Rom. 8:19) – det är människor som har återupprättats till ursprungligt tillstånd. Människor som skulle ha fungerat som centrum för universell harmoni, avlägsnade tragiskt genom deras syndafall, det givande och mottagande som skulle skett mellan de fysiska och andliga världarna. De två världarna blev helt oförmögna att uppnå integration och harmoni. Eftersom de förblev delade, fortsätter Paulus: "Vi vet att hela skapelsen gemensamt fortfarande suckar och vändas" (Rom. 8:22)

Jesus kom som den nye Adam, fullkomlig i kött och ande. Han var mikrokosmos av kosmos. Det är därför det står skrivet "Gud har lagt allt under hans fötter." (1 Kor. 15:27) Jesus är vår Frälsare. Han kom in i värld för att öppna vägen för fallna människor att bli fullkomliga så som han var fullkomlig, genom att påverka våra hjärtan att tro på hen och bli ett med honom.

6.3 DET ÖMSESIDIGA FÖRHÅLLET MELLAN DET FYSISKA OCH ANDLIGA JAGET

6.3.1 STRUKTUREN OCH FUNKTIONERNA HOS DET FYSISKA JAGET

Det fysiska jag består av tvåfaldiga karaktärerna *fysiskt sinne* (subjekt partner) och den *fysiska kroppen* (objekt partner).

Det fysiska sinnet leder den fysiska kroppen för att upprätthålla de

funktioner som krävs för sin överlevnad, skydd och reproduktion. Till exempel instinkt, är en aspekt av djurets fysiska sinne. För det fysiska jaget skall kunna växa i god hälsa, måste den få rätt näring. Den måste absorbera luft och solljus, vilket är immateriella, yang-typer av näring, och måste äta och dricka mat och vatten, som är materiella, ying-typer av näring. Kroppen har ett givande och mottagande med denna näring genom sin matsmältning och sitt cirkulationssystem.

Gott eller ont beteende av det fysiska jaget är den viktigaste faktorn om anden själv blir god eller ond. Detta beror på att det fysiska jaget ger vissa ämnen, som vi kallar *vitalitets-ämnen*, till andliga jaget.

I vår vardagliga erfarenhet, jublar vårt sinne när vårt fysiska jag utför goda gärningar men känner ångest efter onda beteenden. Detta beror på att vitalitets-ämnen, vilka kan vara goda eller onda enligt de fysiska jagets gärningar, ingjuts i vårt andliga jag.

6.3.2 STRUKTUREN OCH FUNKTIONERNA HOS DET ANDLIGA JAGET

Vårt *andliga jag*, eller ande, är en påtaglig men immateriell verklighet som endast kan uppfattas genom de andliga sinnen. Det är subjekt till vårt fysiska jag. Vår ande kan kommunicera direkt med Gud och är tänkt att styra den okroppsliga världen, inklusive änglarna. Till utseende liknar vår ande vårt fysiska jag. Efter att vi lägger av det fysiska jaget går vi till den andliga världen och lever där för evigt. Anledningen vi önskar ett evigt liv är att vårt innersta är anden själv som har en evig natur.

Vårt andliga jag består av tvåfaldiga karaktären av *andligt sinne* (subjekt partner) och *andlig kropp* (objekt partner). Andligt sinne är centrum för det andliga jaget, och det är där Gud bor.

Anden växer genom givande och mottagande av två typer av näring: *livsämnen* är av yang-typ som kommer från Gud, och *vitalitetsämnen* är av yin-typ som kommer från det fysiska jaget. Andliga jaget får inte bara vitalitetsämnen från det fysiska jaget, utan returnerar också en del till det fysiska jaget som vi kallar

levande andliga ämnen. När människor tar emot nåd från en himmelsk ande, genomgår de många positiva förändringar i deras fysiska jag, de känner oändlig glädje och nya krafter välla upp inom dem som även kan driva bort sjukdom. Sådana fenomen uppstår eftersom det fysiska jaget tar emot levande andliga ämnen från anden själv.

Anden kan endast växa om den lever i köttet. Sålunda, kan förhållandet mellan det fysiska jaget och andliga jaget liknas den mellan ett träd och dess frukt. När det fysiska sinnet lyder andens sinne och det fysiska jaget agerar i enlighet med det goda syftet hos andliga sinnet, tar fysiska jaget emot levande andliga ämnen från andliga jaget och blir hälsosamt. I gengäld ger fysiska jaget goda vitalitets-ämnen till det andliga jaget, som gör det möjligt för andliga jaget att växa ordentligt i riktning mot godhet. Sanning lyser upp de innersta önsknings hos andliga sinnet.

En person måste först förstå hans andliga sinnes djupaste önskan genom sanningen och sedan omsätta denna kunskap i handling för att uppfylla sitt ansvar. Först då kan de levande andliga ämnena och vitalitets- ämnena återgälda inom honom/henne, och ge hen möjlighet att utvecklas mot godhet. De levande andliga ämnena och vitalitets-ämnena har förhållandet som mellan inre natur och yttre form. Eftersom alla människor har levande andliga ämnen alltid verksamma inom sig själva, tenderar även en ond persons ursprungliga sinne mot godhet. Men om hen inte lever ett liv av verklig godhet, kan de levande andliga ämnena inte riktigt ge och ta emot med vitalitets-ämnena. De kan inte heller ingjutas i hans fysiska jag för att göra det hälsosamt.

Av ovanstående förstår vi att **anden själv endast kan uppnå fullkomlighet under en persons jordiska liv.** Andliga sinnet styr andens jag allteftersom det växer i jorden av det fysiska jaget. Tillväxten av andliga jaget mot fullkomlighet fortskrider genom de tre ordnade stegen enligt Skapelsens princip. En ande i utformningsstadiet av livet kallas en *form-ande*, i tillväxtstadiet, en *livs-ande*, och i fullkomlighet steget en *gudomlig ande*.

En ande mognar fullt ut till en gudomlig ande när personens andliga jag och fysiska jag förenas genom att fullkomligt centrera givande och mottagande på Gud och skapa en Fyra positionernas grundval. En gudomlig ande kan exakt känna och uppfatta varje verklighet i andevärlden.

Eftersom dessa andliga verkligheter ger resonans genom kroppen och manifesterar sig som fysiologiska fenomen kan de (även) upplevas genom de fem fysiska sinnen. Människor med gudomlig ande, som alltså är i resonans med andliga världen, bygger himmelriket på jorden. När de lägger av sina fysiska kroppar, kommer de att genomföra en smidig övergång till himmelriket i andevärlden. Av denna anledning kommer himmelriket i himlen att först förverkligas efter himmelriket på jorden har upprättats.

Alla känslor hos en ande odlas genom ömsesidig relation med det fysiska jaget under jordelivet. Endast när en person uppnår fullkomlighet och är helt nedsänkt i Guds kärlek på jorden kan hen därför helt glädjas i Guds kärlek som en ande efter hens död. Alla kvaliteter hos anden själv utvecklas medan den lever i det fysiska jaget: Syndfullt uppträdande under jordelivet förvärrar ondska och fulhet i anden hos en fallen person, medan gottgörelse av synder som beviljats under jordelivet öppnar vägen för hens ande skall bli god. Detta var anledningen Jesus var tvungen att komma till jorden i köttet för att frälsa den syndiga mänskligheten.

Vi måste leva ett gott liv medan vi är på jorden. Jesus gav nycklarna till himmelriket till Peter, som var kvar på jorden, (*Matt. 16:19*) och sa: "vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen" (*Matt. 18:18*), eftersom det primära målet för Återupprättelsens försyn måste utföras på jorden.

Det är Gud inte som avgör om en persons ande går till himlen eller helvetet efter hens död, det beslutas av anden själv (jordelivet).

Människor är skapade så att när de uppnår fullkomlighet kommer de att andas Guds kärlek. De som begått syndiga gärningar på jorden blir handikappade andar som är oförmögna att fullt andas i

Guds kärlek. De tycker att det är plågsamt att stå inför Gud, centrum för sann kärlek. Av deras egen vilja, väljer de att bo i helvetet, långt bort från Guds kärlek.

Eftersom den mänskliga anden endast kan växa i det fysiska jagets jord (kroppen), sker förökningen av människoandar vid samma tidpunkt som förökning av fysiska jag inträffar: under jordelivets födelse.

6.3.3 DET ANDLIGA SINNET, DET FYSISKA SINNET OCH DESS RELATION INOM DET MÄNSKLIGA SINNET

Det mänskliga *sinnen* består av andligt sinne och fysiskt sinne. Förhållandet mellan dessa två sinnen är som den mellan inre natur och yttre form. När de är förenade genom givande och mottagande med Gud som centrum, bildar de en enad fungerande enhet som styr de andliga jaget och fysiska jaget att bli harmoniska och utveckla sig mot skapelsens syfte. Denna förenade enhet är sinnet hos en människa.

Samvetet är förmågan hos det mänskliga sinnet som genom sin medfödda natur, alltid leder oss till det vi tror är godhet. Men på grund av syndafallet har människan blivit okunnig om Gud och därmed okunnig om den absoluta standarden för godhet. På grund av detta kan vi inte ställa in rätt standard för vårt samvete. Eftersom godhetens standard varierar, varierar även vårt samvetes standard; detta orsakar ofta konflikter även bland de som förespråkar ett samvetsgrant liv.

Det *ursprungliga sinnet* är förmågan hos det mänskliga sinnet som söker absolut godhet. Det relaterar till samvetet som inre natur till yttre form. En persons samvete leder hen att fortsätta vara god enligt den standard som hen har satt upp i okunnighet, även om det kan skilja sig från den ursprungliga standarden. Det ursprungliga sinne, är emellertid lyhört för rätt riktning, och stöter bort denna felaktiga standard och arbetar för att korrigera samvetet.

Så länge vårt andliga sinne och fysiska sinne är slavar under satan, kallas den fungerande enhet de bildar genom sitt givande och mottagande, för det *onda sinnet*.

Det onda sinnet driver kontinuerligt människor att göra ont. Vårt ursprungliga sinne och samvete leder oss att stöta bort det onda sinnet. De vägleder oss i desperata ansträngningar att avvisa onda begär och hålla fast vid godhet genom att bryta våra band med satan och omvända oss för att möta Gud.

Del 1 Kapitel 2

Syndafallet

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

Alla människor har ett ursprungligt sinne som påverkar dem att avvisa det onda och fullfölja godhet. Men även utan att vi är medvetna om det, påverkas vi av onda krafter att överge det goda som vårt ursprungliga sinne önskar och utföra onda gärningar som enligt vår innersta hjärta, vi inte vill göra. Så länge dessa onda krafter angriper oss, kommer mänsklighetens syndfulla historia att fortsätta med oförminskad styrka. I kristendomen kallas herren över dessa onda krafter satan. Vi har varit helt oförmögna att förstöra satans krafter eftersom vi inte har förstått satans identitet eller hur han kom att existera. För att kunna utrota ondskan vid dess rot och därmed avsluta den syndfulla historien och inleda en ny era av godhet, måste vi först avslöja satans motivation och ursprung och erkänna den förstörelse han har åstadkommit i människans liv. Denna beskrivning av den mänskliga syndafallet kommer att klargöra dessa frågor.

AVSNITT 1

SYNDENS ROT

Ingen har förstått syndens rot, som ligger djupt inom och oavbrutet driver människor mot det onda. Tack vare Bibeln, så har kristna haft en vag uppfattning att Adam och Evas ätning av frukten på Kunskapens träd på gott och ont var roten till synd.

En del kristna tror att frukten från Kunskapens träd på gott och ont var frukten från ett verkligt träd, medan andra tror att frukten är en symbol, eftersom så mycket av Bibeln är skrivet på symbolspråk. Låt oss betrakta Bibelns skildringar av det mänskliga syndafallet och dess olika tolkningar med syftet att komma fram till en fullständig förklaring.

1.1 LIVETS TRÄD OCH KUNSKAPENS TRÄD PÅ GOTT OCH ONT

Adam och Eva föll när de åt frukten av Kunskapens träd på gott och ont. Många kristna har fram till denna dag trott att frukten kom från ett verkligt träd. Men skulle verkligen Gud, mänsklighetens kärleksfulla förälder, skapa en frukt som kan orsaka syndafallet att vara så attraktiv? – 1 Mos. 3:6. Skulle han placera den där hans barn kunde nå det så lätt? Dessutom sa Jesus: " *Det som kommer in i munnen gör inte människan oren. Men det som går ut ur munnen, det orenar henne.*" – Matt. 15:11. Hur kan då föda som man äter få en att falla?

Mänskligheten är förenad med den ursprungliga synden, som vi har ärvt från våra första förfäder. Men hur kan något som man äter orsakar en synd som kan överföras till ens ättlingar? Det enda sättet något kan ärvas är genom att föras ned genom släktskap. De temporära skadeverkningarna av att äta något kan inte fortplantas vidare genom en lång släktlinje.

Det finns de som tror att Gud skapade frukten på Kunskapens träd på gott och ont och befalde Adam och Eva att inte äta av den för att testa deras lydnad till Honom.

Vi måste fråga oss: Skulle en kärleksfull Gud testa människor så skoningslöst med något som skulle kunna orsaka deras död?

Adam och Eva visste att de skulle dö så fort de ätit av frukten, ty Gud hade sagt så till dem. Ändå åt de. Adam och Eva led inte brist på föda. De skulle inte ha riskerat sina liv och inte lytt Gud bara för att få en liten godbit. Därför, kan vi gissa att frukten av Kunskapens träd på gott och ont kan inte ha varit en vanlig frukt. Snarare måste den ha varit något så utomordentligt stimulerande att även rädslan för döden inte skulle avskräcka dem från att gripa efter den.

Om frukten på Kunskapens träd på gott och ont inte var en materiell frukt, då måste det vara en symbol som representerar något annat.

Varför ska vi envist hålla fast vid en bokstavlig tolkning av frukt när så mycket i Bibeln använder symbolik och liknelser? Vi skulle göra klokt i att överge en så trång och gammaldags trosattityd.

För att lära vad frukten av Kunskapens träd på gott och ont verkligen representerar, låt oss först undersöka Livets träd, som stod bredvid Kunskapens träd på gott och ont i Edens lustgård, – 1 Mos. 2:9.

När vi förstår innebörden av Livets träd, då kan vi också förstå innebörden av Kunskapens träd på gott och ont.

1.1.1 Livets Träd

Enligt Bibeln, är hoppet för fallna människor att närma sig eller uppnå Livets träd: "Förlängd väntan tär på hjärtat, uppfylld önskan är ett Livets träd." – Ordspr. 13:12. Israeliterna i Gamla

Testamentets tidsålder såg alltså Livets träd som deras hopp.

Likaså har hoppet hos alla kristna från Jesu tid fram till idag varit att ta del av Livets träd: "Saliga är de som tvättar sina kläder. De skall få rätt till Livets träd och få komma in i staden genom dess portar." – Upp.22:14.

Eftersom mänsklighetens högsta önskan är Livets Träd, kan vi dra slutsatsen att Adams hopp också var Livets träd.

Det står skrivet att när Adam föll, blockerade Gud hans väg till Livets träd genom att placera keruberna med flammande svärd för att skydda det. – 1 Mos. 3:24.

Av detta kan vi också dra slutsatsen att Adams hopp före syndafallet var Livets träd. Adam kastades ut ur Edens lustgård utan uppnått sitt hopp, Livets träd.

För fallna människor har alltsedan dess, Livets träd har varit ett uppfyllt hopp.

Vad var Adams hopp under den tid han var omogen och växte mot fullkomlighet? Han måste ha hoppats att bli en man som skulle förverkliga Guds ideal för skapelsen genom att utveckla sig till fullkomlighet utan att falla.

Livets träd symboliserar faktiskt en man som helt har förverkligat skapelsens ideal. Den fullkomnade Adam skulle vara denna fullkomliga man. Livets träd symboliserar den fullkomlige Adam.

Hade Adam inte fallit utan uppnått Livets träd, skulle alla hans ättlingar också kunnat uppnå Livets träd. De skulle ha byggt Himmelriket på jorden. Men Adam föll, och Gud blockerade hans väg till trädet med det flammande svärdet. Alltsedan dess har Livets träd förblivit en ouppnåelig dröm, trots stora ansträngningar från fallna människor att återställa skapelsens ideal. Belastade av arvsynd, kan fallna människor inte slutföra skapelsens ideal och bli ett Livets träd genom sina egna ansträngningar. För att uppnå detta ideal, måste en man som har slutfört skapelsens ideal komma till jorden som ett Livets träd. Hela mänskligheten måste då inympas med hen och bli en med honom. – Rom. 11:17.

Eftersom Bibeln jämför förhållandet mellan Jesus och de troende som en vinstock och dess grenar (Joh. 15:4-5) och skildrar Jesus som ett Livets träd, det andliga olivträdet i Rom. 11:17, är Jesus.

Jesus var den man som kom som detta Livets träd. Livets träd som trogna människor i Gamla Testamentets tidsålder längtade efter var ingen annan än Jesus. – Ordspr. 13:12.

Ända sedan Gud blockerade Adams väg till Livets träd genom att skydda det med flammande svärd, kunde trädet inte närmas utan att först rensa vägen.

På pingstdagen, visade sig tungor som av eld för de heliga, och fyllde dem med den helige Ande. – Apg. 2:3-4.

Denna händelse markerade rensningen av vägen och undanflyttande av de flammande svärden, som fungerade som tungor av eld före Helige Andes framrusande. Den öppnade vägen för hela mänskligheten att närma sig Jesus, Livets träd, och bli inympade i honom.

Icke desto mindre har de kristna endast blivit andligt inympade i Jesus. Det är därför barnen till även de mest hängivna kristna föräldrar fortfarande ärver ursprunglig synd, som måste förlåtas. Även det mest hängivna helgon har inte varit fri från arvsynd, och därför kan de inte låta bli att fortplanta den till sina barn. – jfr. Messias 1.

Därför måste Kristus komma igen på jorden som Livets träd. Genom att inympa hela mänskligheten med sig själv igen, kommer han att lösa deras ursprungliga arvsynd. Kristna invänta otåligt Livets träd, som i Uppenbarelseboken symboliserar Kristus Återkomst. – Upp.22:14.

Syftet med Guds frälsningsförsyn är att återställa felet att uppnå Livets träd i Edens lustgård genom att förverkliga det Livets träd som nämns i Uppenbarelseboken. På grund av syndafallet, så kunde Adam inte uppfylla det första Livets träd som ideal. – 1 Mos. 2:9.

För att slutföra den fallna mänsklighetens frälsning, så måste Jesus, "den siste Adam", komma igen som Livets träd i de yttersta dagarna. – 1 Kor. 15:45.

1.1.2 Kunskapens träd på gott och ont

Gud skapade inte Adam att vara ensam, han skapade också Eva att vara Adams maka. Precis som det var ett träd i Edens lustgård, som symboliserade en fulländad människa, borde det också ha funnits ett träd som representerade en kvinna som uppfyllt skapelsens ideal. Detta Kunskapens träd på gott och ont, som stod bredvid Livets träd, representerar detta träd som genom att uppfylla sitt goda syfte, representerar den fullkomliga kvinnan Eva. –1 Mos. 2:9.

Bibeln refererar till Jesus som vinstocken, där vi är grenarna.

– Joh. 15:05; Jes. 11:1; Jer. 23:05.

På liknande sätt för att ge oss en fingervisning om hemligheten med det mänskliga syndafallet, gav Gud symboliken med två träd som representerar fulländade Adam och Eva.

1.2 ORMENS IDENTITET

I Bibeln kan vi läsa att en orm frestade Eva att synda.

– 1 Mos. 3:4-5. Vad symboliserar ormen?

Låt oss undersöka ormens verkliga identitet, baserat på Första Mosebok.

Ormen beskrivs i Bibeln att den kunde samtala med människor. Den orsakade människornas fall, som är andliga varelser. Vidare, kände ormen till Guds vilja, som strikt förbjöd människor att äta av frukten av Kunskapens träd på gott och ont. Detta är övertygande bevis för att den varelse som ormen symboliserar var en andlig varelse.

Det står skrivet:

Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom. – Upp. 12:9.

Denna gamla orm är just den orm som frestade Eva i Edens lustgård. Som bott i himlen före den kastades ner, denna Djävul eller satan måste vara en andlig varelse. I själva verket alltsedan tiden för det mänskliga syndafallet, har satan ständigt kunnat vrida människors hjärtan mot det onda. Eftersom satan är en andlig varelse, så måste även ormen som symboliserar hen också vara en andlig varelse. Dessa verser av bibliska belägg bekräftar att ormen som frestade Eva inte var ett djur utan en symbol för en andlig varelse.

Frågan uppstår nu om den andliga varelse som symboliseras av en orm existerade före skapelsen av universum eller skapades som en del av universum. Om den fanns före skapelsen av universum och hade ett syfte som strider mot Guds, då skulle konflikten mellan gott och ont i universum vara oundviklig och evig. Guds återupprättelsearbete, skulle då vara förgäves. Dessutom skulle monoteism, som menar att allt i universum skapades av en Gud, vara utan grund.

Vi lämnas med slutsatsen att den andliga varelse som representeras av ormen skapades ursprungligen med ett gott syfte, men föll senare och blev satan.

Vilken typ av andlig varelse i Guds skapelse kunde ha samtalat med människor, förstod Guds vilja, och levde i himlen? Vilken varelse, kunde även efter att ha fallit och blivit ned ond, kunna överskrida tid och rum för att dominera den mänskliga själen? Det finns inga andra varelser utrustade med sådana egenskaper än änglar. Versen " *Ty Gud skonade inte de änglar som hade syndat utan kastade dem i avgrunden och överlämnade dem åt mörker och kedjor, för att de skulle hållas i förvar till domen.*" – 2 Petr. 2:4. stödjer slutsatsen att **ormen, som frestade människan och syndade, är en ängel.**

En orm har en kluven tunga. Den skildrar någon som yttrar motsägelsefulla saker med en tunga och lever ett liv med två ansikten och ett hjärta. En orm vrider sin kropp runt sitt byte innan den slukar det, en liknelse för någon som snärjer andra till sin egen fördel. Därför liknas Bibelns ängel, som frestade människor, en orm.

1.3 ÄNGELNS FALL OCH MÄNNISKORNAS FALL

Det är tydligt att ormen som frestade människorna att falla var en ängel, och att denna ängel blev satan när han syndade och föll. Låt oss nu undersöka vilken typ av synd ängeln och människor begått.

1.3.1 ÄNGELNS BROTT

Tänk också på de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist. Dem håller han i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom. Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel och får sitt straff i evig eld. – Juda 1:6-7.

Från detta skriftställe kan vi dra slutsatsen att ängeln föll som en följd av en otillåten sexuell relation.

Otukt är ett brott som inte kan begås ensam. Med vem utförde ängeln en otillåten sexuell gärning i Edens lustgård? För att avslöja detta mysterium, låt oss undersöka vilken typ av synd människor begått.

1.3.2 MÄNNISKORNAS BROTT

Vi läser att innan de föll, var Adam och Eva både nakna och utan skam. – 1 Mos. 2:25. Efter syndafallet, kände de skam över sin nakenhet och sydde samman fikonlöv som förkläden för att täcka sina lägre delar. – 1 Mos. 3:7.

Om de hade begått ett brott genom att äta någon frukt från ett träd som kallas Kunskapens träd på gott och ont, skulle de säkert ha täckt över sina händer eller munnar i stället. **Det är den mänskliga naturen att dölja sina fel.** Handlingen att täcka över sina nedre kroppsdelar visar således att dessa delar, och inte deras munnar, var källan till deras skam.

I Job 31:33 står det skrivet:

"Om jag har dolt mina överträdelser som Adam, genom att dölja min missgärning i min barm."

Adam dolde sina lägre kroppsdelar efter fallet, vilket tyder på att hans fel fanns i hans nedre kroppsdelar. Adam och Evas sexuella kroppsdelar var källan till deras skam eftersom de var verktygen för deras syndiga gärning.

I världen före människans syndafall, vilken gärning skulle någon vara villig att utföra även med uppenbar risken för ens liv? Det kan inte vara något annat än en kärlekshandling. Guds syfte med skapelsen, som beskrivs i de välsignelserna *"Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden!"*

– 1 Mos. 1:28, kan endast uppnås genom kärlek. Med tanke på Guds syfte med skapelsen, borde därför kärlek vara den mest värdefulla och heliga handling. Men eftersom den sexuella akten var själva orsaken till syndafallet, betraktar människor den ofta med skam och även förakt.

Sammanfattningsvis blev människan fallen genom en otillåtet sexuell relation.

1.3.3 DEN OTILLÅTNA SEXUELLA GÄRNINGEN MELLAN ÄNGELN OCH MÄNNISKORNA

Hittills har vi förklarat att en ängel förförde människor att falla, och att både ängeln och människor föll på grund av otillåten sexuell kärlek. Människan och änglar är de enda andliga varelser i universum som är kapabla att ha kärleksrelationer.

Vi kan dra slutsatsen att den otillåtna sexuella relationen måste ha involverat ängeln och människor.

Jesus sa: *"Ni har djävulen till er fader. Och vad er fader har begär till, det vill ni göra."* – Joh. 8:44.

Eftersom Djävulen identifieras som satan,
– Upp. 12:9 kan vi hävda att människor är ättlingar till satan, "den gamle ormen" som frestade människor. Genom vilka omständigheter blev mänskligheten ättlingar till den fallna ängeln, satan? Det uppstod en otillåten sexuell relation mellan ängeln och de första förfäderna. Som frukten av detta förhållande kommer hela mänskligheten från satans släktlinje. När Paulus skrev, "*...också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning.*" – Rom. 8:23 erkände han att vi fallna människor kommer från satans släktlinje, inte Guds.

Johannes Döparen förebrådde folket, kallade dem " Men när han såg att många fariséer och sadducéer kom för att bli döpta av honom, sade han till dem: "*Ni huggormsyngel...*" – Matt. 3:7, dvs. barn av satan. Jesus sa till de skriftlärdade och fariséerna, "*Ni ormar, ni huggormsyngel, hur skall ni kunna undgå att dömas till Gehenna?*" - Matt. 23:33

Dessa verser bekräftar att vi är avkomma av otillåten sexuell relation från ängeln och våra första förfäder. Detta är i själva verket kärnan av det mänskliga syndafallet.

1.4 FRUKTEN FRÅN KUNSKAPENS TRÄD PÅ GOTT OCH ONT

Kunskapens träd på gott och ont symboliserar Eva, som visats tidigare. Vad representerar frukten från detta träd? Den betyder Evas kärlek. Så som ett träd förökar sig med dess frukt, borde Eva ha förökat goda barn genom sin gudfruktiga kärlek. Istället födde hon onda barn genom hennes sataniska kärlek. Eva skapades i ett omoget tillstånd, hon skulle nå full mognad först efter att ha gått igenom en period av tillväxt. Därför var det möjligt för henne att bära antingen god frukt eller ond frukt genom hennes kärlek. Det är därför Evas kärlek symboliseras av frukten från Kunskapens träd på gott och ont, och varför Eva symboliseras som ett träd.

Vad betyder då att äta frukten av Kunskapens träd på gott och ont? När vi äter något, gör vi det till en del av oss själva. Eva skulle ha ätit frukten av godhet genom att fullborda sin Guds-centrerade kärlek. Då skulle hon ha fått kärnan i Guds gudomlighet och multipliceras en god släktlinje. Men hon åt av frukten av ondska genom fullborda sin onda kärlek centrerad på satan. Därför hon fick kärnan i hens onda natur och multiplicerat en ond härstamning som vårt syndiga samhälle härstammar från.

Därför betyder för Eva, att äta frukten av Kunskapens träd på gott och ont, att hon fullbordade en satansk kärleksrelation med ängeln som band henne genom blodsband till honom.

Gud förbannade den fallna ängeln och sa:

"På din buk skall du gå, och jord skall du äta så länge du lever."

– 1 Mos. 3:14

Gå "på din buk" innebär att ängeln skulle bli en eländig varelse, inte fungera korrekt eller kunna utföra sin ursprungliga mission. Att "äta jord" innebär att alltsedan ängeln kastades ner från himlen, har han berövats livselement från Gud. Istället har han fått livnära sig på onda element hopsamlade från den syndfulla världen. – Jes. 14:12; Upp.12:09

1.5 SYNDENS ROT

Vi har lärt oss av förklaringen av Bibeln ovan att syndens rot var inte att de första mänskliga förfäder åt en frukt, utan att de hade en otillåten sexuell relation med en ängel (symboliserad som en orm). Därför kunde de inte föröka Guds goda härstamning utan förökade satans onda släktlinje.

Det finns gott om bevis som hjälper oss att inse att roten till människans synd härrör från sexuell omoral. Vi vet att den ursprungliga synden har upprätthållits genom rakt nedstigande led från en generation till nästa. Detta beror på att syndens rot blev påtaglig genom en sexuell relation som binder oss i ett blodsband.

Dessutom betraktar de religioner som betonar behovet av att rensa synden otukt som en huvudsynd, och de har lärt fördelarna med kyskhet och återhållsamhet för att tygla den. Detta är en indikation på att syndens rot finns i lustfyllda önskningar. Israeliterna utförde omskärelseritual som ett villkor för att bli helgade. De kvalificerade sig som Guds utvalda folk genom att utgjuta blod, eftersom syndens rot finns i att genom en otukts gärning ha tagit in ont blod som nu genomsyrar vår varelse.

Sexuell lösläpphet är en huvudorsak till många hjältar, patrioters och nationers undergång. Även bland de mest framstående folk, är syndens rot – otillåten sexuell lusta – ständigt aktiv i deras inre, ibland utan deras medvetande.

Vi kan kanske utrota all annan ondska genom att upprätta moraliska regler genom religion, genom att grundligt utbilda, och genom att reformera de socioekonomiska system som frambringar brottslighet. Men ingen kan hindra pesten av sexuell lösläpphet, som har blivit allt mer utbredd allteftersom utvecklingen av civilisationer gör livsstilar bekvämare och mer loja.

Därför är hoppet om en fullkomlig värld en tom dröm så länge denna rot till allt ont inte har utrotats vid sin källa. Kristus måste lösa detta problem en gång för alla vid sin återkomst.

AVSNITT 2

SYNDAFALLETS MOTIVATION OCH UTVECKLING

Den ursprungliga orsaken till det mänskliga syndafallet fanns inom ängeln, som, vilket vi har sett, symboliseras av ormen som frestade Eva. Innan vi därför kan förstå fallets motivation och process, måste vi först lära om ängeln.

2.1 ÄNGLAR DERAS UPPGIFT OCH DERAS RELATION TILL MÄNNISKOR

Liksom alla varelser, **skapades änglar av Gud.** Gud skapade dem **före någon annan skapelse.** I den bibliska skildringen av skapelsen av himmel och jord, finner vi att Gud talade i pluralis: *"Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss."* – 1 Mos. 1:26.

Det är inte för att Gud hänvisar till sig själv som den heliga Treenigheten, som många teologer har tolkat skriftstället. Snarare talade han till änglarna, som han hade skapat före människor. **Gud skapade änglarna som Hans tjänare, som skulle hjälpa hen att skapa och upprätthålla universum.** I Bibeln finner vi många fall av änglar som arbetar för Guds vilja. Änglar förmedlas till Abraham viktiga ord om Guds välsignelse, – 1 Mos. 18:10. En ängel förbådade Kristus avelse, – Matt. 1:20, Luk. 1:31. En ängel befriade Petrus och ledde hen ut ur fängelset och in i staden. – Apg. 12:7-10.

Ängeln som eskorterar Johannes i Uppenbarelseboken kallar sig "en tjänare" Upp. 22:9 och i Hebreerbrevet kallas änglar "tjänande andar." – Heb. 1:14. Bibeln beskriver ofta änglar som hedrar och prisar Gud. – Upp. 5:11-12, 7:11-12.

Låt oss undersöka förhållandet mellan människor och änglar ur Principerna om skapelsen. Eftersom Gud skapade oss som sina

barn och gav oss herravälde över hela skapelsen, – 1 Mos. 1:28, är vi tänkta att härska också över änglarna. Det står skrivet i Bibeln att vi har befogenhet att döma änglar. – 1Kor. 6:3. Många som kommunicerar med andliga världen har bevitnat hur änglar eskorterar de heliga i Paradiset. Dessa observationer visar att änglarna har uppdraget att tjäna människor.

2.2 DET ANDLIGA OCH DET FYSISKA SYNDAFALLET

Gud skapade människan med två komponenter: det andliga jaget och det fysiska jaget. Det mänskliga syndafallet ägde också rum i två dimensioner:

den andliga och den fysiska. syndafallet som skedde genom den sexuella relationen mellan ängeln och Eva var det *andliga syndafallet*, och syndafallet som skedde genom den sexuella relationen mellan Eva och Adam var det *fysiska fallet*.

Hur kan en handling av passionerad kärlek fullbordas mellan en ängel och en människa? Alla känslor och förnimmelser som upplevs mellan en person och en ande är exakt desamma som de kände under kontakt mellan två jordiska människor. Otvivelaktigt, är en sexuell förening mellan en ängel och en person möjlig.

Vi kan förstå detta tydligare från följande bevis. Det finns rapporterade fall av jordiska människor som lever ett gift liv med en ande. I Bibeln har vi berättelsen om en ängel som brottades med Jakob och satte höftleden ur led. – 1 Mos 32:25. Tre änglar besökte Abrahams familj och åt en måltid av räddmjölk, söt mjölk och en kalv. – 1 Mos 18:8. Dessutom besökte två änglar Lots hus och åt det osyrade brödet han erbjöd dem. När stadsborna såg änglarna, blev de glada med begär efter dem och omringade Lots hus och ropade "Var är de män som kom till dig i kväll? Ta ut dem till oss, så att vi kan känna dem." – 1 Mos. 19:5.

2.2.1 DET ANDLIGA SYNDAFALLET

Gud skapade änglavärlden och tilldelade Lucifer positionen som ärkeängel. Lucifer var kanal för Guds kärlek till änglavärlden, precis som Abraham var kanalen för Guds välsignelse till Israeliterna. I denna position hade han nästan monopol på Guds kärlek. Men efter att Gud skapade människan som hans barn, älskade han dem många gånger mer än han någonsin hade älskat Lucifer, som han skapade som hans tjänare. Sanningen var att Guds kärlek mot Lucifer inte förändrats, den var samma före och efter skapandet av människor. Men när Lucifer såg att Gud älskade Adam och Eva mer än honom, kändes det som om det hade varit en minskning av den kärlek han fått från Gud.

Denna situation liknar den bibliska liknelsen om vingårdsarbetarna. – Matt. 20:1-15. Även arbetarna som arbetat sedan morgonen fick en rättvis lön, ändå när de såg att de som kom senare och arbetade mindre fått lika mycket lön, kände de sig underbetalda. Lucifer fick känslan att han fick mindre kärlek än han förtjänade, ville ta samma centrala plats i det mänskliga samhället som han åtnjöt som kanal för Guds kärlek i den änglalika världen. Det var därför han förförde Eva, och detta var motivation för det andliga syndafallet.

Allting i universum skapades för att styras av Gud genom kärlek. Således är kärlek livets källa, nyckeln till lycka, och kärnan i det ideal som alla varelser eftersträvar. Ju mer man får kärlek, desto vackrare är vi för andra. När ängeln, skapad som Guds tjänare, såg Eva, Guds dotter, var det naturligt att hon såg vacker ut i hans ögon.

När Lucifer dessutom märkte att Eva besvarade hans frestelse, kände ängeln henne kärlek härligt stimulerande och lockande. Vid denna punkt, förförde Lucifer Eva med målet att förföra henne oavsett konsekvenserna.

Lucifer, som lämnade sin rätta plats på grund av hans överdrivna önskan och Eva, som ville öppna sina ögon och bli som Gud innan tiden var mogen, bildade en gemensam bas och började givande och mottagande. Kraften hos den principiösa kärlek som skapades av deras givande och mottagande ledde dem att fullborda en otillåten sexuell relation på det andliga planet.

Alla varelser är skapade utifrån Principerna att när de blir förenade i kärlek, utbyter de något med varandra. Därför, när Eva blev ett med Lucifer genom kärlek, fick hon ta emot vissa delar från honom. Först fick hon en känsla av rädsla som följer av kvalen från dåligt samvete, som härrör från hennes brott mot skapelsens syfte. För det andra fick hon från Lucifer kunskapen som gjorde möjligt för henne att förstå att hennes tänkte make skulle bli Adam, inte ängeln.

Eva var i position att ta emot visdom från ärkeängeln eftersom hon var omogen och hennes visdom inte var så avancerad som ärkeängeln, som redan var i ett tillstånd av änglalik mognad.

2.2.2 DET FYSISKA SYNDAFALLET

En fullkomlig Adam och Eva skulle ha blivit evig man och hustru inuti Guds kärlek. Men Eva, som i sin omognad hade ägnat sig åt otillåten sexuell relation med ärkeängeln, förenade sig med Adam som man och hustru. På detta sätt föll även Adam när han fortfarande var omogen. Denna för tidiga äktenskapliga relation i satanisk kärlek mellan Adam och Eva utgjorde det fysiska fallet. – 1 Mos. 3:5-6.

Som nämnts ovan, genom det andliga fallet med ärkeängeln, fick Eva en känsla av rädsla som härrör från kvalen av dåligt samvete och en ny visdom att hennes tänkta make var inte ärkeängeln utan Adam. Eva förförde därefter Adam med hopp om att genom att förena sig med honom, hennes tilltänkta make, kunde hon befria sig från rädslan och återigen stå (andligt ren) inför Gud. Detta var Evas motivation vilket ledde till det fysiska fallet.

När Eva hade förenat sig med ärkeängeln genom deras otillåtna sexuella relation, stod hon i position av ärkeängel gentemot Adam. Således var Adam, som fortfarande fick Guds kärlek, mycket attraktiv för henne. Adam såg ut som hennes enda hopp om att återvända till Gud, så Eva vände sig till Adam och frestade honom,

spelade samma roll som ärkeängeln hade spelat när han frestade henne.

Adam besvarade detta och bildade en gemensam bas med Eva, och de började givande och mottagande med varje andra. Kraften i den principiösa kärleken som genererades i deras förhållande påverkade Adam att överge sin ursprungliga position och förde dem samman i en otillåten fysisk sexuell kärleksrelation.

När Adam förenade sig med Eva, ärvde han alla element Eva hade fått från Lucifer. Dessa element har i sin tur vidarebefordras till alla efterföljande generationer utan avbrott.

Vad hade hänt om Adam hade nått fulländning utan att ha gett efter för fallna Evas frestelse? Denna väg att återställa Eva ensam skulle ha varit relativt lätt eftersom, även om hon hade fallit, så hade Adam fortfarande förblivit intakt som hennes fullkomliga subjekt. Olyckligtvis, föll även Adam och mänskligheten har mångdubblats i synd fram till vår tid, och upprätthåller satans släktlinje.

AVSNITT 3

KÄRLEKENS KRAFT, KRAFTEN I PRINCIPERNA OCH GUDS BUD

3.1 KÄRLEKENS KRAFT OCH KRAFTEN HOS PRINCIPERNA UNDER DET MÄNSKLIGA SYNDAFALLET

Människan skapas genom Principerna, och de är avsedda att leva i enlighet med Principernas väg. Därför kan det inte vara att kraften inneboende i Principerna som skulle kunna förmå en person att avvika från Principernas väg och få hen att falla.

Detta kan jämföras med ett tåg som inte kan spåra ur såvida, bortsett från en skada på spåret eller dess lokomotiv, vissa krafter utanför starkare än tågets drivkraft kolliderar med det och skjuter det i en annan riktning.

För människor styr på liknande sätt den inneboende kraften i Principerna deras tillväxt i rätt riktning. Men om starkare krafter från en annan riktning och med ett principiöst syfte kolliderar med dem, kommer de helt säkert att falla. Den kraft som är starkare än Principernas kraft är ingen annan än kärlekens kraft. Under den tidsrymd människor är i ett tillstånd av omognad, är det möjligt att principiös kärlek kan få dem att falla.

Varför är kärlekens kraft starkare än Principernas kraft? Varför skapade Gud den starkare när detta öppnar möjligheten att kraften av avvikande kärlek kan kollidera med en omogen person och få hen att falla?

Enligt Skapelsens princip är Guds kärlek subjekt för all kärlek som flyter inom de Fyra positioners grundval, vilket skapas när dess medlemmar har slutfört de tre objektens syfte genom sin dynamiska kärlek till varandra.

Utan Guds kärlek, finns det inget sätt att skapa den verkliga Fyra positionernas grundval, utan Guds kärlek, finns det inget sätt för oss att uppfylla syftet som vi skapades för. Kärlek är verkligen källan och källan till våra liv och lycka. Även Gud skapade människan utifrån Principerna, han styr oss genom kärlek. För att kärleken därför skall fullgöra sin rätta roll, måste dess makt vara starkare än kraften i Principerna.

Om kärlekens kraft vore svagare än kraften i Principerna, kunde Gud inte styra människor genom kärlek, utan vi skulle söka mer efter Principerna än efter Guds kärlek. Av denna anledning försökte Jesus lyfta sina lärjungar med sanningen, men det var hans kärlek som frälste dem.

3.2 VARFÖR GUD SATTE UPP BUDET SOM ETT TRONS OBJEKT

Varför uppmuntrade Gud Adam och Evas tro genom att ge dem budet, "att inte äta av frukten"? I sitt omogna tillstånd, kunde Adam och Eva inte direkt styras av Gud genom kärlek. Eftersom kärlekens kraft är starkare än kraften i Principerna, förutsåg Gud att om de någonsin bildade en gemensam bas med ärkeängeln fanns det en risk att de kunde ge efter för kraften i avvikande, principiös kärlek och syndafall. För att förhindra detta, gav Gud Adam och Eva det bud som förbjöd dem från att relatera till ärkeängeln i detta sätt.

Oavsett hur kraftfull ärkeängelns oprincipiella kärlek kunde vara så om bara Adam och Eva hade följt Guds befallning, och bildat en gemensam bas med Gud och delta i givande och mottagande med Honom och ingen annan, så skulle kraften i ärkeängelns oprincipiella kärlek inte ha påverkat dem och de skulle aldrig ha fallit. Tragiskt lydde inte Adam och Eva budet, utan bildade en gemensam bas med ärkeängeln och hade givande och mottagande med honom. Därför sköt kraften från otillåten kärlek dem av den rätta vägen.

Det var inte bara för att förhindra att deras fall som Gud gav omogna människor budet. Gud ville också låta dem njuta av herraväldet över den naturliga världen – inklusive änglarna – genom att ära hans skapande natur. För att ära denna skaparposition måste människor fullkomna sig genom sin tro på Ordet som sin egen del av ansvaret.
– Jmf. Skapelsen 5.2.2.

Gud gav inte budet till ärkeängeln utan endast till människorna. Gud ville upphöja människans värdighet som öppnats genom Skapelsens princip, vilken gav dem rätt att stå som Guds barn och till och med styra över änglarna.

3.3 PERIODEN UNDER VILKET BUDET VAR NÖDVÄNDIGT

Gällde Guds befallning att inte äta av frukten för alltid? Guds andra välsignelse skulle uppfyllas när Adam och Eva gick in Guds direkta herravälde av kärlek, genom att förenas som sann man och hustru och föda och fostra barn i Guds kärlek. – 1Mos. 1:28. Faktiskt uppmanar Principerna människorna att äta av frukten när de väl uppnått full mognad.

Kärlekens kraft är starkare än kraften i Principerna. Hade Adam och Eva uppnått fullkomlighet, blivit en gudfruktig man och hustru, och fått uppleva Guds direkta styrning genom den absoluta kraften i hans kärlek, skulle deras äktenskapliga kärlek ha blivit absolut. Ingen person, ingen makt i universum skulle någonsin kunna bryta detta kärleksband. Vid denna punkt skulle Adam och Eva aldrig kunna falla. Det skulle aldrig ha funnits något sätt för kärleken till ärkeängeln, som står lägre än människor, att någonsin ha brutit den äktenskapliga kärleken mellan Adam och Eva när den en gång blivit ordentligt etablerad på Gud. Guds bud, "ät inte av frukten" är därför bara bindande för Adam och Eva medan de var omogna.

AVSNITT 4

KONSEKVENSERNA AV DET MÄNSKLIGA SYNDAFALLET

Vilka var följderna av det andliga och fysiska syndafallet av Adam och Eva för hela universum, inklusive människan och änglar? Låt oss diskutera några av de mest allvarliga konsekvenser.

4.1 SATAN OCH DEN FALLNA MÄNSKLIGHETEN

Satan är namnet på ärkeängeln Lucifer efter att han fallit. När de första mänskliga förfäderna föll band de sig själva genom blodsband till Lucifer. De bildade en Fyra positionernas grundval med ok till satan, och därmed blev hela mänskligheten satans barn. Därför sa Jesus till folket, "Ni har djävulen till er fader", och kallade dem "Huggormsyngel" – Joh. 8:44; Matt. 12:34, 23:33; jfr. Matt. 3:7.

Paulus skrev, " Och inte bara den (hela skapelsen), utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning." – Rom. 8:23, indikerar att ingen enda (utom Jesus) kommer från Gud. Istället, på grund av de första mänskliga förfädernas syndafall, härstammar mänskliga varelser från satans släktlinje.

Hade Adam och Eva nått full mognad och skapat en Fyra positioners grundval baserat på Gud, skulle en värld med Guds suveränitet ha skapats vid den tidpunkten. Fortfarande omogna, föll de och skapade en Fyra positionernas grundval centrerad på satan. Därför har denna värld kommit under satan suveränitet.

Därför kallar Bibeln satan "den här världens härskare" och "denna världens gud". – Joh. 12:31; 2 Kor. 4:4.

När satan kom att dominera människor, som var avsedda att vara skapelsen herrar, uppnådde han också herravälde över allt i universum. Därför står det skrivet " skapelsen väntar ivrigt på att

Guds barn skall uppenbaras... också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet." – Rom. 8:19-22. Dessa verser beskriver skapelsens vanda under satans dominans.

En skapelse som längtar efter uppkomsten av ofallna människor som har fulländat sin ursprungliga natur, den längtar efter den dag då de kommer att besegra satan och omsluta skapelsen i kärlek.

4.2 SATANS AKTIVITET I DET MÄNSKLIGA SAMHÄLLET

Satan anklagar ständigt alla människor inför Gud, som han gjorde med Job genom att dra ner hen till helvetet. – Job 1:9-11.

Men inte ens satan kan utföra sina onda gärningar om han inte först hittar en objekt partner som han kan utforma en gemensam bas med och engagera sig i givande och mottagande. Satans objekt partners är onda andar i andevärlden. Objekt partners till dessa onda andar är andliga jaget hos onda människor på jorden, och kropparna genom vilka dessa onda andar arbetar är deras fysiska jag. Således förmedlas satans makt genom onda andar och manifesteras i jordiska människors gärningar.

Till exempel satan for in i Judas Iskariot, - Luke 22:3 och Jesus kallade en gång Peter "satan". – Matt. 16:33.

I Bibeln kallas onda jordiska mäns andar "djävulens änglar". – Matt. 25:41

Himmelriket på jorden är en återupprättad värld där satan inte längre kan starta någon verksamhet.

– jfr. Eskatologi 2.

För att förverkliga denna värld, är det nödvändigt för hela mänskligheten att eliminera deras gemensamma bas med satan, återställa en gemensam bas med Gud, och engagera sig i givande och mottagande med honom.

Profetian att i de yttersta dagarna kommer Gud att binda satan i ett bottenlöst hål innebär att satan kommer att vara helt oförmögen att utöva en verksamhet, eftersom det inte längre kommer att finnas någon annan med vilken satan kan relatera. – Upp. 20:1-3. För att

eliminera vår gemensamma bas med satan och kunna ha makten att döma honom, måste vi förstå hans identitet och satans brott och anklaga hen inför Gud.

Men Gud utrustade människor och änglar med fri vilja; Därför kan han inte återupprätta dem med tvång. Av egen fri vilja, måste människor få satan att frivilligt ge upp genom att upprätthålla Guds Ord att uppfylla genom att uppfylla sitt ansvar. Endast på detta sätt kan vi återupprättas till den ursprungliga ideal utlovat av Gud vid skapelsen. Eftersom Gud förverkligar sin vilja (försyn) baserad på denna princip har historien av Återupprättelsens försyn upprepats gång på gång. Se förutbestämmelse.

4.3 GOTT OCH ONT SETT MED TANKE PÅ SYFTET

Efter att vi redan definierat gott och ont,

– jfr. Skapelsen 4.3.2. Låt oss vidare undersöka egenskaperna hos gott och ont med tanke på syftet. Hade Adam och Eva älskade varandra så som Gud avsett och bildade en Fyra positionernas grundval centrerad på Gud, skulle de ha etablerat en god värld. Men när de älskade varandra med ett syfte som strider mot Guds avsikter och etablerade en Fyra positionernas grundval centrerat på satan, skapade de en ond värld. Detta visar att trots att goda och onda element eller handlingar kan utformas på samma sätt, kan deras sanna natur urskiljas genom deras frukter. De avger sina frukter i enlighet med de skiljaktiga ändamål som eftersträvas.

Vi finner många fall där en aspekt av den mänskliga naturen konventionellt ansågs ond i själva verket är gott om syftet är riktad enligt Guds vilja. Låt oss ta exemplet med begär. Begär, som människor ofta anser syndigt, är faktiskt gudagivet. Glädje är skapelsens syfte, och glädje kan endast uppnås när önskan blir uppfylld. Om vi inte hade begär, skulle vi aldrig uppleva glädje. Om vi inte hade begär, skulle vi inte ha någon strävan att ta emot Guds kärlek, att leva, att utföra goda gärningar, eller att förbättra oss själva. Utan begär, skulle alltså varken Guds syfte med skapelsen eller Återupprättelsens försyn kunna bli uppfyllda. Ett balanserat, harmoniskt och välmående mänskligt samhället skulle vara omöjligt.

Begär, som är en del av vår gudagivna natur, är bra när de bär frukt för Guds vilja, eller är ont när de bär frukt enligt satans vilja. På grundval av detta kan vi dra slutsatsen att även denna onda värld kommer att återupprättas till godhet och bli Konungariket i himlen på jorden om den bara ändrar sin riktning och syfte enligt Kristus vägledning. jfr. Eskatologi. Återupprättelsens försyn kan således tolkas som processen att ändra riktning för denna fallna värld med sitt nuvarande sataniska syfte och istället bygga Himmelriket, Guds skapelseideal.

All standard av godhet som utspelar sig under loppet av Återupprättelsens försyn är inte absolut utan relativ. Under en viss period i historien, lydig överensstämmelse med de doktriner som framförts av den rådande myndigheten anses god, medan gärningar i motsats till dem anses onda. Men vid förändringen av en epok inleds nya myndigheter och läror, med nya mål och nya normer för god och ont. För anhängare av någon religiös tradition eller skola som följer föreskrifterna i dess doktrin eller filosofi är bra, medan att motsätta sig dem är ont. Men när en lära eller filosofi genomgår en förändring, kommer även dess normer för gott och ont att ändras beroende på de nya målen. På samma sätt om en troende konverterar till en annan religion eller lära, så kommer naturligtvis hans mål och normer för gott och ont att ändras därefter.

Konflikter och revolutioner plågar ständigt det mänskliga samhället, främst på grund av de ständiga förändringar i standarder för gott och ont när människor söker att uppfylla olika syften.

Trots detta har igenom dessa ändlösa cykler av konflikter och revolutioner i människans historia människor sökt efter den absoluta godhet som deras ursprungliga sinne önskar. Konflikter och revolutioner i det fallna mänskliga samhället kommer oundvikligen att fortsätta allteftersom människor strävar mot detta absoluta mål, en god värld. Standarden av godhet kommer att förbli relativ endast så länge som återupprättelsen fortsätter.

När väl satans suveränitet drivs bort från jorden, så kommer Gud, den eviga och absoluta varelsen överskridande tid och rum, att etablera Sin suveränitet och Sin sanning. På den dagen kommer

Guds sanning att vara absolut, och därmed kommer målet som den tjänar och standarden av godhet som den fastställer båda att vara absolut. Denna kosmiska, allomfattande sanning kommer ordentligt etablerad tack vare Kristus vid hans Återkomst.

4.4 GODA OCH ONDA ANDARS ARBETE

Vi använder "goda andar" som en allmän term för Gud, andar på Guds sida, och goda änglar. Den allmänna termen för satan och andar på hans sida är "onda andar". Verk av goda andar och onda andar, som i goda och onda handlingar i allmänhet, har ett liknande utseende i början men drivs av motsatta mål.

Med tiden kommer gärningar av en god ande öka en persons känsla av frid och rättfärdighet och till och med förbättra hans/hennes hälsa. Gärningar av onda andar, kommer tvärtom successivt att leda till en ökning av ångest, rädsla och själviskhet och orsaka att hans/hennes hälsa försämras.

Det kan vara svårt för någon som inte känner till Principerna att urskilja andars gärningar, men så småningom ofta alltför sent, känner man igen andarnas karaktär från frukterna de producerar. Eftersom en fallen person står i position mellan Gud och satan och relaterar till dem båda, kan påverkan av en god ande åtföljas av diskreta influenser från en ond ande. I andra fall, kan fenomen som börjar som verk av onda andar kan med tiden, sammanfalla med verk av goda andar.

Att skilja andarna åt är därför mycket svårt för dem som inte förstår Principerna. Det är synd att många religiösa organisationer, av okunnighet, fördömer goda andars verk genom att klumpa ihop dem med verk av onda andar. Detta kan oavsiktligt placera dem som motståndare till Guds vilja.

I vår tid, blir andliga fenomen allt vanligare. Om inte religiösa ledare ordentligt kan skilja verk av goda andar från verk av onda andar, kan de inte ge riktiga instruktioner och vägleda dem som upplever andliga fenomen.

4.5 SYND

Synd är ett brott mot himmelsk lag som begås när en person bildar en gemensam bas med satan, varigenom en förutsättning skapas för givande och mottagande med honom. Synden kan delas in i fyra typer. Den första är den ursprungliga synden. Denna synd har sitt ursprung i det andliga och fysiska fallet av våra första förfäder. Det är djupt rotad i vårt arv och är roten till alla synder.

Den andra är arvsynd. Detta är synd som vi ärver från våra förfäder på grund av vårt släktskap. Det står skrivet i de tio budorden att fädernas missgärning skall drabba barnen, ja, till tredje och fjärde släktledet. – 1 Mos 20:5.

Den tredje är kollektiv synd. Detta är synd för vilken en person är ansvarig som medlem i en grupp, oavsett om han begått synden själv eller ärvt den från sina förfäder. Exempel av detta slags synd är Jesu korsfästelse. Även om endast översteprästerna och vissa skriftlärdar begått gärningen att de sände Jesus till korset, så har det judiska folket och mänskligheten som helhet tillsammans fått axla ansvaret för denna synd. Som en följd av detta kastades judiska folket i en position att gå igenom svåra lidande, och mänskligheten som helhet har fått gå en väg av prövningar, fram till Kristi Återkomst.

Den fjärde är individuell synd som en person själv begår. Den ursprungliga synden kan ses som roten till alla synder, arvsynd som stammen, kollektiv synd som grenarna, och individuell synd som bladen. Alla synder får näring från den ursprungliga synden, som är deras rot. Utan utrotning av den ursprungliga synden, finns det inget sätt att helt utrota andra synder. Men ingen människa kan gräva bort denna syndens rot, djupt begravd i oss. Endast Kristus, som kommer som roten och mänsklighetens Sanna förälder kan förstå och utrota den.

4.6 DEN FALLNA NATURENS PRIMÄRA EGENSKAP

Eva ärvde från ärkeängeln all fallen natur underordnad hans överträdelse mot Gud när han band henne i blodsband genom deras sexuella relation. Adam i sin tur förvärvade samma fallna natur när Eva, i ärkeängels roll, band honom i blodsband genom deras sexuella relation. Dessa begär har blivit orsaken till den fallna naturen hos alla människor. Dessa är de primära egenskaperna av vår *fallna natur*.

Den grundläggande motivationen som gav upphov dessa primära egenskaper hos fallna naturen låg i det avund ärkeängeln kände mot Adam, som var älskad av Gud. Hur kan det finnas något som avundsjuka och svartsjuka i en ärkeängel, som Gud skapade för ett gott syfte? Ärkeängeln var utrustad med begär och intellekt som en del av sin ursprungliga natur. Eftersom ärkeängeln hade ett intellekt, kunde han jämföra och urskilja att Guds kärlek till människan var större än den kärlek Gud gav honom. Eftersom han också hade begär, hade han en naturlig längtan efter att Gud skulle älska honom mer. Denna hjärtats önskan var naturligtvis grogrund för avund och svartsjuka. Avund är en oundviklig biprodukt från den ursprungliga naturen, liksom skuggan från ett föremål i ljuset.

Efter att människor uppnår fullkomlighet, kommer de aldrig förmås att falla på grund av tillfällig avundsjuka. De kommer att veta djupt inne att den tillfälliga tillfredsställelse de kan känna genom att uppnå syftet av deras önskan är inte värt vandan av självförstörelse som skulle bli följden. Därför skulle de aldrig begå sådana brott.

En värld som har uppfyllt skapelsens syfte är ett samhälle byggt på organiska interna relationerna ungefär som strukturen i den mänskliga kroppen. Förståelsen att undergången av en enskild skulle orsaka helhetens undergång, så kommer samhället att hålla dess enskilda medlemmar borta från sådan undergång. I denna ideala värld kommer den avundsjuka som uppstår från den ursprungliga naturen att kanaliseras till att sporra framsteg för mänskligheten. De kommer aldrig att få människor att falla.

De primära egenskaperna hos den fallna naturen kan delas i stort sett i fyra typer.

Den första är att inte inta Guds ståndpunkt.

En av de främsta orsakerna till ärkeängels fall var hans fel att inte älska Adam med samma hjärta och perspektiv som Guds, utan istället kände han avundsjuka mot Adam. Vilket ledde honom att fresta Eva.

Ett exempel på denna egenskap hos den fallna naturen är när en hovman känner avundsjuka mot kungens favorit i stället för att uppriktigt respektera honom som en som kungen älskar.

De andra egenskaperna är att lämna sin rätta position.

I sitt sökande efter mer av Guds kärlek, ville Lucifer njuta samma position av kärlek i den mänskliga världen som han hade i änglarnas värld. Denna orättfärdiga önskan orsakade honom att lämna sin position och falla. Människor uppmuntras av en orättfärdig önskan att gå bortom gränserna för vad som är rätt och överträder sig själva på grund av denna primära egenskap hos den fallna naturen.

Den tredje är att omvända herraväldet. Ängeln, som var tänkt att komma under människors herravälde, dominerade istället Eva. Därefter dominerade Eva, som var tänkt att komma under Adams (kärleksfulla) herravälde, honom i stället. Denna störning av rätt ordning har burit bitter frukt. Det mänskliga samhället kastas ur sin rätta funktion av människor som lämnar sina rätta positioner och därefter omvänder herraväldet. Dessa upprepade händelser har sina rötter i denna primära egenskap hos den fallna naturen.

Den fjärde är att multiplicera den brottsliga handlingen. Om Eva, efter hennes fall, inte förökade sin synd genom att förföra Adam så hade Adam förblivit syndefri. Återupprättelsen av Eva ensam skulle då ha varit relativt lätt. Men Eva spred istället hennes synd till andra genom att även orsaka Adam att falla.

Den benägenhet hos onda människor att trassla in andra i ett expanderande nät av brott härrör från denna primära egenskap hos den fallna naturen.

AVSNITT 5

FRIHET OCH DET MÄNSKLIGA SYNDAFALLET

5.1 BETYDELSEN AV FRIHET MED TANKE PÅ PRINCIPEN

Vad är meningen med äkta frihet? Mot bakgrund av Principerna, så är det tre egenskaper av frihet som visar sig.

För det första så finns det ingen frihet utanför Principerna. Frihet kräver både fri vilja och de fria gärningar som kommer ur denna frihet. De förra och de senare har förhållandet som mellan inre natur och yttre form, och perfekt frihet uppnås först när de är i harmoni. Därför kan det inte finnas någon fri gärning utan fri vilja, inte heller kan fri vilja vara komplett utan fria gärningar som följer av detta. Fria gärningar skapas genom fri vilja, och fri vilja är ett uttryck av sinnet. Eftersom sinnet hos en ursprunglig syndfri person inte kan arbeta utanför Guds Ord, det vill säga Principerna, så kommer det aldrig uttrycka fri vilja eller skapa gärningar under frihet som ligger utanför Principerna. Den frihet en sann person uttrycker kommer otvivelaktigt aldrig att avvika från Principerna.

För det andra, finns ingen frihet utan ansvar. Människor, skapade enligt Principerna, kan nå fulländning endast genom att uppfylla sitt ansvar baserat på deras fria vilja. – jfr. Skapelsen 5.2.2 Därför kan en person som fullbordar skapelsens syfte av sin egen fria vilja oupphörligen sträva efter att utföra sin del av ansvaret. För det tredje finns det ingen frihet utan resultat. När mänskliga varelser utövar frihet och uppfyller sitt ansvar, strävar de till att utföra resultat som kompletterar skapelsens syfte och ger glädje till Gud. Den fria viljan strävar oupphörligen efter konkreta resultat genom fria handlingar.

5.2 FRIHET OCH DET MÄNSKLIGA SYNDAFALLET

Sammanfattningsvis, frihet kan inte existera utanför Principerna. Frihet åtföljs av ansvar enligt Principerna och frihet eftersträvar prestationer som ger glädje till Gud. Fria gärningar skapade av fri vilja ger bara goda resultat. Därför kan det inte vara friheten som orsakade mänskliga syndafallet. Det står skrivet, "där Herrens Ande är, där är frihet." – 2 Kor. 3:17. Denna frihet är friheten hos det ursprungliga sinnet.

Så länge Adam och Eva var bundna av Guds varning att inte äta av frukten från Kunskapens träd på gott och ont, borde de ha hållit detta bud genom sin fria vilja och utan Guds ingripande. Friheten hos deras ursprungliga sinne, vilket i sig är ansvarigt och söker det goda, uppmanade dem helt säkert att lyda.

När Eva var på väg att avvika från Principerna, uppväckte friheten hos hennes ursprungliga sinne, rädsla och fruktan i henne, i ett försök att hindra henne från att avvika. Alltsedan syndafallet, har denna frihet hos det ursprungliga sinnet arbetat för att föra människor tillbaka till Gud. På detta sätt, kunde frihet omöjligen ha orsakat människor att falla.

Snarare orsakades det mänskliga fallet av den starkare kraften från o-principiell kärlek, som överväldigade friheten hos det ursprungliga sinnet.

Människan förlorade bokstavligen sin frihet som ett resultat av syndafallet. Ändå har även fallna människor kvar ett intakt frö av sin ursprungliga karaktär som söker frihet, och detta gör det möjligt för Gud att arbeta med försynen av återupprättelse.

Allteftersom historien fortskrider har människor alltmer nitiskt strävat efter frihet, även till priset av sina liv. Detta visar att vi är i färd med att återställa vår frihet, sedan länge förlorad på grund av satan. Syftet med vårt sökande efter frihet är att underlätta förverkligandet av vårt gudagivna ansvar, som är nödvändigt för att uppfylla vårt syfte med skapelsen.

5.3 FRIHET, SYNDAFALL OCH ÅTERUPPRÄTTELSE

Det är sant att människan var fri att relatera med änglar, som var skapade för att tjäna dem. Men eftersom Evas hjärta och intellekt fortfarande var omoget när hon frestades av ängeln, blev hon känslomässigt och intellektuellt förvirrad. Även om friheten hos hennes ursprungliga sinne gav henne en föraning, överskred hon ändå gränsen och föll, eftersom kärlekens kraft mellan henne och ängeln var starkare.

Oavsett hur fritt Eva umgåtts med ängeln, om hon bara hade behållit orubblig tro på Guds befallning och inte besvarat ängels frestelse, så skulle kraften i principiös kärlek inte ha uppstått och hon skulle inte ha fallit. Trots att friheten därför tillät Eva att relatera till ängel och föra henne till randen av syndafallet, det som knuffade henne över kanten, var inte frihet utan kraften av principiös kärlek. – 2 Kor. 3:17.

Eftersom Eva skapades för att i frihet relatera med änglar, relaterade hon naturligtvis till Lucifer. Men när Eva och Lucifer bildade en gemensam bas och engagerade sig i givande och mottagande, bildades den kraft av principiös kärlek som fick dem att falla.

Omvänt, eftersom fallna människor också kan relatera till Gud i frihet, om de följer sanningens ord, skapar en gemensam bas och engagerar sig i givande och mottagande med Honom, så kan kraften i principiell kärlek återuppliva deras ursprungliga karaktär.

Det ursprungliga sinnets frihet längtar i själva verket verkligen att odla fram den fullständiga ursprungliga naturen. Därför har människor i alla tider desperat skrikit ut efter frihet.

På grund av syndafallet blev människan okunnig om Gud och Hans Hjärta. Denna okunnighet har gjort att den mänskliga viljan inte kan sträva mot mål som behagar Gud. Då Gud har gett "ande och sanning" – Joh. 4:23 (dvs. inre kunskap och yttre kunskap) till fallna människor allt efter tidsålderns förtjänst baserat på Återupprättelsens försyn, har deras hjärta, som längtar efter det ursprungliga sinnets frihet, har successivt återupplivats. I takt med

denna utveckling, har människans hjärta gentemot Gud också återställts, och stärkt deras iver att leva enligt Hans vilja. Dessutom, allteftersom strävan efter frihet ökar i intensitet, kommer människor att kräva en social miljö som arbetar för dess förverkligande. När sociala förhållanden i en epok inte kan tillgodose önskemålen från fredsälskande människor, kommer revolutioner oundvikligen att bryta ut. Den franska revolutionen under sjuttonhundratalet är ett exempel. Revolutioner kommer att fortsätta tills verklig frihet absolut har förverkligats.

AVSNITT 6

ORSAKERNA ATT GUD INTE INGREP DE FÖRSTA MÄNSKLIGA FÖRFÄDERNAS SYNDAFALL

Gud, som är allvetande och allsmäktig, måste ha känt till de avvikande gärningarna hos de första mänskliga förfäder som ledde dem till deras syndafall och kunde helt säkert förhindra dem från att genomföra det. **Varför ingrep då inte Gud för att förhindra syndafallet?** Ett av historiens viktigaste olösta mysterier. Vi kan lägga fram följande tre skäl till varför Gud inte förhindrade människans syndafall.

6.1 FÖR ATT UPPRÄTTHÅLLA SKAPELSENS PRINCIPERS ABSOLUTHET OCH FULLKOMLIGHET

I enlighet med Skapelsens princip, skapade Gud människor i hans avbild, med Guds karaktär och makt, med målet att styra över allting så som han styr över mänskligheten. Men för människor att ärva Guds skapande natur måste de växa till fullkomlighet genom att uppfylla sin del av ansvaret. Som förklarats ovan är deras tillväxtperiod under Guds indirekta herravälde eller rike baserat på prestationer genom Principerna. Medan människor fortfarande är i detta herravälde, styr Gud inte dem direkt, eftersom han vill tillåta dem att fullgöra sina egen del av ansvaret. Gud kommer att styra dem direkt först efter att de har uppnått full mognad.

Om Gud skulle styra mänskliga handlingar under deras tillväxtperiod skulle det vara liktydigt med att ignorera den mänskliga delen av ansvaret. I så fall skulle Gud bortse från sin egen Skapelses Princip, enligt vilken han vill ge människor Hans kreativa natur och upphöja dem att bli skapelsens herrar. Om Principerna ignoreras, skulle dess absolutet och fullkomlighet undergrävas. Eftersom Gud är den absoluta och fullkomliga Skaparen, måste Hans Skapelses Princip också vara absolut och

fullkomlig. Sammanfattningsvis, för att bevara absolutet och fullkomlighet av Skapelsens princip ingrep inte Gud i de gärningar som ledde människorna att falla.

6.2 FÖR ATT GÖRA ENDAST GUD TILL SKAPARE

Gud styr bara över en principiell tillvaro som han har skapat och påverkar bara principiella handlingar. Gud reglerar inte någon principlös existens som han inte skapat, såsom helvetet, inte heller han rör Han någon principlös handling, såsom brott. Om Gud skulle påverka utvecklingen av sådana varelser eller gärningar, skulle de automatiskt bli ett med värdet av Guds skapelse och bli accepterade som principiella.

Om därför Gud skulle ha ingripit i de första mänskliga föfädernas Syndafall, så skulle han ha tillskrivit dessa gärningar värdet av hans skapelse och erkänt dem som principiella. Om Gud skulle göra detta, skulle han i själva verket skapa en ny princip som erkänner dessa kriminella handlingar som lagliga.

Eftersom det faktiskt var satan som manipulerade situationen för att åstadkomma detta resultat, så skulle det i själva verket då bli satan som skapade en annan, ny princip, och satan skulle stå som skapare av alla syndafallets frukter. För att Gud fortfarande skall kunna stå som den enda sanna Skaparen ingrep han inte det mänskliga syndafallet.

6.3 FÖR ATT GÖRA MÄNNISKOR TILL SKAPELSENS HERRE

Gud skapade människan och välsignade dem med herravälde över allt i skapelsen. – 1 Mos. 1:28. Människan kan inte ha herravälde över andra varelser om de står på samma nivå med dem. De måste förtjäna vissa kvalifikationer för att utöva sitt gudagivna uppdrag att styra.

Gud är kvalificerad att styra människor eftersom han är deras Skapare. Detsamma för människor att få förutsättningar att styra allt

måste de också ha karaktär och befogenheter som Skapare. För att ge dem dessa befogenheter och göra dem värdiga att styra allt, har Gud skapat människan att fullkomna sig själv genom att utföra sin egen del av ansvaret till slutet av deras tillväxtperiod. Endast genom att fullkomna sig i enlighet med Principerna kan de förtjäna förutsättningar att styra universum.

Om Gud skulle styra direkt och styra livet för människor som fortfarande är i ett tillstånd av omognad, skulle detta i praktiken ge befogenhet för dem som är okvalificerade att härska. Dvs. detta skulle ha till följd att denna myndighet skulle ges till dem som ännu inte uppfyllt sitt ansvar eller förtjänat Guds skaparrätt. Det skulle strida mot Guds princip, eftersom han skulle behandla en omogen person som om han var mogen. Gud, principens Skapare, skulle bortse från sin egen Skapelses Princip, som han skapat för att möjliggöra människor att ärva Skaparens natur och styra skapelsen. Därför var det för att välsigna människor som skapelsens herrar som Gud var tvungen att hindra sig själv från att ingripa i gärningar från omogna människor, när han med bävan såg deras tragiska fall.

Del 1
Kapitel 3

Eskatologi och mänsklig historia

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

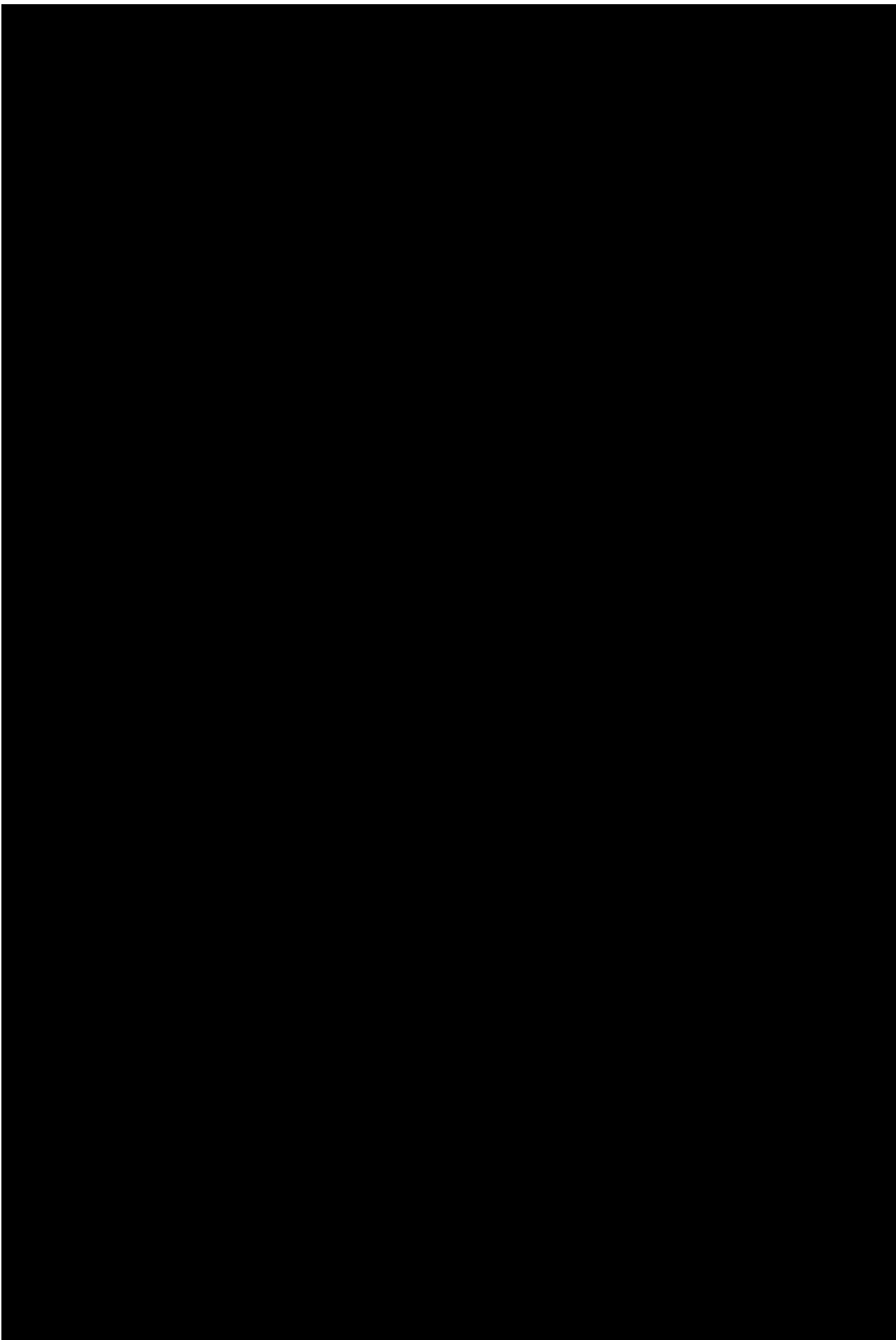
Kommentar: Eskatologi = Läran om den yttersta tiden

Vi lever i historiens okunnighet, osäker på dess ursprung, dess riktning i vilken den är på väg mot och dess slutliga destination.

Rörande eskatologi, eller läran om *de yttersta dagarna*, tror många kristna bokstavligen vad som står skrivet i Bibeln: "den dag som får himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta!"; – *II Petr. 3:12* "solen kommer att mörkas och månen kommer inte att ge sitt ljus och stjärnorna kommer att falla ifrån himlen", – *Matt. 24:29*, och "en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska... de som har dött i Kristus ska uppstå först... vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden." – *1 Tess. 4:16-17*. En relevant fråga för kristna är om dessa händelser kommer att äga rum bokstavligen eller om verserna är symboliska, likt många andra delar av Bibeln.

För att få svar på denna fråga borde vi först förstå sådana grundläggande frågor som Guds syfte med skapelsen, meningen med det mänskliga fallet och målet med Återupprättelsens försyn.

AVSNITT 1

SKAPELSENS FULLBORDAN OCH MÄNNISKANS SYNDAFALL

1.1 FULLBORDAN AV GUDS SKAPELSE

Vi har diskuterat hur Guds syfte med att skapa människor var att glädja sig med dem. – *jfr. Skapelsen 3*. Således är vår existens syfte att erbjuda glädje till Gud. Vad måste vi då göra för att erbjuda glädje åt Gud och fullt ut manifestera vårt ursprungliga värde? Skapade varelser andra än människor är begåvade med den medfödda naturen att växa till full mognad naturligt och bli objektpartner som erbjuder Gud glädje. Människor å andra sidan kan bli sanna och äkta objektpartners som bara ger glädje till Gud bara genom deras fria vilja och fria handlingar. – *jfr. Skapelsen 5.2.2*. De kan inte bli objektpartners som inspirerar Gud med glädje om de inte förstår Hens vilja och gör ansträngning att leva i enlighet med den. Människor är därför utrustade med emotionell känslighet för Guds hjärta, intuition och förnuft att förstå Hens vilja och nödvändiga egenskaper att utöva det. En person som umgås med Gud på detta sätt kommer att uppnå fullkomlighet av sin individuella karaktär.

Adam och Eva hade före fallet, liksom varje tidsålders profeter, hade någon förmåga att prata med Gud eftersom de hade dessa medfödda förmågor.

Förhållandet mellan Gud och en person som har uppnått en individ fullkomlighet kan jämföras med det mellan sinnet och kropp. Kroppen är själens bostad och rör sig överens i sinnets uppmaningar.

På samma sätt lever Gud inom en helt mogen person. En sådan person blir ett Guds tempel och leder hens liv i harmoni med Sin vilja. En fullkomlig individ är helt anpassad till Gud, precis som

kroppen rör sig med sinnet. Av den anledningen står det skrivet, " Vet ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er? " - / Kor. 3:16 och " På den dagen kommer ni att veta att jag är i min Fader, och ni i mig, och jag i er." – Joh. 14:20. En person som har fullkomnat sin individuella personlighet blir ett Guds tempel och den Helige Ande bor inom hen. Hen lever i enighet med Gud, hen får en gudomlig personlighet. Därmed är det omöjligt för hen att begå synd eller att falla.

En person som har fullkomnat sin individuella personlighet förkroppsligar totalt godhet och uppfyller skapelsens syfte. Om en person som representerar total godhet kunde falla, skulle detta leda till den ologiska slutsatsen att godhet innehåller fröet till sin egen förstörelse. Dessutom, om människor, som skapades av den allsmäktige Gud, kunde falla även efter att ha blivit fullkomliga, skulle vi ha anledning att tvivla på Guds allmakt.

Gud är det absoluta och eviga subjektet. För att ge hen sann glädje, måste hans objekt partner nödvändigtvis också vara evig och absolut. Av dessa anledningar, kan en person som har fullkomnat sin individuella personlighet aldrig falla.

Om Adam och Eva hade uppnått fullkomlighet, hade de omöjligt kunnat synda, de skulle ha fött goda barn och format en syndfri familj och ett samhälle i fullständig överensstämmelse med Guds välsignelser. – 1 Mos. 1:28. De skulle ha grundat himmelriket, som består av en stor familj med samma föräldrar.

Himmelriket har formen av en individ som har uppnått fullkomlig personlighet. Likt delarna i den mänskliga kroppen samordnas i horisontella relationer med varandra och rör sig som en som svar på hjärnans vertikala kommandon, kommer människor i detta samhälle att bilda förenade horisontella relationer med varandra och leva tillsammans i linje med vertikala riktningar som kommer från Gud. Ingen kommer att skada sin nästa, eftersom om en person skulle uppleva smärta skulle alla i detta samhälle uppleva smärtan likt Guds hjärta som delar den personens sorg.

Oavsett renheten hos folket i detta samhälle, om de levde under primitiva omständigheter som grottmänniskor, kunde detta inte kallas himmelriket som både Gud och människor önskar.

Gud gav oss mandatet att ha herravälde över alla ting. – 1 Mos. 1.28.

För att förverkliga skapelsens ideal, skulle därför människor med fullkomlig personlighet fördjupa vetenskapen, utnyttja den naturliga världen och skapa en extremt trevlig social och levande miljö. Detta kommer att vara himmelriket på jorden. När människor har uppnått full mognad och njutit av livet i Guds jordiska rike, när de då kastar av sig sina fysiska kroppar och passera in i andevärlden, kommer de att bilda himmelriket i himlen. Guds primära syfte med Skapelsen är att bygga himmelriket på jorden.

1.2 KONSEKVENSER AV MÄNNISKANS SYNDAFALL

Människor föll medan de var omogna och fortfarande i deras tillväxtperiod. Vi har redan förtydligat varför tillväxtperioden var nödvändig och vad bevisen är för slutsatsen att de första människorna föll medan de var omogna. – jfr. Skapelsen 5.2.1.

På grund av fallet kunde människor inte bli Guds tempel; istället förenade de sig med satan och blev hans boplats. De misslyckades med att utveckla den gudomliga naturen; istället förvärvade de en ond natur. Människor med ond natur har förökat ondskan genom sina barn, som utgör onda familjer, onda samhällen och en ond värld. Det här är det helvete på jorden vi har levt i.

I detta helvete kan vi inte korrekt bilda samarbetande horisontella relationer med varandra eftersom våra vertikala relationer med Gud har blivit separerade. Vi utför handlingar som är skadliga för andra eftersom vi inte kan känna smärtan och lidandet hos vår nästa som vår egen. När människor har vant sig att leva i helvetet på jorden, när de avslutar sitt fysiska liv, går de naturligtvis in i helvetet i andevärlden.

Vi har inte byggt Guds rike, utan istället etablerat Satans suveränitet.

Av denna anledning kallas satan "denna världens härskare" – *Joh. 12:31* och "den här världens gud". – *II Kor. 4:4*.

AVSNITT 2

GUDS FRÄLSNINGSARBETE

2.1 GUDS FRÄLSNINGSARBETE ÄR ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN

Den syndiga världen orsakar mänskligheten sorg och gör att Gud sörjer. – *1 Mos. 6:6*. Skulle Gud överge denna värld i sitt nuvarande elände? Gud tänkte skapa en värld av godhet och uppleva den yttersta glädjen; Men på grund av det mänskliga fallet kom världen att bli fylld av synd och sorg. Om denna syndiga värld skulle fortsätta för evigt i sitt nuvarande tillstånd, skulle Gud vara en svag och ineffektiv Gud som misslyckades i Sin skapelse. Därför kommer Gud med alla medel rädda denna syndiga värld.

I vilken utsträckning borde Gud rädda denna värld? Han borde frälsa den fullständigt. Först måste Gud utvisa satans onda kraft från denna syndiga värld, *Apg. 26:18*, och därigenom föra den tillbaka till sitt ursprungliga tillstånd före de mänskliga förfädernas fall. Frälsningen måste då fortsätta tills det goda syftet med skapelsen är uppfyllt och Guds direkta herravälde är upprättat. – *Apg. 3:21*. Att rädda en sjuk är att återställa hen till hälsotillståndet före sjukdomen. Att rädda en drunknande är att återställa hen till det tillstånd hen var i innan hen föll i vattnet. På samma sätt, för att rädda en person som lider under syndens ok betyder att återställa hen till sitt ursprungliga, syndfria tillstånd. Guds frälsningsarbete är med andra ord *Återupprättelsens försyn*. – *Apg. 1:6; Matt. 17:11*

Det mänskliga fallet var utan tvekan resultatet av mänskliga misstag. Trots detta tar Gud också något ansvar för resultatet eftersom det var han som skapade människor. Därför har Gud känt

sig tvungen att skapa försynen för att rätta till detta tragiska resultat och att återupprätta människor till sin sanna, ursprungliga tillstånd. Dessutom skapade Gud oss för att leva evigt. Detta beror på att Gud, den eviga subjektpartnern, ville dela evig glädje med människor som Hens objektpartner. Efter att ha skapat människor med en evig natur kunde Gud inte, genom Principernas lagar, helt enkelt utplåna dem bara för att de föll. Om han skulle göra det skulle han bryta mot Sin egen skapande princip. Det enda valet som är kvar till Gud är att rädda fallna människor och återupprätta dem till det ursprungliga rena tillståndet där han ursprungligen skapade dem.

När Gud skapade människor, lovade han att hjälpa oss att uppnå de tre stora välsignelserna. – *1 Mos. 1:28*. Han förklarade genom Jesaja: "Jag kallar på örnen från öster, från fjärran land en man som verkställer mitt beslut. Vad jag talat låter jag ske, vad jag beslutat utför jag.", - *Jes. 46:11*, vilket betyder att, trots fallet, har Gud arbetat för att uppfylla Sitt löfte till oss genom försynen för att återupprätta dessa välsignelser. Han sände Jesus för att återupprätta oss till vårt ursprungliga, idealiska tillstånd, som vi kan skilja från Jesu ord till sina lärjungar: "Var alltså fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig." – *Matt. 5:48*. En ursprunglig, fullkomlig person är en med Gud och har förverkligat en gudomlig personlighet; Således, med hänvisning till skapelsens syfte, är hen fullkomlig likt Gud som är fullkomlig.

2.2 ÅTERUPPRÄTTELSENS MÅL

Vad är målet med Återupprättelsens försyn? Det är upprättandet av himmelriket, som i sin helhet är Guds goda objektpartner och uppfyllandet av Hens syfte med skapelsen.

Centrum för Guds rike på jorden är människor. Trots att Gud skapade de första förfäderna med det målet, föll de; därför förverkligades inte Hens vilja för jorden. Sedan dess har det primära målet för Återupprättelsens försyn varit inget mindre än att återuppbygga himlens konungarrike på jorden.

Jesus, som kom för att fullborda detta mål. Han visade för sina lärjungar att de skulle be: "ske Din vilja på jorden så som den är i himlen." – *Matt. 6:11*. Han sa också: "Skynda er, ty himmelriket är nära." – *Matt. 4:17*. Hans ord bekräftar att målet för Återupprättelsens försyn är upprättandet av himmelriket på jorden.

2.3 MÄNSKLIG HISTORIA ÄR HISTORIEN OM ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN

Som det förtydligas ovan är Guds frälsningsverksamhet Återupprättelsens försyn. Människans historia kan ses som försynens historia genom vilken Gud har försökt att rädda fallna människor och genom dem arbeta för att återupprätta den ursprungliga, goda världen. Låt oss undersöka denna idé på olika sätt, med början i utvecklingen av kulturella sfärer.

Alla människor, i alla åldrar och platser, inklusive även de mest onda, har ett ursprungligt sinne som gör dem benägna att avvärja ont och söka godhet. Människors intellektuella förståelse av vad godhet är och hur godhet uppnås skiljer sig beroende på tid, plats och individuell synvinkel. Detta har varit en källa till de konflikter som har skapat historia. Ändå uppskattar alla samma grundläggande mål att finna och etablera godhet. Varför orsakar det ursprungliga sinnet utan undantag människor i varje tidsålder och på varje plats att göra gott? Gud, godhetens subjekt skapade människor som Hens goda och värdiga objektpartner för att uppfylla det godas syfte. Trots satans förlamande insatser, som har gjort att fallna människor inte kan leva ett liv av total godhet, förblir det ursprungliga sinnet intakt inom dem och uppmanar dem till godhet.

Därför är den högsta önskan i tidsåldrarna att uppnå en god värld.

Oavsett hur hårt det ursprungliga sinnet kämpar för att uppnå godhet, kan vi knappast hitta några exempel på sann godhet i denna värld under det ondas suveränitet. Människor har således varit tvungna att söka godhetens källa i världen överskridande tid

och rum. Denna nödvändighet har fött religionen. Genom religionen har fallna människor som nedsmutsats i okunnighet försökt att möta Gud genom att oupphörligt sträva mot det goda. Även om individerna, folken och nationerna som förknippade en viss religion kan ha förgåtts, har själva religionen överlevt. Religion har uthärdat genom historien trots många nationers uppkomst och fall.

I Kinas historia, Chao dynastin och Warring stater följdes av en tid av förening under Chin dynastin. Detta följdes av den tidigare Han, Hsin, senare Han, De sex dynastierna och en tid av enande under Sui och Tang-perioderna. De följdes av fem dynastier, Norra Sung, Södra Sung, Yuan, Ming och Ch'ing, Republiken Kina och Folkrepubliken Kina. I sin historia har Kina upplevt många cykler av dynastiernas uppgång och fall och många överföringar av politisk makt, men religionerna i Fjärran Östern - Konfucianismen, Buddhismen och Taoismen har fortsatt att växa. Indiens historia har bevittnat imperiet Mauryas följas av Guptas, Harsa, Calukyas, Mughals, Maratha, Britiska Raj och dagens oberoende Indien. Trots många konungadömens uppkomst och fall, har Hinduismen som religion överlevt och blomstrat. I Mellanösterns historia följdes Umayyadkalifatet av abbasiderna, de seljukiska och ottomanska turkarna, kolonialtiden och dagens arabiska stater. Trots dessa förändringar i politisk suveränitet har religionen Islam uthärdat och fortsatte att växa.

I Västeuropas historia finner vi att maktcentret ändrats många gånger, från Rom till Karolinska kungarna, till städerna i Renässansens Italien. Därefter blev Spanien och Portugal Europas ledande makter, följt kort av Frankrike och Nederländerna, och sedan England. I modern tid har världens ledning delats mellan Amerika och Sovjetunionen. Trots dessa politiska förändringar har kristendomen fortsatt att blomstra. Även under Sovjetunionens despotiska regim, grundad på marxistisk materialism, är kristendomen fortfarande vital och osynlig.

Om vi skulle undersöka folks uppgång och fall, skulle vi finna många fall där de nationer som förföljde religionen har förgåtts, medan de som skyddade och främjade religionen har blomstrat.

Ofta togs ledningen av ledande nationer bort från de nationer som förföljde religion och vidarebefordrade dem till den mest uppskattade religionen. Historien försäkrar oss sålunda att dagen säkert kommer när den kommunistiska världen, som förföljer religion, kommer att förgås.

Många religioner har lagt märke till historien. Bland dem bildade religionerna med störst inflytande kulturella sfärer. Antalet stora kulturella sfärer som har funnits vid olika tidpunkter i världshistorien är mellan tjugo och tjugosju. Med historiens flöde absorberades mindre kulturella sfärer av eller förenades med de mer avancerade sfärerna. Genom utvecklingen av kulturella sfärer, som de påverkats av nationernas uppgång och fall, har fyra stora kulturella sfärer överlevt till idag: den östasiatiska sfären, hinduistiska, sfären, den islamiska sfären och den kristna sfären. Den nuvarande trenden har fått dessa fyra sfärer utgöra en global kulturell sfär baserad på kristen etik. Denna historiska utveckling visar att kristendomen i sin slutliga mission har uppnått målen för alla religioner som har sökt idealet av godhet. Historien om utvecklingen av kulturella sfärer, var och en med sina stadier av expansion, nedgång och förening, syftar ytterst till att utgöra en global kulturell sfär baserad på en religion. Detta visar att kärnan i den mänskliga historien har varit återupprättandet av en enad värld.

För det andra kan vi härleda att den mänskliga historien är historien om Återupprättelsens försyn genom att observera framstegen inom religion och vetenskap.

Det diskuterades tidigare – *jfr. Introduktion*, att syftet med religion och vetenskap är att övervinna de inre och yttre aspekterna av okunnighet hos en fallen mänsklighet. Trots att de har arbetat självständigt med liten koppling till varandra, måste religion och vetenskap oundvikligen sammanfalla. Idag ligger de på tröskeln för att uppnå detta mål, där de kommer att lösa alla sina problem tillsammans i en enad ansträngning. Denna trend visar att mänsklig historia har gått försynens väg för att återupprätta världen till sitt ursprungliga tillstånd.

Om det inte skett något fall, så skulle utvecklingen av den intellektuella kapaciteten hos våra tidiga mänskliga förfäder ha gjort det möjligt för dem att uppnå den högsta nivån av andlig kunskap och således stimulera deras kunskaper om den materiella världen att utvecklas i motsvarande grad. Vetenskapen skulle då ha utvecklats snabbt under en extremt kort tidsperiod, och dagens vetenskapliga och tekniska nivå skulle ha uppnåtts på den tiden. Men på grund av fallet fördjupades människornas okunnighet och de kunde bara bygga ett primitivt samhälle långt under Guds ursprungliga ideal. Långa tidsåldrar passerade innan människor kunde övervinna denna okunnighet genom vetenskapens framsteg. Dagens moderna värld av högt utvecklad teknologi har nu fört oss externt till tröskeln av det ideala samhället.

För det tredje, genom att undersöka trender i konflikternas historia, kan vi förstå att människans historia är historien om Återupprättelsens försyn. Strider över egendom, territorium och människor har fortsatt utan avbrott och utvidgat deras räckvidd i takt med det mänskliga samhällets utveckling. Skalan av dessa kamper har utvidgats från familjenivå till nivåerna av stam, samhälle, nation och värld fram tills idag när den demokratiska och den kommunistiska världen konfronterar varandra i en slutlig konflikt.

I dessa yttersta dagar av mänsklig historia har den himmelska lagen sänts ned på jorden i demokratins namn, vilket gav upphov till historiens långa fas där människor försökte uppnå lycka genom att lägga under sig egendom, land och människor. I slutet av första världskriget gav de besegrade nationerna upp sina kolonier. I slutet av andra världskriget befriade segrarna frivilligt sina kolonier och gav dem materiellt stöd. Under de senaste åren har stormakterna bjudit in svaga och små nationer, några mindre än en av deras egna städer, att bli medlemsstater i FN, vilket ger dem lika rättigheter och status i nationernas broderskap.

Vilken form tar det här sista kriget mellan demokrati och kommunism? Det är främst ett krig mellan ideologier. Faktum är att detta krig aldrig kommer att upphöra om inte en sanning uppstår som helt kan störta marxism-leninismens ideologi som hotar den moderna världen. Kommunistisk ideologi förnekar religion och

främjar vetenskapens exklusiva överhöghet. Därför kan den nya sanningen som försonar religion och vetenskap att uppstå och råda över den kommunistiska ideologin. Den kommer att leda till enande av de kommunistiska och demokratiska världarna. Trenden i konflikters historia bekräftar sålunda att mänsklig historia är försynens historia för att återupprätta den ursprungliga, ideala världen.

För det fjärde, låt oss undersöka denna fråga utifrån Bibelns ord. Syftet med mänsklig historia ligger i återupprättelsen av Edens lustgård med livets träd som står i centrum. – *1 Mos. 2:9; jfr. syndafallet 1.1.1.* Edens lustgård syftar inte på en specifik geografisk plats där Adam och Eva skapades, utan omfattar hela jorden. Om Edens lustgård var begränsad till den lilla regionen i världen där de skapades, hur kunde mänskligheten vara begränsad till en sådan liten plats och fortfarande uppfylla Guds välsignelse att föröka sig och uppfylla jorden? – *1 Mos. 1:28*

Eftersom de första mänskliga förfäderna föll, togs Edens lustgård av satan och vägen till Livets träd i dess centrum blockerades. – *1 Mos. 3:24.* Det står skrivet i uppenbarelseboken: Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden. Saliga är de som tvättar sina kläder så att de får rätt till livets träd och får komma in genom portarna till staden. – *Upp. 22:13-14.*

Människans historia började med Alfa och kommer att sluta med Omega. I slutet av historien kommer hoppet på fallna människor vara att tvätta sina syndfläckade klädnader, träda in i den restaurerade trädgården av Eden och närma sig det livslånga trädets liv.

Låt oss diskutera betydelsen av denna vers. Livets träd uttrycker den sanna fadern av mänskligheten som, som vi sett, skulle ha varit Adam, hade han fullkomnat sin personlighet. På grund av de första föräldrarnas fall blev deras ättlingar korruppta med den ursprungliga synden. För att återupprättas till sanna, ursprungliga människors tillstånd, måste vi, som Jesus sa, pånyttfödas. – jfr. Kristologi 4.1

Därför har historien varit mänsklighetens sökande efter Kristus, den sanna mänsklighetens fader, den som kan ge oss pånyttfödelse.

I den här versen är Livets träd som de yttersta dagarnas heliga närmar sig ingen annan än Kristus. Således lär Bibeln att historiens mål är återupprättelsen av Edens lustgård med Kristus, som kommer som ett Livets träd som dess centrum.

När Bibeln säger att en ny himmel och en ny jord kommer att visa sig i de yttersta dagarna – *Upp. 21:1*, betyder det att den gamla himlen och den gamla jorden under satans herravälde kommer att återupprättas som en ny himmel och ny jord under det gud-centrerade herraväldet av Kristus. Bibeln säger också att själva skapelsen, som våndas under satanisk tyranni, väntar på att Guds barn skall uppenbaras. – *Rom. 8:19-22*. Skapade varelser väntar inte på återupprättandet av sanna Guds barn för att bli brända i eld och förgås i de yttersta dagarna; snarare väntar de på att bli nyskapade. – *Upp. 21:5*. De kommer att bli nya genom att återupprättas till sin ursprungliga position under sina rättmätiga mästare, Guds sanna söner och döttrar, som kan styra dem med kärlek.

Efter att ha granskat mänsklig historia från olika ståndpunkter — utvecklingen av kulturella sfärer, trenden hos religion och vetenskap, trenden i konflikters historia och bevisen i Bibeln — har det blivit tydligt att mänsklig historia är försynens historia för att återupprätta den ursprungliga, ideala världen.

AVSNITT 3

DE YTTERSTA DAGARNA

3.1 BETYDELSEN AV DE YTTERSTA DAGARNA

På grund av syndafallets brott uppfylldes inte de tre stora välsignelserna som Gud gav våra första förfäder baserat på Guds kärlek och Principerna, utan istället aktualiserades på ett obestämt sätt under satans vägnar. Människans historia har sedan dess varit historien om Guds försyn av återupprättelse. Trots sin onda början, världen under satans äkthet måste en dag omvandlas till den värld där godhet härskar, där de tre stora välsignelserna uppfylls centrerade på Gud. Messias kommer vid denna tid av omvandling. De yttersta dagarna är den tiden, när den onda världen under satanisk suveränitet omvandlas till den idealiska världen under Guds suveränitet. Helvetet på jorden kommer att omvandlas till himmelriket på jorden.

Därför kommer det inte att vara en dag av rädsla när världen kommer att förstöras av globala katastrofer, som många kristna har trott. Faktum är att det kommer att bli en dag av glädje, när människans stora hopp kommer att bli verklighet. Alltsedan människorna föll, har Gud försökt mer än en gång för att fullborda Hens försyn för att sätta stopp för den syndiga världen och återupprätta den ursprungliga, goda världen.
– *Fundamentet av återupprättelse 1.*

Men i varje försök lyckades människorna inte uppfylla sin del av ansvaret, och blockerade därmed Guds vilja. Därför har försynen

för de yttersta dagarna upprepats flera gånger. Detta kan bekräftas genom en nära studie av Bibeln.

3.1.1 NOAS TID VAR DEN YTTERSTA TIDEN

Gud sa till Noa: "Jag har bestämt mig för att göra slut på allt levande, för jorden är full av våld på grund av dem. Se, jag ska förgöra dem tillsammans med jorden." – 1 Mos 6:13. Detta tyder på att Noas tid var de yttersta dagarna. Gud ville förstöra den korrupta, onda världen som hade styrts av satan sedan tiden för det mänskliga syndafallet. Han tänkte en gång för alla att rensa bort syndens historia, bibliskt beräknat som 1600 år, före syndafloden. Därefter tänkte Gud att upphöja Noas familj, som tillbedde hen och ingen annan, och upprätta Guds suveräna värld på grundval av Noas tro. Således kan Noas tid betraktas som de yttersta dagarna. – *Fundamentet 2*. Men när Ham, Noas andra son, ändå begick en syndfull handling som bekräftade fallet, kunde Noas familj inte uppfylla sin del av ansvaret för mänsklighetens skull, och Guds vilja blockerades. – 1 Mos. 9:22.

3.1.2 JESU TID VAR DE YTTERSTA DAGARNA

Gud har förutbestämd sin viljas fullbordande; därför är målet för Återupprättelsens försyn oförändrad och skall uppfyllas utan misslyckande. – *jfr. Förutbestämmelse 1*. Trots att Återupprättelsens försyn därför inte uppnåddes genom Noa uppmanade Gud andra profeter att på nytt förbereda trons fundament. På detta fundament sände Gud Jesus för att besegra den sataniska suveräniteten som har hållit denna värld i trældom och etablera den gudcentrerade ideala världen. Därför var Jesu tid också de yttersta dagarna. Därför sa Jesus att han kom för att döma, - Joh. 5:22 och varför Malaki profeterade om Jesu ankomst: Se, dagen kommer, den brinner som en ugn. Då ska alla högmodiga och alla som gör det onda vara som halm. Dagen som kommer ska bränna upp dem,

säger Herren Sebaot, den ska varken lämna rot eller kvist.

– *Mal. 4:1*

Jesus kom för att återupprätta den ursprungliga, ideala världen. Men när israeliterna inte trodde på hen lämnades den mänskliga delen av ansvaret ouppfylld. Detta innebar att fullbordandet av Guds vilja skulle förlängas till Kristus Återkomst.

3.1.3 DAGEN FÖR KRISTUS ÅTERKOMST ÄR DE YTTERSTA DAGARNA

När det utvalda folks misstro tvingade Jesus att gå över korset, kunde han bara uppnå andlig frälsning. Det återstår för hen att återvända och uppnå målet om Återupprättelsens försyn både andligt och fysiskt och återupprätta himmelriket på jorden.

– *Joh. 5:22*. Därför är dagen för Kristi Återkomst också de yttersta dagarna. Därför sa Jesus: "Som det var i Noas dagar, så kommer det också att vara i Människosönens" – *Luk. 17:26* och profeterade att många naturkatastrofer skulle bryta ut vid hans återkomst. – *Matt. 24:7,29*.

3.2 BIBELVERSER OM DE YTTERSTA DAGARNA

Många kristna tror att i de yttersta dagarna kommer naturliga katastrofer och radikala förändringar bortom moderna människors fantasi att äga rum, som de bokstavligen beskrivs i Bibeln. Men om de förstod att mänsklighetens historia är Guds försyns historia, som har återupprättat världen till det ursprungliga tillståndet avsett av Gud vid skapelsen, skulle de veta att tecknen på de yttersta dagarna som profeteras i Bibeln inte kommer att ske bokstavligen. Låt oss undersöka vad profetiorna om de yttersta dagarna faktiskt symboliserar.

3.2.1 HIMMEL OCH JORD FÖRSTÖRD OCH EN NY HIMMEL OCH JORD SKAPAD

Det står skrivet att Gud bestämt sig för att förstöra jorden i Noas tid.

– 1 Mos. 6:13. Noas tid var de yttersta dagarna, men den världen förstördes inte. Jorden är evig, eftersom följande vers säger: "En generation går och en generation kommer, men jorden förblir för evigt" – Pred. 1:4. "Han byggde sin helgedom hög som himlen, grundade den likt jorden för evigt." – Ps. 78:69. Jorden var skapad som Guds objektpartner.

Gud, subjektpartnern, är evig; På samma sätt bör jorden, objektpartnern, också vara evig. Allsmäktige Gud skulle aldrig vara nöjd med att ha skapat en värld som är så ömtålig att den skulle kunna förgås på grund av satan.

Vad är då meningen med profetiorna av jordens förstörelse under de yttersta dagarna? Till exempel:

... den dag som får himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta! Men efter hans löfte ser vi fram emot nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. – II Petr. 3:12-13

Sedan såg jag en ny himmel och en ny jord, för den första himlen och den första jorden hade gått bort. – Upp. 21:1; jfr. Jes. 66:22 Att förstöra en nation är att störta dess suveränitet, medan en ny nation upprättar en ny suveränitet. På samma sätt betyder profetiorna om himmel och jord som förstörs att satans tyranni kommer att bli omintetgjort. Att skapa en ny himmel och ny jord innebär att återupprätta himlen och jorden till Guds suveränitet grundad på Kristus.

3.2.2 HIMMEL OCH JORD DÖMDA GENOM ELD

Vad betyder profetian att under de yttersta dagarna kommer "himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta"? – 2 Petr. 3:12. Malaki, som profeterade om att Jesus skulle komma, talade om en dag brinnande som en ugn. – Mal. 4:1. Jesus kom till världen för att döma denna dom, som han sa: "Till en dom har jag kommit till denna värld." – Joh. 9:39; Joh. 5:22. Jesus sa också: "Jag kom för att kasta elda på jorden." – Luk. 12:49

"Eld" representerar här de medel för den dom som Jesus kom in i världen för. Ändå finns det inget tecken på att Jesus under sin tid

dömde världen med bokstavlig eld. Versen som hänvisar till eld måste vara symbolisk. Det står skrivet, "Är inte mitt ord som en eld, säger Herren?" – *Jer. 23:29*. Därför utgör domen av eld dom genom Guds ord.

Låt oss leta efter några bibliska exempel på domen genom Ordet: "Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord har en domare över sig: det ord som jag har talat ska döma hen på den yttersta dagen" – *Joh. 12:48*. Den laglösa kommer att uppenbaras, och Herren Jesus kommer att slakta hen med sin muns andedräkt." – *2 Tess. 2:8*. Det är enligt hens ord. Dessutom skall han slå jorden med sin muns stav, och med sina läppers andedräkt skall han slakta de onda." – *Jes. 11:4*. "Den som hör mitt ord och tror på hen som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet." – *Joh. 5:24*. Härav följer att den dom av eld som Jesus kom för att kasta var domen genom Ordet.

Vad är orsaken till att Jesus dömer genom Ordet? Människor skapades genom Ordet. – *Joh. 1:3*. Guds ideal för skapelsen var att de första mänskliga förfäderna uppfyllde syftet med Ordet genom att inkarnera Ordet. Ändå höll de inte Guds ord och föll. Därför misslyckades de att uppfylla Ordets syfte. Sedan dess har Gud försökt att uppfylla syftet med Ordet genom att återskapa fallna människor genom Ordet. Detta är Återupprättelsens försyn baserat på sanning, ordet som det är uppenbarat i skrifterna. Det står skrivet: "Ordet blev kött och bodde bland oss, full av nåd och sanning; Vi har sett hans ära, härlighet från den enda Sonen från Fadern." – *Joh. 1:14*.

Jesus förverkliga fullständigt Ordet. Han kommer att återkomma som domens standard genom Ordet och döma i vilken utsträckning mänskligheten har uppfyllt Ordets syfte. Dom i detta sammanhang bidrar till att uppnå målet med återupprättelse, vilket är förverkligandet av Ordets syfte. Under försynens gång måste därför Ordet upprättas som standarden genom vilken dom kan utföras. Jesus beklagade: "Jag har kommit för att tända en eld på jorden, och vad jag önskar att den redan var tänd." – *Luk. 12:49*. Som Ordets

inkarnation – *Joh. 1:14* var han sorgsen att Israels folk inte fick de livgivande Orden som han förkunnade.

3.2.3 DE DÖDA STIGER UPP UR SINA GRAVAR

Det står i Bibeln att i de yttersta dagarna kommer de döda upp från sina gravar: Med de ärkeängels kall, och med ljudet av Guds trumpet... de döda i Kristus kommer att stiga först. – *1 Tess. 4:16*

Vi kan förstå innebörden av denna profetia genom att undersöka en liknande händelse när de döda reste sig från sina gravar vid Jesu död: "Gravarna öppnades och många avlidna heliga fick liv i sina kroppar. – *Luk. 12:49*. Efter hans uppståndelse kom de ut ur gravarna och gick in i den heliga staden och visade sig för många." – *Matt. 27:52-53*

Den här versen betyder inte att de heliga sönderdelade kroppar uppstod från deras gravar. – *jfr. Uppståndelse 2.3.*

Om de gamla kristnas fysiska kroppar hade stigit upp från sina gravar och uppenbarat sig inför många i Jerusalem, skulle de säkert ha vittnat till folket om Jesus, eftersom de redan visste att han var Messias. Efter att ha hört sådant vittnesbörd, vem bland invånarna i Jerusalem hade inte trott på den korsfäste Jesus? Dessutom, om de heliga verkligen hade stigit från sina gravar i köttet, så hade deras handlingar säkert beskrivits i Bibeln. Vi finner emellertid inga sådana beskrivningar.

Vad betyder då Skriftens ord när det står att de heligas kroppar steg upp från sina gravar? Denna beskrivning gjordes av människor som kunde se de heliga avlidnas andar som uppstod andligt och visade sig på jorden. – *jfr. Uppståndelse 2.3.* Detta liknar när Moses och Elias andar, som kort framträdde inför Jesus på Förklaringsberget. – *Matt. 17:3.*

Vad symboliserar "graven"? Sfären av formandar, den andliga världen där det Gamla testamentets heliga andar existerade, verkar vara en mörk plats när man tittade från Paradiset, som öppnades av Jesus. Därför kallas det en grav. Dessa helgons andar hade alla levt i den lägre regionen innan de framträdde för andligt öppna troende på jorden.

3.2.4 FOLK PÅ JORDEN UPPRYCKTA FÖR ATT MÖTA HERREN I LUFTEN

Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. – 1 Tess. 4:17

De "skyar" som nämns i denna vers hänvisar inte till himlen över våra huvuden. I Bibeln är "jorden" ofta en symbol för den fallna världen under den onda suveräniteten, medan "himlen" ofta är en symbol för den goda suveränitetens syndfria värld.

Den allestädes närvarande Gud existerar visserligen överallt på jorden, men vi ber, "vår Fader som är i himlen." – *Matt. 6:9*. Även om Jesus föddes på jorden, kallas han som "han som härstammar från himlen, Människosonen." – *Joh. 3:13*.

Att möta Herren i skyarna innebär att de heliga kommer att ta emot Herren i den goda suveränitetens värld när Kristus kommer igen och återställer Himmelriket på jorden genom att besegra satans rike.

3.2.5 SOLEN FÖRMÖRKAS, MÅNEN INTE LÄNGRE GE SITT SKEN OCH STJÄRNORNA FALLA FRÅN HIMLEN

I de yttersta dagarna sa Jesus: "Solen kommer att förmörkas, och månen kommer inte att ge sitt ljus, och stjärnorna kommer att falla från himlen." – *Matt. 24:29* Hur ska vi förstå denna vers?

Det står skrivet att Josef, den elfte av Jakobs tolv söner, hade en dröm. Då drömde han en annan dröm och berättade för sina bröder

och sa: "Sedan fick han en annan dröm som han berättade för sina bröder. Lyssna, sade han, jag har haft en dröm till. Jag drömde att solen och månen och elva stjärnor bugade sig för mig. När han berättade detta för sin far och sina bröder, tillrättavisade hans far honom och sade: Vad är det för en dröm du har haft? Skulle jag och din mor och dina bröder komma och buga oss ner till jorden för dig?" – 1 Mos. 37:9-10

När Josef senare blev Egyptens premiärminister, bugade sig hans föräldrar och bröder inför honom, så som drömmen hade förutsagt. I sin dröm symboliserade solen och månen föräldrarna, medan stjärnorna symboliserade deras barn. Som kommer att förklaras är Jesus och den Helige Ande de Sanna föräldrarna som kom för att ge återfödelse till mänskligheten i stället för Adam och Eva. – *jfr. Kristologi 4*. I denna profetia från Matteus, representerade därför solen och månen Jesus och den Helige Anden, medan stjärnorna representerar de troende som är deras barn.

På andra ställen likställs Jesus med det sanna ljuset eftersom han kom som inkarnationen av Ordet och lyste upp med sanningens ljus. – *Joh. 1:9,14*. Här betecknar solljuset Jesu ord, och månskenet betyder den Helige Andes ljus, som kom som sanningens ande. – *Joh. 16:13*.

För att solen ska förmörkas och månen förlora sitt ljus betyder att det Nya testamentets ord som ges av Jesus och den Helige Ande kommer att förlora sin glans. Hur kan Ordet som uppenbarats i Nya Testamentet förlora sitt ljus? Gamla testamentet var förmörkat när Jesus och den Helige Ande kom och gav oss Nya Testamentet, som uppfyllde Gamla Testamentets ord. – *2 Kor. 3:7*. På samma sätt när Kristus återvänder och ger den nya sanningen – *jfr. Eskatologi 5.1*, för att uppfylla det nya testamentet och bygga en ny himmel och ny jord, – *Upp. 21:1*, det ord som han gav vid hans första ankomst kommer att förlora sitt ljus. Det sägs att Ordet kommer att förlora sitt ljus, med ankomsten av en ny era, tidsåldern för den gamla sanningen kommer att ha passerat.

Profetian att stjärnorna kommer att falla från himmelen innebär att i de yttersta dagarna kommer många trofasta kristna troende att göra

ett missteg och falla från Guds nåd. Vid tiden för Jesus önskade de judiska folkens ledare allt efter Messias ankomst, men de mötte deras undergång när de inte kände igen Jesus som Messias och motsatte sig honom. På samma sätt kan kristna som har väntat på Jesu återkomst sannolikt göra samma missbedömning och falla när han faktiskt återvänder.

– *jfr. Återkomsten 2.2*

Jesus frågade: "Men när Människosonen kommer skall han då finna tro på jorden?" – *Luk. 18:8*. På ett annat tillfälle sa han att han skulle säga till hängivna troende: "Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare." – *Matt. 7:23*.

Jesus gav dessa varningar till de kristna i de yttersta dagarna, eftersom han förutsåg att de troligen inte skulle tro och synda mot hen vid hans Återkomst.

AVSNITT 4

DE YTTERSTA DAGARNA OCH VÅR TID

När Jesus talade till Petrus om hans öde frågade Petrus honom om Johannes framtid. Jesus svarade: "Om det är min vilja att han förblir tills jag kommer, vad är det för dig?" – *Joh.21:22*. När han hörde detta, tänkte lärjungarna att Jesus skulle återvända under Johannes livstid. Dessutom sa Jesus till sina lärjungar: "Ni har inte gått igenom alla Israels städer, förrän Människosonen kommer" – *Matt.10:23* och "Sannerligen säger jag till er, några av dem som står här ska inte smaka döden förrän de fått se Människosonen komma i sitt rike." – *Matt. 16:28*.

På grund av dessa ord har lärjungarna och många kristna därefter trott att Jesus skulle återvända under deras livstid. De har hela tiden stressats av en känsla av brådska att de yttersta dagarna är nära. Detta beror på att de misslyckas förstå den grundläggande betydelsen av de yttersta dagarna.

Vi kan dra slutsatsen att idag är i själva verket de yttersta dagarna genom att undersöka de olika omständigheterna i nuvarande tidsålder. Under dessa omständigheter kan vi erkänna återupprättandet av de tre stora välsignelser som Gud har föreslagit i hans återupprättelses försyn.

Som Jesus sa: "Lär av en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut vet ni att sommaren är nära."

På samma sätt vet ni, när ni ser allt detta, att han är nära och står för dörren. Lär av en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut vet ni att sommaren är nära. På samma sätt vet ni, när ni ser allt detta, att han är nära och står för dörren. – *Matt. 24:32-33*

4.1 TECKEN PÅ ÅTERUPPRÄTTELSEN AV DEN FÖRSTA VÄLSIGNELSEN

Den första välsignelsen Gud gav till Adam och Eva var fullkomligheten av den individuella personligheten.

– jfr. Skapelsen 3.2. I den moderna världen finns det olika fenomen som indikerar att Guds försyn för att återupprätta fallna människor till deras ursprungliga tillstånd som fullkomliga individer är nära sin zenit.

För det första kan vi observera att andligheten hos fallna människor håller på att återupprättas. Vi har redan förklarat att när en person uppnår fullkomlighet, blir hen helt en med Gud i hjärtat och kan bygga sanna relationer tillsammans med andra. Adam och Eva, ännu inte helt fullkomliga, kunde samtala med Gud. När de föll från detta tillstånd, förorsakade de också sin avkomma att hamna i okunnighet och okänslighet till Gud. Gradvis har andligheten hos fallna människor blivit rehabiliterad allteftersom de drar fördel av tidsåldern i återupprättelsens försyn. På de yttersta dagarna kommer därför många troende att förvärva förmågan att kommunicera med Gud, så som profeterades i Bibeln: I de yttersta dagarna... säger Gud, utgjuter jag av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era unga ska se syner och era gamla ska ha drömmar. – *Apg. 2:17*

När vi bevittnar ett flertal andliga fenomen som äger rum runt oss, kan vi urskilja att den nuvarande tiden är de yttersta dagarna. Vi går in i en era när vi kan uppnå individuell fullkomlighet och återupprätta Guds första välsignelse.

Ett andra tecken på att den första välsignelsen återupprättas i vår tid kan ses i den historiska trenden mot återhämtningen av det ursprungliga sinnets frihet.

På grund av fallet sjönk vårt ursprungliga sinne under satans ok, och vi förlorade friheten att komma inför Gud. I den nuvarande eran, när människor kämpar för frihet på bekostnad av sina liv, har den iveren att få sann frihet nått sin höjdpunkt. Detta är ett tecken på att vi nu går in i en ny tidsålder där vi kan uppnå individuell fullkomlighet, länge förnekad av satan och fritt komma inför Gud.

Ett tredje tecken på förnyelsen av den första välsignelsen är återupprättandet av sant mänskligt värde.

Ur det horisontella perspektivet har varje person lika värde, men det ger inte rättvisa till människans sanna värde. Himlens vertikala perspektiv ger varje individ det högsta kosmiska värdet.

– jfr. *Kristologi 1*

Människorna förlorade sitt ursprungliga värde på grund av fallet.

I vår tid har demokratiska ideal blomstrat, folk har stött slavar frigörelse, friheten för de förtryckta rasminoriteterna och de små och svaga nationernas oberoende. De förespråkar mänskliga rättigheter och jämställdhet mellan könen och bland alla människor. Mer än någonsin höjer människorna uppenbarligen individens värde mot dess ursprungliga värde. Detta visar att vi har kommit fram till tröskeln av de yttersta dagarna, när fallna människor kan återupprätta Guds första välsignelse.

Ett fjärde tecken på att den första välsignelsen förnyas i nuvarande tidsålder är återupprättelsen av ursprunglig, sann kärlek hos fallna människor.

Världen som förverkligat Guds ideal kommer att vara som bilden av en fullkomlig individ. Varje person i den världen är vertikalt förenad med Gud, och detta utgör grunden för att de naturligt kan leva i harmoni med varandra horisontellt. Solidaritet och empati uppnås först när människor förenas i Guds kärlek.

På grund av fallet är de vertikala banden av kärlek mellan Gud och folk avbruten, vilket i sin tur orsakade att den horisontella kärleken bland dem också avskiljdes. Som ett resultat blev mänsklig historia en av evig konflikt. I vår nuvarande tid har emellertid universell kärleksfilosofi blivit utbredd, och människor söker alltmer efter sann, ursprunglig kärlek.

Det här är fler bevis på att den nuvarande tiden är före de yttersta dagarna, när vi kan återupprätta Guds första välsignelse och nå fulländning av individets personlighet som är grundad i Guds kärlek.

4.2 TECKEN PÅ ÅTERUPPRÄTTELSE AV DEN ANDRA VÄLSIGNELSEN

Guds andra välsignelse var för Adam och Eva för att uppnå sant föräldraskap bilda en familj, och föda och fostra goda barn, samhälle och värld där godhet härskar.

Men Adam och Eva föll och blev onda föräldrar som förökade onda barn. Deras avkomma (hela mänskligheten) bildade en värld som förtryckts av ondskan. Alltsedan dess har Gud genomfört en dubbel försyn, en inre och en yttre, för att återupprätta godhetens suveränitet.

Gud har grundat religioner och arbetat genom dem för att fostra människors andlighet genom att inre rensa människor från sataniska element. Samtidigt har Gud klippt av satans inflytande utåt genom konflikter och krig. Genom att separera satan både inre och externt har återupprättelsen fostrat goda barn som en dag kan tjäna Kristus när han kommer som den Sanna föräldern.

På detta sätt har mänsklig historia banat vägen för återupprättandet av Guds andra välsignelse. Därför kan vi förstå att den nuvarande eran är de yttersta dagarna genom att undersöka tecknen på den inre och yttre återupprättelsen av Guds suveränitet. Dessa manifesteras som trender i historien om utvecklingen av kulturella områden och i historien om nationers uppkomst och fall, som båda är rotade i religion.

Låt oss först undersöka hur historien om utvecklingen av kulturella områden har utvecklats till den punkt då vi nu har kommit fram till tröskeln av de yttersta dagarna. Gud sänder profeter och helgon till en fallen mänsklighet för att grunda religioner. Hen arbetar för att utveckla dem genom de ursprungliga sinnena hos dem som söker det goda. På detta sätt bygger Gud upp kulturella sfärer baserade på religioner. Även om många kulturella sfärer har uppstått under historien, med tiden gick de flesta av dem antingen samman eller absorberades av andra. I nuvarande ålder ser vi en tydlig trend mot bildandet av en global kulturell sfär baserad på kristna ideal. När denna utveckling fortskrider, kommer alla raser och folk i stigande grad att stå sida vid sida som bröder och systrar under Jesu Kristi kärlek och vägledning, och därigenom återupprätta Guds andra välsignelse.

Huvudskillnaden mellan kristendomen och andra religioner är att dess syfte är att ta emot och hedra de Sanna föräldrarna för mänskligheten, genom vilken alla människor kan pånyttfödas som goda barn. På detta sätt bör kristendomen förnya världen som den globala familjen som Gud tänkte sig från skapelsens tid. Detta gör kristendomen till den centrala religionen med uppdraget att uppfylla målet med Återupprättelsens försyn.

I den nuvarande tiden har världen samlats i en kulturell sfär baserad på kristna ideal. Eftersom världen har blivit starkt påverkad av Jesu läror och den Helige Ande, som är människans sanna föräldrar, har vägen öppnats för att alla människor ska bli gudomliga barn. Denna trend är bevis på att Guds andra välsignelse återupprättas. Således kan vi med säkerhet konstatera att nuvarande tidsåldern är de yttersta dagarna.

Låt oss därefter undersöka hur historien om nationernas uppkomst och fall har gått fram mot målet att återupprätta det godas suveränitet och därigenom leda oss in i de yttersta dagarna.

Det är ett fel som orsakas av okunnighet om Guds grundläggande försyn att betrakta orsaken till kamp och krig som bara intressekonflikter och kamper mellan ideologier. Människan har lidit

genom en syndfull historia sedan de första mänskliga förfäderna föll under satans herravälde. Men så länge som Guds skapelseform fortfarande står fast, måste syftet med denna historia vara att skära våra band med satan och återupprätta Guds rike. Om det inte fanns några krig eller uppdelningar i denna fallna värld, skulle ondskans suveränitet fortsätta för evigt och världen skulle aldrig kunna återupprättas.

Därför har Gud arbetat Hens försyn att återupprätta den himmelska suveräniteten i hög grad. Han skickar profeter och helgon till den fallna världen för att grunda religioner och höja moralens nivå. Han etablerar regeringar med högre godhetskrav som kommer att motsätta sig och förstöra regimer med lägre godhetskrav. För att uppfylla Återupprättelsens försyn är konflikter och krig därför oundvikliga.

För att sammanfatta några av dessa frågor, av vilka många kommer att behandlas noggrannare i del II, har mänsklig historia utvecklats i försynens förlopp genom återupprättelse genom gottgörelse. Även om det har funnits tider då ondskan tycktes råda, minskade slutligen de relativt onda sociala och politiska krafterna och absorberades av de mer gudomliga krafterna. Krigen som har format folks uppkomst och fall är således oundvikliga under försynens utveckling för att återupprätta det godas herravälde.

Till exempel i Bibeln gav Gud order till israeliterna att förstöra Kanaans sju stammar. När Saul visade olydnad mot Honom och lämnade några av amalekiterna med sina boskap, straffade Gud hen hårt. – *I Sam. 15:18-23.*

Medan Gud den gången befallde Israels folk att förstöra hedningarna vid ett annat tillfälle när israeliterna i nordriket vände sig till ondska, överlämnade Gud dem i Assyriernas händer. – *II Kon. 17:23.* Vi måste förstå att Guds enda avsikt med dessa händelser var att utplåna det ondas suveränitet och återupprätta det godas. Därför är strider mellan individer inom samma goda suveränitet på Guds sida onda, för att de kan försvaga och till och med förorsaka undergång av den goda suveräniteten. Å andra sidan är krig som genomförs av en god suveränitet för att förstöra

en ond suveränitet goda genom att de fortsätter att uppfylla Återupprättelsens försyn.

Konflikternas historia bland nationer har tjänat syftet att klippa av satans band med mänskligheten. Historien har utvecklats till den punkt där Guds sida nu kan återkräva territorier och rikedom över hela världen. Försynen att återvinna människor började från enskilda individer som kallades av Gud. Guds fundament utvidgades gradvis till familjer, samhällen och nationer, och har idag nått världsnivån.

Försynen att avskilja satan började med klansamhället och fortsatte genom stadier av politisk och social utveckling: feodalism, monarki och idag demokrati. För närvarande är vår värld uppdelad i två: den demokratiska världen som syftar till att skapa samhällen på Guds sida och den kommunistiska världen som har etablerat regimer på satans sida.

Med andra ord, även om fallen mänsklig historia började under satans suveränitet, har Guds försyn medfört en progressiv omvandling av människornas hjärtan och har uppmuntrat deras ursprungliga natur som söker godhet genom religion, filosofi och etik. Denna inre omvårdnad har inspirerat grupper som söker en rättvis regel att avskilja sig från det rådande onda. Denna separationsprocess har kulminerat i inrättandet av två motsatta maktsfärer på global nivå.

Dessa två maktsfärer, med motsatta syften, kan inte på något sätt samordnas fredligt. När mänsklighetens historia närmar sig sin fulländning kommer de säkert att komma fram till korsningspunkten, som kolliderar inre inom ideologins sfär. Denna inre konflikt kan sporra dem att utkämpa externa krig med militära styrkor. Vid slutet av denna konflikt kommer satans suveränitet att för evigt förgås och himlens suveränitet kommer att återupprättas som Guds eviga suveränitet.

Idag är vi på denna punkt av tvärsnitt när dessa två världar konfronterar varandra i slutstriden. Detta är ännu mer bevis på att den nuvarande eran är de yttersta dagarna.

Flödet av mänsklig historia, i vilken gott och ont gradvis separeras, kan jämföras med lerigt vatten. När lerigt vatten strömmar långsamt sjunker leran till botten medan det klara vattnet stiger till toppen, tills slutligen slammet och vattnet är helt separerade. Människans historia är likartad: Med tiden går den onda suveräniteten långsamt under medan den goda suveräniteten gradvis stiger uppåt på vägen mot välstånd. Efter dessa två suveräniteter skär i närheten av historiens slut, kommer den goda suveräniteten att förbli som Guds eviga rike, medan den onda suveräniteten kommer att förgås i evigt mörker.

Den tidsålder då dessa goda och onda makter konfronterar varandra är de yttersta dagarna. Det här är också den tid då Adam och Eva som föll från toppen av tillväxtsteget kommer att återupprättas genom gottgörelse. Alla människor i denna tid kommer att drabbas av stor ideologisk förvirring, lika mycket som de första mänskliga förfäderna vid deras frestelse stod fullständigt förvirrade över vem de skulle lyda och vad som handlingar skulle leda till.

Under Återupprättelsens försyn fanns det flera förekomster av de yttersta dagarna, då de goda och onda suveräniteterna kom till korspunkten. Tiderna av Noa och Jesus, som tidigare nämnts, var också de yttersta dagarna. Därför var de också tider när de två suveräniteterna möttes. Men eftersom människor misslyckades med att fullfölja sin del av ansvaret, blev Guds ansträngningar att förstöra den onda suveräniteten blockerad, och han måste återigen börja försynen att skilja åt det onda och goda. Vid Jesu återkomst kommer de två makterna att igen korsas. Försynens väg fortskrider i en spiralbana, framåt i strävan efter skapelsens syfte, medan händelser regelbundet upprepar sig på ett cirkulärt sätt. Därför har historien upprepat sig och producerat parallella perioder. –
jfr. Tidsparalleller 1

4.3 TECKEN PÅ ÅTERUPPRÄTTELSE AV DEN TREDJE VÄLSIGNELSEN

När Adam och Eva hade uppnått fullkomlighet, skulle de uppfylla Guds tredje välsignelse genom att få herravälde över naturen. Herravälde över den naturliga världen har två aspekter: inre och yttre. Båda dessa aspekter av herravälde gick förlorade för mänskligheten vid fallet, men vi bevittnar deras återupprättelse i vår tid. Detta visar också att den nuvarande eran är de yttersta dagarna.

Inre herravälde betyder hjärtats herravälde. En person som når fullkomlighet och kommer fullt ut att vibrera med Gud i hjärtat kommer att uppleva Guds hjärta som sin egen verklighet. Därför kommer hen kunna älska skapelsen med samma kärlek som den som härstammar från Guds hjärta och uppskattar dess skönhet med samma glädje som Guds. Detta är betydelsen av hjärtats herravälde.

Men när människor föll och inte längre kunde uppleva Guds hjärta som en verklighet, kunde de inte längre relatera till skapelsen med samma kärlek som den som flyter från Guds hjärta. Guds försyn av återupprättelse genom religion, filosofi, etik och så vidare har gradvis upphöjt andligheten hos fallna människor till Gud. I den moderna världen finns det bevis för att människor återvinner värdigheten att styra skapandet genom hjärtat.

Yttre herravälde betecknar korrekt herravälde över skapelsen genom vetenskap och teknik.

Hade våra första förfäder uppnått fulländning och inre herravälde över skapelsen, kunnat älska den med samma hjärta som Guds, då hade deras känslor för skapelsens andliga dimension utvecklats i högsta grad. Detta skulle ha stimulerat vetenskapen till snabba framsteg, vilket ger dem yttre herravälde över allt i den naturliga världen.

Mänskligheten skulle ha nått stjärnorna för länge sedan och utnyttja universums fulla potential. Ekonomiska framsteg skulle ha åtföljt

utvecklingen av vetenskap och teknik, vilket skapat en bekväm och trevlig livsmiljö.

Men på grund av fallet minskade människors andlighet, och de förlorade inre herravälde över den naturliga världen. Deras andliga känslighet blev lika svag som djurens, och de föll ner till den primitiva människans nivå. Därför förlorade de också yttre herravälde över den naturliga världen.

Genom Guds försyn av återupprättelse höjs människors andlighet och deras inre herravälde över skapelsen återställs. Till följd av detta förnyas deras yttre herravälde, vilket leder till dagens högt avancerad vetenskap. Moderna människor har byggt en extremt bekväm och trevlig levnadsmiljö genom den ekonomiska utvecklingen som har åtföljt den vetenskapliga utvecklingen. Fallna människor har således återupprättat sitt herravälde över universum och fortsätter mot återupprättandet av Guds tredje välsignelse. När vi ser detta, blir vi övertygade att den nuvarande tiden är de yttersta dagarna.

Sammanfattningsvis konvergerar världens kulturella områden mot en global kulturell sfär baserad på en religion. Samtidigt rör sig nationer mot att bilda en organisation för internationell styrning, som har utvecklats från Nationernas förbund till dagens FN. Idag har människor planer på en världsregering. På ekonomins område går världen i riktning mot att skapa en enda internationell marknad. Högutvecklad transport- och kommunikationsteknik har övervunnit separationen av tid och rymd. Vår tids människor kan resa och kommunicera med varandra nästan som om de alla bor i samma by. Folk från alla raser, från öst och väst, kan träffa varandra lika lätt som om de var medlemmar i en stor familj.

Människor på alla sex kontinenter korsar oceanerna och söker vänskap och broderlig kärlek. En familj kan dock endast formas när det finns en far och en mor. Först då kan sann syskonkärlek uppstå.

Först när Kristus kommer igen som människans förälder, kommer alla människor att förenas i en stor familj och leva harmoniskt i den globala byn.

När dessa händelser utvecklas kan vi förstå att det nu säkert är de yttersta dagarna. Det finns ännu en sista gåva som historien måste presentera för mänskligheten: det är den kosmiska undervisningen som kan binda alla främlingar i den globala byn till en enda familj genom kärlek och vägledning av samma föräldrar.

AVSNITT 5

DE YTTERSTA DAGARNA, DEN NYA SANNINGEN OCH VÅR ATTITYD

5.1 DE YTTERSTA DAGARNA OCH DEN NYA SANNINGEN

Fallna människor har övervunnit sin inre okunnighet genom att upplyfta sin andlighet och sitt intellekt genom "ande och sanning" – Joh. 4:23 genom religion. "Sanningen" kan delas in i två typer: inre sanning som undervisas genom religionen, som hjälper människor att övervinna inre okunnighet och yttre sanning som fås genom vetenskaplig undervisning, vilket hjälper människor att övervinna yttre okunnighet.

Därför kan vi urskilja två aspekter av intellektet: det inre intellektet, väckt av den inre sanningen och det yttre intellektet, väckt av yttre sanning. Religioner som utvecklar inre intellektet eftersträvar inre sanning, medan vetenskapen fortsätter som det yttre intellektet för yttre sanning.

"Ande" i detta sammanhang betecknar himlens inspiration. Uppfattningen av en andlig verklighet börjar när den uppfattas genom andens fem sinnen. Dessa signaler påverkar de fem fysiska sinnen och känns fysiologiskt. Kännedom om sanning uppstår däremot av den kunskap som härrör från den fysiska världen, som den uppfattas direkt genom våra fysiologiska sinnen.

Uppfattning sker sålunda genom både andliga och fysiska processer.

Människor blir fullständiga endast när deras andliga jag och fysiska jag är förenade. Därför bör upplevelsen av gudomlig inspiration som uppnåtts genom andlig kognition och kunskapen om sanning som erhållits genom fysisk varseblivning, bli fullständigt harmoniserad och väcka andlighet och intellekt tillsammans. Det är först när de andliga och fysiska dimensionerna av varseblivning svänger tillsammans som vi djupt kan förstå Gud och universum. Gud hjälper sålunda okunniga, fallna människor att höja sin andlighet och upplysa deras intellekt genom ande och sanning. På så sätt utför Gud sin försyn att återupprätta människor till det ursprungliga tillståndet före fallet. Under historiens gång har människors andliga och intellektuella nivåer gradvis förhöjts på grund av tidsålderns merit i Återupprättelsens försyn. Kvaliteten av andlig erfarenhet och djupet av religiös och vetenskaplig kunskap har följaktligen stigit.

Ande och sanning är unika, eviga och oföränderliga. Graden och omfattningen av deras undervisning och deras uttrycksformer varierar emellertid från en tidsålder till en annan, eftersom de återställer mänskligheten från ett tillstånd av fullständig okunnighet.

Till exempel, i tidsåldern före Gamla testamentet, när människor fortfarande var okunniga och inte direkt kunde ta emot sanningens ord, beordrade Gud dem att göra offra ting som ersättare för Ordet. – jfr. Återupprättelse 1.2.1.

Under tiden har människans andlighet och intellekt blivit upphöjd till den punkt då Gud gav dem lagen på Mose tid, och på Jesu tid gav han Evangeliet. Jesus gjorde det klart att hans ord inte var sanningen själv; snarare förklarade han att han själv var "vägen, sanningen och livet". – Joh. 14:6. Jesus var sanningen inkarnerad. Hans ord var bara ett sätt som han uttryckte sig med. Således varierade omfattningen och djupet i Jesu ord och hans undervisningsmetod enligt vilken han talade.

I den betydelsen måste vi förstå att verserna i Bibeln bara är ett sätt att uttrycka sanningen och inte själva sanningen. Nya testamentet är bara en tillfällig lärobok för att upplysa folket för tvåtusen år sedan, vars andliga och intellektuella nivåer var mycket lägre än idag. De moderna, vetenskapliga sinnena för sanningen kan inte uppfyllas av sanning som är begränsade i sin räckvidd och förknippad med symboler och liknelser som särskilt syftar till att undervisa folket i en tidigare tidsålder.

För att moderna intellektuella människor ska upplysas i sanningen måste det finnas en annan lärobok av högre och rikare innehåll, med en mer vetenskaplig metod av förklaring. Vi kallar detta den nya sanningen. Denna sanning, som diskuterats tidigare, – jfr. *Introduktion*, måste kunna förena vetenskap och religion som ett förenat initiativ för att övervinna de inre och yttre aspekterna av människans okunnighet.

Låt oss undersöka några andra anledningar ett nytt uttryck för sanningen måste uppstå. Bibeln, är som sagts, inte sanningen själv, utan snarare en lärobok som undervisar sanningen. Det återger viktiga delar av sanningen i symboler och i liknelser. Eftersom dessa är öppna för olika tolkningar har det uppstått många meningsskiljaktigheter bland de troende, vilket får dem att splittras in i många samfund. Den främsta orsaken till uppdelningen i samfund ligger i Bibelns personlighet, inte i folkets. Stridet mellan samfund kommer bara att växa mer omedgörlig om inte en ny sanning dyker upp som kan belysa symbolerna och liknelser som döljer Bibelns påtagliga sanningar. Utan denna nya sanning kan Guds försyn, som kommer genom kristendomens enande, aldrig att uppnå sitt mål.

Det är därför som Jesus lovade att han i de yttersta dagarna kommer att ge oss den nya sanningens ord:

”Detta har jag talat till er i liknelser. Men det kommer en tid när jag inte längre ska tala till er i liknelser, utan öppet förkunna för er om Fadern.” – *Joh. 16:25*.

På grund av sin tids misstro, dog Jesus på korset utan att kunna lära ut allt som var i hans hjärta. Som han sa: "Om ni inte tror när

jag talar till er om det jordiska, hur ska ni då kunna tro när jag talar till er om det himmelska?" – Joh. 3:12. Dessutom sa Jesus: "Jag har mycket mer att säga er, men ni kan inte bära det nu", – Joh. 16:12, och beskriver hur omöjligt det var att ens hans närmaste lärjungar kunde få veta allt han ville dela med sig. Ändå kommer de ord som Jesus lämnade outtalade inte att vara en hemlighet för evigt, utan en dag kommer att avslöjas genom den Helige Ande som ett nytt uttryck för sanning. Som Jesus sa: När sanningen kommer, kommer han att leda er in i all sanning; "Men när han kommer, sanningens Ande, då ska han leda er in i hela sanningen. Han ska inte tala av sig själv utan bara tala det han hör, och han ska förkunna för er vad som kommer att ske." – Joh. 16:13

Dessutom står det skrivet:

Och jag såg i högra handen på den som satt på tronen en bokrulle med skrift på både insidan och utsidan, förseglad med sju sigill. – Upp. 5:1.

De ord som Jesus ville ge oss har skrivits ned och förseglats i just denna skriftrullen.

När Johannes grät bittert, för att han inte kunde finna någon värdig att öppna bokrullen och läsa den, i himlen på jorden eller under jorden, svarade en av de äldste: "Gråt inte! Se, Lejonet av Juda stam, Davids rotskott, har segrat. Han kan öppna bokrullen och dess sju sigill" – Upp. 5:3-5. Lejonet av Juda stam, Davids rotskott, betyder Kristus. Dagen måste komma när Kristus öppnar skriftrullens sju sigill, vars innehåll länge varit hemligt för mänskligheten och avslöjar för de troende den nya sanningens ord. Därför står det skrivet: "Du måste profetera på nytt om många folk och länder och språk och kungar." – Upp. 10:11. Det är också profeterat att i de yttersta dagarna: " säger Gud, att jag utgjuter av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era unga ska se syner och era gamla ska ha drömmar." – Apg. 2:17

Av alla dessa skäl kan vi förvänta oss ett nytt uttryck för sanning i de yttersta dagarna.

5.2 VÅR ATTITYD I DE YTTERSTA DAGARNA

När vi undersöker historiens utveckling under Återupprättelsens försyn, finner vi att en ny dispensation börjar redan när den gamla dispensationen håller på att ta slut. Därför överlappar den nya den gamla historiens avslutning; medan mörkret sänker sig över den gamla gryr redan den nya historien. Vid en sådan tid kommer de goda och onda herraväldena, som hade sitt ursprung på samma gång men ändå strävat åt motsatta ändamål och burit sina frukter till världsnivå, uppnått korspunkten. Därför lider de som lever under denna period av inre ångest, rädsla och förvirring på grund av avsaknaden av en ledande ideologi eller filosofi. De lider externt från konflikter och strider kämpade med fruktansvärda vapen.

I de yttersta dagarna kommer katastrofer och förödelse att överflöda, som Jesus sa: "Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike, och det ska bli svält och jordbävningar på många platser."
- Matt. 24:7

I de yttersta dagarna är det oundvikligt att en sådan förödelse äger rum för att övervinna onskans kraft och upprätta ett gott herravälde. Mitt i sådant elände kommer Gud utan misslyckande att skapa centrum för den framväxande goda suveräniteten för att inleda en ny tidsålder. Noa, Abraham, Moses och Jesus var bland dem som Gud uppfostrade som centralpersoner för deras respektive nya epoker. Idag, under denna historiska övergångsperiod, måste vi finna den person som Gud har utsett som den centrala delen av den nya dispensationen för att vi skulle kunna delta i denna nya tidsålder och att hedra Guds önskemål. Den nya tidsålderns försyn börjar inte ur askan av den gamla tidsåldern. Tvärtom spirar och växer den nya tidsåldern mitt i de gamla faserna och kommer i konflikt med den tidsåldern.

Därför är det svårt för en person som är fördjupad i den gamla traditionen för att förstå eller acceptera den nya försynen. Därför förföljs ofta de heliga och vise som leder utdelningen av en ny tidsålder och dör martyrdöd som offer för tidsåldern.

Till exempel Jesus, som invigde Nya Testamentets ålder, kom vid slutet av Gamla testamentets tidsålder på ett sätt som förvirrade Moselagens trofasta anhängare. Han förkastades av det judiska folket och korsfästes till slut. Därför sa Jesus: " Nej, nytt vin ska hållas i nya vinsäckar". – *Luk. 5:38*

Jesus skall komma tillbaka vid slutet av Nya Testamentets tidsålder. Han kommer att ge oss den nya sanningen för att finna en ny tidsålder, betecknad av Bibelns vision om en ny himmel och en ny jord. – *Upp. 21:1-7*. Precis som Jesus vid sin första ankomst blev anklagad av judarna att vara en besatt av Beelsebul, – *Matt. 12:24*, kommer han på liknande sätt förföljas av de kristna när han kommer igen. Jesus profeterade därför att vid hans återkomst, "han måste lida många saker och bli avvisad av denna generation." – *Luke 17:25*.

Vid denna historiska övergångsperiod kommer de som är bekvämt förankrade i gamla tidsålderns traditioner säkert att dömas tillsammans med den gamla tidsåldern.

Fallna människors andliga känslighet är extremt svag. Därför tenderar de vanligtvis att hålla fast vid sanningar i sina ansträngningar att följa Guds försyn. Sådana människor kan inte lätt anpassa sig till försynen hos den nya tidsåldern, trots att Återupprättelsens försyn rör sig mot den. De är i allmänhet för starkt kopplade till det föråldrade perspektivet som ges av tidsåldrarnas läror. Detta illustreras väl av det judiska folket på Jesu tid som var så kraftfullt förenade med Gamla testamentet att de inte kunde ge respons på Jesu uppmaning att öppna ett nytt kapitel i försynen.

Å andra sidan kan de troende som får gudomlig inspiration genom bön förstå den nya tidsålderns existens. Trots att detta kan placera dem i strid med den gamla tidsålderns lära, kommer de fortfarande att besvara andens ansträngningar och följa kallelsen från den nya försynen.

Bland Jesu lärjungar fanns det inte någon som var alltför bunden till Gamla testamentets skrifter. Snarare svarade de alla på de andliga upplevelserna som de kunde känna av genom sina inre sinnen. Vid

de yttersta dagarna kommer människor som lever ett brinnande liv av bön eller som lever av sitt samvete att känna en intensiv oro i sina hjärtan. Det beror på att de i sina hjärtan vagt känner en andlig kallelse och vill följa den nya tidens försyn, men de har inte ännu kommit i kontakt med den nya sanningen som kan styra dem att agera i enlighet därmed.

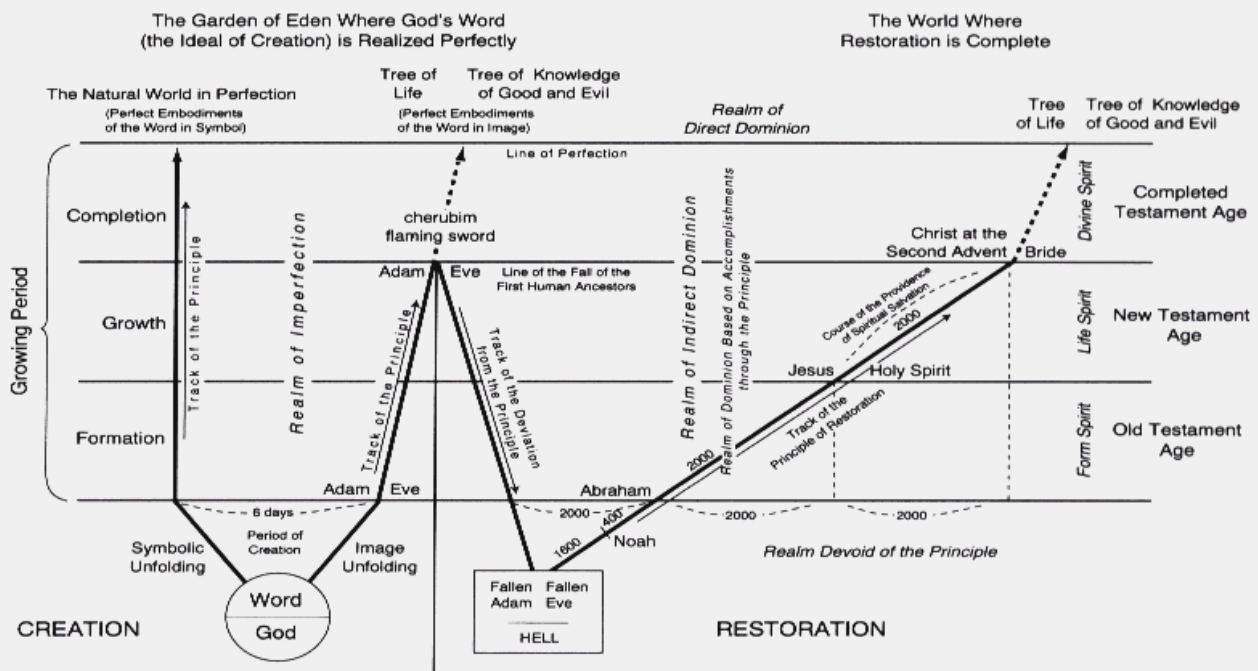
Dessa är de utvalda som, när de hör den nya sanningen, kommer att samtidigt väckas i sina andar och intellekt genom ande och sanning. De kommer då att förstå Guds försyns behov när det gäller den nya tiden och kommer att bli pionjärer med stor entusiasm och glädje.

Vi som lever idag lever i de yttersta dagarna. Vi borde odla ett ödmjukt hjärta och göra yttersta ansträngningar för att få gudomlig inspiration genom bön. Vi bör inte vara starkt knutna till konventionella begrepp, utan snarare inrikta oss själva för att vara mottagliga för anden, så att vi kan hitta den nya sanningen som kan styra oss till den nya tidens försyn.

När vi finner denna sanning, bör vi se till om den leder oss till att bli en med himlens vägledning. Vi bör undersöka oss själva om huruvida äkta, himmelsk salighet sprider sig rikligt från djupet av vår själ. Endast på detta sätt kan vi, de sökande i de yttersta dagarna, upptäcka vägen till sann frälsning.

Chart 1: The Unfolding Manifestation of God's Word in the Creation of the Universe and the Providence of Restoration

Del 1
Kapitel 4

Messias Hans ankomst och syftet med hans återkomst

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

Ordet "Messias" på hebreiska betyder den "smorde", i betydelsen en konung. Det utvalda folket i Israel trodde på Guds ord som det uppenbaras genom profeterna, som lovade att Gud skulle sända dem en konung och frälsare. Sådan var deras messianska

förväntan. Gud skickade denna Messias i Jesu Kristi person.
"Kristus" är det grekiska ordet för Messias.
Messias kommer att uppfylla syftet med Guds frälsningsarbete.

Människor behöver frälsning på grund av fallet. Innan vi därför kan klargöra frälsningens betydelse, måste vi först förstå syndafallet. Eftersom fallet innebär att misslyckandet med att uppnå Guds skapelses syfte, innan vi kan klargöra fallets betydelse, måste vi först förstå skapelsens syfte.

Guds mål med skapelsen var att fullborda genom upprättandet av himmelriket på jorden. Men på grund av det mänskliga fallet har vi skapat ett helvete på jorden i stället för Guds rike. Sedan fallet har Gud upprepade gånger arbetat med sin försyn att återupprätta konungariket. Historien om Återupprättelsens försyn är att mänsklighetens historias främsta mål är att upprätta himmelriket på jorden. – *jfr Eskatologi 1–2.*

AVSNITT 1

FRÄLSNING GENOM KORSET

1.1 SYFTET MED JESUS ANKOMST SOM MESSIAS

Jesus kom som Messias för ingenting mindre än mänsklighetens fullständiga frälsning; han skulle uppfylla målet med Återupprättelsens försyn. Jesus skulle etablera himmelriket, först på jorden.

Vi kan härleda detta från Jesu egen undervisning till sina lärjungar: "Var alltså fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig." – *Matt. 5:48.*

Enligt Skapelsens princip har en person som förverkligat skapelsens syfte inte begått synd eftersom hen är i full harmoni med Gud och har en gudomlig natur. Med hänsyn till skapelsens syfte är en sådan person fullkomlig så som vår himmelske Far är fullkomlig.

Jesus gav denna undervisning till sina lärjungar med hoppet att de skulle kunna återupprättas som människor som hade förverkligat skapelsens syfte och bli rikets medborgare. Vidare lärde Jesus människor att be att Guds vilja skulle ske på jorden så som i himlen, eftersom han kom för att förnya den fallna mänskligheten som Guds rikets medborgare och bygga riket på jorden. Han uppmanade också folket: "Omvänd er! Himmelriket är nära." – *Matt. 4:17*

Av samma anledning tillkännagav Johannes döparen, som kom för att förbereda Herrens väg, också ankomsten av riket. – *Matt. 3:2.*

Hur kommer människor att vara när de har återupprättats som de som har förverkligat skapelsens syfte och blir fullkomliga som vår himmelske Far är fullkomlig? Sådana människor är helt förenade med Gud och upplever Guds hjärta inom sitt innersta jag. De har en gudomlig natur och lever sitt liv med Gud, oskiljbara från Hen. Dessutom har de inte den ursprungliga synden, och är därför inte i behov av förlåtelse eller en Frälsare. De behöver inte be oupphörligt eller utöva en tro, som båda är nödvändiga för fallna människor när de söker Gud. Eftersom de dessutom inte har den ursprungliga synden, föds deras barn naturligt goda och syndfria och har heller inte behov av en Frälsare för förlåtelse av sina synder.

1.2 FULLBORDADES FRÄLSNINGEN GENOM KORSET?

Uppfyllelse av Jesu korsfästelse, som gav oss förlåtelse från våra synder, syftet med Återupprättelsens försyn? Om det skulle vara så skulle vi förvänta oss att trofasta troende på Jesus skulle ha återupprättat sin ursprungliga natur och byggt himmelriket på jorden. Men igenom hela kristendomen har det inte funnits någon enda, oavsett hur hängiven, som levt sitt liv helt förenade med Gud. Inte en enda person (förutom Jesus) har någonsin upplevt Guds hjärta i Hens fulla intensitet eller haft en gudomlig natur. Det har aldrig funnits en troende som inte behövde förlåtelse eller ett liv av brinnande bön och hängivenhet.

Inte ens Paulus, en stor Gudsman, kunde inte avstå från ett liv i tro och tårfyllda böner.
– Rom. 7:18–25.

Dessutom har inga kristna föräldrar, oavsett hur hängivna, någonsin fött barn utan den ursprungliga synden, som kunde komma in i Guds rike utan nåden av frälsning. **Kristna föräldrar fortsätter att överföra den ursprungliga synden på sina barn.**

Vad kan vi lära av denna skarpa syn på det kristna livet? Den visar oss att **frälsningens nåd genom korset inte fullständigt har tagit bort**

vår ursprungliga synd eller fullständigt återupprättat vår ursprungliga natur.

Jesus, som förstod att korsets frälsning inte fullständigt skulle uppfylla det syfte han kom för, lovade att han skulle komma åter. Han förstod att Guds vilja att återupprätta himmelriket på jorden är absolut och oföränderlig. Således hoppades Jesus att kunna återvända och fullborda Guds vilja.

Var Jesu offer på korset då förgäves? Självklart inte. – *Joh. 3:16*. Om det var så skulle kristendomen inte ha kunnat utveckla sin blomstrande historia. Dessutom gör våra egna personliga erfarenheter i tro det tydligt hur stor frälsningens nåd är genom korset. Det är sant att korset har frälst våra synder; men det är lika sant att korset inte helt har rensat oss från vår ursprungliga synd. Det har inte återupprättat oss till det ofallna tillstånd av fullkomlig ursprunglig natur där vi aldrig skulle begå synd och det har inte gjort det möjligt för oss att upprätta himmelriket på jorden.

Vad är då en korrekt bedömning av frälsningsgraden genom korset? Om inte denna fråga besvaras är det svårt för människor i den moderna världen att korrekt styra sin tro. Först måste vi åter undersöka Jesu död på korset.

1.3 JESU DÖD PÅ KORSET

Var Jesu död på korset den mest önskade viljan av Gud? Låt oss först undersöka lärjungarnas ord och gärningar, som de är nedtecknade i Bibeln.

Det fanns en enhällig känsla som uppenbarades bland lärjungarna om Jesu död: de var sorgsna och upprörda. Till exempel Stefanus brann av upprördhet över de judiska ledarnas okunnighet och otro och fördömde deras handlingar och kallade dem mördare och rebeller. – *Apg. 7:51-53*.

Kristna har sedan dess gemensamt delat samma känslor som Jesu lärjungar. Om Jesu död hade varit det förutbestämde resultatet för

uppfyllandet av Guds Vilja, kunde det ha varit naturligt för lärjungarna att sörja över hans död, men de skulle inte ha varit så bittert upprörda över den, eller så arga på de judiska ledarna som orsakade den. Vi kan från deras bittra reaktion härleda att Jesu död var orättvis och felaktig.

Låt oss därefter undersöka från Guds försyns synvinkel huruvida korsfästelsen av Jesus var oundviklig som Guds förutbestämda vilja.

Gud kallade det utvalda folket i Israel ur Abrahams ättlingar. Han skyddade dem, vårdade dem och tillrättavisade dem ibland med svårigheter och prövningar. Gud sände profeter för att trösta dem med det absoluta löftet att en dag skulle sända dem en Messias. Han förberedde dem att ta emot Messias genom att de byggde tabernaklet och templet. När Jesus föddes, tillkännagav Gud hans ankomst. Han sände de tre vise männen från öst, liksom Simon, Anna, Johannes döparen och andra för att vittna överallt.

När det gäller Johannes döparen visste många att en ängel hade uppträtt och vittnat om hans befruktning. –

Luk. 1:13. Miraklerna omkring hans födelse fick hela Judéen gå in i förväntan. – *Luk. 1:63-66.* Dessutom var Johannes asketiska liv i öknen så imponerande att många ifrågasatte i sina hjärtan, om han kanske var Messias. – *Luk. 3:15.*

Guds syfte att skicka en så stor personlighet som Johannes döparen att vittna om Jesus som Messias var att uppmuntra det judiska folket att tro på Jesus. Eftersom Guds vilja sålunda var att förmå det judiska folket i den tiden, tro att Jesus var deras Messias, skulle det judiska folket, som var tränat i att leva efter Guds vilja, ha trott på honom.

Om de hade trott på honom så som Gud ville, skulle de ens ha haft tanken på att sända honom till korset? Skulle de ha velat ha någon skada på den Messias som de så länge och ivrigt hade väntat på?

Men eftersom de gick emot Guds vilja och inte trodde att Jesus var Messias, blev han utlämnad för att bli korsfäst. Vi måste därför förstå att Jesus inte kom att dö på korset.

Låt oss därefter undersöka Jesu ord och gärningar för att se om hans korsfästelse faktiskt var vägen att fullständigt fullgöra sin mission som Messias.

Jesu ord och gärningar var avsedda att skapa tro hos människorna att han var Messias. Till exempel, när folket frågade hen vad de måste göra för att göra Guds vilja, svarade Jesus: Detta är Guds verk: att ni tror på den som han har sânt.
– Joh. 6:29

En dag när han plågades över fariséernas otro och fann ingen som han kunde dela med sig till, såg han sorgsen ut över Jerusalem. Han grät medan han beklagade det judiska folks öde, som Gud hade arbetat med så mödosamt och kärleksfullt i två tusen år. Jesus profeterade att staden skulle bli så fullständigt förstörd, så att ingen sten skulle lämnas över en annan. Han pekade tydligt på folkets okunnighet och sa: Du förstod inte den tid då Herren besökte dig – Luke 19:44

Vid ett annat tillfälle beklagade Jesus Jerusalems folks envishet och otro, genom att säga: Jerusalem, Jerusalem, du som mördar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna. Men ni ville inte.
– Matt. 23:37

Jesus fördömde folket som vägrade att tro på honom, även om de var bekanta med Skrifterna som vittnade om honom:

Ni söker i Skrifterna, för ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just de som vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv. – Joh. 5:39–40

Jag har kommit i min Fars namn, och ni tar inte emot mig ... Hade ni trott Mose skulle ni tro på mig, för det var om mig han skrev. – Joh. 5:43–46

Hur många mirakel och tecken gjorde inte Jesus i sin desperata ansträngning för att lyfta folket från deras otro! Ändå, medan de bevittnade Jesus underbara arbeten spottade de religiösa ledarna

på hen som en besatt av Beelsebul. – *Matt. 12: 24*

I en sådan eländig situation utropade Jesus:

Tro då på gärningarna om ni inte kan tro på mig. Då ska ni inse och förstå att Fadern är i mig och jag i Fadern. – *Joh. 10:38.*

Då han konfronterade sina motståndare, fördömde han deras hyckleri. – *Matt. 23:13–36*

Genom sina ord och gärningar försökte Jesus få sitt folk att tro på honom, för det var Guds vilja att de gjorde det.

Om de hade följt Guds vilja och trott på Jesus som deras Messias, vem bland dem skulle ha vågat sända hen till korset?

Från alla ovanstående bevis kan vi härleda att Jesu död på korset var det olyckliga resultatet av okunnighet och otrohet hos den tidens folk; det var inte nödvändigt för fullständig uppfyllelse av hans mission som Messias. Detta illustreras väl av Jesu sista ord på korset: Far, förlåt dem; för de vet inte vad de gör. – *Luk. 23:34*

Om Gud ursprungligen hade förutbestämt Jesus att dö på korset, hade Jesus förväntat sig att gå den vägen som hans väg. Varför bad han istället tre gånger: Min Far! Om det är möjligt, så låt den här bågaren gå förbi mig. Men inte som jag vill, utan som du vill. – *Matt. 26:39*

I själva verket erbjöd Jesus de desperata bönerna för att han förstod klart att hans död skulle krossa hoppet att förverkliga Himmelriket på jorden. Detta skulle vara en tragisk besvikelse gentemot Gud som hade arbetat så mödosamt för att förverkliga detta hopp genom de långa tidsåldrarna alltsedan fallet. Dessutom visste Jesus att mänsklighetens lidanden skulle fortsätta fram till tiden för hans återkomst.

Jesus sa: Som Moses lyft upp ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd. – *Joh. 3:14*

När israeliterna förlorade tron på Moses på vägen till Kanaan, uppenbarade sig giftiga ormar som började döda dem. Gud befallde

Mose att göra en bronsorm och sätta den på en stolpe, så att alla som tittade på ormen skulle leva. – 4 Mos. 21:4–9

På samma sätt förutsåg Jesus att på grund av det utvalda folkets misslyckande att tro på honom, skulle mänskligheten sändas till helvetet. Han förutsåg att han skulle bli spikad på korset likt bronsormen för att rädda hela mänskligheten, och kunna ge frälsning till alla som ser upp till honom. Förutseende denna händelse, utropade Jesus denna förödande profetia med ett sörjande hjärta. En annan indikation på att Jesu död på korset inte var Guds vilja, utan snarare resultatet av folks vantro, var att Israel föll samman efter korsfästelsen. – Lukas 19:44

Trots allt det hade profeterats att Kristus skulle komma och sitta på Davids tron och etablera ett evigt rike. För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Underbar, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste. Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans rike. Det ska befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet från nu och till evig tid. Herren Sebaots lidelse ska göra detta. – Jes. 9:6–7

En ängel uppträdde inför Maria före Jesu avelse och gjorde en liknande förutsägelse:

Du ska bli havande och föda en son, och du ska ge hen namnet Jesus. Han ska bli stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud ska ge hen hans fader Davids tron. Han ska vara kung över Jakobs hus för evigt, och hans rike ska aldrig ta slut. – Lukas 1:31–33

Guds tydliga avsikt för Israels utvalda folk, som han hade lett genom all svårighet från Abrahams tid, var att sända dem en Messias och bygga ett evigt rike på jorden. Men när det judiska ledarskapet förföljde Jesus och ledde hen till korset, förlorade Israel sin kvalifikation att vara grunden till Guds rike. Med några generationer skulle Israels folk spridas över jordens yta. De har lidit förtryck och förföljelse sedan dess (diasporan). Detta kan ses som

den tragiska följden av det misstag som deras förfäder begått när de fördömde Messias till döden, den som de borde ha hedrat och därigenom förhindrade de fullbordandet av Återupprättelsens försyn. Dessutom har inte bara judarna, utan också många trofasta kristna, korsfästs som deras del av den kollektiva synden att ha dödat Jesus.

1.4 DEN BEGRÄNSADE FRÄLSNINGEN GENOM KORSET OCH SYFTET MED JESUS ÅTERKOMST

Vad skulle ha hänt om Jesus inte hade blivit korsfäst? Jesus skulle ha uppnått både de andliga och fysiska aspekterna av frälsningen. Han skulle säkert ha etablerat det eviga och oförstörbara himmelriket på jorden. Detta hade trots allt förutspåtts av profeten Jesaja, som tillkännagavs av ängeln som visade sig för Maria och uttryckte sig av Jesus själv när han meddelade att himmelriket var till hands. – *Jes. 9:6–7; Luk. 1:31–33; Matt. 4:17*

Och Herren Gud formade människan av jord från marken och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse. – *1 Mos. 2:7* Människor skapades sålunda i både ande och kött. Deras fall hände också både andligt och fysiskt. Eftersom Jesus kom för att erbjuda full frälsning, var han ansvarig för att slutföra det både andligt och fysiskt.

Att tro på Jesus innebär att bli en med honom. Därför liknade Jesus sig som en sann vinstock och jämförde sina lärjungar med dess grenar.

– *Joh. 15:5*

Han sade också: Den dagen ska ni förstå att jag är i min Far, och att ni är i mig och jag i er. – *Joh. 14:20*

För att rädda fallna människor såväl fysiskt som andligt, var det nödvändigt att Jesus kom i köttet. Om folket hade trott på Jesus och därmed förenat sig med hen i både ande och kött skulle de ha fått frälsning både andligt och fysiskt.

Men folket trodde inte på Jesus; i stället tvingade de hen till korset. Jesu kropp blev utsatt för satans angrepp, och han dödades. Även när trofasta kristna därför är förenade med Jesus, förblir deras kroppar utsatta för satans attack, precis som Jesu kropp. Därför kan människan inte uppnå fysisk frälsning genom förlossningen vid Jesu kors, oavsett hur hängiven troende hen är.

Hens ursprungliga synd, som har gått ner genom släktet från Adam, elimineras inte vid dess rot. Även den mest gudomliga kristne har fortfarande den ursprungliga synden och föder barn som också bär den ursprungliga synden. I vår personliga tro kan vi känna det nödvändigt att fördöma och förneka vårt kött i våra ansträngningar för att förhindra satans intrång, som ständigt försöker snärja oss genom våra kroppar.

Vi uppmanas att "be oupphörligt" – / Tess. 5:17, så att vi kan ta bort de villkor som satan kan attackera oss med. Dessa villkor härrör från den ursprungliga synden, som inte utrotades trots frälsningsoffret genom korset.

Jesus kunde inte uppfylla målet om fullständigt frälsning, både andligt och fysiskt, därför hens kropp slogs ner av satan. Men Jesus lade ändå grunden för andlig frälsning genom att säkra den segrande grunden för hens uppståndelse genom förlossningens blod på korset. Som ett resultat har alla troende alltsedan hens uppståndelse fått fördelen av andlig frälsning, men inte fysisk frälsning. Frälsning genom korset är endast andlig frälsning. Den ursprungliga synden förblir aktiv i köttet till även hos de mest gudomliga kristna och överförs genom släktet till sina efterkommande. Ju mer hängiven en troendes tro, desto hårdare måste han slåss mot synden inifrån.

Till och med Paulus, den mest gudomliga bland apostlarna, klagade över hens oförmåga att förhindra synden från att infiltrera hans kött: I min inre människa gläder jag mig över Guds lag, men i mina lemmar ser jag en annan lag som kämpar mot lagen i mitt sinne och gör mig till fånge under syndens lag i min kropp. Jag arma människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre! Alltså tjänar jag

själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag. – Rom. 7:22–25

Detta uttalande kontrasterar mot den salighet som Paulus kände vid mottagandet av andlig frälsning med den plåga han kände för att han inte lyckades uppnå fysisk frälsning.

Även Johannes erkände: Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss... Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi hen till en lögnare och hens ord finns inte i oss. – 1 Joh. 1: 8,10

Vi som får frälsning utifrån Jesu korsfästelse kan inte avskräcka oss från syndens bojar på grund av den ursprungliga synden som fortfarande är aktiv djupt inom oss.

För att utrota den ursprungliga synden, som han inte kunde ta bort genom korsfästelsen, och för att fullborda det fysiska frälsningsarbetet, måste Kristus komma tillbaka till jorden. Först då kommer syftet med Guds frälsnings-arbete att uppfyllas både andligt och fysiskt.

1.5 TVÅ OLIKA SLAGS AV PROFETER OM KORSET

Om Jesu död på korset inte var förutbestämd som nödvändigt för att fullständigt fullborda hans syfte som Messias, varför var det profeterat i Jesaja att han skulle lida korsets prövning? – Jes. 53

Vi kanske tänker att Bibeln endast innehåller profetior som förutspådde Jesu lidande. Men när vi läser Bibeln igen med kunskap om Principerna inser vi att det finns andra profetior om motsatsen. Som Jesaja profeterade – Jes. 9, 11, 60 och som ängeln tillkännagav Maria – Lukas 1:31–33, förutspådde de att

Jesus skulle bli judarnas konung under hans livstid och upprätta ett evigt rike på jorden. Låt oss undersöka varför Gud gav två motsatta slags profetior om Jesus.

Gud skapade människor för att uppnå fullkomlighet bara genom att uppfylla deras egen del av ansvaret. – *Jfr. Skapelsen 5.2.2.*

I själva verket uppfyllde de första mänskliga förfäderna inte sitt ansvar och föll. Människor har sålunda möjlighet att antingen fullgöra sitt ansvar i enlighet med Guds Vilja eller misslyckas med sitt ansvar i strid med Guds vilja.

För att ta några exempel från Bibeln så var det Adams ansvar att inte äta av frukten av trädets Kunskapen om gott och ont. Han kunde antingen lyda Guds bud och nå fulländning eller äta av frukten och dö. Han valde den senare.

I det Gamla testamentets tidsålder gav Gud de tio budorden och den mosaiska lagen, som folket skulle lyda som villkoret för deras frälsning. Det var deras del av ansvaret att antingen upprätthålla lagen och ta emot frälsning eller visa olydnad och gå under – 5 Mos. 3:8. För de israeliter som lämnade Egypten och vandrade till Kanaan, var det deras ansvar att lyda Moses anvisningar. De kunde antingen troget följa Moses vägledning och komma in i Kanaans land eller göra uppror mot hen och inte komma in i det utlovade landet. Faktum är att Gud hade förutsett att han skulle styra israeliterna i Kanaans land – 2 Mos. 30:15–20 och befalde Mose att leda dem dit. Men på grund av sin brist på tro, omkom folket i öknen och lämnade bara sina efterkommande för att nå den slutliga destinationen.

Människorna har sålunda sin egen del av ansvaret. De kan antingen uppfylla det i enlighet med Guds Vilja eller misslyckas med att uppfylla det i strid med Hens vilja. **Naturen hos de frukter de producerar beror på huruvida de uppfyller sin del av ansvaret eller ej.** Av denna anledning gav Gud två slags profetior om fulländandet av Hens vilja.

Att sända Messias är Guds del av ansvaret. Men att tro på Messias är den mänskliga delen av ansvaret. Det judiska folket kunde antingen tro på Messias som Gud ville eller inte tro på hen i motsats

till Hens önskan. För att klara av det mänskliga ansvarets resultat gav Gud två slags profetior angående fulländandet av Hens vilja genom Jesus.

En typ profetia förutspådde att Jesus skulle dö på grund av folks otro – Jesaja 53. En annan förutspådde att folket skulle tro på och hedra Jesus som Messias och hjälpa hen att uppnå Guds Vilja i härlighet – *Jes. 9, 11, 60; Luke 1:31.*

När Jesus dog på korset på grund av folks vantro, uppfylldes bara den första sortens profetior. Profetiorna av det andra slaget lämnades ouppfyllda fram till Kristus andra ankomst.

1.6 SKRIFTSTÄLLEN DÄR JESUS TALAR OM SIN KORSFÄSTELSE, SOM OM DEN VAR NÖDVÄNDIG

Det finns flera avsnitt i evangelierna där Jesus talade om sitt lidande på korset som om det var nödvändigt för frälsning. När Petrus till exempel hörde Jesu förutsägelse av sin förestående korsfästelse och försökte avskräcka honom, tillrättavisade Jesus hen och sade: Gå bort från mig, satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors. – *Matt. 16:23.*

Varför tillrättavisade Jesus Petrus så hårt? I själva verket, när Jesus talade dessa ord, hade det utvalda folkets misstroende redan frustrerat Jesu ansträngningar för att fullborda frälsningens försyn både fysiskt och andligt. Vid den tiden hade Jesus bestämt sig för att acceptera korsets väg – *Luk. 9:31*, som ett villkor av gottgörelse för att öppna vägen åtminstone för människans andliga frälsning.

Petrus avrådan kunde ha hindrat Jesus från att bana vägen för andlig frälsning genom korset. Därför tillrättavisade Jesus hen så bestämt.

Ett andra exempel är Jesu sista ord på korset: "Det är fullbordat" – *Joh. 19:30*. Jesus uttalade inte dessa ord för att mena att genom korsfästelsen hade han fullständigt fullbordat frälsningens försyn.

Efter att han förstod att folkets misstro var orubblig valde han korsets väg för att lägga grunden för andlig frälsning och lämnade den ouppfyllda uppgiften att uppnå fysisk frälsning fram till Återkomstens tid.

Därför, menade Jesus med orden, "Det är fullbordat", att han hade fullbordat lägga grunden för andlig frälsning. Vid den här tiden hade det blivit försynens alternativa mål.

För att vi ska kunna ha rätt tro är det nödvändigt att först ha direkt gemenskap med Gud genom andliga upplevelser i bön och sedan för att förstå sanningen genom en korrekt tolkning av Skriften. Det här är anledningen till att Jesus uppmanade oss att tillbe i "ande och sanning" – *Joh. 4:24*.

Alltsedan Jesu tid har kristna trott att Jesus kom till denna värld för att dö på korset. De har inte känt det grundläggande syftet för vilket Jesus kom som Messias och missförstod den andliga frälsningen som han gav oss och trodde att det var allt som hans mission medförde.

Jesus hade velat leva och uppfylla sin mission, men på grund av folks vantro i hen dog han med ett hjärta fullt av besvikelse. Idag måste det på jorden uppstå trofasta brudar – renhjärtade troende – som kan lindra det bittra och sorgtyngda hjärtat hos Jesus. Det måste finnas brudar som kan upphöja Jesu hjärtas önskingar innan Jesus kan komma tillbaka som brudgummen. Ändå beklagade Jesus: "Men när Människosonen kommer, kommer han att finna tro på jorden?" – *Luk. 18:8*, eftersom han förstod att när han återvände skulle folket sannolikt vara i mörkret.

Vi har förtydligat genom vår studie av Bibeln att Jesus inte kom för att dö på korset. Vi kan fastställa detta faktum ännu tydligare om vi andligt kommunicerar med Jesus och direkt. Om vi inte kan uppleva andliga realiteter, bör vi söka vittnesbörd av dem som är utrustade med sådana gåvor för att korrekt förstå hans hjärta och fördjupa vår tro. Först då kommer vi att vara värdiga att bli brudarna till Jesus som kan ta emot hen under de yttersta dagarna.

ÅTERKOMSTEN AV ELIAS OCH JOHANNES DÖPAREN

Profeten Malaki förutspådde att Elias skulle komma igen:

Se, jag ska sända er profeten Elia innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda. – *Mal. 4:5.*

Jesus vittnade om att Elias profeterade ankomst blev förverkligad i ingen annan än Johannes Döparen:

Men jag säger er: Elia har redan kommit, och de kände inte igen hen utan gjorde med hen som de ville... Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.

– *Matt. 17:12–13*

Men Johannes döparen kände inte sig själv vara Elias återkomst – *Joh. 1:21*, och inte heller det judiska folket. Johannes okunnighet förstärkte hans tvivel om Jesus. – *Matt. 11:3*

Eftersom många judar värderade Johannes döparen högt, trodde de på och respekterade Johannes tolkning. Detta förstärkte deras misstro mot Jesus. Johannes okunnighet var en viktig faktor för att tvinga Jesus att gå vägen via korset.

2.1 DEN JUDISKA TRON OM ÅTERKOMSTEN AV ELIAS

Under perioden av det förenade konungariket blev Guds ideal för Hans heliga tempel försvagat av satan genom kung Salomos överträdelser. – *Jfr. Historieparalleller.* Att återställa templet och bana vägen för Messias ankomst – som är inkarnationen av templet – sände Gud fyra stora och tolv mindre profeter till Israel och arbetade genom dem för att rena Israel från alla sataniska influenser. Förutom dessa, sände Gud profeten Elias för att konfrontera Baals profeter på berget Karmel; han besegrade dem med Guds kraft och förstörde deras altare till Baal.

Men Elias steg upp till himlen i en stormvind i en vagn och hästar av eld – *II Kon. 2:11*, innan han kunde slutföra sitt gudomliga uppdrag. Satans makt fick ny kraft och fortsatte att plåga Guds försyn. Messias väg kunde inte göras rakt förrän satans påverkan tagits

bort. Innan Jesus kunde inse idealet för det inkarnerade templet, skulle därför en annan profet ärva och slutföra Elias oavslutade mission att bryta människors band med satan. På grund av denna försynens krav förutspådde profeten Malaki att Elias skulle komma åter. – *Mal. 4:5*.

Det judiska folket som trodde på Skriftens profetior hoppades innerligt på Messias tillkomst. Ändå borde vi veta att de längtade lika ivrigt efter Elias återkomst. Detta berodde på att Gud klart hade lovat genom profeten Malaki att Han skulle skicka profeten Elias före Messias ankomst för att förbereda Herrens väg. Elia hade stigit upp till himlen omkring 850 år före Jesu födelse; sedan dess har han förblivit i andevärlden. Vi är bekanta med visionen på förklaringsberget, när Elia och Moses andligt visade sig inför Jesu lärjungar – *Luk. 9:28–36*. Många judar trodde att när Elia kom igen skulle han komma ned från himlen på samma sätt som han hade stigit upp till himlen.

Precis som det idag finns kristna som ser resolut upp mot himlen med förväntan att Jesus skall komma på skyarna, såg judar på Jesus tid tittade upp mot himlen och ängslig väntan på Elias återkomst.

Men innan någon nyhet hördes om att Elia hade kommit igen för att uppfylla Malakis profetia, uppstod plötsligt Jesus och hävdade att han var Messias. Det är inte konstigt att Jesu utseende och proklamation upprörde hela Jerusalem i stor förvirring.

Varhelst Jesus lärjungar gick, bombarderades de med frågan om Elia, som först skulle komma. När lärjungarna saknade ett trovärdigt svar frågade de Jesus: "Varför säger de skriftlärde att först måste Elias komma?" – *Matt. 17:10*. Jesus svarade att Johannes döparen var den Elia som folket ivrigt väntade på. – *Matt. 17:12–13*.

Då lärjungarna redan trodde att Jesus var Messias, accepterade de villigt hans vittnesbörd att Johannes döparen var Elia. Men hur kunde andra som inte kände Jesus acceptera detta kontroversiella påstående?

Jesus själv förväntade sig att de inte så lätt skulle tro på det och därför sa han: ...om ni vill ta emot det – han är den Elia som skulle komma. – *Matt. 11:14*. Vad som gjorde det ännu svårare för det judiska folket att tro på Jesus förklaring var den tidigare förnekelsen av Johannes döparen själv. Johannes hade förnekat att han var Elia: De frågade honom: "Vem är du då? Är du Elia?" Han sade: "Nej, det är jag inte." – "Är du Profeten?" Han svarade: "Nej."

Joh. 1:21

2.2 TOLKNINGEN DET JUDISKA FOLKET VALDE

Jesus förklarade tydligt att Johannes döparen var den Elias som folket så ivrigt väntigt väntade på, medan Johannes döparen själv förnekade detta anspråk. Vems ord skulle det judiska folket att tro på? Denna fråga berodde självklart på vilken av de två, Jesus eller Johannes, som visade sig mer trovärdig och respektabel i det ögonblicket för folket på den tiden.

Låt oss undersöka hur Jesus måste ha blivit sedd på av det judiska folket. Jesus var en ung man som växte upp i ett fattigt och enkelt hem hos en snickare. Den här okända unga mannen stod plötsligt upp och kallade sig "sabbatens herre" medan han tydligen bröt mot sabbaten, vilken fromma judar höll med största vördnad. – *Matt. 12:1–8*. Jesus fick sålunda ett rykte att han ville avskaffa Lagen, som för judarna var grunden till frälsning. – *Matt. 5:17*. Därför förföljde judarna i det judiska samhället Jesus. Jesus var tvungen att finna lärjungar bland enkla fiskare och att vara vänlig mot skatteindrivare, prostituerade och syndare, med vilka han skulle äta och dricka. – *Matt. 11:19*.

Ännu värre ur de judiska ledarnas synvinkel hävdade Jesus att skatteindrivare och prostituerade skulle komma in i Himlens rike före dem. – *Matt. 21:31*.

Vid ett tillfälle kom en prostituerad till Jesus och grät och började våta Jesu fötter med sina tårar, torka dem med håret, kyssa dem och smörja in dem med en flaska dyrbara oljor. – *Luk. 7:37–38*.

Att acceptera sådana gåvor från en prostituerad skulle vara olämpligt även i ett modernt samhälle; Det var säkert helt skandalöst i det judiska samhället, med sin stränga etiska kod, där en otuktig kvinna skulle ha blivit stenad till döden. Men Jesus inte bara godkände hennes höga närvaro; han lovprisade till och med henne och tillrättavisade sina lärjungar när de anklagade kvinnan. – *Luk. 7:44–50.*

Vidare verkade Jesus placera sig på samma nivå med Gud – *Joh. 14:9*, och hävdade att ingen kunde komma in i Guds rike utom genom honom. – *Joh. 14:6*. Han insisterade på att människor skulle älska hen mer än de älskar sina egna föräldrar, bröder och systrar, makar eller barn. – *Matt. 10:37, Luk. 14:26.*

Således verkade Jesu ord och gärningar för många, som hädelse. Det är därför inte förvånande att det judiska ledarskapet anklagade och bespottade hen och anklagade hen för att vara en besatt av Beelsebul, demonernas furste. – *Matt. 12:24.* Från allt detta kan vi samla att Jesus var långt ifrån trovärdig i det judiska folkets ögon på hans tid.

Hur verkade Johannes döparen se ut för det judiska folket på den tiden? Johannes döparen föddes i en framstående familj; Han var son till Sakarias, en präst. Miraklerna och tecknen kring Johannes uppfattning och födelse överraskade hela Judéens bergsland. En dag, när Sakarias brände rökelse i templet, stod en ängel framför hen och meddelade att hans hustru, som var gammal och ofruktsam, snart skulle föda en son. När han inte trodde ängels ord, blev han stum och hans tunga löstes endast vid barnets födelse. – *Luk. 1:9–66.* Vidare ledde Johannes ett exemplariskt liv av tro och disciplin i öknen, överlevande på johannesbröd och vild honung. Av dessa skäl undrade många judiska människor om han kanske var Messias, och en delegation av präster och leviter kom till hen och frågade hen direkt. – *Luk. 3:15, Joh. 1:20.* Det judiska folket respekterade Johannes i denna utsträckning.

När det judiska folket på Jesu tid jämförde Jesus och Johannes döparen, med hänsyn till dessa omständigheter, vem verkade mer trovärdig för dem? Utan tvekan hade Johannes ord mer

trovärdighet. Därför trodde de naturligtvis Johannes döparen när han nekade att vara Elia mer än de trodde Jesu vittnesbörd om att Johannes var Elia. Eftersom folket trodde på Johannes, ansåg de att Jesu ord var ett påhitt bara för att stödja hans tvivelfulla påstående att han skulle vara Messias. Därför blev Jesus fördömd som en bedragare.

När Jesus väl fördömdes som en bedragare, intensifierades folkets misstro mot hen dagligen. De fann hans handlingar och ord mer och mer stötande. Eftersom de trodde Johannes ord mer än Jesu ord, kunde de bara tro att Elia inte ännu kommit. Därför kunde de inte ens föreställa sig att Messias redan hade kommit.

Så länge som det judiska folket behöll sin tro på Malakis profetia, var de tvungna att avvisa Jesus, som hävdade sig vara Messias, eftersom Elias inte hade kommit ännu från deras synvinkel. Å andra sidan, för att tro på Jesus skulle de ha varit tvungna att förneka den bibliska profetian som hävdade att Messias skulle komma först efter Elias återkomst. Eftersom rättrogna judar inte ens kunde överväga att förneka Skriftens profetior, lämnades de utan annat val än att misstro Jesus.

2.3 JOHANNES DÖPARENS BRISTANDE TRO

Många bland de judiska ledarna och folket på Jesu tid hade den högsta respekten för Johannes döparen; några tänkte även på hen som Messias. Hade Johannes döparen sagt att han var Elias, som Jesus hade vittnat om, skulle de som ivrigt väntade på Messias, lätt ha trott på Johannes vittnesbörd och flockats kring Jesus. Istället blev det Johannes okunnighet om Guds försyn, som fick hen att insistera på att han inte var Elia. Detta blev den främsta orsaken till att det judiska folket inte kom till mötes.

Johannes döparen vittnade om Jesus vid Jordanfloden:

Jag döper er i vatten till omvändelse. Men den som kommer efter mig är starkare än jag, och jag är inte ens värdig att ta av hans sandalerna. Han ska döpa er i den helige Ande och eld.

– Matt. 3:11

Jag kände hen inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper i den helige Ande. Jag har sett det och vittnat: han är Guds Son. – *Joh. 1:33–34.*

Gud hade direkt avslöjat för Johannes att Jesus var Messias, och Johannes vittnade om denna uppenbarelse. Vidare sade han: Jag är rösten som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren! – *Joh. 1:23*, och förklarade att han var den som hade sänts före Messias. – *Joh. 3:28*. Därför borde Johannes genom sin egen visdom ha insett att han var den återvändande Elia.

Även om Johannes inte insett detta faktum, eftersom Gud hade uppenbarat för hen att Jesus var Messias, borde han ha accepterat Jesu vittnesbörd och i lydnad förklarat sig vara Elia. Johannes var dock okunnig om Guds vilja. Han förnekade Jesu vittnesbörd om honom; Dessutom separerade han sig från Jesus och gick sin egen väg. Vi kan föreställa oss hur sorgsen Jesus måste ha varit när dessa händelser utvecklades. Hur sorgligt måste inte Gud ha känt medan han tittade på Sin Son i en sådan svår situation.

I själva verket slutade Johannes döparens mission som vittne när han döpte Jesus och vittnade om honom.

Vad skulle hans mission ha varit efter den tidpunkten?

Vid Johannes födelse hade hans fader Sakarias, uppfylld av den Helige Ande, profeterat om hans sons uppdrag att tjäna Messias och sagt: att vi, frälsta från våra fienders hand, skulle få tjäna hen utan fruktan, i helighet och rättfärdighet inför hen alla våra dagar. – *Luk. 1:74–75.*

I ljuset av detta, efter att Johannes döparen vittnat om Jesus, skulle han mer än någon ha tjänat Jesus med ivrig hängivenhet som vittnesbörd under resten av sitt liv.

Men Johannes lämnade Jesus och gick vidare att döpa självständigt. Det är inte konstigt att det judiska folket var så förvirrat att ens anta att Johannes var Messias. – *Luk. 3:15.*

Ledarna var också förvirrade. – *Joh. 1:19–20* Det var dessutom i en incident en jude som följde Jesus och en av Johannes döparens lärjungar bråkade med varandra om vars lärare gav mest dop. – *Joh. 3:25–26*.

Vi kan också urskilja i Johannes uttalande: "Han måste öka, men jag måste minska", – *Joh. 3:30* att i hans hjärta han inte ansåg sig själv dela samma öde som Jesus.

Om Johannes döparen och Jesus vandrade sida vid sida och delade samma öde, hur kunde då Johannes någonsin minska när Jesus ökade?

Faktum är att Johannes döparen borde ha varit Jesu främsta apostel, som med iver förkunnade Jesu evangelium. Han fullbordade inte sin mission på grund av hans egen blindhet. Hans dyrbara liv, som var tänkt att bli erbjudet för Jesu skull, blev slutligen förlorat över en relativt obetydlig angelägenhet. – *Mark. 6:14–29*.

När Johannes döparens sinne var inriktat på Gud, upplevde han Jesus som Messias och vittnade om honom. Senare, när inspirationen lämnade hen och han återvände till ett vardagligt tillstånd, återvände hans okunnighet och förvärrade hans brist på tro.

Han kunde inte bekräfta att han var Elias återkomst, och började se på Jesus med samma tvivel som andra judar såg honom, särskilt efter att han fängslats. Jesu varje ord och gärning tycktes hen bara konstiga och förvirrande.

Vid ett tillfälle försökte Johannes lösa sina tvivel genom att skicka sina lärjungar till Jesus för att fråga: "Är du den som skulle komma, eller ska vi vänta någon annan?" – *Matt. 11:3*.

När Jesus konfronterades med denna fråga från Johannes svarade han indignerat, med en förmaning: Jesus svarade dem: "Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och fattiga får höra glädjens budskap. Salig är den som inte tar anstöt av mig. – *Matt. 11: 4–6*

Johannes döparen hade blivit utvald medan han fortfarande var inne i livmodern för uppdraget att närvara med Jesus. Han ledde ett krävande, asketiskt liv i öknen och byggde upp sin förkunnelse för att förbereda vägen för den kommande Messias. När Jesus började sin offentliga förkunnelse avslöjade Gud Jesu identitet till Johannes före någon annan och inspirerade Johannes att vittna om hen som Guds Son. Ändå fick Johannes inte rätten till den nåd som himlen hade skänkt honom. Därför svarade Jesus inte uttryckligen att han var Messias när han konfronterades med Johannes tveksamma fråga. Han svarade istället på detta kringgående sätt. Visserligen måste Johannes döparen ha känt till om Jesu mirakel och tecken. Trots detta gav Jesus ett förtäckt svar som påminde Johannes om de verk som han gjorde med hoppet att väcka hen till sin sanna identitet.

Vi borde förstå detta när Jesus sa: "De fattiga har goda nyheter som predikats för dem" uttryckte han sin djupa sorg över Johannes döparens och det judiska ledarskapets bristande tro. De förberedda judarna, och speciellt Johannes döparen, var de rika människorna som hade blivit välsignade med en riklig rikedom av Guds kärlek. Men eftersom de alla avvisade Jesus, måste han vandra på Galiléens kust och i Samariens område för att söka bland de "fattiga" och för dem som lyssnade till Evangeliet. Dessa fattiga var utbildade fiskare, skatteindrivare och prostituerade. De lärjungar som Jesus hade föredragit att hitta var inte sådana som dessa.

Eftersom Jesus kom för att upprätta himmelriket på jorden, var han mer i behov av en ledare som kunde styra tusen än tusen som skulle följa en ledare. Predikade han inte först Evangeliet till prästerna och de skriftlärd i templet? Han gick dit på jakt efter förberedda och kapabla människor.

Men som Jesus antydde i en liknelse, eftersom gästerna, som var inbjudna till banketten, inte kom, var han tvungen att vandra på gatorna och sidovägarna för att samla de fattiga och lytta, de blinda och lama. – *Luk. 14:16–24*. Konfronterad med den olyckliga situationen att han måste erbjuda sin banketts rikedomar till de oinvigda utstötta i samhället, uttryckte Jesus sin sorg i dömande ordalag: Salig är den som inte tar anstöt av mig. – *Matt. 11:6*. Även

om Johannes var väldigt beundrad på sin tid, dömde Jesus Johannes liv genom att helt enkelt säga att den som tagit anstöt av hen inte skulle bli välsignad, oavsett hur stor han kunde vara. Johannes tog anstöt och misslyckades därför i sin mission att hängivet delta med Jesu under hela sitt liv.

Efter att Johannes döparens lärjungar slutade fråga Jesus och lämnade honom, påpekade Jesus att även om Johannes kan ha varit den största av alla profeter, lyckades han inte fullborda den mission som Gud hade anförtrott honom:

Jag säger er sanningen: Bland dem som fötts av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen. Men den minste i himmelriket är större än han. – *Matt. 11:11*

Alla människor i himlen föddes av kvinnor och levde ett jordiskt liv. Man skulle förvänta sig att eftersom Johannes var störst bland alla som föddes av kvinnor, borde han också ha varit störst i himmelriket. Varför var Johannes mindre än den minste i himmelriket? Många profeter i det förflutna hade indirekt burit vittnesbörd om Messias, över tiden. Johannes hade å andra sidan uppdraget att direkt vittna om Messias.

Om vittnesbörd till Messias var profeternas huvudsakliga mission, var då Johannes döparen säkert den största profeten. Ändå var han den minsta av alla när det gäller att delta med Messias. Alla i himmelriket, oavsett hur lågt, visste att Jesus var Messias och tjänade hen med hängivenhet. Johannes döparen, som hade blivit uppmanad att betjäna Messias närmare än någon annan, lämnade Jesus och gick sin egen väg. När det gäller hans hängivenhet gentemot Jesus, var han därför mindre än den minste i himmelriket. Jesus fortsatte: Och från Johannes Döparens dagar ända till nu är himmelriket utsatt för våld, och våldsmän förtrycker det. – *Matt. 11:12.*

Johannes döparen utvaldes före hans födelse och levde ett hårt asketiskt liv i öknen. Hade han följt Jesus med ett uppriktigt hjärta, så hade positionen som Jesu främste lärjunge säkert reserverats för honom. Men, eftersom han misslyckades i sin mission att tjäna Jesus, tog Peter, en "kraftfull man", plats som ledare av lärjungar.

Vi kan härleda från uttrycket "från Johannes döparens dagar ända till nu" att Jesus talade i verserna som följer – *Matt. 11:16–19*, inte i första hand till folket i allmänhet utan specifikt till Johannes Döparen.

Jesus avslutade: Visheten har fått rätt av sina barn. – *Matt. 11:19*. Hade Johannes agerat klokt, skulle han inte ha lämnat Jesus, och hans gärningar skulle ha blivit ihågkomna för alltid som rättfärdiga. Tyvärr var han dumdrilig. Han blockerade det judiska folkets väg till Jesus, såväl som sin egen väg.

Här har vi kommit att förstå att den främsta anledningen till att Jesus var tvungen att dö på korset var Johannes döparens misslyckande.

2.4 HUR JOHANNES DÖPAREN VAR ELIAS

Vi har tidigare sagt att Johannes döparen skulle ära och fullfölja det uppdrag som Elia hade lämnat oavslutat på jorden. Som nedtecknat i Bibeln föddes han med missionen att gå inför Herren "Han ska gå före hen i Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till barnen och ge de trotsiga ett rättfärdigt sinne och skaffa åt Herren ett folk som är berett." – *Luk. 1:17*. När det gäller hans mission var Johannes då Elias andra ankomst.

Vidare, som kommer att diskuteras mer i detalj, återvände – jfr. *Uppståndelse 2.3.2*. Elias i ande och försökte hjälpa Johannes döparen att fullborda den mission som han själv hade misslyckats med att slutföra under sitt jordiska liv. Johannes döparen tjänade samtidigt som Elias (fysiska) kropp, genom vilken Elia arbetade för att fullfölja sin mission. Därför kan Johannes betraktas som samma person som Elia.

2.5 VÅR ATTITYD TILL BIBELN

Vi har lärt oss att Johannes döparens okunnighet och misstro på Jesus väckte det judiska folks misstro, vilket så småningom ledde till Jesu korsfästelse. Fram till idag har ingen någonsin upptäckt den här himmelska hemligheten, för vi har läst Bibeln baserat på den obestridda tron att Johannes döparen var en stor profet. Vår nya insikt om Johannes döparen lär oss att vi ska avstå från den konservativa inställningen av tro som gör oss rädda för att ifrågasätta konventionella övertygelser och traditionella doktriner.

Skulle det inte vara ett misstag att betrakta Johannes som misslyckats i sin mission om han faktiskt lyckades? Det är också fel att tro att Johannes uppfyllde sin mission när han faktiskt inte gjorde det. Vi borde ständigt göra ansträngningar för att ha rätt tro genom att söka i både ande och sanning. Trots att vår diskussion om Johannes döparen har baserats på en undersökning av Bibeln, kan de som kan kommunicera andligt se tillståndet hos Johannes döparen och bekräfta att den ovanstående uppenbarelsen om Johannes är helt korrekt och sann.

Del 1 Kapitel 5

Uppståndelse

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig text

Om vi bokstavligen skall tro Skriftens profetior, borde vi förvänta oss att när Jesus kommer tillbaka, kommer de heliga att komma tillbaka till livet i köttet. Deras kroppar, begravda i jorden och fullständigt sönderdelade, kommer att återskapas till sitt ursprungliga tillstånd. - 1Tess. 4:16, Matt. 27:52

Å ena sidan, är dessa profetior Guds Ord, och som människor med tro måste vi acceptera dem. Å andra sidan, med tanke på den moderna tidens kunskap, är de inte logiska. Detta skapar stor förvirring för den kristna tron. Det är därför viktigt att vi belyser den sanna innebörden av uppståndelse.

DEL 1

UPPSTÅNDELSE

Uppståndelse innebär att komma tillbaka till livet. Att komma tillbaka till livet innebär att vi har varit döda. För att förstå innebörden av uppståndelse, måste vi klargöra de bibliska begreppen liv och död.

1.1 De bibliska begreppen liv och död

När en lärjunge frågade Jesus om han kunde gå hem för att begrava sin avlidne far, svarade Jesus, "Låt de döda begrava sina döda." Luk. 9:60

Från dessa Jesu ord, är det tydligt att Bibeln innehåller två olika begrepp om liv och död. Det första begreppet liv och död berör fysiska livet. Här, innebär "död" slutet av fysiska livet, som var fallet med lärjungens avlidne far som skulle begravas. "Liv" i betydelsen att den fysiska kroppen själv bibehåller sina fysiologiska funktioner. Den andra begreppet liv och död berör de levande människor som hade samlats för att begrava den avlidne mannen, de som Jesus kallar "de döda." Varför kallade Jesus de personer vars kroppar levde och var aktiva som de döda? Han menade att eftersom de inte hade accepterat Jesus, var de långt bort från Guds kärlek och levde i sfären under satans herravälde. Denna andra syn på döden syftar inte på slutet av det fysiska livet.

Den innebär att lämna livet i Guds kärlek och omfattas av satans herravälde. Motsvarande koncept av liv hänvisar till tillståndet att leva i enlighet med Guds vilja, inom sfären för Guds oändliga kärlek. Även om en persons fysiska jag därför lever, om hen bor utanför Guds herravälde och är under satans slaveri, är hen död, att döma av den ursprungliga standarden av liv. En liknande slutsats kan dras från Herrens ord dom över de trolösa människorna i kyrkan i Sardes: "Jag känner dina gärningar. Du har namn om dig att du lever, men du är död." - Upp. 3:1

Å andra sidan, även om en persons fysiska livet kan ha löpt ut, återstår hen levande i egentlig mening om hens ande förblir i himmelriket, där Gud genom kärlek styr en sfär i andevärlden.

När Jesus sa, "den som tror på mig, skall leva om han än dör", Joh.11:25 menade han att de som tror på honom och lever inom sfären av Guds herravälde har liv. Även efter det att deras fysiska kroppar har återvänt till jorden, njuter deras andar av livet i Guds herravälde. Jesus sade också, "den som lever och tror på mig skall aldrig dö." - Joh.11:26. När han säger att troende aldrig kommer att dö, menade Jesus inte att de skulle leva för evigt på jorden.

Snarare menade han att de som tror på Jesus under sitt jordeliv kommer att få evigt liv inom sfären av Guds kärlek. De kommer att vara vid liv, både i detta liv och nästa. Jesu ord försäkrade oss om att döden, i den meningen som slutet av fysiska livet, har ingen effekt på våra eviga liv.

Jesu sa, "Den som försöker vinna sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv kommer att bevara det." - Luk. 17:33.

De som överträder Guds vilja i för att bevara välbefinnande av

deras kött, med deras kroppar levande, är döda. Å andra sidan, de som offerar sina kroppar för Guds vilja lever, trots att deras kroppar är begravda och förmultnade. De lever för evigt som andar i Guds kärlek.

1.2 DÖDEN ORSAKAD AV MÄNNISKANS SYNDAFALL

Vi har lärt oss att det finns två olika bibliska begrepp av död. Vilken av de två syftar på död till följd av de första mänskliga förfädernas syndafall?

Gud skapade människan att åldras och återvända till stoft; fysisk död gavs till människor oberoende av om eller inte de föll. Adam dog vid den bibliska åldern av 930 år, och hans kropp återvände till stoft; men detta var inte död orsakad av fallet. Enligt Skapelsens Princip, är köttet kläder för anden. Precis som man kastar bort utslitna kläder, kasseras köttet när det har vuxit sig gammalt och svagt. Endast den avklädda anden själv kommer sedan in i andevärlden och bor där för evigt. Inget material kan leva för evigt. Mänskliga varelser är inget undantag; våra kroppar kan inte leva för evigt. Om människor skulle leva på jorden för evigt i köttet, varför skapade Gud i så fall andevärlden som vår slutdestination?

Andevärlden skapades inte efter fallet som en plats för fallna andar att existera i. Snarare är det en del av den ursprungliga skapelsen, skapades som den plats där personer som uppfyller syftet med skapelsen kommer att njuta av evigt liv som andar efter att deras liv på jorden har kommit till ett slut.

De flesta människor är knutna till deras jordiska liv. De beklagar sin bortgång eftersom de, på grund av fallet, är ovetande om det faktum att efter att de kastat sina kläder av kött, är de avsedda att leva för evigt i den vackra och eviga andevärlden. Övergången från fysiska livet till liv i andevärlden kan jämföras med omvandlingen av en larv till en fjäril. Om larven haft självkänedom, skulle den känna samma engagemang för sin begränsade tillvaro, klättrande runt på bladen av en växt, som människor känner över deras jordiska liv. Det skulle också troligen vara ovilliga att upphöra med sin existens som en larv, ovetande om att den är avsett att inleda en ny fas i livet som en fjäril, där den kommer att kunna njuta av doftande blommor och söt nektar av sin hjärtans lust.

Förhållandet mellan jordiska existens och livet för en ande är besläktad med förhållandet mellan larv och fjäril. Dessutom, om det

inte existerat något syndafall skulle jordiska människor kunna relatera med andar lika naturligt som de gör med fysiska människor. De skulle vet att döden inte är sista avsked från sina nära och kära på jorden. Om människor visste vilken vacker och lycklig värld de kommer att uppleva när de uppnår fullkomlighet på jorden och dör en naturlig död, så skulle de ivrigt se fram mot den dag de kommer in den världen.

Eftersom fallet inte ledde till döden i den mening som avses med fysisk död kan vi förmoda att vad det menar var den andra typen av död. Låt oss undersöka detta ytterligare. Gud sa till Adam och Eva att den dag de åt av frukten från kunskapens träd på gott och ont skulle de dö.- 1 Mos. 2:17. Eftersom Gud så varnade dem, måste det vara så att när Adam och Eva åt av frukten, dog de faktiskt. Ändå fortsatte Adam och Eva efter syndafallet sina jordiska liv och födde barn, som förökades för att bilda dagens korrupta mänskliga samhälle. Vi kan konstatera att döden som orsakades av fallet inte innebar slutet av fysiska liv, utan snarare nedstigningen från det goda Guds herravälde till det onda herraväldet under satan.

Låt oss få ytterligare stöd från Bibeln. Det står skrivet: " Vi vet att vi har gått över från döden till livet, eftersom vi älskar bröderna. Den som inte älskar är kvar i döden." - 1 Joh. 3:14. Med kärlek menas här Guds kärlek. En person som inte älskar sina grannar med Guds kärlek är död, även om hen fortfarande är aktiv och levande på jorden. Detta är också känslan av versen "Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv" - Rom. 6:23 och "Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid. " - Rom. 8:6.

1.3 BETYDELSEN AV UPPSTÅNDELSE

Många har hittills trott att döden som orsakades av syndafallet var fysiska döden. Följaktligen har de tolkat bibliska begreppet om uppståndelse som att uppväckas från den fysiska döden, och trott att uppståndelsen av de döda innebär den biologiska återuppbyggnaden av deras förmultnade kroppar. Men syndafallet hos de första mänskliga förfäderna orsakade inte denna slags död. Enligt skapelsens princip, skapades människokroppen för att återvända till stoft efter att den blivit gammal. En förmultnad kropp kan inte återställas till ursprungligt skick. Dessutom är det inte nödvändigt

för en ande att ta på en annan fysisk kropp när den är tänkt att njuta av evigt liv i den stora andevärlden.

Uppståndelse kan definieras som processen att återställas från den död som orsakades av fallet till liv, från sfären av satans herravälde till sfären av Guds direkta herravälde genom återupprättelsens försyn. När vi omvänder oss från våra synder och stiger uppåt till ett högre tillstånd av godhet, uppstår vi följaktligen i motsvarande grad. Bibeln illustrerar processen av uppståndelse: " Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, hen har evigt liv. Hen drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet." Joh. 5:24 Baserat på denna vers, kan vi konstatera att uppståndelsen innebär att lämna satans sköte och återvända till Gud sköte. Det är också skrivet: " Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus." - 1 Kor. 15:22. Denna vers betyder att eftersom vi ärvde satans släktlinje som en följd av Adams fall, är vi döda; när vi återgår till Guds släktlinje, skall vi att uppstå till liv.

1.4 VILKA FÖRÄNDRINGAR ORSAKAR UPPSTÅNDELSE HOS MÄNNISKAN?

Enligt Guds ord, dog Adam och Eva när de åt av frukten på Kunskapens träd. Icke desto mindre, skedde ingen betydande yttre förändring i dem. Som mest fanns det momentana förändringar i deras ansikten på grund av ångest och rädsla som de kände över att ha fallit. Likaså, inga signifikanta förändringar i omvärlden bör förväntas ske i fallna människor när de återuppstår till tillståndet före fallet. En som har återfötts genom den helige Ande har säkert upplevt uppståndelsen. Jämför en sådan troende person med en rånare: En har uppstått till nivån för att återfödas i Guds rike, medan den andra är en andligt död person avsedd för helvetet. Ändå kan de två personerna inte särskiljas genom deras utseende. En som tror på Gud enligt Jesu undervisning är verkligen återuppstånden från döden till livet. Men man kan inte skönja någon tydlig förändring i hans fysiska kropp före och efter hen tog emot Jesus och fick liv genom uppståndelsen.

Jesus var verkligen en man som uppfyllde skapelsens syfte. - jmf. Kristologi 2.2. Ändå skiljde sig Jesus genom sitt utseende, inte märkbart från vanliga människor. Om han otvetydigt hade visat gudomlighet i sitt utseende, då skulle alla runt omkring honom säkert ha trott på och följt honom.

Förändringarna en person upplever när hen återuppstår i Guds sfär sker i hens hjärta och själ. Efter att ha befriats från satans herravälde, kan en uppstånden person som förenas med Gud i hjärta och själ ta emot en gudomlig natur. Dessa inre förändringar renar också hens kropp, förvandlar den från ett tillhåll för satan till ett Guds tempel. I denna betydelse kan vi säga att vår fysiska kropp också är återuppstånden. Vi kan jämföra den med en byggnad som tidigare användes för onda syften men nu används som en plats för bön. Även om det kan finnas någon förändring i dess utseende, är det nu helgad som en helig byggnad.

DEL 2

Uppståndelsens försyn

2.1 Hur utför Gud uppståndelsen?

Uppståndelse betyder den process genom vilken en fallen person återställs till det ursprungliga skick som det är tänkt av Gud.

Uppståndelsens försyn innebär således åter-skapandets försyn. Eftersom återupprättelsens försyn är Guds verk av återskapande, är uppståndelsen ett verk av åter-skapande. Således utför uppståndelsens försyn i enlighet med skapelsens princip, på följande sätt.

För det första, i historien om uppståndelsens försyn har många av dem som anförtroddes med ett uppdrag, ansträngt sig med yttersta uppriktighet och tro att förverkliga himlens vilja. Även om de inte helt genomförde sitt ansvar, baserat på deras hängivenhet, så gjorde de den grund bredare på vilken efterföljande generationer kan bilda en hjärtats relation med Gud. Vi kallar detta fundament *tidsålders förtjänst* av återupprättelsens försyn. Förtjänsten av tidsåldern har ökat i förhållande till grundandet av hjärtat från de profeter, vise och rättfärdiga människor som kom före oss. Därför sker uppståndelse baserat på tidsålderns meriter.

För det andra, enligt skapelsens princip, var det Guds ansvar att skapa människor och ge dem Hans ord, medan det var den mänskliga delen av ansvaret för att uppnå fulländning genom att tro på och leva i enlighet med det. Även i utförandet av uppståndelsens försyn, är Guds ansvar att ge oss sitt ord och sin vägledning, och vårt ansvar är att tro på och praktisera det i syfte att uppfylla försynen.

För det tredje, enligt skapelsens princip, kan en persons ande endast växa till fullkomlighet genom det fysiska jaget. På samma sätt, i uppståndelsens försyn, kan en andes uppståndelse endast uppnås genom jordelivet.

För det fjärde, enligt skapelsens princip, är en person tänkt att uppnå fulländning genom de tre stegen av tillväxtperioder. Därför sker också uppståndelsens försyn för fallna människor genom tre ordnade stadier, manifesterad som tre tidsåldrar i återupprättelsens försyn.

2.2 UPPSTÅNDELSENS FÖRSYN FÖR MÄNNISKOR PÅ JORDEN

2.2.1 FÖRSYNYN TILL ATT LÄGGA GRUNDEN FÖR UPPSTÅNDELSE

Gud började sin försyn med att återuppliva fallna mänskligheten i Adams familj. Emellertid förlängdes försynen eftersom de som anförtroddes att utföra Guds vilja inte uppfyllde deras ansvar. Två tusen bibliska år senare valde Gud Abraham att vara trons fader, och genom honom började Guds vilja ske.

De två tusen åren från Adam till Abraham resulterade därför i bildandet av den grund på vilken Gud kunde börja Hans försyn för uppståndelse i följande tidsålder. Av denna anledning, kan vi kalla denna period tidsåldern av försyn att lägga grunden för uppståndelse.

2.2.2 FÖRSYNYN AV UTFORMNINGSGRANNS-STEGETS UPPSTÅNDELSE

Under de två tusen år från Abraham till Jesus arbetade Gud för att öka människors till utformningssteget av uppståndelsen. Därför kallas denna era tidsåldern av försynen för utformningssteget av uppståndelse.

Alla människor som levde på jorden under denna tidsålder kunde ta emot tidsålderns förtjänst baserad på Guds verk av utformningssteget av uppståndelse.

I denna tid, gav Gud lagen i Gamla testamentet. Genom att tro på och utöva den, kan människor uppfylla sitt ansvar och bli rättfärdigade inför Gud. Därför har denna tid kallats tidsåldern för rättfärdigande genom gärningar.

Människorna i denna epok som praktiserade lagen i sitt dagliga liv uppstod i anden till utformnings-steget och blev form-andar.

Vid sin död, gick de som uppnått nivån av form-andar på jorden in i formande-nivån i andliga världen.

2.2.3 FÖRSYNYN AV TILLVÄXT-STEGETS UPPSTÅNDELSE

På grund av Jesu korsfästelse, blev uppståndelsen kvar ofullständig, och färdigställandet har fördröjts till tiden för hans återkomst. De två tusen år sedan dess har varit en tid av förlängning där Gud har arbetat i försynen att låta människor återuppstå till tillväxtsteget genom andlig frälsning. Därför kan denna tidsålder kallas försynen av tillväxt-steget av uppståndelse.

Alla som har levt i denna tidsålder kan få fördelen av tidsåldern baserad på Guds verk av tillväxt-stegets uppståndelse.

I denna tidsålder, kan människor genom att tro på Nya testamentets ord, som Gud gav dem, fullgöra sina ansvar för försyn och motiveras inför Gud. Därför har denna tid kallats en tidsålder av rättfärdighet genom tro.

De som har levt i denna tid skulle kunna återuppstå i anden genom att tro på Evangeliet under sitt jordeliv. Genom att återuppstå till tillväxt-steget, kan de bli livsandar. Vid sin död, går de som blev livsandar under sina liv på jorden in i och lever i Paradiset, livsande-nivån i andevärlden.

2.2.4 FÖRSYNYN AV FULLKOMLIGHETS-STEGETS UPPSTÅNDELSE

Den tid då människor kan uppstå både andligt och fysiskt genom den återvändande Kristus och slutföra uppståndelsens försyn kallas tidsåldern av försyn för fullkomlighets-steget av uppståndelse. Alla

som lever under denna tid kan få fördelen av tidsåldern baserad på Guds verk av fullkomlighets-steget av uppståndelse. **Kristus kommer vid Återkomsten med ny sanning** att uppfylla Gamla och Nya Testamentets löften; det kan kallas det Fullbordade Testamentet. Jfr Eskatologi 5.1

Genom att tro på denna sanning, och tjäna och delta med Herren på jorden, så kan människor fullgöra sitt ansvar för försynen och motiveras inför Gud. **Därför kallas denna tid tidsåldern av rättfärdigande genom att tjäna.** Genom att tro på och tjäna Herren och hänge sig åt hans arbete, kan människor i denna tid återuppstå fullständigt både andligt och fysiskt, bli gudomliga andar, och leva i himmelriket på jorden. **När de lägger av sina fysiska kroppar, kommer de som (gudomliga) andar in i Himmelriket i himlen, vilket är den gudomliga ande-nivån i andevärlden.**

2.2.5 HIMMELRIKET OCH PARADISET

En del kristna har haft oklar uppfattning om Himmelriket och Paradiset eftersom de saknar en fullständig förståelse enligt Principerna.

Om Jesus fullbordat sin (ursprungliga) mission som Messias på jorden, skulle Himmelriket på jorden ha upprättats under hans livstid. Himmelriket i himlen skulle också ha förverkligats på den tiden, när människor med fullkomlig personlighet som levat i himmelriket på jorden hade gått in i andevärlden som gudomliga andar. Men eftersom Jesus dog på korset, förverkligades inte himmelriket på jorden. Jorden såg aldrig människor som hade uppnått nivån av en gudomlig ande. Ingen har någonsin blivit medborgare av himmelriket i ande-världen, som skapades som hem för gudomliga andar. Därför förblir himmelriket i andevärlden tomt och ofullständigt.

Varför sa då Jesus att den som trodde på honom skulle träda in i himmelriket? Det ursprungliga syftet för vilket han kom på jorden var att etablera himmelriket. Men på grund av människors misstro mot honom, dog Jesus på korset innan han kunde etablera kungariket.

Jesus lovade tjuven som korsfästes på hans högra sida att han skulle vara i Paradiset tillsammans med honom. Lukas 23:43
Tjuven var den enda person som trodde på Jesus i slutet, när alla andra hade övergivit honom. Medan Jesus hade hopp om att utföra sin mission som Messias, predikade han att folk kunde komma in i himmelriket.

Men när hen var vid tidpunkten att dö på korset utan att kunna uppfylla detta syfte, sa han till tjuven att han enbart skulle komma in Paradiset. Paradiset är sfären i andevärlden för de andar som har uppnått nivån av livs-andar genom att tro på Jesus, under deras jordiska liv. Där får de leva i väntan på den dag då porten till himmelriket öppnas.

2.2.6 ANDLIGA FENOMEN I DE YTTERSTA DAGARNA

Adam och Eva föll på toppen av tillväxtsteget. Människan är nu på väg att återupprättas till början av tillväxtsteget genom Återupprättelsens försyn, efter att ha passerat genom Gamla Testamentets tidsålder och Nya Testamentets tidsålder. De yttersta dagarna är den tid då människor återvänder till den andliga nivån som uppnåddes av de första mänskliga förfäderna strax före fallet. Idag är de yttersta dagarna, den tid då människor i hela världen uppnår denna nivå. Precis som Adam och Eva före syndafallet kunde tala direkt med Gud, kan många människor i dag på jorden kommunicera med andevärlden.

Profetian att i den yttersta dagarna "Jag skall utgjuta min Ande över allt kött, och era söner och döttrar skall profetera, era unga män skall se syner, och era gamla män skall ha drömmar," - Apostlagärningarna 2:17, kan förklaras utifrån denna insikt i Principerna.

I de yttersta dagarna kommer många människor att få uppenbarelser, "Du är Herren." Ofta kommer dessa människor att förledas att tro att de verkligen är återkomsten av Kristus. Därför avviker de från den rätta vägen?

Genom att skapa människan, gav Gud dem rätten att ha herravälde över universum. – 1 Mos. 1:28. Men på grund av fallet, har de inte kunnat uppfylla denna välsignelse.

När fallna människor andligen återställts genom återupprättelse till början av tillväxtsteget, kommer de att uppnå nivån av hjärta jämförbar med den hos Adam och Eva strax före sitt fall.

Gud ger vissa människor som är i detta skede uppenbarelsen att de är Herren, som ett erkännande att de har uppnått den nivå av mognad vid vilken Han en gång hade välsignat människor med herravälde över universum.

Troende i de yttersta dagarna vars hängivna tro ger dem rätt att ta emot uppenbarelsen att de är "Herren" står i en situation som liknar Johannes Döparen. Johannes Döparen kom med uppdraget för att göra vägen rak för Jesus. Joh. 1:23

På samma sätt, ges dessa trons människor uppdrag att förbereda, inom sina respektive ansvarsområden, vägen för Kristus vid Återkomsten.

Eftersom de skall agera som Herrens representanter inom sina respektive områden, ger Gud dem uppenbarelsen att de är Herren. När någon som är begåvad med andlig kommunikation mottar uppenbarelsen att han är Herren, bör han förstå detta fenomen genom lärdomarna i Principerna. Han bör inte agera felaktigt, mista sig för att vara Kristus vid Återkomsten. Annars kan han av misstag spela rollen av en antikrist. Av denna anledning innehåller Bibeln profetior om att i de yttersta dagarna kommer det att uppstå många antikrist. - 1 Joh. 2:18.

Andliga medier är ofta förvirrade och hamnar i konflikt med sig själva, eftersom nivåerna av andevärlden, med vilken de står i kommunikation med, innehåller avslöjanden som skiljer sig åt.

- 1 Kor. 15:41. Även om andligt insiktsfulla människor är i kontakt med samma andevärld, eftersom deras förutsättningar och positioner varierar och deras personlighet, intellekt och andlighet befinner sig på olika nivåer, kommer de att uppfatta andevärlden på olika sätt. Dessa skillnader ger upphov till konflikter mellan dem.

Människor som bidrar till återupprättelsen är vanligtvis ansvariga för

endast en del av försynen. Genom att enbart fokusera på deras vertikala förhållandet med Gud, är de ofta inte känsliga för deras rätta horisontella relation med andra andligt harmonierande människor. Bråk kan bryta ut mellan dem, eftersom var och en tror att Guds vilja som hen tjänar skiljer sig från den som andra tjänar.

Deras konflikter förvärras när var och en av dem får uppenbarelsen att just hen är bäst. Men Gud utför sådan uppmuntran för att sporra personen att göra sitt allra yttersta att utföra sin särskilda mission inom Guds större försyn. Gud ger också sådana uppenbarelsen eftersom var och en verkligen är den bäst lämpade inom sitt respektive område för uppdraget.

När folk dessutom med hängiven tro blir andligt öppna och uppnår den hjärtats nivå jämförbar med Adam och Evas strax före deras fall, kommer de att möta en prövning liknande den som Adam och Eva misslyckades att övervinna. Om de inte är försiktiga, kan de begå misstaget att falla. Det är ytterst svårt att övervinna denna frestelse utan förstå Principerna.

Tyvärr, har många religiösa människor misslyckats med att övervinna detta test, och på ett ögonblick omintetgjort prestationer som vunnits genom år av hängivenhet och ansträngning.

Hur kan andligt begåvade människor hantera dessa problem? För att åstadkomma Återupprättelsens försyn på en kort tid, fördelar Gud dem som olika uppdrag till många individer och relaterar oberoende till var och en av dem. Det är alltså nästan oundvikligt att konflikter bryter ut bland andligt känsliga personer.

Men vid slutet av historien, kommer Gud att ge dem ny sanning. Den nya sanningen kommer att hjälpa dem förstå att det unika uppdrag som var och en har anförtrots är alla på grund av samma yttersta syfte från Gud. Det kommer att vägleda dem att samarbeta med varandra och arbeta i harmoni för att åstadkomma det större syftet med Återupprättelsens försyn.

I denna tid bör alla andligt begåvade människor upphöra med sitt envisa insisterande att de ensam tjänat Guds vilja. De borde söka upp de högre och mer omfattande ord av sanning som kan

hjälpa dem på rätt sätt förstå sina positioner och den sanna karaktären av deras providentiella missioner. Först då kommer de att kunna övervinna förvirringen som härrör från tidigare horisontella konflikter.

Först då kan varje anlända till uppfyllandet av sin egen väg av tro och föra vidare sina vackra frukter.

2.2.7 DEN FÖRSTA UPPSTÅNDELSEN

Den "första uppståndelsen" som omtalas i Bibeln beskriver uppfyllelsen av återupprättelse för första gången i den providentiella historien. Det här kommer att åstadkommas genom Kristus vid Återkomsten. Han kommer att rengöra människor från ursprunglig synd och återställa dem till deras sanna, ursprungliga jag, och göra det möjligt för var och en att uppfylla syftet med skapelsen.

Hoppet hos alla kristna är att delta i den första uppståndelsen. Men vem kommer i själva verket att delta? Det kommer att vara de som är först att tro på, tjäna och följa Kristus vid Återkomsten. De kommer att hjälpa honom att uppfylla alla gottgörelse-villkor i hela världen och i uppfyllandet av Återupprättelsens försyn. I processen, kommer de att vara de första att få sin ursprungliga synd borttagen, bli gudomliga andar, och uppfylla syftet med skapelsen.

Låt oss därefter undersöka innebörden av de 144 000 som nämns i Bibeln. - Upp.14:1-4,7:4. För att Kristus vid Återkomsten skall kunna slutföra Återupprättelsens försyn, måste han finna ett visst antal personer som genom gottgörelse kan återupprätta missionen hos alla de helgon som, trots sitt bästa för att göra Guds vilja, föll offer för satan när de misslyckades i sitt ansvar. Han måste finna dessa människor under sin livstid och lägga grunden till seger över satans värld. Det totala antal helgon som Kristus vid Återkomsten måste hitta för att fullborda denna uppgift är 144 000.

Under Guds återupprättelses försyn, hade Jakob tolv barn som han tillsammans med gav sig ut på sitt uppdrag att återupprätta en familj.

Moses ledde tolv stammar att uppfylla uppdraget att återupprätta en

nation. Om dessa tolv stammar skulle föröka sig en gång till efter mönster av tolv stammar, blir de totalt 144. Jesus, som kom med missionen att återupprätta världen, fann tolv lärjungar för att genom gottgörelse återupprätta, både andligt och fysiskt, antalet 144. Men på grund av hans korsfästelse, kunde Jesus bara återupprätta detta andligt. Jakob hade tolv söner för att genom gottgörelse under sin livstid återupprätta det vertikala livet av tolv generationer från Noa, som satan hade gjort anspråk på.
- jfr Tidsperioder 2.2.

På samma sätt måste, Kristus vid Återkomsten under sin livstid, genom gottgörelse återupprätta både andligt och fysiskt, det långa försynens historia sedan första ankomst av Kristus, som har satt upp det andliga mönster av 144 stammar. För att åstadkomma detta, måste han finna ett erforderligt antal troende, som motsvarar antalet 144.

2.3 UPPSTÅNDELSENS FÖRSYN FÖR ANDAR

2.3.1 SYFTET OCH METODEN FÖR ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE

Enligt Skapelsens princip, kräver tillväxten av den mänskliga anden två typer av näring: livselement från Gud och vitalitetselement via givande och mottagande av det fysiska jaget. Andar kan varken växa eller att uppstå utanför ett fysiskt jag. Därför kunde andar av människor som dog innan de uppnådde fullkomlighet under deras jordiska liv endast återuppstå genom att återvända till jorden och utföra sitt ouppfyllda ansvar genom att samarbeta med jordiska människor.

Genom att hjälpa trons människor som lever på jorden att fullgöra sina missioner, kan andarna samtidigt slutföra deras missioner.

Häri ligger innebörden bakom versen som förutsade att Herren i de yttersta dagarna kommer "med sin heliga myriader." – Juda 14
Vi kallar denna process *återvändande uppståndelse*.

Hur hjälper andar människor på jorden att uppfylla Guds vilja? När människor blir mottagliga för andlighet genom bön eller annan andlig aktiviteter, kommer andarna ner till dem för att skapa en gemensam bas med deras egen ande och arbete tillsammans med dem. Andar utföra olika missioner.

Till exempel, de håller andlig eld på jordiska människor och ger dem makt att bota sjukdomar. De hjälper människor att uppnå trance-tillstånd och kunna se verkligheten i andevärlden. De ger människor uppenbarelser och profetians gåva. De kan också ge djup inspiration för själen. Genom dessa olika verk, agerar anden på uppdrag av den Helige Ande för att vägleda människor på jorden att utföra Guds vilja.

2.3.2 ÅTERVÄNDANDE ANDARS UPPSTÅNDELSE FÖR ISRAELITER OCH KRISTNA

2.3.2.1 TILLVÄXTSKEDET AV ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE

Andar som lyder den mosaiska lagen och uppriktigt tillber Gud när de lever på jorden under Gamla Testamentets tidsålder kom att vistas i form-ande sfären i andevärlden. Efter ankomsten av Jesus, återvände alla dessa andar till jorden och hjälpte trogna människor på jorden att utföra Guds vilja. Genom att på så sätt hjälpa människor att uppnå nivån av livs-ande, tog de också emot samma fördelar, nämligen de blev livs-andar och trädde in i Paradiset. Vi kallar denna försyn tillväxtstadiet av återvändande uppståndelse.

Låt oss ta några exempel från Bibeln. Eftersom Elias dök upp som en ande inför Jesus och hans (3) lärjungar, - Matt. 17:3, det är tydligt att Elias fortfarande levde i andevärlden. Ändå sa Jesus att Johannes Döparen, som levde på jorden, var Elias. – Matt. 17:12-13. Jesus kallade honom Elias eftersom genom deras gemensamma mission, fungerade Johannes kropp samtidigt som Elias (andliga) kropp. Elias ande kom ned till Johannes Döparen för

att hjälpa Johannes uppfylla missionen som Elias hade lämnat oavslutad under sitt jordiska liv. Detta var Elias återuppståndelse. Det står i Bibeln att när Jesus dog på korset, uppstod många kroppar av helgon från deras gravar. - Matt. 27:52.

Denna vers betyder inte att dessa heligas förmultnade kroppar återskapades, så att de kunde uppstå i köttet.

Snarare beskriver det den andliga fenomenet återvändande uppståndelse. Andarna av trogna judar nedsteg till jorden från den form-ande nivån i andevärlden där de hade existerat. De återvände för att hjälpa de troende på jorden, som hade möjlighet att dra nytta av korsets frälsning, genom att tro på Jesus och på så sätt bli livs-andar. På så sätt blev de återvändande andarna också livs-andar.

Om de heliga hade uppstått kroppsligt från sina gravar, som är bokstavligen skrivet i Bibeln, skulle de säkert ha vittnat (fram till vår tid) det faktum att Jesus var Messias. Skulle då någon ha tvivlat på Jesus som Messias? Dessutom skulle deras gärningar och verk ha registrerats i Bibeln, men vi har inget annat än vaga rapporter att de heliga visade sig från sina gravar. Detta var ett flyktigt andligt fenomen märkbart endast för de troende vars andliga sinnen var öppna.

Jämfört med Paradiset, där människor kan komma in tack vare frälsningen genom Jesu korsfästelse, var den region i andevärlden där Gamla testamentets heliga andar vistades relativt mörk och eländig; alltså kunde det kallas en "grav."

2.3.2.2 FULLKOMLIGHETS-STEGET AV ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE

Andliga jaget hos människor som trodde på Jesus medan de levde på jorden under det nya Testamentets tidsålder blev livs-andar och trädde in i Paradiset efter döden. Efter återkomsten, kommer dessa andar alla tillbaka till jorden för att hjälpa troende människor tro på och delta tillsammans med den återvändande Kristus. Genom att på så sätt hjälpa människor på jorden att uppnå nivån som

gudomlig ande, kommer de också att ta emot samma nåd och bli gudomliga andar.

När jordiska helgon gå över till nästa värld och in i Himmelriket i andevärlden, kommer återvändande andar också att träda in. Denna försyn kallas fullkomlighets-steget av återvändande uppståndelse.

I denna försyn, hjälper andarna inte bara jordiska människor; jordiska människor bidrar också till andarnas uppståndelse. (växelverkan)

Låt oss klargöra följande vers:

Alla dessa [helgon i Gamla Testamentets tidsålder], hade fått vittnesbörd för sin tro, fick de inte det som var utlovat [tillstånd att komma in i himmelriket], Gud har nämligen förberett något bättre [himmelriket] för oss [jordiska människor], först tillsammans med oss ska de [andarna] nå fram till målet. - Hebr. 11: 39-40.

Med denna förklaring, kan vi förstå att denna vers noggrant skildrar återvändande uppståndelse. Den visar att andar som bor i samma andliga värld inte kan uppnå fullkomlighet bortsett från samarbetet med jordiska personer. Vidare står det skrivet: "Allt vad ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad ni löser på jorden skall vara löst i himlen." Matt. 18:18 Denna vers lär att om de troende på jorden inte först löser vad som är bundet, så kan inte heller andarna lösa vad (synd) som är bundet i dem. Eftersom andar endast kan återuppstå genom att samarbeta med de troende på jorden som de kommer ner till, gav Jesus nycklarna till himmelriket till Petrus, som representerar jordiska troende, så att han kan låsa upp portarna till himmelriket här på jorden. – Matt. 16:19.

2.3.3 ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE AV ANDAR SOM ÄR UTANFÖR PARADISET

Det finns flera klasser av andar som existerar utanför Paradiset; var och en har ett sätt att uppnå återvändande uppståndelse på. Låt oss först se på återuppståndelse av andar som trodde på andra religioner än kristendomen under sin livstid. Precis som två personer först måste bilda en gemensam bas med varandra innan de kan arbeta mot ett gemensamt mål, kan jordiska människor och andar samarbeta för att uppnå ett gemensamt mål med försynen bara när de först bildar en gemensam bas.

En ande som återvänder till jorden för hans uppståndelse, måste därför finna en motsvarighet bland de jordiska människorna inom den religion som hen trodde under hans jordiska liv.

En ande kommer ner till en person efter eget val och vägleder hen. När hen hjälper den personen uppfylla syftet med Återupprättelsens försyn, får de båda ta emot samma fördel.

För det andra, låt oss se på den återvändande uppståndelsen för andar som levde ett samvetsgrant liv trots att de inte trodde på någon religion. Ingen bland fallna mänskligheten förkroppsligar fullkomlig godhet eftersom ingen har löst den ursprungliga synden inom sig. Sålunda är en god ande bara relativt bättre än en ond ande.

Dessa goda andar kommer ner till goda människor på jorden och samarbetar med dem för att hjälpa dem att uppfylla syftet med Guds försyn av återupprättelse. I processen, får andarna samma förmåner som de människor de har hjälpt.

För det tredje, låt oss undersöka återvändande uppståndelse av onda andar. I Bibeln kan vi läsa om "förbannade" som riskerar att "den eviga elden som är beredd för djävulen och hans änglar."

- Matt. 25:41.

Med "Hans änglar" avses här onda andar som lever och arbetar under kontroll av djävulen. Dessa andliga varelser kallas allmänt demoner vars funktioner och identitet ofta är oklara, är inget annat än onda andar. Även onda andar kan ta emot tidsålderns förtjänst genom att återvända till jorden. Men verk av onda andar bär inte alltid frukt och leder till att de tar emot fördelen att återvändande uppståndelse. För att ta emot en sådan fördel, måste deras arbeten innebära att straffa jordiska människor, därigenom mobilisera deras hjälp att skapa gottgörelse-villkor i enlighet med Guds plan att rena onda andar genom bestraffning.

Hur kan då onda andars arbete resultera i att utverka dom på uppdrag av himlen? Låt oss ta ett exempel. Antag att det finns en person som bor på jorden som grundar sig på tidsålderns meriter, är på väg att ta examen från sin nuvarande sfär till en högre sfär. Hen kan inte ta examen till den nya sfären såvida hen inte först skapar något villkor av gottgörelse för att ta bort synder. I fallet med examen från familjesfären till klan-sfären, måste en person betala skulden av synd både för sig själv och för förfäderna i hens släkt. Himlen tillåter onda andar att plåga honom som straff för denna synd. Om hen villigt uthärdar lidandet som ges av onda andar och övervinner det, kommer hen att framgångsrikt ha betalat gottgörelse genom detta villkor och därmed få rätten att komma in i högre sfär på släkt-nivån. De onda andar som plågade hen får en motsvarande fördel.

Detta är det sätt som, baserat på tidsålderns meriter, utökar Återupprättelsens försyn sin sfär från familjenivå till släkt-nivå, nationell nivå och global nivå. Närhelst mänskligheten uppgraderas till en högre nivå, måste den person som leder försynen lägga ett gottgörelse-villkor för att lösa synder som hen eller hens förfäder har begått.

Verk av onda andar kan hjälpa en jordisk människa uppfylla gottgörelse-villkor för att rensa sin synd på två olika sätt. Först kan anden direkt besvara jordiska personen. För det andra kan den onda anden komma ner till anden hos en annan person som lever på jorden som är på väg att begå en synd som är jämförbar med

synden hos den person som ska straffas, och arbete genom den andra personen för att attackera honom.

I båda fallen, om det jordiska personen tacksamt och villigt lider på grund av den onde anden, kommer hen att lägga gottgörelse-villkor för att rensa hans och hennes förfäders synd. Denna synd kommer sedan att lösas, och hen kommer in i en högre sfär som har blivit tillgänglig i den nya eran.

Därmed kommer verk av onda andar att ha kastat dom på personen för hans synd på uppdrag av himlen. Därför kommer den anden att motta samma förmån som den jordiska personen; Hen kommer också att träda in i en högre sfär.

2.4 REINKARNATIONSTEORIN ÄR FELAKTIG MOT BAKGRUND AV PRINCIPERNA OM ÅTERVÄNDANDE UPPSTÄNDELSE

I sin strävan att uppfylla hela syftet med försyn av återupp-rättelsen, har Gud uppmanat många individer och fördelat till var och en, en lämplig uppgift. Dessa personer har fördelat deras särskilda missioner till andra individer av samma karaktär och omständigheter, gradvis uppfyllande varje område av missionen i det långa flödet av historien.

Återupprättelsens försyn börjar med en individ, expanderar till familjen, nationen och världen, och i till sist kommer alla i himmel och på jord att återupprättas. Även om uppdraget ges till varje enskild individ kan de bara vara en del av en större helhet, och utvecklas enligt detta mönster. Varje mission börjar på individnivå och expanderar dess räckvidd till familjen, nationen och världsnivå. För att ta ett exempel från Bibeln, uppdraget inleddes med Abraham på individ- och familje-nivåerna och fördes vidare till Moses på nationell nivå och till Jesus på global nivå.

Andar som inte kunde slutföra sin mission under sina jordiska liv måste återvända till människor på jorden som delar samma typ av mission som de hade under sin livstid. När en ande hjälper en jordisk människa att uppfylla Guds vilja, kommer personen inte bara att uppfylla sin egen mission, utan också missionen för anden som

har hjälpt honom. Därför, från missionens synvinkel, fungerar det fysiska jaget för den personen samtidigt som det fysiska jaget för anden. På ett sätt är hen återkomsten av anden; därför kan hen ibland kallas anden vid namn och verka vara en reinkarnation av den anden.

I Bibeln, skulle Johannes Döparen ha fullgjort missionen som Elias lämnade oavslutad under hans jordiska liv, eftersom han fick Elias hjälp att utföra sin mission, kallade Jesus Johannes "Elias" eftersom Johannes fysiska jag samtidigt fungerade som (fysisk) kropp för Elias. - jmf. Uppståndelse 2.3.2.1

I de yttersta dagarna, ansvarar vissa människor på jorden för missionen på global nivå. De måste ärva och slutföra ansvaret från alla andar från det förflutna som ägnade sig åt samma område. Dessa andar kommer ner till dessa människor för att hjälpa dem att slutföra andarnas egna oavslutade arbeten. Eftersom de jordiska människor, i en mening, är den andra ankomsten av dessa vägledande andar, kan de tro att de är deras reinkarnation.

Därför finns det i de yttersta dagarna människor som påstår sig vara den andra ankomsten av Jesus, Maitreya Buddha, Konfucius, Olivträdet, eller Livets träd. Hinduistiska och Buddhistiska läror om reinkarnation tolkar dessa yttre fenomen utan att förstå Principerna om återvändande uppståndelse.

AVSNITT 3

FÖRENINGEN AV RELIGIONER GENOM ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE

3.1 FÖRENINGEN AV KRISTNA GENOM ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE

Vid tidpunkten för Återkomsten, kan alla livs-andar som bor i Paradiset komma ner till människorna på jorden genom att tro på och närvara med Herren, och därmed uppnå nivån som gudomlig ande.

Genom att samarbeta med dessa människor för att uppfylla Guds vilja för Återuppriktelsens försyn, kan andarna dela samma nåd och träda in i himmelriket. jfr. Uppståndelse 2.3.2.2

Alla andar från Paradiset kommer därför den dagen ner för att hjälpa de troende på jorden.

Även om tiden för besöket kan variera beroende på en individs tro, medfödda personlighet och hens förfäders prestationer för försynen, förr eller senare kommer varje troende att styras av andarna från Paradiset att gå före Kristus vid Återkomsten och leva för Guds vilja. Av denna anledning, är kristendomen förutspådd att förenas.

3.2 FÖRENINGEN AV ALLA ANDRA RELIGIONER GENOM ÅTERVÄNDANDE UPPSTÄNDELSE

Så som förklarats ovan, har alla religioner, vilka har sökt samma slutliga ändamål, gradvis vuxit samman till en kultursfär baserad på kristna ideal. - jfr Eskatologi 4.2.

Kristendom existerar inte för sin egen skull, utan har som sitt sista uppdrag i uppfyllandet av syftena med alla religioner i mänsklighetens historia. Kristus kommer vid Återkomsten, som centrum för kristendomen, som personen Maitreya Buddha som skall komma tillbaka i enlighet med buddhismens läror, som den sanna människan väntad i kinesiska religiösa traditioner, och som Chongdoryong som många koreaner längtar efter. Han är centralpersonen vars ankomst förväntas också i andra religioner.

Vid Kristi återkomst, kommer följaktligen även alla andar som trodde på andra religioner än kristendomen under sin livstid, komma tillbaka till jorden för att återuppstå, även om tidpunkten för

deras återkomst kommer att variera beroende på deras andliga placering.

Dessa andar måste vägleda de jordiska troende av deras respektive religioner till Kristus vid Återkomsten och hjälpa dem att tro på honom och delta med honom i hans arbete för att uppfylla Guds vilja. Vi kan hitta ett parallellt exempel på detta vid första ankomsten: de tre vise männen från öst, som var Zoroaster, letande efter Jesus och dyrkade honom vid hans födelse. - Matt. 2:1-12. Därför kommer alla religioner så småningom att förenas runt en återuppväckt kristendomen.

3.3 FÖRENINGEN AV ICKE-RELIGIÖSA MÄNNISKOR GENOM ÅTERVÄNDANDE UPPSTÅNDELSE

Andar som under sin livstid, ledde en samvetsgrant liv men inte hade tro på någon religion kommer också att återvända till jorden vid den beviljade tiden för att ta del av återvändande uppståndelse. De kommer att vägleda samvetsgranna jordiska människor att söka Kristus vid Återkomsten, delta med honom, och hjälpa honom att uppfylla Guds vilja.

Det yttersta syftet med Guds försyn av återupprättelse är att frälsa hela mänskligheten. Därför avser Gud att avskaffa helvetet fullständigt efter tiden som krävs för varje individ att gottgöra för sin synd. Om helvetet skulle förbli evigt i världen där Guds syfte med godhet är uppfyllt, skulle det strida mot Guds fulländning, Hans ideal, och Hans försyn av återupprättelse.

Även fallna föräldrar kan inte känna glädje när ett av deras barn är olyckligt. Är inte detta ännu sannare för Gud, vår himmelske Förälder? Det står skrivet "Herren. . . har tålamod med er, eftersom Han inte vill att någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig." II Petr. 3:9 Därför, kan helvetet inte förbli för evigt. Inga spår av helvetet kommer att finnas kvar i den ideala världen, vilket är uppfyllelsen av Guds djupaste önskan.

I de yttersta dagarna, när tiden är mogen, kommer onda andar ner

till onda människor på jorden med samma andliga nivå och hjälpa dem att utföra Guds vilja. Sannerligen, till och med demonerna vittnade ju om att Jesus var Guds son. - Matt. 8:29.
Genom att delta i dessa olika försyner under en längre tid, kommer alla människor gradvis att konvergera mot målet av Guds ideala värld.

Genom att delta i dessa olika försyner under en längre tid, kommer alla människor gradvis att konvergera mot målet Guds ideala värld.

Del 1 Kapitel 6

Förutbestämmelse

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigas t text; blå viktig; gul mindre viktig

Teologisk dispyt över förutbestämmelse har orsakat stor förvirring i många människors religiösa liv. Låt oss börja med att undersöka källan till denna dispyt.

I Bibeln hittar vi många verser som ofta tolkas menar att allting i en persons liv – upp – och nedgång, lycka och elände, frälsning och fördömelse, liksom nationers uppgång och fall – kommer att ske exakt som förutbestämts av Gud.

Till exempel, skrev Paulus:

Och dem som han har förutbestämt har han också kallat, och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga, och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.

– Rom. 8:30

Han säger till Mose: Jag ska vara nådig mot den jag är nådig mot och förbarma mig över den jag förbarmar mig över. Det beror alltså inte på människans vilja eller strävan utan på Guds barmhärtighet.

– Rom. 9:15-16

Har inte krukmakaren den rätten över leran att av samma klump göra ett kärl för hedrande ändamål och ett annat för mindre hedrande? – Rom. 9:21

Det står också att, redan i deras moders livmoder, älskade Gud Jakob och hatade Esau och meddelade dem deras öde och sa: Den äldre skall tjäna den yngre. – Rom. 9:11-13. Således finns det

gott om bibliska skäl att rättfärdiga läran om Guds absoluta och fullständiga förutbestämmelse.

Ändå kan vi också finna tillräckliga bevis i Bibeln för att motbevisa läran om absolut förutbestämmelse.

Till exempel varnade Gud de första mänskliga förfäderna att inte äta av frukten för att förhindra deras fall. – *1 Mos. 2:17*. Vi kan från detta dra slutsatsen att det mänskliga fallet inte var resultatet av Guds förutbestämmelse, utan snarare resultatet av människans olydnad mot Guds bud. Återigen läser vi: Herren var ledsen att Hen hade skapat människan på jorden och det bedrövade Hens hjärta. – *1 Mos. 6:6*. Om människans fall var förutbestämt av Gud, skulle det inte finnas något skäl för Gud att vara bedrövad över fallna människor, som agerade i enlighet med Hens förutbestämmelse.

Dessutom står det i Johannes evangelium att den som tror på Kristus skall inte förgås, utan ha evigt liv, – *Joh. 3:16* som betyder att ingen är förutbestämd till fördömelse.

Doktrinen om att resultatet av mänskliga ansträngningar är bestämt inte av Guds förutbestämmelse, utan i stället av mänsklig ansträngning, stöds genom den välkända bibliska versen; Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er. – *Matt. 7:7*. Om varje människas ansträngning skulle visa sig så som Gud hade förutbestämt, varför betonade Jesus behovet av mänskliga ansträngningar? Bibeln uppmanar oss att be för våra sjuka bröder/systrar, – *Jakob 5:14-15* som tyder på att sjukdom och hälsa inte beror på enbart på Guds förutbestämmelse.

Om allt var bestämt av oundvikligt öde, som förutbestämts av Gud, skulle våra tårfulla böner vara förgäves.

Vi skulle förvänta oss att eftersom Gud är absolut, när Hen har förutbestämt något, är det helt fixerat och kan inte förändras genom människans ansträngning. Därför, om vi accepterar den traditionella doktrinen att alla saker är absolut förutbestämda av Gud, då måste vi dra slutsatsen att ingen mänsklig strävan, inklusive bön, evangelisering eller välgörenhet, kan lägga till någonting mer till

Guds beslut. Eventuella extra ansträngningar bortom den naturliga händelsen skulle vara helt värdelös.

Eftersom det finns rikliga skäl i Bibeln att motivera någon av dessa två kontrasterande doktriner, har konflikt över frågan om förutbestämmelse varit oundviklig. Hur kan Principen lösa detta problem? Vi ska överväga frågan om förutbestämmelse genom att analysera den under flera ämnen.

AVSNITT 1

FÖRUTSÄGELSEN OM GUDS VILJA

Innan vi diskuterar förutbestämmelsen av Guds Vilja, låt oss först undersöka vad Viljan är. Låt oss komma ihåg: Gud kunde inte åstadkomma Hans syftet med skapelsen på grund av det mänskliga fallet. Följaktligen är Guds Vilja att genomföra Hans försyn för den fallna mänskligheten, fortfarande att uppnå skapelsens syfte. I den meningen är Viljan att fullborda Guds återupprättelse.

Därefter borde vi förstå att Gud förutbestämmer Sin vilja före Han arbetar mot dess uppfyllelse. Gud bestämde sig när Han skapade människan som varelses som uppnår syftet med skapelsen. När Gud inte kunde uppfylla Sin vilja på grund av fallet, bestämde Han sig för att uppfylla sin vilja en gång till genom återupprättelsens försyn och har sedan dess arbetat för att uppnå det.

Gud måste förutsäga Sin vilja och förverkliga dess väg mot godhet, och inte genom ondska. Gud är författaren till godhet. Därför är Hens syfte med skapelsen god; på samma sätt är syftet med återupprättelsens försyn och Hans vilja att uppnå sitt syfte är goda. Av denna anledning avser Gud inte något som hindrar eller motsätter sig uppfyllandet av skapelsens syfte. I synnerhet kunde Han inte ha förutbestämt människans fall eller synder som gör att fallna människor kan dömas. Inte heller kunde Han förutspå sådana

händelser som förstörelsen av kosmos. Om sådana onda händelser var det oundvikliga resultatet av Guds förutbestämmelse, kunde Gud inte vara godhetens författare. Om Gud själv hade förutbestämt sådana onda resultat hade Han inte uttryckt ånger över dem, som han gjorde, till exempel över de fallna människornas förödelse *1 Mos. 6:6* eller över kung Saul när han bortföll i trolöshet. – *1 Sam. 15:11*. Sådana verser visar att ondska inte är resultatet av Guds förutbestämmelse, utan snarare är resultatet av att människor inte uppfyller sitt ansvar utan istället förenar sig med satan.

I vilken utsträckning förutbestämmer Gud Sin Vilja – det slutliga fullbordandet av syftet med skapelsen? Gud är det absoluta väsen, unikt, evigt och oföränderligt; Därför måste syftet med Hans skapelse också vara absolut, unik, evig och oföränderlig. På samma sätt måste Hans Vilja för återuppbyggnadens försyn, vars mål är att uppnå skapelsens syfte vara absolut, unikt och oföränderligt. Härav följer att Guds förutbestämmelse av Hans vilja – att syftet med skapelsen en dag uppfylls – måste den också vara absolut, som det står skrivet. – Jag har talat, och Jag kommer att förverkliga det; Jag har bestämt mig, och Jag kommer att göra det. – *Jes. 46:11*.

Eftersom Gud förutbestämmer sin vilja absolut, om den person som har blivit utvald för att fullborda Hans Vilja, misslyckas, måste Gud fortsätta att fortsätta sin försyn till dess uppfyllelse, även om det kan kräva att välja en annan person att axla uppdraget. Till exempel, Gud ville att Hans syfte med skapelsen skulle uppfyllas genom Adam. Även om detta inte skedde, har Guds förutbestämmelse av denna försynens vilja förblivit absolut. Därför sände Gud Jesus som den andre Adam och försökte uppfylla Viljan genom honom. När Jesus inte heller kunde åstadkomma Viljans fullständiga fulländning på grund av det judiska folkets misstro, – *Jfr. Messias 1.2*, lovade Jesus att han skulle återvända och uppfylla den utan att misslyckas. – *Matt. 16:27*.

På samma sätt var Guds vilja att etablera familjens grund för Messias genom dispensationen baserad på Kain och Abel. När Kain dödade Abel och denna Vilja inte blev uppfylld gjorde Gud ett annat försök att uppfylla det genom Noas familj. När Noas familj

också misslyckades med att uppfylla Viljan valde Gud Abraham som en annan ersättare och arbetade genom honom.

Vi ser detta också med avseende på individernas uppdrag: Gud försökte åtgärda misslyckandet att fullfölja Hans Vilja genom Abel genom att välja Set som hans ersättare. – *1 Mos. 4:25*.

Gud försökte uppfylla Sin Vilja lämnad ofullbordad av Moses genom att välja Josua i hans ställe. – *Josua 1:5*. När Guds vilja för Judas Iskariot upphävdes av hans förräderi mot Jesus, gjorde Gud ett andra försök att uppfylla denna Vilja genom att välja Mattias i hans ställe. – *Apg. 1:24-26*

AVSNITT 2

FÖRUTSÄGELSEN OM DEN VÄG GUDS VILJA FULLBORDAS

Enligt Skapelsens Princip kan Guds skapelses syfte endast förverkligas när människorna fullbordar sin del av ansvaret. – Jfr. Skapelsens 5.2.2. Trots att Guds vilja att förverkliga detta syfte genom återupprättelsens försyn är absolut och bortom mänskligt inflytande, krävs det att den uppfyller nödvändigheten av att uppnå den mänskliga delen av ansvaret.

Ursprungligen var Guds skapelses syfte endast uppfyllt genom Adam och Eva när de fullbordade sitt givna ansvar och avstod från att äta frukten från kunskapens träd på gott och ont. – *1 Mos. 2:17*. På samma sätt, i återupprättelsens försyn, uppnås Guds Vilja endast när den centrala person som ansvarar för ett uppdrag fullbordar sin del av ansvaret. Till exempel skulle det judiska folket, som försynens centrala nation, ha trott på Jesus och följt honom ovillkorligt för att Gud skulle kunna fullborda fullständig frälsning vid den tiden. Eftersom de misstänktes och misslyckades med att uppfylla sitt ansvar, måste fullgörandet av Viljan skjutas upp till tiden för Återkomsten.

I vilken utsträckning förutbestämmer Gud utvecklingen av händelserna i försynen? Trots att Guds vilja att förverkliga syftet med återupprättelsens försyn är absolut, förutbestämmer Gud processen för dess fulländning villkorligt, beroende på de fem procents ansvar för den centrala personen, som måste uppfyllas förutom Guds nittiofem procents ansvar. Andelen fem procent används för att visa att den mänskliga delen av ansvaret är extremt liten jämfört med Guds ansvar. Men för människor är de här fem procenten lika med hundra procent av vår ansträngning.

För att citera några exempel: Gud förutbestämde att Hans vilja endast uppfylls genom Adam och Eva när de avstod från att äta frukten och uppfylla sitt ansvar. I återupprättelsen genom Noa förutbestämde Gud att Hans vilja blev uppfylld först efter att Noa hade fullgjort sitt ansvar genom att anstränga sig med yttersta hängivenhet att bygga arken. I frälsningens försyn genom Jesus förutbestämde Gud att Sin Vilja endast skulle uppfyllas efter att fallna människor fullbordade sitt ansvar genom att tro på Jesus som Messias och erbjuder honom hängivenhet. – Joh. 3:16. Men om och om igen kunde människor inte klara av sin lilla del av ansvaret. Följaktligen har Guds försyn upprepade gånger förlängts.

Det står i Bibeln: Trons bön ska bota den sjuke, – *Jakob 5:15* din tro har frälst dig. Gå i frid och var frisk och fri från din plåga. – *Mark. 5:34* och för var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar ska dörren öppnas. – *Matt. 7:8*. Dessa verser bekräftar att Gud förutbestämmer sin vilja att bli uppfylld kontinuerligt gentemot människorna som uppfyller sin del av ansvaret.

Vi bör från dessa exempel förstå hur liten den mänskliga delen av ansvaret är i jämförelse med Guds ansträngning och nåd, som är hans del av ansvaret. Å andra sidan, när vi betraktar det faktum att om och om igen miss-lyckades centrala personer i försynen att klara sitt ansvar, kan vi förstå hur extremt svårt det var för dem att uppfylla även denna relativt lilla del.

AVSNITT 3

FÖRUTBESTÄMMELEN AV MÄNNISKOR

Adam och Eva skulle bli mänskliga förfäder, förutsatt att de uppfyllde sitt ansvar att lyda Guds bud att inte äta av frukten. Därför förutsade inte Gud absolut att Adam och Eva skulle bli våra goda förfäder. Samma sak gäller för alla fallna människor: de kan bli de ideala människorna som Gud har bestämt dem att vara först när de fullgör sitt ansvar. Därför förutser Gud inte i absoluta termer vilken typ av människor de faktiskt visar sig vara.

I vilken utsträckning bestämmer Gud en persons öde? Uppfyllandet av Guds vilja genom en individ kräver absolut att hen fullgör sin mission.

Även om Gud förutbestämmer någon för en viss mission, måste därför Guds nittiofem procent ansvar och personens fem procent ansvar uppnås tillsammans innan personen kan slutföra sin givna mission och uppfylla Guds Vilja. Om personen inte fullbordar sitt ansvar, kan hen inte bli den person som Gud har syftat hen att vara.

När Gud till exempel valde Moses förutbestämde Han villkorligen att när Mose uppfyllde sitt ansvar skulle han leda folkets folk till det välsignade landet i Kanaan. – 2 Mos.3:10.

Men när Mose överträdde Guds vilja genom att slå mot stenen två gånger i Kadesh-barnea, misslyckades han. Därför dog Mose innan han nådde sitt slutmål, och Guds avsikt att leda folket till Kanaan blev inte förverkligat. – När Gud valde Judas Iskariot, förutsåg Han villkorligt att Judas skulle vara en lojal lärjunge till Jesus genom att

troget fullgöra sitt ansvar. Men när Judas förlorade sin tro, blev Guds förväntan för honom inte förverkligad, och han slutade som en förrädare. När Gud uppväckte det judiska folket, förutbestämde Gud att de skulle bli förhålligade som den utvalda nationen när de uppfyllde sitt ansvar att tro på och följa Jesus. Men när deras ledare tvingade Jesus till korset, uppstod inte detta förberedda öde utan den judiska nationen skingrades.

– 4:e Mos. 20: 2-13; 27: 13-14

Låt oss nu undersöka Guds förutbestämmelse av centrala personer i återupprättelsens försyn. Syftet med Guds återupprättelses försyn är att helt återställa den fallna världen till den ursprungliga världen som Gud tänkte. Därför, även om tiden för deras frälsning kan skilja sig, är alla fallna människor förutbestämda för att bli frälsta. – // Petr. 3:9.

Men, som var fallet med Guds skapelse, kan Hans frälsningsförsyn – ett åter-skapande arbete – inte slutföras på ett ögonblick. Det börjar från en punkt och expanderar gradvis för att täcka det hela. Därför förutbestämmer Gud först i frälsningens försyn en person som dess *central-person* och kallar honom sedan till en uppgift. Vilka kvalifikationer skall en person ha för att förtjäna en sådan kallelse? Först måste den centrala personen födas i det utvalda folket. Därefter, även bland de utvalda människorna, måste han komma från en förfäders släktlinje med många goda gärningar.

Bland efterkommande av denna enastående härkomst måste han vara utrustad med den erforderliga karaktären. Bland de med den erforderliga karaktären måste han utveckla de nödvändiga egenskaperna under hans tidiga liv. Slutligen utväljer Gud först bland dem som har förvärvat dessa egenskaper, den person som lever i en tid och plats som är mest lämplig för Hans behov.

AVSNITT 4

BIBLISKA VERSER SOM STÖDER DOKTRINEN OM ABSOLUT FÖRUTBESTÄMMELSE

Hittills har vi analyserat de olika frågorna angående förutsägelse.

Låt oss nu åter se på de bibliska verserna vilka verkar föreslå att resultatet av varje ansträngning bestäms av Guds absoluta förutbestämmelse och tolka deras betydelse.

Låt oss börja med följande vers:

Dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, så att Sonen blir den förstfödde bland många bröder. – *Rom. 8:29-30*

Gud, som är allvetande, vet i förväg de som har de kvalifikationer som är nödvändiga för att bli en central person i återupprättelsens försyn. Gud förutsäger dem som Han förutser; därefter uppmanar Han dem att uppfylla försynens mål. Att kalla en person är Guds ansvar, men det ensamt ger inte personen rättfärdigad inför Gud och ges ära. Först när personen fullbordar sitt ansvar efter att ha blivit kallad av Gud är hen rättfärdigad och därefter förhärligad. Guds förutbestämmelse avseende en persons förhärligande är således beroende av att hens del av ansvar fullbordas. Eftersom den bibliska versen inte nämner den mänskliga delen av ansvaret, kan människor misstolka det som att alla saker bestäms enbart av Guds absoluta förutbestämmelse.

Det står skrivet:

Han säger till Mose: Jag ska vara nådig mot den jag är nådig mot och förbarma mig över den jag förbarmar mig över. Det beror alltså inte på människans vilja eller strävan utan på Guds barmhärtighet. – *Rom. 9: 15-16*

Som det förklarades ovan, förutbestämmer och utväljer Gud endast den som är mest lämpad att uppfylla syftet med återupprättelsens försyn. Det är Guds rätt att välja en person och ha barmhärtighet eller medkänsla med honom/henne; Det beror inte alls på mänsklig vilja eller mänsklig ansträngning. Denna vers skrevs för att betona Guds kraft och nåd.

Paulus skrev också:

Har inte krukmakaren den rätten över leran att av samma klump göra ett kärl för hedrande ändamål och ett annat för mindre hedrande? – *Rom. 9:21*

Det har förklarats att Gud gav människorna en del av ansvaret som villkoret på vilket Han kunde älska dem mer än något annat i skapelsen. Guds avsikt att ge detta villkor var att göra dem värdiga att vara skapelsens herrar genom att få dem att ta efter hans kreativa natur. Men människorna bryter själva mot detta tillstånd och föll. De som vägrar, har blivit lämpliga att kasseras. I ett sådant tillstånd har fallna människor ingen anledning att klaga, oavsett hur Gud kan behandla dem. Det här är vad denna vers visar oss.

Det står skrivet att Gud älskade Jakob och hatade Esau även när de fortfarande var inuti sin mors livmoder och inte hade gjort varken gott eller ont. Gud gynnade en och missgynnade den andra och berättade för Rebecka att "den äldre ska tjäna den yngre". – *Rom. 9:10-13*

Vad var orsaken till denna favorisering? Gud gynnade den ena över den andra för att skapa en viss riktning i återupprättelsens försyn.

Trots att ytterligare detaljer kommer att diskuteras nedan – Jfr. Påtagliga fundamentet 3.2. gav Gud Isak tvillingsöner, Esau och Jakob, med avsikt att få dem att stå i Kain och Abels positioner. De skulle skapa de villkor av gottgörelse som krävdes för att uppnå Hans vilja att återfå den äldre broderns födelse rätt, som förlorades när Kain dödade Abel i Adams familj. Gud hade för avsikt att förverkliga denna vilja genom att få Jakob (i Abels position) att vinna över sin äldre bror Esau (i Kains position). Eftersom Esau stod i Kains position, "hatades han" av Gud. Eftersom Jakob var i Abels position kunde han ta emot Guds kärlek.

Ändå, om Gud till slut skulle gynna eller missgynna dem berodde på huruvida de hade fullgjort sitt givna ansvar eller inte. Eftersom

Esau lydigt förenade sig med Jakob kunde han faktiskt stiga ovanför sitt tidigare tillstånd att vara hatad av Gud och ta emot Guds kärleks välsignelse lik Jakobs. Omvänt, även om Jakob ursprungligen var i ett tillstånd att ta emot Guds hjälp, skulle han ha upphört att ta emot den om han misslyckats i sitt ansvar.

Människor som Jean Calvin har föreslagit läran om absolut och fullständig förutbestämmelse, vilket är allmänt accepterad även i vår tid. De har hållit fast vid en sådan doktrin därför de felaktigt trodde att Guds Viljas fullbordan endast beror på Guds kraft och arbete. De var okunniga om det sanna förhållandet mellan Guds del av ansvaret och den mänskliga delen av ansvaret i uppfyllandet av syftet med återupprättelsens försyn.

Del 1 Kapitel 7

Kristologi

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text, blå viktig, gul mindre viktig

För fallna människor som söker frälsning, kanske de viktigaste frågorna bland de många som de måste lösa berör Kristologi. Frågor som faller inom dess omfattning inkluderar Treenigheten, som handlar om förhållandet mellan Gud, Jesus och den Helige Anden, liksom återfödelse och förhållandet mellan Jesus, den Helige Anden och fallna människor.

Fram till idag har dispyterna kring dessa problem aldrig klart avgjorts. Följaktligen kvarstår stor förvirring i kristen doktrin och sättet att tro. Nyckeln till att förstå dessa frågor är genom att förstå människors ursprungliga värde. Vi ska först diskutera denna fråga som en grund för att svara på andra frågor om Kristologi.

AVSNITT 1

VÄRDET AV EN PERSON SOM HAR FÖRVERKLIGAT SKAPESENS SYFTE

Låt oss diskutera värdet på en person som har förverkligat skapelsens syfte det vill säga värdet av Adam eller Eva i fullkomlighet. Vi kan förstå en sådan persons värde ur flera aspekter.

För det första liknar förhållandet mellan Gud och en helt mogen person förhållandet mellan de tvåfaldiga egenskaperna.

Människor skapades med sinne och kropp i likhet med de tvåfaldiga egenskaperna hos Gud. – *Jfr. Skapelsen 1.1*

På liknande sätt kan förhållandet mellan Gud och en person som har uppnått individuell fullkomlig karaktär jämföras med det mellan tvåfaldiga egenskaperna hos en person, det vill säga mellan sinne och kropp.

Precis som kroppen är skapad i likhet med det osynliga sinnet till vara dess påtagliga objektpartner, skapas en människa i likhet med den okroppsliga Gud att vara Hens påtagliga objektpartner.

På samma sätt som det finns oskiljaktig enhet mellan sinnet och kroppen hos en sann person som är centrerad på Gud, finns det oskiljaktigt enighet mellan Gud och en sann person som tillsammans bildar en Fyra positioners grundval. I det tillståndet upplever personen Guds hjärta som sin egen verklighet. Genom att ha en fullt mogen personlighet, blir en sådan person ett Guds tempel, i vilket Gud ständigt kan bo och personen kommer att äga en gudomlig natur. - *1 Kor. 3:16; Jfr. Skapelsen 3.2*

Jesus talade om detta tillstånd av fullkomlighet, genom att säga: "Var alltså fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig" - *Matt. 5:48.*

Således ser vi det som en person som har förverkligat skapelsens syfte antar ett gudomligt värde, jämförbart med Gud.

För det andra, låt oss betrakta värdet av en människa ur perspektivet av det syfte som hen skapades för.

Gud skapade människan för att dela glädje med dem. Varje människa har en unik individuell karaktär. Oavsett hur många miljarder människor som är födda på jorden, kommer inga två någonsin att ha exakt samma personlighet.

Varje person är Guds påtagliga objektpartner som manifesterar en unik aspekt av Guds tvåfaldiga karaktärer. Därför är den personen den enda i hela universum som kan stimulera den speciella aspekten av Guds natur att ge Hen glädje. – *Jfr. Skapelsen 3:2.* Varje person som har uppfyllt syftet med skapelsen är således en unik existens i kosmos.

Vi kan därmed bekräfta sanningen i Buddhas ordstäv, "I himlen och på jorden är jag ensam den ärade." – Buddhas första ord efter hans födelse. Ch'ang A-han ching, T 1.1.4c1-2; Mah-apad-ana Suttanta, D-igha-nik-aya ii.15.

För det tredje, låt oss bedöma värdet av en människa baserat på hans förhållande till universum, som förtydligats i Skapelsens princip.

En person som har fullgjort skapelsens syfte kan styra hela universum. – *1 Mos. 1:28.* Hen har både ande och kött, hen kan styra andevärlden med sitt andliga jag och den fysiska världen med sitt fysiska jag. Med människor som agerar som medlare, går de två världarna in i en ömsesidig relation och formar ett förenat kosmos som komplett objektpartner till Gud.

Vi har genom Skapelsens princip lärt oss att universum är den påtagliga utvecklingen av de mänskliga tvåfaldiga egenskaperna. En persons ande inkapslar alla delar i andevärlden medan hans kött inkapslar alla element från den fysiska världen. En person som har fullbordat skapelsens syfte innesluter kärnan av allt i kosmos. Det är därför som en människa kallas ett mikrokosmos av universum. Av dessa skäl har en människa värdet av hela kosmos.

Vi kan således förstå Jesu uttryck i ett nytt ljus, "För vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?" - *Matt. 16:26.*

Antag att det finns en perfekt maskin, vars alla delar är de enda av sitt slag i världen, och det finns inget sätt att antingen anskaffa eller tillverka en ersättare för någon av dem. Oavsett hur liten eller obetydlig en enda del må vara, är dess värde ändå lika med hela

maskinens. På samma sätt är en helt mogen person unik i hela universum. Oavsett hur obetydlig hen kan tyckas vara är hens värde likvärdigt med hela skapelsen.

AVSNITT 2

JESUS OCH DEN PERSON SOM HAR FÖRVERKLIGAT SKAPESENS SYFTE

2.1 FULLKOMNADE ADAM, JESUS OCH ÅTERUPPRÄTTELSEN AV LIVETS TRÄD

Mänsklig historia är historien om återupprättelsens försyn. Dess mål är att förverkliga himmelriket på jorden när vid historiens slut det Livets träd som förlorades i Edens lustgård kommer att återfås. - *Upp. 22:14; 1 Mos. 3:24.*

Vi kan förstå sambandet mellan fullkomlig Adam och Jesus genom att jämföra Livets träd i Edens lustgård med det Livets träd som skall återupprättas under de yttersta dagarna.

Som diskuterades tidigare - Jfr. Syndafallet 1.1.1, om Adam fullt ut hade förverkligat skapelsens ideal, skulle han ha blivit Livets träd och likaså alla hans efterkommande skulle ha blivit Livets träd. Men Adams fall blockerade Guds vilja, och alltsedan dess har den fallna mänskligheten hoppats att återupprättas som Livets träd. - *Ordspr. 13:12; Upp. 22:14*

Eftersom en fallen person aldrig helt kan återupprätta sig som ett Livets träd genom egen insats, måste en man som har fullbordat

skapelsens ideal komma som Livets träd och inympa alla människor i sig själv. Jesus är det här Livets träd som skildras i Bibeln.

Om Adam hade förverkligat idealet av fullkomlighet som symboliseras av Livets träd i Edens lustgård och Jesus, som symboliseras av Livets träd i Uppenbarelseboken, skulle vara identiska i betydelsen av att ha förverkligat skapelsens syfte. Som sådana skulle de ha samma värde.

2.2 JESUS, MÄNNISKOR OCH UPPFYLLANDET AV SKAPELSENS SYFTE

Låt oss jämföra Jesu värde med det hos en person med fullkomlig individuell personlighet. Med hänsyn till skapelsens syfte är en fullkomligt vuxen fullkomlig så som Gud är fullkomlig.
- Matt. 5:48

Med samma gudomliga natur som Guds har hen oändligt värde. Eftersom Gud är en evig varelse, måste en person som skapas för att bli hans inkarnerade objektpartner i fullkomlighet ha ett evigt liv.

En fullkomligt mogen person är unik i hela kosmos. Dessutom eftersom hen är herren i hela den naturliga världen, som inte kan uppnå fullkomligt värde utan hen, har hen kosmiskt värde. Det finns inget större värde än det för en person som har förverkligat skapelsens ideal. Detta är värdet hos Jesus, som helt säkert uppnådde det högsta möjliga värdet.

Den konventionella kristna tron på Jesu gudomlighet är välgrundad i bemärkelsen att Jesus, som en fullkomlig människa, är helt och hållet en med Gud. Att hävda att Jesus är inget annat än en man som har fullbordat skapelsens syfte, försämrar inte det minsta värdet av Jesus. Faktum är att Skapelsens princip upphöjer det verkliga värdet av alla människor som uppfyller skapelsens syfte till en nivå som är jämförbar med Jesus.

Låt oss nu undersöka några bibliska skriftställen som stöder tanken att Jesus är en man som har uppfyllt syftet med skapelsen. Det står skrivet:

"Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor: människan Kristus Jesus." - *1 Tim. 2:5*

"Liksom de många stod som syndare genom en enda människas [Adams] olydnad, så ska också de många stå som rättfärdiga genom den endes [Jesu] lydnad." - *Rom. 5:19*

"Eftersom döden kom genom en människa [Adam], kom också de dödas uppståndelse genom en människa [Jesus]." – *1 Kor. 15:21*

"Han har bestämt en dag där han kommer att döma världen i rättfärdighet av en man som han har utsett." – *Apg. 17:31*.

Bibeln visar tydligt att Jesus är en människa. Framför allt skulle han komma som en människa därför att han skulle bli den Sanna föräldern som kan ge pånyttfödelse till människor.

2.3 ÄR JESUS GUD SJÄLV?

När Filippus bad Jesus att visa honom Gud, svarade Jesus: "Så länge har jag varit hos er, och du har inte lärt känna mig, Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du säga: Visa oss Fadern?" – *Joh. 14:9-10*

Det står skrivet om Jesus: "Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte."

– *Joh. 1:10*. Jesus sa också: "Jag säger er sanningen: Jag Är, innan Abraham fanns." – *Joh. 8:58*

Baserat på dessa bibliska verser har många kristna trott att Jesus är Gud, Skaparen.

Jesus kan mycket väl kallas Gud eftersom han som en man som har förverkligat skapelsens syfte och som lever förenad med Gud har en gudomlig natur. Ändå är han inte Gud själv. Förhållandet mellan Gud och Jesus kan betraktas som analogt med förhållandet mellan sinnet och kroppen. Eftersom kroppen är den påtagligaste

partnern till sinnet, liknar sinnet och agerar i enighet med sinnet, kan det sägas vara sinnets andra jag; men det är inte sinnet själv. Analogt, eftersom Jesus är en med Gud och inkarnationen av Gud, kan han förstås vara likt Guds andra jag; men han är inte Gud.

Det är sant att den som har sett Jesus kan sägas ha sett Gud, men Jesus menade inte med att säga detta att han var Gud själv. Bibeln talar om Jesus, som "Ordet som blev kött." – *Joh. 1:14* Denna vers betyder att Jesus är inkarnationen av Ordet; det vill säga en man i vilken Ordet får liv. Vi läser att allting skapades genom Ordet, och vidare, att världen skapades genom Jesus. – *Joh. 1:3, 10* Därför kan Jesus sägas vara skaparen. För att förstå vad dessa verser betyder tänk på att universum enligt Skapelsens princip är det påtagliga utvecklingen av den inre naturen och den yttre formen av en fullkomlig människa.

Alla beståndsdelar i universum inkapslas i en helt mogen person och resonerar i harmoni omkring honom. I detta avseende kan man säga att universum skapades genom en fullkomlig människa. Dessutom ville Gud att mänskligheten skulle vara medskapare och herrar i den naturliga världen genom att utrusta dem med Skaparens karaktär och kraft; dessa skall förverkligas, när de uppnår fulländning genom fullbordandet av sitt ansvar. Från detta perspektiv är dessa verser förenliga med vår förståelse av Jesus som mannen som har uppfyllt skapelsens syfte; men de betyder inte att Jesus är Skaparen själv.

Jesus sa också: "Jag Är, innan Abraham fanns." – *Joh. 8:58* Jesus kom ur Abrahams släktlinje. Men med hänsyn till återupprättelsens försyn är Jesus som en förfader till Abraham, eftersom han är den som erbjuder pånyttfödelse till all mänsklighet i position av deras första förfader. Vi borde förstå att Jesus inte genom detta menade att säga att han är Gud själv. På jorden var Jesus en man som inte skiljde sig från någon av oss förutom att han var utan ursprungliga synden. Även i andevärlden, där han har bott efter sin uppståndelse, lever Jesus som en ande, liksom hans lärjungar. Den enda skillnaden mellan dem är att Jesus är en gudomlig ande som avger strålande ljus medan hans lärjungar är livsandar återspeglar det ljuset.

Det står skrivet att Jesus sedan hans uppståndelse "vädjar för oss inför Gud" - *Rom. 8:34*, så som han gjorde medan han var på jorden. – *Luke 23:34*.

Om Jesus var Gud, hur kunde han vädja för oss inför sig själv? Dessutom kallade Jesus Gud "Fader", vilket visade att han inte var Gud själv. – *Joh. 17:1* Om Jesus var Gud, hur kunde han bli frestad av satan, som Jesus blev? Vi kan dra slutligen bestämt se att Jesus inte var Gud själv utifrån de ord som han uttalade på korset, "Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?" - *Matt. 27:46*

AVSNITT 3

JESUS OCH FALLNA MÄNNISKOR

En fallen person har ingenting av värdet av en sann person som har fullbordat skapelsens syfte. Snarare har han fallit till en så låg status att han ser upp till änglarna, som skapades för att vara hans underordnade. Å andra sidan, eftersom Jesus kom med det fulla värdet av en sann person som har fullgjort syftet med skapelsen, "allt har han lagt under hans fötter." – *1 Kor. 15:27*

En fallen person med ursprunglig synd är fläckad av det tillstånd genom vilket satan kan attackera honom. Å andra sidan hade Jesus, som inte hade någon ursprunglig synd, inget villkor i sig för att satan skall kunna invadera honom. En fallen person kan inte förstå djupet av Guds vilja och hjärta. Han kan högst uppfånga en glimt av dem. Däremot förstod Jesus inte bara Guds vilja och hjärta, utan han upplevde också Guds hjärta som sin egen verklighet i sitt dagliga liv.

En person har praktiskt taget inget av sitt ursprungliga värde så länge som hen är i det fallna tillståndet. Om hen däremot skulle bli pånyttfödd andligt och fysiskt genom Jesus, den sanna föräldern

och bli hans barn renade från den ursprungliga synden, skulle hen återställas som en sann person som har fullkomnat skapelsens syfte, som Jesus Kristus själv.

Hens förhållande med Jesus skulle då vara som ett barns mänskliga förhållande med sin förälder. Trots att deras förhållande kommer att behålla den vertikala ordningen av förälder och barn, skiljer sig åtminstone inte deras ursprungliga värden. Således är Kristus kyrkans huvud - *Efes. 1:22*, och vi är hans kropp och lemmar. – *1 Kor. 12:27* Jesus är huvudtemplet och vi är småtemplen. Jesus är vinstocken, och vi är grenarna. – *Joh. 15:5*. Vi, de vilda olivskotten, som skall inympas i Jesus, det sanna olivträd, - *Rom. 11:17*, innan vi själva kan bli sanna olivträd.

Följaktligen kallade Jesus oss "mina vänner", - *Joh. 15:14* och det står skrivet att "vi ska bli lika honom, för då får vi se honom sådan han är". – *1 Joh. 3:2*.

Jesus är ensam "första frukten" men vid hans återkomst kommer vi som tillhör Kristus att vara nästa.

AVSNITT 4

PÅNYTTFÖDELSE OCH TREENIGHET

Treenighetsläran har förblivit en av de mest mystiska inom kristen teologi. Vidare behöver den relaterade doktrinen, även om det tydligen är uppenbart för alla, ha en djupare förklaring. Vi kommer att undersöka dessa doktriner i detta avsnitt.

4.1 PÅNYTTFÖDELSE

4.1.1 JESUS OCH DEN HELIGA ANDEN OCH DERAS MISSION ATT GE PÅNYTTFÖDELSE

Jesus berättade för Nikodemus: "Jag säger dig sanningen: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." – Joh. 3:3

Återfödelse betyder att man föds en andra gång. Varför måste fallna människor födas på nytt?

Om Adam och Eva hade förverkligat skapelsens ideal och blivit mänsklighetens Sanna föräldrar, skulle de ha fött barn utan ursprunglig synd och bildat himmelriket på jorden. Men Adam och Eva föll och blev onda föräldrar, som förökade onda barn som skapade detta helvete på jorden. Så som Jesus berättade för Nikodemus, kan fallna människor inte se Guds rike, såvida de inte först föds på nytt - som barn utan ursprunglig synd.

Vi kan inte födas utan föräldrar. Vem är då den goda föräldern som vi kan bli födda genom igen, renad från den ursprungliga synden och kunna komma in i Guds rike?

Föräldrar som har ursprunglig synd kan inte föda goda barn utan ursprunglig synd. Visst är det omöjligt att hitta syndfria föräldrar bland fallen mänsklighet. Dessa föräldrar måste komma ner från himlen. Jesus var föräldern som kom från himlen. Han kom som den sanna fadern för att ge återfödelse till en fallen mänsklighet, omvandla dem till goda barn, grundligt renade från sin ursprungliga synd och kunna bygga himmelriket på jorden.

Därför står det skrivet i Bibeln: "genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp" - 1 Pet. 1:3. Jesus kom som den sanna fadern som Adam hade misslyckats bli. Av denna anledning talar Bibeln om honom som "den sista Adam" och "den eviga fadern." – 1 Kor. 15:45; Jes. 9:6

Men en far kan inte ensam föda barn. Det måste finnas en sann moder, liksom en sann fader, för fallna barn att kunna födas som goda barn. Den Helige Anden kom som den Sanna modern.

Det var därför Jesus berättade för Nikodemus att ingen kan komma in i Guds rike utan att hen är född på nytt genom den Helige Ande. – Joh. 3:5

Det finns många som har tagit emot uppenbarelsen att den Helige Anden är feminin. Detta beror på att den Helige Ande kommer som den Sanna mor eller nya Eva. Eftersom den Helige Ande är den kvinnliga aspekten av gudomlighet, utan att hon tar emot henne kan vi inte stå inför Jesus som hans brudar. Som feminin varelse, tröstar och rör den Helige Anden vid människornas hjärtan. - Rom. 5:5; Joh. 14:26-27; Apg. 9:31.

Den avskärmer människors synd och försonar därmed synden som Eva begick.

Jesus, den maskuline Herren, verkar i himlen (yang), medan den Helige Ande, hans kvinnliga motsvarighet, arbetar på jorden (yin).

4.1.2 JESUS OCH DEN HELIGE ANDE OCH DEN TVÅFALDIGA NATUREN HOS LOGOS

Logos är grekiska för "rationell princip" eller "Ordet."

Bibeln indikerar att Logos är en objektpartner till Gud - Joh. 1.1, som är engagerade i en ömsesidigt samband med Hen. Eftersom Gud, subjektpartnern till Logos, existerar med tvåfaldiga karaktärer, måste Logos som hans objektpartner också bestå av tvåfaldiga karaktärer. Om Logos var utan tvåfaldiga karaktärer skulle alla saker som gjordes genom det – Joh. 1:3, inte vara sammansatta av tvåfaldiga karaktärer. **Adam och Eva, de förkroppsligade objektpartnerna av Gud som avbild, skapades separat ur de tvåfaldiga karaktärerna hos Logos.**

– Jfr. Skapelsen 1.1

Om Adam som en man hade förverkligat skapelsens ideal och blivit Livets träd och haft Eva som en kvinna som förverkligat skapelsens ideal och uppfyllt Kunskapens träd på gott och ont, skulle de tillsammans ha stått **som Sanna Föräldrar** för mänskligheten. De skulle ha uppfyllt Guds tre stora välsignelser och etablerat Guds rike på jorden. I stället **eftersom de föll blev denna värld ett jordiskt helvete.** Därför kom Jesus som den andra Adam, för att ge **pånyttfödelse till fallna människor, - 1 Kor. 15:45 den mänskliga**

frälsaren, med missionen som symboliseras av Livets träd - Upp. 22:14. Om det var så, borde det inte även ha kommit människans Sanna mor, - Upp. 22:17 den andra Eva med missionen symboliserad av Kunskapens träd på gott och ont? Den som har kommit som Sanna mor för att ge återfödelse till fallna människor är den Helige Ande.

4.1.3 ANDLIG PÅ NYTTFÖDELSE GENOM JESUS OCH DEN HELIGE ANDE

Nytt liv föds genom föräldrars kärlek. När vi tror på Jesus som Frälsaren genom den Helige Andens inspiration - 1 Kor. 12:3, mottar vi kärleken till de andliga Sanna föräldrarna, som genereras genom givande och mottagande mellan Jesus, som den andliga Sanna fadern och Helige Anden, den andliga, sanna modern. Genom denna kärlek genomsyrar det nya livet oss, och våra andar pånyttföds som nya jag. Detta är andlig pånyttfödelse.

Men eftersom människorna föll både andligt och fysiskt, måste de renas från den ursprungliga synden genom att åter bli födda både andligt och fysiskt. Kristus måste återvända till jorden för att ge fysisk frälsning till mänskligheten som ska förverkligas genom vår fysiska pånyttfödelse.

4.2 TREENIGHETEN

Enligt Skapelsens princip så fullbordas Guds skapelses syfte baserat på Fyra positioners grundval, som upprättas genom att uppfylla de tre objektets syften genom ursprung-delning-förening. För att uppfylla skapelsens syfte, står Jesus och den Helige Ande inför Gud som objektpartner som separat uppenbarar Guds egenskaper. De förenas genom givande och tagande med varandra med Gud som centrum och bildar Fyra positionernas grundval. Så

blir Gud, Jesus och Helige Ande en och denna enhet bildar treenigheten.

Ursprungligen var Guds syfte att skapa Adam och Eva att forma treenigheten genom att fostra dem för att vara människans sanna föräldrar förenade i harmonisk enhet som man och hustru centrerade på Gud i en Fyra positioners grundval.

Om Adam och Eva inte hade fallit, utan hade bildat denna treenighet med Gud och blivit de Sanna föräldrarna som kunde föröka sig genom många barn, skulle deras efterkommande också bli goda män och hustrur med Gud som centrum för deras liv. Varje par skulle således ha bildat en treenighet med Gud. Himmelriket på jorden som uppfyller Guds tre stora välsignelser skulle ha förverkligats på den tiden. Men istället, när Adam och Eva föll, bildade de fyra positioner med satan som centrum; Med andra ord bildade de en fallen treenighet med satan. Deras efterkommande har också fortsatt att bilda treenigheter med satan och på så sätt byggt ett korrupt och omoraliskt samhälle.

Alltsedan fallet har Gud arbetat för den dag då han kunde ge pånyttfödelse till människor och gå med dem i treenigheter med Sig själv. För detta ändamål hade Gud för avsikt att fostra Jesus och hans brud som andra Adam och Eva för att bli människans sanna föräldrar. Men den uppståndna Jesus och den Helige Ande i enighet med Gud kunde endast bilda en andlig treenighet. De kunde bara uppfylla missionen av andliga Sanna föräldrar. Således har Jesus och den Helige Ande givit andlig pånyttfödelse till troende som sina andliga barn och återupprättat dem som andliga treenigheter.

Kristus måste återvända i köttet och finna sin Brud. De kommer att bilda jorden en perfekt treenighet med Gud och bli Sanna föräldrar både andligt och fysiskt. De kommer att ge fallna människor återfödelse både andligt och fysiskt, avlägsna deras ursprungliga synd och göra det möjligt för dem att bygga treenigheter på jorden med Gud som centrum.

När fallna människor är återupprättade till den punkt där de kan etablera sanna fyra positioner grundade på Gud, kommer de äntligen att kunna bygga himmelriket på jorden där Guds tre stora välsignelser är uppfyllda.

Del 2

Introduktion

Återupprättelsen

Kommentar: *Principerna* = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

Återupprättelsens försyn syftar på Guds verk att återupprätta människor till vårt ursprungliga, ofallna tillstånd så att vi kan uppfylla Skapelsens syfte.

Som diskuterats i del I, föll människor från toppen av tillväxtstadiet och har hållits under satans herravälde alltsedan dess.¹ För att återupprätta människor arbetar Gud för att skära av satans inflytande.

Ändå, som förklarades i Kristologi måste vi ha den ursprungliga synden borttagen innan vi kan bryta satans band och återupprättas till tillståndet före syndafallet. Detta är möjligt först när vi föds på nytt genom Messias, den Sanne föräldern. För att ytterligare förklara: vi behöver först gå igenom en väg för att avskilja satan från oss själva. Vi gör detta för att återupprätta oss själva till den andliga nivå som Adam och Eva hade uppnått före syndafallet – toppen av tillväxtstadiet. På detta fundament skall vi ta emot Messias och återfödas, och därigenom bli helt återupprättade till människornas ursprungliga tillstånd före syndafallet. Slutligen, genom att följa Messias, bör vi fortsätta vår tillväxt till mognad där vi kan uppfylla skapelsens syfte.

Eftersom återupprättelsens försyn är Guds åter-skapande verk, som har som mål att uppfylla skapelsens syfte, genomför Gud denna försyn i enlighet med Hens princip. I vägen av återupprättelsens

försyn kallas denna princip principen om Återupprättelse.

Låt oss studera hur återupprättelsens försyn skall fullbordas.

1. jfr. Skapelsen 5.2.1; Syndafallet 4.1

PRINCIPEN OM ÅTERUPPRÄTTELSE GENOM GOTTGÖRELSE

1.1 ÅTERUPPRÄTTELSE GENOM GOTTGÖRELSE

Innan vi diskuterar principen om återupprättelse genom gottgörelse, måste först förstå i vilken position, på grund av syndafallet, som människor kom att stå relation till både Gud och satan. Om de första människornas förfäder inte hade fallit utan hade uppnått fullkomlighet och blivit ett i hjärtat med Gud, då skulle de ha levt i relation till endast Gud.

Men på grund av sitt fall förenade de sig i ett blodsläktskap med satan, vilket tvingade dem att ta itu med honom också. Omedelbart efter Fallet, när Adam och Eva hade den ursprungliga synden men ännu inte hade begått några efterföljande goda eller onda gärningar, befann de sig i en *mellanposition* – en position mellan Gud och satan där de relaterar till båda.

Som en konsekvens är alla deras ättlingar också i en mellanposition. Ta till exempel en person i den fallna världen som inte tror på Jesus men lever ett samvetsgrant liv. Så länge som hen lever ett dygdigt liv, kan satan inte dra hen in i helvetet; men Gud kan inte heller föra hen till Paradiset så länge hen inte tror på Jesus. Hens ande ligger kvar i mitten. Hens ande hamnar i en mellanregion av andevärlden som varken är Paradis eller helvete.

Hur avskiljer Gud satan från fallna människor som står i mellanpositionen? Satan relaterar till dem på grundval av sin anknytning med dem genom släktskap. Därför, tills människor skapar ett villkor genom vilken Gud kan göra anspråk på dem som Sin egna, finns det inget sätt för Gud att återupprätta dem till den himmelska sidan. Å andra sidan, så erkänner satan att Gud är människors skapare.

Om inte satan finner något villkor genom vilket han kan attackera en fallen person, kan han inte heller godtyckligt kräva hen för sin sida. Därför kommer en fallen person att gå till Guds sida om hen skapar goda villkor och till satans sida om hen skapar onda villkor.

Till exempel när Adams familj befann sig i mitten, instruerade Gud barnen, Kain och Abel, att offra så att de skulle kunna komma i en position där Gud kunde arbeta genom sin försyn med dem. Men eftersom Kain dödade Abel skapades villkoret som istället lät satan göra anspråk på dem.

Gud sände Jesus till fallna människor för att de skulle kunna stå på Guds sida genom att tro på honom (Jesus).

Tyvärr, när han kom, förkastade många honom och stannade kvar på satans sida. Detta är anledningen till att Jesus är både Frälsaren och domens Herre.

Vad är då meningen med återupprättande genom gottgörelse? När någon har förlorat sin ursprungliga position eller tillstånd måste hen göra något villkor för att återupprättas till den. Upprättandet av sådana villkor av återbetalning kallas *gottgörelse*.

Till exempel för att återupprätta förlorat rykte, position eller hälsa, måste man anstränga sig eller betala rätt pris.

Anta att två människor som en gång älskade varandra blir ovänner; de måste skapa något villkor för försoning inför kärleken som de tidigare haft kan återupplivas. På samma sätt är det nödvändigt för människor som har fallit från Guds nåd till korruption att uppfylla något villkor innan de kan återupprättas till sin verkliga status.

Vi kallar denna process för att återupprätta den ursprungliga positionen och tillståndet genom att skapa villkoren för *återupprättande genom gottgörelse*, och vi kallar villkoret ett *gottgörelsevillkor*. Guds verk att återupprätta människor till deras sanna, ofallna tillstånd genom att de förverkligar gottgörelsevillkor kallas *försynen av återupprättande genom gottgörelse*.

Hur förhåller sig ett gottgörelsevillkor i jämförelse med värdet av vad som gick förlorat? Vi kan svara genom att lista följande tre typer av gottgörelsevillkor.

Det första är att uppfylla ett villkor av lika gottgörelse. I det här fallet, uppnås återupprättelse genom att ställa upp ett villkor av gottgörelse till ett pris lika med värdet av det som gick förlorat när man avvek från den ursprungliga positionen eller tillståndet. Återbetalning- eller kompensation är av denna typ.

Bibelversen "liv för liv, öga för öga, tand för tand,"² avser denna typ av gottgörelsevillkor.

Den andra är att skapa ett villkor av lägre gottgörelse. I det här fallet, uppnås återupprättelse genom att skapa ett villkor av gottgörelse till ett pris mindre än värdet av det förlorade.

Till exempel när någon är skyldig en enorm skuld, om borgenären visar god vilja att förlåta en del av skulden, då kan gäldenären betala tillbaka mindre än det totala beloppet och ändå fortfarande täcka hela skulden. Det utmärkta exemplet på detta är återlösning genom korset. Bara genom att uppfylla ett litet gottgörelsevillkor av tron på Jesus, får vi frälsningens mycket större nåd, som ger oss rätt att delta med Jesus i samma uppståndelse. Genom att göra gottgörelsevillkoret för dop i vatten kan vi bli andligt pånyttfödda genom Jesus och den helige Ande. Genom att dessutom ta en bit bröd och en kopp vin vid nattvardens sakrament, vi får den dyrbara nåden att ta del av Jesu kropp och blod.

Allt detta är exempel på villkor för lägre gottgörelse.

Det tredje är att ställa ett villkor för större gottgörelse. När en person har misslyckats med att uppfylla ett villkor om lägre gottgörelse måste hen skapa ytterligare ett gottgörelsevillkor för att återgå till det ursprungliga tillståndet, denna gång till ett pris som är högre än det första. Till exempel, eftersom Abraham gjorde ett misstag när han offrade duvorna, geten, väduren och kvigan blev han tvungen att uppfylla ett villkor av större gottgörelse för att rätta till sitt misstag. Gud bad alltså honom att offra sin ende son Isak. På Moses tid, när israeliterna inte trodde på Guds löfte under sina fyrtio

dagar av spioneri i Kanaans land, var de tvungna att uppfylla ett villkor av större gottgörelse genom att vandra i öknen i fyrtio år, beräknat som ett år för varje dag av det misslyckade spionuppdraget. ³

Varför är ett villkor om större gottgörelsevillkor nödvändigt när ett gottgörelsevillkor ställs upp för andra gången? Närhelst en central person i Guds försyn gör ett andra försök att uppfylla ett gottgörelse-villkor, måste hen uppfylla inte bara gottgöra sitt eget ouppfyllda villkor; dessutom måste hen göra återbetalning för de människornas misslyckanden som kom före honom.

Låt oss därefter studera metoden för att uppfylla villkoren för gottgörelse. För att någon skall återupprättas till den ursprungliga position eller tillståndet från vilken hen föll, måste hen skapa ett gottgörelsevillkor genom att omvända förloppet av misstaget.

Till exempel för att det utvalda folket hånade Jesus och sände honom till korset, för att bli frälst och återupprättade till den ursprungliga positionen av Guds utvalda måste det utvalda folket gå en motsatt väg: älska Jesus och villigt bära korset för hans skull. ⁴ Detta är anledningen till kristendomen blev en martyreligion.

Dessutom orsakade människor enorm sorg för Gud genom att kränka Hens vilja och falla. För att återupprätta detta genom gottgörelse måste vi försöka återta vår rena, ursprungliga natur och trösta Guds hjärta genom att leva i lydnad till Guds vilja. På samma sätt, eftersom den första Adam övergav Gud, hamnade hans ättlingar i satans barm. Följaktligen, för att Jesus, den andre Adam, skulle kunna ta människor ur satans sköte och återlämna dem till Gud, måste han tillbe och ära Gud även efter att ha blivit övergiven av Hen. Detta är den komplicerade orsaken bakom Guds övergivande av Jesus på korset. ⁵ Slutligen, ålägger en nations lagar straff på brottslingar med syftet att fastställa de gottgörelsevillkor som är nödvändiga för att upprätthålla ordning i samhället.

Vem ska skapa gottgörelsevillkor? Tidigare fick vi veta att människor borde ha blivit fullkomliga genom att uppfylla sitt ansvar;

de skulle då ha haft befogenhet att döma till och med änglar. Ändå misslyckades de första mänskliga förfäderna i sitt ansvar och föll därmed till det tillstånd där de dominerades av satan. För att fly från satans herravälde och bli återupprättade till det tillstånd där vi styr över honom måste vi själva uppfylla de nödvändiga gottgörelsevillkoren som vår del av ansvaret.

3. Num. 14:34

4. Lukas 14:27

5. Matt. 27:46

1.2 FUNDAMENTET FÖR MESSIAS

Messias kommer som mänsklighetens Sanna förälder eftersom bara han kan ta bort den ursprungliga synden genom att återföda mänskligheten, född av fallna föräldrar.⁶ För att fallna människor skall återupprättas till sitt ursprungliga tillstånd, måste vi ta emot Messias. Innan vi kan ta emot Messias måste vi dock först skapa *fundamentet för Messias*.

Vilka gottgörelsevillkor krävs för att skapa fundamentet för Messias? För att svara på denna fråga måste vi först förstå hur Adam skulle ha förverkligat skapelsen syfte och hur han misslyckades med att göra det, eftersom villkoret för gottgörelse skapas genom att omvända förloppet för avvikelsen från den ursprungliga vägen.

För att Adam skulle förverkliga skapelsen syfte var det meningen att han skulle uppfylla två villkor. Först borde Adam ha upprättat *trons fundament*. Personen som lade denna grund var Adam själv. Villkoret för att upprätta denna grund var att strikt hålla sig till Guds bud att inte äta av frukten på Kunskapens träd på gott och ont. Genom att uppfylla detta villkor skulle Adam ha gått igenom en bestämd tillväxtperiod, vilket var den tid han fick för att uppfylla sin del av ansvaret.

Denna period representerar vissa tal av försynsmässig betydelse. Därför kan tillväxtperioden ses som en period för att uppfylla vissa tal.

Det andra villkoret som Adam skulle uppfylla för att förverkliga skapelsens syfte var att etablera det *påtagliga fundamentet*. På en orubblig grund av tro skulle Adam sedan bli ett med Gud och därigenom etablera påtagliga fundamentet. Detta betyder att han skulle ha blivit den perfekta inkarnationen av Ordet ⁷ med fullkomlig karaktär, som uppfyller Guds första välsignelse.

På detta sätt, om han inte fallit, skulle Adam ha fullbordat skapelsens syfte. För att en fallen person ska lägga fundamentet för Messias, måste hen genomgå en liknande väg: att först upprätta trons fundament och sedan påtagliga fundamentet.

6. jfr. Kristologi 4.1.1

7. Johannes 1:14

1.2.1 TRONS FUNDAMENT

Eftersom Adam inte lydde Guds ord och föll, kunde han inte upprätta trons fundament. Därför kunde han inte heller bli den perfekta inkarnation av Ordet eller fullborda skapelsens syfte.

För att återupprätta grunden på vilken de kan fullborda skapelsens syfte, måste fallna människor först genom gottgörelse återupprätta trons fundament som de första mänskliga förfäderna inte lyckades etablera. Det finns tre aspekter på gottgörelse-villkoret som krävs för att återupprätta trons fundament.

För det första måste det finnas en *central-person*.

Från det att Adam misslyckades etablera trons fundament, har Gud letat efter central-personer som kunde återupprätta trons förlorade fundament. Gud lät Kain och Abel frambär offer för detta ändamål. Likaså kallade Gud människor som Noa, Abraham, Isak, Jakob, Mose, kungarna och Johannes Döparen, med syftet att lyfta upp dem som central-personer.

För det andra måste ett *villkorligt objekt* erbjudas.

När Adam förlorade tron på Gud förlorade han Guds Ord som han hade getts för uppfyllandet av villkoret för att upprätta trons fundament. Som ett resultat kunde fallna människor inte längre direkt ta emot Guds Ord att återupprätta trons fundament. Det blev då nödvändigt att erbjuda villkorligt objekt som ersättning för Ordet. Människor degraderades av fallet till en status lägre än skapelsens ting, som det står skrivet, "hjärtat är bedrägligt framför allt." ⁸

Därför, i tidsåldern före Gamla testamentet, kunde folk etablera trons fundament genom att göra ett offer eller motsvarande, såsom ark, anskaffad från den naturliga världen.

Därför fungerade den grunden av tron också som grunden för att återupprätta allt som hade varit orenad av satan.

I Gamla testamentets tidsålder, tjänade antingen Ordet som uppenbarhet i Mose lag eller företrädare för Ordet – som Förbundsarken, templet och olika central-personer — som objekt för villkoret och ersätter det ursprungliga ordet. I Nya testamentets ålder, var Ordet som uppenbaras i Evangelierna och Jesus, Ordets inkarnation, de villkorliga objekten. För människor, är dessa objekt för syftet att återupprätta trons fundament. Ur Guds perspektiv är offrandet av föremål för syftet att säkra Guds ägarskap.

För det tredje måste en *numerisk gottgörelsesperiod* fullbordas.

Frågor som varför längden på denna gottgörelsesperiod skall vara baserat på vissa försynens tal och vilka längder dessa numeriska perioder har, kommer att diskuteras i detalj senare. ⁹

8. Jer. 17:9

9. jfr. Tidsparalleller 2.4

1.2.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Som tidigare nämnts, för att fallna människor skall kunna fullborda skapelsen syfte måste vi bli perfekta inkarnationer av Ordet, ett tillstånd vårt första förfäder misslyckades med att uppnå.

Att bli perfekta inkarnationer kräver det först blir vi rena från den ursprungliga synden genom Messias. Innan vi kan ta emot Messias, måste vi lägga en grund för honom, vilket uppnås när vi etablerar påtagliga fundamentet på grundval av trons fundament.

Efter att ha tagit emot Messias och blivit återupprättade till positionen som de första mänskliga förfäderna före deras Syndafall, återstår fortfarande en väg att beträda: vi måste bli ett med Messias centrerat på Guds hjärta, sedan följa honom sedan längs med den okända vägen till toppen av växtperioden, och därmed slutligen bli fullkoomliga inkarnationer.

Fallna människor kan etablera påtagliga fundamentet genom att lägga ett gottgörelsevillkor, *gottgörelsevillkoret för att avlägsna den fallna naturen*.

När de första mänskliga förfäderna föll och förvärvade ursprunglig synd, kunde de inte inse sin gudgivna ursprungliga natur. Istället, ägde de den fallna naturens primära egenskaper.¹⁰

Genom att lägga gottgörelsevillkoret för att avlägsna denna fallna natur, kan en fallen person lägga påtagliga grundvalen genom vilken hen kan ta emot Messias, bli renad från den ursprungliga synden och slutligen återupprätta sin ursprungliga natur.

I senare kapitel kommer vi att diskutera hur detta villkor kan uppfyllas.¹¹

10. jfr. Syndafallet 4.6

11. jfr. Fundamentet för Messias 1.2

AVSNITT 2

VÄGEN AV ÅTERUPPRÄTTELSEN

2.1 TIDSÅLDRARNA I VÄGEN AV ÅTERUPPRÄTTELSE

Låt oss nu presentera en översikt över hela historiens gång, enligt Bibeln alltsedan Adams tid, och överblicka försynens tidsåldrar som utgör den.

Guds försyn över att förmå fallna människor lägga grunden på vilken de kunde ta emot Messias, och därifrån fullborda skapelsens syfte, med start i Adams familj.

Men Guds vilja frustrerades när Kain mördade Abel. Tio generationer senare överfördes den ouppfyllda viljan till Noas familj. Gud dömde den onda världen genom syndafloden för att avskilja Noas familj och genomföra återupprättelsens försyn.

Gud hade för avsikt att fullborda försynen genom att upprätta fundamentet för Messias i Noas familj och sända Messias på den grunden.

Men på grund av den fallna handlingen av Noas andra son, Ham, misslyckades försynen för Noas familj och arken.

Som en konsekvens, gick de tio generationerna och fyrtiodagarsflooden som Gud hade satt upp för att förbereda för denna försyn förlorad till satan.

Efter att fyrahundra år hade gått för att återupprätta genom gottgörelse det som hade gått förlorat på himlens sida, anförtroddes Guds vilja åt Abraham.

Om Abraham hade lagt grunden för Messias på familjenivå precis som Gud hade tänkt, skulle grunden ha utvidgats till den nationella nivån, och därefter skulle Messias ha kommit.

Men eftersom Abraham misslyckades i symboliskt offer frustrerades Guds vilja än en gång.

Därför de bibliska två tusen åren från Adam till Abraham, ¹² under vilka Gud hade sökt en trons fader som kunde ta emot Messias, togs av satan. Ändå skilde sig Abrahams situation från Noas.

Även om Abraham misslyckades med det symboliska offeret, lades familje-fundamentet för Messias så småningom genom de tre generationerna av Abrahams familj: Abraham, Isak och Jakob. På den grunden förökade Gud det utvalda folket i Egypten och utökade grunden för Messias till nationell nivå. Av denna anledning kallas Abraham för trons fader.¹³ Om vi bedömer tidsålderns betydelse strikt efter dess resultat, så kan vi förstå att tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham var i syfte att hitta en trons fader som kunde lägga grunden för att påbörja återupp-rättelsens försyn. Alltså kan Guds återupprättelsearbete sägas ha börjat med Abraham. Men på grund av Abrahams misstag att göra det symboliska offret, gick de tvåtusen åren från Adam till Abraham förlorade till satan. Därför måste en period etableras under vilken de förlorade åren kunde bli återupprättade genom gottgörelse till Guds sida; detta är betydelsen av de tvåtusen år från Abraham till Jesus.

Om Abraham inte hade misslyckats med att erbjuda det symboliska offeret, skulle Messias ha kommit och kunna stå på det nationella fundamentet för Messias byggd av Abrahams omedelbara ättlingar och återupprättelsens försyn skulle ha avslutats vid den tidpunkten. På samma sätt, om det judiska folket hade trott på och tjänat Jesus, skulle de ha stöttat honom att stå som representant för nationen som det levande offeret inför Gud. De skulle då ha lagt den nationella fundamentet för Messias. Jesus, stående som Messias på det fundamentet, kunde då ha fullbordat återupprättelsens försyn.

Men precis som Abraham misslyckades i sitt symboliska offer, misslyckades det judiska folket att erbjuda på nationell nivå när deras ledare sände Jesus till korset. Alltså, en period på tvåtusen år – den här gången från Abraham till Jesus – gick återigen förlorad till satan. Som en konsekvens måste en parallell period ersätta där den tidigare tvåtusenårsperioden skulle kunna återupprättas genom gottgörelse till Guds sida. Detta är betydelsen av tvåtusenårsperioden från Jesu tid fram till idag.

Under denna tidsålder, grundad på Jesu kors, måste kristna etablera det världsomspännande fundamentet för Messias.

12. Den traditionella bibliska beräkningen av datumet för de första mänskliga förfäderna som sextusen år sedan, eller tvåtusen år före

Abraham, är en symbolisk kronologi som representerar en mycket längre tidsperiod, vars bestämning är en fråga för vetenskapen.
— Red.

13. Rom. 4:11-12, 16-17

2.2 KATEGORISERING AV TIDSÅLDRARNA I ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN

Tidsåldrarna under återupprättelsens försyn visar på progressiv utveckling av Guds försyn. De kan kategoriseras enligt sex kriterier.

2.2.1 TIDSÅLDRARNA KATEGORISERADE ENLIGT GUDS ORD

(i) Under tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham, hade människor ännu inte uppfyllt tillräckliga gottgörelsevillkor för att direkt kunna ta emot Guds ord. Som mest ställde fallna människor gottgörelsevillkor genom att erbjuda offer; men därigenom lade de ändå grunden för nästa period då Gud kunde börja arbeta sin försyn av återupprättelse baserad på Ordet. Därför kallas denna period för tidsåldern av försynen att lägga grunden för Ordet.

(ii) Under tvåtusenårsperioden från Abraham till Jesus, utvecklades mänsklighetens andlighet och intellekt till utformningsstadiet baserat på Ordet uppenbarat i Gamla testamentet. Därför kallas denna period försynens utformningsstadie, eller Gamla testamentet tidsålder.

(iii) Under tvåtusenårsperioden från Jesus till Andra ankomsten utvecklades mänsklighetens andlighet och intellekt till tillväxtstadium baserat på Ordet uppenbarat i Nya testamentet. Därför, kallas denna period försynens tillväxtstadium, eller det Nya Testamentets tidsålder.

(iv) Under den period då försynen av återupprättelsen ska vara fullbordad efter Kristus andra ankomst, skall mänsklighetens andlighet och intellekt skall utvecklas genom färdigställandet baserat på Fullbordade testaments ord, som kommer att ges för uppfyllelse av Återupprättelsens försyn. Därför kallas denna period försynens fullbordande, eller det Fullbordade testamentets tidsålder.

2.2.2 TIDSÅLDRARNA KATEGORISERADE TILL GUDS UPPSTÅNDELSEARBETE

(i) Under tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham, offrade människor för att lägga grunden för att påbörja det Gamla testamentets tidsålder, då Gud skulle börja sitt uppståndelseverk. Därför kallas denna period försynens tidsålder för att lägga grunden för uppståndelse.

(ii) Under tvåtusenårsperioden från Abraham till Jesus, skulle människor kunna återuppstå till form-ande-nivån baserat på det Gamla Testamentets ord och tidens förtjänst i återställens försyn. Därför kallas denna period tiden för försynen av grunden för uppståndelse.

(iii) Under tvåtusenårsperioden från Jesus till den Andra ankomsten, kan människor återuppstå till livsandenivån baserat på Nya Testamentets Ord och tidens förtjänst i försynen av återupprättelse. Därför kallas denna period försynens tidsålder av uppståndelse i tillväxtstadiet.

(iv) Under den period då försynen av återupprättande skall fullbordas efter Kristus Andra ankomst, skall människor uppstå fullständigt till den gudomliga andenivån baserad på det Fullbordade testamentets Ord och tidens förtjänst i återupprättelsens försyn. Därför kallas denna period tidsåldern för försynen av fullbordans-stadiets uppståndelse.

2.2.3 TIDSÅLDRARNA KATEGORISERADE ENLIGT FÖRSYVEN ATT GENOM GOTTGÖRELSE ÅTERUPPRÄTTA DE FÖRLORADE TRONS PERIODER

(i) Under tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham, lade Gud grunden till Gamla testamentets tidsålder. Även om denna period förlorades till satan, kunde Gud, genom att upphöja Abraham, börja Gamla testamentets tidsålder, där Hen skulle återupprätta denna första period genom gottgörelse. Därför kallas denna tidsperiod för försynens tidsålder för fundamentet av återupprättelse (genom gottgörelse).

(ii) Under tvåtusenårsperioden från Abraham till Jesus, Återupprättade Gud genom gottgörelse den föregående perioden av tvåtusen år – förlorade till satan på grund av Abrahams misstag i det symboliska offret – genom att övervägande arbeta genom Israels folk. Därför, kallas denna tidsperiod tidsåldern för återupprättelsens försyn (genom gottgörelse).

(iii) Under tvåtusenårsperioden från Jesus till den Andra ankomsten har Gud genom gottgörelse återupprättat Gamla testamentets tidsålder – förlorad till satan på grund av Jesu korsfästelse – genom att övervägande arbeta genom kristendomen. Därför kallas denna period för tidsåldern av Förlängningen av återupprättelsen (genom gottgörelse).

(iv) Under den period då försynen av återupprättelsen skall vara fullbordad efter Kristus andra ankomst, kommer Gud att arbeta för att återupprättelse genom gottgörelse av hela förloppet av återupprättelsens försyn, som gått förlorad för satan. Därför kallas denna period för tidsåldern för att Fullborda försynen av återupprättelse (genom gottgörelse).

2.2.4 TIDSÅLDRARNA KATEGORISERADE ENLIGT EXPANDERANDE AV FUNDAMENTET FÖR MESSIAS

(i) Under tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham, lade Gud familje-fundamentet för Messias genom att uppväcka Abrahams familj på villkoren för de uppoffringar de frambar. Därför kallas

denna period för försynens tidsålder att lägga familje-fundamentet för Messias.

(ii) Under tvåtusenårsperioden från Abraham till Jesus, arbetade Gud för att lägga det nationella fundamentet för Messias genom att upphöja Israel baserat på Gamla Testamentets Ord. Därför kallas denna period försynens tidsålder för att lägga det nationella fundamentet för Messias.

(iii) Under tvåtusenårsperioden från Jesus till den Andra ankomsten, har Gud lagt det världsvida fundamentet för Messias genom att upphöja världsomspännande kristendom baserad på Nya Testamentets Ord. Därför kallas denna period försynens tidsålder för att lägga det världsomspännande fundamentet för Messias.

(iv) Under den period då försynen av återupprättelsen ska vara fullbordad efter Kristus andra ankomst, kommer Gud att fullborda den kosmiska fundamentet för Messias genom att arbeta i himlen och jorden baserad på det Fullbordade testamentets ord. Därför kallas denna period för försynens ålder för att fullborda det kosmiska fundamentet för Messias.

2.2.5 TIDSÅLDRARNA KATEGORISERADE ENLIGT ANSVAR

(i) Under tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham, lade Gud grunden på vilken han skulle bedriva sin försyn i efterföljande Gamla testamentets tidsålder, en försyn som skulle uppfyllas genom att Gud axlar ansvaret. Därför kallas denna period för försynens ålder för att lägga grunden för Guds ansvar.

(ii) Under tvåtusenårsperioden från Abraham till Jesus, tog Gud ansvar som människornas Skapare och utförde återupprättelsens försyn vid utformningsstadiet. Gud arbetade med profeterna och axlade personligen det första ansvaret att besegra satan. Därför kallas denna period försynens tidsålder baserat på Guds ansvar.

(iii) Under tvåtusenårsperioden från Jesus till den Andra ankomsten, var det Jesus och den helige Ande, som tog på sig Adams och Evas

uppdrag, och har genomfört återupprättelsens försyn vid tillväxtsteget. Jesus och den Helige Ande har axlat det andra ansvaret att besegra satan när de arbetar för att återupp-rätta fallna människor. Därför kallas denna period försynens tidsålder baserad på Jesus och den Heliga Andens ansvar.

(iv) Under perioden då återupprättelsens försyn skall fullbordas efter Kristus andra ankomst, skall trons folk på jorden och i himlen bära det tredje ansvaret att besegra satan, den fallne ärkeängeln och fullborda återupprättelsens försyn. De skall uppnå detta i enlighet med Skapelsens princip, som lägger ut vägen för människor att få kvalifikationer att styra änglar. Därför kallas denna period försynens tidsålder baserat på de troendes ansvar.

2.2.6 TIDSÅLDRARNA KATEGORISERADE ENLIGT TIDSPARALLELLERNAS FÖRSYN

(i) Under tvåtusenårsperioden från Adam till Abraham, fundamentet för Messias återupprättades genom att uppfylla parallella villkor för gottgörelse av symbolisk typ. Därför kallas denna period för tidsåldern av symboliska paralleller.

(ii) Under tvåtusenårsperioden från Abraham till Jesus, fundamentet för Messias återupprättades genom att uppfylla parallella villkor för gottgörelse av en bildtyp. Därför kallas denna period för tidsåldern av bildparalleller.

(iii) Under tvåtusenårsperioden från Jesus till den Andra Advent, fundamentet för Messias har återställts genom att uppfylla parallella gottgörelsevillkor av påtagligt typ. Därför kallas denna period tidsåldern för påtagliga paralleller.

AVSNITT 3

FÖRSYNNEN AV ÅTERUPPRÄTTELSENS HISTORIA OCH JAG

Som individ är var och en av oss en produkt av historien om Återupprättelsens försyn. Den person som alltså skall utföra syftet med historien är ingen annat än jag själv. Jag måste ta upp historiens kors och ta ansvar för att uppfylla dess kallelse. För detta ändamål måste jag under min livstid (horisontellt), genom mina ansträngningar, uppfylla de gottgörelsevillkor som har ackumulerats under det långa förloppet av återupprättande försyn (vertikalt). Bara genom att göra detta kan jag stå stolt som historiens frukt, den som Gud ivrigt har sökt genom hela Hens försyn.

Med andra ord, jag måste genom gottgörelse återupprätta, under min egen generation, alla oavslutade missioner av tidigare profeter och helgon som kallades att i sin tid att bära återupprättelsens kors. Annars kan jag inte bli individen som fullbordar syftet med återupprättelsens försyn. För att bli en sådan historisk segrare måste jag tydligt förstå Guds hjärta när Han arbetade med tidigare profeter och helgon, det ursprungliga syftet för vilket Gud kallade dem, och detaljerna om försynens missioner som han anförtrott åt dem.

Ändå finns det ingen bland den fallna mänskligheten som kan bli sådana historiska segrare enbart genom sina ansträngningar. Av denna anledning måste vi förstå allt detta genom Kristus vid Andra ankomsten, som kommer för att uppfylla återupprättelsens försyn. Dessutom, när vi tror på honom, blir ett med honom och ta tjänar honom i hans arbete, kan vi stå i positionen att ha uppfyllt horisontellt med honom det vertikala gottgörelsevillkoret i återupprättelsens historia.

Den väg som alla tidigare helgon gick när de strävade efter att uppfylla Guds försyns vilja är själva vägen vi igen måste gå idag. Utöver att vi måste fortsätta till slutet av stigen, även de vandringsleder som de lämnade obetrampade. Därför kan fallna människor aldrig hitta vägen som leder till liv utan att förstå detaljerna i försynen av återupprättelse. Här ligger anledningen till att vi i detalj måste studera Principen av återupprättelse.

Del 2
Kapitel 1

Återupprättelsens fundament

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text, blå viktig, gul mindre viktig

AVSNITT 1

ÅTERUPPRÄTTELSEN AV ADAMS FAMILJ

Trots att fallet berodde på mänskligt misslyckande har Gud känt ansvarig för att rädda fallen mänsklighet. – *jfr. Messias 2.1.*

Därför startade Gud genast Sin försyn att återupprätta fallna människor genom att förmå Adams familj lägga fundamentet för Messias.

På grund av Adams blodsreaktion med satan stod han i mellan-position, som relaterade till både Gud och satan. – *jfr. Återupprättelsen 1.1.* För en fallen person som står i halvvägs position för att renas, måste hen uppfylla ett villkor av gottgörelse, för att komma till Guds sida och lägga fundamentet för Messias.

Därför, för att Återupprättelsens försyn ska vara tillfredsställande lagd i Adams familj, måste hans familjemedlemmar skapa vissa villkor av gottgörelse för att återupprätta trons och påtagliga fundamenten. På dessa två fundament, skulle fundamentet för Messias ha blivit upprättad, och Messias kunde då ha kommit (redan) i Adams familj.

1.1 TRONS FUNDAMENT

För att genom gottgörelse återupprätta trons fundament, måste fallna människor ställa upp ett objekt för villkoret. På grund av hans otrohet, förlorade Adam Guds ord, som hade givits honom för att uppfylla villkor som är nödvändigt för att skapa trons fundament. Han föll till en position där han inte längre direkt kunde ta emot Guds ord. Därför måste Adam, för att återupprätta trons fundament, troget offra på ett sätt som är godtagbart för Gud något föremål för villkoret av gottgörelse för Guds Ord.

För Adams familj var detta objekt att erbjuda ett offer.

För att återupprätta trons fundament måste det också finnas en centralperson. Man kan förvänta sig att den centralpersonen i Adams familj skulle vara Adam själv. Det kan verka som att Adam borde ha erbjudit offret, och att huruvida han gjorde offret på ett acceptabelt sätt eller inte har bestämt framgång eller misslyckande med att lägga trons fundament.

Men ingenstans i den Bibeln finner vi att Adam erbjuder ett offer. Istället erbjöd hans söner Kain och Abel dem. Vad var orsaken till detta?

Enligt Skapelsens princip var människorna skapade för att tjäna en enda herre. – *Matt. 6:24*. Gud kan inte leda sin försyn i överensstämmelse med Principerna med någon som tjänar två herrar. Om Gud skulle acceptera Adam och hans offer, så skulle satan använda sina band av släktskap med Adam som ett villkor för att göra ett motanspråk på hen och hans offer. I det fallet skulle Adam placeras i den o-principiella situationen att tjäna två mästare: Gud och satan. Eftersom Gud inte kunde genomföra en

sådan o-principiell försyn, valde Hen vägen av att symboliskt dela Adam, som representerade båda gott och ont, i två enheter, en som representerar godhet och det andra representerar ondska – ett arrangemang, i linje med Principerna.

Av denna orsak, gav Gud Adam två söner som representerade gott och ont och placerade dem i positioner där var och en bara relaterade till en mästare, Gud eller satan. Efter att ha skapat detta arrangemang, lät Gud de två sönerna offra separat.

Kain och Abel var båda Adams söner. Vilken en av dem skulle representera godhet och förbindas med Gud, och vem skulle representera ondska och interagera med satan? Både Kain och Abel var frukterna av Eva syndafall; Därför bestämdes deras relativa positioner enligt dess utveckling. Evas fall fullbordades genom två olika otillåtna kärleksrelationer. Det första var det andliga fallet genom hennes kärleksakt med ärkeängeln. Det andra var det fysiska fallet genom hennes kärleksakt med Adam.

Visst var de två relationerna båda fallna handlingarna. Men mellan de två var den andra kärleksakten mer i linje med Principerna och mer förlåtande än den första. Evas första fallna handling var motiverad av hennes överdrivna lust att njuta av vad det ännu inte var dags för henne att njuta av och få ögonen öppna, som Guds. – 1 Mos. 3:5

Denna önskan ledde henne att fullborda en relation med o-principiell sexuell kärlek med ärkeängeln. I jämförelse blev Evas andra fallna handling motiverad av hennes uppriktiga längtan efter att återvända till Guds barm efter att hon insåg att hennes första fallna relation hade varit otillåten. Denna önskan ledde henne att fullborda ett förhållande med Adam, hennes avsedda make i enlighet med Principerna, även om Gud ännu inte givit tillåtelse. – jfr. syndafallet 2.2.

Kain och Abel var båda frukterna av Evas otillåtna kärlek. Gud skiljde mellan dem baserade på Evas två otillåtna kärlekshandlingar och placerade därmed Kain och Abel i två

motsatta positioner. Med andra ord, eftersom Kain var Evas kärleks första frukt, vilket innebar att Eva var första kärleksfallet med ärkeängeln, valdes han att representera ondska. Därför, var han i stånd att relatera till satan. Eftersom Abel var den andra frukten av Evas kärlek, vilket innebär att Eva är den andra fallna kärleksakten med Adam, valdes han att representera godhet. Därför var han i stånd att relatera till Gud.

Satan hade själv tagit kontroll över skapelsen, som Gud hade skapat genom Principerna, och etablerat en o-principiell värld som endast hade den yttre formen av Guds avsedda universum. I den ursprungliga, principiella världen tänkte Gud att uppväcka den äldste sonen och få hen att ärva förstfödsrätten. Därför kände satan en starkare anknytning till den äldre sonen än han gjorde till den yngre. Eftersom satan redan hade gjort anspråk på universum stred han med Gud om den äldste sonen, Kain, som var mer värdefull för honom. Eftersom satan hade en stark anknytning till Kain valde Gud att arbeta med Abel.

Bibeln bekräftar åtskillnaden mellan första och nästfödde söner. Till exempel sa Gud till Kain: "Är det inte så att om du gör det som är gott, ser du frimodigt upp, men om du inte gör det som är gott, då lurar synden vid dörren. Den har begär till dig, men du ska råda över den." 1Mos. 4:7. Från detta kan vi förstå att Kain hade en bas att påverkas av satan. När israeliterna skulle fly från Egypten slog Gud Egyptens förstfödda, till och med deras förstfödda boskap, – 2 Mos. 12:29. Eftersom egyptierna, som satan undersåtar, stod i Kains ställning.

När israeliterna återvände till Kanaans land, fick bara leviterna som var i den yngre sonens Abel-position tillåtas bära förbundsarken. – 4:e Mos. 1:50–53; 3:e Mos. 31:25. Det står skrivet att Gud älskade den andra sonen Jakob och hatade den första sonen Esau, redan när de fortfarande var inuti deras moders livmoder. – Rom. 9:11–13. Hur de placerades i Kains eller Abels positioner grundade sig endast på skillnaden mellan vem som var den förstfödde sonen. När Jakob välsignade sina två barnbarn, Efraim och Manasse, korsade han sina händer och lade sin högra hand på Efraims huvud, den andra sonen i Abels position, för att ge hen den

första och större välsignelsen. – 1 Mos. 48:14.

Enligt denna princip placerade Gud, Kain och Abel i en position där var och en kunde ta itu med en enda herre, och fick dem att offra.
– 1 Mos. 4:3–5.

När Kain och Abel erbjöd sina offer, "... Och Herren såg till Abel och hans offer men till Kain och hans offer såg han inte."
– 1 Mos. 4:4. Varför accepterade Gud Abels offer, men förkastade Kains?

Gud mottog Abels offer eftersom han stod i ett riktigt förhållande till Gud. Han gjorde också offret på ett acceptabelt sätt – genom tro och i linje med Guds vilja. – Hebr. 11:4. På detta sätt lagde Abel framgångsrikt trons fundament i Adams familj. Han tjänar som ett exempel att någon fallen person kan göra ett offer som är acceptabelt för Gud förutsatt att han uppfyller de nödvändiga förutsättningarna.

Gud avvisade inte Kains offer därför Hen hatade honom. Snarare, eftersom Kain stod i position att förhålla sig till satan som gav satan rätt över offret, kunde Gud inte acceptera Kains offer utan att han först skapade ett villkor som motiverade dess acceptans. Kains exempel visar att för att en person som har en förbindelse med satan, för att återvända till Guds sida måste hen skapa ett nödvändigt gottgörelsevillkor. Vilket gottgörelsevillkor borde Kain ha gjort? Det var ett gottgörelsevillkor för att ta bort den fallna naturen.

1.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Om Kain uppfyllde villkoret för gottgörelse för att avlägsna den fallna naturen, hade Gud gärna accepterat hans offer. Det påtagliga fundamentet skulle sedan ha lagts i Adams familj. Hur skulle Kain ha gjort gottgörelsevillkoret för att ta bort den fallna naturen? De första mänskliga förfäderna föll genom att böja sig för ärkeängeln, från vilken de ärvde den fallna naturen. För att ta

bort den fallna naturen, måste en person göra ett gottgörelsevillkor i enlighet med återupprättelsens princip för gottgörelse genom att ta en väg som omvänder processen genom vilken människor ursprungligen förvärvade den fallna naturen.

Ärkeängeln föll eftersom han inte älskade Adam; snarare avundade han Adam, som tog emot mer kärlek från Gud än han. Detta var orsaken till den fallna naturens första huvudkaraktär: Att inte se Guds synvinkel. För att ta bort denna egenskap av den fallna naturen borde Kain, som stod i ärkeängels position, ha tagit Guds ståndpunkt genom att älska Abel, som stod i Adams position.

Ärkeängeln föll därför att han inte respekterade Adam som Guds medlare och inte mottog Guds kärlek genom honom; snarare försökte han överta Adams position. Detta var orsaken till den andra primära egenskapen hos den fallna naturen: att lämna en rätt position. För att ta bort denna egenskap av den fallna naturen borde Kain, som stod i ärkeängels position, ha fått Guds kärlek genom Abel, som stod i Adams position och respekterade honom som Guds medlare. På detta sätt borde Kain ha behållit sin rätta position.

Ärkeängeln föll när han hävdade herravälde över Eva och Adam, som var hans rättmätiga herrar (*vi skall döma änglar*). Detta var orsaken till den tredje primära egenskapen hos fallen natur: omvända herraväldet. För att ta bort denna egenskap hos den fallna naturen borde Kain, som stod i ärkeängels position, lydigt ha följt Abel, som stod i Adams position. Genom att acceptera Abels herravälde borde Kain ha rättat sig efter herraväldet.

Gud uppmanade Adam att han inte skulle äta av frukten från Kunskapens träd på gott och ont. Adam borde ha förmedlat denna vilja till Eva, som i sin tur skulle ha förmedlat den till ärkeängeln och därigenom förökat godhet. Istället förmedlade ärkeängeln till Eva sin onda vilja att det var tillåtet att äta av frukten. Eva gav i sin tur denna onda vilja till Adam och ledde honom att falla. Detta var orsaken till den fjärde primära egenskapen hos den fallna naturen: att föröka ondska. För att ta

bort denna egenskap hos den fallna naturen borde Kain, som stod i ärkeängeln position, ha mottagit Abels intentioner, som stod närmare Gud och lärt sig Guds vilja från honom. Kain borde ha lagt ett fundament för att föröka godheten.

Det finns många fall i människoliv som motsvarar situationen hos Kain och Abel. När vi ser inuti oss finner vi att vårt innersta sinne gläder oss i Guds lag, – *Rom. 7:22*, medan vår kropp, som tjänar syndens lag, står i Kains position – *Rom. 7:25*. Vi kan bara bli goda om vår kropp lydigt följer vårt sinne, som leder oss till godhet. Alltför ofta, gör vår kropp uppror mot sinnets anvisningar och upprepar därmed Kains mord på Abel. Så här växer det onda inom oss. Av den anledningen kräver den religiösa vägen att vi tvingar vår kropp att underkastas våra högre tankar, precis som Kain borde ha överlämnat sig till Abel och följt sin broder.

Vi kan också se detta i traditionen att offra. Eftersom vi föll till att vara "bedrägliga över allt", – *Jer. 17:9*, står skapelsens ting i Abels position. Genom att offra dem kan vi därför komma inför Gud. För att ge ett annat exempel kommer den universella tendensen att söka goda ledare och rättfärdiga vänner från vår innersta önskan att komma inför Gud genom en Abel-person som är närmare Gud. Genom att förenas med hen kan vi komma närmare Gud själv. Den kristna tron lär oss att vara mild och ödmjuk. Genom det här sättet kan vi möta vår Abel-person och därigenom säkra vägen att stå inför Gud.

I relationer på alla nivåer i samhället – från dem mellan individer till dem på nivån mellan familjer, samhällen, nationer och världen – finner vi att en part står i Abels position och den andra är i Kains position. För att återupprätta samhället på varje nivå till det tillstånd som ursprungligen förväntades av Gud, borde i Kain-positionen respektera och lyda dem i Abels position.

Jesus kom till denna värld som Abel-person vilken hela mänskligheten skulle ha underkastat sig och följt. Därför sade han: "Ingen kommer till Fadern, utom genom mig". – *John 14:6*

Om Kain hade accepterat Abel och således uppfyllt gottgörelsevillkoren för att avlägsna den fallna naturen i Adams

familj skulle de ha etablerat det påtagliga fundamentet. Tillsammans med fundamentet av tro som redan lagts, hade Adams familj grundat fundamentet för Messias. Messias skulle då ha kunnat komma till dem och återupprätta det ursprungliga fyra positionernas fundament.

I stället dödade Kain Abel. Genom mordet på Abel upprepade Kain ärkeängels synd. Det innebär att han återupprepade själva processen som hade orsakat den fallna naturens primära egenskaper. Adams familj lyckades således inte lägga det påtagliga fundamentet. Därför kunde Guds försyn av återupprättelse genom Adams familj inte uppfyllas.

1.3 FUNDAMENTET FÖR MESSIAS I ADAMS FAMILJ

Fundamentet för Messias upprättas genom att först genom gottgörelse återupprätta trons fundament och därefter skapa det påtagliga fundamentet. När det gäller deras nödvändiga offer, återställs trons fundament genom att göra ett acceptabelt *symboliskt offer*, och påtagliga fundamentet upprättas genom att göra ett acceptabelt, *påtagligt offer*.

Låt oss undersöka betydelsen och syftet med det symboliska offret och det påtagliga offret.

De tre stora välsignelserna, som är Guds skapelses syfte, skulle ha förverkligats när Adam och Eva, efter att ha fulländat sin personliga karaktär, blivit man och hustru. De skulle föda barn, fostra en god familj och behärska den naturliga världen. Men på grund av syndafallet förlorades de tre stora välsignelserna. Sättet att återupprätta dem kräver att vi tar motsatt väg. Först måste vi skapa trons fundament genom att göra det symboliska offret som uppfyller ett villkor av gottgörelse för återupprättandet av alla ting och ett villkor av gottgörelse för den symboliska återupprättelsen av människor. Därefter måste vi etablera påtagliga fundamentet

genom att göra det påtagliga offret, som uppfyller ett gottgörelsevillkor för återupprättandet av först barnen och därefter föräldrarna. På grundval av detta kan vi skapa fundamentet för Messias.

Vi kan fundera över betydelsen och syftet med det symboliska offret på två sätt. Först, som diskuteras ovan, – *jfr. syndafallet 4.1*, satte sig satan över hela den naturliga världen genom sin dominans av människor, hans rättfärdiga härskare. Därför står det skrivet, "hela skapelsen gemensamt fortfarande suckar och vändas". – *Rom. 8:22*.

Således är ett syfte för att göra det symboliska offret av alla ting att göra det möjligt för alla ting att symboliskt stå som Guds påtagliga objektpartner. Det uppfyller ett gottgörelsevillkor för återupprättandet av den naturliga världen till sitt ursprungliga förhållande med Gud.

För det andra, eftersom människorna föll till en lägre position än skapelsens ting, – *Jer. 17:9*, för att de ska komma inför Gud måste de gå igenom alla ting. Detta följer av Skapelsens princip, som kräver att man närmar sig Gud genom det som ligger närmare Honom. Det andra syftet med att göra det symboliska offret är således att uppfylla ett gottgörelsevillkor för den symboliska återupprättelsen av människor.

Det påtagliga offret är å andra sidan ett inre offer. Enligt skapelsens ordning, där Gud skapade alla ting först och därefter människan, kan detta inre offer att återupprätta människan endast göras på grundval av ett acceptabelt symboliskt offer. När det symboliska offret uppfyller ett gottgörelsevillkor både för återupprättandet av alla ting och för den symboliska återupprättelsen av människor måste vi göra det påtagliga offret som uppfyller ett gottgörelsevillkor av fullständig återupprättande av människor.

Det påtagliga offret innebär att man uppfyller gottgörelsevillkoren för att ta bort den fallna naturen. Detta är nödvändigt för den faktiska återupprättelsen av människor. Det påtagliga offret utförs när en

person i Kains position hedrar personen i Abels position och placerar hen över sig själv som ett offer. Genom detta uppfyller de gottgörelsevillkoren att återupprättas som goda barn. Samtidigt räknas det också som gottgörelsevillkor för återupprättelse av deras föräldrar. På detta sätt kan det påtagliga offret uppfylla Guds förväntningar.

Hur kan vi förstå gottgörelseskravet för återupprättandet av föräldrarna? För att skapa fundamentet för Messias i Adams familj, skulle Adam ha varit den som lade trons fundament genom att göra det symboliska offret. Men som förklarar ovan Adam kunde inte göra offret, för om han hade försökt skulle hans två herrar, Gud och satan, ha tvingat sig över det — en o-principiell situation. Dessutom finns det en annan anledning från känslan och hjärtat. Den fallne Adam var just den syndare som orsakade Guds hjärtesmärta och sorg som skulle vara under tusentals år. Han var inte värdig att vara den Guds hjärtas älskade, med vilken Gud direkt kunde arbeta för att förbättra Återupprättelsens försyn.

Därför valde Gud Adams andra son Abel i hans ställe och fick Abel att utföra det symboliska offret. Abel uppfyllde gottgörelsevillkoren för återupprättandet av alla ting och den symboliska återupprättelsen av människor. Om Kain och Abel då hade uppfyllt gottgörelsevillkoren för barnets återupprättande genom att göra ett acceptabelt påtagligt offer, skulle deras far Adam ha delat denna seger av det påtagliga fundamentet. Därmed hade Adams familj etablerat fundamentet för Messias.

Innan det påtagliga offret kan göras, måste offrets central-person, den skall offras, väljas. Gud förmådde Abel göra det symboliska offret av två skäl: för det första att få hen att skapa trons fundament för i Adams position; för det andra för att kvalificera honom att vara den centrala personen i det påtagliga offret.

Kain var den som skulle uppfylla gottgörelsevillkoret för att ta bort den fallna naturen, men hans prestation skulle ha resulterat i att hela Adams familj uppfyllde villkoret. Hur var detta möjligt? Det kan jämföras med situationen för de första mänskliga förfäderna,

som kunde ha hjälpt Gud att uppnå hela Hens vilja om de lydde Hens Ord. Det kan också jämföras med situationen för det judiska folket på Jesu tid, som kunde ha hjälpt Jesus att fullborda hans mission att förmedla fullständig frälsning till mänskligheten om de hade trott på honom.

Om Kain hade accepterat Abel och uppfyllt gottgörelsevillkoren för att avlägsna den fallna naturen, skulle båda barnen ha ansetts ha uppfyllt gottgörelsevillkoren tillsammans. Kain och Abel var Adams avkomma, förkroppsligandet av både gott och ont. Om de hade skakat av sig satans kedjor genom att uppfylla gottgörelsen för att avlägsna den fallna naturen, kunde Adam, deras far, också ha skiljt sig från satan och stått på det påtagliga fundamentets grundval.

Därmed skulle fundamentet för Messias ha upprättats av familjen som helhet. Kort sagt, om Kain och Abel lyckades göra de symboliska och påtagliga offren, så skulle gottgörelsevillkoren för återupprättandet av föräldrarna ha uppfyllts.

När Abel gjorde sitt offer på ett sätt som var godtagbart för Gud uppfyllde han gottgörelsevillkoren för att återupprätta Adams trosfundament och säkerställa sin position som den centrala personen för det påtagliga offret. Men när Kain mördade Abel, återupprepade de fallet, där ärkeängeln andligt mördade Eva. Naturligtvis uppfyllde de inte gottgörelsevillkoren för att ta bort den fallna naturen och misslyckades med att göra det påtagliga offret. Därför kunde inte heller påtagliga fundamentet eller fundamentet för Messias upprättas. Guds återupprättelses försyn i Adams familj kom till intet.

1.4 NÅGRA LÄRDOMAR FRÅN ADAMS FAMILJ

Felet hos Guds försyn av återupprättelse i Adams familj lär oss något om Guds förutbestämning av fullbordan av Hens vilja och Hens absoluta respekt för den mänskliga delen av ansvar. Från tidpunkten för skapelsen förutbestämde Gud att Hens vilja kommer att uppnås utifrån den kombinerade uppfyllelsen av Guds del av ansvaret och den mänskliga delen av ansvar (95%+5%).

Gud kunde inte instruera Kain och Abel om hur man korrekt skulle göra sina offer eftersom det var deras del av ansvaret att Kain gjorde sitt offer med Abels hjälp.

För det andra, även efter att Kain dödade Abel, började Gud ett nytt kapitel i Hens försyn genom att fostra Set i Abels ställe. Detta visar oss att Gud har förutbestämt att Hens vilja ska en dag bli uppfylld, trots att Hans förutbestämmelse om enskilda människor är villkorlig.

Gud förutbestämde att Abel lyckas som centralpersonen i det påtagliga offret som är beroende av att han fullgör sin egen del av ansvaret. Därför, då Abel inte kunde fullfölja sitt ansvar, valde Gud Set i hans ställe och fortsatte Hens ansträngningar för att uppnå Viljan, som är förutbestämd att bli uppfyllt utan att misslyckas.

För det tredje, genom Kains och Abels offer, lär Gud oss att fallna människor måste ständigt söka efter en Abel-typ person. Genom att hedra, lyda och följa hen kan vi uppnå Guds Vilja, utan att ens förstå alla aspekter av det.

Den försyn där Gud arbetade för genom Adams familj har upprepats om och om igen på grund av människors bristande tro. Därför förblir denna väg den väg av gottgörelse som vi själva måste gå. Återupprättelsens försyn i Adams familj ger oss sålunda många värdefulla lektioner för vår egen väg av tro.

AVSNITT 2

ÅTERUPPRÄTTELSEN AV NOAS FAMILJ

Kain dödade Abel och förhindrade därigenom återupprättelsens försyn i Adams familj att uppnås. Ändå hade Gud förutbestämt absolut uppfyllandet av syftet med skapelsen, och Hens vilja förblev oföränderlig. På grundval av det lojala hjärtat som Abel demonstrerade mot himlen, valde Gud Set i hans ställe. – 1 Mos. 4:25. Bland hans söner valde Gud Noas familj att ersätta Adams familj och började ett nytt kapitel i Hens försyn.

Det står skrivet att Gud dömde världen genom översvämningen: Då sade Gud till Noa: "Jag har bestämt mig för att göra slut på allt levande, för jorden är full av våld på grund av dem. Se, jag ska förgöra dem tillsammans med jorden" – 1 Mos. 6:13 Det visar oss att Noas tid var de yttersta dagarna. Gud hade för avsikt att uppnå skapelsens syfte efter syndafloden genom att sända Messias på fundamentet av Noas familj. Av denna anledning var Noas familj ansvarig för att uppfylla gottgörelsevillkoren för att återupprätta tons fundament, och därefter gottgörelsen för att återupprätta påtagliga fundamentet. De skulle genom gottgörelse återupprätta fundamentet för Messias, som Adams familj hade

misslyckats med att lägga.

2.1 TRONS FUNDAMENT

2.1.1 CENTRALPERSON FÖR TRONS FUNDAMENT

I Återupprättelsens försyn genom Noas familj var Noa centralpersonen att återupprätta trons fundament. Gud kallade Noa, tio generationer eller sextonhundra bibliska år efter Adam för att uppfylla Viljan som Hen hade haft för avsikt att förverkliga genom Adam. Därför gav Gud sina välsignelser till Noa, " var fruktsamma och föröka er" – 1 Mos. 9:7, liksom Hen tidigare hade skänkt de tre stora välsignelserna till Adam. – 1 Mos. 1:28. I denna bemärkelse var Noa mänsklighetens andre förfader.

Noa kallades när "jorden var fylld av våld". – 1 Mos. 6:11. Han arbetade i 120 år på ett berg för att bygga arken i absolut lydnad mot Guds instruktioner. På detta trons fundament kunde Gud genomföra syndafloden som koncentrerades kring Noas familj. I denna mening var Noa den första trons fader. Även om vi brukar betrakta Abraham som trons fader, så borde egentligen Noa ha fått den äran. Som vi skall se, berodde det på hans son Hams syndiga handling, att trons faders mission överfördes från Noa till Abraham.

När det gäller Adam förklarades att även om han borde ha varit central-personen för att återupprätta fundamentet av tro, kunde han inte erbjuda offret själv. Noas situation var annorlunda. Han kallades av Gud på grundval av Abels lojala och trofasta hjärta för att göra ett acceptabelt symboliskt offer. När det gäller hans släktskap var Noa en avkomma till Set, som valdes ut för att ersätta Abel. Dessutom var Noa en rättfärdig man i Guds ögon. – 1 Mos. 6:9 Av dessa skäl var han kvalificerad att göra Guds symboliska offer genom att bygga arken.

2.1.2 OBJEKTET FÖR VILLKORET ATT

ÅTERUPPRÄTTA TRONS FUNDAMENT

Föremålet för det villkor som Noa skulle återupprätta fundamentet av tro var arken. Arken var full av symbolisk betydelse. Innan Noa kunde stå i stället för Adam som den människans andre förfader, måste han först skapa ett gottgörelsevillkor för återupprättandet av kosmos, som hade förlorats till satan på grund av Adams fall. Därför var objektet för detta villkor, som Noa hade att offra på ett acceptabelt sätt, skulle symbolisera det nya kosmos. Han erbjöd arken som det objekt.

Arken byggdes med tre däck, som symboliserar kosmos som hade skapats genom de tre stadierna av tillväxtperioder. De åtta medlemmarna i Noas familj som kom in i arken representerade de åtta medlemmarna i Adams familj, som, efter att ha invaderats av satan, måste återupprättas genom gottgörelse. Således symboliserade arken kosmos; Noa, dess herre, symboliserade Gud; Familjens medlemmar symboliserade mänskligheten; och djuren som kom in i arken symboliserade hela den naturliga världen.

Efter att arken var färdig, dömde Gud världen med syndafloden under fyrtio dagar. Vad var syftet med översvämningen? Enligt Skapelsens princip skapades människor för att tjäna en enda herre. Eftersom mänskligheten var slavar under satan, fyllda av korruption och förödelse, för att Gud skulle binda sig till dem, skulle han behöva ta position till en andra mästare. Det skulle ha varit o-principellt. Därför genomförde Gud domen genom syndafloden och eliminerade därmed syndfull mänsklighet för att skapa en familj som bara skulle relatera till Honom.

Varför valde Gud en fyrtiodagars-period för översvämningen? Betydelsen av den fyrtio dagar långa perioden bör förstås i betydelsen av siffrorna fyra och tio. Antalet tio betecknar enighet. – jfr. *Tidsparalleller 2.4*. Det var tio generationer efter Adam som Gud uppmanade Noa att, genom gottgörelse återupprätta Viljan som han inte kunde uppfylla genom Adam. Genom att uppfylla en gottgörelsesperiod som innehöll talet tio, avsåg Gud att förmedla dispensationen i enighet med Sin vilja.

Dessutom, eftersom målet med återupprättelse är att slutföra den fjärde positionerna, arbetade Gud för att uppfostra var och en av dessa tio generationer genom att inrätta en gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyra. Totalt var perioden från Adam till Noa en gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyrtio. På grund av folkens lusta på den tiden var emellertid denna gottgörelseperiod av talet fyrtio, befläckad av satan. Dispensationen av Noas ark var Guds nya försök att slutföra de fyra positionernas fundament.

Därför fastställde Gud översvämningstiden fyrtio dagar som gottgörelse-perioden för att återupprätta talet fyrtio, som hade blivit förorenat när den tidigare perioden förlorades till satan. Genom att uppfylla denna numeriska gottgörelseperiod, ville Gud återupprätta trons fundament.

Talet fyrtio blev sålunda karakteristiskt för *dispensationen för separation från satan*, som är nödvändig för att återupprätta trons fundament. Det finns många exempel på detta: Noas fyrtio dagars översvämning; de fyrahundra åren från Noa till Abraham; Israels fyra hundra år av slaveri i Egypten; Mose två fyrtio dagars fasta; de fyrtio dagarna som spioner i Kanaan; Israels fyrtio års ökenvandring; de fyrtioåriga regeringarna av kung Saul, kung David och kung Salomo; Elijas fyrtio dagars fasta; Jonas profetia att Nineve skulle förstöras på fyrtio dagar; Jesu fyrtio dagars fasta och bön i öknen; och den fyrtio dagar långa perioden från Jesu uppståndelse till sin himmelfärd.

I Bibeln läser vi att i slutet av fyrtio dagar av regn sände Noa ut en korp och en duva från arken. – 1 Mos. 8:6–7. Låt oss undersöka vilka framtida försyns situationer som detta föreskådade, som det står skrivet: "Sannerligen gör Herren Gud ingenting utan att avslöja sin hemlighet för sina tjänare profeterna." – Amos 3:7
Genom att bygga arken och passera genom den fyrtio dagars syndafloren uppfyllde Noa ett gottgörelsevillkor för återupprättandet av kosmos. Översvämningen motsvarar perioden av kaos innan universum skapades när "Guds Ande svävade över vattnet." – 1 Mos. 1:2. Därför symboliserade de verk som Gud utförde runt arken i slutet av den fyrtio dagars

syndaflod hela historiens gång efter Guds skapelse av himmel och jord.

Vad förbådades när Noa sände ut korpen, som cirklade runt för att leta efter en plats att landa på när vattnet sjunkit? Det betecknade att satan skulle leta efter ett villkor genom vilket han kunde invadera Noas familj, precis så som ärkeängeln tävlade om Evas kärlek strax efter människan skapats, och precis som satan lurade vid dörren efter en möjlighet att invadera Kain och Abels offer. – 1 Mos. 4:7

Vad förbådades när Noa sände ut duvan tre gånger. Även om det står skrivet i Bibeln att Noa skickade ut duvan för att se om vattnet hade sjunkit, var det inte det enda syftet. Visst hade Noa kunnat se ut ur den öppning från vilken han släppte ut duvan för att själv undersöka situationen. Duvans flykt hade en djupare betydelse i samband med Guds mystiska Vilja. Sju dagar efter att Gud förkunnade syndafloden genom Noa, började översvämningen. – 1 Mos. 7:10. Fyrtio dagar senare sändes första duvan ut. Den flög omkring men återvände sedan till arken eftersom det inte hittade någon plats att landa, och Noa tog in den igen. – 1 Mos. 8:9.

När den skickades ut för första gången, förbådade duvan, den första Adam. Gud skapade Adam med hoppet om Hens ideal för skapelsen, som han hade vårdat från före skapelsen, skulle bli verklighet genom Adam som den fullkomliga inkarnationen av det gudomliga idealet på jorden. På grund av Adams fall kunde Gud emellertid inte förverkliga det gudomliga idealet på jorden genom honom. Gud måste sålunda dra tillbaka sitt ideal från jorden för en tid och skjuta upp sin uppfyllelse till ett senare datum.

Sju dagar senare sände Noa ut duvan en andra gång. Ännu hade vattnet inte torkat, och igen återvände duvan. Den här gången med ett olivblad i munnen, vilket tyder på att det skulle finnas plats för att landa på nästa gång. – 1 Mos. 8:10–11.

Den andra gången duvan sändes ut symboliserade den Jesus, den andra Adam, vars ankomst skulle vara Guds andra försök att

förverkliga det gudomliga idealets fullkomliga inkarnation på jorden. Dessa verser förutspådde att om det utvalda folket inte skulle tro på Jesus vid hans ankomst, skulle han inte ha "någonstans att lägga sitt huvud" – *Luk. 9:58* och skulle således inte kunna förverkliga Guds fullständiga Vilja på jorden. I den situationen skulle Jesus behöva gå till korset och återvända till Guds barm och lämna efter sig löftet om Återkomsten. Duvan återvände till arken eftersom vattnet ännu inte hade torkat upp. Om analogt fler av det judiska folket troget följt Jesus, hade han funnit ett säkert ställe att stå bland dem. Han skulle inte ha blivit korsfäst och kunnat fortsätta att bygga himmelriket på jorden.

Efter ytterligare sju dagar hade gått skickade Noa ut duvan för tredje gången. Den här gången återvände duvan inte till arken, eftersom jorden var torr. – *1 Mos. 8:12*.

När duvan sändes ut tredje gången, symboliserar den Kristus vid Återkomsten, som kommer som den tredje Adam. Detta förutspådde att när Kristus kommer igen, kommer han säkert att kunna förverkliga Guds skapelse, som aldrig kommer att återkallas från jorden. När duvan inte återvände gick Noa äntligen ut från arken och gick på jorden, som hade blivit rensad från synd och skapats ny. Detta förutspådde att när det skapelsens ideal förverkligas på jorden genom den tredje Adams arbete, kommer det nya Jerusalem att komma ner från himlen och Guds bostad kommer att vara hos människan. – *Upp. 21:1–3*.

Det som förutspås i denna händelse borde tolkas i ljuset av vad Principerna tidigare förklarade: Guds återupprättelse kan förlängas om personen som anförtrotts försynen misslyckas i sitt ansvar. – jfr. Förutbestämmelse 2.

På grund av Adams otrohet och misslyckande att uppfylla sitt ansvar, måste Jesus komma som den andre Adam. Om det judiska folket inte skulle tro på Jesus och därmed misslyckas med att uppfylla sitt ansvar, skulle Kristus definitivt komma igen som den tredje Adam. Precis som skapelsen av himlen och jorden tog en sju dagars period, indikerar de sju dygnsintervallerna för att skicka ut

duvan till oss att återupprättandet av himmel och jord kräver vissa perioder av försyn.

2.2 PÅTAGLIGT FUNDAMENT

Noa återupprättade framgångsrikt trons fundament genom att fullborda arken som gottgörelse och kunde därmed göra ett symboliskt offer acceptabelt för Gud. Därmed uppfyllde Noa både gottgörelsevillkoren för återupprättandet av alla ting och gottgörelsevillkoren för den symboliska återupprättelsen av människor. På detta fundament skulle Noas söner, Sem och Ham, stått i position av Kain och Abel. Hade de då lyckats göra det påtagliga offret genom att uppfylla gottgörelsevillkoret för att avlägsna den fallna naturen, skulle de ha lagt det påtagliga fundamentet.

För Noas familj att göra ett acceptabelt påtagligt offer skulle Ham, Noas andra son, återupprätta Abels, Adams andre sons position. Han skulle ha blivit centralperson för det påtagliga offret, precis som Abel var centralperson i hans familjs påtagliga offer. I Adams familj om Abel framgångsrikt hade lagt det symboliska offret i Adams position för att genom gottgörelse återupprätta trons fundament och att bli kvalificerad som centralperson för det påtagliga offret.

När det gäller Noas familj var det Noa, inte Ham, som gjorde det symboliska offret. För att Ham ska stå i Abels position, som en som lyckats göra det symboliska offret, därför måste han bli oskiljaktigt förenad i hjärtat med sin fader Noa. Låt oss undersöka hur Gud arbetade för att hjälpa Ham att bli förenad i hjärtat med Noa.

Bibeln rapporterar att när Ham såg sin fader ligga naken i sitt tält, skämdes han för Noa och kände sig kränkt. Ham upprörde samma känslor hos sina bröder, Sem och Jafet. Påverkade av Ham att skämmas för sin fars nakenhet och vände de bort sina ansikten för att inte se synen, gick baklänges och täckte över sin fars kropp med ett plagg. Denna handling utgjorde en synd, så

mycket att Noa bestraffade Ham och förbannade sin son att vara en slav åt sina bröder. – 1 Mos. 9:20–25.

Varför utförde Gud denna dispensation? Varför var det en sådan synd att skämmas över nakenhet? För att förstå dessa saker, låt oss först komma ihåg vad som utgör synd. – *jfr. syndafallet 4.5* satan kan inte manifesteras sina krafter – inklusive makten att existera och agera – om han inte först säkrar en objektpartner med vilken han kan skapa en gemensam bas och engagera sig i ett ömsesidigt förhållande av givande och tagande. Så fort en person skapar ett villkor för satan att invadera, betyder det att hen har tillåtit sig att bli satans objektpartner och ger därmed satan rätt att agera. Detta kallas synd.

Låt oss nu undersöka varför Gud testade Ham genom att han såg Noas nakenhet. Vi såg att arken symboliserade kosmos och att händelserna som inträffade omedelbart efter arkens skapande motsatte sig händelserna som ägde rum omedelbart efter kosmos skapande. Därför var Noas position strax efter översvämningen mycket lika Adams som skapades av himmel och jord.

Adam och Eva före fallet var nära i hjärtat och oskyldigt öppna mot varandra och mot Gud; som det står skrivet, skändes de inte för sin nakenhet. – 1 Mos. 2:25. Ändå efter att de föll, skändes de över sin nakenhet. De täckte sina nedre delar med fikonblad och gömde sig bland trädens träd och fruktade att Gud skulle se dem. – 1 Mos. 3:7–8. Denna skam var en indikation på deras inre verklighet, för de hade bildat ett blodsband med satan genom att begå synd med deras sexuella delar. Genom att täcka dessa nedre kroppsdelar och gömma sig uttryckte de sina skyldiga samveten, vilket fick dem att skämmas för att komma inför Gud.

Noa, som hade skurit av sina band till satan genom den fyrtio dagars syndafloed, skulle säkerställa Adams position direkt efter universums skapelse. Gud förväntade sig att medlemmarna i Noas familj skulle reagera på Noas nakenhet utan att känna synd och utan att tänka på att dölja hans kropp. Gud ville återupprätta det glada hjärta som Han hade känt när han såg på Adam och Eva i sin oskuld före fallet genom att känna glädje i Noas familjs

oskuld. För att uppfylla en sådan djup önskan lät Gud Noa ligga naken. Hade Ham varit en i hjärtat med Noa, sett hen med samma hjärta och från samma ståndpunkt som Gud, skulle han ha sett på sin fars nakenhet utan någon form av skam. Han skulle således ha uppfyllt gottgörelsevillkoren för att i Noas familj återupprätta Adams och Evas oskuld före fallet.

Vi kan därför förstå att när Noas söner skämdes över sin fars nakenhet och täckte hens kropp, var det likvärdigt att erkänna att de, likt Adams familj efter fallet hade bildat ett skamligt släktskap med satan och var således ovärdiga att komma inför Gud. Satan, likt korpen som svävar över vattnet, letade efter ett villkor att invadera Noas familj. Han attackerade familjen genom att ta Noas söner som sina objektpartner när de faktiskt erkände att de var av hans släktskap.

När Ham skämdes över sin fars nakenhet och agerade för att täcka över honom, skapade han ett villkor för att satan skulle attackera. Därför utgjorde hens känsla och handling en synd. Därför kunde Ham inte återupprätta Abels position från vilken han skulle ha skapat det påtagliga offret. Eftersom han inte kunde etablera det påtagliga offret, slutade Återupprättelsens försyn i Noas familj i misslyckande.

Är det alltid syndfullt att betrakta nakenhet med en känsla av skam? Nej, Noa var ett speciellt fall. I stället för Adam hade Noa missionen att avlägsna alla Adams förhållanden som hade lämnat honom sårbar för satans attack. Genom att visa att de inte heller skämdes över Noas nakenhet eller försökte täcka den, skulle Noas familj ha uppfyllt gottgörelsevillkoren för att återupprätta Adams familj i sin ursprungliga oskuld innan den hade förenat sig med satan i ett släktskap med blod. Därför var detta ett gottgörelsevillkor som endast Noas familj var skyldig att uppfylla.

2.3 NÅGRA LÄRDOMAR FRÅN NOAS FAMILJ

Det är svårt för någon att förstå hur Noa höll på att bygga arken på berget under 120 långa år, medan han tog emot hård kritik och

förlöjligades. Ham visste väl att hans familj hade blivit räddad genom sin fars arbete. Med tanke på dessa saker borde Ham ha haft sådan respekt för sin far att han skulle övervinna hans personliga anstöt mot Noas nakenhet och ha en viss förståelse för den. Men istället för att lita på Noa, som hade blivit motiverad av himlen, kritiserade Ham hen utifrån ett självcentrerat perspektiv och visade sitt missnöje genom sina handlingar. Hans respektlöshet resulterade i att frustrera Guds långa arbete för att genomföra Hans försyn genom Noas familj. Vi behöver också ödmjukhet, lydnad och tålamod för att gå vägen mot himlen.

Därefter lär providensen i Noas familj oss om Guds villkorliga predestination av uppfyllandet av Hans vilja och Hans respekt för den mänskliga delen av ansvar. Gud fann Noas familj efter sextonhundra års förberedelse. Han vägledde Noa i 120 år medan han konstruerade arken och uppfostrade hans familj till kostnaden för att offra resten av mänskligheten i syndafloden. Men trots att de hade varit hans älskade i återupprättelsens försyn, när Ham gjorde sitt till synes lilla misstag, så att satan kunde fördärva dem, kom hela Viljan att koncentrera sig på Noas familj att bli förgäves.

Slutligen lär försynen genom Noas familj oss om Guds villkorliga förutbestämmelse av människor. Trots det faktum att Gud under lång tid hade strävat sig för att finna Noa och uppfostra honom som trons fader, när hans familj inte kunde fullgöra sitt ansvar, tvekade Gud inte att överge hen och välja Abraham i hans ställe.

AVSNITT 3

ÅTERUPPRÄTTELSEN AV ABRAHAMS FAMILJ

På grund av Hams fallna handling, uppnåddes inte Återupprättelsens försyn i Noas familj. Ändå hade Gud förutbestämt att skapelsens syfte en dag skulle bli förverkligad. Därför kallade Gud vid grundandet av Noas hjärta av lojalitet mot himlen Abraham och började ett nytt kapitel i återupprättelsens försyn med sin familj.

Abrahams familj skulle återupprätta fundamentet för Messias, vilken Noas familj hade lämnat ofullständigt, och ta emot Messias på det fundamentet. Likt Noa före honom, **måste Abraham genom gottgörelse återupprätta trons fundament, och hans söner måste återupprätta påtagliga fundamentet genom gottgörelse.**

3.1 TRONS FUNDAMENT

3.1.1 CENTRALPERSON FÖR TRONS FUNDAMENT

I Återupprättelsens försyn i Abrahams familj var centralpersonen

för att återupprätta trons fundament Abraham. Gud valde Abraham att ära missionen att uppfylla Viljan som han hade försökt att uppfylla genom Noa. Abraham kunde dock inte ära denna mission, om han inte först genom gottgörelse återupprättade alla de villkor som Noa hade givits att uppfylla, men som förlorades till satan på grund av Hams synd.

De första villkoren som Noas familj förlorade till satan var de tio generationerna från Adam till Noa och den fyrtio dagars syndaflod. Därför var Abraham skyldig att genom gottgörelse återupprätta ytterligare tio generationer. Var och en av dessa tio generationer skulle återupprätta talet fyrtio, vilket representerade domen genom syndafloden.

När fyrtiodagars domen genom syndafloden slutade i misslyckande, måste återupprättandet av varje generation sträcka sig över hela dess längd; Detta kunde inte uppnås på bara fyrtio dagar. Försynen att genom syndafloden återupprätta var och en av de tio generationerna måste ta längre tid: fyrtio år. Detta liknar situationen på Mose tid, då återupprättandet av den misslyckade fyrtioåriga spion-missionen krävde att folket skulle vandra i öknen i fyrtio år.
– 4 Mos. 14:34.

Därför efter att en gottgörelseperiod av tio generationer och fyrahundra år gått sedan Noa, valde Gud Abraham att ära Noas mission. – *Enligt Bibeln förkortade Gud den mänskliga livslängden omedelbart efter Noas generation. Därför tog de tio generationerna från Adam till Noa sextonhundra år, medan de tio generationerna från Noa till Abraham tog bara fyrahundra år.*

Nästa uppsättning villkor som Noas familj förlorade till satan var positionen som trons fader och Hams position, som skulle inta Abels roll. Därför kunde Abraham inte stå i Noas position utan att först genom gottgörelse förstärka rollen för trons och Hams fader. För att anta trons faderroll i stället för Noa, måste Abraham göra ett symboliskt offer i tro med ett lojalt hjärta, precis som Noa gjorde när han byggde arken. Därefter hur kunde Abraham återupprätta Hams position? Ham skulle ha representerat Abel, Guds mest älskade: båda var andra söner och valdes för att vara

de centrala personerna för det påtagliga offret. Eftersom satan gjorde anspråk på Ham enligt Principerna om återupprättande genom gottgörelse, behövde Gud kräva någon som satan älskade mest. Detta är anledningen till att Gud kallade Abraham, som var Teras förstfödde son, tjänade andra gudar.— *Josua. 24:2–3*

Abraham skulle ärva Noas mission och därmed Adams mission. I denna egenskap representerade han återupprättad Adam. Som Gud hade välsignat Adam och Noa, välsignade Gud också Abraham:

Där ska jag göra dig till ett stort folk. Jag ska välsigna dig och göra ditt namn stort, och du ska bli en välsignelse. Jag ska välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig ska jordens alla slakten bli välsignade.” – *1 Mos. 12: 2–3*

Efter att ha tagit emot denna välsignelse, i lydnad mot Guds befallning, lämnade Abraham sin fars hus i Haran och gick in i Kanaan med sin hustru Sara, hans brorson, och alla hans ägodelar och tjänare. – *1 Mos. 12:4–5*. I detta avseende, blev Abrahams liv en modell för att återupprätta Kanaan, vilken Jakob och Moses skulle gå senare. Jakob och Moses skulle ta sina familjemedlemmar och alla sina tillhörigheter ur Haran och Egypten, och föra dem tillbaka till Kanaan medan de led många svårigheter på vägen. Abrahams väg förutspådde också vägen som Jesus skulle gå en dag: att ta mänskligheten och allt ut ur satans värld och föra dem tillbaka till Guds värld.
– *jfr. Moses och Jesus 1.2*

3.1.2 OBJEKTEN FÖR DE VILLKOR SOM ANVÄNDS FÖR ATT SKAPA TRONS FUNDAMENT

3.1.2.1 ABRAHAMS SYMBOLISKA OFFER

Gud befalld Abraham att offra en korp och en duva, en stenbock och en get och en kviga. – *1 Mos. 15:9*. Dessa var föremålen för det tillstånd som han erbjöd sig att återupprätta trons fundament. Men innan han kunde göra det symboliska offret, måste Abraham visa rätt tro, precis som Noa före hen ansågs rättfärdig innan han byggde arken som sitt symboliska offer. Bibeln förklarar inte

exakt hur Noa visade sin tro. Men från versen, "Detta är Noas fortsatta historia. Noa var en rättfärdig man och fullkomlig bland sina samtida. Han vandrade med Gud." – 1 Mos. 6:9, kan vi förstå att Noa visade tro innan han ansågs värdig att ta emot Guds uppmaning att bygga arken. I själva verket måste de som går vägen av Återupprättelsens försyn ständigt stärka sin tro. – Rom. 1:17. Låt oss undersöka hur Abraham stärkte sin tro under förberedelser för att göra det symboliska offret.

Eftersom Noa var den andra mänskliga föfadern, för att Abraham skulle återupprätta Noas position, var han också tvungen att anta Adams position. Av detta skäl var han skyldig att göra en symbolisk gottgörelse för att återupprätta Adams familj innan han kunde göra det faktiska symboliska offret.

I detta avseende ger Bibeln en berättelse om en resa som Abraham gjorde till Egypten på grund av svält. – 1 Mos. 12:10–20.

I Egypten fruktade Abraham att Farao skulle önska hans vackra hustru Sara och döda hen om han visste att han var hennes man. Medan hon låtsades vara Abrahams syster tog Farao Sara till sig själv. Därefter plågade Gud Farao, och Abraham tog tillbaka sin hustru tillsammans med hans brorson Lot och en mängd rikedom som Farao hade gett honom, och de lämnade Egypten.

Utan att veta det, gick Abraham denna väg av försyn för att skapa ett symboliskt gottgörelsevillkor för att återupprätta Adams familj.

När ärkeängeln tog Eva — och hela Evas efterkommande och den naturliga världen — under sitt herravälde, var Adam och Eva fortfarande bror och syster. För att Abraham skulle göra gottgörelse-villkoren för att återupprätta detta, blev han av Farao berövad Sarah, som spelade hans systems roll, som representerade satan. Han måste sedan ta tillbaka henne från Farao som sin hustru, tillsammans med Lot som representant för hela mänskligheten och rikedom som symboliserar den naturliga världen. Denna väg som Abraham gick, var modellvägen som Jesus skulle gå vid hans tid. När han en gång hade uppfyllt detta

gottgörelseskrav, ansågs Abraham vara redo att göra det symboliska offret.

Vad var betydelsen av Abrahams symboliska offer? För att Abraham skulle bli trons fader, var han tvungen att genom gottgörelse återupprätta, Noas position, som Gud hade tänkt sig fostra som trons fader, liksom Noas familj. Dessutom var han tvungen att återupprätta Adam och hans familj. **Abraham var därmed tvungen att på ett acceptabelt sätt offra objekt för villkoret att återupprätta allt som Kain och Abel skulle uppnå genom sina offer och allt som Noas familj försökte åstadkomma genom arkens försyn.** Abrahams symboliska offer bestod av föremål med sådan betydelse.

Abraham offrade tre typer av föremål som villkor för hans symboliska offer: först en turturduva och en duva; För det andra en bagge och en get och för det tredje, en kviga. Dessa tre offer symboliserade kosmos, som fullbordades genom de tre stadierna av växtperioder. Duvan representerade utformningssteget. När Jesus döptes av Johannes Döparen vid Jordanfloden, kom Guds Ande ned över hen i form av en duva. – *Matt. 3:16*. Detta beror på att Jesus kom för att slutföra Gamla testamentets tidsålder, som i utformningsstadiet av försynen, symboliserades av duvan.

Dessutom var det en andra orsak till visionen med duvan som sänkte sig ned över Jesus. Jesus skulle genom att offra denna duva, återupprätta Abrahams misstag, som vi ska se, satan ryckte till sig.

Baggen representerade tillväxtsteget. När Jesus hade fullbordat det Gamla testamentets tidsålder och därigenom återupprättat allt som duvan representerade, påbörjade han Nya Testamentets tidsålder vid försynens tillväxtsteg, när allt som representerades av geten skulle återupprättas. **Efter att Johannes Döparen vittnade han om att han hade sett Anden sänka sig över Jesus som en duva — vilket betyder att Jesus var den som fullbordade försynens utformningsstadium — han vittnade om att Jesus skulle börja tillväxtstegets mission och sa: "Se, Guds Lamm, som tar bort världens synder!" – *Joh. 1:29*.**

Kvigan representerade fullkomlighetssteget. Det står skrivet att en gång när Samson lade fram en gåta till filistéerna, fick de svaret genom att Samsons hustru pressade hen att avslöja det. Samson sa till dem: "Hade ni inte plöjt med min kviga, hade ni inte gissat min gåta." – *Dom. 14:18*. Han kallar metaforiskt sin hustru en kviga. Jesus kom som brudgummen till hela mänskligheten. Alla troende bör bli hans brud i väntan på Återkomsten. När dessa brudar firar Lammets bröllop med Jesus, deras brudgum, ska de leva i himmelriket i andlig förening med hen som hans hustru. Därför är det Fullbordade testamentets tidsålder som följer på Jesu återkomst, kvigans tidsålder eller hustruns tidsålder.

Anledningen till att vissa andliga medier har fått uppenbarelsen att den nuvarande eran är en ko eller kvigas tidsålder är att vi går in i fullkomlighetssteget.

Vad skulle de tre offren gottgöra? Abraham skulle genom det här offret återupprätta allt som Gud inte kunnat återupprätta genom de symboliska offren som gjordes av familjerna från Adam till Noa, som gjordes ordentligt men sedan togs av satan på grund av efterföljande misslyckanden. Abrahams offer var också att lägga ett symboliskt gottgörelsevillkor som återbetalning för deras misslyckanden att göra det påtagliga offret. Med andra ord var syftet med Abrahams symboliska offer av de tre typerna av objekt, villkoret att i sin generation (horisontellt) återupprätta alla gottgörelsevillkor som hade ackumulerats under försynens gång (vertikalt) genom de tre generationerna, Adams, Noa och Abraham.

Varför lade Abraham de tre offren – duvorna, geten, stenbocken och kvigan, som symboliserar utformning, tillväxt och fullbordning på ett altare? Före fallet var Adam ansvarig att växa genom alla tre stegen i sin enda livstid. På samma sätt skulle Abraham, nu i stället för Adam, på en gång i sin generation (horisontellt) återskapa, den långa (vertikala) försynen som Gud hade genomfört genom de tre generationerna Adam (utformning), Noa (tillväxt) och Abraham (fullbordning). Genom ett enda offer kunde han återupprätta alla de förorenade förhållandena som innehöll talet tre. Symbolismen för Abrahams offer uppenbarar Guds vilja

att uppfylla hela försynen av återupprättelse en gång för alla.

Låt oss nu studera hur Abraham utförde det symboliska offret:

Hen sa till Abraham: " Hämta åt mig en treårig kviga, en treårig get, en treårig bagge, en turturduva och en ung duva. Han hämtade alla dessa åt honom, styckade dem mitt itu och lade styckena mot varandra. Men fåglarna styckade han inte. Rovfåglar slog sig ner på de döda kropparna, men Abram drev bort dem. När solen höll på att gå ner föll en tung sömn över Abram. Då kom skräck och ett stort mörker över honom. Och Herren sade till Abram: "Du ska veta att dina efterkommande ska bo som främlingar i ett land som inte är deras där man ska göra dem till slavar och förtrycka dem i fyrahundra år "

– 1 Mos. 15: 9–13

Eftersom Abraham inte delade duvorna i två som han skulle, kom rovfåglarna och tog offren. Som ett resultat av hans misstag var israeliterna avsedda att komma in i Egypten och drabbas av svårigheter under fyrahundra år. Varför var det synd att inte dela fåglarna i hälfter? Denna fråga kan endast förstås med Principernas hjälp.

Låt oss först undersöka orsaken till att Abraham blev instruerad att dela offren i två hälfter. Guds frälsningsarbete syftar till att återupprätta godhets suveränitet genom att först dela gott från ont och sedan förstöra det onda och upplyfta det goda. Detta är anledningen till att Adam måste delas upp i Kain och Abel innan offret kunde göras. Detta är anledningen till att på Noas tid slog Gud ondskan genom syndafloden och sållade ut Noas familj som den goda. Gud uppmanade Abraham skära offren i två innan han offrade dem, med avsikt att utöra det symboliska arbetet med att dela gott från ont, vilket lämnades ofullbordat av Adam och Noa.

Offren skulle delas för att för det första återupprätta situationen i Adams familj där Abel och Kain delades i en representant för gott och en representant för ondskan. För det andra var det att återupprätta situationen att ha delat gott från ont under de fyrtio dagarna av Noas syndaflod. För det tredje var det att göra det

symboliska villkoret att skilja ett rike av god suveränitet ut ur det universum som styrdes av satan. För det fjärde var det att göra villkoret av att helga offret genom att dränera ut dödens blod, som hade kommit in i fallen mänsklighet när de var bundna i blodsband med satan.

Varför var det en synd att inte dela offret? För det första; att inte skilja offret betyder att inte dela Abel från Kain. Utan att vara uppdelad kunde offret inte vara acceptabelt för Gud eftersom det inte gav hen en Abel-typ av objektpartner som han kunde ta. Därför har de misstag som Kain och Abel hade gjort i sina offer inte återupprättats. För det andra, att inte dela upp offret var likvärdigt med att upprepa försynens misslyckande på Noas tid, då gott och ont förblev odelat trots översvämningen. I likhet med Noas familj misslyckades Abraham med att dela offret, och berövade Gud Hens goda objektpartner. Således upprepade det misstaget som gjorde misslyckandet efter syndafloden. För det tredje, inte dela upp offret betydde att det inte fanns något symboliskt villkor att urskilja ett rike med Guds goda suveränitet ut ur universum under satans herravälde. För det fjärde, eftersom dödens blod inte drogs ur det, kunde inte offret delas upp men det kunde inte vara ett helgat offer som var godtagbart för Gud.

Med andra ord, när Abraham erbjöd fåglarna utan att först dela dem, betydde det att han offrade det som inte hade blivit brottats från satans herravälde. Abrahams misstag resulterade i att satans krav på herravälde över dem blev erkänt.

Duvan, som symboliserar utformningssteget, var kvar i satans position. Därför hävdade satan också stenbocken, som symboliserar tillväxtsteget och kvigan, som symboliserar fullkomlighetssteget, vilka båda skulle uppfyllas baserat på utformningssteget. Eftersom det gav upphov till att överlämna hela det symboliska offret till satan, sågs att inte dela fåglarna som en synd.

Låt oss därefter undersöka vad som menas med versen rovfåglar slog sig ner på de döda kropparna. Sedan de första mänskliga förfädernas fall har satan alltid jagat dem med vilka Gud arbetade

för att uppfylla Sin vilja. När Kain och Abel gjorde sina offer låg satan på lur vid dörren. – I Noas berättelse betecknar korpen som cirklar om hur satan letade efter en möjlighet att invadera Noas familj alldeles efter översvämningen. – 1 Mos. 8:7. På samma sätt när Abraham genomförde sitt symboliska offer, låg satan på lur efter ett tillfälle att gripa offret. Så skedde så snart han såg att fåglarna inte var uppdelade. Bibeln beskriver detta genom bilden av rovfåglar som slår ned på offret.

Abrahams misstag i att göra det symboliska offret gjorde att offret blev förorenat. Alla de villkor som Gud hade för avsikt att återupprätta genom det gick förlorade. Därför måste Abrahams ättlingar under fyrahundra år drabbas av förtryck och slaveri i Egyptens land. Låt oss undersöka orsaken till detta.

Gud uppmanade Abraham och befalde hen att göra det symboliska offret vid fullbordandet av en fyrahundraårig period av separation från satan. Denna period hade blivit upprättad för att återupprätta genom de tio generationerna från Adam till Noa och den fyrtyo dagars perioden av syndafloed, som gick förlorad till satan på grund av Hams synd. Det var också den gottgörelsetid som var nödvändig för att etablera Abraham som trons fader när han fullbordade det symboliska offret. När Abrahams misstag i det symboliska offret gjorde det möjligt för satan att hävda offret som hans, därmed förlorades även den fyrahundraårsperioden till satan. Att på nationell nivå återskapa situationen före Abrahams misslyckande i det symboliska offret som var parallellt med när Noa skulle bygga arken, satte Gud upp en annan fyrahundraårig period av separation från satan.

Under denna period var israeliterna slavar i Egypten. Genom att uthärda genom denna period, skulle israeliterna återupprätta – den här tiden på nationell nivå – Noas och Abrahams situationer i början av sin mission som trons fäder, därpå också lägga fundamentet för Moses att börja sin mission. Därför var denna tid av slaveri både den tid då israeliterna straffades för Abrahams misstag och den tid då de lade fundamentet för att bryta banden till satan och påbörja Guds nya försyn.

Som tidigare förklarat hade Gud hoppats att alla dispensationerna av utformning, tillväxt och fullbordan, alla skulle fullbordas genom att Abraham framgångsrikt gjorde det symboliska offret av tre typer av offer på ett altare. I motsats till denna plan Abraham misslyckades och upprepade tidigare misstag. Därför förlängdes försynen som var centrerad på hen genom de tre generationerna Abraham, Isak och Jakob.

3.1.2.2 ABRAHAMAS SYMBOLISKA OFFER AV ISAK

Efter att Abraham misslyckats i det symboliska offret befallde Gud att han skulle offra sin enda son, Isak som ett brännoffer. – 1 Mos. 22:2. På det sättet började Gud en ny dispensation för att återupprätta genom evigheten Abrahams misslyckande. Enligt Principerna om förutbestämmelse, när någon som Gud har valt för att uppnå en viss del av Hens Vilja, misslyckas med att fullfölja sitt ansvar, använder Gud inte hen en gång till.

Varför arbetade då Gud då igen med Abraham när Hen bad hen offra Isak? Vi kan framföra tre skäl.

Först representerar talet tre fullbordande. – *jfr. tidsparalleller 2.4.* Guds princip kräver att när försynen att lägga fundamentet för Messias äger rum för tredje gången, måste den slutföras. Därför måste Guds försyn att lägga fundamentet för Messias, som började i Adams familj som den första dispensationen och fortsatte i Noas familj som den andra, ingå i Abrahams familj, som var den tredje dispensationen. Genom den här sonen fick Abraham möjlighet att uppfylla ett villkor för gottgörelse, om än till ett högre pris, och därmed göra symbolisk återtagande av allt han hade förlorat när han misslyckades i det tidigare symboliska offret. Detta större gottgörelsevillkor var offret av hans son Isak.

För det andra, som förklarades tidigare, när Abraham gjorde sitt offer, var han i stället för Adam. satan hade angripit både Adam och hans son Kain och skändat familjen under två generationer. Därför kan Gud, enligt principen om återupprättelse genom gottgörelse, arbeta för att ta tillbaka Abraham och hans son Isak som två generationer.

För det tredje lärde vi oss att Noa kunde göra det symboliska offret av arken själv, trots att han var i samma position som Adam som inte kunde göra offret direkt. Detta berodde på att han stod i position av Abel, som hade visat ett troget hjärta när han lyckades med det symboliska offret. När Abraham blev kallad av Gud stod han på båda Abels framgångar, som lyckades med det symboliska offret i utformningsstadiet och Noa, som lyckades med det symboliska offret vid tillväxtstadiet. På detta dubbla fundamentet skulle Abraham göra det symboliska offret vid fullkomlighetssteget. Även om Abraham misslyckades, kunde Gud därför upphöja hen och ge hen en chans att göra ett offer baserat på de ackumulerade segrarna av Abels och Noas trofasta hjärtan.

Innan han kunde erbjuda Isak som ett offer, måste Abraham återigen visa rätt tro genom att upprepa det symboliska gottgörelsevillkoret för återupprättandet av Adams familj, som han hade när han skulle göra det symboliska offret. Detta är anledningen till att Abraham än en gång satte Sara i sin systems position och lät henne tas av en kung, den här gången Abimelek av Gerar. Efter att hon blev kungens hustru, tog Abraham henne tillbaka. Den här gången tog Abraham också tillbaka slavar, som symboliserade mänskligheten och rikedomar som symboliserade den naturliga världen. – 1 Mos. 20:1–18

Hur offrade Abraham Isak?

När de kom till den plats där Gud hade sagt till honom, byggde Abraham ett altare där och lade i ordning veden och band Isak sin son och lade hen på altaret i skogen. Därefter sträckte Abraham ut sin hand, och tog kniven för att döda sin son: "Då ropade Herrens ängel till hen från himlen: "Abraham! Abraham!" Han svarade: "Jag är här." Då sade han: "Lyft inte din hand mot pojken och gör inte något mot honom. Nu vet jag att du fruktar Gud, när du inte ens har undanhållit mig din ende son." – 1 Mos. 22: 11–12

Abrahams tro var absolut. I lydnad mot Guds befallning var han på väg att döda Isak, hans enda son, med avsikt att offra honom

som ett brännoffer. Gud ingrep i det ögonblicket och befalldes Abraham att han inte skulle döda pojken.

Abrahams hängivenhet att utföra Guds vilja och hans beslutsamma handlingar, utfördes med absolut tro, lydnad och lojalitet, lyfte upp hen till den position som om han redan dödat Isak. Därför han helt separerade satan från Isak. Gud befalldes Abraham att inte döda Isak eftersom Isak, nu avskild från alla band till satan, stod på Guds sida. Vi måste också förstå att när Gud sa, "nu vet Jag..." avslöjade Hen både Sin hämnd till Abraham för hans tidigare misslyckande i det symboliska offret och Hens glädje över Isaks framgångsrika offer. Eftersom Abraham lyckades med sitt offer av Isak, kunde återupprättelsens försyn i Abrahams familj fortsätta genom Isak.

Abraham tog tre dagar för att nå platsen på berget Moria där han skulle erbjuda sin son Isak som ett brännoffer. Denna tre dagar långa period för att rensa Isak var att starta en ny period i försynen. Sedan dess har en tredagars period krävts för satans separation vid början av nya dispensationer. Vi finner många förekomster av sådana perioder i försynens historia. När Jakob lämnade Haran med sin familj för att börja familjens väg för att återupprätta Kanaan, fanns det en tre dagars period för satans separation. – 1 Mos, 31:20–22. Mose ledde också israeliterna genom en tredagars period för separation av satan när de lämnade Egypten för att börja den nationella resan för att återupprätta Kanaan. – 2 Mos. 8:27. När Jesus började den världsomspännande andliga vägen för att återupprätta Kanaan, tillbringade han tre dagar i öken för att uppnå separation från satan.

3.1.2.3 ISAKS POSITION OCH HANS SYMBOLISKA OFFER I GUDS ÖGON

Det förklarades tidigare att även om Abrahams symboliska offer upphörde att misslyckas, fanns det fortfarande några grunder i principen om fundamentet för Messias att bli baserat på honom. Men eftersom han misslyckats med att uppfylla sitt ansvar, var

Abraham inte behörig att upprepa det symboliska offret själv. – *jfr. Förutbestämmelse 3*. På något sätt hade Gud en väg att betrakta Abraham som om han inte hade misslyckats i det symboliska offret eller orsakat försynens förlängning. För att uppnå detta befallde Gud Abraham att han skulle offra Isak som ett brännoffer.

Gud hade tidigare lovat Abraham att han skulle expandera ett utvalt folk ur Isaks släkt:

Men Herrens ord kom till honom: "Det är inte han som ska ärva dig. En som kommer från din egen kropp ska bli din arvinge." Sedan förde han hen ut och sade: "Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem." Och han sade till honom: "Så ska din avkomma bli." – *1 Mos. 15:4–5*

När Abraham var beredd att döda sin son, till och med löftenas son, visade han sig högsta lojalitet mot himlen. Denna trosakt var likvärdig med att Abraham dödade sig själv – ett själv som hade blivit förorenat av satan på grund av hans tidigare misslyckande i det symboliska offret. När Gud frälste Isak från döden, uppstod även Abraham till livet, nu löst från alla band med vilka satan hade bundit hen när hans symboliska offer var orenat. Vidare uppnådde Abraham och Isak oskiljaktighet i sin trohet mot Guds vilja.

Även om Isak och Abraham var två olika individer, när Gud tog dem tillbaka till livet, blev de i Guds ögon som en person. Även om försynen genom Abraham hade misslyckats och förlängdes genom Isak, så länge som Isak lyckades, skulle Isaks seger bli Abrahams egen seger. Därför skulle Gud kunna betrakta Abraham som inte misslyckats och att försynen inte hade förlängts.

Det står inte hur gammal Isak var när Abraham erbjöd pojken som ett offer. Han var gammal nog att bära veden för offret, – *1 Mos. 22:6*, och när han såg att det inte fanns något lamm att erbjuda, frågade han sin fader om det. – *1 Mos. 22:7*. Isak var tydligen gammal nog för att förstå hans fars intentioner. Vi kan

konstatera att han hjälpte sin far, även om han visste att hans far förberedde sig för att erbjuda hen som offret.

Om Isak hade motsatt sig sin fars försök att erbjuda hen som ett offer, skulle Gud definitivt inte ha accepterat offret. Faktum är att Isak visade en tro lika stor som Abrahams. Tillsammans gjorde deras tro offret framgångsrikt, och det fanns inget sätt för satan att behålla hans grepp om dem. Genom att göra offret genomgick Isak och Abraham en process av död och uppståndelse. Som ett resultat fullbordades två saker. Först lyckades Abraham separera satan, som invaderat hen på grund av hans misstag i det symboliska offret. Han återställde genom gottgörelse den position han hade ockuperat innan han hade gjort misstaget och överförde sin försyns mission till Isak från denna återupprättade position. För det andra, genom att troget lyda Guds vilja, ärvde Isak den gudomliga missionen från Abraham och demonstrerade tro som kvalificerade hen att göra det symboliska offret.

Efter att den gudomliga missionen hade gått från Abraham till Isak, offrade Abraham den stenbock som Gud gav som ersättning för Isak: Abraham lyfte upp sina ögon och såg, och se, bakom hen var en stenbock som fastnat i en tjock gren genom sina horn. Och Abraham gick och tog stenbocken och erbjöd den upp som ett brännoffer i stället för sin son. – 1 Mos. 22:13.

Det var faktiskt det symboliska offret genom vilket Isak återupprättade trons fundament. Eftersom Isak hade burit veden för offret, kan vi konstatera att han deltog i offret av stenbocken. Således, även om det står skrivet att Abraham gjorde det symboliska offret, fick Isak, som hade förenats med Abraham och ärvt hans mission, en fördel i offrets försyn. På detta sätt gjorde Isak, som ärvt Abrahams mission, det symboliska offret och återupprättade trons fundament genom gottgörelse.

3.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Isak blev därmed centralpersonen för att återupprätta trons fundament istället för Abraham. Han upprättade trons fundament

genom att göra stenbockens symboliska offer på ett sätt som var acceptabelt för Gud. För att skapa fundamentet för Messias i Isaks familj, måste därefter det påtagliga fundamentet skapas. För detta ändamål måste Isaks söner, Esau och Jakob, placeras i de delade positionerna av både Kain och Abel. Genom att göra det påtagliga offret var de ansvariga för att uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen och lägga påtagliga fundamentet.

Om Abraham inte hade misslyckats i det symboliska offret, hade Isak och hans halvbror Ismael stått i Abels och Kains positioner. De skulle ha varit ansvariga för att uppfylla gottgörelsen för att avlägsna den fallna naturen som Kain och Abel inte fullbordade. Men eftersom Abraham misslyckades i offret satte Gud Isak i stället för Abraham och Esau och Jakob i de positioner som ursprungligen var avsedda för Ismael och Isak. Det var då upp till Esau och Jakob att uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen.

För att kunna göra det påtagliga offret var Esau och Jakob i samma positioner till deras far Isak, som Kain och Abel i förhållande till Adam och som Sem och Ham i förhållande till Noa. Isaks äldste son Esau representerade Abrahams första symboliska offer som förorenats av satan, medan den andra sonen Jakob representerade Isaks offer genom vilken satan separerades. Dessutom antog Esau Kains roll som ondskans företrädare, medan Jakob stod i Abels position som godhetens representant. Esau och Jakob började slåss inuti sin mammas livmoder – 1 Mos. 5:22-23 eftersom att de var i dessa motsatta positioner. Men då älskade Gud Jakob och hatade Esau, - Rom. 9:11-13, men det var på grund av försynens skäl: de skulle genom gottgörelse återupprätta de misstag som Kain och Abel hade gjort i deras offer.

Men innan Esau och Jakob kunde uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen och göra det påtagliga offret, måste Jakob först uppfylla gottgörelsen för att återupprätta Abels position. Sammantaget hade Jakob följande mission: Först skall han uppfylla det individuella villkoret för att återupprätta Abels position, centralpersonen i det påtagliga offret. Därefter borde han

genomföra det påtagliga offret. Slutligen, som kommer att diskuteras i nästa avsnitt, skulle Jakob komma in i Egypten för att påbörja den fyrahundraåriga gottgörelse-skulden som krävdes av hans efterkommande på grund av Abrahams misstag i det symboliska offret.

Jakob lade gottgörelsevillkoren för att återupprätta Abels position på följande sätt. Först uppfyllde Jakob villkoret för segern i kampen för att på individnivå återupprätta den äldste sonens förstfödsrätt. Eftersom satan tog herravälde över universum skapat av Gud, antog satan den äldste sonens position. Gud kastades i stället som den andra sonen, från vilken han var tvungen att arbeta för att återupprätta förstfödsrätten. Av denna anledning föredrog Gud nästfödde söner över förstfödda söner, som med Esau och Jakob: "Jag har älskat Jakob, men jag hatade Esau." – *Mal. 1:2*.

Jakob, hade som den andra sonen ansvaret att återupprätta förstfödde sonens rätt. Han gjorde det listigt med Esau i utbyte mot lite bröd och en linssoppa. – *1 Mos. 25:29-34*.

Eftersom Jakob värderade födelserätten och arbetade för att återkräva den från sin bror, fick Gud Isak att välsigna honom. – *1 Mos. 27:27-29*. Tvärtom, välsignade Gud inte Esau, eftersom Esau trodde så lite av sin födelserätt att han bytte bort den för en skål med linssoppa.

För det andra flydde Jakob till Haran, som representerade den sataniska världen. Efter att ha lidit genom tjuugoett års slavarbete triumferade han över Laban i kampen för att återupprätta förstfödsrätten genom att få familj och rikedom som sitt arv. Efter att ha vunnit denna seger återvände Jakob till Kanaan.

För det tredje, på sin väg tillbaka till Kanaan, det utlovade välsignelsens land, triumferade Jakob i en brottning med en ängel vid Jabboks vadställe och återupprättade därmed herraväldet över ängeln i en påtaglig kamp. Genom dessa tre segrar återställde Jakob Abels position genom gottgörelse. Därefter blev Jakob centralpersonen för det påtagliga offret.

Esau och Jakob säkerställde därmed de positioner som Kain och Abel hade stått i det ögonblick då Gud accepterade Abels offer. För att Jakob och Esau skulle uppfylla gottgörelsevillkoren för att ta bort den fallna naturen, behövde Esau att älska Jakob, respektera hen som sin medlare till Gud, villigt följa Jakobs vägledning och slutligen föröka godhet genom att ärva godhet från Guds bärare av välsignelse.

När Jakob återvände till Kanaan med sin familj och rikedom efter att ha utfärdat tjugo års slavarbete i Haran, påverkade han verkligen Esau att övervinna sin tidigare fientlighet:

”Jakob lyfte blicken och fick se Esau komma med fyrahundra man. Då fördelade han sina barn på Lea och Rakel och de båda slavinnorna. Han lät slavinnorna med deras barn gå främst, Lea med hennes barn efter dem och Rakel med Josef sist. Självgick han framför dem och bugade sig sju gånger ner till jorden innan han kom fram till sin bror. Men Esau sprang emot honom och tog hen i famn, föll hen om halsen och kysste honom. Och de grät.” – 1 Mos. 33:1–4.

När Esau öppnade sina armar och välkomnade Jakob, uppfyllde de gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen. För första gången lades det påtagliga fundamentet framgångsrikt.

När Jakob och Esau lyckades göra det påtagliga offret återupprättade de genom gottgörelse de tidigare misslyckandena med att göra påtagligt offer: Kain och Abels misslyckanden i Adams familj och Ham och Sem i Noas familj. Deras seger i försynen som nämnts med Abraham återupprättades också genom gottgörelse, horisontellt i en familj, historiens långa vertikala väg, där Gud hade arbetat för att återupprätta påtagliga fundamentet.

Esau hade varit i stånd att bli hatad av Gud från den tid han var inuti sin mors livmoder - *Rom. 9:11-13*, bara för att han hade fått rollen som Kain, som var på satans sida, för att skapa ett gottgörelsevillkor i Återupprättelsens försyn. När han väl accepterade Jakob och uppfyllde sin del av ansvaret stod han i stället som återupprättad Kain och kunde äntligen ta emot Guds

kärlek.

3.3 FUNDAMENTET FÖR MESSIAS

Guds arbete att lägga fundamentet för Messias, som han först försökte etablera i Adams familj, måste genomföras tre gånger, eftersom de centrala personerna för Återupprättelsens försyn inte kunde uppfylla sin del av ansvaret. Det tredje försöket var på Abrahams tid, men även detta förlängdes när han misslyckades i det symboliska offret. Isak och hans familj ärvde Viljan och lade fundamentet av tro och påtagliga fundamentet. Äntligen grundades fundamentet för Messias. Man kunde förvänta sig att Messias skulle ha kommit på jorden vid den tiden.

Men fundamentet för Messias kräver emellertid en social miljö som bidrar till hans ankomst. Stiftelsen måste göra det möjligt för denna sataniska värld att återupprättas till Guds rike som styrs av Messias. I försyner i Adams och Noas familjer fanns inga andra familjer som eventuellt kunde angripa eller korrumpdera den centrala familjen. Om någon av dessa familjer hade lagt fundamentet för Messias på familjenivå, kunde Messias ha kommit utan motstånd.

Men efter Abrahams tid hade fallna människor redan byggt upp sataniska nationer som lätt skulle kunna övermanna Abrahams familj. Därför, även om fundamentet för Messias var lagt på den tiden, var det en begränsad grund, på familjenivå. Messias kunde inte komma säkert på det fundamentet. Ett fundament av en suverän stat var nödvändig för att klara av den sataniska världens nationer.

Ett sådant stöd skulle ha varit nödvändigt även om Abraham inte hade misslyckats med det symboliska offret, men hade lyckats med sina söner, Isak och Ismael, att göra det påtagliga offret att lägga familje-fundamentet för Messias. Det hade fortfarande inte varit säkert för Messias att komma förrän Abrahams ättlingar hade förökat sig i Kanaan och skapat ett nationellt fundament för Messias. Som det var, även om Isaks ättlingar hade etablerat

familje-fundamentet för Messias, måste de lämna sitt hemland och lida i ett främmande land i fyrahundra år som straff för Abrahams (offer)misstag. Trots deras lidande i Egypten skulle de blomstra och förenas som ett folk. De skulle återvända till Kanaan och bygga det nationella fundamentet för Messias som en suverän nation som var förberedd på Messias och hans mission.
– jfr. *Moses och Jesus 2.2.3.3*

En väg av gottgörelse hade placerats på Abrahams efterkommandes axlar på grund av hans misstag i det symboliska offret. Jakob skulle börja denna väg av gottgörelse, inte Isak. Faktum är att den som axlar den största bördan när han går under gottgörelsens väg är den Abel-typ som tjänar som den centrala personen för det påtagliga offret. Abel i Adams familj hade Ham i Noas familj, Isak i Abrahams familj och Jakob i Isaks familj bära de stora bördorna av att gå på de vägar av gottgörelse som låg inför deras familjer. Bland dem var Jakob den enda Abel-person som stod på fundamentet för Messias. Därför skulle han gå på modellvägen för separation från satan, där han lade mönstret för Messias att följa vid hans ankomst.
– jfr. *Moses och Jesus 1*

Jakobs familj stod på fundamentet för Messias som hade slutförts i Isaks familj. För att upprepa Isaks familjs position satte de igång att slutföra den dispensation som anförtrotts Abraham genom att ta ansvar för Abrahams synd och inleda den fyrahundraåriga vägen av gottgörelse. I Isaks familj var det Jakob, i Abels position, som gick hela vägen av gottgörelse. I Jakobs familj var det Josef, sonen till Rakel – Jakobs hustru på Guds sida – som skulle säkra Abels position genom att komma in i Egypten och gå igenom vägen av gottgörelse.

Efter att ha blivit såld som slav av sina bröder och förd till Egypten, steg Josef till premiärministerns nivå vid trettioårsåldern. Han bevittnade förverkligandet av en profetia som Gud hade gett hen i sina drömmar medan han fortfarande var ett barn. – *1 Mos. 37:5-11*. Först var Josefs halvbröder, födda av Lea – Jakobs hustru på satans sida, i Egypten och överlämnade sig till honom. Senare kom alla Jakobs barn till Egypten, och slutligen tog de sin far till Egypten.

På detta sätt började Jakobs familj gottgörelsens väg för att bygga en nation som en dag skulle få ta emot Messias.

Jakob, var den centralperson som lade fundamentet för Messias i Isaks familj, var ansvarig för att axla Abrahams synd. Han var också ansvarig för att inleda en gottgörelseskurs för att på nationell nivå förverkliga Viljan som hade anförtrotts Isak. Därför betraktade Gud, Abraham, Isak och Jakob som samma person med respekt för Hens vilja, trots att de var tre unika individer. Därför betydde Jakobs framgång Isaks framgång, och Isaks framgång betydde Abrahams framgång. Förverkningen av återupprättelse som centrerar på Abraham, även om det utvidgades till Isak och Jakob, kom att ses i Guds ögon som fullbordad i Abrahams egen generation utan förlängning.

Det står skrivet: "Jag är din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud." – 2 Mos. 3:6. Denna vers indikerar att även om de var tre generationer, betraktade Gud dem som en generation av förfäder som kollektivt fullbordat Hens vilja.

Gud hade för avsikt att uppfylla syftet med hans försyn genom att upprätta det nationella fundamentet för Messias och skicka Messias till den förberedda nationen. För att uppnå detta hade Gud Jakobs familj in i Egypten, den sataniska världen, där de skulle lida som slavar i fyra hundra år. Då, som utlovat till Abraham, skulle Gud lyfta upp dem som det utvalda folket och föra dem tillbaka till Kanaan.

Fundamentet för Messias som grundades i Isaks familj blev grunden för att börja gottgörelsens väg att skapa det nationella fundamentet för Messias. Tiden tusen år från Adam till Abraham var i själva verket perioden att lägga fundamentet för denna nationella försyn att börja i nästa era.

Sammanfattningsvis var Jakob segerrik att ta ansvar för gottgörelsens väg för att betala för Abrahams misstag. Genom att använda sin visdom om Guds vilja, triumferade Jakob som en individ i sin kamp med Esau för att vinna förstfödslovet. Han gick in i Haran och, som en familj, segrade i en tjugoförårig kamp

med sin farbror Laban för att vinna förstfödsrätten. På vägen tillbaka från Haran till Kanaan var Jakob segerrik i kampen mot ängeln. Han var den första fallna mannen att uppfylla gottgörelsen för att återupprätta herravälde över ängeln. Därefter fick han namnet "Israel", - 1 Mos. 32:28, vilket innebar att han satte mönstret och lade fundamentet på vilket det utvalda folket skulle etableras. Efter att ha återvänt till Kanaan med dessa segrar vann Jakob Esau hjärta, och tillsammans uppfyllde de gottgörelsevillkoren för att ta bort den fallna naturen.

Jakob fullbordade således segerns väg för att förmå satan till underkastelse. Moses, Jesus och även Israels folk skulle gå denna väg efter det mönster som Jakob hade visat. Israels historia kan fungera som en bra historisk källa för att förstå vägen att få satan att ge upp på nationell nivå. Av denna anledning är det centralt för studien av Återupprättelsens försyn.

3.4 NÅGRA LÄRDOMAR FRÅN ABRAHAM'S LIV

Först visar Abrahams väg att Guds försyn om hur Hens vilja är uppfylld är villkorad. Återupprättelsen kan inte fullföljas genom Guds kraft ensam; Det kan bara uppfyllas tillsammans med den mänskliga delen av ansvaret. Därför, även om Gud uppmanade Abraham för att uppfylla Återupprättelsens försyn, när han misslyckades med att fullfölja sitt ansvar, blev Guds vilja inte uppfylld.

För det andra visar Abrahams väg att Guds förutbestämmelse om människor är villkorlig. Trots att Gud förutbestämde Abraham att vara trons fader genom att lyckas i sitt offer, när han inte kunde fullfölja sitt ansvar, utsträckte detta missionen till Isak och Jakob.

För det tredje visar Abrahams väg oss att när människorna misslyckas med att fullfölja sitt ansvar, blir fullbordandet av Guds Vilje alltid försenat, och dess återupprättelse kräver ett större gottgörelsevillkor. I Abrahams fall skulle Guds Vilja åstadkommas genom att bara att offra djur. Vid hans misslyckande måste det emellertid uppnås genom att offra hans älskade son Isak, som ett

offer och var tvungen att slutföras genom Isak och Jakob.

För det fjärde visar Abrahams offer att dela i två att var och en av oss måste dela vårt eget jag som ett offer för att skilja gott från det onda. Ett trons liv innebär att vi placerar oss i ett offer. Bara genom att dela gott från ondska inom oss själva kan vi bli levande offer som accepteras av Gud. Vi bör ständigt skilja gott från ont inom oss själva, enligt Guds viljas standard. Om vi försummar att göra detta skapas ett villkor för satan att invadera.

Del 2 Kapitel 2

Moses och Jesus i Återupprättelsens försyn

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig text

Bibeln innehåller många hemligheter om Guds frälsningsarbete. Det står skrivet: "Sannerligen gör Herren Gud ingenting utan att avslöja Sina hemligheter för sina tjänare profeterna." – *Amos 3:7* Men utan att förstå Principerna bakom Guds försyn, har människor inte kunnat urskilja de mysterier som döljs i Bibeln. De bibliska skildringarna av en profets liv är inte bara en historia. Snarare genom skildringen av en profets liv avslöjar Bibeln vägen för fallna människor gå. I detalj skall vi undersöka hur Gud satte upp de providentiella livet för Jakob och Moses som modeller för Jesu liv att rädda mänskligheten.

AVSNITT 1

MODELLVÄGARNA FÖR ATT VINNA ÖVER SATAN

Vi lärde oss att i återupprättelsens försyn i Isaks familj, att Jakob var centralpersonen som lade det påtagliga fundamentet. Han säkrade Abels position och arbetade för att föra satan till underkastelse och uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen. Jakobs hela liv blev modellen för Moses och Jesus liv. Jesus kom att förmå satan till underkastelse i påtagliga termer. Före Jesus, levde Moses ett liv för att övervinna satan som var en avbild av vägen som Jesus skulle gå. Ännu tidigare, förmådde Gud Jakob gå en väg som var en symbolisk representation av Jesu liv. Dessutom är Jakobs liv

modellen för den väg som israeliterna och hela mänskligheten måste gå för att föra satan till underkastelse och uppnå målet med återupprättelsens försyn.

1.1 VARFÖR JAKOBS LIV OCH MOSES LIV BLEV MODELLER FÖR JESUS LIV

Målet med återupprättelsens försyn uppnås när mänskliga varelser förmår satan att frivilligt ge upp och bli hans herre. De måste göra detta genom att uppfylla sina givna delar av ansvaret. Jesus, som Messias och den sanna mänsklighetens förfader, kom för att hjälpa alla trons människor att förmå satan till frivillig underkastelse. Av sig själv var han pionjär på vägen att få satan att ge upp och har alltsedan dess väglett troende folk att följa hans exempel.

Satan, som inte ödmjukt ger upp ens inför Gud, skulle inte frivilligt lätt ge upp inför Jesus, ännu mindre till vanliga troende. Därför, Gud, som tar ansvar för människor, som Han skapade, kallade på Jakob och arbetade genom honom för att visa oss, i symbolisk form, vägen för att föra satan till underkastelse.

Moses kunde övervinna satan genom att följa mönstret av modellvägen som visats symboliskt i Jakobs liv. I hans liv utvecklade Moses detta till bildlik nivå. På samma sätt, genom att bygga på mönstret av Moses liv kom Jesus för att påtagligt förmå satan till underkastelse. Genom att gå i Jesu fotspår kan människor med tro också förmå satan till underkastelse och bemästra honom.

När Mose sa, "En profet lik mig ska Herren er Gud låta uppstå åt er, bland era bröder. Honom ska ni lyssna till i allt vad han säger er." – *Apg. 3:22*, syftade han på Jesus. Jesus skulle stå i en position som liknar Moses och följa Mose liv som modell för att gå den världsvida försynen för att återupprätta Kanaan – Guds rike. Jesus sa, "Jesus svarade dem: "Jag säger er sanningen: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen." – *Joh. 5:19*. Genom detta han menade att han följde modellen av liv som Gud hade uppenbarat för honom genom Moses.

Moses förespeglade därmed Jesus.

1.2 JAKOBS LIV SOM MODELLEN FÖR MOSES OCH JESUS LIV

Jakob var pionjär på vägen att tvinga satan till underkastelse. Denna väg tar vägen motsatt det sätt som satan förstörde mänskligheten på. Moses och Jesus gick igenom livet efter mönstret av Jakobs liv. Låt oss studera dessa liv tillsammans. (1) De första människorna borde ha varit absolut trofasta att hålla Guds bud att inte äta av frukten, ändå föll de med risken för deras liv när ärkeängeln frestade dem. För Jakob att slutföra återupprättelsen av Kanaan på familjenivå, det vill säga, återvända till Kanaan med sin familj och rikedom och där återupprätta fundamentet för att ta emot Messias – var han därför tvungen att segra i en kamp med risk för sitt liv med en ängel som representerar satan. Jakob var desperat att övervinna denna prövning när han brottades med ängeln vid Jabboks vadställe. Han triumferade och fick namnet "Israel", – 1 Mos. 32:25-28. I denna utmaning var det Gud som testade Jakob genom att placera ängeln i satans position.

Guds syfte med att göra detta var att inte göra Jakobs liv eländigt, utan för att hjälpa honom säkra Abels position och slutföra återupprättelsen av sin familj genom att vinna kvalifikationen att dominera över ängeln. Genom att ängeln spelade en ledande roll i utmaningen, öppnades dessutom vägen för änglavärlden att återupprättas.

När det gäller Moses, innan han kunde styra israeliterna till Kanaan och därmed slutföra den nationella återupprättelsen av Kanaan, var han först tvungen att övervinna en livshotande test där Herren försökte döda honom, – 2 Mos. 4:24. Vi måste förstå att Gud ger sådana utmaningar till människor eftersom Hen älskar dem. Om satan snarare än Gud skulle ge sådana tester och människor misslyckas, skulle de bli satans byte. På samma sätt hade Jesus övervunnit en prövning innan han kunde inleda den världsvida återupprättelsen av Kanaan – det vill säga att vägleda mänskligheten in i himmelriket på jorden. Han kämpade med satan

med risk för sitt liv och triumferade över honom när han fastade i fyrtio dagar och frestades i öknen. – *Matt. 4:1-11.*

(2) Eftersom vår fallna natur förvärvades när satan förorenade vårt kött och vår ande, måste Jakob uppfylla ett jämförbart villkor att ta bort det. För att återupprätta Abels position för uppfyllandet av villkoren av gottgörelse för att avlägsna den fallna naturen, köpte därför Jakob med bröd och linser förstfödsrätten från Esau, – *1 Mos. 25:34*, som symboliserade kött och ande. För att upprepa denna väg på Mose tid matade Gud folket med manna och vaktel, – *2 Mos. 16:13*, som också symboliserar kött och ande, och därigenom stärkte därmed deras tacksamhet mot Honom och ökade deras medvetenhet om att vara det utvalda folket. Genom dessa händelser ville Gud att folket skulle lyda Moses och uppfylla av gottgörelse för att avlägsna den fallna naturen på nationell nivå. Jesus sa: "Era fäder åt mannat i öknen, och de dog... Jag säger er sanningen: Om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod har ni inte liv i er." – *Joh. 6:49-53.*

Förutom att bekräfta att han vandrade vägen som Moses gått, menade Jesus med denna vers att den fallna mänskligheten skulle bli en med honom i kött och ande. Genom att följa och förena sig med Jesus, som vid den tiden stod i Johannes döparens position, skulle de ha uppfyllt kraven på världsnivå för att ta bort den fallna naturen. Genom att därefter hängivet följa Jesus som Messias, skulle de ha återupprättat sin ursprungliga natur.

(3) På grund av fallet förorenade satan även människokroppen. Jakobs kropp var helgad med den välsignelse han hade tagit emot i livet. Därför uppfyllde hans liks disposition också ett villkor för rening, och därmed tog balsameringen fyrtio dagar – *1 Mos. 50:3*. När det gällde Mose, kämpade ärkeängeln Mikael med djävulen över Moses kropps rätta hantering, – *Juda 9*. Vi vet att Jesu kropp försvann, till myndigheternas stora förvirring, och lämnande en tom grav, – *Matt. 27:62-28:15.*

(4) På grund av syndafallet förstörde satan de första mänskliga förfäderna under deras tillväxtperiod. Genom att gottgöra denna nedsmutsning, har Gud arbetat för att skapa förutsättningar baserade på vissa tal, som talet tre, vilket indikerar tillväxtperioden,

– *jfr. Tidsperioderna 2.4*. När Jakob startade sin resa från Haran till Kanaan var det en tredagars period för separation från satan innan Laban blev underrättad om hans frånvaro, – *1 Mos. 31:12*. När Mose ledde sitt folk ut ur Egypten till Kanaan, fanns det en startperiod på tre dagar, – *2 Mos. 5:3*. Josua rastade åter vid Jordanfloden tre dagar innan han korsade den, – *Josua 3:2*. När Jesus skulle påbörja den globala andliga vägen för att återupprätta Kanaan, tillbringade han tre dagar i graven, – *Luk. 18:33*.

Jakob hade tolv söner, – *1 Mos. 35:22*, för att genom gottgörelse återupprätta i en generation (horisontellt) de gottgörelsevillkor som ackumulerats (vertikalt) genom de tolv generationerna från Noa till Jakob, som hade gått förlorade till satan. På Mose tid var det de tolv stammarna, – *2 Mos. 24:4*, och Jesus hade av samma skäl, tolv lärjungar, – *Matt. 10:1*. Att uppfylla ett gottgörelsevillkor för att skilja satan från de sju dagarna av Guds skapelse som han hade förorenat, fanns det sjuttio medlemmar av Jakobs familj – *1 Mos. 46:27*, sjuttio äldste på Mose tid, – *2 Mos. 24:1*, och Jesu sjuttio anhängare, – *Luk. 10:1*, som alla hade avgjorda centrala, providentiella roller i deras respektive tidsåldrar.

(5) En stav som slår det onda, vägleder och ger stöd när man lutar sig på den. Det är en symbol för Messias, – *jfr. Moses och Jesus 2.2.2.2*. Jakob korsade Jordanfloden och gick in i Kanaans land medan han stödde sig på en käpp, – *1 Mos. 32:10*. Detta förutspådde att en dag fallen mänsklighet kommer att korsa den här syndiga världens vatten och komma fram till den idealiska världens strand genom att följa Messias: slå mot orättvisa, följa hans vägledning och exempel och vara beroende av honom. Moses vägledde israeliterna över Röda havet med en stav – *2 Mos. 14:16*. Jesus kommer vid sin andra ankomst att styra mänskligheten över den här världens turbulenta vatten för att uppnå Guds ideal med järnstaven som symboliserande honom själv, – *Upp. 2:27; 12:5*.

(6) Evas synd inympade syndens rot i mänsklighetens släktskap, som bar frukt när Kain dödade Abel. Eftersom det var en moder och son som tillät satan att komma in och bära syndens frukt, måste en mor och son avskilja sig från satan genom deras gemensamma

ansträngningar enligt principen om återupprättelse genom gottgörelse. Jakob kunde inte förlora välsignelsen och avskilja sig från satan utan hans moders stöd och kloka råd – 1 Mos. 27:5-17, 42-45. Moses kunde inte ha undkommit och vara i stånd att utföra Guds Vilja, om inte för sin moder – 2 Mos. 2:2. Slutligen räddade Maria Jesu liv genom att fly med honom till Egypten, fly från Kung Herodes som försökte döda honom, – Matt. 2:13.

(7) Den centralperson som är betrodd med Guds Vilja i försynen måste återvända från satans värld till Guds värld. Därför återvände Jakob från Haran, den satanska världen, till Kanaan – 1 Mos. 31-33, och Moses vandrade från Egypten till det utlovade landet Kanaan, – 2 Mos. 3:8. Efter att Jesus hade tagit tillflykt i Egypten strax efter sin födelse, – Matt. 2:14-15, återvände han till Galiléen.

(8) Det slutliga syftet med återupprättelsens försyn är att utrota satan. I denna betydelse grävde Jakob ner avgudarna under en ek, – 1 Mos. 35:4. Moses rev ned den gyllene kalven, brände den med eld, malde den till ett pulver, spred pulvret på vattnet och lät israeliterna dricka det, – 2 Mos. 32:20. Jesus kom för att förstöra denna onda värld genom att tvinga satan till underkastelse med sina ord och sin makt, – jfr. Eskatologi 3.2.2.

AVSNITT 2

ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN UNDER MOSES

2.1 ÖVERSIKT AV FÖRSYNNEN LEDD AV MOSES

Återupprättelsens försyn ledd av Moses byggdes på fundamentet för Messias som lagts i Abrahams familj. Principen krävde emellertid fortfarande att Mose skulle lägga fundamentet för Messias genom att genom gottgörelse återupprätta trons fundament och påtagliga fundamentet. När den centralpersonen för försynen, kan den nya centralpersonen inte ärva försynens Vilja utan att uppfylla ett eget ansvar. Vidare måste fundamentet läggas på nytt i det här fallet, eftersom omfattningen av försynen hade utvidgats från en familj till en nation.

Som vi kommer att se, var Återupprättelsens försyn ledd av Mose, för villkoren av gottgörelse som krävdes för att lägga dessa fundament helt annorlunda än förut.

2.1.1 TRONS FUNDAMENT

2.1.1.1 CENTRALPERSON ATT ÅTERUPPRÄTTA TRONS FUNDAMENT

Moses var centralpersonen för att återupprätta trons fundament. Trons fundament måste läggas på nytt för att börja vägen att återvända till det utlovade landet Kanaan efter avslutningen av det fyrahundraåriga slaveri som uppstått på grund av Abrahams misstag i det symboliska djuroffret. Innan vi studerar hur Mose etablerat fundamentet för tro, låt oss först undersöka Moses providentiella position i förhållande till Jesus och sedan i nästa avsnitt undersöka hur han var annorlunda än alla tidigare centralpersoner som kallades för att lägga ett trons fundament. För det första placerades Moses i position av Gud agerande i hans ställe. Gud berättade för Moses att han skulle vara som Gud inför Aaron, – 2 Mos. 4:16.

Han sa även: "Se, jag sätter dig att vara som Gud för farao, och din bror Aron ska vara din profet." – 2 Mos. 7:1.

För det andra placerade Gud Mose för att för-personifiera Jesus. Genom att ha Moses stå i Guds position inför Aaron och Farao satte Gud honom upp för att för-personifiera Jesus, Guds enda inkarnation. Genom att för-personifiera Jesus banade Mose vägen som Jesus en dag skulle gå. Likt Johannes döparen efter honom – Joh. 1:23, skulle Moses göra vägen rät för Jesus.

Som Jakobs avkomma, som hade lagt fundamentet för Messias, kunde Moses tjäna som en centralperson i återupprättelsen. I sin försyns väg byggde Moses upp mot traditionen och gärningen av sin förfader, Jakob. Deras liv fungerade som modeller för den väg som Jesus senare skulle gå.

Moses stod också på fundamentet som Josef hade lagt när han gick in i Egypten. Även Josefs liv förebådade Jesu liv.

Som Rakels son (Jakobs hustru som representerar Guds sida) och den yngre brodern av Leas söner (Jakobs hustru som representerar satans sida), stod Josef i Abels position. Han överlevde precis sin äldre broders plan för att döda honom, och när han såldes till köpmännen, gick han in i Egypten som slav. Ändå avancerade han sig till Egyptens premiärminister vid trettioårsåldern. Hans bröder och far kom till Egypten och ödmjukade sig inför honom och fullbordade en profetisk dröm som han hade haft som barn – *1 Mos. 37:5-11*.

Baserad på denna försynens seger kom israeliterna in i Egypten och startade en period av svårigheter i syfte att avskilja satan. Josefs liv förutspådde vägen som Jesus senare skulle gå. Efter att ha kommit till den satanska världen skulle Jesus uthärda en väg av svårigheter och framträda som konungars konung vid trettioårsåldern. Han skulle föra hela mänskligheten, inklusive hans förfäder, till befrielse, klippa deras band till den satanska världen och återupprätta dem till Guds rike.

Mose födelse, barndom och död för-personifierade också Jesu liv. Vid sin födelse var Moses nära att bli dödad i Faraos händer. Efter att hans moder tog hand om honom i det fördolda, växte Moses upp i Faraos palats och blev säkert uppvuxen bland sitt folk. På samma sätt föddes Jesus i en situation där han riskerade att dödas av kung Herodes. Jesu mamma tog honom, flydde till Egypten och uppfostrade honom i det fördolda där. Senare tog hon honom tillbaka till kung Herodes rike där han växte upp i säkert bland sitt folk.

Efter Moses död visste ingen om var hans kropp fanns; – *5 Mos. 31:6*. Detta förutspådde vad som skulle hända med Jesu kropp efter hans död.

På alla dessa sätt var Mose liv att återupprätta Kanaan på nationell nivå modellen för Jesu liv för att återupprätta Kanaan på världsnivå.

Och som vi nämnde tidigare, bekräftar Bibeln genom Moses, – 5 Mos. 18:18-19 och Jesus ord Joh. 5:19, som Gud uppenbarade för Jesus, Moses liv förebådade den väg som Jesus skulle gå i framtiden.

2.1.1.2 OBJEKTET FÖR VILLKORET ATT ÅTERUPPRÄTTA TRONS FUNDAMENT

Moses stod i en position som skiljer sig från tidigare centralpersoner som har anförtrotts att lägga trons fundament. Till skillnad från Abel, Noa och Abraham, behövde Moses inte göra ett symboliskt offer. Snarare kunde han endast återupprätta trons fundament genom lydnad mot Guds Ord medan han fullbordade försynen av fyrtio för satans separation.

– *Kommentar: denna term kan bokstavligen läsas "fyrtio dagars grund för separation från satan". För tydlighetens skull hänför vi oss till "dispensationer av fyrtio för separation från satan" av följande skäl. Först hänvisar "fyrtio dagar" till Noas översvämning som först ställde upp detta villkor (se Fundament 2.1.2) och inte längden av den period som krävs för att uppfylla den, vilket kan ta fyrtio år eller till och med fyrahundra år.*

Det finns tre skäl till denna skillnad.

För det första stod Moses på grundval av de tre framgångsrika symboliska offren av Abel, Noa och Isak. De hade fullbordat försynen baserad på att göra symboliska offer.

För det andra var symboliska offer nödvändiga som föremål för det villkor som ersatte Ordet, eftersom folk efter det första mänskliga förfädernas fall inte direkt kunde ta emot Guds Ord.

Under försynens tidsålder för att lägga fundamentet för återupprättandet (tidsåldern från Adam till Abraham), hade därför

offer erbjudits som föremål för villkoret att etablera trons fundament. Men med Mose tid hade den tiden kommit till sitt slut. Mänskligheten gick in i en ny era, återupprättelsens tidsålder (Gamla testamentet), när de än en gång direkt kunde ta emot Guds ord. Därför fanns det inte längre något behov av ett symboliskt offer för att skapa trons fundament.

För det tredje den försyn som hade påbörjats med Adams familj förlängdes gång på gång, vissa villkor av gottgörelse var nödvändiga för att återupprätta de försynens perioder som hade nedsmutsats av satan.

När Noa lade trons fundament, var han tvungen att genomgå en dispensation av fyrtio för separation från satan medan han bodde i arken. Abraham kunde göra det symboliska offret för att lägga trons fundament, först efter att han återupprättade den föregående perioden på fyrahundra år och därmed stod på grundval av en dispensation av fyrtio års separation från satan. Israeliterna led fyrahundra år av slaveri i Egypten för att uppfylla en period av fyrtio för separation från satan och därigenom återupprätta trons fundament som satan krävde för Abrahams misstag.

På samma sätt i återupprättelsens tidsålder kunde en centralperson lägga trons fundament så länge som han stadigt stod vid fullbordandet av dispensationen för fyrtio för separationen från satan, genom att upprätthålla Guds Ord, nu när ett föremål som villkor inte längre behövde tjäna som dess ersättning.

2.1.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

I försynens tidsålder att lägga fundamentet för återupprättelse arbetade Gud att lägga det påtagliga fundamentet för familjen. Vid starten för återupprättelsens tidsålder, arbetade Gud för att lägga det nationella trons fundament. Därför stod Moses som Abel inför folket som centralperson för det nationella påtagliga fundamentet.

Eftersom Moses stod som Gud inför folket och representerade Jesus, stod han som förälder till israeliterna när de lade den nationella trons fundament. Samtidigt, som en profet med

uppdraget att förbereda vägen för Jesus stod Moses i positionen av ett barn. Därför stod Mose i förhållande till israeliterna i Abels position som centralpersonen för det nationella påtagliga fundamentet.

Vi minns att Abel gjorde det symboliska offret från en förälders position i Adams ställe och var därigenom berättigad att göra det påtagliga offret från barnets position.

På liknande sätt stod Moses i föräldrarnas och barnets dubbla positioner. När han genom gottgörelse återupprättade trons fundament, stod han i en förälders position. Därigenom säkrade han positionen som Abel inför det påtagliga offret, inför vilket han stod i ett barns position.

När Moses hade säkrat Abels position, skulle israeliterna, i Kains position, uppfylla de nationella villkoren av gottgörelse för att ta bort den fallna naturen genom deras lydnad gentemot Moses. Genom att göra så skulle de upprätta det nationella påtagliga fundamentet.

2.1.3 FUNDAMENTET FÖR MESSIAS

Moses skulle genom gottgörelse återupprätta den nationella trons fundament, och israeliterna under Mose ledning skulle återupprätta den påtagliga nationella fundamentet. Detta skulle ha utgjort det nationella fundamentet för Messias och fundamentet för den suveränitet som Messias kunde komma på.

Israelerna fick ta emot Messias, bli återfödda genom honom, rensa deras ursprungliga synd och återupprätta sin ursprungliga natur genom att förena sig med Gud i hjärtat. På detta sätt skulle de uppnå det högsta målet att bli fullkomliga inkarnationer.

2.2 DE NATIONELLA VÄGARNÄ FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN UNDER MOSES LEDARSKAP

Moses ledde israeliterna ut ur Egypten, den satanska världen, med mirakler och tecken, ledde dem över Röda havet och fick dem att vandra genom öknen innan de kom in i det utlovade landet Kanaan. Detta förebådade vägen på vilken Jesus en dag skulle leda kristna, det andra Israel. Med mirakler och tecken skulle Jesus föra kristna ut ur syndens liv och leda dem säkert över det oroliga ondskans hav. Han skulle ta dem genom en vildmark utan livgivande vatten innan han vägledde dem till Eden enligt Guds löfte. Precis som den nationella vägen för att återupprätta Kanaan under ledning av Moses förlängdes tre gånger på grund av israeliternas bristande tro, måste den världsvida återupprättelsen av Kanaan under Jesus vägledning genomföras tre gånger på grund av Johannes döparens och den judiska befolkningens otro vid den tiden.

För att undvika upprepning, kommer en nära jämförelse mellan Moses liv och Jesu liv inte att göras här. Parallellerna kommer dock att bli många när en jämförelse görs mellan detta kapitel och nästa.

2.2.1 DEN FÖRSTA NATIONELLA VÄGEN FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN

2.2.1.1 TRONS FUNDAMENT

Efter fyra hundra års slaveri i Egypten, kom den gottgörelse som israeliterna krävdes på grund av Abrahams misstag till ett slut. För att Moses skulle bli centralpersonen för att återupprätta trons fundament och vara kvalificerad att leda israeliterna ur Egypten, var han som enskild tvungen att arva den fyra hundraåriga nationella gottgörelseperioden och slutföra en period av fyrtio för separation från satan. Dessutom måste Moses återkräva talet fyrtio, vilket ofallne Adam skulle ha uppfyllt för att skapa sitt fundament av tro, – *jfr. Perioderna 2.4*. För att uppnå dessa syften flyttade Moses in i Faraos palats, den satanska världens centrum och han tillbringade fyrtio år där, – Apg. 7:23.

Medan han var i palatset uppfostrades Moses av sin mor, som, okänd för alla, anlätades för att vara hans barnsköterska. Hon undervisade i hemligheten medvetandet och stoltheten i att tillhöra det utvalda folket. Trots palatslivets bekvämligheter behöll Moses

oföränderlig lojalitet och trohet mot Israels släktlinje. Efter fyrtio år lämnade han palatset, "Han valde att hellre bli förtryckt tillsammans med Guds folk än att uppleva en kortvarig njutning av synden.", – *Hebr. 11:25.*

Under hans fyrtioåriga liv i Faraos palats, uppfyllde Moses därför dispensationen av fyrtio för separation från satan och återupprättade därigenom trons fundament.

2.2.1.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Moses stod i den dubbla positionen av förälder och barn. När han lade trons fundament, tryggade han också Abels position för påtagligt fundament. Israeliterna, som stod i Kains position, skulle följa och lyda Moses i tro. Genom att ärva Guds vilja från Moses och föröka godhet skulle de uppfylla villkoret för att ta bort den fallna naturen och lägga det nationella påtagliga fundamentet. Israelerna skulle lägga påtagliga fundamentet genom att följa Moses från den tid då de lämnade Egypten tills de kom in i Kanaans välsignade land.

Gud utförde *dispensationen för att starta*, genom Moses gärning att döda en egyptier.

Eftersom en av sina bröder misshandlades av en egyptisk arbetsledare, blev Moses upphetsad av sin brinnande kärlek för sina medbröder; han slog och dödade mannen, – *2 Mos. 2:11-12.* På ett sätt var detta ett uttryck för Guds hjärta av brinnande ilska när han såg ner mot Sitt folks lidande, – *2 Mos. 2:7.* I det ögonblicket var det om de Israeliterna förenade med Moses skulle bestämma om de kunde lyckas börja återvända till Kanaan.

När Moses dödade egyptiern, använde Gud denna handling för att uppnå följande: För det första frestade ängeln de första mänskliga förfäderna att falla och Kain att döda Abel; Dessa var de villkor genom vilka satan har kontrollerat utvecklingen av den syndfulla historien från positionen av äldste son. Innan Gud därför kunde börja försynen av att återupprättelse av Kanaan, skulle någon på

Guds sida uppfylla villkoret att genom gottgörelse råda över någon på satans sida som stod i den äldste sonens position.

För det andra klippte denna handling effektivt av någon långvarig bindning Moses hade till faraos palats och placerade honom i en situation där han aldrig skulle kunna återvända. Slutligen, genom denna handling, önskade Gud att förmå israeliterna att lita på Moses genom att visa att han var en patriotisk israelit. Som vi ska se var dessa jämförbara med orsakerna till att i den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan, där Gud slog alla förstfödda bland egyptierna och deras boskap.

Israeliterna borde, efter att ha bevittnat Moses handling att döda egyptierna, ha varit djupt inspirerade liksom Gud, av hans kärlek till Israel. Hade de känt så, skulle de ha respekterat Moses, litat på honom och följt honom med glödande iver. Därefter, genom Moses ledning, hade Gud tagit dem direkt till Kanaans land, där de skulle ha etablerat det påtagliga fundamentet. Faktum är att de inte skulle behöva korsna Röda havet eller vandra genom Sinais vildmark, utan skulle ha tagit den raka vägen till Kanaan genom filistéernas land. Under en tjugo dagars vandring skulle de ha återupprättat Jakobs tjugo år i Haran.

Senare under den andra nationella vägen hade Gud anledning att misstänka israeliterna, eftersom deras tidigare misslyckande med att följa Moses hade avbrutit den första nationella vägen.

Det står skrivet: "När farao hade släppt folket förde Gud dem inte genom filistéernas land, fast det var den närmaste vägen. Gud tänkte nämligen att folket kunde ångra sig och vända tillbaka till Egypten när de fick se krig hota." – 2 Mos. 13:17.

Under den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan ledde Gud folket över Röda havet och i en omväg genom vildmarken, för att han hade anledning att frukta de skulle kunna tappa sin tro och återvända till Egypten utan att slutföra sin vandring.

2.2.1.3 MISSLYCKANDET ATT SKAPA DEN FÖRSTA NATIONELLA VÄGEN FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN

Hade **israeliterna** (Kain) helhjärtat lytt Moses (Abel) och följt honom för att återvända till Kanaan, skulle de ha uppfyllt det nationella villkoret att ta bort den fallna naturen och lagt det påtagliga fundamentet.

Men tvärtom, när de såg Moses slå och döda egyptiern, missförstod de honom och talade illa om honom:

När han gick ut nästa dag såg de två hebréerna samman. och han sa till mannen som gjorde fel: "Nästa dag gick han ut igen och fick då se två hebreiska män i slagsmål. Då sade han till den som var skyldig: "Varför slår du din landsman?" Han svarade: "Vem har satt dig till ledare och domare över oss? Tänker du döda mig som du dödade egyptiern?" Mose blev förskräckt och tänkte: "Saken har alltså blivit känd!" Faraos fick också höra om det och ville döda Mose. – 2 Mos. 2:13-15.

Moses hade inget annat val än att fly från Faraos. Motvilligt övergav han Israels barn och flydde in i Midjans ödemark. Det påtagliga fundamentet splittrades, och israelernas vägran att återupprätta Kanaan under Moses ledning skulle upprepas en andra och så småningom en tredje gång.

2.2.2 DET ANDRA NATIONELLA FÖRSÖKET ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN

2.2.1 TRONS FUNDAMENT

När den första nationella vägen för att återupprätta Kanaan slutade i misslyckande på grund av israeliternas misstro, gjorde satan anspråk på de fyrtio åren av Moses liv i faraos slott där han hade lagt trons fundament. För att Moses därför skulle kunna börja den andra nationella vägen till Kanaan, måste han lägga trons fundament genom att fullborda ännu en period av fyrtio år för att genom gottgörelse återupprätta de första fyrtio åren i palatset. Detta

var syftet med Moses fyrtioåriga exil i Midjans vildmark, – Apg. 7:30.

Under denna fyrtioåriga period blev israeliternas liv i Egypten ännu mer eländigt som straff för deras bristande tro på Moses.

Moses gick genom en andra period av fyrtio för separation från satan under de fyrtio åren han tillbringade i Midjans vildmark. Där återupprättade han trons fundament som behövdes för att inleda den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan.

Gud uppenbarade Sig inför Moses och sa:

Jag har sett mitt folks lidande som är i Egypten och har hört dem gråta på grund av deras uppdragsmän. Jag känner deras lidanden och jag har kommit ner för att rädda dem ur egyptiernas hand och att föra dem ut ur detta land till ett gott och brett land, ett land som strömmar med mjölk och honung... en plats där det bor kananeer... Och nu, se, Israels folk har kommit till mig, och jag har sett den förtryck med vilken egyptierna förtrycker dem. Kom, jag ska skicka dig till Farao så att du kan föda mitt folk, Israels barn, ur Egypten, – 2 Mos. 3:7-10.

2.2.2.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

När Moses återupprättade trons fundament i Midjans vildmark, tryggade han också Abels position. Följaktligen, som i första nationella vägen för att återupprätta Kanaan, om Israelitiska människor i Kains position hade trott på och följt Moses med absolut tro och lydnad, de skulle ha kommit in i det utlovade landet, landet fyllt av mjölk och honung. På så sätt skulle de ha uppfyllt gottgörelsevillkoren för att avlägsna den fallna naturen och lägga den påtagliga grundvalen.

Gud arbetade med försynen för att starta den första nationella vägen, För att återupprätta Kanaan, när Mose slog och dödade en egyptier. På samma sätt under dispensationen för att starta den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan gav Gud Mose tre tecken och tio plågor för att övervinna egyptierna.

Anledningarna till att Gud fick Moses att slå mot satanska sidan var, som redan belysts: För det första att genom gottgörelse återupprätta den äldste sonens position som satan hade förorenat. För det andra, att klippa av israeliternas anslutning till Egypten; för det tredje att låta israeliterna veta att Moses var sänd av Gud, – 2 Mos. 4:1. Det fanns ännu en anledning till att Moses skulle slå egyptierna. Trots att israeliterna redan hade fullbordat den förfallna tiden på fyrahundra år som slavar i Egypten, hade de lidit ytterligare trettio år, – 2 Mos. 12:41. Gud hörde att de skrek och jämrade sig och besvarade dem med medkänsla – 2 Mos. 2:24-25.

De tre tecken som Gud gav Mose och Aron att utföra förespådde Jesu verk. Det första tecknet gavs när Gud befalde Mose att sätta ner sin stav och den förvandlades till en orm, – 2 Mos. 4:3-9.

När Aaron senare utförde detta tecken inför Farao på Moses kommando, kallade Farao sina trollkarlar och fick dem att kasta i sina stavar, vilka också blev till ormar; men Aarons orm dödade deras ormar, – 2 Mos. 7:10-12. Detta tecken visade symboliskt hur Jesus skulle komma som Frälsaren och förstöra den satanska världen.

Staven symboliserade Jesus. Precis som staven uppvisade mirakelkraft inför Moses, som representerade Gud, skulle Jesus komma med makt och utföra mirakel inför Gud själv. Dessutom tillhandahåller en stav skydd och stöd för människor att luta sig mot; den slår mot orättvisa och leder människor på rätt väg. Symboliserande Jesus, avslöjade Mose stav de uppdrag som Jesus skulle uppnå vid hans ankomst. Omvandlingen av Mose stav till en orm symboliserade också Jesu verk.

Jesus liknade sig vid en orm och sa: "Som Moses lyfte upp ormen i öknen, så måste Människosonen lyftas upp" – Joh. 3:14.

Han sa också till sina lärjungar: "Var kloka som ormar", – Matt. 10:16. Jesus menade med dessa ord att Han kom som visdoms

goda orm som lurar och leder fallna människor in på godhetens väg. Han skulle således genom gottgörelse återupprätta fallet som orsakades av den onda ormen som lurade de första mänskliga förfäderna. Därför lärde sig hans lärjungar Jesu visdom och ledde det syndiga folket på godhetens väg. Vidare, när Mose orm slukade trollkarlarnas, symboliserade det att Jesus skulle komma som den himmelska ormen för att svälja och förstöra satan, den onda ormen.

Det andra tecknet gavs när Moses, efter Guds befallning, satte handen i sin famn och den fick lepra. Då befallde Gud att han skulle lägga sin hand i sin barm en gång till och den blev läkt – 2 Mos. 4:6-7. Detta mirakel förebådade symboliskt att Jesus skulle komma som den andre Adam och tillsammans med hans kommande brud (den andra Eva, som senare manifesterades genom den Helige Ande) för att utföra förlossningsarbetet.

– kommentar: jfr. Kristologi 4.1.

När man beskriver förebådandet av Jesu liv, använder den koreanska texten "Helige Ande" för att hänvisa till Jesu kvinnliga motsvarighet. Men den Heliga Anden blev den andliga kvinnliga motsvarigheten till Jesus först efter att han korsfästes utan att uppfylla Guds ursprungliga vilja, som inkluderade att ta en brud på jorden. Tillsammans skulle Jesus och hans Brud ha uppfyllt Lammets Bröllop och bli de Sanna föräldrarna.

För tydligheten kommer vi att använda "skulle vara Brud" när texten hänvisar till Jesu avsikt att ta en Brud på jorden.

Första gången Mose lade handen i sin barm och den fick lepra symboliserade det ärkeängeln omfamnande Eva, en handling som nedsmutsade mänskligheten med obotlig synd. Den andra gången när Mose lade handen in i sin barm och den läktes förutbådade att Jesus, trons fader, skulle komma och återupprätta sin brud, den sanna modern, och att de tillsammans skulle omfamna mänskligheten för att ge dem pånyttfödelse "...så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna." – Matt. 23:37. Återupprättelsen skulle då vara fullbordad.

För att utföra det tredje tecknet instruerade Gud Moses att hälla vatten från Nilen på marken och det skulle förvandlas till blod

– 2 Mos. 4:9. Symboliken för detta tecken ligger i vatten, en oorganisk substans, som förvandlas till blod, livets substans. Vatten är en biblisk symbol för de fallna folkmassorna, som inte har något (andligt) liv i dem. Således förbådade detta tecken att Jesus och den Helige Ande skulle komma och återuppliva fallen mänsklighet, berövad livet, för att bli Guds levande barn. Gud förmådde Moses och Aaron att utföra dessa tre tecken för att uppfylla det symboliska gottgörelsevillkor på vilka Jesus och den Helige Ande senare skulle komma till Israel som Sanna föräldrar. De skulle återupprätta de ursprungliga fyra positionerna som förlorats till satan och ge pånyttfödelse till mänskligheten som sina barn.

När Mose, som inte var värtalig, bad Gud att någon talade på hans vägnar, erbjöd Gud Moses hans broder Aaron, – 2 Mos. 4:14, och Miriam profetissan, Aarons syster, – 2 Mos. 15:20. Detta förbådade symboliskt att Jesus och hans kommande brud, inkarnationen av Ordet, – Joh. 1:14, skulle komma och återupprätta människor – som hade förlorat Ordet vid fallet – som inkarnationer av Ordet.

Under vägen för att återupprättelse av Kanaan fick Aaron och Miriam uppdraget att upprätthålla Moses vilja, som var i Guds position och att utöva ledarskap på hans vägnar. I framtiden skulle Jesus och den Helige Ande upprätthålla Guds vilja i den världsomfattande vägen för att återupprätta Kanaan och ta på sig ansvaret för att lösa vår synd.

På Guds befallning gick Moses för att möta Farao. På vägen framträdde Herren inför honom och försökte döda honom. Mose liv räddades när hans hustru Sippora omskar deras son, – 2 Mos. 4:24-26. Hon hjälpte Moses att övervinna prövningen och räddade deras familj. Denna omskärelse gjorde det möjligt för israeliterna att befrias ur Egypten. Det förbådade att även när Jesus kom, kunde Guds frälsningsarbete inte fullbordas, om inte folket genomgick en inre omskärelse.

Låt oss undersöka omskärelsens djupare betydelse. När de första mänskliga förfäderna föll genom ett sexuellt missbruk med satan, ärvde de dödens blod genom det manliga könsorganet. I takt med

att de fallna människorna återupprättades som Guds barn etablerade Gud omskärelsens rit som ett villkor av gottgörelse: att skära av förhuden på det manliga könsorganet och låta blod flöda från det.

Omskärelsen innebar att dödens blod avlägsnas (symboliskt).

Omskärelse är också ett tecken på återupprättandet av människans rätt att härska och ett tecken på att Gud kommer att återupprätta människor som Hens sanna barn. Det finns tre typer av omskärelse: omskärelse av hjärtat, omskärelse av förhuden,
– *1 Mos. 17:10*, och omskärelse av alla ting,
– *3 Mos. 19:22-23*.

Genom de tio plågorna lät Gud Moses befria israeliterna från Egypten, – *2 Mos. 7:14-12:36*. Detta förutspådde också att i framtiden skulle Jesus visa mirakler och tecken för att rädda Guds utvalda människor.

När Jakob led tjugo års svårigheter i Haran, lurade Laban Jakob tio gånger och gav honom inte hans lön – *1 Mos. 31:7*. På samma sätt, i Moses liv, som var mönstrad efter Jakobs liv, fortsatte Farao inte bara att plåga israeliterna bortom den förutbestämda tidsperioden, utan han lurade dem tio gånger med det falska löftet att han skulle ge dem fria. Som gottgörelse för detta hade Gud rätt att slå Farao med de tio plågorna. Bland dem var den nionde och tionde plågan av särskild betydelse.

För den nionde plågan fyllde Gud Egypten i tjockt mörker under tre dagar, medan på de platser där israeliterna bodde, det var ljus, – *2 Mos. 10:21-23*. Detta förutspådde att när Jesus kom, skulle mörkret täcka satans sfär medan ljus skulle lysa över Guds folk, och de två sidorna skulle separeras.

För den tionde plågan dödade Gud alla förstfödda egyptier och deras nötkreatur, medan Hen lät israeliterna måla lammets blod på överstyckena och dörrarna i sina hus, så att dödens ängel skulle passera förbi dem. Egyptiernas förstfödda, på den satanska sidan, stod i Kains position. Gud slog dem för att återupprätta israeliterna, i position som den andra sonen Abel, till den äldste sonens position.

Satan hade tagit position som den äldste sonen och tog därmed ledningen i historiens utveckling och lämnade Guds plan, – jfr. *Paralleller 7*. Denna plåga förutspådde att vid Jesu ankomst skulle satans sida förgås, medan Guds sida, i denna andra sonens position, skulle bli frälst genom åter-lösningen i Jesu blod. Moses tog stor rikedom ut ur Egypten – 2 Mos. 12:35-36. Detta förebådade återupprättelsen av alla ting som skulle ske vid Jesu ankomst.

Efter varje plåga förhärdade Gud Faraos hjärta, – 2 Mos. 4:21; 10:27. Där fanns flera orsaker till detta. Först, genom att upprepade gånger manifesterade sina krafter, ville Gud visa israeliterna att Hen var Gud, – 2 Mos. 10:1-2. För det andra vägledde Hen Faraos att göra sitt bästa för att hålla kvar israeliterna innan han tvingade honom att ge dem fria. Då skulle faraos verkligen visa hur maktlös Hen var och överge varje kvarvarande längtan israeliterna hade när de lämnade Egypten. För det tredje ville Gud att israeliterna skulle avskärma deras anknytning till Egypten genom att provocera fram starka känslor av fiendskap gentemot Faraos. Gud genomförde försynen för att starta den första nationella vägen för återupprättande av Kanaan när Moses dödade egyptiern. Men denna väg förkortades när folket mistroddes Moses.

I dispensationen för starten av den andra nationella vägen, gav Gud israeliterna tre under och tio plågor. När israeliterna bevittnade dessa mirakel, kom de att tro att Moses verkligen skickades av Gud som deras ledare. De trodde och följde Mose, Abel-personen som hade lagt det nationella trons fundament. Därför skulle israeliterna kunna strata på den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan.

Men gottgörelsevillkoren för att avlägsna den fallna naturen krävde mer av israeliterna än bara ett kortlivat förtroende för och lydighet till Moses medan han arbetade dessa mirakel.

På grund av deras tidigare misslyckande att uppfylla detta villkor hade satan lagt beslag på hela providentiella vägen att återupprätta Kanaan. Nu måste israeliterna återupprätta detta genom att vara trogna och lydiga mot Moses under vandringen. Endast på detta sätt skulle de uppfylla de nationella gottgörelsevillkoren för att ta bort den fallna naturen. Fram till dess de hade vandrat genom

vildmarken med oförtröttlig tro på Mose och kommit in i Kanaan, skulle det nationella fundamentet inte etableras.

Försynen att starta den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan genomfördes med större nåd än den första vägen, eftersom förlängningen berodde på deras otro, skulle det gottgörelsevillkor som israeliterna skulle uppfylla motsvara dem.

I den första vägen, om israeliterna hade följt Moses, hade de blivit ledda längs den direkta vägen genom filistéernas land och skulle ha gått in i Kanaan under en period av tjugo dagar som motsvarar Jakobs tjugoåriga liv i Haran. Men i andra vägen ledde Gud inte folket på den direkta vägen. Han var orolig att när de stötte på de häftiga filistéerna, kunde de återigen tappa tro och återvända till Egypten. – Istället ledde Gud dem över Röda havet och genom vildmarken en lång omväg. Gud planerade att föra dem till Kanaan efter tjugo månader. Därmed började israeliterna en tjugo månaders vildmarksvandring under Moses ledning.

Låt oss studera den vägen och undersöka hur den tjänade som modell för Jesus liv att leda mänskligheten på världsnivå för att återupprätta Kanaan.

När Farao motvilligt gav efter för Moses för att israeliterna skulle få offra i Egypten krävde Mose mer och sa:

Men Mose svarade: "Det skulle inte vara rätt att göra så, för vi offrar sådant åt Herren vår Gud som är avskyvärt för egyptierna. Om vi skulle offra sådant som egyptierna avskyr inför deras ögon skulle de säkert stena oss." – 2 Mos. 8:26-27

Moses bad om tre dagars ledighet med avsikten att lura Farao och leda folket ut ur Egypten.

Den här tredagarsperioden hade samma betydelse som Abrahams vandring till berget Moria, som han behövde för att klippa sina band till satan innan han kunde erbjuda Isak som ett offer. Alltsedan Abrahams tid hade detta varit den gottgörelseperiod som krävdes för separation av satan i början av en försyn. När Jakob inledde vägen för att återupprätta Kanaan, fanns det en tredagars period

när han klippte sina band till satan genom att lura Laban och lämna Haran.

På liknande sätt vid starten av den här nationella vägen bad Moses om en ledighet i tre dagar med avsikt att lura Farao och leda sitt folk ut ur fångenskap. Jesus skulle också starta den andliga vägen av återupprättelse först efter att ha gått igenom tre dagars separation från satan före hans segerrika uppståndelse.

Israelerna som var cirka 600 000 enligt Bibeln, avgick från Ramses den femtonde dagen i den första månaden av hebreiska kalendern, – 2 Mos. 12:37; 4 Mos. 33:3. De behöll Guds vilja under hela tre dagars vandring till deras första lägerplats i Suckot. Från och med dess gav Gud dem en molnpelare på dagen och en eldpelare på natten för att styra deras väg, – 2 Mos. 13:21.

Molnstoden som ledde israeliterna på dagen (yang) symboliserade Jesus, som en dag skulle leda folket i Israel på världsnivå för att återupprätta Kanaan. Eldstoden på natten (yin) symboliserade den Helige Ande, som skulle styra dem som den feminina Anden.

Vid stranden av Röda havet, på Guds befallning, sträckte Mose ut sin stav och åtskildde vattnet; därefter ledde han israeliterna över till torra land. Egyptierna jagade dem i vagnar men drunknade när vattnet föll tillbaka och uppslukade dem, – 2 Mos. 14:21-28.

Som förklarades tidigare representerade Moses Gud för Farao – 2 Mos. 7:1, och Mose stav symboliserade Jesus, som skulle manifesteras Guds kraft i framtiden. Därför förebådade detta mirakel vad som skulle hända när Jesus kom. Satan skulle följa de trofasta som följde Jesus när han vandrade sin världsvida väg för att återupprätta Kanaan, men Jesus skulle lyfta järnstaven — Upp. 2:27; Ps. 2:9. Järnstaven betyder Guds Ord; jfr. Eskatologi 3.2.2, och att stilla denna världens oroliga hav. Vattnet skulle dämpa och avslöja en smidig väg som de troende skulle kunna gå, medan satan i sin strävan skulle förgås.

Israelerna korsade Röda havet och anlände till Sinais vildmark den femtonde dagen i den andra månaden. Från dess tills de kom fram

till beboelig mark, matade Gud dem med manna och vaktel, – 2 Mos. 16:13-35.

Mannan och vaktlarna betecknade Jesu livgivande kött och blod, som Gud skulle ge under den världsvida vägen för att återupprätta Kanaan. Därför sa Jesus:

Era fäder åt manna i öknen, och de dog... Jag kommer med bröd som kom ner från himlen; om någon äter av detta bröd, kommer han att leva för evigt... om ni inte äter av människosönnens kött och dricker hans blod, har ni inget liv i er, – Joh. 6:49-53.

När israeliterna lämnade syndens vildmark och slog läger vid Refidim, fanns det inget vatten för folket att dricka. Gud befalldes Moses att slå på klippan i Horeb, att vatten skulle kunna spruta fram ur den. Moses gjorde det och gav folket vatten som räddade deras liv, – 2 Mos. 17:6.

Paulus skrev: "Klippan var Kristus" – 1 Kor. 10:4. Därför förebådade miraklet vatten från klippan Messias som skulle rädda hela mänskligheten med livets vatten, som Jesus sa: "Den som dricker av vattnet som jag ska ge honom, kommer aldrig att törsta", – Joh. 4:14.

De två stentavlorna som Moses tog emot på berget Sinai symboliserade Jesus och hans kommande brud; stenen, som var fundamentet för stentavlorna, symboliserade Gud. När Mose slog på klippan och gav folket vatten, så lade den fundamentet på vilken han kunde ta emot stentavlorna och bygga förbundsarken och tabernaklet.

Josua slogs mot Amalekiterna vid Refidim. Så länge Moses höll upp sina händer, vann israeliterna. Så fort Mose sänkte sina händer, led de en förlust. Aaron och Hur satte Moses på en hög av stenar och höll upp hans händer på vänster och höger sida och gjorde det möjligt för Josua att besegra Amalekiternas konung och hans trupper, – 2 Mos. 17:10-13.

Detta förebådade också vad som skulle hända när Jesus kom. Josua symboliserade de troende, amalekiterna symboliserade den

satanska världen, och Aaron och Hur symboliserade Jesus och den Helige Ande. Aaron och Hur som höll upp Moses händer och gjorde det möjligt för Josua att besegra Amalekiterna förebådade att de trofasta människor som dyrkar Treenigheten – Gud, Jesus och den Heliga Anden – kommer att besegra varje djävul som konfronterar dem.

2.2.2.3 ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN OCH TABERNAKLET

Israeliterna mottog stentavlor, tabernaklet och förbundsarken. Låt oss först undersöka hur de tog emot dem. Israeliterna anlände i Sinai ödemark i början av tredje månaden efter deras seger över Amalekiterna, – 2 Mos. 19:1. Mose tog därefter med sig sjuttio äldste och klättrade upp på berget Sinai för att möta Gud. Mose ensam kallades till toppen av berget Sinai, där Gud befalde honom att fasta för fyrtio dagar för att ta emot de tio budorden inristade på stentavlorna. – 2 Mos. 24:9-10, ¹⁸.

Under hans fasta mottog Moses Guds instruktioner om förbundsarken och tabernaklet, – 2 Mos. 25-31. När de fyrtio dagarna fasta var över, fick Moses två tavlor av sten, inristade av Guds finger med de tio budorden, – 2 Mos. 31:18. När Moses kom ner från berget Sinai med de två stentavlorna och gick inför israeliterna, fann han att de tillbad en guldkalv. Under Mose frånvaro hade de instruerat Aron att tillverka en, och när han hade format den, proklamerade de att detta var den gud som hade led dem ut ur Egypten. Mose vrede steg upp när han såg det. Han kastade stentavlorna och krossade dem vid foten av berget, – 2 Mos. 32:1-19. Gud uppenbarade sig igen för Moses och berättade för honom att rista nya stentavlor som var identiska med det första paret och lovade att han skulle ge dem de tio budorden igen.

Moses visade sig inför Gud på berget och fastade i fyrtio dagar en andra gång. Gud dikterade de tio budorden till Moses, och Mose skrev på stentavlorna, – 2 Mos. 34:1, 27-28. Moses tog dessa stentavlor och gick igen inför israeliterna. Den här gången hedrade

de Moses. I lydnad mot hans instruktioner byggde de förbundsarken och tabernaklet, – 2 Mos. 35-40.

2.2.2.3.1 BETYDELSEN OCH SYFTET MED STENTAVLORNA TABERNAKLET OCH FÖRBUNDSARKEN

Vad betydde stentavlorna? När Mose fick stentavlor med Guds Ord, betecknade detta att providensens tidsålder passerade från att lägga fundamentet för återupprättelse, när fallna människor bara kunde relatera till Gud genom offer och början av återupprättelsens tidsålder, när de kunde relatera till Gud genom det uppenbarade Ordet. Det förklarades tidigare att om Adam och Eva, som skapades genom Ordet, hade blivit fullkomliga, skulle de ha blivit inkarnationer av Ordet. I stället föll de och förlorade Ordet, – *jfr. Återupprättelse 1.2.1.*

Moses tog emot de två stentavlorna inskrivna med Ordet i slutet av en period av fyrtio dagar för separation från satan. Detta betecknade den symboliska återupprättelsen av Adam och Eva som inkarnationer av Ordet. Följaktligen symboliserade de två stentavlorna de återupprättade Adam och Eva, och symboliserade också Jesus och hans kommande brud som inkarnationer av Ordet. Kristus symboliseras i Bibeln av en vit sten, – *Upp. 2:17*, och det står skrivet, "klippan var Kristus", – *1 Kor. 10:4*. Som symboler för Jesus och kommande Brud, var stentavlorna också symboler för himmel och jord.

Därefter, vad symboliserade tabernaklet? Jesus liknade sin kropp vid templet i Jerusalem, – *Joh. 2:19-21*. Vi som tror på honom kallas Guds tempel, – *1 Kor. 3:16*. Templet var således en bildlik representation av Jesus.

Israeliterna hade lyckats i första hand att återupprätta Kanaan under Moses ledning, så snart de kom in i Kanaans land skulle de ha byggt templet och berett sig att ta emot Messias. Men på grund av deras bristande tro avbröts den första vägen i början. Under det andra försöket ledde Gud dem i en halvcirkel över Röda havet och genom vildmarken. Gud kunde inte låta dem bygga templet, utan

var istället tvungen att nöja sig med tabernaklet som dess ersättare, vilket skulle kunna flyttas från plats till plats. **Liksom templet representerade tabernaklet Jesus, men symbolisk.** När Gud befallde Moses att bygga tabernaklet, sa han: "låt dem göra mig en helgedom, så att jag kan bo i deras mitt". – 2 Mos. 25:8.

Tabernaklet var uppdelat i två delar: det heliga (helgedom) och det heligaste (heliga av heliga). Endast översteprästen kunde komma in i det mest heliga, och bara en gång om året när han offrade på försoningsdagen. Den allra heliga platsen var där förbundsarken fanns placerad. Det var där Gud gjorde sig själv närvarande. Det symboliserade Jesu ande. Den heliga platsen innehöll en ljusstake, ett rökelsealtare och ett bord för offer-prästens bröd, som dagligen tillagades av prästerna. Det symboliserade Jesu kropp. Vidare symboliserade det allra heligaste den andliga världen, medan helgedomen symboliserade den fysiska världen.

När Jesus korsfästes brast förhänget mellan helgedomen och den heliga platsen i två delar, från topp till botten, – Matt. 27:51. Detta innebar att Jesu korsfästelse låg till grund för andlig frälsning när porten öppnades mellan ande och kött eller mellan himmel och jord.

Vad symboliserade förbundsarken? Instängd i ett skrin på den heligaste platsen innehöll arken vittnesbörd om Guds förbund. Det omfattade de två stentavlorna, som symboliserade Jesus och hans kommande Brud samt himmel och jord. Det innehöll också manna, israeliternas huvudföda under vildmarksvandringen, som symboliserade Jesu kropp. Mannan var placerad inuti en guldurna, som symboliserade Guds härlighet. Förbundsarken innehöll också Aarons stav, som hade visat Guds kraft genom att gro och sätta upp knoppar. – Hebr. 9:4. **Arken representerade sålunda kosmos och var samtidigt en mindre representation av tabernaklet.**

Nådestolen placerades ovanpå förbundsarken. Två keruber gjorda av hamrat guld placerades på båda ändarna av nådestolen, överskuggande den med sina vingar. Gud lovade att Hen själv skulle visa Sig ovanför nådestolen mellan keruberna och där ge vägledning åt israeliterna, – 2 Mos. 25:17-22.

Detta före-bådade att när Jesus och hans brud symboliserade av sten-tavlorna, kommer och rensar folkets synder, skulle Gud visa sig över nådestolen och öppna en väg mellan keruberna som hade blockerat vägen till Livets träd i Edens lustgård – 1 Mos. 3:24. Alla skulle då kunna komma till Jesus, Livets träd och ta emot fullheten i Guds Ord.

För vilket syfte gav Gud stentavlorna, tabernaklet och förbundsarken? När israeliterna gav sig ut i vildmarken efter att ha fullbordat den fyrahundraåriga perioden av gottgörelse som uppstod på grund av Abrahams misstag i offret, slog Gud egyptierna med plågor och dränkte en mängd egyptiska soldater som försökte förfölja israeliterna över Röda havet.

Israeliterna kunde inte återvända till Egypten, inte bara för att Guds vilja förbjöd det, utan eftersom de hade blivit egyptiernas bittra fiender. De hade inget val för att slutföra vandringen till Kanaan; Gud hade drivit dem till en punkt av ingen återvändo.

Ändå föll israeliterna upprepade gånger i trolöshet och deras vandring. I slutändan fanns det risk för att även Moses kunde agera trolöst. För att klara den här situationen satte Gud upp ett objekt av tro, som skulle förbli oförändrat även om folket skulle kunna förändras.

Så länge som en enda person vördade objektet med absolut tro, kunde Gud fortsätta försynens vilja genom honom. Den personen skulle ärva uppdraget att delta med trons objekt, som en stafett som överlämnas från en löpare till en annan efter varann. Tabernaklet, som innehöll förbundsarken och stentavlorna, var detta trons objekt. Eftersom tabernaklet representerade Messias, efter att israeliterna byggt tabernaklet, innebar det att Messias redan symboliskt hade kommit.

Israelerna skulle helga och hedra tabernaklet som om det var Messias och att återvända till Kanaans välsignade land under Moses ledarskap. Därefter skulle de upprätta det nationella påtagliga fundamentet. Oavsett om alla israeliter skulle falla i trolöshet under vägen, så länge som Moses fortsatte upphöja

tabernaklet, skulle folket alltså tillåtas att gottgöra deras otrohet och återupprättas på Mose oskadade fundament. Om även Moses skulle bli tröstlös, så länge någon enskild israelit upphöjde tabernaklet på Mose plats, kunde Gud arbeta genom den personen för att återupprätta hela folket.

Om israelerna hade litat på Mose och gått in i Kanaan i första försöket, hade Moses familj tjänat i tabernaklets roll, och Mose själv skulle ha fullgjort de roller som upptogs av stentavlorna och förbundsarken. Moses familjen skulle ha blivit bärare av den himmelska lagen. Israeliterna kunde då ha byggt templet i Kanaans land utan att behöva stentavlorna, arken eller tabernaklet. Dessa gavs som frälsningsobjekt först efter att folket tappat tron.

Tabernaklet, som symbolisk representation av Jesus och hans kommande brud, behövdes bara fram till templets uppbyggnad. Templet, som symbolisk representation för Jesus och hans brud, behövdes bara till dess Messias kommer som templet inkarnerat.

2.2.2.3.2 FUNDAMENTET FÖR TABERNAKLET

Just som ett fundament måste läggas innan vi kan ta emot Messias, måste ett fundament läggas innan israeliterna kunde bygga och överge tabernaklet, Messias symboliska representation. Onödigt att säga, för att etablera fundamentet för tabernaklet, måste trons fundament och påtagliga fundamentet för tabernaklet läggas.

Låt oss undersöka hur israeliterna skulle lägga dessa två fundament under ledning av Moses.

Moses skulle följa Guds instruktioner och skapa trons fundament för tabernaklet genom att fasta och be i fyrtio dagar, en period av separation från satan. På grund av tron på tabernaklet skulle israeliterna lyda och stödja Moses noga och arbeta för att förverkliga tabernaklets ideal. De skulle därmed uppfylla gottgörelsen

för att avlägsna den fallna naturen och lägga påtagliga fundamentet för tabernaklet. Tabernaklet i denna diskussion innehåller stenplattorna och förbundsarken.

DET FÖRSTA FUNDAMENTET FÖR TABERNAKLET

Människor skapades på den sjätte dagen för att bli inkarnationerna av Ordet, – *Joh. 1.3*. För att kunna ge Ordet för åter-skapelse av fallna människor för deras återupprättande, måste Gud först återupprätta talet sex, som representerar den period i skapelsen som satan fläckade. Av denna anledning helgade Gud berget Sinai genom att täcka det med glädjemoln under sex dagar, och på den sjunde dagen uppenbarade Hen sig och kallade Moses från mitt i molnen.

Från det ögonblicket började Moses sin fasta av fyrtio dagar och fyrtio nätter, – *2 Mos. 24:16-18*. Gud instruerade Mose att upprätta fyrtio dagar för att avskilja satan för att etablera trons fundament för tabernaklet, den symboliska Messias. Gud såg att detta var nödvändigt, eftersom israeliterna hade fallit i tröstlöshet efter att ha korsat Röda havet, – *2 Mos. 16:1-12; 17:2-4*.

Som nämnts ovan, skulle villkoren av gottgörelse för att avlägsna den fallna naturen under israeliternas liv för att återupprätta Kanaan inte kunna uppfyllas genom att de trodde och följde Moses endast under den korta tiden han manifesterade Guds kraft. Snarare krävde dess uppfyllelse att folket upprätthåller tro och lydnad tills de gick in i Kanaan, byggde templet och mottog Messias. Likaså måste israeliterna, för att uppfylla gottgörelsen, för den fallna naturen och lägga påtagliga fundamentet för tabernaklet, ha lydigt följt Moses från den tiden han klättrade upp på berget för att göra fyrtio dagars fasta tills de slutade bygga tabernaklet. Men medan Mose fastade och bad på berget, föll alla av folket i trolöshet och hyllade guldkalven. Följaktligen etablerades inte det påtagliga fundamentet för tabernaklet.

Eftersom människorna själva hade förlorat fundamentet för Ordet, är det deras del av ansvaret att återupprätta fundamentet för att ta

emot det igen. Därför ingriper Gud inte i människors handlingar när de arbetar för att återupprätta Ordet. Av denna anledning, även om Gud hade lett israeliterna med tecken och under, ingrep Hen inte in när de syndade.

När Moses såg folket dyrka kalven och dansa runt den, rasade han av ilska. Han kastade ner stentavlorna och krossade dem – 2 Mos. 32:19. Som ett resultat invaderade satan trons fundament för tabernaklet. Som förklarades ovan symboliserade de två stenarna Jesus och hans kommande Brud, som skulle komma som de återupprättade andre Adam och Eva. Denna händelse förutspådde att om Jesus kom och fann det judiska folket trolöst, skulle han kanske behöva dö på korset utan att fullfölja sin ursprungliga av Gud givna mission med hans kommande brud.

Israels trolöshet vid berget Sinai undergrävde Guds bevis för att skapa fundamentet för tabernaklet. Det upphävde Guds stränga ansträngningar att skilja satan från folket och odla sin lydnad mot Moses. På grund av deras fortsatta trolöshet måste Guds försyn att upprätta fundamentet för tabernaklet vara förlängas genom ett andra och därefter ett tredje försök.

DET ANDRA FUNDAMENTET FÖR TABERNAKLET

Israeliterna visade sig trolösa i dispensationen för att ta emot stentavlorna och därmed bygga tabernaklet, men eftersom de stod på grund av att ha druckit vattnet från klippan vid Refidim – stentavlornas symboliska rot – fick de en andra chans. Gud visade sig inför Moses efter att han hade krossat stentavlorna och lovat en annan inskription av Hens Ord. Den här gången krävde Gud att Mose själv skar de tomma stentavor som han skulle skriva inskriften på.

Dessutom kunde Mose inte återupprätta stentavlorna eller bygga tabernaklet runt dem utan att först återupprätta fundamentet av tro för tabernaklet genom att återigen uppfylla en dispensation av fyrtio för separation av satan. Därför måste Moses igen fasta fyrtio dagar innan han skulle få det andra paret stentavor med tio budord, – 2

Mos. 34:28, och etablera tabernaklet som ett tros-objekt. Denna gång, väntade israeliterna troget på att Moses skulle återvända.

Moses framgångsrika insatser för att återupprätta de krossade stentavlorna med fyrtio dagar av fasta och israeliternas tro på honom, förutspådde att Jesus, trots korsfästelse, kunde återvända och göra en ny start i hans frälsningsarbete, om de troende hängivet uppfyllde villkoren av gottgörelse för att ta emot honom under de fyrtio dagarna av Herrens uppståndelse, – en dispensation av fyrtio för separation från satan.

Genom att vara trogna medan Mose fastade på berget och sedan lyda hans instruktioner för att bygga tabernaklet, uppfyllde israeliterna gottgörelsens villkor för att ta bort den fallna naturen. Detta lade påtagliga fundamentet för tabernaklet och därmed fundamentet för tabernaklet. Tabernaklet byggdes den första dagen i det andra årets första månad, – 2 Mos. 40:17. Men som tidigare nämnts krävde påtagliga fundamentet i den andra nationella vägen att återupprätta Kanaan mycket mer än bara byggandet av tabernaklet. I själva verket, tills de gick in i Kanaan och byggde templet, skulle israeliterna ära tabernaklet mer än de värderade sina egna liv; de skulle hålla samma tro tills de tog emot Messias.

På den tjugonde dagen av andra månadens andra år sändes israeliterna ut ur Sinai ödemark, uppställda i formationen runt tabernaklet och ledde av molnstoden, – 4 Mos. 10:11-12. Men snart började de klaga över deras lidande och mumla mot Moses. Även efter att Gud förstört deras läger i sin brinnande vrede, ångrade israeliterna sig inte. De fortsatte att klaga och beklagade att de hade ingenting att äta utom manna. De var bittra mot Moses och längtade efter Egyptens kött, frukt, grönsaker och lyx – 4 Mos. 11:1-6.

Därför misslyckades israeliterna med att bibehålla det andra fundamentet för tabernaklet, och det invaderades av satan. Forsynen för att återupprätta detta fundament för-längdes till ett tredje försök.

DET TREDJE FUNDAMENTET FÖR TABERNAKET

Trots att satan nedsmutsade det andra fundamentet för tabernaklet, Mose tro och hängivenhet till tabernaklet var oförändrad. Därför stod tabernaklet ständigt på den grundval av tro som Moses hade lagt, medan israeliterna stod kvar på fundamentet av att ha druckit vattnet från berget vid Refidim – 2 Mos. 17:6. Stenen, vi minns, var roten till de stentavlorna som låg i centrum av tabernaklet. På grundval av detta fick israeliterna en ny chans av fyrtio för separation från satan. Genom att lyda Moses, som fortfarande hedrade tabernaklet, skulle de gottgöra fundamentet för tabernaklet i sitt tredje försök. Den fyrtio dagars period att spionera Kanaan gavs som villkor för att uppnå detta.

Gud bad Moses välja en ledare från var och en av de tolv stammarna i Israel och skickade dem för att spionera på landet Kanaan under fyrtio dagar, – 4 Mos. 13:1,25. När de återvände, presenterade alla spionerna förutom Josua och Kaleb trolösa rapporter:

”Men folket som bor i landet är starkt, och städerna är befästa och mycket stora...ett land som förtär sina inbyggare, och allt folk som vi såg där var resliga män... Vi såg också jättarna där – Anaks barn kom från jättestammen – och vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi också i deras ögon.” – 4 Mos. 13:28, 32-33. De drog slutsatsen att israeliterna inte kunde fånga Kanaans befästa styrkor eller besegra dess folk.

Efter att ha hört denna rapport klagade israeliterna igen mot Moses. De bad om en annan ledare som skulle ta dem tillbaka till Egypten. Bara Josua och Kaleb uppmanade folket inte vara rädda, utan attackera kanaaniterna i lydnad mot Guds befallning:

”Men var inte upproriska mot Herren och var inte rädda för folket i landet, för de ska bli som en munsbit för oss. Deras beskydd har vikit ifrån dem, men Herren är med oss. Var inte rädda för dem.” – 4 Mos. 14: 9.

Israeliterna accepterade inte denna uppmaning och försökte stena Josua och Kaleb.

I det ögonblicket uppträdde Herrens härlighet över allt folket, och Gud sa till Mose: Och Herren sade till Mose: ”Hur länge ska detta

folk förakta mig? Och hur länge ska de vägra tro på mig trots alla de tecken jag har gjort ibland dem?” – 4 Mos. 14:11.

”Men era barn, som ni sade skulle bli fiendens byte, dem ska jag föra in där, och de ska lära känna det land som ni har förkastat. Men era döda kroppar ska falla här i öknen. Och era barn ska vara herdor i öknen i fyrtio år och få lida för er trolöshet tills era döda kroppar har förmultnat i öknen. Så som ni under fyrtio dagar har spejrat i landet ska ni under fyrtio år – ett år för varje dag – bära på era synder. Ni ska då få erfara att jag har tagit min hand ifrån er.” – 4 Mos. 14: 31-34.

Som ett resultat av deras bristande tro, misslyckades det tredje fundamentet för Tabernaklet. Deras tjugoen månaders vandring i öknen ökade till fyrtio år.

2.2.2.4 MISSLYCKANDET ATT LÄGGA DEN ANDRA NATIONELLA VÄGEN FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN

På grund av israeliternas otrohet, invaderades fundamentet för tabernaklet, av satan tre gånger. Därför uppfylldes inte det nationella villkoren av gottgörelse för att avlägsna den fallna naturen, och påtagliga fundamentet för den andra nationella vägen att återupprätta Kanaan blev inte lagt. Följaktligen slutade hela den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan i ett misslyckande. Guds försyn förlängdes till en tredje nationell väg.

2.2.3 DEN TREDJE NATIONELLA VÄGEN FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA KANANAN

2.2.3.1 TRONS FUNDAMENT

Eftersom israeliterna blev fega när de hörde de troende spionernas rapport, misslyckades den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan. De fyrtio år som Moses hade spenderat i Midjans vildmark för att återupprätta trons fundament invaderades av satan. Som en följd av misslyckandet av missionen att spionera

på landet, fick folket vandra i öknen i fyrtio år, ett år för varje dag av fyrtio dagars spionerande tills de återvände till Kadesh-Barnea. För Moses var denna fyrtioårsperiod att avskilja satan, som invaderat det tidigare fundamentet av tro och att genom gottgörelse återupprätta trons fundament för den tredje vägen. Moses hedrade tabernaklet med tro och lojalitet under hela fyrtio års vandring i vildmarken. När han återvände till Kadesh-Barnea, hade han fullgjort trons fundament för den tredje nationella vägen för att återupprätta Kanaan. Därför säkrade han också Abels position för påtagliga fundamentet.

2.2.3.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Det påtagliga fundamentet för den andra vägen slutade i misslyckande, då satan fläckade fundamentet för tabernaklet på grund av folkets bestående otro. Men trons fundament för tabernaklet förblev, bevarad av Mose fortsatta hängivenhet. Om på grund av detta fundament israeliterna trofast fullföljde de fyrtio åren av vandring i vildmarken och därigenom lade fundamentet för satans avskiljning skulle de ha skapat påtagliga fundamentet för tabernaklet och slutfört fundamentet för tabernaklet. Om de då hade hedrat och lytt Moses och gått in i Kanaan med tro, skulle de ha fullbordat fundamentet för den tredje nationella vägen för att återupprätta Kanaan.

För Moses var de fyrtio åren som vandrande i vildmarken den tid som krävdes för att skapa trons fundament för den tredje nationella vägen. För israeliterna var målet för denna period att uppfylla dispensationen för att starta den tredje vägen. De skulle göra detta genom att upprätta fundamentet för tabernaklet och därigenom återvända till det tillstånd av nåd som de hade haft under den andra vägen när de först byggde tabernaklet under Mose vägledning.

2.2.3.2.1 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET CENTRERAT PÅ MOSES

Stentavlorna, tabernaklet och förbundsarken var nödvändiga under det andra försöket bara därför att israeliterna förlorade tron i vildmarken. Strax efter att de korsat Röda havet, glömde de, de tre tecken som Gud hade erbjudit när man utförde dispensationen för att starta. För att återupprätta detta genom gottgörelse, testade Gud folket genom en fyrtiodagarsperiod medan Moses var på berget. Han gav dem tre manifestationer av gudomlig nåd: stentavlorna, förbundsarken och tabernaklet. Dessutom hade Gud beviljat de tio plågorna, som skulle återupprätta Labans tio bedrägerier av Jakob i Haran. Men när israeliterna förlorade tron även efter att ha bevittnat dessa, försökte Gud att återupprätta de tio plågorna genom gottgörelse genom att ge Moses och Jesus de tio budorden.

Om israeliterna hade förnyat sin tro genom att hylla den gudomliga nådens tre manifestationer och lyda de tio budorden, skulle de ha återvänt till nådens tillstånd som de hade haft när de lämnade Egypten under dessa miraklers kraft.

Enligt den tredje vägen skulle israeliterna ha fullbordat den fyrtioåriga gottgörelseperioden genom att följa Moses under tro genom vildmarken. När de återvände till Kadesh-Barnea, borde de ha stått med Mose på fundamentet för tabernaklet och upphöjt stentavlorna, tabernaklet och förbundsarken. Hade de gjort det, skulle de ha stått i den position de hade haft för att fullborda försynen för att börja det andra försöket, när Gud slog egyptierna med de tre tecknen och tio plågorna.

Stentavlorna var en mindre representation av arken; arken var en mindre representation av tabernaklet; Därför var stentavlorna en mindre representation av tabernaklet. Arken och tabernaklet kan sålunda representeras av stentavlorna eller deras rot, klippan.

Därför skulle den tredje nationella vägen för att återupprätta Kanaan börja på Kadesh-Barnea när man fullbordade en dispensation för att starta baserat på klippan. Om därefter israeliterna hedrat tabernaklet med tro och hängivenhet och följt Moses in i Kanaan, skulle de ha uppfyllt villkoren av gottgörelse för

att ta bort den fallna natur som krävs för etablerandet av påtagliga fundamentet för den tredje nationella vägen.

Hur tänkte Gud göra dispensationen för att starta baserat på klippan? Under de fyrtio år som de vandrade i vildmarken, föll israeliterna igen i klagomål och trolöshet. För att rädda dem, uppmanade Gud Mose att slå på stenen med sin stav, så att den kunde ge vatten och ge folket dryck, – 4 Mos. 20:4-5,8.

Moses skulle ha slagit stenen bara en gång. De häpna israeliterna borde därefter ha förenat sig med honom och därmed stå inför honom på fundamentet för tabernaklet. På det sättet skulle de ha uppfyllt dispensationen för att starta baserat på klippan.

Men när Mose hörde folket klaga mot honom och säga att de inte hade något vatten att dricka, slog han mot klippan två gånger okontrollerat i ilska.

Men Herren sade till Mose och Aron: "Eftersom ni inte litade på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, ska ni inte få föra in denna församling i det land som jag gett dem." – 4 Mos. 20:12.

Genom att slå klippan två gånger när han bara skulle ha slagit den en gång, undergrävde Moses dispensationen att starta på grundval av klippan. Som följd, han fick inte komma in i det utlovade landet. Han skulle bara kunna titta på det från ett avstånd mot slutet av sitt liv, – 4 Mos. 27:12-14.

Låt oss undersöka varför Moses skulle ha slagit klippan bara en gång, och varför hans två slag utgjorde en synd.

Klippan är en symbol för Jesus Kristus, – 1 Kor. 10:4; Upp. 2:17. Eftersom Kristus kom som Livets träd, kan klippan också ses som ett Livets träd. Livets träd är också en symbol för den fullkomliga Adam i Edens lustgård; Därför symboliserade klippan Adam i fullkomning.

I Edens lustgård skulle Adam ha mognat att motsvara det ideal som representeras av klippan. Men när satan slog honom och orsakade

dem att falla, kunde Adam inte bli Livets träd eller klippan som kunde ge sin avkomma vattnet av det eviga livet. Därför symboliserade den vattenlösa klippan, innan Moses, slagit första gången, symboliserade den fallne Adam. För att gottgöra satans handling av att slå Adam och förhindra honom att bli en klippa som kunde ge livets vatten, lät Gud Moses slå klippan en gång. När han träffade klippan en gång och den gav vatten, uppfyllde Moses ett gottgörelsevillkor för att återupprätta Adam som vattengivande klippan. Klippan slog en gång och symboliserade Jesus som var och kommer att ge den fallna mänskligheten livets vatten.

Därför sa Jesus: "Men den som dricker av det vatten jag ger honom ska aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger blir en källa i honom med vatten som flödar fram till evigt liv." – *Joh. 4:14.*

Därför ville Gud att Moses skulle slå på klippan en gång som ett gottgörelsevillkor för den fallne Adam återupprättas igenom personen av den andre, fullkomlige Adam – Jesus.

Men när Mose slog klippan andra gången, efter att den redan hade frambringat vatten, representerade det möjligheten att Jesus skulle bli slagen (dödad). Med andra ord skapade Moses andra slag mot klippan i ilska, israelernas villkor för trolöshet, villkoret att satan, när Jesus kom, skulle få möjlighet att konfrontera Jesus, uppfyllandet av klippan, om det judiska folket skulle vända sig mot Jesus. Det var därför Mose handling utgjorde en synd.

Även om Moses handling av att slå sönder stentavlorna kunde återupprättas, så kunde hans misstag att slå mot klippan andra gången inte återupprättas. Varför är det så?

I samband med återupprättelsens försyn, var stentavlorna och klippan relaterade som yttre och inre. Stentavlorna, inskrivna med de tio budorden, var kärnan av den Mosaiska lagen och hjärtat i Gamla testamentet. Israelerna kan få den frälsning tillgänglig i Gamla testamentet genom att upprätthålla idealen i stentavlorna. I denna bemärkelse var stentavlorna en yttre representation av Jesus som skulle komma.

Klippan, å andra sidan, symboliserade inte bara Kristus; som roten till stentavlorna, den symboliserade även Gud, ursprunget till Kristus. Stentavlorna var det yttre; klippan det inre. Om vi liknar stentavlorna vid kroppen, motsvarar klippan sinnet. Om vi liknar stentavlorna vid helgedomen, motsvarar klippan det allra heligaste. Om vi liknar stentavlorna vid jorden, motsvarar klippan himlen. Kort sagt, som en inre representation av Kristus, hade klippan större värde än stentavlorna.

Som en yttre representation av Jesus symboliserade stentavlorna Aaron. Aaron var en yttre företrädare för Jesus när han stod inför Moses, Guds representant, – 2 Mos. 4:16; 7:1. När israeliterna pressade Aaron att tillverka guldkalven, – 2 Mos. 32:4, förlorade han själv tron, och det ledde till att stentavlorna krossades. Ändå kunde Aaron återupplivas eftersom att han ångrade sig medan han fortfarande stod på fundamentet av att ha druckit vattnet från berget vid Refidim, – 2 Mos. 17:6. När han gjorde det kunde stentavlorna, som symboliserar Aaron, också återupplivas på grund av vattnet från klippans inre grundval. Men eftersom klippan — roten till stentavlorna — symboliserade inte bara Jesus utan även Gud, hans ursprung, kunde andra slaget mot klippan inte bli ogjort.

Vad var följderna av att slå mot klippan två gånger? Moses slog klippan för andra gången, därför han blev fylld av okontrollerbar vrede vid folkets trolöshet, – Psalt. 106:32-33. Han agerade under satans påverkan, även på satans vägnar. Följaktligen blev dispensationen för att starta som Gud hade tänkt utföra baserat på klippan tagen av satan.

Trots att Mose handling att slå på berget en andra gång blev en satansk handling, gav han fortfarande en djupare inre känsla till folket med vattnet som flödade från den och räddade deras liv. Detta bekräftade profetian som Gud hade gett tidigare – 4 Mos. 14:28-34, att de yttre israeliterna, de som var vuxna när de lämnade Egypten, inte kunde komma in i Kanaan som utlovats, förutom Josua och Kaleb. Moses, skulle dö utan att fullfölja sin långvariga dröm om att komma in i det utlovade landet, – 5 Mos. 34:4-5. Å andra sidan var de inre israeliterna, de som var barn vid uttåget ur Egypten eller anslöt på vildmarks-vägen när folket drack vattnet ifrån och hyllade tabernaklet, skulle komma in i

Kanaan under ledning av Josua , – 4 Mos. 32:11-12 som efterträdde Moses, – 4 Mos. 27:18-20.

Eftersom Mose gärning att slå stenen två gånger gjorde det möjligt för satan att invadera, borde vi inte förvänta oss att klippan hade givit vatten. Hur var det då möjligt för vatten att strömma fram? Moses hade redan frambringat vatten från berget vid Refidim, – 2 Mos. 17:6 i den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan och därmed lägga fundamentet för att frambringa vatten från berget. Stentavlorna, tabernaklet och förbundsarken uppfördes på fundamentet fortsatte in i tredje vägen för nationellt fundament, genom Mose orubbliga hängivenhet, trots folkets otro. Han upprätthöll fundamentet av tro för tabernaklet, som han lade under sina fyrtio dagars fasta. Trots att Mose tro sviktade i ett ögonblick av ilska, förblev hans hjärta mot Gud oföränderligt. Dessutom hade Josua lagt fundamentet för tabernaklet genom sin absoluta tro under de fyrtio dagarna av spioneri, och han fortsatte att upphöja stentavlorna, tabernaklet och arken från den gången. Därför blev fundamentet att frambringa vatten från berget, som hade etablerats i Refidim, intakt centrerat på Josua.

Sammanfattningsvis var den andra dispensationen baserad på klippan invaderad av satan externt genom Mose utåtriktad handling av trolöshet, fortsatte den att gälla internt. Klippan gav vatten till folket på grund av Mose och Josuas inre position av orubblig tro och hängivenhet.

När Moses slog klippan för andra gången, slog han den faktiskt från satans position. Satan tog därför klippan i besittning. Följaktligen, när folket på Jesu tid misstrodde att Jesus var Messias, stenens fulländning, måste han personligen gå in i vildmarken och återupprätta stenen. Detta är anledningen till hans första frestelse, när satan frestade honom att förvandla stenen till bröd.

På grund av israeliternas trolöshet blev Moses upprörd och slog på klippan två gånger. Detta gav satan ett villkor att slå mot hans kropp, som begränsades att dö utanför det utlovade landet. Men han fick andligt gå in i Kanaan, eftersom han hade frambringat vatten från klippan tack vare sin orubbliga tro.

Detta förebådade vad som kunde hända när Jesus kom som klippans sanna manifestation. Om israeliterna brast i tro på Jesu, så skulle även Jesu kropp bli attackerad av Satan, även till omfattningen att bli upphängd på korset. Han skulle dö innan han fullbordade återupprättelsen av Kanaan på världsplanet. Ändå skulle han kunna uppnå den andliga delen av återupprättelse genom sin uppståndelse.

Kort efter denna händelse klagade israeliterna igen på vägen och Gud sände eldormar som bet och dödade många av dem. När de ångrade sig lät Gud Moses göra en bronsorm och sätta den på en påle, så att var och en som såg upp på den kunde bli räddad. – 4 Mos. 21:6-9. Eldormen symboliserade satan, den urgamle ormen, – Upp. 12:9 som orsakade Evas fall; bronsormen som satt på pålen symboliserade Jesus, som trädde fram som den himmelska ormen. Detta förutspådde vad som kunde hända på Jesu tid, som han sa: "Som Mose lyfte upp ormen i vildmarken, så måste människosonen upplyftas", – Joh. 3:14.

Även om Gud lät israeliterna falla för den satanska ormen när de tappade tro, räddade Han deras liv med bronsormen när de ångrade sig och förnyade sin tro. På samma sätt, om Jesus skulle möta misstro från folket, så skulle Gud behöva utsätta Jesu kropp för satans attack, och Jesus skulle behöva hängas på korset likt den himmelske ormen för att frälsa mänskligheten. Den som då ångrade sig sin trolöshet och trodde på korsets återlösning skulle bli frälst.

Faktum är att episoden med eldormarna var en avlägsen orsak till att Jesus gick korsets väg för att påbörja vägen av andlig frälsning.

När israeliterna blev trolösa och Moses slog klippan två gånger, förklarade Gud att Moses inte skulle tillåtas komma in i landet Kanaan, – 5 Mos. 3:25. Trots att Moses desperat bad och tiggde Gud om att han skulle få komma in i Kanaan, blev han nekad och dog utanför dess gränser. Efter hans död begravdes hans kropp i en dal i Moabs land, men ingen kände till hans begravningsplats. – 5 Mos. 34:6 Detta förebådade också vad som kunde hända med

Jesus: Om folket skulle avvisa honom skulle han bli korsfäst. Trots att han kanske desperat bad för att undvika detta öde och förverkliga himmelriket, – som han faktiskt bad i Getsemane när han bad, "låt denna kalk gå från mig", – han skulle dö utan att uppnå detta mål. Dessutom, efter hans död skulle ingen veta var hans kropp befann sig.

2.2.3.2.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET CENTRERAT PÅ JOSUA

När Moses i Kadesh-Barnea slog klippan två gånger, hade dispensationen för att starta vandringen till Kanaan, som skulle ha varit baserad på klippan, inte skett. Trots att satan invaderade externt, var dock fundamentet som Moses hade lagt internt när han frambringade vatten från berget vid Refidim, intakt, och han kunde frambringa vatten från berget i Kadesh-Barnea för folket att dricka. Detta satte mönstret för vad som skulle följa. De yttre israeliterna alla födda i Egypten, som tappade tro i vildmarken, dog förutom Josua och Kaleb, som hade visat fast tro under det fyrtio-dagars uppdraget att spionera landet, – *4 Mos. 32:11-12*.

De inre israeliterna, den generationen som föddes och växte upp i vildmarken där folket drack vatten från klippan och upprätthöll tabernaklet, gick in i Kanaan under ledning av Josua.

God instruerade Moses att utse Josua i hans ställe:

Herren svarade Mose: "Ta Josua, Nuns son, en man som har Anden, och lägg din hand på honom. Du ska ställa honom inför prästen Eleasar och hela församlingen och insätta honom i hans tjänst inför deras ögon. Ge honom något av din auktoritet så att hela Israels församling lyder honom." – *4 Mos. 27:18-20*.

När folket var fyllda av rädsla efter att ha hört spionernas rapporter, var det bara Josua och Kaleb som var fasta i sin tro på trons fundament som Moses hade lagt genom tabernaklet. Med absolut tro och lojalitet etablerade de fundamentet för tabernaklet och skulle hedra det till slutet. Trots att Mose tro brast senare, stod stentavlorna, arken och tabernaklet intakt över fundamentet för tabernaklet som Josua lade.

Därför arbetade Gud med dispensationen för att påbörja vägen på nytt, den här gången baserat på vattnet från klippan, genom att lyfta Josua till Moses position och ha de inre israeliterna lyda honom och stå med honom på fundamentet för tabernaklet. På grundval av detta anlände de in i landet Kanaan, där de skulle uppfylla nationella gottgörelsevillkoret för att ta bort den fallna naturen. På det här sättet, avsåg Gud att etablera påtagliga fundamentet centrerat på Josua i den tredje nationella vägen – 5 Mos. 3:28.

När Moses hade uppnått perioden av fyrtio år i Midjans vildmark, uppträdde Gud inför honom och befallde att leda israeliterna till Kanaans land, landet av mjölk och honung, – 2 Mos. 3:8-10.

På samma sätt, när Josua fullföljde med tro och hängivenhet under fyrtio års vandring i vildmarken, kallade Gud honom personligen att tjäna i Mose position, och befallde: "Min tjänare Mose är död. Bryt nu upp och gå över Jordan, du och hela folket, in i det land som jag ska ge åt Israels barn...Ingen ska kunna stå emot dig under alla dina livsdagar. Så som jag var med Mose, så ska jag också vara med dig. Jag ska inte lämna dig eller överge dig. Var stark och frimodig, för du ska som arv åt detta folk fördela det land som jag med ed har lovat deras fäder att ge dem" – Josua 1:2, 5-6

Genom att ta emot denna vägledning från Gud kallade Josua folkets officerare och förmedlade Guds instruktioner till dem – Josua 1:10. De svarade: "Allt som du har befallt oss ska vi göra, och vart du än sänder oss ska vi gå. 17 Så som vi lytt Mose i allt ska vi också lyda dig. Må bara Herren din Gud vara med dig, så som han var med Mose. Var och en som trotsar dina befallningar och inte lyder dina ord i allt du befäller honom ska dödas. Var stark och frimodig!" – Josua 1:16-18

De lovade med sina liv att följa Josua.

I arvtagare till Mose mission för att återupprätta Kanaan, förebådade Josua Kristus återkomst, som kommer att slutföra den mission som Jesus lämnade oavslutad.

På liknande sätt som Josuas liv var att genom gottgörelse återupprätta Moses liv, är den väg Kristus vid återkomsten måste återupprätta genom gottgörelse, både fysiskt och andligt, Jesu liv av andlig återuppståndelse.

I den andra nationella vägen skickade Moses tolv spioner till Kanaan, – 4 Mos. 13:1-2. På fundamentet av hjärtat som lagts av de två spionerna som troget fullbordade sitt uppdrag sände Josua iväg två män för att spionera på Jerikos befästning, – *Josua 2:1*. När de återvände från Jeriko, gjorde de två spionerna en trogen rapport: "Herren har gett hela landet i vår hand. Landets alla invånare bävar för oss." – *Josua 2:24*. Den yngre generationen av israeliter som vuxit upp i vildmarken, trodde spionernas ord, och med denna tro gottgjorde de sina föräldrars synder, som inte hade uppfyllt på rätt sätt under föregående fyrtiodagars– mission att spionera landet.

Efter att med sina liv ha lovat att lyda Josua , som stod på fundamentet till tabernaklet, kunde det inre Israel stå med honom på det fundamentet.

Genom att återupprätta dispensationen för att starta baserat på vattnet från klippan intog de samma position som deras föräldrar hade när de under Moses ledning deltagit i dispensationen för att börja uttåget från Egypten när Gud gav de tre tecknen och plågorna.

Precis som israeliterna under Mose ledning hade gått igenom en tre dagars period innan de korsade Röda havet, gick israeliterna under Josuas ledarskap genom en tre dagars period innan de korsade Jordanfloden, – *Josua 3:2*.

I den andra nationella vägen var det efter tredagarsperioden fullbordad, som molnstoden och eldstoden ledde israeliterna över Röda havet. På samma sätt, efter att israeliterna under Josuas ledning fullbordade tredagars vandring ledde förbundsarken dem till Jordanfloden, – *Josua 3:3,6*. Stentavlorna som låg i centrum av arken och molnstoden och eldstoden symboliserade både Jesus och hans kommande brud.

Moses använde sin stav för att visa vägen och dela Röda havet i två. På liknande sätt placerade Josua förbundsarken framför trupperna för att leda vägen. När prästerna bär förbundsarken över Jordanfloden, delades dess vatten och öppnade vägen för folket efter arken för att gå på flodbädden. *Josua 3:16-17.*

Mose stav symboliserade Jesus; på samma sätt symboliserades arken som innehöll stentavlorna, manna och Aarons stav symboliserade Jesus och hans halvbror. Därför förutspådde delningen av Jordanfloden inför arken, som gjorde det möjligt för israeliterna att säkert komma in i Kanaan, vad som skulle ske i närvaro av Jesus och hans brud: syndfull mänsklighet, symboliserad av vatten, – *Upp. 17:15*, skulle delas mellan de rättfärdige och onda som skulle möta dom. Alla trogna troende skulle då slutföra återupprättelsen av Kanaan runt om i världen.

När de hade kommit till Jordanfloden, befallde Gud Josua :
"Välj ut tolv män bland folket, en man från varje stam, och befall dem och säg: Ta här ur Jordan tolv stenar från stället där prästerna stod stadigt med sina fötter, och bär med dem över och lägg ner dem på den plats där ni ska slå läger i natt." – *Josua 4:2-3*
Och så gjorde folket: "Det var på tionde dagen i första månaden som folket steg upp ur Jordan, och de slog läger i Gilgal på gränsen till östra Jerikoområdet. De tolv stenarna som de hade tagit ur Jordan ställde Josua upp i Gilgal." – *Josua 4:19-20.*

Vad förebådade detta? Som diskuterades tidigare symboliserade klippan Jesus. När de tolv ledarna som representerar de tolv stammarna var och en bar en sten från Jordanfloden efter att dess vatten hade delats av arken, förutspådde det, vilka Jesu lärjungar, som representerade de tolv stammarna, skulle göra vid hans ankomst: hylla honom på det enda stället där hans Ord dömer denna syndfulla värld och delar upp det i gott och ont.

Efter att de tog de tolv stenarna och ställde upp dem i lägret i Gilgal i Kanaan, sa Josua : "Så att alla jordens folk kan förstå att Herrens hand är mäktig; så att ni kan frukta Herren er Gud för evigt. " – *Josua 4:24.*

Detta förebådade att Jesu tolv lärjungar skulle bli en i hjärtat; först då kan de fullfölja återupprättandet av Kanaan runt om i världen så att alla världens folk för evigt skulle kunna lovprisa Guds allmakt.

Precis som Jakob byggde ett stenaltare vart han än gick, samlade företrädarna för de tolv stammarna, avkomman till Jakobs tolv söner, de tolv stenarna och byggde ett altare till Guds ära. De skulle så småningom bygga templet. Detta förebådade att Jesu tolv lärjungar skulle gå ihop och hedra Jesus som templet. Av denna anledning, när hans lärjungar inte förenade sig, sa Jesus, "Förstör detta tempel, och på tre dagar kommer jag att bygga upp det", – *Joh. 2:19*. De tolv lärjungarna lyckades faktiskt inte förena sig med varandra, och en av dem, Judas Iskariot, sålde Jesus till hans fiender. Först efter att Jesus lidit korsfästelse och uppstod efter tre dagar kunde han samla sina utspridda lärjungar. Lärjungarna hedrade då den uppståndna Jesus som andligt tempel. Endast vid hans andra ankomst kommer hans anhängare att kunna tjäna honom som templet inkarnerat.

När israeliterna lämnade Egypten och gick mot Kanaans land var det påskhögtiden fjortonde dagen av den första månaden.

– *2 Mos. 12:17-18*. På liknande sätt observerade israeliterna under Josuas ledning, som slog läger vid Gilgal, påskfesten på den fjortonde dagen i den första månaden det året. Därefter gick de mot staden Jeriko. När de började leva på landets produkter, stoppade Gud att ge dem manna som han hade gjort under fyrtio år. Från den tiden skulle de leva av sin egen svett. Dessutom tills de hade störtat varje satansk stad, skulle de kämpa sitt yttersta för att uppfylla sitt ansvar.

När de närmade sig Jeriko i enlighet med Guds befallning satte israeliterna fyrtio tusen soldater i frontlinjen medan sju präster blåste sju basuner när de marscherade bakom soldaterna. Efter dem kom förbundsarken buren av de levitiska prästerna, och resten av israeliternas armé marscherade bakom. Israeliterna marscherade runt den befästa staden i denna formation en gång per dag i sex dagar, men detta ledde inte till någon förändring i

staden.

Med tålamod och lydnad, återupprättade folket genom gottgörelse den sexdagsperiod av skapelsen som hade invaderats av satan. Efter att de troget uthärdat under sex dagar, cirklade på den sjunde dagen sju präster runt stadsmurarna sju gånger och blåste de sju basunerna, och Josua sa till folket: "Höj ert härskri, för Herren har gett er staden!", – *Josh. 6:16*. Folk gav till ett stort skrik och stadsmurarna föll ner.

Besegringen av Jeriko – *Josh. 6* förebådade att genom Kristus kraft och hans anhängares arbete, skulle den satanska muren mellan himmel och jord kollapsa.

En gång demolerad kommer denna vägg aldrig att byggas upp igen. Därför utropade Josua: "Vid den tiden svor Josua en ed. Han sade: "Förbannad inför Herren är den man som tar sig för att bygga upp denna stad, Jeriko, på nytt. När han lägger dess grund ska det kosta honom hans förstfödde son, och när han sätter upp dess portar ska det kosta honom hans yngste son." – *Josh. 6: 26*

Josua lanserade sedan attacker mot fienden med oöverstigliga styrkor. Han besegrade totalt trettien stora konungar. – *Josh. 12:9-24*.

Detta förebådar att Kristus kommer som konungars konung för att bygga ett enat himmelrike på jorden genom att fullständigt vinna över alla hedniska konungar och vinna deras folks hjärtan.

2.2.3.3 FUNDAMENTET FÖR MESSIAS

Vi har lärt oss att israeliterna misslyckades i det andra nationella försöket att återupprätta Kanaan när de inte kunde uppfylla den fyrtio dagars missionen att spionera på landet som ett villkor för att separera satan. För att betala gottgörelse för detta misslyckande, vandrade de i vildmarken i fyrtio år under den tredje nationella vägen.

Under denna period lade Mose trons fundament för det tredje försöket, och israeliterna stod på fundamentet av tabernaklet. Satan

förkastade emellertid dessa två fundament till folks trofasthet och Mose misstag att slå mot klippan två gånger.

Därför dog den äldre generationen av israeliter, förutom Josua och Kaleb, i vildmarken. Josua och Kaleb fullföljande det fyrtio-dagars spionuppdraget, medan de stod på trons fundament för den andra vägen och trons fundament för tabernaklet som Moses hade lagt. De etablerade därmed fundamentet till tabernaklet. Den yngre generationen av israeliter korsade Jordanfloden medan de höll fast vid förbundsarken i yttersta tro under Josuas ledning, som efterträtt Moses. De förstörde den befästa staden Jeriko när de gick in i Kanaan, det utlovade landet.

Baserat på denna seger lade de det påtagliga fundamentet i den tredje nationella vägen och grundade nationella fundamentet för Messias – om än som ett folk utan suveränitet.

Familjefundamentet för Messias hade uppfyllts redan på Abrahams tid. Hans ättlingar gick igenom en fyrahundraårsperiod av gottgörelse som slavar i Egypten innan de kunde komma in i Kanaan och där slutföra det nationella fundamentet för Messias. Detta krävdes mer än att bara komma in och erövra Kanaan. Som tidigare i detalj, – *jfr. Fundament 3.3*, hade fallna människor redan grundat kraftfulla nationer som Egypten, ledd av satanska härskare som motsatte sig Guds försyn av återupprättelse. Även om därför det nationella fundamentet för Messias upprättades under Josuas ledning, skulle det vara nödvändigt att bygga ett suveränt rike från vilket Messias kunde konfrontera de satanska nationerna i världen. Men när den yngre generationen av israeliter gick in i Kanaan, tappade de också tro. Därför förlängdes Guds försyn igen och skulle lida upprepade motgångar fram till Jesu tid.

2.3 NÅGRA LÄRDOMAR FRÅN MOSES LIV

Igenom historien har troende folk läst den bibliska skildringen om Moses och tyckte att det bara var en skildring av Mose liv och Israels historia. Ingen förstod verkligen att Gud hade för avsikt att avslöja genom denna nedteckning hemligheter om återupprättelsens försyn. Jesus antydde bara det genom att säga: Jesus

svarade dem: "Jag säger er sanningen: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen." – Joh. 5:19 . Han dog utan att avslöja den verkliga betydelsen av Moses liv.

På dessa sidor har vi avslöjat hur Mose vandrade den formella livsvägen av återupprättelsens försyn. Genom att göra en jämförelse mellan det här avsnittet och nästa, kommer läsarna att mer tydligt förstå hur Gud genom Moses liv visade hur Jesus skulle gå. Men även genom att bara studera försynen centrerad på Moses, kan vi klart komma till slutsatsen att Gud finns och har förankrat mänskliga historien mot förverkligandet av ett absolut syfte.

Moses liv visar också att det faktiska resultatet av en persons liv beror på huruvida eller inte personen uppfyller sin del av ansvaret, oavsett Guds förutspådda plan för hen.

Guds förutbestämda vilja kan inte uppnås om inte den betrodde personen fullbordar sin del av ansvaret. Speciellt förebådade Gud att han skulle få Moses att leda israeliterna till Kanaan, landet av mjölk och honung och beordrade honom att utföra det. Ändå, när Mose och hans folk inte uppfyllde deras ansvar, kom endast Josua och Kaleb bland den första generationen in Kanaan. Resten dog i vildmarken.

Dessutom ingriper Gud inte in i den mänskliga delen av ansvaret utan verkar endast baserat på det faktiska resultatet som en person uppfyller.

Trots att Gud väglett folket med fantastiska tecken och mirakel, inblandade han Sig inte i deras handlingar när de tillbedde den gyllene kalven, medan Mose var borta på berget. Han ingrep inte för att stoppa Moses när han slog mot klippan två gånger.

När de gjorde det utförde de sina delar av ansvar som de var ensamma att uppfylla. Men när de en gång hade handlat antingen för att uppfylla sin ansvarig för att misslyckas, såg Gud deras resultat och agerade därefter.

Moses liv visar hur absolut Guds förutbestämda vilja är.

Gud förutbestämmer absolut att Hens Vilja kommer att bli uppfylld och försöker ständigt uppnå den tills det är gjort. Således, när Moses inte kunde slutföra sitt ansvar, hittade Gud en efterträdare, Josua, och arbetade beslutsamt för att uppnå Sin vilja genom honom.

När någon i Abels position, som Gud har valt, inte fullbordar sitt givna uppdrag, kommer någon i Kains position, som har demonstrerat den yttersta hängivenheten, att gottgöra Abels person och missionsarv.

Jesus beskrev en jämförbar situation när han sa: "Och från Johannes döparens dagar ända till nu är himmelriket utsatt för våld, och våldsmän förtrycker det." – *Matt. 11:12; jfr. Messias 2.3*

Moses liv visar att ju större ens mission är, desto större test kommer man att möta.

Eftersom de första förfäderna föll när de inte trodde på Gud, utan vände sig från Hen, måste centralpersoner som återupprättar trons fundament övervinna ett test där Gud överger dem. Moses måste övervinna ett försök där Gud försökte döda honom innan han kunde stiga upp som Israels ledare.

Med fallet som ett villkor band satan människor i en relation med honom. Därför ger Gud inte nåd till människor utan ett nödvändigt villkor, eftersom om Hen skulle göra det skulle satan anklaga. När Gud därför håller på att erbjuda nåd, låter Hen personen genomgå ett test, antingen före eller efter nåden, för att förhindra satans anklagelse.

Mose liv ger goda exempel på detta.

Gud beviljade nåd för att börja den första vägen att bara fly från Egypten efter att han hade fullgjort testet att bo i faraos palats under fyrtio år. Gud gav honom nåd att börja den andra vägen att fly från Egypten först efter att han hade fullgjort testet om att leva i Midjans vildmark i fyrtio år, – *2 Mos. 4:2-9*. Bara efter att ha testat

att döda Moses, – 2 Mos. 4:25 gav Hen de tre tecknen och tio plågorna, – 2 Mos. 7:10. Bara efter att ha testat tredagarsvägen – 2 Mos. 10:22 gav Gud moln och eldstod, – 2 Mos. 13:21. Bara efter att ha testat att korsa Röda havet, – 2 Mos. 14:21-22 gav Gud födan av manna och vaktel, – 2 Mos. 16:13. Efter att ha givit testet genom slaget mot Amalekiterna, – 2 Mos. 17:10, gav Gud stentavlorna, tabernaklet och förbundsarken, – 2 Mos. 31:18. Nåden av vatten från klippan, – 4 Mos. 20:9 gavs endast efter att de vandrat fyrtio år i vildmarken. När Gud sände eldormarna var folkets ånger ett villkor för att Gud skulle ge bronsormen – 4 Mos. 21:6-9. Dessa är lärdomar som Mose liv visar oss.

AVSNITT 3

ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN UNDER JESUS LEDARSKAP

I begynnelsen skulle Adam ha härskat över änglarna; – 1 Kor. 6:3, men när han föll, kom människorna under satans herravälde och utformade en helvetisk värld. För att återupprätta detta genom gottgörelse kom Jesus som den andre Adam för att personligen föra satan till underkastelse och etablera himmelriket.

Satan, som inte underkastar sig ens Gud, skulle inte heller enkelt underkasta sig Jesus och trons folk. Genom att ta ansvaret för att ha skapat människorna, fostrade Gud, Jakob och Moses och uppenbarade genom dem den modellväg som Jesus kunde övervinna satan genom. – *jfr. Moses och Jesus 1.1*

Jakob gick den symboliska vägen att få satan till underkastelse, medan Moses gick på bildlika vägen. Deras liv visade vägen hur Jesus skulle gå påtagliga vägen. Genom att gå den påtagliga vägen för att återupprätta Kanaan följde Jesus modellen som demonstrerades under den gångna vägen för att återupprätta Kanaan när Moses kämpade för att vinna över satan.

Gud sa till Moses: "Jag ska låta en profet lik dig uppstå åt dem bland deras bröder. Jag ska lägga mina ord i hans mun, och han ska tala till dem allt som jag befäller honom." – 5 Mos. 18:18. Med "en profet som dig," syftar Gud på Jesus, som skulle gå samma väg som Moses vandrade.

När Jesus sa: "Jesus svarade dem: "Jag säger er sanningen: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen.", – Joh. 5:19, menade han att Gud hade uppenbarat modellvägen genom Moses och att han följde i Mose fotspår. Låt oss undersöka återuppbyggnadens försyn centrerad på Jesus och dra relevanta jämförelser mellan de tre nationella försöken under Mose ledning och de tre världsvida försöken att återupprätta Kanaan under Jesu ledning.

3.1 Den första världen för att återupprätta Kanaan

3.1.1 Trons fundament

I den första världsvida vägen för att återupprätta Kanaan, var centralpersonen med missionen att återupprätta trons fundament Johannes döparen.

Från vilken position förväntades Johannes fullborda denna mission? I den nationella vägen för att återupprätta Kanaan under Mose ledning, bröt Moses sönder stentavlorna och slog mot klippan två gånger. Det här skapade villkor för att satan skulle kunna slå mot Jesu kropp – stentavlornas och klippans fullbordan – om inte hans judiska folk trodde på honom. För att Jesus skulle bli befriad från detta villkor, skulle de utvalda människorna med missionen att förbereda sig för hans ankomst ha förenats kring templet, den bildlika representation av den kommande Messias. Men genom åren har israelerna förlorat sin tro och sålunda ökat förutsättningarna för satan att attackera Jesus. För att ta bort dessa villkor skickade Gud profeten Elias. Elias arbetade för att separera satan genom att besegra Baals och Asheras profeter, 850 totalt, -1 Kon. 18:19, och sedan stigit upp till himlen, – 2 Kon. 2:11.

Men eftersom Elias inte fullbordade sin mission var han tvungen att återvända, – *Mal. 4:5*. Johannes döparen var profeten som kom som Elias, – *Matt. 11:14; 17:13*, för att slutföra denna oavslutade mission att avskilja satan och göra Herrens väg rak. – *Joh. 1:23*

Israelerna hade lidit svårigheter i Egypten under fyrahundra år utan en profet att styra dem. De mötte äntligen Moses, mannen som kunde leda dem till Kanaan som en förberedande nation som förnedrade Messias. På liknande sätt led det judiska folket allvarliga svårigheter under förtrycket av de hedniska nationerna i Persien, Grekland, Egypten, Syrien och Rom utan en profet för att vägleda dem under de fyrahundra årens förberedelser inför Messias, som började med profeten Malaki – *jfr. Perioder 3.6*. De mötte till sist Johannes döparen, den mannen som kunde leda dem till Messias, som kom för att återupprätta Kanaan på världsplanet.

Därför kallades Johannes döparen likt Moses, på fundamentet av en fyrahundraårs-period av separation från satan. Moses hade lärt sig att älska sina bröder och hans fäders traditioner medan han bodde i Faraos palats. På samma sätt lärde sig Johannes döparen vägen av tro och lydnad mot himlen och förberedde sig för Messias medan han levde på johannesbröd och vild honung i vildmarken. Hans liv var så exemplariskt att många människor, däribland prästerna och leviterna, undrade om han inte kunde vara Messias – *Joh. 1:19; Luk. 3:15*.

På detta sätt etablerade Johannes döparen framgångsrikt dispensationen av fyrtio för separation från satan och kunde lägga trons fundament för den första världsvida återupprättelsen av Kanaan.

3.1.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Eftersom Johannes döparen stod i samma position som Moses, stod han på liknande sätt i föräldrars och barnets båda positioner. Från moderns position återupprättade han trons fundament genom

gottgörelse. Från en förälders position tryggade han Abels position för uppfyllandet av villkoren av gottgörelse för att avlägsna den fallna naturen – *jfr. Moses och Jesus 2.1.2.*

Johannes döparen återupprättade en grund på världsnivå som var jämförbar med den av Moses när han lagt trons fundament för den första nationella vägen efter fyrtio år inuti faraos palats. På Mose dag var Guds önskan vid den första dispensationen att börja att israelerna utvecklade tillit till Moses när de bevittnade honom döda en egyptisk arbetsledare. Israelerna skulle sedan lämna Egyptens satanska värld och vandra till Kanaans land.

På Johannes döparens tid behövde det judiska folket dock inte lämna det romerska riket och ge sig iväg mot ett annat land. De skulle förbli inom riket, vinna över sitt folk och återupprätta imperiet till Guds sida.

Gud genomförde dispensationen för att starta genom att uppmuntra det judiska folket att tro på Johannes genom de mirakel som omgav hans liv.

Vid Johannes avelse, gav en ängel en underbar profetia om barnet. När hans far Sakarias inte trodde på den blev han slagen stum, och hans tal kom bara tillbaka efter att han omskurit och namngivit barnet. Genom dessa och andra mirakel var israeliterna övertygade om att Johannes var en profet sänt av Gud:

”Alla deras grannar greps av fruktan, och i hela Judéens bergsbygd talade man om det som hade hänt. Alla som hörde det tog det till hjärtat och undrade vad det skulle bli av detta barn, för Herrens hand var med honom.” – *Luk. 1:65-66.*

Dessutom levde Johannes ett berömt asketiskt liv av bön i vildmarken, levde på johannesbröd och vild honung. Allmänheten och även prästerna beundrade honom så högt att många trodde att han kunde vara Messias. – *Luk. 3:15; Joh. 1:19*

När Moses avslutade den fyrtioåriga gottgörelseperioden i Faraos palats och dödade egyptiern, skulle israeliterna ha varit djupt

inspirerade av hans kärlek till sitt folk och följt honom med tro. De skulle då ha gått rakt in i Kanaan, utan att behöva korsa Röda havet eller vandra i vildmarken och utan behov av stentavlorna, förbundsarken eller tabernaklet.

På liknande sätt, det judiska folket på Jesu tid skulle ha visat tro på och följt Johannes döparen, som Gud hade skapat genom mirakel och tecken, som fokus för deras tro. Således skulle de uppfylla gottgörelsen för att avlägsna den fallna naturen och lägga det påtagliga fundamentet och därigenom omedelbart upprätta fundamentet för Messias.

3.1.3 MISSLYCKANDET I DET FÖRSTA FÖRSÖKET ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN

Det judiska folket stod på grundvalen av tro på Johannes döparen och följde Johannes som om de följde Messias. – *Joh. 1:19; Luk. 3:15*. Därefter tog de avsked av Gamla testamentets tidsålder och var beredda att inleda ett nytt liv för att återupprätta Kanaan på världsplanet.

Som förklarades tidigare, – jfr. Messias 2, Johannes döparen hade tvivel på Jesus, trots att han hade vittnat om honom. Han sände en delegation och frågade Jesus: "Är du den som ska komma, eller ska vi leta efter en annan?" – *Matt. 11:3*. Han förnekade att han var Elia, trots att han faktiskt kom för att uppfylla Elias mission. – *Joh. 1:21*. Detta blockerade inte bara det judiska folkets väg som Jesus ledde dem till och kom till och med att motsätta sig honom. I själva verket lämnade Johannes Abels position, berövade den centrala människan för det judiska folk, med vilken de kunde uppfylla gottgörelsevillkoret för att avlägsna fallna naturen. Detta spärade vägen för att slutföra fundamentet för det påtagliga fundamentet för Messias. Följaktligen avbröts det första försöket för att återupprätta Kanaan. Som det var fallet på Mose tid förlängdes det till ett andra och sedan ett tredje försök.

3.2 DET ANDRA FÖRSÖKET PÅ VÄRLDSNIVÅ ATT ÅTERUPPRÄTTA KANANAN.

3.2.1 TRONS FUNDAMENT

3.2.1.1 JESUS TAR PÅ SIG ROLLEN SOM JOHANNES DÖPAREN

I relationen till Jesus, den fullkomlige Adam, kom Johannes döparen att representera den återupprättade Adams position. Han skulle upprätta fundamentet för Messias och därmed fullborda alla de oavslutade uppdrag av det förflutnas centralpersoner som hade arbetat för att återupprätta trons fundament och det påtagliga fundamentet. På grund av dessa fundament skulle han presentera alla frukter av profetisk historia inför Jesus och leda det judiska folket, som troget följde honom, för att ta emot Jesus. Slutligen skulle han själv ha tjänat Jesus med tro och hängivenhet.

Även om Johannes döparen inte visste det, var dopet som han höll för Jesus vid Jordanfloden – *Matt. 3:16* i själva verket en ceremoni att erbjuda Jesus alla Johannes livslånga prestationer för Guds vilja.

Men eftersom Johannes döparen gradvis kom att tvivla på Jesus och slutligen till och med underminerade hans arbete, var det judiska folket, som hade det högsta respekten för Johannes, tvingat att inte tro på Jesus – *jfr. Messias 2.2.*

Det trons fundament som Johannes hade lagt för första vägen på världsnivå att återupprätta Kanaan, invaderades därför av satan. Jesus måste nu ta på sig Johannes uppdrag och genom gottgörelse återupprätta trons fundament för att kunna starta det andra försöket att återupprätta Kanaan på världsnivå. När Jesus fastade i fyrtio dagar i vildmarken var det att avskilja satan från själva syftet att återupprätta trons fundament. Men för det här sänkte han sig själv, och intog stället positionen av Johannes döparen.

Jesus, som kom som Guds enfödde Son och Härlighetens Herre, var inte avsedd att gå en väg av lidande – *1 Kor. 2:8*. Snarare var

det för Johannes döparen som skulle genomgå svårigheter, född med missionen att göra vägen rät för Jesus, – *Joh. 1:23; Luk. 1:76*. Men eftersom Johannes inte uppfyllde sitt ansvar, måste Jesus själv genomgå lidande i Johannes ställe.

Jesus uppmanade Petrus att inte avslöja för det judiska folket att han var Messias – *Matt. 16:20*, för att han, trots att han var Messias, hade antagit Johannes roll i syfte att börja denna fas av försynen.

3.2.1.2 JESUS FYRTIODAGARS FASTA OCH TRE FRESTELSER I VILDMARKEN

Låt oss undersöka de avlägsna och omedelbara orsakerna bakom Jesus fyrtio dagars fasta och hans tre frestelser.

I den nationella vägen för att återupprätta Kanaan, när Moses stod inför klippan, vände han sig otrogen och slog på berget två gånger. Som ett resultat var klippan, som symboliserar Jesus – *1 Kor. 10:4*, befäckt av satan. Denna handling bekräftade möjligheten att Johannes döparen kanske århundraden senare, skulle tappa tro, när Jesus kom att gå i fotspåren av Moses liv, och satan kunde då attackera Jesus, klippans uppfyllelse.

Mose gärning att slå två gånger bekräftade också möjligheten att satan kunde komma att invadera trons fundament som Johannes döparen lade. Därför var Mose handling att slå klippan två gånger den avlägsna orsaken som, om Johannes skulle förlora sin tro, skulle tvinga Jesus att uthärda en fyrtio dagars fasta och möta tre frestelser i vildmarken för att återupprätta trons fundament. Johannes döparen förlorade faktiskt sin tro, och satan invaderade det fundament av tro som Johannes hade lagt. Detta var Jesus omedelbara orsak, som tvingade Jesus till en fyrtiodagars– period av separation av satan genom att fasta i fyrtio dagar och övervinna de tre frestelserna. Genom att göra detta från position av Johannes döparen återupprättade Jesus genom gottgörelse trons fundament.

Det står skrivet att efter fyrtio dagar testade satan Jesus tre gånger. Först visade han Jesus stenar och frestade honom att förvandla dem till bröd. Därefter tog han Jesus till templets topp och utmanade honom att kasta sig ner. Slutligen tog satan Jesus till ett mycket högt berg och erbjöd Jesus alla världens konungariken, om han skulle falla ner och dyrka honom – Matt. 4:1-10.

Vad var satans syfte att ge Jesus de tre frestelserna?

I begynnelsen skapade Gud människor och gav dem tre stora välsignelser – fullkomnande av individuell karaktär, förökning av (goda) barn och herravälde över den naturliga världen – 1 Mos. 1:28, genom vilken de skulle kunna uppnå skapelsens syfte.

Genom att förmå de första mänskliga förfäderna att falla blockerade satan mänskligheten av de tre stora välsignelserna och förhindrade därmed uppfyllandet av skapelsens syfte. Jesus kom in i världen för att uppnå skapelsens syfte genom att återupprätta dessa välsignelser. Därför frestade satan Jesus tre gånger i ett försök att förhindra att han återupprättade de tre välsignelserna och uppnådde syftet med skapelsen.

Hur konfronterades då Jesus och övervann de tre frestelserna?

Låt oss först undersöka hur kom satan i en position att kunna fresta Jesus. Satan tog för första gången en sådan dominerande position när han, under den nationella vägen för att återupprätta Kanaan, hävdade att han hade rätten till klippan och stentavlorna, som symboliserade Jesus och hans kommande brud. Detta var möjligt eftersom Moses krossade stentavlorna och slog klippan två gånger i vrede mot folkets bristande tro. Under den globala vägen, då Johannes döparen misslyckades med sitt ansvar, brast det judiska folket på samma sätt i sin tro och var olydiga likt israeliterna på Mose tid. Därför, som Gud redan hade förebådat i Mose liv, steg satan till en maktposition, från vilken han kunde lägga frestelser på Jesus.

Efter att Jesus hade fullbordat fyrtio dagars fastan i vildmarken trädde satan fram inför honom och frestade honom och sa: "Om du

är Guds Son, beordra dessa stenar för att bli bröd."
– *Matt. 4:3.*

Satan hade klippan i sin ägo. Han hade gjort anspråk på den vattengivande klippan och stentavlorna utifrån det villkor som först skapades genom Moses misstag, och blev påtaglig genom Johannes döparens bristande tro. Moses hade först fått klippan efter att ha fullgjort försynen i vildmarken av fyrtio för separation från satan. För att rena och återupprätta klippan fastade Jesus i fyrtio dagar i vildmarken. Satan var väl medveten om att Jesus gick in i vildmarken för detta ändamål, och hans avsikt att ge den första frestelsen var att behålla klippan i hans besittning.

Jesus led av hunger i vildmarken, precis som israeliterna hade gjort på Moses tid. När israeliterna inte kunde övervinna sin hunger utan till sist föll i trolöshet, så får det slutligen satan att göra anspråk på klippan. På liknande sätt, om Jesus skulle förlora tron och tillfredsställa sin hunger genom att omvandla klippan till bröd och lämna sin ansträngning att återupprätta klippan, skulle satan för evigt äga klippan. Jesus svar på denna frestelse var: "Människan ska inte leva av bröd allena, utan utav varje ord som kommer från Guds mun." – *Matt. 4:4.*

Ursprungligen skapades människor för att leva på två sorters näring. Kroppen lever på näring som erhållits från den fysiska världen, medan andan lever genom att ta emot Guds kärlek och sanning. Men eftersom fallna människor inte kan ta emot Ordet direkt från Gud, får deras andar liv genom Jesu ord, som kom som inkarnationen av Guds Ord. – *Joh. 1:14.*

Jesus sa: "Jag är livets bröd... Om du inte äter människosörens kött och dricker hans blod, har du inget liv i dig." – *Joh. 6:48-53.* Han menade att en person inte lever ett fullständigt och hälsosamt liv bara genom att äta bröd för att hålla sin kropp levande.

Hens liv är inte fullständigt om hen inte lever av Jesus, som kom som andens livgivande näring.

I själva verket symboliserade klippan i satans händer – som betecknar klippan och stentavlorna som Moses hade förlorat – Jesu själva jag som utsattes för till denna frestelse.

I sitt svar sa Jesus att trots att han svält, var han mindre oroad över att brödet kunde hålla hans kropp levande än att han var med att komma som det inkarnerade Guds ord som kunde ge livgivande näring till varje ande. Med det hjärtat var Jesus fast besluten att triumfera över satan. Dessutom utfördes detta test så att Jesus kunde återupprätta Messias position, som den som uppnått fullkomligheten av hans individuella personlighet genom att övervinna frestelsen i Johannes döparens position. Jesus besegrade satan för att han talade och agerade i enlighet med Principen. Genom sin seger över denna frestelse uppfyllde Jesus villkoret att återupprätta sin individuella personlighet till fullkomlighet och därigenom återupprätta fundamentet för Guds första välsignelse.

Därefter förde satan Jesus till templets höjdpunkt och utmanade honom och sa: "Om du är Guds Son, släng dig själv ner."
– *Matt. 4:6.*

Jesus kallade sig själv templet, – *Joh. 2:19* och det står skrivet att kristna är Guds tempel – *1 Kor. 3:16* och medlemmar av Kristi kropp. – *1 Kor. 12:27.*

Från detta kan vi förstå att Jesus är stam-templet medan troende är som grentempel. Jesus kom som templets Herre. Även satan måste erkänna hans position; Därmed satte han Jesus på templets topp.

När satan utmanade Jesus att kasta sig ner, menade han att han skulle tillskansa sig Jesu position som templets herre genom att locka Jesus att falla från den positionen till en fallen persons låga tillstånd.

I det ögonblicket svarade Jesus honom: "Du skall inte fresta Herren din Gud." – *Matt. 4:7.*

Ursprungligen skapades änglar för att behärskas av människor som har förverkligat sin av Gud givna natur. Därför skulle även fallna änglar med rätta underkastas Jesus, deras Herre. Följaktligen var det en oprincipiell handling för en ängel att försöka tillskansa sig templets herres position från Jesus.

Jesu svar innebar att satan inte skulle testa Gud genom att fresta Jesus, Guds inkarnation, som genomför försynen i strikt överensstämmelse med Principen. Vidare hade Jesus redan säkrat positionen som templets herre genom att han avvisade den första frestelsen och återupprättade sin individuella personlighet som det inkarnerade templet. Därför hade satan inget villkor att fresta Jesus igen, men borde ha dragit sig tillbaka vid den tiden. Genom att övervinna de andra frestelsen öppnade Jesus, huvudtemplet, brudgummen och mänsklighetens Sanna förälder, vägen för alla troende att återupprättas till positioner av grentempel, brudar och sanna barn. Jesus skapade därmed fundamentet för att återupprätta Guds andra välsignelse. Slutligen tog satan Jesus till ett mycket högt berg och visade alla ting under himlen i all dess härlighet och sa: "Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig." – *Matt. 4:9*.

På grund av Adams fall förlorade människorna kvalifikationen att vara skapelsens herrar. De föll under satans herravälde, som tillskansat sig Adams position som skapelsens "herre".

Genom att komma i position som fullkomlig Adam, var Jesus skapelsens Herre, som det står skrivet: "För Gud har lagt alla saker under hans fötter." – *1 Kor. 15:27*. Eftersom satan visste detta genom hans förståelse av Principen ledde han Jesus till toppen av berget erkännande av hans position som Skapelsens Herre. Satan frestade då Jesus, i hopp om att Jesus, den andre Adam, också skulle ge upp inför honom som förste Adam hade gjort i begynnelsen.

Jesu svarade: "Gå bort, Satan! Det står skrivet: Herren din Gud ska du tillbe, och endast honom ska du tjäna." – *Matt. 4:10*. Änglar skapades som tjänande andar. – *Hebr. 1:14*. För att ära och tjäna Gud, deras Skapare. Med sitt svar visade Jesus att enligt Principen

även som en fallen ängel borde satan dyrka Gud; på samma sätt borde han ära och tjäna Jesus, som kom som Skaparens kropp. Vidare lade Jesus redan fundamentet att återupprätta Guds första och andra välsignelser genom att övervinna de två tidigare frestelserna. På denna grund skulle han naturligt återupprätta Guds tredje välsignelse och härska över skapelsen. Jesus sa: "Försvinn Satan!" Därför att det inte längre fanns någon grund för satan att strida mot Jesus över den naturliga världen, som redan stod på det fasta fundamentet av hans seger. Genom att avisa den tredje frestelsen och ställde Jesus upp villkoret att återupprätta herraväldet över den naturliga världen – Guds tredje välsignelse.

3.2.1.3 RESULTATET AV FYRTIO DAGARS FASTAN OCH DE TRE FRESTELSERNA

Enligt Skapelsens Princip förverkligas Guds Skapelse först när människor passerar genom de tre stegen av uppkomst – delning – och förening och etablerar fyra positioners grundval. Satan blockerade dock detta ideal medan de första mänskliga förfäderna arbetade med att bygga fyra positioners grundval. Därför har Gud, under återupprättelsens förlopp, med sin förlängning genom tre steg, försökt att genom gottgörelse återupprätta allt som förlorades genom att arbeta för att uppfylla försyner av fyrtio för separation från satan. Jesus rådde över de tre frestelserna och fullbordade den fjortionde dagen som en försyn av fyrtio för separation från satan. Därefter återupprättade Jesus genom gottgörelse allt på en gång. följande villkor som Gud hade försökt att uppfylla genom alla dispensationer av fyrtio för separation av satan genom historien.

För det första, i position som Johannes döparen, återupprättade Jesus genom gottgörelse trons fundament för det andra världsvida fundamentet för att återupprätta Kanada. På så sätt återupprättade Jesus allt som erbjudits Gud i försyner, för att lägga trons fundament, inkluderande: Kain och Abels offer, Noas ark, Abrahams offer, Moses tabernakel och kung Salomos tempel.

Vidare återupprättade Jesus, genom gottgörelse, på en och samma gång alla dispensationerna av fyrtio för separation av satan som

genomförts under de fyra tusen år sedan Adam, som förlorats trots centralpersonernas ansträngningar att lägga trons fundament.

Dessa innefattade: Noas fyrtioåriga översvämningsdom, de tre fyrtioårsperioderna i Mose liv och hans två fyrtio dagar fasta, fyrtio dagars uppdrag att spionera på landet, israeliternas fyrtio års vandring i vildmarken, de fyrahundra åren från Noa till Abraham, de fyra hundraåriga slaveriet i Egypten och alla andra perioder som kännetecknas av de fyrtio-perioder som hade gått förlorade sedan uttåget.

För det andra, genom att stiga från Johannes döparens position till Messias position, banade Jesus vägen för uppfyllandet av Guds stora välsignelser och återupprättandet av de fyra positionernas grundval.

Efter att framgångsrikt ha fullbordat sitt offer stod Jesus som uppfyllelsen av stentavlorna, förbundsarken, tabernaklet, klippan och templet.

3.2.2 DET PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Jesus kom som mänsklighetens Sanna förälder, men han återupprättade ändå dispensationen av fyrtio för separation satan i position istället för Johannes döparen. Därför efter att han återupprättat trons fundament (och stigit till position som Messias och Sann förälder). Samtidigt stod han, när han säkrade Abels position för att uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen, i ett barns position (fortfarande i Johannes döparens position för detta offer).

I den egenskapen uppnådde Jesus genom sin fyrtio dagars fasta samma position på världsnivå som Moses hade uppnått, strax efter att han lagt trons fundament för den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan genom att uthärda en fyrtioårig exil i Midjans vildmark.

Gud genomförde dispensationen för att starta den andra nationella vägen för att återupprätta Kanaan genom att ge de tre undren och tio plågorna. Gud ledde dispensationen för att starta den tredje nationella vägen för att återupprätta Kanaan genom att folket upprätthåller de tre manifestationerna av gudomlig nåd – stentavlorna, förbundsarken och tabernaklet och lyda de tio budorden. Dessa, som vi minns, gavs på grundvalen för Tabernaklet för att återupprätta de tre undren och tio plågor som förlorades på grund av Israels trolöshet.

Jesus var uppfyllandet av de tre manifestationerna av nåd och de tio budorden. Därför utförde Gud dispensationen för att starta den andra världsvida vägen för att återupprätta Kanaan baserat på Jesu ord och mirakler. Om det judiska folket (Kain) hade blivit påverkat att tro på och följa Jesus, som stod istället för Johannes döparen (Abel), skulle de ha uppfyllt gottgörelsen för att förhindra den fallna naturen och återupprätta påtagliga fundamentet. Fundamentet för Messias skulle således ha lagts. På denna grund skulle Jesus ha stigit från Johannes döparens position till Messias position. Då, genom att inympa alla människor med sig själv, hade mänskligheten blivit återfödd, renad av ursprunglig synd, och skulle ha blivit en med Gud i hjärtat. De skulle ha återupprättat sin ursprungliga av Gud givna natur och byggt himmelriket på jorden på Jesu tid.

3.2.3 MISSLYCKANDET AV DET ANDRA FÖRSÖKET ATT PÅ VÄRLDSNIVÅ ÅTERUPPRÄTTA KANANAN

När den första världsvida vägen för att återupprätta Kanaan slutade i misslyckande på grund av Johannes döparens trolöshet, tog Jesus själv Johannes mission och led svårigheter i vildmarken under fyrtio dagar. Således återupprättade Jesus genom gottgörelse trons fundament för den andra världsvida vägen för att återupprätta Kanaan. Det står skrivet att satan, som slogs tillbaka i de tre frestelserna, lämnade Jesu sida "fram till en lämplig tidpunkt" – tyder på att satan inte hade lämnat Jesus för gott, utan att han skulle kunna konfrontera honom vid ett framtida datum.

Faktum är att satan konfronterade Jesus, huvudsakligen genom det judiska ledarskapet, prästerna och de som inte trodde i Jesus. Satan konfronterade särskilt Jesus genom Judas Iskariot, den lärjunge som förrådade honom. På grund av trolösheten hos sådana människor kunde Jesus varken lägga påtagliga fundamentet eller fundamentet för Messias för den andra vägen för att återupprätta Kanaan på världsnivå. Den andra världsvida vägen slutade med tragiskt misslyckande.

3.3 DET TREDJE VÄRLDSVIDA FÖRSÖKET ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN

3.3.1 DEN ANDLIGA VÄGEN FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA KANAAN UNDER JESUS LEDARSKAP

När vi diskuterar den tredje världsvida vägen för att återupprätta Kanaan bör vi först förstå i vilken avseenden den här vägen var annorlunda från tredje nationella vägen för att återupprätta Kanaan. Som förklarades i detalj var fokus för tron hos israeliterna i den tredje nationella vägen tabernaklet, Messias symbol.

Även när israeliterna föll i tröstlöshet, förblev tabernaklet intakt och stod vid trosfundamentet för tabernaklet som Moses hade etablerat genom hans fyrtio dagars fasta. När Moses blev trolös, var tabernaklet intakt, bevarat genom Josuas ledarskap och fundamentet för tabernaklet som han lade under fyrtio-dagars uppdraget att spionera på landet.

Men i den världsvida vägen för att återupprätta Kanaan var fokus för judarnas tro Jesus själv, som kom som tabernaklets fullbordan. När även hans lärjungar blev trolösa, var Jesus tvingad att gå på dödens väg och korsfästas, så som han hade förutspått: " Och så som Mose upphöjde ormen i öknen måste Människosonen bli upphöjd..." – *Joh. 3:14*. Som en konsekvens förlorade det judiska folket det som skulle ha varit deras andliga och fysiska fokus i deras tro. De hade inte längre någon grund för att starta den tredje världsvida vägen för att återupprätta Kanaan som en påtaglig väg, som israeliterna hade när de startade den tredje nationella vägen.

Istället skulle kristna, som det andra Israel, påbörja denna väg som en andlig väg genom att upphöja den uppståndna Jesus som fokus deras tro.

Förutseende detta, sa Jesus: "Riv ner det här templet, så ska jag resa upp det på tre dagar." – *Joh. 2:19*

Därefter precis så som Josua lyckades uppfylla Moses mission och avsluta den tredje nationella vägen, kommer Kristus vid Återkomsten att lyckas fullborda Jesu mission. Han kommer att, både andligt och fysiskt, slutföra den tredje världsvida vägen att återupprätta Kanaan. Därför, om inte Kristus kommer i köttet, som Jesus gjorde, kan han inte ärva Jesu mission, ännu mindre uppfylla syftet med återupprättelsens försyn.

3.3.1.1 DEN ANDLIGA TRONS FUNDAMENT

När den andra världsvida vägen för att återupprätta Kanaan slutade i misslyckande genom det judiska folkets motstånd mot Jesus, förlorades trons fundament till satan, som Jesus hade lagt under hans fyrtio dagars fasta från Johannes döparens position.

Efter att Jesus överlämnat sin kropp på korset, återupptog han andligt Johannes döparens mission. Under den fyrtiodagarsperioden från sin uppståndelse till sin himmelfärd, triumferade Jesus över satan och bröt alla hans bojar. Genom att göra det återupprättade Jesus trons fundament för den andliga vägen i den tredje världsvida vägen att återupprätta Kanaan.

Detta är den hittills oavslöjade orsaken bakom denna fyrtiodagarsperiod. Hur lade då Jesus trons andliga fundament? Gud hade personligen väglett sitt älskade utvalda folk tills Jesus trädde fram som Messias.

Men från det ögonblick som de gick emot Hans enfödde Son, måste Gud tårfyllt vända dem ryggen och låta satan göra anspråk på dem. Ändå var Guds syfte att skicka Messias för att rädda det judiska

folket och hela mänskligheten. Gud var fast besluten att rädda mänskligheten, även om det innebar att man skulle överge Jesus i satans händer. Satan var å andra sidan fast beslutad att döda en man, Jesus Kristus, även om han kanske skulle behöva lämna tillbaka hela mänskligheten, inklusive det judiska folket, till Gud.

Satan visste att det primära målet med Guds fyra tusenåriga försyn var att sända Messias. Han trodde att genom att döda Messias skulle han kunna förstöra hela Guds försyn.

Till slut lämnade Gud över Jesus till satan som villkoret för gottgörelse för att rädda hela mänskligheten, inklusive det judiska folket som hade vänt sig mot Jesus och fallit in i satans sfär. Satan utövade sin maximala kraft för att korsfästa Jesus och därigenom uppnå det mål han hade sökt genom den fyra-tusenåriga historien.

Å andra sidan, genom att överlämna Jesus till satan, satte Gud upp villkoret av gottgörelse att rädda syndfull mänsklighet.

Hur uppnådde Gud detta? Eftersom satan redan hade utövat sin maximala kraft som dödade Jesus, hade Gud, enligt återupprättelsens princip genom gottgörelse, rätt att utöva sin maximala kraft. Medan satans kraft att döda använde Gud sin makt för att uppväcka de döda till liv.

Som kompensation för satans utövande av sin maximala kraft i att döda Jesus, utövade Gud sin maximala kraft och fick Jesus att uppstå. Gud öppnade därmed vägen för hela mänskligheten att bli inympade i den uppståndne Jesus och därmed att få frälsning och pånyttfödelse.

Det framgår tydligt av den bibliska skildringen att den uppståndna Jesus inte var densamma som han hade varit när han hade levt med sina lärjungar före korsfästelsen. Den uppståndna Jesus var inte längre en man sedd genom fysiska ögon, eftersom han överskred tid och rum. Han dök plötsligt upp bland sina lärjungar inuti ett rum med stängda dörrar. – *Joh. 20:19* Han följde en lång

sträcka två lärjungar som reste mot Emmaus. Ändå kände de inte igen honom förrän mycket senare, när han presenterade sig själv, varefter han plötsligt försvann ur deras syn. – *Luk. 24:15-31* Genom att gå igenom fyrtio-dagars perioden av sin uppståndelse och därigenom avskiljas från satan, lade Jesus trons fundament för den andliga vägen. Han öppnade sålunda vägen för att återlösa mänsklighetens synder.

3.3.1.2 DET ANDLIGA PÅTAGLIGA FUNDAMENTET

Genom sin uppståndelse uppfyllde Jesus dispensationen av fyrtio för separation av satan medan han stod i position av Johannes döparen i anden. Han lade därmed trons fundament för den andliga vägen i den andliga Sanna förälderns position. Samtidigt, från barnets position, säkrade han Abels position som uppfyllde gottgörelsen för att avlägsna den fallna naturen.

Detta andliga trons fundament som Jesus lade för tredje försöket att återupprätta Kanaan på världsnivå var jämförbart med det trons fundament som Moses lade under den tredje nationella vandringen av fyrtio år i vildmarken.

Gud hade arbetat med försynen för att påbörja Moses väg genom att ha etablerat fundamentet för tabernaklet. Men den uppståndna Jesus var själv den andliga fulländningen av stentavlorna, förbundsarken och tabernaklet. Han samlade sina utspridda lärjungar från hela Galiléen och arbetade med dispensationen för att börja ge dem kraften att utföra tecken och under. – *Matt. 28:16-20; Mark. 16:15-18*

Den uppståndna Jesus stod andligt i stället för Johannes döparen och i Abels position. De troende stod i Kains position. Genom att tro på Jesus och med hängivenhet följa honom, uppfyllde de gottgörelsen för att avlägsna den fallna naturen och återupprättade den påtagliga andliga grundvalen.

3.3.1.3 DET ANDLIGA FUNDAMENTET FÖR MESSIAS

Vid Jesu korsfästelse, blev hans elva återstående lärjungar demoraliserade och skingrades. Efter sin uppståndelse samlade Jesus emellertid dem på ett ställe och inledde en ny fas av försynen: återupprättandet av det andliga Kanaan. Lärjungarna valde Mattias att ersätta Judas Iskariot och fylla tomrummet bland de tolv. Genom att tro på Jesus och följa honom med risk för sina liv lade de påtagliga andliga fundamentet och det andliga fundamentet för Messias. På grund av denna grundval steg Jesus upp från den andliga missionsbäraren som Johannes döparen till positionen för andlige Messias och sände den Helige Ande. Därefter blev Jesus och den Helige Ande de andliga Sanna föräldrarna och började arbetet med att ge pånyttfödelse.

Ända sedan Heliga Andes nedkomst vid pingstdagen, – *Apg. 2:1-4* uppstod den uppståndna Jesus som den andliga, sanna Fadern och den Helige Ande som den andliga sanna modern i förening för att erbjuda andlig pånyttfödelse genom att andligen inympa troende i sig själva. Det här är det andliga frälsningsarbetet, – jfr. *Messias 1.4*, som skapade en sfär av uppståndelse, okränkbar av satan.

Även om vi genom tro andligt kan förena oss med Jesus, står våra kroppar fortfarande öppna för satans attack, vilket var fallet med Jesus själv. Med andra ord är vår fysiska frälsning är fortfarande ofullständig. Om vi tror på den uppståndna Jesus kommer han ändå att vägleda oss för att vi skall komma in i andlighetens uppståndelse-sfär, vilket är onåbar för satansk invasion. Där är vi fria från de villkor som tillåter satan att anklaga och vi är andligt frälsta.

3.3.1.4 ÅTERUPPRÄTTELSEN AV DET ANDLIGA KANAAN

Genom att tro på och betjäna den uppståndna Jesus, som det andliga fundamentet för Messias, kan kristna genomföra återupprättelsen av det andliga Kanaan och komma in i dess rike av nåd. Å andra sidan står de kristna fysiska kropparna i samma position som Jesu kropp, som angreps av satan genom

korsfästelsen. Kristna är fortfarande fläckade med den ursprungliga synden och har lika mycket behov av att rena sig från satanska influenser som människor som levde före Jesu ankomst. Därför går kristna fortfarande vägen av separation från satan för att förbereda sig för Kristus återkomst. – Rom. 7:25.

Den uppståndne Jesus är templets andliga fulländning. Han förverkligade det världsvida tabernaklets ideal som Moses hade hållit fast vid på den nationella vägen för att återupprätta Kanaan.

Den allra heliga platsen och den heliga platsen, som representerade Jesu ande och kött, uppfylldes av andliga realiteter genom Jesus och den Helige Ande. Idealet för nådesätet har uppnåtts genom de frälsningsverk som genomförs av Jesus och den Helige Ande, vilket möjliggör för Gud att framträda i sina verk och i hans Ord. På nådesätet, där Guds Ord proklameras, har keruberna som blockerat vår väg sedan syndafallet skiljts åt, öppnat vår väg att komma in i förbundsarken och ta emot Jesus, Livets träd. Där kan vi ta del av Guds manna och bevittna Guds krafts storhet som en gång orsakade Arons stav att knoppas.
– jfr. Messias 1.4

Som vi har lärt oss genom att studera Mose liv, är förseningarna i Guds försyn inte förutbestämda, utan orsakades av människors trolöshet. Likaså, Jesu korsfästelse och behovet av hans återkomst var inte ursprungligen förutbestämt av Gud.

3.3.2 VÄGEN ATT ÅTERUPPRÄTTA PÅTAGLIGA KANAAN UNDER LEDARSKAPET AV KRISTUS VID ÅTERKOMSTEN

Vi har redan förklarat varför den tredje vägen på världsnivå för att återupprätta Kanaan började som en andlig väg, inte som en påtaglig som den tredje vägen för att återupprätta Kanaan. Denna andliga försyn började när Jesus, kunde stå på det andliga fundamentet för Messias, och hans anhängare trodde och lydde honom. Detta bevis har gått igenom en lång två tusenårig historia och utvidgats för att bygga upp ett världsvida andligt herravälde.

Medan Moses bara kunde gå in i Kanaan andligt gick Josua på en påtaglig väg och erövrade faktiskt det utlovade landet. På samma sätt, medan Jesus återupprättade Kanaan som världsvitt andligt rike, kommer Kristus vid återkomsten att fullfölja den tredje världsvida vägen som en påtaglig väg och bygga himmelriket på jorden. Kristus måste vid Återkomsten på jorden förverkliga, Guds ideal som lämnades ouppfylld vid första ankomsten. Av denna anledning måste han födas på jorden i köttet. – *Hebr. 9:4-5.*

Eftersom Kristus vid Återkomsten genom gottgörelse måste återupprätta försynen av återupprättelse som lämnades oavslutad vid Jesu ankomst, måste han följa en liknande väg. Jesus upplevde med bristande tro bland det judiska folket och vara tvungen att gå en väg av bittert lidande. Likaså, om kristna, det andra Israel, förnekar Kristus vid Återkomsten, måste han gå igenom förföljelser jämförbara med de Jesus lidit. Han kommer att behöva upprepa Jesu smärtsamma liv och återupprätta det genom gottgörelse, men denna gång under hans jordiska liv. Av denna anledning, sa Jesus: "Men först måste han lida mycket och bli förkastad av det här släktet." – *Luk. 17:25*

Vid första ankomsten var Jesus till sist tvingad att överge det första Israel som hade blivit kallat för hans skull och utvalde de kristna som Andra Israel att påbörja den nya andliga försynen. På samma sätt, vid Kristus Återkomst, om de kristna avvisar honom, kommer han att överge dem, upphöja ett tredje Israel och arbeta med dem att uppfylla försynen på jorden. Om Herrens förelöpare, med en liknande missioner som Johannes döparens, inte uppfyller sina ansvarsområden, måste han sänka sig och ta på sig rollen som Johannes döparens och skapa trons fundament på den stora vägen av den tredje vägen på världsnivå att återupprätta Kanaan. Vid en sådan händelse kommer han att gå en väg av lidande.

Oavsett hur svår den väg han måste gå, kommer Kristus vid Återkomsten inte att dö utan att uppfylla återupprättelsens försyn. Detta därför att Guds försyn att upprepa mänsklighetens Sanna föräldrar och uppfylla skapelsens syfte genom dem kommer att bli framgångsrik den tredje gången. Denna försyn började med Adam,

förlängdes genom Jesus och kommer att bära sin frukt utan misslyckande vid Återkomsten. Dessutom, som kommer att diskuteras nedan, – *jfr. Paralleller 7.2.6.*

Guds andliga försyn av återupprättelse under de tvåtusen år sedan Jesu tid har förberett en demokratisk social och juridisk miljö som skyddar Kristus vid Återkomsten. Jesus dödades efter att ha blivit anklagad av judarna att vara en kättare och rebell av det romerska riket. Däremot, även om Kristus vid Återkomsten blir förföljd som en kättare, i det demokratiska samhället som han kommer till är sådana anklagelser inte tillräckliga grunder för att bli dömd till döden.

Därför, oavsett hur bitter hans ångest kan vara, så kommer Kristus vid Återkomsten att kunna lägga trons fundament på jorden. När han står på den kommer han att samla lärjungar av orubblig tro. Han kommer att vägleda dessa anhängare för att uppfylla gottgörelsen för att avlägsna den fallna naturen och skapa påtagliga fundamentet. Fundamentet för Messias i den påtagliga vägen för det tredje världsvida försöket kommer utan misslyckande att läggas.

När Moses var centralperson under den tredje nationella vägen att återupprätta Kanaan, utförde Gud dispensationen för att starta baserat på klippan. När Josua var den centralperson, som genomförde Gud dispensationen för att starta baserat på vattnet från klippan, var det mer inre än klippan. På samma sätt, vid Jesu ankomst, genomförde Gud dispensation för att börja genom mirakel och tecken, men vid Kristi Återkomst kommer Gud att lägga dispensationen för att starta baserat på Ordet, vilket är mer inre än mirakel och tecken. Som förklarades tidigare var – *jfr. Eskatologi 3.2*, även om människor skapades genom Ordet, genom fallet kunde de inte uppfylla sitt syfte. För att uppnå syftet med Ordet, har Gud arbetat med Sin återupprättelse genom att lägga upp yttre villkor av lydnad mot Ordet. Slutligen kommer Gud, vid tillkännagivandet av försynens historia, igen att skicka Kristus, inkarnationen av Ordet och fullborda frälsningens försyn baserat på Ordet.

Den djupaste förklaringen av Guds skapelses syfte uppenbaras i

hjärtats relationer. Som vår osynliga, inre Förälder, skapade Gud människor som Hens påtagliga barn. Adam och Eva skapades i Guds avbild, som det påtagliga objektet av Guds tvåfaldiga karaktärer. Som Guds första påtagliga objektpartners, var de menade att bli mänsklighetens föräldrar. De skapades för att bli man och hustru, föra och fostra barn och forma en familj som sammanflätar föräldrarnas hjärta, hjärtat av man och hustru, hjärtat av bröder och systrar och barnets hjärta. Deras familj skulle ha uppenbarat föräldrarnas sanna kärlek, den sanna kärleken mellan make och hustru, och barnens sanna kärlek. Detta skulle ha varit den fyra positionernas grundval som realiserar de tre objektens syfte. – *jfr. Skapelsen 2.3.3.*

På detta sätt tänkte Gud bygga himmelriket genom Sina egna barn, födda med Hens himmelska släktskap. Den främsta betydelsen av fallet var att de första mänskliga förfäderna bildade ett blodsband bundet till ärkeängeln; hela mänskligheten har därför blivit bunden till satans släkt. – *jfr. Syndafallet 1.3.3.* Varje människa har blivit född som djävulens barn. – *Matt. 3:7; 23:33; Joh. 8:44.* De första mänskliga förfäderna föll till positionen där de inte längre hade någon koppling till Guds släktlinje. Därför är Guds slutgiltiga syfte med återupprättelsens försyn att omvandla fallna människor, som inte har någon koppling till Guds släktlinje, till barn födda i Guds direkta släktlinje. Låt oss titta vidare på Bibelns bevis för detta dolda syfte bakom Guds försyn.

Adams familj, vars medlemmar begick fallet och det första mordet, var förlorad till någon relation med Gud.

På Noas tid kunde en direkt relation med Gud inte återupprättas på grund av misstaget av hans andre son, Ham. Ändå, eftersom Noa hade visat sig vara ytterst troende, kunde hans familj stå i ett indirekt förhållande till Gud, som tjänares tjänare. – *1 Moss. 9:25.* Detta var naturen hos mänsklighetens relation med Gud som kunde uppnås före det Gamla testamentets ålder. Abraham, trons fader, upprättade med hans familjen Familjefundamentet för Messias. De och deras ättlingar, Guds utvalda, upphöjdes till Guds tjänares position. – *Lev. 25:55.*

Det var då mänsklighetens förhållande till Gud uppnådde Gamla testamentets tidsålder.

På Jesu tid upphöjdes lärjungarna, som stod på fundamentet av den tro som Jesus hade lagt från Johannes döparens position, från tjänarnas position till adopterade barns position. För att stiga längre ifrån detta tillstånd och bli Guds barns med direkta släktlinjer, borde de först ha etablerat påtagliga fundamentet och fundamentet för Messias genom att absolut tjäna och lyda Jesus. Om Jesus stod som Messias på det fundamentet, kunde de ha blivit inympade i honom både andligt och fysiskt och uppnått fullständig förening med honom.

Jesus är Guds enda Son, syndfri och född ur Hens direkta släktlinje. Han är det sanna olivträdet som kom för att inympa alla fallna människor, de vilda träden i sig. – Rom. 11:17. Genom att således förena dem i enighet med sig själv, skulle han rensa dem från den ursprungliga synden och återupprätta dem som barn födda ur Guds släktlinje. Detta är pånyttfödelsens arbete, som skulle ha utförts av Jesus och hans Brud. – jfr. Kristologi 4

Olyckligtvis förlorade även Jesu egna lärjungar tro, och Jesus dog på korset utan att ha stigit upp från Johannes döparens position eller påbörjat de skyldigheter som var korrekta för Messias. Efter sin uppståndelse började Jesus sitt andliga liv. Han lade den andliga trons fundament genom de fyrtio dagarna från hans uppståndelse till himmelfärd – en period för separation från satan – medan han stod i den andlige Johannes döparens position. Hans lärjungar ångrade sig och tjänade honom med tro. Således etablerade Jesus och hans lärjungar det andliga påtagliga fundamentet och det andliga fundamentet för Messias. På grundval av detta fundament står Jesus som den andlige Messias och har inympat sina trofasta anhängare med sig själv, men endast andligt. Som ett resultat har trofasta kristna blivit upphöjda för att bli Guds andliga barn. Detta har varit mänsklighetens relation med Gud som uppnåtts från Jesu tid till och med idag.

I denna andliga försyn av återupprättelse har andevärlden först återupprättats, precis som i skapelsens ordning, skapade Gud

andevärlden först. Människan har upphöjts för att stå som Guds objektpartner, men bara andligt.

Oavsett hur hängiven en kristen är, eftersom ursprunglig synd fortplantad genom köttet ännu inte har tagits bort, är hen inte annorlunda än en trofast person i det Gamla testamentets tidsålder i bemärkelsen att båda fortfarande är bundna till satans släktlinje. – *Jfr. Messias 1.4.* Kristna är i bästa fall, Guds adopterade barn, eftersom de inte härstammar från hans släktlinje.

Detta förklarar varför Paulus beklagade: "Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning." – *Rom. 8:23.*

Kristus kommer att återvända och återupprätta all mänsklighet att vara Guds sanna barn.

Han kommer tillbaka i köttet och föds på jorden, som vid hans första ankomst. Han kommer att genom gottgörelse återupprätta vägen av den första ankomsten genom att gå den igen. Som förklarades ovan **den återvändande Kristus kommer att utföra dispensationen för att starta baserat på Ordet och sedan fullfölja fundamentet för Messias både andligt och fysiskt. På grund av det fundamentet kommer han att inympa hela mänskligheten i sig själv, rensa dem från den ursprungliga synden och återupprätta dem att vara Guds barn, född av hans släktlinje.**

Vid den första ankomsten lade Jesus ett familjefundament genom att välja sina lärjungar och utse tre av de tolv som sina närmaste lärjungar. Med detta planerade han att genom gottgörelse Jakobs position, som hade varit centralpersonen för familjefundamentet för Messias. Genom att fostra sjuttio anhängare utvidgade Jesus sedan omfattningen av sin grund till klannivån.

På samma sätt, **börjar Kristus Återkomst med att både andligt och fysiskt, lägga fundamentet för Messias. Han kommer då att expandera sitt fundament till klan, samhälle, nation, värld och kosmos. När detta fundament är säkert, kommer han äntligen att kunna bygga himmelriket.**

Guds syfte att fostra folket i det första Israel var för att förbereda fundamentet för Jesus, för att han skulle kunna uppnå målet att bygga himmelriket när han kom. När de vände sig mot honom, valde Gud de kristna att vara andra Israel.

På samma sätt Guds syfte att fostra kristendomen var för att förbereda fundamentet för Kristus vid återkomsten för att uppnå målet att bygga himmelriket. Om den kristna världen också skulle vända sig mot honom, kommer Gud att lämnas utan annat alternativ än att överge dem och välja det tredje Israel. Därför, även om kristna i de yttersta dagarna tar emot stora välsignelser, är i själva verket deras situation oerhört osäker, likt det judiska folket på Jesu tid. De kan falla i onåd och stor olycka.

3.4 NÅGRA LÄRDOMAR FRÅN JESU LIV

För det första, lär Jesu liv oss om Guds förutbestämmelse av Hens vilja. Gud förutser absolut att Hens vilja kommer att uppnås och det fungerar oupphörligt tills dess det är uppfyllt. När Johannes döparen misslyckades i sin mission försökte Jesus att utföra Guds Vilja till varje pris, till och med genom att ta på sig Johannes ansvar. När den judiska befolkningens otro frustrerade hans försök att bygga himmelriket, förblev Jesus fortfarande absolut i sin beslutsamhet och förutbestämmdhet att fullfölja viljan vid hans återkomst. Därefter visar Jesu liv att Guds förutbestämmelse angående det sätt på vilket Hens vilja uppnås genom en individ eller en nation är villkorad, inte absolut.

Det vill säga, även om Gud kan ha valt en viss individ eller nation för att uppnå ett mål i återupprättelsens försyn, om hen inte fullbordar sitt ansvar, kommer Gud säkert att välja en annan person eller nation för att fortsätta sitt arbete.

Jesus valde Johannes döparen att vara hans främste lärjunge, men när han misslyckades att fullfölja sitt ansvar valde Jesus Petrus att gottgöra honom. Jesus valde Judas Iskariot att vara en av hans tolv lärjungar, men när Judas misslyckades, valdes Mattias att ersätta positionen. – *Apg. 1:25*. På samma sätt valde Gud det judiska folket

att utföra det centrala ansvaret i hans återupprättelse försyn, men när de misslyckades gick deras mission över till hedningarna. – *Apg. 13:46; Matt. 21:33-43.*

Dessa händelser visar att när Gud utväljer en person eller en nation för att fullfölja Hens vilja, förutbestämmer Hen aldrig i absoluta termer huruvida den personen eller nationen faktiskt kommer att uppfylla Viljan.

Jesus liv visar också att Gud inte påverkar en persons ansträngningar att uppfylla sin del av ansvaret, utan behandlar honom enligt resultaten av hans handlingar.

Gud måste ha vetat att Johannes döparen och Judas Iskariot förlorade sin tro. Han hade verkligen makt att hindra dem från att synda. Ändå störde Gud inte alls deras tro, utan handlade bara efter resultaten av deras gärningar.

Slutligen visar Jesu liv att ju större en persons mission är, desto större är det test hen kommer att konfrontera. Jesus kom som den andre Adam. För att fullborda sin mission, var han tvungen att genom gottgörelse återupprätta den position Adam hade haft förefallet. Eftersom Adam tappade tro och lämnade Gud, var Jesus tvungen att återupprätta Adams misstag genom att vara uthållig när Gud lämnade honom, samtidigt som han måste uppvisa oföränderlig tro.

Därför blev Jesus frestad av satan i vildmarken och övergiven av Gud på korset. – *Matt. 27:46.*

Del 2
Kapitel 3

Providentiell historia och deras längd

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

AVSNITT 1

PARALLELLA PROVIDENTIELLA PERIODER

Genom att undersöka hur mänsklig historien utvecklar sig, finner vi ofta fall där de olika omständigheterna i en period i historien upprepas i liknande längder under en senare tidsålder. Vissa historiker är imponerade av dessa fenomen och påpekar att historien fortskrider likt en spiralrörelse. Ändå förstår de inte den bakomliggande orsaken. När en historieperiod upprepar händelserna från en tidigare period, om än med skillnader i omfattning och grad kallas de två perioderna *parallella providentiella perioder*.

Som förklaras nedan, är anledningen till att använda denna terminologi att den främsta orsaken bakom dessa paralleller ligger i Guds återupprättelses försyn.

Hur uppstår parallella providentiella perioder? Historiens gång har formats av olika händelser i återupprättelses försyn, som driver historia mot ett fast mål. När en centralperson i providensen misslyckas med sitt ansvar att återupprätta fundamentet för Messias, stängs försynsperioden som centrerar på den personen.

Men, eftersom Gud har förutbestämt den absoluta och slutliga uppfyllelsen av Hans vilja,¹ väljer Hen (Gud är maskulin & feminin) en annan person att fortsätta uppdraget och öppnar en annan historisk period i försynen för att genom gottgörelse återupprätta fundamentet för Messias. När denna nya period sedan genom gottgörelse återupprättat den föregående perioden, kommer en utveckling med liknande händelser att upprepas.

Så här börjar perioderna vara parallella med varandra.

Parallella tidsperioderna har emellertid inte exakt samma form och innehåll, eftersom det centrala talet i en viss period måste återupprätta i sin tid (horisontellt) de obestämda gottgörelsevillkoren för den tidigare perioden (vertikalt). Ju mer återupprättelsens försyn förlängs och tidigare ansvar ackumuleras, desto tyngre blir de villkor av gottgörelse som den nya centralpersonen måste uppfylla. Följaktligen kommer den nya parallella perioden att skilja sig från det föregående parallella perioden i innehåll och omfång.

De tre stadierna av växtperioder kan klassificeras enligt olika grader av manifestation: utformningssteget är en symbolisk manifestation, tillväxtsteget bildlik och fullkomlighetssteget påtagligt. På samma sätt, i historiens utveckling, har parallella perioder i återupprättelsens försyn upprepade liknande händelser enligt detta mönster.

Hela återupprättelsens försyns historia kan således delas upp i enlighet med formen av parallellerna: försynens tidsålder att lägga fundamentet för återupprättelse är tidsåldern av symboliska paralleller, återupprättelsens försyns tidsålder är en tidsålder av bildlika paralleller, och tidsåldern för förlängningen av återupprättelsen är tidsåldern av påtagliga paralleller.

Låt oss därefter undersöka de viktigaste faktorerna som bestämmer utformningen av parallella försynsperioder.

Parallella försynsperioder återkommer på grund av upprepade försyner för att återupprätta fundamentet för Messias. Följaktligen är de faktorer som bestämmer bildningen av parallella tidsperioder i försynen: först de tre nödvändiga förutsättningarna för trons fundament (centralpersonen, villkorligt objekt och den numeriska gottgörelseperioden) och för det andra gottgörelsen att ta bort den fallna naturen, som är nödvändig för att återupprätta det påtagliga fundamentet.

Baserat på dessa faktorer, utmärker sig två egenskaper av parallella perioderna. Först längderna av de parallella försynsperioderna bestäms utifrån ett fast antal generationer eller år av

gottgörelseperiod som är nödvändig för att återupprätta trons fundament.

I återupprättelsens försyn, när en centralperson har misslyckats att slutföra hens ansvar och orsakar förlängning av Viljan, så upprepar Gud hens arbete genom andra central-personer fram till den slutliga återupprättelsen av förlorat trons fundament uppnås.

I varje försyn, måste den numeriska gottgörelseperioden för återupprättande av denna grund upprepas i någon form. Av denna anledning har parallella perioder i historien liknande längder, som var och en representerar samma fasta antal år eller generationer.

Syftet med detta kapitel är att diskutera denna fråga i detalj.

För det andra, formas parallellerna i historien av de andra tre försynsformerna av faktorer: centralpersonen och det villkorliga objektet som erbjuds för trons fundament, och gottgörelsevillkoren för att ta bort fallen natur för det påtagliga fundamentet.

Försynens yttersta mål av återupprättelse är i sista hand att återupprätta fundamentet för Messias. När försynen förlängs, upprepas följaktligen också de olika försynerna som är involverade i att återupprätta detta fundament.

Eftersom fundamentet för Messias endast kan etableras genom att först lägga trons fundament genom det symboliska offret och sedan lägga påtagliga fundamentet genom det påtagliga offret, har providentiell historia upprepade försyner att återupprätta dessa båda offer. Dessa försyner har bildat parallellerna mellan försynsperioderna.

Vi kommer att utreda denna fråga i nästa kapitel.

ANTAL GENERATIONER ELLER ÅR I PERIODERNA AV PROVIDENSENS TIDSÅLDER FÖR ATT LÄGGA ÅTERUPPRÄTTELSENS FUNDAMENT

2.1 VARFÖR OCH HUR ÅTERUPPRÄTTELSENS FUNDAMENT FÖRLÄNGS

Guds försyn för mänskligheten att lägga fundamentet för Messias, ta emot Messias och uppnå det yttersta målet för återupprättelse förlängdes från Adams tid genom Noas, Abrahams, Mose och Jesu tid. När Jesus dödades utan att fullborda sitt slutliga syftet på grund av folks misstro, förlängdes återupprättelsens försyn till tiden för Återkomsten.

Varför har återupprättelsens försyn förlängts? Denna fråga kan endast besvaras med förståelse av principen för förutbestämelse. Enligt denna princip, eftersom Gud absolut förutbestämmer Sin Vilja, kommer han säkert att förverkliga den en dag. Men om Guds Vilja uppfylls genom en viss individ är villkorat genom uppfyllandet av den personens ansvarsområde, vilket är utanför Guds del av ansvaret.

När Viljan inte uppfylls, på grund av att den ansvariga personen misslyckas, kommer Gud att välja en annan person i en annan tid och plats. Gud kommer att fortsätta sitt arbete tills dess fullkomliga uppfyllelse, därmed förlängande försynen.

Låt oss därefter undersöka hur återupprättelsens försyn har blivit förlängd. Enligt Skapelsens princip är Gud en varelse av talet tre. Alla saker som skapas i hans likhet visar dem genom en trestegs process med avseende på deras existens, rörelse och tillväxt.

För att någon varelse skall uppfylla skapelsens syfte genom att upprätta den fyra positionernas grundval med sin sfäriska rörelse, måste den gå igenom de tre etapperna av ursprung-delning-förening och engagera sig i samverkan med tre objektpartner för att uppnå det treobjektens syfte. Förmågan att återupprätta skapelsens syfte är genom återskapande baserat på Ordet.

När därför återupprättelsens försyn förlängts, kan den sträcka sig till så många som tre steg. På grund av skapelsens princip skapas upp till tre försök.

Till exempel, när i Adams familj Kain och Abel misslyckades med att göra det påtagliga offret, upprepades försynen i Noas och Abrahams familjer och uppfylldes vid det tredje försöket. När Abraham gjorde sitt misstag i det symboliska offret förlängdes försynen genom Isak och uppfylldes av Jakob. Försöken att återupprätta Kanaan under ledning av Moses och Jesus utvidgades vardera till tre försök. När kungen Saul misslyckades med att bygga templet, förlängdes denna vilja genom två andra konungar: David och Salomo. Guds skapelses ideal, som inte realiserades med Adam, har väntat på en andra och en tredje försyn för sitt förverkligande: genom Jesus, den andra Adam och sedan genom Kristus vid Återkomsten.

Vanliga ordspråk, som det koreanska uttrycket "Om inte fullbordat vid första försöket, kommer det säkert att ske vid det tredje", exemplifierar denna aspekt av Principerna uttryckt som vardaglig visdom.

2.2 VERTIKALA GOTTGÖRELSEVILLKOR OCH HORISONTELL ÅTERUPPRÄTTELSE GENOM GOTTGÖRELSE

För att ärva och fullborda sina föregångares missioner i providentiell historia, måste en centralperson som är ansvarig för återupprättelsens försyn på kort tid uppfylla alla gottgörelsevillkor som hans förfäder försökte uppfylla.

Om denna centralperson också misslyckas med att uppfylla, övergår alla gottgörelsevillkor hen försökte uppfylla, till nästa person som är ansvarig för samma ansvar.

De villkor som ackumuleras under försynens historia på grund av att centralpersonerna misslyckats med att uppfylla sitt ansvar kallas *vertikala gottgörelsevillkor*. Uppgiften för central-personen att

uppfylla alla dessa villkor på kort tid kallas *horisontell återupprättelse genom gottgörelse*.

Till exempel måste Abraham genom gottgörelse horisontellt återupprätta de vertikala gottgörelsevillkor som Adams och Noas familjer före honom hade försökt att uppfylla.

Genom att erbjuda de tre offren en gång på samma altare, skulle Abraham horisontellt genom gottgörelse återupprätta de vertikala gottgörelsevillkoren ackumulerade under de förlängda försynens tre försyns-perioder.

De tre offren representerade alla de villkor som Adam och Noa inte kunde uppfylla, liksom de som Abraham var tvungen att uppfylla som den nya centralpersonen.

Jakob måste i sitt liv kunna på en kort tid uppfylla ett villkor att horisontellt genom gottgörelse återupprätta de vertikala gottgörelsevillkor ackumulerade genom de tolv generationerna sedan Noa. För detta syfte fick han tolv söner från vilka Israels tolv stammar härstammar.

Jesus använde denna metod för att genom gottgörelse horisontellt återupprätta de ackumulerade vertikala gottgörelsekrav som lämnades ouppfyllda av förfäderna, profeterna och konungarna som hade lett försynen under de fyra tusen år av bibelhistoria fram till sin tid.

Jesus valde till exempel tolv lärjungar och sjuttio anhängare för att på kort tid återupprätta de vertikala gottgörelsevillkoren som hade ackumulerats från Jakobs liv, där Gud hade arbetat med Jakobs tolv söner och sjuttio släktingar och från Mose väg, där Gud hade arbetat med Israels tolv stammar och sjuttio äldste. Vidare fastade Jesus i fyrtio dagar för att horisontellt återupprätta alla de vertikala gottgörelsevillkoren i form av försynen av fyrtio för separation av satan som krävdes för trons fundament.

På detta sätt kan vi förstå att varje centralperson i återupprättelsen står inte bara för sig själv som en individ utan representerar alla

förfäder, profeter och vise män som haft samma mission i det förflutna. Hen bär i sig frukterna av deras arbete i historien.

2.3 HORIZONTELL ÅTERUPPRÄTTELSE GENOM GOTTGÖRELSE UTFÖRD VERTIKALT

Ibland uppnås horisontell återupprättelse genom en vertikal försyn som kan sträcka sig över flera generationer. Detta var fallet med återupprättelsens försyn i Abrahams familj.

Genom att göra ett acceptabelt symboliskt offer skulle Abraham genom gottgörelse horisontellt återupprätta alla de vertikala gottgörelsevillkoren som hade ackumulerats genom misstagen i Adams och Noas familjer.

Hans misstag i offret orsakade ännu ett misslyckande och förseningar i försynen. Som förklarades ovan, eftersom detta var det tredje försöket att lägga familjens fundament för Messias, krävde Principen att hans familj uppnådde Guds Vilja utan att misslyckas.

Trots Abrahams misslyckande sökte Gud därför ett sätt att betrakta Abrahams som om han inte hade gjort misstaget, utan hade återupprättat de vertikala gottgörelsevillkoren horisontellt utan förlängning.

För detta ändamål upprättade Gud en särskild försyn: Han lät Abraham, Isak och Jakob uppfylla de nödvändiga gottgörelsevillkoren genom att se på dessa tre individer som en person med avseende på Hens vilja. Därför trots den vertikala förlängningen genom tre generationer, blev Jakobs seger och Isaks seger även Abrahams egen seger, som om den uppnåddes i hans generation utan någon fördröjning. – *jfr. Fundament 3.1.2.3, Fundament 3.3.*

Dessa tre generationers enighet visas genom Guds beteckning av Sig själv som "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud." – 2 Mos. 3:6.

Därmed, kunde Gud ge Abraham rätten att ha uppfyllt de horisontella gottgörelsevillkoren som han hade misslyckats att fullborda genom att han fullbordat dem vertikalt genom Isaks och Jakobs generationer. Denna typ av återupprättelse kallas *horisontell återupprättelse genom gottgörelse utförd vertikalt*.

2.4 NUMERISK GOTTGÖRELSE FÖR ATT ÅTERUPPRÄTTA TRONS FUNDAMENT

En centralperson måste uppfylla en eller flera numeriska gottgörelseperioder för att återupprätta trons fundament. – *jfr. Återupprättelse 1.2.1*. Låt oss undersöka orsakerna till detta.

Gud existerar på grundval av Hens Princip, som har en numerisk aspekt. Universum, med människor i centrum, skapades baserad på numeriska principer för att utveckla de tvåfaldiga egenskaperna hos den osynliga Gud som Hens väsentliga objektpartner. Detta är anledningen vetenskap, som syftar till att upptäcka externa lagar som styr universum, utvecklas genom forskning som utförs med hjälp av matematik.

De första mänskliga förfäderna skulle bli fullkomliga genom att passera genom en tillväxtperiod som karaktäriseras av vissa tal och därigenom grundar sig på tro. I deras fullkomlighet skulle de belysa kvaliteten på dessa tal. Vi måste undersöka dessa frågor eftersom förlust av trons fundament kräver inte bara att vi erbjuder ett objekt för villkoret, som symboliserar universum förslavat under satan, utan också att vi går igenom en numerisk period av gottgörelse för att återupprätta de tal som befläckats av satan.

Baserat på vilka tal skulle de första mänskliga förfäderna, före fallet, lägga trons fundament? Vilka tal skulle de ha med sig in i deras fullkommande?

Vi lärde oss i skapelsens princip att ingen varelse kan existera eller frodas utan att först skapa en fyra positioners grundval. Följaktligen måste Adam och Eva i sin omogna position skapa en fyra position

grundval för deras existens. Varje position i fundamentet är att passera genom de tre stadierna av utvecklingsperioder, vilket gör totalt tolv. Vidare uppnår varje position i fundamentet de tre objektens syfte genom att inta tre positioner som objektpartners, vilket gör totalt tolv objektpartner och uppfylla de tolv objektens syften.

Därför var den tillväxtperiod under vilken Adam skulle etablera trons fundament en fullbordan av talet tolv. De första mänskliga föräldrarna skulle under sin omognad ha lagt trons fundament baserat på talet tolv, och i fullkomlighet skulle de uppnå de tolv objektens syfte och därmed förkroppsliga kvaliteten på talet tolv. På grund av deras fall nedsmutsade satan detta tal. Därför måste en centralperson i försynen av återupprättelse gå igenom en gottgörelseperiod för att återupprätta talet tolv för att lägga trons fundament. Endast på det fundamentet kan man lägga påtagliga fundamentet för återupprättandet av det fullkomliga förkroppsligandet av kvaliteten hos talet tolv.

Några exempel på gottgörelseperioden för att återupprätta talet tolv är: de 120 år som det tog Noa att bygga arken, de 120 åren i försynen att återupprätta Kanaan under Mose ledning och de 120 åren från det att Abraham kallades av Gud tills Jakob köpte sin förstfödsrätt från Esau för lite bröd och linssoppa. Som vi kommer att diskutera nedan skulle denna sista period återupprättas av Enat rikes 120-åriga period i Gamla testamentets tidsålder och i Nya Testamentets tidsålder av den motsvarande 120-åriga perioden av kristendom under Karl den store och hans söner.

Mognadsprocessen under vilken Adam och Eva lade trons fundament krävde också en period för att fullborda talet fyra. De skulle passera genom de tre stadierna av växtperioder och införa sfären av Guds direkta herravälde, vilket är det fjärde steget. Härifrån skulle de ha fullbordat de fyra positionernas grundval. Genom att därmed uppfylla talet fyra, skulle de första mänskliga förfäderna bli dess fullkomliga förkroppsligande. På grund av fallet blev detta tal befläckt av satan. Därför måste centralpersoner i providens fullgöra en gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyra för att lägga trons fundament. Endast på det fundamentet kan de

lägga fundamentet för återupprättandet av det perfekta förkroppsligandet av kvaliteten hos talet fyra.

Det har redan förklarats att gottgörelseperioder för att återupprätta talet fyra är nödvändiga för att återupprätta trons fundament. – *jfr. Fundament 2.1.2.* Exempel innefattar: Noas fyrtiodagars syndafloed, Mose fyrtio dagars fasta, fördjupade mission att spionera på Kanaan, Jesu fyrtio dagars fasta och de fyrtio dagarnas mission som den uppståndne Jesu mission.

Tillväxtperioden är också perioden för att uppfylla talet tjuogoett. De första mänskliga förfäderna skulle ha blivit fullkomliga förkroppsliganden av talet tjuogoett genom att lägga trons fundament genom en period baserad på talet tjuogoett och därefter förverkliga skapelsens syfte. Men på grund av fallet befläckades detta tal av satan. Därför måste centralpersoner i historien slutföra gottgörelseperioder för att återupprätta talet tjuogoett för att lägga trons fundament. Endast på det fundamentet kan de lägga påtagliga fundamentet för fullkomliga förkroppsliganden av kvaliteten hos talet tjuogoett.

För att förstå betydelsen av talet tjuogoett, borde vi först förstå betydelsen av siffrorna tre, fyra och sju i Principen. Gud, vars tvåfaldiga egenskaper existerar i en harmonisk förening, är en varelse av talet tre. Skapelsen är fulländad när den skapar enighet med Gud i de fyra positionernas grundval.

För att en individ skall bli fullkomlig måste hen sålunda bilda en fyra positioner grundval i vilken Gud, sinnet och kroppen utgör en treenighet, vars centrum är Gud.

För att en man och en kvinna ska bli en fullkomlig man och kvinna måste de skapa en fyra positioners grundval där de bildar en treenighet med Gud som sitt centrum. För att universum ska nå sin fullkomlighet måste det bilda en fyra positioners grundval där människor och naturliga världen kapar en treenighet med Gud som centrum. Dessutom för att skapa en fyra positioners grundval genom att bli en centrerad på Gud, måste de först passera genom de tre stegen av växtperioder och fullborda de tre objektens syfte.

Av dessa anledningar är talet tre himlens tal eller talet för fullkomlighet.

När en subjektspartner och en objektspartner bildar en treenighet genom att bli en centrerade på Gud, är den resulterande föreningen ett individuellt förkroppsligande av sanning som kompletterar de fyra positionernas grundval. Efter att ha säkrat Guds skapande status kommer det att ha position och förlängning i de fyra riktningarna: norr, syd, öst och väst. I denna mening är talet fyra jordens antal.

När en skapad varelse passerar de tre utvecklingsstegen och formar fyra positioners grundval, blir den fullständigt etablerad i de kvalitativa dimensionerna av tid och rum. Varje skapelse blir det fullkomliga förkroppsligandet av talet sju, vilket är summan av talet för himlen och talet för jorden. Detta är anledningen till att Bibeln skildrar att skapelsen av himmel och jord skulle ha tagit sju dagar.

Precis som skapelseperioden uppfyller talet sju, kan varje period för att uppnå fullkommande beräknas som en period för att uppfylla talet sju. Om man tittar på utvecklingsstegen på detta sätt, är perioden för utformningssteget, perioden för att tillväxt-steget, och perioden för fullkomlighetssteget är perioder som uppfyller talet sju. Sammantaget kan hela utvecklings-perioden betraktas som en period för att uppfylla antalet tjuogoett.

Exempel på gottgörelseperioder av talet tjuogoett inkluderar följande: Efter översvämningen lät Gud Noa skicka ut en duva tre gånger för att förebåda Hens försyn, som skulle genomföras i tre steg. Duvan skickades ut i sju dagars intervall; Därför blir hela perioden tjuogoen dagar. – 1 Mos. 7:4; 8:10,12. När Jakob gick familjevägen för att återupprätta Kanaan, arbetade han som flykting i Haran innan han återvände hem till Kanaan, under tre sju år långa perioder som uppfyller tjuogoen år. I den gammal-testamentliga tidsåldern fanns 210-årsperioden för israeliternas exil i Babylon och deras återvändande till Israel, som genom gottgörelse skulle återupprätta Jakobs tjuogoettåriga flykt. I Nya testamentets tidsålder fanns 210-årsperioden av påvarnas fångenskap i Avignon före reformationen,

vilket var för att genom gottgörelse återupprätta Jakobs tjugooettåriga flykt.

Tillväxtperioden är också perioden att uppfylla talet fyrtio. De första mänskliga förfäderna skulle fullständigt ha förkroppsligat kvaliteten hos talet fyrtio genom att lägga trons fundament baserat på talet fyrtio och därefter ha förverkligat skapelsens syfte. Satans attack vid fallet förorenade detta tal. Därför måste centralpersonerna i försynen fullborda en gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyrtio genom att lägga trons fundament. Bara på det fundamentet kan de lägga påtagliga fundamentet för återupprättelsen av det fullkomliga förkroppsligandet av kvaliteten hos talet fyrtio.

För att förstå hur talet fyrtio är uppfyllt under tillväxtperioden måste vi först studera betydelsen av tio tal. Om vi delar upp de tre stadierna av växtperioderna i tre delsteg, bär vi på totalt nio nivåer. Här ligger betydelsen av talen i Principen. Som en numerisk uppveckling av den osynliga Guds tvåfaldiga egen-skaper passerar var och en av Guds skapelser genom de nio stegen av växtperioder. Var och en uppfyller då dess syfte att skapa när det blir ett med Gud i Hens direkta herraväldes sfär, vilket utgör den tionde nivån. Av denna anledning kallar vi numera antalet tio steg.

Gud satte upp de tio generationerna efter Adam för att uppfylla gottgörelseperioden för att återupprätta talet tio innan han kallade Noa. Genom detta villkor ville Gud förmå Noa att fullborda Viljan som Adam hade lämnat oavslutad och sedan få honom att bli en med Gud.

I den fyra positioners grundval som Adam och Eva skulle ha skapat skulle varje position passera genom de tio nivåerna i sin utveckling till mognad, och totalt uppfylla talet fyrtio. Således var vägen av deras mognad en period för att uppfylla talet fyrtio, och deras fyra positioners grundval skulle ha blivit det fullkomliga förkroppsligandet av talet fyrtio.

Några exempel på gottgörelseperioder av det antal som upprättats för att återupprätta denna grund är de fyrtio dagarna från den tid som Noas ark kom att vila på berget Ararat tills han sände ut duvan, de fyrtio åren av Mose liv i Faraos palats, hans fyrtio år i Midjans

ödemark och de fyrtio åren i ödemarken för att återupprätta Kanaan.

Vi kan härleda att det finns två typer av perioder av talet i återupprättelses försyn. En typ är en gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyra; i återupprättelse multipliceras den med talet tio, antalet enheter, för att bilda talet fyrtio. Den andra typen är gottgörelseperioden för att återupprätta talet fyrtio, vilket Adam borde ha uppfyllt före fallet, som just beskrivits. De fyrtio åren i vildmarken för den nationella vägen att återupprätta Kanaan var upprättad för samtidigt återupprätta dessa båda typer av perioder av fyrtio. Det återupprättades genom gottgörelse i det fyrtio dagars spionuppdraget och Moses fyrtio dagars fasta, vilket var perioder för att återupprätta talet fyra.

Det återställde också genom gottgörelse Moses fyrtio år i Faraos palats och hans fyrtio års flykt i Midjans vildmark, som var perioder för att återupprätta talet fyrtio. Ett sådant fenomen uppträder när centralpersonen för trons fundament genom gottgörelse återupprättar alla de vertikala gottgörelseförhållandena i försynens historia.

När en sådan försyn av horisontellt återupprättande perioder av fyrtio förlängs kan de förlängas med en regel av multiplicering av tio, eftersom den nödvändiga gottgörelseperioden kan utvidgas genom tio etapper. Således utvidgades en period på fyrtio år till fyrahundra eller till och med fyra tusen år. Exempel inkluderar: den fyrahundraåriga perioden från Noa till Abraham, de fyrahundra åren av slaveri i Egypten och de fyra tusen bibliska åren från Adam till Jesus.

Låt oss sammanfatta de numeriska perioderna av gottgörelse för en centralperson i försynen måste uppfylla för att återupprätta trons fundament. Hade de första mänskliga förfäderna inte fallit, skulle de ha lagt trons fundament baserat på viktiga tal, inklusive tolv, fyra, tjuogoett och fyrtio.

När de då uppnådde skapelsens syfte, skulle de ha blivit de påtagliga förkroppsligandena av dessa tals kvalitet. Men på grund

av deras fall gjorde satan anspråk på alla dessa tal. Därför måste de centrala personerna i återupprättelsens historia uppfylla numerisk gottgörelse för att återupprätta talen tolv, fyra, tjugoåtta och fyrtio innan de kan återupprätta trons fundament. Endast på det fundamentet kan de lägga det påtagliga fundamentet för återupprättandet av det perfekta förkroppsligandet av kvaliteten hos dessa tal.

2.5 DE PARALLELLA PERIODERNA BESTÄMDA GENOM ANTALET GENERATIONER

Enligt Bibeln valde Gud Noa att axla försynen av tio generationer och sextonhundra år efter Adam.

Låt oss undersöka vilka signifikanta siffror som återupprättades av sextonhundra år och de tio generationerna.

Talet tio är talet för förening med Gud. Vägen av tillväxt till mognad kräver en period för att uppfylla talet tio, genom vilket Adam och Eva skulle bli de fullkomliga förkroppsligandena av talet tio. När detta tal befläckades av satan på grund av deras fall, sökte Gud en centralperson för att återupprätta detta tal och börja sitt arbete för att förena folket med Sig genom att återupprätta dem som fullkomliga förkroppsligande av kvaliteten hos talet tio. För detta ändamål, krävde Gud att centralpersonen slutför en gottgörelsetid att återupprätta talet tio. Det var därför Gud kallade Noa tio generationer efter Adam.

Det diskuterades tidigare att de första mänskliga förfäderna skulle passera genom en väg till mognad som uppfyllde talet fyrtio och därigenom bli fullkomliga förkroppsligande av talet fyrtio. För fallna personer att bli de centrala personerna som kommer att bana väg för återupprättelsen av de fullkomliga utförandena av talet fyrtio, måste de upprätta den grundposition som krävs för återupprättelse och sedan uppfylla en gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyrtio.

Varje position av de fyra positionerna bör uppfylla gottgörelse-

perioden för att återupprätta talet fyrtio, vilket ger en total gottgörelseperiod för att återupprätta talet 160. Eftersom fallna människor dessutom skulle uppfylla detta tal genom tio generationer - tio som betecknar enighet med Gud - var de tvungna att slutföra en gottgörelseperiod för talet sextonhundra. Detta var anledningen till att perioden från Adam till Noa var sextonhundra år, biblisk räkning.

Efter att återupprättelsens försyn i Noas familj misslyckades väntade Gud fyrahundra år, tills ytterligare tio generationer hade försvunnit innan han kallade Abraham att bära bördan av för-synen. Sett enligt antalet generationer var perioden från Noa till Abraham parallell med perioden från Adam till Noa och var för att återupprätta den tidigare perioden genom gottgörelse.

Det diskuterades tidigare varför denna period utgjordes av fyrahundra år. – *jfr. Fundament 3.1.1*. Gud lät Noa uthärda fyrtiodagars syndafloed för att uppnå målet med återupprättelsens försyn, som han hade fullföljde genom att inrätta de tio generationerna och sextonhundra åren.

När denna fyrtio dagars översvämningsdom blev befläckt av satan på grund av Hams misstag, var Gud tvungen att arbeta genom en annan centralperson. Från Adam till Noa arbetade Gud för att uppfylla gottgörelseperioden för att återupprätta talet 160 i varje tionde generation. Under parallellperioden av tio generationer från Noa till Abraham satte Gud upp generationen som gottgörelseperiod för att återupprätta talet fyrtio, vilket härrör från översvämnings-domen.

Misstaget efter fyrtiodagars- syndafloed måste återupprättas genom en period av fyrtio. Eftersom återupprättandet av varje efterföljande generation skulle sträcka sig över hela sin längd, kunde den inte uppfyllas på endast fyrtio dagar. Därför fastställde Gud gottgörelseperioden som uppfylldes av varje generation till fyrtio år. En dag av översvämnningen gottgjordes av ett år, precis som på Mose tid då misslyckandet av fyrtio dagars mission att spionera på landet återupprättades genom fyrtio år av ökenvandring. – *4 Mos. 14:34*. Eftersom försynen där varje generation var som en fyrtioårig

gottgörelseperiod fortsatte genom tio generationer, blev hela tiden i gottgörelseperioden fyrahundra år.

2.6 PROVIDENTIELLA PERIODER FÖR HORISONTELL ÅTERUPPRÄTTELSE GENOM GOTTGÖRELSE UTTRYCKT VERTIKALT

Som förklaras tidigare, kallas varje centralperson i försynen att horisontellt återupprätta alla de vertikala gottgörelsevillkoren ackumulerade upp till sin tid. Därför ju längre försynens historia förlängs, desto större blir gottgörelsevillkoren för de centrala personerna för senare generationer att uppfylla horisontellt.

I återupprättelsen i Adams familj var det ännu inga vertikala gottgörelsevillkor, eftersom försynen just hade börjat. Därför kunde fundamentet för Messias ha enkelt lagts av Kain och Abel genom att korrekt lägga de symboliska offren och det påtagliga offret. Det skulle bara kräva att när Abel hade gjort sitt offer på ett sätt acceptabelt för Gud, skulle Kain ha lydit och följt Abel för att uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen.

När det gäller de numeriska gottgörelseperioderna för att återupprätta trons fundament, skulle dessa kunna ha fullbordats under den korta tid som krävs för att göra de symboliska och påtagliga offren. Men när försynen förlängdes på grund av att Adams familj misslyckades började vertikala gottgörelsevillkor ackumulera i form av olika numeriska gottgörelseperioder. Därför måste centralpersonerna sedan Adams tid för att återupprätta trons fundament fullborda numeriska tidsperioder för att återupprätta sådana tal som tolv, fyra, tjuogoett och fyrtio.

När det gäller Noa skulle han i sin tid återupprätta alla dessa vertikala gottgörelsevillkor. För att återupprätta trons fundament, måste han gå igenom flera numeriska gottgörelseperioder: 120 år för att bygga arken, fyrtio dagar efter syndafloden, tjuogoett dagar under vilken han skickade ut duvan tre gånger med sju dagars intervall och de fyrtio dagars period från den tid då arken kom att vila på berget Ararat tills han sände ut duvan.

Noa uppfyllde trovärdigt dessa numeriska gottgörelseperioder, men det var Hams misstag invaderades de av satan. Följaktligen kvarstod de som vertikala gottgörelsevillkor. Abraham hade möjlighet att återupprätta dem på en och samma gång genom sitt symboliska offer.

Men eftersom Abraham misslyckades i sitt offer, kunde inte gottgörelseperioden återupprättas horisontellt. De måste då återupprättas vertikalt: Genom att förlänga uppfyllandet av Hens vilja genom Isak och Jakob arbetade Gud för att uppfylla successiva gottgörelseperioder för att återupprätta talen tolv, fyra, tjuogoett och fyrtio.

I försynen i Abrahams familj utfördes de följande gottgörelseperioderna, som borde ha uppfyllts horisontellt, i stället i vertikal följd för att återupprätta trons fundament: 120 år från den tid då Abraham lämnade Haran tills Jakob köpte förstfödsrätten från Esau med bröd och en linssoppa; fyrtio år från och med den tiden tills Jakob tog emot den äldste sonens välsignelse av sin far Isak och mottog Guds välsignelse på väg till Haran, - *1 Mos. 27:1-29; 28:10-14*, tjuogoett år från den tiden tills han fullbordade sitt slit i Haran och återvände till Kanaan med sin familj och rikedom, - *1 Mos. 31:41*, och fyrtio år från den tiden då Jakob återvände till Kanaan tills hans familj kom in i Egypten vid Josefs inbjudan.

På detta sätt kunde de gottgörelsevillkor som inte kunde återupprättas horisontellt kompletteras som utökade vertikala perioder med fasta längder.

AVSNITT 3

PERIODERNA I TIDSÅLDERN FÖR ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN OCH DERAS LÄNGD

Tidsåldern för återupprättelsens försyn, som var parallell i bildlig form, var att genom gottgörelse återupprätta försynens tidsålder till

att lägga fundamentet för återupprättande av tidsåldern för symboliska paralleller. Låt oss undersöka perioderna i denna tidsålder och hur deras längder bestämdes.

3.1 FYRAHUNDRAÅRSPERIODEN AV SLAVERI I EGYPTEN

Noa lade trons fundament efter att ha uppfyllt syndafloedens fyrtio dagar i syfte att avskilja satan. När detta fundament splittrades på grund av Hams misstag så Gud försökte fostra Abraham till samma position som Noa genom att beordra honom att göra ett symboliskt offer medan han stod på fundamentet som hade gått igenom den mellanliggande perioden av fyrahundra år. Men på grund av Abrahams misstag blev denna grund befläckad av satan. För att täcka denna grund av fyrahundra år, lät Gud israeliterna lida under fyrahundra år av slaveri i Egypten – 1 Mos. 15:13; jfr Fundament 3.1.2.1 och separerade satan ännu en gång. Perioden för slaveri i Egypten var bildlik parallell med perioden av sextonhundra år från Adam till Noa i tidsåldern av symboliska paralleller. Det var att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

3.2 DOMARTIDENS FYRAHUNDRAÅRSPERIOD

Det står att kung Salomo började bygga templet 480 år efter uttåget ur Egypten under det fjärde året av hans regeringstid. – 1 Kon. 6:1. Sedan kung Salomos regeringstid efter kung Sauls fyrtioåriga regering och kung Davids fyrtioåriga regering, kan vi härleda att det fanns en period på ungefär fyrahundra år från den tid då israeliterna gick in i Kanaan till dess att kung Saul hade krönts. Detta var domartiden.

Israeliterna under Moses skulle säkra fundamentet till att ha separerat från satan genom sitt slaveri i Egypten och därmed återupprättat den grund som Abraham hade stått på - fundamentet att ha avskilt satan under de fyrahundra åren från Noa till Abraham.

Men efter att de kom in i Kanaan under ledningen av Josua, Moses efterträdare, tappade de igen tron, så att satan igen kunde

attackera fundamentet av fyrahundra år. Israeliterna krävde att genomgå en annan period för satans separation innan de kunde återupprätta denna grund genom gottgörelse. Domartiden, som sträckte sig ungefär fyrahundra år från den tid som folket trädde in i Kanaan till kung Sauls kröning, upprättades för detta ändamål. Domartidens period var bildlik parallellt med hundraårsperioden från Noa till Abraham i tidsåldern av symboliska paralleller. Det var för att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

3.3 ETTHUNDRATJUGOÅRSPERIODEN AV DET FÖRENADE KONUNGARIKET

Tidsåldern av återupprättelse inrättades för att genom gottgörelse återupprätta tidsåldern för försynen att lägga återupprättelsens fundament. Därför var Abraham, som påbörjade denna försyn, i stället för Adam; Moses var i Noas position, och kung Saul var i Abrahams position. Abraham var en övergångspersonen; han var ansvarig för att fullborda försynen av tidsåldern att lägga fundamentet för återupprättande och att börja tidsåldern av återupprättelsens försyn. Abraham kallades för att skapa familjenivån för Messias som grund för de nationella perioderna av fundament för Messias.

Gud var tvungen att på Abrahams tid lägga familjens fundament för Messias utan misslyckande, eftersom det var hans tredje försök. På samma sätt arbetade Gud på kung Sauls tid för att skapa det nationella fundamentet för Messias för tredje gången. Därför måste Gud återigen genomföra denna försyn utan misslyckande. På grund av hans misstag i sitt symboliska offer återställde Abraham inte omedelbart de villkor som ärvdes från Noas väg i form av de olika numeriska perioderna som var nödvändiga för att återupprätta trons fundament specifikt: 120 år, fyrtio dagar, tjugo dagar och fyrtio dagar. Därför måste den horisontella återupprättelsen av dessa perioder utsträckas. De blev successiva gottgörelseperioder på 120 år, fyrtio år, tjugoett år och fyrtio år i generationerna av Abrahams familj.

Kung Saul skulle återupprätta Abrahams position på nationell nivå. Genom att bygga templet skulle kung Saul på kort tid ha återupprättat tidsperioderna i form av numeriska gottgörelseperioder som hade satts upp för att återupprätta trons fundament på Moses tid. Dessa omfattade: 120 år (de tre fyrtioårsperioderna i Moses liv), fyrtio dagar (Moses fasa), tjugo dagar (den första naturliga vägen för att återupprätta Kanaan) och fyrtio år (vildmarksvägen i den nationella vägen för att återupprätta Kanaan). Ändå var kung Saul olydig - 1 Sam. 15:11-23 och misslyckades med att uppfylla Guds vilja. Liksom på Abrahams tid måste den horisontella återupprättelsen av dessa gottgörelseperioder utvidgade vertikalt i efterföljande perioder: 120 år av Förenade konungariket, de fyrahundra åren av de delade kungarna i nord- och sydrikt, 210 års israelisk fångenskap och återkomst, och de fyrahundraåriga förberedelserna inför Messias ankomst. Efter alla dessa perioder var Israels folk äntligen redo att ta emot Messias.

Perioden av enat rike var för att återupprätta de 120 åren av Moses liv, under vilken han gjorde tre försök att lägga trons fundament för den nationella vägen att återupprätta Kanaan.

Låt oss undersöka dessa paralleller närmare. Efter att israeliterna hade uthärdat fyrahundra år av slaveri för att avskilja satan, lade Mose trons fundament genom sina fyrtio år i Faraos palats. Han försökte sedan leda folket till Kanaans land, där han skulle bygga templet. Men på grund av folks trolöshet förlängdes denna väg. Mose var tvungen att lägga trons fundament på nytt genom fyrtio åren i Midjans vildmark och igen genom fyrtioårs ökenvandring.

Saul kröntes på liknande sätt som Israels konung efter att israeliterna hade återupprättat de fyrahundra åren av slaveri i Egypten genom domarnas fyrahundraårsperiod. Under hans fyrtioåriga regeringstid skulle kung Saul lägga trons fundament genom att genom gottgörelse återupprätta Moses fyrtio år av liv i faraos palats. Han skulle då bygga templet. Men när kung Saul tappade tro, förlängdes Guds vilja att bygga templet genom de två fyrtioåriga regeringsperioderna av kung David och kung Salomo, vilket sammanlagt blev 120 års-perioden av enat rike.

Denna period var bildligt parallellt med perioden av 120 år i symboliska paralleller från den tid som Abraham lämnade Haran tills Jakob förvärvade förstfödsrätten från sin bror. Det var för att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

Precis som den försyn som började med Abraham uppnåddes efter förlängningen genom Isak och Jakob, förlängdes Guds vilja att bygga templet, som började med kung Saul, till kung David och kung Salomo innan den slutligen uppfylldes.

3.4 FYRAHUNDRAÅRSPERIODEN AV DELAT RIKE NORD- OCH SYD

Om kung Saul hade åstadkommit försynen att bygga templet under de fyrtio åren av hans regeringstid, bland gottgörelse-perioderna han skulle ha återupprättat horisontellt var Moses fyrtio-dagars fasta, vilken hade utförts för att återvinna Ordet som uppenbarats på stentavlorna. När kung Saul förlorade tro, måste denna gottgörelseperiod återupprättas som en vertikal utvidgning av horisontell återupprättelse.

Detta var ursprunget för perioden av de delade konungarikena i Nord och Syd, som varade i fyra hundra år. Det började när Förenade kungariket delades in i Israel i norr och Juda i söder och det varade tills judarna i Juda rike togs i fångenskap i Babylon.

Denna period var bildligt parallell med fyrtioårsperioden i tidsåldern av symboliska paralleller, från Jakobs köp av förstfödsrätten från Esau tills han mottog Isaks och Guds välsignelser och gick in i Haran. Det var för att återupprätta denna tidigare period via parallella gottgörelsevillkor.

3.5 TVÅHUNDRATIOÅRSPERIODEN AV ISRAELS FÅNGENSKAP OCH ÅTERVÄNDANDE

Människorna i Nordriket Israel bröt sitt förbund med Gud, och som ett resultat, togs de i fångenskap av Assyrier. Folket i Sydriket Juda syndade också inför Gud. Som ett resultat blev de tagna i fångenskap av Babylonien kung, Nebukadnessar. Efter att ha tillbringat nästan sjuttio år som fångar, föll Babylon till kung Kyrus av Persien, som utfärdade ett kungligt dekret som befriade dem. Från den tiden började det judiska folket en gradvis återkomst till Jerusalem och byggde upp templet igen. Ezra den skriftlärd ledde den sista gruppen av återvändande judar till Jerusalem, och Nehemja återuppbyggde stadsmuren. Inspirerad av Malakis profetior började folket förbereda sig för att ta emot Messias. Denna period kom till ett slut ungefär 210 år efter att judarna först fördes i landsflykt till Babylon och omkring 140 år efter deras befrielse från perserna. Detta var Israels rikes tid och återvändande.

Om kung Saul fullbordade försynen att bygga templet, en av de gottgörelseperioder som han skulle ha återupprättat horisontellt var de tjugo dagar då Moses var avsedd att leda israeliterna från Egypten till Kanaan i den första nationella vägen. Efter att kung Saul förlorade tron och denna försyn misslyckades, måste denna gottgörelseperiod återupprättas som en vertikal utvidgning av horisontell återupprättelse. Israels 210-åriga landsflykt och återvändande upprättades för detta ändamål.

Den här perioden var en bildlik parallell med den tjugoåriga perioden i samband med symboliska paralleller, som förlängdes från den tid som Jakob tog emot den äldste sonens välsignelse från Isak tills han återvände till Kanaan, och att återupprättade den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor. Det var att återupprätta tre sjuårsperioder: Efter ankomsten i Haran arbetade Jakob sju år för att gifta sig med Raket men fick Lea; han arbetade sju år för Raket; han arbetade sedan sju år att förvärva rikedom innan han återvände till Kanaan.

3.6 FYRAHUNDRAÅRS PERIODEN AV FÖRBEREDELSE FÖR ANKOMSTEN AV MESSIAS

After det judiska folket återvände från landsflykt till sitt hemland Israel återupprättade de sin tro, byggde upp stadsmuren och, baserat på Malakis profetia, började som en nation för att förbereda sig för Messias. Från den tiden fram till Jesu födelse var en period av fyrahundra år, perioden av förberedelse för ankomsten av Messias.

Om kung Saul åstadkommit försynen att bygga templet, ett av gottgörelsevillkoren han horisontellt skulle ha återupprättat genom gottgörelse var fyrtio års vandring i vildmarken i den tredje nationella vägen. Efter att kung Saul förlorat tron och denna försyn misslyckades, måste denna gottgörelseperiod på fyrtio år återupprättas som en vertikal utvidgning av horisontell återupprättelse. Den fyrahundraårsperioden av förberedelse inför Messias ankomst sattes upp för detta ändamål.

Denna period var en bildlik parallell med fyrtioårsperioden i tidsåldern av symboliska paralleller som sträckte sig från den tid då Jakob återvände till Kanaan tills hans familj kom in i Egypten på inbjudan av hans son Josef. Det var för att återupprätta denna tidigare period via parallella gottgörelsevillkor.

AVSNITT 4

PERIODERNA AV FÖRLÄNGNING AV ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN OCH DERAS LÄNGDER

Tidsåldern för förlängningen av återupprättelsens försyn har varit för att genom påtagliga paralleller återupprätta återupprättelsens försyns tidsålder, tidsåldern av bildlika paralleller. Denna tidsålders perioder var att genom gottgörelse återupprätta motsvarande perioder av föregående tidsålder, dessa perioder fortsatte på ett parallellt sätt, både i ordning och längd.

4.1 DE FYRAHUNDRA ÅREN AV FÖRFÖLJELSE UNDER ROMARRIKET

Jesus kom i början av det Nya testamentets tidsålder för att fullborda den vilja som hade blivit uppdragen åt Abraham, trons fader, som inledde Gamla testamentets tidsålder. Vi minns att israeliterna måste uthärda ett fyra hundraårigt slaveri i Egypten för att återupprätta, på nationell nivå, fundamentet av tro som hade blivit krossat genom Abrahams misstag i det symboliska offret.

De första kristna undergick en jämförbar period av lidande för att genom gottgörelse återupprätta trons fundament som hade blivit förstört på grund av det judiska folkets misstag, som inte följde Jesus korrekt som ett levande offer. Detta var den fyra hundra-åriga perioden under vilket kristna förföljdes i det romerska riket. Förföljelsen slutade kring år 313 e.Kr., då kejsar Konstantin formellt erkände Kristendomen som en laglig religion.

År 392 e.Kr. etablerade kejsaren Teodosius kristendomen som statsreligion. Den här perioden var stort parallell med israeliternas fyra hundraåriga period i Egypten, och syftet var att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

4.2 FYRAHUNDRAÅRSPERIODEN MED REGIONALA KYRKOPATRIARKER

Nästa period i tidsåldern av återupprättelsens försyn var domarnas fyra hundraårsperiod, när domare vägledde de israelitiska stammarna.

Eftersom tidsåldern av förlängningen av återupprättelsens försyn har varit tidsåldern av påtagliga paralleller, bör den innehålla en fyra hundraårsperiod som är jämförbar med domartiden. Vad som hände under perioden med regional kyrkoledning började när kristendomen var deklarerad som det romerska rikets statliga religion och slutade med kröningen av Karl den store år 800 e.Kr. Under denna period leddes folket av regionala kyrkoledare, patriarker, biskopar och abbotar - med flera roller motsvarande

domarnas i Israel. Denna period var den påtagliga parallellen med domarnas fyrahundraåriga period och syftet var att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

4.3 ETTHUNDRATJUGO ÅREN AV DET KRISTNA RIKET

När israeliterna förenades som en nation under ledning av kung Saul, började den 120-åriga perioden av det förenade konungariket, som fortsatte genom kung Davids och kung Salomos regeringar.

Den parallella 120-åriga perioden av det kristna imperiet, även kallat det karolinska riket, började med Karl den stores kröning som kejsare år 800 e.Kr. Det slutade i 919 e.Kr. när hans kungliga släktlinje upphörde i den östra halvan av riket och Henry den 1:e valdes till konung över de tyska områdena. Denna period var den påtagliga parallellen med förenade konungarikets 120-åriga period och dess syfte var att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

4.4 FYRAHUNDRÅRSPERIODEN AV DET DELADE KONUNGARIKET AV ÖST OCH VÄST

Eftersom templets helighet inte upprätthölls korrekt i det enade riket, blev riket slutligen uppdelat i två riken: Israel i norr och Juda i söder. Således började den hundraåriga perioden av de delade konungarikena i norr och söder.

I tidsåldern av förlängningen av återupprättelsens positioner var det karolinska riket uppdelat i två konungariken: den heliga romerska gränsen i öst och Frankrike i väster.

Även om det karolingiska imperiet först delades upp, delades det in i konungarikena Östfranker, Västfranker och Italien, Italien återvände snart till Östfrankerna och utgjorde tillsammans det

Heliga romerska riket, medan Västfrankerna konsoliderade sig som konungariket Frankrike.

Denna fyrahundraåriga period av de västra och östra delade konungarikena började med uppdelningen av det kristna imperiet år 919 e.Kr. och slutade 1309 e.Kr., då påvedömet flyttade till Avignon, i det som nu är södra Frankrike. Denna period var den påtagliga parallellen med fyrahundraårsperioden av de uppdelade konungarikena i norr och söder, och dess syfte är att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

4.5 TVÅHUNDRATIOÅRS PERIODEN AV PÅVARNAS BABYLONISKA FÅNGENSKAP OCH ÅTERVÄNDANDE

När perioden av de delade konungarikena i norr och söder gick Israel i norr under i händerna på Assyrierna, eftersom dess folk hade fallit i korruption och avgudadyrkan. Juda rike i söder tappade också tro och misslyckades med att upprätthålla templets helighet; Följaktligen togs dess folk till Babyloniska fångenskapen, den sataniska världen. Under de närmaste 210 åren led de i landsflykt, återvände till Israel, byggde upp templet och förnyade förbundet.

Den parallella perioden av påvedörets landsflykt och återkomst varade också cirka 210 år. Det började i 1309 e.Kr. när påvarna hade blivit korrupta, påven Klemens V tvingades att flytta påvedömet från Rom till Avignon och leva där underställd kungarna i Frankrike. Denna period fortsatte även efter att påvedömet återvände till Rom tills den protestantiska reformationen började år 1517. Den här 210-årsperioden var påtaglig parallell med 210-årsperioden av Israels landsflykt och återkomst, och syftet var att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

4.6 FYRAHUNDRÅRS PERIODEN AV FÖRBEREDELSE FÖR MESSIAS ÅTERKOMST

Efter det judiska folket befriades från deras landsflykt i Babylon och

återvände till Jerusalem, reformerade de sitt religiösa och politiska liv. Baserat på Malakis profetior började de förberedelserna för Messias ankomst. Efter den fyrahundraåriga förberedelseperioden för Messias kom Jesus till det judiska folket. För att återupprätta den perioden genom gottgörelse i tidsåldern av förlängningen av återupprättelsens försyn, förväntar vi oss en parallell fyrahundraårsperiod av förberedelse inför Messias återkomst. Faktum är att det började år 1517 med Martin Luther och den protestantiska reformationen och de varade fram till Kristus andra ankomst till jorden. Som de påtagliga parallellerna med den fyrahundraåriga förberedelseperioden för Messias, har syftet varit att återupprätta den tidigare perioden genom parallella gottgörelsevillkor.

Del 2
Kapitel 4

Parallellerna mellan de två tidsåldrarna i Återupprättelsens försyn

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig text

ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN

Eftersom det yttersta syftet med återupprättelsens försyn är att lägga fundamentet för Messias, om den är förlängs, så måste dispensationerna för att återupprätta detta fundament upprepas.

Vi vet att för att etablera fundamentet för Messias, så måste en centralperson göra ett symboliskt offer godtagbart för Gud genom att utnyttja ett föremål som villkor för och passera genom en nödvändig tidsperiod. Dessutom måste hen lägga påtagliga fundamentet genom att göra ett acceptabelt påtagligt offer för att uppfylla gottgörelsen för att ta bort den fallna naturen.

Under försynens gång, har upprepningen av dispensationer för att återupprätta fundamentet för Messias i själva verket inneburit upprepningen av dispensationer för att genom gottgörelse återupprätta det symboliska offret och det påtagliga offret.

Den nedtecknade historien belyser parallellerna mellan försynens perioder orsakade av upprepning av dispensationer för att genom gottgörelse återupprätta fundamentet för Messias. Tidsåldern av förlängningen av återupprättelsen har lagts att återupprätta försynen genom parallella gottgörelsevillkor av en påtaglig typ. Låt oss utifrån detta undersöka jämförbara egenskaper hos varje försyns period.

Först måste vi dock identifiera vilka grupper av människor som har haft det centrala ansvaret för Guds försyn och de historiska källorna som kan kasta ljus på dess historia. Människans historia består av historierna av otaliga folk. Ändå har Gud valt ut speciellt vissa människor att gå vägen av återupprättelsens modell för att lägga fundamentet för Messias. Gud placerar dem i mitten av Sin försyn och styr dem genom Hens Princip. Deras historia styr i sin tur förloppet av mänsklig historia som helhet. En nation eller folk som anförtrots en sådan mission kallas Guds utvalda folk.

Guds första utvalda människor bestod av Abrahams avkomma, Isak och Jakob, som hade etablerat familje-fundamentet för Messias. Därför var nationen centralt ansvarig för Guds försyn i återupprättelsens tidsålder Israel. Den gamla Testamentet, som nedtecknar Israels historia, ger källmaterial för att studera försynens historia under den tidsåldern.

Men från den tidpunkt de avvisade Jesus, förlorade det judiska folket sin kvalifikation att vara centralt ansvariga för Guds försyn. Förutseende detta, sa Jesus i liknelsen om vingårdsmännen: Guds rike kommer att tas bort från er och ges till en nation som producerar dess frukter. - *Matt. 21:43.*

Paulus sade i ångest över sina släktingar, det judiska folket: Ty inte alla som härstrammar från Israel tillhör Israel, och inte alla är Abrahams barn bara för att de är hans efterkommande... det inte köttets barn som är Guds barn, utan Löftets barn som räknas som efterkommande. - *Rom. 9: 6-8*

Faktum är de människor som blev centralt ansvariga för försynen i tidsåldern av förlängningen av återupprättelsen var inte judarna,

utan snarare de kristna. De antog missionen att uppnå Guds ouppfyllda försyn. Följaktligen ger kristendomens historia källmaterialet för förståelse providentiell historia under denna tidsålder.

I denna bemärkelse, kan Abrahams ättlingar i det Gamla testamentets tidsålder kallas första Israel och kristna i Nya testamentet kallas andra Israel. – *Tit. 2:14; 1 Petr. 2:9-10.*

När vi jämför det Gamla testamentet med det Nya testamentet, fem lagböckerna (1:a till 5:e Mosebok), de tolv historieböckerna (Josua till Ester), de fem böckerna om poesi och visdom (Job till Salomos sånger) och de sjutton profetiska böcker (Jesaja till Malaki) i Gamla testamentet motsvaras de av Evangelierna, Apostagärningarna, Pauli brev respektive Uppenbarelseboken.

Medan historiska böcker i Gamla testamentet avspeglar de flesta av de två tusen åren av Israels historia, registrerar Apostagärningarna endast historien om tidigaste kristna i generationen efter Jesu död. För att hitta historiska texter som gäller Guds återuprättelsearbete i det Nya Testamentets tidsålder med en räckvidd som är jämförbar med den som finns i det Gamla Testamentet, måste vi dessutom studera hela kristendomens historia från Jesu tid till idag.

På grundval av detta kan vi jämföra historier av första och andra Israel och deras inverkan på karaktären av varje period i de två försynens tidsåldrar. Genom att se ett mönster av parallella perioder kommer vi att mer tydligt se att historien har formats av den levande Guds systematiska och lagenliga försyn.

AVSNITT 1

PERIODEN AV SLAVERI I EGYPTEN OCH PERIODEN AV FÖRFÖLJELSE UNDER ROMARRIKET

Efter att Jakob kom in i Egypten med sina tolv söner och sjuttio släktingar, fick deras efterkommande lida fruktansvärt slaveri i egyptiernas händer under fyra hundra år. Detta var för

återupprättandet av fyrahundraårsperioden från Noa till Abraham - en period av separation från satan - som hade blivit orenad på grund av Abrahams misstag i sitt offer.

Den motsvarande förföljelsen av romarriket återupprättade denna tidigare period genom parallella gottgörelsevillkor. Jesus tolv apostlar och sjuttio lärjungar var de första av många generationer kristna som drabbats av allvarlig förföljelse i den romerska kejsardömet under en period av fyrahundra år. Genom att genomlida detta återupprättade de genom gottgörelsen den fyrahundraåriga förberedelseperioden för Messias ankomst - en period av separation från satan - som hade blivit ohelgad på grund av det judiska folks misstag att inte hedra Jesus som ett levande offer, utan ledde honom till korset.

Under slaveriets tid i Egypten renade det utvalda folket i det första Israel sig själva genom omskärelsen, - *Jos. 5:2-5*, genom att offra – *2 Mos. 5:3*, och när de lämnade Egypten genom att hålla sabbaten. – *2 Mos. 16:23*. Under perioden av förföljelse i Romarriket, renade sig de kristna som det andra Israel genom att utföra dopets och det heliga nattvards sakrament, erbjuda sig som offer och hålla sabbaten. I båda perioderna måste det utvalda folket följa detta sätt av ren tro för att separeras från satan, som ständigt anklagade dem på grund av tidigare misstag av Abraham och det judiska folket.

Efter slutet av Israeliternas slaveri i Egypten fick Moses Farao på knä genom kraften av de tre tecknen och tio plågorna. Han ledde israeliterna ut ur Egypten och gav sig iväg mot Kanaans land. Liksom, i slutet av perioden av förföljelse under den Romerska kejsaren, efter att kristna hade druckit förföljelsens bägare till brädden, ökade Jesus antalet troende genom att påverka deras hjärtan med sin kraft och nåd. Genom att inspirera kejsar Konstantins hjärta ledde han honom att erkänna kristendomen år 313 e.Kr. inspirerade Jesus Teodosius I år 392 e.Kr. att upprätta kristendomen som statsreligion. Kristna återupprättade således andligt Kanaan inne i det romerska riket, den sataniska världen.

I Gamla testamentets tidsålder arbetade Gud genom de yttre gottgörelsens villkor som fastställdes av Mosaiska lagen;

Likaså lät Gud Moses besegra Faraos genom miraklens yttre kraft. I de Nya testamentens ålder, när Gud arbetade genom de inre gottgörelsevillkoren av tro, manifesterade han sin makt internt genom att påverka människornas hjärtan.

När slaveriets tid i Egypten var över, tog Moses på berget Sinai emot de tio budorden och Guds ord avslöjade i lagen, som utgjorde kärnan i Gamla testamentets skrifter. Genom att ställa upp och hedra stentavlorna, förbundsarken och tabernaklet banade han vägen för israeliterna att förbereda sig för Messias ankomst. På samma sätt samlades kristna vid slutet av förföljelsen i romerska riket de skrifter som hade lämnats bakom av apostlarna och evangelisterna och inrättade kanoniseringen av Nya testamentet. På grundval av dessa skrifter sökte de att andligt förverkliga Guds ideal, ideal som hade förankrats i budorden och tabernaklet under Gamla testamentets ålder. De byggde upp kyrkor och utökade sin grund för att förbereda Kristi andra ankomst.

Efter Jesu himmelfärd ledde den uppståndne Jesus och den Helige Anden direkt kristna. Därför valde Gud inte ut en person som den centrala personen med ansvar för Hens fullständiga uppenbarelse, så som Hen hade gjort tidigare.

AVSNITT 2

DOMARTIDEN OCH PERIODEN AV REGIONALA KYRKOPATRIARKER

När Josua ärvde Moses mission ledde Josua israeliterna till Kanaans land. Under de närmaste fyrahundra åren styr femton domare de israelitiska stammarna: tretton domare från Otniel till Samson registrerade i domarnas bok, liksom Eli och Samuel. Domarna fyllde de olika ansvarsområdena som profet, präst och konung, som blev separata institutioner under senare perioder. Israel under denna period var ett feodalt samhälle utan någon central politisk auktoritet.

I Nya testamentet blev perioden för regional kyrklig ledning inrättad för att återupprätta domarnas period genom parallella gottgörelsevillkor. Under denna period, ledde regionala kyrkliga ledare-patriarker, biskopar och abbotar det kristna samhället. Liksom domarna i Gamla testamentets ålder, hade de likheter med profeter, präster och konung. Precis som i judarnas tid var det kristna samhället under den här perioden ett feodalt samhälle under dessa lokala myndigheter.

I tidsåldern före Jesus när Gud arbetade med första Israel för att upprätta en nationell grund för Messias både andligt och fysiskt, tenderade politik, ekonomi och religion att ha ett nationellt fokus.

Å andra sidan, i tidsåldern efter Jesus, byggde kristna ett andligt rike under ledning av Jesus, som stod på ett andligt fundament för Messias. Deras lojalitet överträffade nationella hinder, för de betjänade den uppståndna Jesus som konungars konung. Därför var Jesu andliga rike inte begränsat till någon nation, utan utvidgades till de mest avlägsna hörnen av jorden.

Domartiden började efter att israeliterna befriades från slaveriet i Egypten och den yngre generationen förenade sig kraftfullt under ledningen av Josua och Kaleb för att komma in i Kanaans land. De utdelade territoriet bland sina klaner och stammar. Bosatte sig i byar förenade runt domarna, konsoliderade folket till en utvald nation och inrättade ett enkelt feodalt samhälle. På liknande sätt började perioden av regionkyrkans ledarskap i den kristna eran efter kristendomens befrielse från förföljelsen av det romerska riket, den sataniska världen. Kristna spred Evangeliet till de germanska folken, varav många hade migrerat till Västeuropa under det fjärde århundradet för att undkomma de invaderande hunnerna. I deras nya land i Västeuropa fostrade Gud de germanska stammarna som ett nytt utvalt folk och etablerade en tidig form av det feodala samhället, som senare förföll i feodalismen på medeltiden.

Som vi tidigare diskuterade när israeliterna ställde upp för Kanaan byggde de först Tabernaklet som symbol för Messias och objektet för att bestämma vem som skulle stå i Abels position inför det påtagliga fundamentet. – *jfr. Moses och Jesus 2.2.2.3.*

Under domartiden skulle israeliterna ha upphöjt tabernaklet och förblivit lydiga mot domarna. Men i stället för att förstöra de sju stammarna i Kanaan bodde israeliterna bland dem och påverkades av deras livsstil. De började även dyrka deras avgudar och skapade därigenom stor förvirring för sin tro. På samma sätt, under perioden av regional kyrkoledning, var de kristna tänkta att upphöja kyrkan, som var en bild av Messias, och följa anvisningarna från biskopar och klostrens ledare. Kyrkan var föremål för villkoret att bestämma vem som skulle ha Abels position. Men de påverkades av religionen och kulturen hos de hedniska germanska stammarna, vilket väckte stor förvirring i den kristna tron.

AVSNITT 3

DET FÖRENADE KONUNGARIKET OCH PERIODEN FÖR DET KRISTNA RIKET

När judarnas period slutade och det första Israel gick in i Förenade konungarikets tid, blev domarnas funktioner överförda till profetens, prästens och konungens funktioner. Genom de av profeter mottagna instruktionerna direkt från Gud höll prästerna ansvaret över tabernaklet och senare templet, och kungen styrde nationen. Var och en bar på sina unika mission för att styra Israel för att uppnå målet med återupprättelsens försyn. Syftet med det kristna imperiet var att återupprätta perioden av det Förenade konungariket genom olika villkor av gottgörelse. När tiden för regional kyrklig ledning slutade, fördelades dessa ledares mission till kyrkooledare som motsvarade profeterna, påven motsvarade översteprästen och kejsaren som styrde folket. De var ansvariga för att styra det andra Israel för att uppnå målet med återupprättelsens försyn.

Under den föregående perioden hade den kristna kyrkan varit uppdelad i de fem patriarkaten av Jerusalem, Antiokia, Alexandria, Konstantinopel och Rom, med Rom dominerande i väst. Påven,

som den romerska patriarken kallades, övervakade alla biskopar och abbot i Västeuropa.

Under perioden av Enat rike etablerade konungarna riket Israel runt templet och därmed framträdde idealet för Moses Tabernakel som först var tänkt på vid tiden för uttåget. Det här var bildlika vägen för att bygga himmelriket som styrdes av Jesus, i vilket han en dag skulle komma att etablera sig som konungars konung.

– Jes. 9,6. På samma sätt, under det kristna riket, förverkligade Karl den store idealet av den kristna staten som fastställdes i *Guds stad* av Augustinus när de kristna just hade blivit befriade från det romerska rikets förtryck, en tidsparallell till Moses. Återigen var detta den bildlika vägen för att bygga Guds rike, vilken Kristus, som konungars konung, en dag kommer att återvända för att upprätta.

Följaktligen skulle kejsaren och påven i denna period förverkliga den ideala kristna staten genom att förenas helhjärtat för att följa Guds vilja. Det andliga riket styrdes av påven, som hade grundats på det andliga fundamentet för Messias, och det fysiska rike som styrdes av kejsaren borde ha förenat sig med Kristus läror.

Om de hade gjort det, skulle religion, politik och ekonomi ha harmoniserats, och fundamentet för Kristi andra ankomst skulle ha blivit etablerad vid den tiden.

Under Israels tid av enat rike var kungen centralpersonen för att återupprätta trons fundament. Han var ansvarig att utföra Guds Ord, som gavs genom profeterna. Innan kungen smordes, skulle profeten och översteprästen representera och undervisa Guds ord, och därmed stod de i Abels position. Deras mission, som krävdes av återupprättelsens försyn, var att återupprätta den fysiska världen från ärkeängeln position, representerande andevärlden. Men efter att de lagt fundamentet på vilken kungen kunde stå och bli smord och välsignad som konung, skulle de inta Kain-position inför honom. Konungen skulle styra sitt rike enligt profeternas vägledning, och profeterna skulle lyda kungen som deras subjekt och rådgivare.

Ungefär åttahundra år efter att Abrahams ättlingar gick in i Egypten, smorde profeten Samuel på Guds befallning Saul som Israels förste konung. – *I Sam. 8:19-22; 10:1-24*. Konung Saul stod på fundamentet av de fyrahundra åren under domarna. Om han hade uppfyllt sina fyrtio år i enlighet med Guds vilja, skulle han stått i positionen av att ha återupprättat de fyrahundra åren av slaveri i Egypten och Moses fyrtio år i Faraos palats. Därvid skulle kung Saul ha fullgjort dispensationen av 40, separation från satan och lagt trons fundament.

Om kung Saul hade byggt och upphöjt templet, skulle Messias bildligt ha stått i den position som Moses skulle ha upptaget om han inte hade misslyckats i det första nationella försöket för att återupprätta Kanaan, utan hade byggt templet och förhärligat det.

Om israeliterna då hade stått på denna grund av tro och troget följt, när han Saul hade hedrat templet, hade de lagt påtagliga fundamentet. Fundamentet för Messias skulle ha blivit etablerad vid den tiden.

Men eftersom kung Saul inte lydde Guds bud genom profeten Samuel - *I Sam. 15:1-23*, kunde han inte bygga templet. Vid hans misslyckande befann sig kung Saul i samma position som Moses efter att han misslyckats i den första nationella kursen att återupprätta Kanaan.

Så som var fallet med Moses förlängdes återupprättelsens försyn genom kung Saul. Fyrtio år av kung Davids regeringstid och fyrtio år av kung Salomons regeringstid skulle gå innan trons fundament blev lagt och templet byggdes.

Dessutom, som vi diskuterar, stod kung Saul också i Abrahams position. På samma sätt som Viljan som tilldelades Abraham, förverkligades genom Isak och Jakob, skulle Guds vilja att bygga templet genom kung Saul fortsättas genom kung Davids regering och slutligen förverkligas under kung Salomos regeringstid.

Ändå lämnade kung Salomo Abels position för det påtagliga offret när han hade sex med sina många främmande hustrur, som drog

honom bort från Gud. – / Kon. 11:3-7. Därför fanns det inget sätt för Israel att etablera påtagliga fundamentet. Fundamentet för Messias, som borde ha blivit lagt under tiden av det Förenade konungariket, blev inte förverkligat.

Under perioden av det kristna riket måste alla villkor som gäller för Förenade kungariket återupprättas genom parallella villkor av gottgörelse. Återigen var centralpersonen för att återupprätta trons fundament kejsaren. Han var ansvarig för att aktualisera kristendomen som framlades av de ledande klostren och påven. Påven, å sin sida, stod i en position som liknar Israels överstepräst, som uppfattade Guds bud genom profeterna. Han var ansvarig för att lägga det andliga fundamentet på vilket kejsaren kunde förverkliga den ideala kristna staten. Efter kröning och välsignelse av kejsaren, skulle påven lyda honom som en av hans undersåtar i världsliga frågor. Kejsaren var i sin tur ansvarig att upplyfta och utveckla påvens andliga arbete i hans rike.

Påven Leo III krönt Karl den store och välsignade honom som kristendomens förste kejsare år 800 e.Kr. stod Karl den store på fundamentet av den regionala fyrahundraårsperioden av kyrkans ledning, som återställdes genom gottgörelse, i form av påtagliga paralleller, domarnas fyrahundraårsperiod. Därför stod han likt kung Saul på fundamentet av en dispensation av fyrtio för satans separation. Genom att troget leva enligt Jesu läror i sitt arbete för att förverkliga statens kristna ideal, skulle han ha upprättat trons fundament. Faktum är att när Karl den store kröntes, uppnådde han detta fundament.

Om det andra Israel hade blivit helt övertygat om och följt Karl den store, kunde påtagliga fundamentet ha lagts, och därigenom kunde fundamentet för Messias ha upprättats. Med andra ord, det andliga kungariket, som ledde till påven och det jordiska rike som leddes av kejsaren, skulle vara fullständigt förenligt med det befintliga andliga fundamentet för Messias. Kristus skulle då ha återvänt på denna fasta mark och byggt sitt rike.

Emellertid förblev kejsaren inte lydig mot Guds Vilja utan lämnade Abels position för det påtagliga offret. Varken påtagliga fundamentet eller fundamentet för Messias Återkomst blev etablerat.

AVSNITT 4

PERIODEN FÖR DELADE KONUNGARIKENA I NORR OCH SÖDER OCH PERIODEN AV DE DELADE KONUNGARIKENA AV ÖST OCH VÄST

Eftersom kung Salomo påverkades av hans hustrur och konkubiner att tillbe avgudar, delades Israels rike upp, som endast varat i tre generationer, efter hans död. – *1 Kon. 11:5-13*. Israels rike som därefter grundades av tio av de tolv stammarna, stod i Kains position, medan Judas rike i södern, som skapades av de två återstående stammarna, stod i Abels position. Detta var hur perioden av de delade konungarikena i norr och söder började.

Det kristna imperiet började också delas upp under den tredje generationen. Karl den stores sonsöner delade upp det i tre kungariken: Östfrankerna, Västfrankerna och Italien. Arvingarna till Karl den store var i en bitter och konstant konflikt med varandra. Resterna av det kristna imperiet samlas snart under två konungar, med Italien omvandling till östfrankarnas regering. Östfrankiska riket blomstrade mycket under Otto I och kom att kallas det Heliga romerska imperiet. Hävdande att han var arvtagare till det romerska riket regerade det delar av Västeuropa och försökte säkra herravälde över både politik och religion. Det heliga romerska riket stod i Abels position i förhållande till Frankrike, som Västfrankernas rike kom att kallas.

Nordriket Israel grundades av Jeroboam, som hade levt i exil under kung Salomo. Det regerades av nitton konungar under 210 år. Genom upprepade mord byttes dess kortlivade familjer nio gånger;

inte en kung var rättfärdig i Guds syn. Ändå sände Gud profeten Elia, som segrade i tävlingen med 850 av Baals profeter och Asheras på berget Karmel när Gud sände eld ner på altaren. – *I Kon. 18:19-40*. Andra profeter, inklusive Elisa, Jona, Hosea och Amos, spred Guds ord med risk för deras liv. Men sedan Nordriket fortsatte att dyrka avgudar och inte ångra sig, lät Gud assyrierna förstöra dem och tog för evigt bort deras kvalifikation som det utvalda folket. – *II Kon. 17:7-23*.

Sydriket Juda grundades av Salomos son Rehoboam. Dess kungliga hus fortsatte i en dynastisk linje från David till Zedekiah, som producerade många rättfärdiga kungar av de tjugo som styrde riket under dess nästan fyrahundra års existens. En följd av onda kungar, i kombination med inflytande från Nordriket, ledde emellertid till mycket avgudadyrkan och korruption. Följaktligen togs folket i södra konungariket i landsflykt i Babylon.

Under perioden av de delade konungarikena i norr och söder närhelst israeliterna bröt sitt förbund med Gud, som avled från templets tempel, sände Gud många profeter – som Elia, Jesaja, Jeremia – för att uppmana dem och påverka dem till omvändelse och inre reformer. Men eftersom kungarna och folket ignorerade profeternas varningar och inte ångrade sig, krossade Gud dem externt genom att låta hednationer som Syrien, Assyrien och Babylon att attackera dem.

Under parallella perioden av de uppdelade konungadömena i öst och väst, var påven korrupt. Gud sände framträdande munkar som Tomas av Aquinas och Franciskus av Assisi för att förmana påvarna och främja inre reform av kyrkan. Eftersom påvarna och kyrkan inte visade ånger, utan sjönk allt djupare i korruption och omoral, straffade Gud dem externt genom att låta sitt folk slåss mot muslimerna. Detta var det providentiella skälet bakom korstågen.

Medan Jerusalem och det heliga landet var under skydd av Abbasid-kalifatet, mottog kristna pilgrimer emot med gästfrihet. Efter att kalifatet kollapsade och det heliga landet erövrades av de seljikiska turkarna, gick larm ut att kristna pilgrimer blev trakasserade. Ursinniga, startade påvarna korstågen för att

återupprätta det heliga landet. Det var åtta korståg, från och med 1095 och fortsatte sporadiskt under cirka tvåhundra år. Trots någon initial framgång blev korsfararna besegrade gång på gång.

Perioden för de uppdelade kungarna i norr och söder kom till ett slut när hednationer tog israeliska folket och Juda till fångenskap. De satte punkt för monarkin i Israel. På samma sätt, vid slutet av perioden av de uppdelade kungarna i öst och väst, hade påvedömet fullständigt förlorat sin prestige och trovärdighet efter de upprepade korstågens nederlag. Kristendomen förlorade sålunda sitt centrum för andlig suveränitet. Eftersom dessutom herrarna och riddarna, som hade behållit feodala samhällen, decimerades av korståg, förlorade det feodala samhället sin politiska kraft och kraft. Eftersom påvedömet och de feodala herrarna hade spenderat enorma pengar att driva dessa misslyckade krig, lämpades de fattiga. Den kungliga kristendomen började erodera.

AVSNITT 5

PERIODEN AV ISRAELITERNAS LANDSFLYKT OCH ÅTERKOMST PERIODEN AV PÅVARNAS LANDSFLYKT OCH ÅTERKOMST

Genom att tappa sin tro utan ånger, misslyckades folket i att föreverkliga Guds folks ideal baserat på templet. För att göra ett andra försök att uppfylla denna vilja, lät Gud folket lida i landsflykt som fångar i Babylon. Detta liknade när Gud lät israeliterna vara slavar i Egypten för att genom gottgörelse återupprätta Abrahams misstag i det symboliska offret.

Under perioden av det kristna imperiet arbetade Gud genom påven och kejsaren för att upprätta ett rike förberett för Kristus vid hans Återkomst. Guds avsikt var att i de till slut skulle överlämna imperiet

och tronen till Messias när han skulle komma som konungars konung och bygga Guds rike - *Jes. 9:6; Luk. 1:33* på den grunden. Men kejsarna och påvarna blev korrupta och visade ingen ånger. Påven kunde inte lägga det andliga fundamentet på vilket kejsarna kunde stå som de centrala personerna för det påtagliga fundamentet. Därför lades inte fundamentet för Kristi återkomst. För att börja en ny dispensation för att återupprätta denna grund, lät Gud påvarna tas i exil och drabbas av fångenskap.

Under den tidigare parallella perioden gick nästan sjuttio år sedan kung Nebukadnessar från Babylon till fångenskapen under kung Jojakin och hans kungliga familj, liksom profeter däribland Daniel och Hesekiel, präster, tjänstemän, hantverkare och många andra israeliter, fram till Babylons fall och deras befrielse genom kung Koresh kungliga dekret. – *II Kon. 24; 25; II Krön. 36; Jer. 29:10; 39:1-10*. Sedan tog det ytterligare 140 år för flyktingarna att återvända till sitt hemland i tre vågor tills de helt reformerade själva som nation förenad kring Guds vilja som proklamerats i Malakis messianska budskap. Hädanefter började de förbereda sig för Messias ankomst.

Under perioden av påvarnas landsflykt och återkomst, som återupprättade denna period genom gottgörelse i form av påtagliga paralleller, var västerländsk kristendom tvungen att gå igenom en liknande period.

Påven och prästerna, nedsjunkna i omoral, förlorade gradvis förtroendet för folket. Påvarnas auktoritet sjönk ännu lägre på grund av korstågens upprepade nederlag. Slutet på korstågen såg den gradvisa kollapsen av feodala systemet i Europa och uppkomsten av moderna stater. När kraften av sekulära monarkier växte, eskalerade konflikten mellan påven och kungarna. I en sådan konflikt fängslade den franske kung Philip IV, "Älvan", påven Bonifacius VIII för en tid. År 1309 tvingade Philip påven Clemens V att flytta påvedömet från Rom till Avignon i södra Frankrike. I sjuttio år bodde successivt påvar där under franska konungar, tills 1377 då påven Gregorius XI flyttade tillbaka påvens residens till Rom.

Efter Gregorius död valde kardinalerna en italienare, ärkebiskopen Bari, som påven Urban VI. Men en grupp kardinaler, mestadels franska, avvisade honom, valde en annan påve, Clemens VII, och etablerade ett rivaliserande påvedöme i Avignon. Den stora schismen fortsatte in i nästa århundrande. För att lösa denna konflikt, höll kardinalerna från båda sidor ett råd i Pisa, Italien, år 1409, som avskedade både Rom och Avignon-påvarna och utsåg Alexander V som den legitima påven. De två påvarna vägrade dock att avgå, och skapade under en kort tid tre stridande påven. Kort därefter samlades kardinaler, biskopar, teologer, kungligheter och deras sändebud till allmänt konsilium i Constance (1414-1417). Det avskedade alla tre påvarna och valde Martin V som den nya påven, som effektivt avslutade den stora schismen.

Rådet i Constance insisterade på att de allmänna råden i kyrkan hade högsta auktoritet, större än påven och med kraft att välja eller avsätta honom och bestämde att efterföljande råd skulle mötas med jämna mellanrum. Således försökte man omorganisera de romerska kyrkorna till en konstitutionell monarki. Men år 1431, när delegater samlades till nästa råd, som hölls i Basel, Schweiz, försökte påven uppskjuta mötet. Delegaterna vägrade att lämna och fortsatte utan påven, men utan effekt; år 1449 upplöstes de äntligen. Planen att institutionalisera en konstitutionell monarki inom den romerska kyrkan misslyckades, och påvedömet återfick dess auktoritet som den hade förlorat år 1309.

Konciliets ledare på 1400-talet hade försökt reformera det korrupta påvedömet genom att inrätta ett representativt råd bestående av biskopar och lekmän och givit dem högsta auktoritet. Ändå slutade det med att påvedömet återupprättade sin fulla auktoritet, som den inte hade haft sedan före dess landsflykt. Vidare fördömde dessa råd mer grundläggande reformer som främjades av John Wycliffe (1330-1384) och Jan Hus (1373-1415), som personligen var inbjudna att närvara vid Constance-rådet endast för att brända på bål. Vid denna tidpunkt kastades tärningen för den protestantiska reformationen.

Denna period på ca 210 år startade från 1309, med påvarnas sjuttio år av landsflykt i Avignon, genom den stora schismen, den

försonliga rörelsen och återvändandet av påvedömet till den romerska kyrkan, fram till den protestantiska reformationen med Martin Luther i spetsen 1517. Dess syfte var att genom gottgörelse återupprätta, i form av påtagliga paralleller, den 210-åriga israeliska tiden och återvändandet från Israels sjuttio år av landsflykt i Babylon genom stadierna av återvändandet till Israel och ombyggnaden av templet, tills reformen av politiken och religionen under ledning av Esra, Nehemja och profeten Malaki.

AVSNITT 6

FÖRBEREDELSEPERIODEN FÖR MESSIAS ANKOMST PERIODEN AV FÖRBEREDELSE FÖR ÅTERKOMSTEN

Efter Israels landsflykt och återkomst, hade ytterligare fyrahundra år förflutit innan Jesus kom. Detta var förberedelse-perioden för Messias ankomst. Likaså kan kristendomen möta Kristus vid hans återkomst först efter att ha gått igenom fyrahundra år av förberedelseperiod för Messias återkomst, som har följt på perioden av påvornas landsflykt och återkomst. Det borde ske genom gottgörelse i form av påtagliga parallell period för förberedelse inför Messias ankomst.

Under de fyra tusen år av Guds försyn av återupprättelse från Adam till Jesus hade vertikala gottgörelse-villkor ackumulerats på grund av satans upprepade förstörande av dispensationer för att återupprätta trons fundament genom perioder av fyrtio för separation av satan.

Förberedelse-perioden för Messias ankomst var avsedd att vara den sista perioden av försynens historia där alla dessa villkor skulle återupprättas horisontellt genom gottgörelse. På samma sätt är förberedelseperioden för Messias återkomst avsedd att vara den sista perioden av försynens historia, när alla de vertikala

gottgörelse-villkoren som har ackumulerats under sextusen årens historia för återupprättelsens försyn sedan Adams tid blir horisontellt återupprättade.

När de återvände från den babyloniska fångenskapen upprättade israeliterna trons fundament genom att ångra sig deras förflutna synders avgudsdyrkan, bygga upp templet - *Esra 3:7-13; Esra 6:1-15*, som hade förstörts av kung Nebukadnessar och reformera sin tro på grund av Mosaiska lagen under ledning av Esra, den skriftlärde. – *Ezra 7:1-10; Neh. 8*. De började då att förbereda sig för Messias ankomst enligt profeten Malakis ord. På samma sätt, efter påvedömets återkomst till Rom, skapade medeltida kristna trons fundament genom att försöka reformera den romerska kyrkan; Dessa ansträngningar kulminerade i den protestantiska reformationen ledd av Martin Luther. Denna rörelse genomträngde det medeltida Europas djup med ljuset från Evangeliet och bröt nya vägar av tro.

Ett syfte med förberedelseperioden för Jesu ankomst var att genom gottgörelse i bildlik form återupprätta parallell av ungefär fyrtio år av Jakobs förberedelse att komma in i Egypten. Detta var perioden i hans liv från hans återkomst till Kanaan från Haran tills han och hans familj kom in i Egypten. Förberedelse-perioden för Messias Återkomst är att återupprätta denna period genom gottgörelse i form av påtagliga paralleller. Följaktligen måste kristna under denna period drabbas av prövningar och svårigheter som Jakobs familj upplevde tills de träffade Josef i Egypten, eller som judarna geomlevde innan de mötte Jesus.

Speciellt, i tidsåldern för återupprättelsens försyns var människorna rättfärdiga inför Gud genom sådana yttre villkor som att hålla Mose lag och göra offer. under förberedelseperioden för Messias ankomst, skulle därför det första Israel drabbas av yttre svårigheter i händerna av hednationerna Persien, Grekland, Egypten, Syrien och Rom. Under tidsåldern av förlängningen av återupprättelsens försyn var kristna rättfärdigade inför Gud genom de inre villkoren av bön och tro enligt Jesu läror. Under förberedelseperioden för Messias återkomst måste därför det andra Israel gå en väg av inre prövningar. Ideologierna av renässansens humanism och

upplysningstiden, liksom rörelsen för religionsfrihet uppstod ur reformationen, har skapat ett flertal av filosofier och teologier som orsakar stor förvirring i den kristna tron och oroat människors andliga liv.

Förberedelseperioden för Återkomsten av Messias har också återupprättats genom parallella gottgörelsevillkor av en påtaglig typ, de inre förberedelserna och den yttre miljön för världsomspännande mottagning av Messias, som först hade upprättats under de fyrahundra åren av förberedelseperioden för Messias ankomst.

Under förberedelsen för Kristi första ankomst, sände Gud profeten Malaki till det utvalda folket 430 år tidigare för att uppväcka i dem en stark messiansk förväntan. Samtidigt uppmuntrade Gud judarna att reformera sin religion och fördjupa sin tro för att göra de inre förberedelserna nödvändiga för att kunna ta emot Messias.

Samtidigt grundade Gud bland religionerna i världen de religioner som passade deras regioner och kulturer genom vilka de kunde göra den nödvändiga inre förberedelsen för att ta emot Messias. I Indien etablerade Gud Buddhismen genom Gautama Buddha (565-485 f.Kr.) som en ny utveckling ur Hinduismen. I Grekland inspirerade Gud Sokrates (470-399 f.Kr.) och öppnade den glänsande klassiska grekiska civilisationen. I Fjärran Östern fostrade Gud Konfucius (552-479 f.Kr.), vars lärdomar om Konfucianismen fastställde standarden för mänsklig etik. Jesus skulle komma på denna förberedelse i världen, och genom hans läror skulle han förena Judendom, Hellenism, Buddhism och Konfucianism. Han skulle ha förenat alla religioner och civilisationer till en världsomspännande civilisation grundad på det kristna Evangeliet.

Sedan renässansen har Gud skapat den religiösa, politiska och ekonomiska miljö som gynnar Kristus verk vid hans återkomst.

Detta har varit tidsåldern att genom gottgörelse återupprätta, i form av påtagliga paralleller, den tidigare perioden då Gud hade satt upp på världsplanet omgivningen för att förbereda för Jesu ankomst.

Med början av renässansen har ökade framsteg skett inom praktiskt taget alla områden av mänskliga ansträngningar, bland annat politik, ekonomi, kultur och vetenskap, skett i snabb takt. I vår tid har dessa fält uppnått sin kulmen och skapat en global omgivning för Kristus arbete vid hans återkomst. På Jesu tid styrde det romerska riket de stora domänerna runt Medelhavet, integrerat med ett avancerat och omfattande transportsystem som sträckte sig i alla riktningar. Detta var centrum för en stor hellenistisk civilisation som grundades på grekiska språket. Således hade alla nödvändiga förberedelser gjorts för en snabb överföring av Messias lärdomar från Israel, där Jesus bodde, till Rom och världen. På samma sätt vid tiden för Återkomsten har västmakternas inflytande utvidgat den demokratiska politiska sfären över hela världen. Den snabba utvecklingen av transport och kommunikation har starkt överbryggat gapet mellan öst och väst, och den omfattande kontakten mellan språk och kulturer har fört världen mycket närmare varandra. Dessa utvecklingar karakteriserar en miljö där den återvändande Kristus förkunnelse fritt och snabbt kan förmedlas till hela mänsklighetens hjärtan.

Detta kommer att göra det möjligt för hans förkunnelse att göra snabba och djupgående förändringar över hela världen.

AVSNITT 7

ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN OCH HISTORIENS UTVECKLING

Himmelriket på jorden är ett samhälle vars struktur bildas i formen av en fullkomlig människa. – *jfr. Skapelsen 3.2.* På liknande sätt kan det fallna samhället betraktas som bildat i likhet med en fallen person. Vi kan bättre förstå historien om samhällen som byggts av syndig mänsklighet genom att undersöka den fallna människans inre liv.

En fallen person har både ett ursprungligt sinne som uppmanar hen att utöva godhet och ett ont som fyller hen med onda begär och uppror mot ansträngningarna hos det ursprungliga sinnet. Otvivelaktigt är de två tankarna ständigt i krig mot varandra, som lutar oss mot växlande och motstridiga beteenden.

Eftersom det mänskliga samhället består av individer som ständigt är i krig inom sig själva, kan interaktionerna med dem inte hjälpa utan vara fulla av oharmoni och konflikt. Mänskliga historien har bestått av människors konfliktfyllda sociala relationer som ständigt förändras med tiden. Därför har det nödvändigtvis uppstått strid och krigföring.

Men i mitten av den ihållande kampen mellan ursprungliga sinnet och det onda sinnet strävar människor för evigt mot att styra ondska och följa vägen för godhet. När de får resultat i sin strävan bär deras ansträngning frukt i rättfärdiga gärningar.

På grund av den ursprungliga människans verksamhet inom sig kan även en fallen person svara på Guds återupprättelses försyn och delta i att främja målet mot godhet.

Historiens utveckling härstammar således av individer som, till och med inom virveln av gott och ont, bestämmer sig att göra ansträngningar att avvisa ondskan och uppnå godhet. Därför är världen som historien går fram mot himmelriket, där målet för godhet skall förverkligas.

Vi måste förstå att konflikter och krig är tillfälliga fenomen för att skilja gott från ont i strävan efter detta slutliga mål. Även om det onda kan triumfera ibland, kommer Gud att använda det för att styra historien mot uppfyllandet av det större goda.

I det avseendet kan vi inse att historiens framsteg mot godhet drivs av en process för att ständigt dela gott från ont enligt Guds återupprättelses försyn.

Samtidigt har satan, på grundval av hans förhållande med blodband med de första människorna, arbetat genom fallna människor att förverkliga, före Guds, en perverterad form av det ideala samhället som Gud vill förverkliga. Som ett resultat bevittnar vi i mänsklighetens historia uppkomsten av o-principiella samhällen som bygger på förvridna versioner av Principerna. I slutet av mänskliga historien, innan Gud kan återupprätta himmelriket på jorden, kommer satan att ha byggt en o-principiell värld i en förvrängd bild av konungariket: det här är inget annat än den kommunistiska världen.

Det här är en förekomst av hur satan, som hade ledande rollen i historiens gång, alltid har imiterat Guds planer, före Gud. Under återupprättelsens förlopp föregår det falska det sanna utseendet. – *jfr. Förberedelse 3.2; Förberedelse 4.1.* Jesu profetia, att falska Kristus kommer att dyka upp före Kristus verkliga återkomst - *Matt. 24:23-24; jfr. 1 Joh. 2:18*, kan belysas genom denna aspekt av Principerna.

7.1 HISTORIENS UTVECKLING I TIDSÅLDERN AV ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN

En del historiker har hävdats att det första samhället som byggdes av fallna människor var ett primitivt kollektivt samhälle.

Ur Guds synvinkel var de primitiva samhällena lika fallna människor byggda centrerade på satan. Även om satan kan ha försökt att bygga ett kollektivt samhälle, där människor delade sina ägodelar med varandra, skulle det fortfarande ha varit en bristfällig avbild av det samhälle som Gud tänker bygga genom människor med fullkomlig karaktär: ett samhälle som kännetecknas av oberoende, ömsesidigt välstånd och universellt gemensamma värderingar.

Oavsett form, kunde detta sataniska primitiva samhälle inte ha varit fritt från kamp och splittring. Om det hade varit skulle det ha existerat för evigt utan förändring och Guds försyn av återupprättelse kunde aldrig ha uppfyllts.

I verkligheten skapar de två sinnena i krig inom en fallen person upphov till inre konflikter som manifesterar sig genom hans handlingar och orsakar honom att skapa konflikt med andra. Därför skulle det ha varit omöjligt för ett sataniskt primitivt samhälle som strävar efter att någonsin uppnå att upprätthålla fred. När primitiva samhällen utvecklats till stora grupper med olika ekonomiska och sociala relationer, utvecklades dessa konflikter oundvikligen på ett motsvarande sätt. På grund av aktiviteten i det ursprungliga sinnet som uppmanar människor att svara på Guds försyn av återståndelse uppstod helt säkert uppdelningar mellan relativ godhet och ondska i fundamentet hos samhällen under satanisk suveränitet.

När vi undersöker den sociala utvecklingen som styrs av satan, finner vi att klan-grupperingar uppstod ur uppdelningar mellan individer i primitiva samhällen. Dessa samhällen tenderar att expandera, med klangrupperingar som utvecklas till feodala samhällen och in i konungadömen genom att öka sitt territorium och sin makt. Satan försökte förhindra detta mönster för Gud, eftersom han förstod Guds plan att kalla goda individer ur den syndfulla världen och bygga upp dem som ett klansamhälle av godhet, sedan expandera det till ett bra feodalt samhälle och slutligen nå scenen av ett gott konungarike med territorium och överhöghet tillräcklig för att Messias ska kunna komma och fullborda sin mission.

Gud kallade Abraham ut ur den syndfulla världen som ledare av godhet och välsignade honom med efterkommande som skulle upprätthålla Guds vilja. Gud fostrade Abrahams ättlingar i det första Israels samhälle. De kom in i Egypten som ett klan samhälle, men vid den tiden som de fanns i Egypten före Kanaan, hade de växt till en stam. Israeliska samhället i domartiden var ett feodalt samhälle.

(Med feodalt samhälle i denna diskussion avser ett samhälle med ett politiskt system som kännetecknas av herre-slav av arbete och lydnad och ett ekonomiskt system som består av självförsörjande enheter i små isolerade territorier.)

Under domartiden hade det israeliska samhället sådana egenskaper. När israeliterna gick in i Kanaan, var en del av landet tilldelat varje stam. Domarna som styrde dessa territorier spelade

en roll liknande biskoparnas och feodalherrarna i det tidiga medeltida Europa.

Det är ett feodalt samhälles natur, att dess folk tillhör sin herres tro och lyder hans order. Så länge som herren är trogen Guds vilja, kommer hans folk att följa honom och stå på Guds sida. Att leva i ett politiskt system som bygger på relationer herre-tjänare och har en självförsörjande ekonomi, som i stor utsträckning är isolerad från världen utanför, har stor kapacitet att motstå satans invasion från utsidan.

Huvudskälet till att ett klansamhälle utvecklas ur ett feodalt samhälle är att föra äganderätt och människor, som hört till satan, tillbaka till Guds sida. Genom att utöka territoriet under Guds suveränitet är de bättre positionerade för att avvärja satans invasion.

Genom att förstå denna gudomliga försyn försökte satan bevara sin kontroll genom att förutse det och bilda sina egna feodala samhällen flera århundraden tidigare.

Det providentiella syftet med det tidiga Israels feodala samhälle var att lägga fundamentet för upprättandet av ett kungligt samhälle med större territorium och mer kraftfull suveränitet. Konungadömena slog samman de mindre enheterna av politiska och ekonomiska enheter av det tidigare feodala samhället till ett enda territorium med en stor befolkning, en stark ekonomi och en välförsvarad suveränitet. Detta gjordes genom inrättandet av Förenade konungariket Israel grundat av kung Saul.

Jesus skulle komma som konungars konung. – *Upp. 11:15.*
Gud byggde kungadömet i Israel för att förbereda en tillräckligt stark grund för att han skulle komma som Messias och regera som konungars konung.

Långt före detta förstod satan försynen att ta emot Messias bakom konstruktionen av monarkin och hade bildat sina samhällen med kungar för att blockera Guds försyn.

Många århundraden före grundandet av Förenade kungariket i Israel var den första dynastin av Egypten grundad, och det faraoniska Egypten fortsatte genom trettio dynastier. Det antika riket Babylon hade styrt hela Mesopotamien under kung Hammurabis regeringstid på 1800-talet f.Kr., och hettiterna hade totalt herravälde i mellanöstern (nuvarande Turkiet, Syrien) under 1300-hundratalet f.Kr.

Även inom sataniska världen var det konstant krigföring mellan relativt goda kungariket och relativt onda kungariket, vilket resulterade i att separera gott från ont. Denna utveckling mot godhet är rotad i det ursprungliga sinnet, vilket motsvarar kallelsen hos Guds återupprättelses försyn.

Om kung Salomo hade tjänat Guds vilja till slutet, han kunde ha utnyttjat sina gudagivna politiska färdigheter för att förena nationerna i Mellanöstern. Han kunde ha jämställt de egyptiska, minoiska och mesopotamiska civilisationerna, som var svaga vid den tiden. Han skulle sålunda ha byggt ett världsomspännande herravälde som Messias kunde komma på och förverkliga Guds suveränitet på jorden. Tyvärr föll Salomo in i avgudadyrkan. Därför måste Gud börja en dispensation för att demontera det kungliga samhället, som han så smärtsamt hade byggt upp.

Eftersom kungarna i Israels enade konungarrike inte lade fundamentet för Messias eller slutförde grundarbetet på vilket Gud kunnat återupprätta sin suveränitet, delade Gud slutligen riket i två: Israel i norr och Juda i söder. När de fortsatte att strida mot Guds vilja förstörde Gud det norra konungariket Israels människor genom händerna av den hedniska nationen Assyrien. Assyrierna i det åttonde århundradet f.Kr. hade erövrat hela det gamla mellanöstern, inklusive Egypten, för att bygga världens första världsimperium. Juda rike lyckades upprätthålla Guds vilja för en tid, men gjorde sedan uppror mot Gud. Därför lät Gud dem falla i händerna på det ny-babyloniska riket, vilket hade ersatt Assyrien som det andra världsimperiet.

Efter Juda fall höll Gud Israels tron ledig och lät det judiska folket stå under kontroll av successiva hedna-imperier under perioden

fram till Messias ankomst. Mest anmärkningsvärt placerade Gud dem inom den hellenistiska kulturens sfär, som lade den ideologiska ramen för demokrati. Gud utformade Israels samhälle i form av demokrati så att när Messias kom, skulle han bli hyllad som dess konung genom folkets vilja, som skulle ha välkomnat honom helhjärtat. Den judiska allmänheten upphörde dock inte Jesus. Utan offentligt stöd blev han korsfäst. Följaktligen, vid fullbordandet av försynen som hade börjat två tusen år tidigare med kallelsen av Abraham och hans efterkommandes ut ur den fallna världen, uppnåddes dess syfte endast andligt.

7.2 HISTORIENS UTVECKLING UNDER FÖRLÄNGNINGEN AV ÅTERUPPRÄTTELSENS FÖRSYN

7.2.1 ÅTERUPPRÄTTELSENS HISTORIA OCH VÄST HISTORIA

Romariket, som förföljde kristendomen, knäböjde slutligen inför den korsfästa Jesus i det fjärde århundradet och adopterade kristendomen som statsreligion.

Ändå var den ursprungliga försynens roll för romariket, som hade förenat den antika världen runt Medelhavet, att lägga fundamentet för Kristi rike på jorden. Om det judiska folket hade trott på Jesus som Messias och förenat sig med honom skulle det romerska riket ha blivit vunnit av Jesus under hans livstid. Jesus skulle ha blivit hedrad i hela imperiet som konungars konung. Han skulle ha etablerat en världsomspännande dominans med Jerusalem som huvudstad. Men eftersom judarna inte trodde, förstördes Juda och det romerska riket var dömt att gå under. Efter ett århundrade av barbariska invasioner, upphörde det västromerska imperiet år 476 e.Kr.

På detta sätt flyttades centrum av Guds återupprättelses försyn från Judea, Guds bittra sorgs land, till Västeuropa, som tidigare var det västra romerska rikets territorium nu ockuperat av de tyska stammarna. Följaktligen har återupprättelses andliga försyn

baserad på kristendomen framförallt utvecklats i Västeuropa. Bara i Västeuropa har historien i denna tid utvecklats strikt enligt det mönster skapat av återupprättelsens försyn.

– På liknande sätt, är den historiska utvecklingen som diskuteras i den marxistiska teorin av historisk materialism också endast tillämplig på Västeuropa.

Historien om kristendomen i Västeuropa ger oss information om de händelser som bildade tidsåldern av förlängningen av återupprättelsens försyn.

7.2.2 DE ÖMSESIDIGA RELATIONERNA MELLAN RELIGIÖS HISTORIA, EKONOMISK HISTORIA OCH POLITISK HISTORIA

För att människor ska kunna styra båda andevärlden och den fysiska världen skapade Gud dem som de tvåfaldiga existenserna av andligt och fysiskt jag. – *jfr. Skapelsen 6.2*. Hade människor inte fallit, skulle deras andliga och fysiska jag ha uppnått fullkomlighet tillsammans. Deras andliga intellektuella intellekt skulle ha uppnått full harmoni under jordelivet.

Efter att människorna föll och blev okunniga om både andliga och fysiska världarna, arbetade Gud för att övervinna andlig okunnighet genom religion och fysisk okunnighet genom vetenskap. – *jfr. Eskatologi 5.1*

Religioner har hjälpt fallna människor att gradvis övervinna deras andliga okunskap genom att stimulera deras latent ursprungliga sinne till aktivitet. De har undervisat människor att fokusera sina liv på Guds osynliga, kausala värld. Eftersom inte alla känner ett omedelbart behov av religion, uppnår bara några exceptionella människor snabbt andlig kunskap. För den stora majoriteten är andlig tillväxt en långsam process.

Vi ser detta från det faktum att även idag, med religioner utbredda över hela världen är människors andliga nivå ofta inte bättre än för människor i forna tider.

Å andra sidan är alla bekanta med vetenskapens fynd, vilket väsentligt förbättrat vår kunskap om den fysiska världen. Eftersom vetenskapen handlar om praktiska frågor, känner alla ett starkt behov av det. Således har ökningen av mänsklighetens kunskaper om fysiska världen i allmänhet varit utbredd och snabb. Vidare, medan de religiösa undersökningsobjekten ligger i den immateriella transcendentia världen, undersöker vetenskaplig forskning konkreta materiella objekt i resultatens värld. Därför förblir religion och vetenskap för närvarande teoretiskt oförenliga.

Dessutom, eftersom satan, som håller herraväldet över universum, angriper och förstör människor genom sitt liv i världen, lär religionerna att förneka världen. Som sådan kan inte religionerna harmonisera med vetenskapen, som syftar till att förbättra livet i världen. Vi vet att i början skapade Gud människans yttre fysiska kropp innan Hen fyllde dem med sin inre ande. – 1 Mos. 2:7.

Återupprättelsens försyn, vilket är ett arbete av åter-skapande, följer samma mönster, från det yttre till det inre. Ur detta försyns perspektiv är det uppenbart att religion och vetenskap ofta är i motsättning, även i direkt strid, under utvecklingens gång. – *jfr. Förberedelse 1*

Liknande motsats finns i förhållandet mellan människors religiösa och ekonomiska liv. Liksom vetenskap handlar den ekonomiska verksamheten om den praktiska världen. Den ekonomiska utvecklingen har faktiskt en nära relation till utvecklingen av vetenskapen. Följaktligen har religiös historia, som bygger på den inre utvecklingen av Guds försyn och ekonomisk historia, baserat på den yttre utvecklingen av Hens försyn, tagit olika riktningar och har utvecklats i olika takt. Därför är det viktigt att undersöka historien om kristendomen och den västerländska ekonomiska historien separat.

Likt relationen mellan religion och vetenskap är religion och ekonomi relaterad till det där de är ansvariga för att återupprätta de inre och yttre aspekterna av fallna människors liv.

Trots att religion och ekonomi, liksom religion och vetenskap, tycks utvecklas i strid med andra, är de relaterade inom samhällslivet. Således har det funnits ömsesidigt inflytande mellan kristendomen och ekonomisk historia.

Religion och ekonomi är integrerade med vårt liv i samhället genom politiken. Framförallt i Västeuropa har politiken försökt ansluta. – *jfr Förberedelse 1*, ekonomisk utveckling, som noggrant har följt utvecklingen av vetenskap, med kristendomen, som ofta saknat en klar förståelse av dess försyns riktning. Västerländsk politisk historia har tagit en banbrytande väg genom vilken man harmoniserar religion och ekonomi. Därför måste man, för att noggrant förstå historiens framsteg när det rör sig mot målet av återupprättandets försyn, också separat undersöka politikens historia.

Som en illustration av hur vägarna av religiös, politisk och ekonomisk utveckling har utvecklats separat, låt oss skissa den historiska situationen i Västeuropa mot slutet av sextonhundratalet. Med tanke på religionshistorien hade demokratiska värderingar redan slagit rot i kristendomen under denna period.

Kristendomen med monarkisk politik under regimen av påvedömet hade splittrats genom den protestantiska reformationen år 1517. Europas folk, vars andliga liv under medeltiden varit under påvedömets hierarki, blev gradvis befriade för att kunna leva ett kristet liv baserat på sin egen läsning av Bibeln.

När det gäller politiken under denna period var absolut monarki på sin höjdpunkt. Ekonomiskt sett fortsatte det feodala samhället baserat på systemet med herrgårdar i många delar av Europa. Således blev det europeiska samhället demokratiskt med respekt för det religiösa livet med kvarstod monarkiskt med hänsyn till det politiska livet och feodala för det ekonomiska livet.

Vi bör också förtydliga varför historiens utveckling under det Gamla testamentets tidsålder inte präglades av detta mönster av separat utveckling. I forntida Israel var vetenskapens framsteg extremt långsam. Därför utvecklades inte dess ekonomiska liv, och dess

samhällsfrågor var lite specialiserade. Folket ledde ett enkelt liv under ett socialsystem där religion var en integrerad del av det dagliga livet. Bundna av herre-slav relationer och de strikta reglerna i den Mosaiska lagen, var de tvungna att lyda sina härskare i frågor både politiska och religiösa. I den tidsåldern utvecklades inte religion, politik och ekonomi separat.

7.2.3 KLANSAMHÄLLE

Låt oss undersöka historiens framsteg när det gäller religion, politik och ekonomi under Nya Testamentets tidsålder. Det ursprungliga sinnets tendens att svara på Guds återupprättelses försyn skapar i allmänhet uppdelningar i ett samhälle centrerat på satan. De som följer Guds vilja utmärks i denna process och kan samlas för att forma klan-samhället på Guds sida. Födelsen av det kristna klan-samhället följde detta mönster.

Med Jesu korsfästelse hade den judiska nationen fallit till satans sida och Gud kunde inte fortsätta med Sin försyn i det samhället under sådana omständigheter. Därför bröt Gud sönder det samhället och kallade hängivna troende ur det för att skapa ett kristet klan-samhälle.

I det Gamla testamentets tidsålder ledde Jakobs tolv söner hans sjuttio släktingar från israelitiska klansamhällen och startade försynen. På samma sätt, i Nya testamentets ålder, ledde Jesu tolv lärjungar hans sjuttio anhängare att bilda det kristna klan-samhället och starta Guds nya försyn.

Det kristna klansamhället var sammansatt av rudimentära samhällen med liten eller ingen strukturerad politiskt eller ekonomiskt system. Religionen, politiken och ekonomin utvecklade sig inte självständigt under denna period.

Trots allvarlig förföljelse lyckades det kristna klansamhället successivt i Romarriket runt Medelhavet och utvecklades till ett kristet stam-samhälle. Slagna av massvandringarna av folket som började under senare hälften av det fjärde århundradet, föll det

västerländska romarriket år 476 e.Kr. Det kristna samhället utvidgades starkt när kristendom kom till de germanska folken som migrerade in i dess territorium.

7.2.4 FEUDALT SAMHÄLLE

Genom historiens utveckling, utvecklades klansamhället till feodalt samhälle. Ett feodalt samhälle föddes i Europa när, kring romarrikets fall, rikets auktoritet avtog och imperiet sjönk ner i kaos. I det här samhället skulle religion, politik och ekonomi så småningom dela sig och gå separata vägar.

I början av detta feodala samhälle, särskilt bland nyligen kristnade tyska stammar, styrdes fria bönder och krigare, av lokala prinsar. Den politiska makten var utspridd bland många herrar, var och en härskade över sitt territorium i avsaknad av någon nationell myndighet. Feodala samhället i Europa utvecklades sedan gradvis till ett politiskt system baserat på relationer som herre-tjänare på alla nivåer, som mellanherrar i olika led och deras riddare, och den självförsörjande ekonomin hos systemet med herrgårdar.

Efter det karolinska rikets fall skulle mogen feodalism sprida sig överallt i Europa. Landet uppdelades i många herrgårdar, som var och en styrdes av en feodalherre. Dessa herrar respekterar alla aspekter av livet i sina herrgårdar och hade högsta rättsauktoritet. Jordbrukare överlät sin privata mark till feodalherrarna eller klostren i utbyte mot militärt skydd, och deras land återlämnades till dem som en förläning. Vassalriddare mottog herrgårdar från feodalherrarna i gengäld för tjänst som deras privata soldater. Medan en lägre riddare bara kan äga en enda herrgård, kunde varje kung eller stor härskare äga hundratals eller tusentals sådana herrgårdar, som han distribuerade som förläningar till sina vassaler. Kungarna hade begränsad makt och de var inte heller goda feodalherrar.

Det religiösa livet i Europa under perioden av regional kyrka utvecklades i samma takt som den tidiga feodalismen i det politiska och ekonomiska livet; Därför kan det kallas feodal kristendom.

Patriarker, ärkebiskopar och biskopar intog positioner som motsvarar stora, medelstora och mindre feodalherrar. Eftersom en kung bara var en av de stora feodalherrarna var påven bara en av de fem patriarkerna.

Den politiska strukturen inom den romersk-katolska kyrkan grundades på strikta hierarkiska relationer mellan herre och tjänare. En biskop eller abbot hade en social rang och makt jämförbar med en sekulär feodalherre. Han fungerade som herre för sina kyrkliga fastigheter, han kunde om nödvändigt skapa en armé ur sina led av vassaller.

Med respekt för det ekonomiska livet började denna period med en övergångstid från slavsamhället i det antika Rom till systemet med herrgårdar.

En del av marken i denna period började ägas av fria bondgårdar. När det gäller markbesittning kunde folkets status under denna period klassificeras i fyra stånd: adel, fria bönder, livegna och slavar.

På detta sätt, ur askan av västromerska riket lät Gud ett feodalt samhälle uppstå bland de nykristnade germanska folken som Hen hade valt att leda försynen. Genom att stärka enheter under Guds suveränitet inom sfärerna av religiöst, politiskt och ekonomiskt liv lade Gud fundamentet för att upprätta gudfruktigt rike.

7.2.5 KUNGASAMHÄLLE OCH IMPERIALISM

Genom historiens framsteg utvecklades det feodala samhället till ett samhälle med konungar. Politiskt, hur uppstod det europeiska konunga-samhället?

Konungarikena som byggdes av germanska folk i Västeuropa var alla korta, förutom Konungariket frankerna. Den merovingiska dynastinens frankiska konungar mottog kristendomen och

absorberade den romerska civilisations arv för att bilda en germansk-romersk värld i Västeuropa. Efter att merovingiska kungarna förlorade makt blev Karl Martel frankernas i själva verket dess härskare. Han utvidgade konungariket genom att besegra morerna, som invaderat från sydväst. Hans son, Pepin den korte, var den första karolinska kungen och fader till Karl den store. Karl den store högaktade Augustinus vision om ett kristet rike och gjorde det till rikets vägledande princip. Karl den stores imperium förenade västra och centrala Europa, vilket gav stabilitet till länder som tidigare hade varit oroliga på grund av massiva folkrörelser.

Inom religionens område var kungabaserad kristendom, som följde på den feodala kristendomen, ett andligt konungarike som överskred nationella gränser.

Det grundades under påvedömets herravälde och uppförde det andliga fundamentet för Messias. År 800 e.Kr, krönt påven Leo III Karl den store till kejsare och gav honom kyrkans välsignelse. Genom denna handling överlämnade påven till honom det centrala ansvaret för försynen. Det andliga riket under påvedömet och Frankernas konungarike under Karl den store förenade och bildade kristna imperiet.

Perioden för det kristna imperiet var parallellt med det Enade riket i Israels under Gamla testamentet. I båda fallen följde ett samhälle med konung efter det feodala samhället för att konsolidera större suveränitet, befolkning och territorium på Guds sida.

Det förklarades tidigare att påven hade lett kyrkan från positionen av ärkeängel för att bana väg för ett jordiskt rike.

Men efter att ha krönt kejsaren och givit honom Guds välsignelse, så skulle påven tjäna honom utifrån Kains position.

– *jfr. Paralleller 4.* Kejsaren skulle i sin tur upprätthålla påvedömets lärdomar och genomföra det politiska arbetet för att förverkliga ett rike lämpligt att ta emot Messias. Om de hade byggt det kristna imperiet i full överensstämmelse med Guds vilja, skulle den här perioden ha varit de yttersta dagarna av mänsklig historia, när Messias kunde ha kommit.

Den nya sanningen skulle sedan ha dykt upp för att lösa religions- och vetenskapens problem som en integrerad mänsklig uppgift, genom att leda religion, politik och ekonomi att utvecklas i ensam riktning utifrån Guds ideal. På grundval av detta skulle fundamentet för Messias återkomst bli etablerat. Dessutom skulle feodalismen ha kommit till ett fullständigt slut under gryningen av det kristna riket.

Men påvarna och kejsarna avvek från att utföra Guds vilja. Det gjorde det omöjligt för dem att förverkliga Karl den stores ideal. Till följd av detta blev det feodala samhället inte nedmonterat. Tvärtom växte det under de närmaste århundradena. Religion, politik och ekonomi återställdes, med det andliga rike som styrdes av påvedömet kom i en ständig konflikt med jordiska kungariket som regerades av kungar.

Det kristna imperiet misslyckades med att bygga ett enat rike som Messias kunde komma i. Karl den store byggde sitt imperium när det tidiga feodala samhället var moget för konsolidering till en stark monarki. Men han besegrade aldrig de feodala herrarnas maktbefogenheter.

I stället förstärktes det feodala systemet, med det heliga romerska imperiet reducerat till bara en av de stora feodala herrarna.

Feodalsystemet skulle komma att dominera Europa till den absoluta monarkins uppväxt på 1600-talet.

Med feodalismens nedgång på den tiden koncentrerades de feodala herrarnas tidigare decentraliserade kamper i händerna på kungar i stora nationalstater. Konungarna kom att äga absolut makt och rättfärdigade den genom maktdoktrinen om konungars gudomliga rätt.

Absoluta monarkier blomstrade fram till den franska revolutionen 1789.

Inom sfären av religiös historia, vilka var några av trenderna under perioden då kristendomen ledda av påvedömet hade en konungastruktur? Påven föll bort från Guds Vilja och blev

sekulariserad, de var på väg mot andlig nedgång. På grund av upprepade nederlag i korstågen, förlorade påvedömet sin auktoritet, och under sin landsflykt i Avignon blev den berövad sin makt och värdighet. I och med den protestantiska reformationen 1517 upphörde västlig kristendom att vara en enhetlig andlig monarki.

När vi undersöker framstegen inom det ekonomiska livet, finner vi att feodala ekonomiska arrangemangen fortsatte även när politisk feodalism ersattes av absolut monarki. Kapitalismen växte i städer, där tillverkare och köpmän gick ihop med konungarna och kämpade mot det begränsande feodala samhällsskicket. Nya jordbruksmetoder uppstod på landsbygden, där oberoende jordbrukare sökte kungens stöd för att motstå de feodala herrarnas kontroll. Men ändå kunde ingen av dessa ekonomiska landvinningar fullständigt ersätta det feodala systemet, som fortsatte fram till den franska revolutionen.

I utvecklingen av den ekonomiska historien följdes feodalism av kapitalism, som åtföljdes av en tid av kolonial expansion.

Konsolidering av politisk suveränitet var målet för absolut monarki, monopolisering av finanser och kapital var målet för mäktiga kapitalister. Kapitalismen uppstod samtidigt med uppkomsten av absolut monarki under sextonhundratalet och blomstrade under och efter den industriella revolutionen.

Kapitalismens syfte i försynen var att främja kapitalet och centralisera ekonomisk aktivitet i en utsträckning som var omöjlig under feodalism. Detta var ännu mer fallet med imperialismen.

Den imperialistiska drivkraften för kolonial expansion som började under denna period hade, som ett försynens mål, att upprätta en global ekonomisk, politisk och religiös grund. Denna diskussion fokuserar bara på europeisk imperialism, därför Guds försyn av återupprättelse var centrerad på Västeuropa.

Konkurrensen mellan de västeuropeiska nationerna ledde till deras jakt efter kolonier över hela världen före första världskriget. Detta gjorde det möjligt för hela världen att utvecklas mot västvärldens kristna civilisation.

7.2.6 DEMOKRATI OCH SOCIALISM

Monarkins tidsålder banade väg för demokratins ålder. Vi minns att syftet med det kungliga samhället var att bygga ett rike som kunde stödja Messias och hans regering. När denna dispensation aldrig uppnåddes under det kristna imperiet började Gud emellertid en process som i slutändan skulle riva ner kungamakten för att påbörja en ny försyn för att återuppbygga en suverän nation passande att ta emot Messias.

Demokratin bygger på folkets suveränitet, det är regeringen, av och för folket. Dess syfte är att förstöra monarkins politiska monopol, som avviker från Guds Vilja och skapa ett nytt politiskt system som kan fullgöra målet med återupprättelsens försyn, nämligen att ta emot och stödja Messias som konungars konung.

Hur kan demokratin uppnå dess syfte? Genom historiens flöde har mänsklighetens andlighet blivit upplyst på grund av tidsålderns meriter i återupprättelsens tillsyn. Människors ursprungliga sinnen motsvarar försynen och söker religion, ofta utan att de vet om det. Så småningom kommer folk att ta emot kristendomen, vilken Gud utvecklar att vara den högsta religionen. På detta sätt konvergerar världen idag för att bilda en enda civilisation baserad på kristna ideal.

När historien närmar sig sin fulländning, kommer folkets vilja att likna kristna värderingar. Demokratiska regeringar som följer folkets vilja blir också gradvis mer kristna. Således, när Messias återvänder till samhällen under den demokratiska regeringens styre som är välmognad i den kristna andan, kommer han att kunna etablera Guds suveränitet på jorden med folkets helhjärtade stöd. Detta kommer att bli himmelriket på jorden.

Vi måste förstå att demokratin föddes för att undergräva satans monopol på makt för att Guds sista försyn för återupprätta, genom folkets vilja, en himmelsk suveränitet under ledning av den återvändande Kristus.

De demokratiska rörelserna som stod emot de absoluta monarkierna under 1600- och 1700-talet gav upphov till revolutioner i England, Amerika och Frankrike. Dessa revolutioner förstörde kungamakten och födde dagens demokratiska samhällen.

De olika formerna av demokrati enligt försynens trender inom Hebraism och Hellenism kommer att diskuteras i nästa kapitel. – *jfr. Förberedelse 3.1-3.2*

Historiens utveckling inom religionsområdet flyttade till scenen av den demokratiska kristendomen efter att den kungabaserade kristendomen hade splittrats av protestantiska reformationen år 1517.

Genom reformationen, demonterade demokratiska styrkor inom kristendomen det andliga kungariket, som övertygade om att prästen ensam hade auktoritet. Guds ursprungliga önskan var att den kristna sfären förenas med kunglig påvlig kristendom för att bygga det rike som Messias skulle komma på. Men när påven misslyckades i sitt ansvar, måste den kungabaserade kristendom som de hade all myndighet över demonteras. Detta har varit den demokratiska kristendomens mission, precis som missionen av politisk demokrati varit att förstöra den absolutistiska suveräniteten av sekulär monarki.

Följaktligen efter den protestantiska reformationen var det öppet för människor att fritt söka Gud genom sin egen läsning av Bibeln, utan prästerskapets medling. Människor blev inte längre utsatta för andras myndighet i sitt religiösa liv, utan kunde fritt söka sin egen väg av tro. Den demokratiska kristendomen skapade därmed en social miljö som låter alla människor fritt söka Kristus vid hans återkomst, oavsett hur han kommer.

På liknande sätt, med utvecklingen av ekonomisk historia, uppstod socialistiska ideal som undergrävde imperialismen och främjade en demokratisk ekonomisk form. Trots att vissa historiker har betraktat första världskriget som krig fyllda med imperialistiska nationer över kolonier, så kom den demokratiska andan faktiskt strax efter sin uppenbarelse att framträda och började underminera den

kolonialistiska politiken. I slutet av andra världskriget började stormakterna avstå från sina kolonier och befria nationer under deras kontroll.

Vid imperialismens fall börjar kapitalismen utvecklas till en form av ekonomi som skulle främja lika välstånd.

Det är bara naturligt för det sataniska riket, som nått sin höjdpunkt med kommunism, att främja socialismen. Detta beror på att satan alltid försöker förverkliga på Guds plan som en falsk efterlikning av den gudomliga planen. Guds plan är att utveckla en socialistisk ekonomi, även om det är en med form och innehåll som är helt annorlunda än den statliga socialismen som kommunismen faktiskt etablerat.

Enligt Guds ideal om Skapelsen ger Gud varje enskilt individ samma ursprungliga värde.

Precis som föräldrar älskar alla sina barn, vill Gud erbjuda trevliga miljöer och levnadsvillkor lika för alla sina barn.

Dessutom, i ett idealiskt samhälle, bör produktion, distribution och konsumtion ha samma organiska samband som existerar mellan funktionerna matsmältning, cirkulation och metabolism i människokroppen.

Således bör det inte vara destruktiv konkurrens på grund av överproduktion eller otillbörlig distribution som leder till otillförlitlig ackumulering och konsumtion, vilket strider mot det allmänna välståndets syfte. Det ska finnas tillräcklig produktion av nödvändiga och användbara varor, rättvis och effektiv distribution av dessa varor och rimlig konsumtion som stämmer överens med syftet med det hela. Precis som levern erbjuder en reserv av näringsämnen för människokroppen, bör tillräckliga reserver av kapital upprätthållas för att säkerställa en jämn drift av hela ekonomin.

Eftersom människor skapas för att leva i ett idealiskt samhälle, kommer de oundvikligen att driva ett socialistiskt ideal när de strävar efter frihet och demokrati och ytterligare söka in i deras ursprungliga natur. Detta är särskilt viktigt vid fullbordandet av providentiell historia, när detta ideal faktiskt kan förverkligas.

Eftersom denna naturliga lust sprider sig inifrån, kommer den demokratiska politiken, som är formad av folkets vilja, att röra sig i den riktningen. Så småningom kommer ett socialistiskt samhälle som utgör Guds ideal att upprättas. Tidiga kristna levde enligt vissa idéer genom att dela alla sina ägodelar gemensamt. - Apg. 4:32-35.

Tomas Mores *Utopia*, skrivet på 1600-talet, och Robert Owens humanistisk socialism under den industriella revolutionen i England uttryckte en vision om det socialistiska idealet. Katolska och protestantiska socialistiska förlopp har också delat med sig av denna vision, ett exempel som är Charles Kingsleys förespråkande för kristen socialism i England i mitten av 1800-talet. Deras inriktning mot socialism härstammar från den naturliga impulsen hos det ursprungliga sinnet att eftersträva skapelsens ideal.

7.2.7 IDEALEN AV ÖMSESIDIGT BEROENDE, ÖMSESIDIG FRAMGÅNG OCH UNIVERSELLETT GEMENSAMMA VÄRDEN TILL SKILLNAD FRÅN KOMMUNISM

Tidsålderns förtjänst i Guds försyn av återupprättelse har fört utvecklingen av människans ursprungliga natur framåt, som inte hade syns på grund av satans grepp om människans liv. Som svar på deras innersta hjärtas önskan har människor överallt ivrigt eftersträvat Guds världs där skapelsens syfte är fulländat.

När man söker ett socialistiskt samhälle på himlens sida, har deras ursprungliga sinne dragit dem till idéerna om ömsesidigt beroende, ömsesidigt välstånd och universellt delade värderingar. Världen där dessa ideal äntligen kommer att förverkligas är ingen annan än himmelriket på jorden, under ledning av den återvändande Kristus.

Eftersom satan efterliknar Guds försyn i förväg, föreslog de sataniska sidorna "vetenskaplig socialism" baserat på teorierna om dialektisk och historisk materialism och har byggt den kommunistiska världen.

Teorin om historisk materialism hävdar att människans historia började i ett primitivt kollektiv samhälle och kommer att vara fullbordad med skapandet av ett idealiskt kommunistiskt samhälle. De uppenbara felen i denna teori är att den inte tar hänsyn till den grundläggande orsaken till historiska framsteg. Efter att ha skapat människor, lovade Gud att förverkliga himmelriket. Men eftersom satan hade bildat släktband med människor innan Gud förverkligade det, tillät Gud honom att konstruera en o-principiell värld genom fallna människor i en förvrängd efterbildning av det idealiska samhället som Gud tänker förverkliga på jorden. Den kommunistiska världen är denna o-principiella värld byggd av satan.

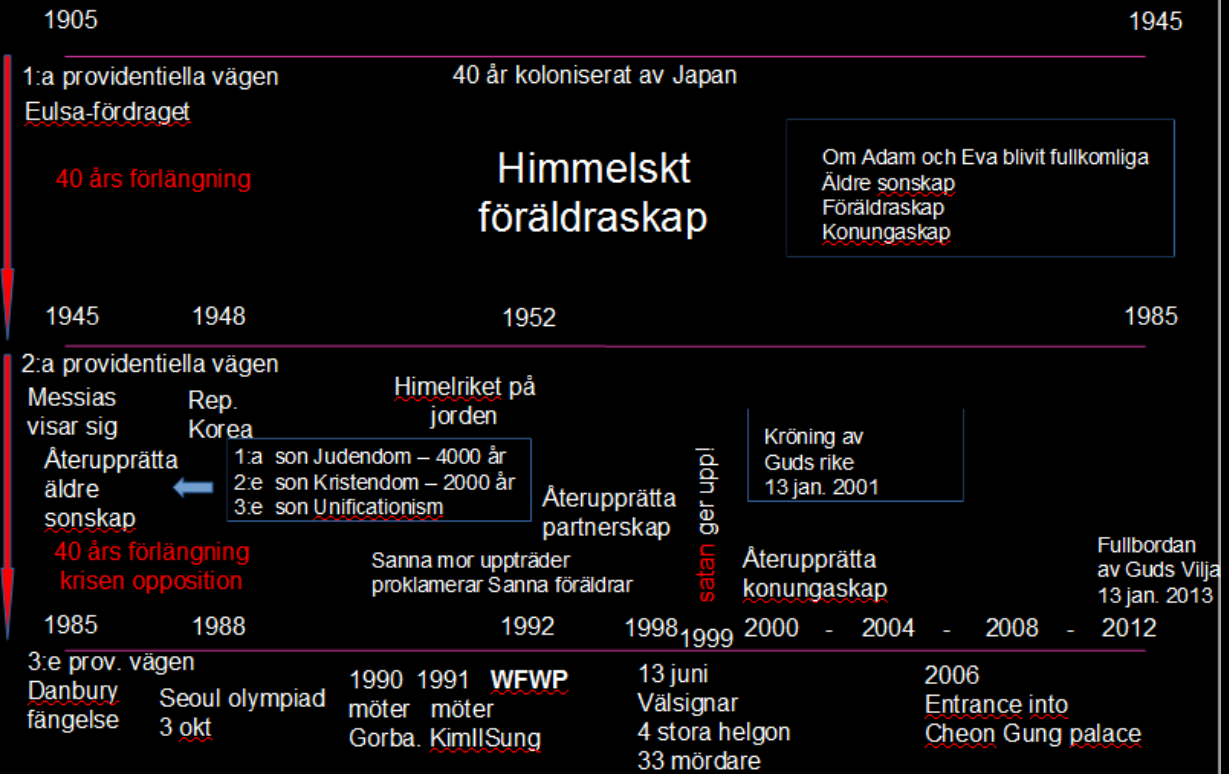
Två slags demokratier uppstod i syfte att demontera absolut monarki och överföra suveränitet till folket. På samma sätt uppstod rörelser för att främja idéerna om ömsesidigt beroende, ömsesidigt välstånd och universellt delade värderingar på Guds sida, medan kommunismen föddes på satans sida för att riva ekonomiska system som koncentrerade ett samhälles rikedom i händerna på ett privilegierat fåtal. Var och en av dessa rörelser har försökt att skapa ett system som skulle fördela lika mycket bland människor. Aspirationerna för socialism på båda sidor har uppstått i deras försyns strävan att förverkliga ett samhälle baserat på ett verkligt demokratiskt ekonomiskt system.

Det förklarades tidigare att i Västeuropas historia som drivs av återupprättelsens tillsyn, har de tre aspekterna av religion, politik och ekonomi utvecklats separat genom egna vägar av utveckling. Hur kan de förenas vid ett tillfälle då försynens historia fullbordas för att lägga fundamentet för Kristi återkomst?

En grundläggande orsak till denna separata utveckling var divergensen mellan religion och vetenskap, som är avsedda att övervinna mänsklighetens andliga och fysiska okunnighet. För att religioners, politik och ekonomins vägar skall konvergera och förverkliga Guds ideal måste ett nytt uttryck för sanning uppstå som fullständigt kan integrera religion och vetenskap. Den religion som grundas på denna sanning kommer att leda hela mänskligheten att bli en med Gud i hjärtat. Sådana människor kommer att bygga en

Nationell försyn för talet fyrtio och separation från satan
för den kosmiska nivån av satans återupprättelse

Del 2
Kapitel 5

Perioden av förberedelse för Messias Återkomst

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

Perioden av förberedelse för Messias återkomst var fyrahundra år från den protestantiska reformationen år 1517 till slutet av första världskriget år 1918. Karaktären hos denna period sammanfattades i jämförelsen av tidsparallellerna som förberedelsen för Messias. Men en mer detaljerad förklaring kommer att ges här. Med hänsyn till återupprättelsens försyn, är denna period indelad i tre perioder: reformationen, perioden för religiösa och ideologiska konflikter, och perioden för mognad av politik, ekonomi och ideologi.

AVSNITT 1

REFORMATIONEN (1517-1648)

Den 130-åriga perioden av reformationen inleddes 1517, när Martin Luther spikade upp sina teser för den protestantiska reformationen i Tyskland, och varade till dess religionskrigen avslutades med den västfaliska freden år 1648.

Denna period präglades av renässans och reformation, båda resultat av det medeltida feodalsamhället.

När syftet med Guds försyn inte uppfylldes genom det medeltida samhället, ändrade försynens historia riktning och Gud arbetade för

att åter skapa fundamentet för Messias Återkomst genom renässansen och reformationen.

Därför kan vi inte förstå innebörden av denna period utan att studera dessa två händelser.

Låt oss börja med att se tillbaka på det medeltida samhället och undersöka vilken påverkan det utövade på den ursprungliga karaktär hos folket i denna tidsålder som fick dem att ge sig in i renässansen och den protestantiska reformationen.

I den sena medeltiden, var människans ursprungliga sinne undertryckt och dess fria utveckling blockerades av den sociala miljön från feodalsystemets kvarlevor och sekulariseringen och korruptionen hos den romerska kyrkan.

Tron är den väg varje människa måste vandra i sökandet efter Gud. Tro skulle få näring genom en direkt vertikal relation mellan Gud och varje enskild individ. Men vid denna tid, begränsade påvedömet och prästerskapet, med sina riter och dogmer, folket andliga liv. Dessutom tillät inte det stela sociala feodalsystemet religionsfrihet. Under tiden, köptes och såldes religiösa positioner. Biskopar och präster utnyttjade ofta sina maktpositioner för att leva ett liv i lyx och dekadens. Som en följd, förlorade påvedömet sin okränkbarhet och blev inte annorlunda än andra institutioner med världslig makt. Det förlorade förmågan att vägleda folkets andliga liv.

På det här sättet, blockerade medeltidens sociala miljö vägen genom vilken människors ursprungliga karaktär kunde återupprättas. Fjättrade av sådana omständigheter, uppmuntra-des medeltida européer av impulser ur deras innersta hjärtan att bryta ner deras sociala miljö för att öppna vägen för återupp-rättandet av deras ursprungliga karaktär.

Vår ursprungliga karaktär kan delas in i två aspekter: inre och yttre. Låt oss undersöka detta med hänvisning till skapelsens princip.

Som Guds påtagliga objekt partner, harmoniserar vi med hans tvåfaldiga egenskaper och liknar hans ursprungliga inre natur och ursprungliga yttre form. Givande och mottagande mellan vår inre natur och yttre form är den grund på vilken vi existerar och

utvecklas. Följaktligen söker vår ursprungliga personlighet att uppfylla två mål: ett inre och ett yttre. När Gud leder försynen att återupprätta oss, omfattar han dessa båda mål för vår ursprungliga natur.

Gud skapade det fysiska jaget hos de första människorna före han skapade deras andliga jag. – 1 Mos. 2:7. Därför i återupp-rättelsens försyn, återskapar Gud oss genom att först återupprätta vad som är yttre och därefter det inre.

Det förklarades tidigare - *jfr. Fundamentet 1.3*, att vi fallna människor kan göra det påtagliga offret, som är inre, endast efter att ha fullbordat det symboliska, som är yttre. Efter detta har vi lagt grunden för Messias, som är ännu mer inre.

Processen för att återupprätta människors relation till Gud har också gått från yttre till det inre. Gud återupprättade först människor från en position som tjänares tjänare - 1 Mos. 9:25, i Gamla Testamentets tidsålder genom att låta dem utföra offer.

Därefter återupprättade han folk till tjänare - 3 Mos. 25:55, i Gamla testamentet ålder genom Mose lag. I Nya Testamentet tidsålder, har Gud återställt oss till adopterade barn - Rom. 8:23, genom vår tro. Slutligen, i Fullbordade Testamentet tidsålder, kommer han att återupprätta oss till sanna barn genom hjärtat.

- *jfr. Moses och Jesus 3.3.2.*

På samma sätt arbetade Gud först för att återupprätta vår yttre sociala miljö genom vetenskap och arbetade sedan för att återupprätta vår andlighet genom religion. I skapelsens utveckling, skapades först änglar, som är externa, före människor, som är inre. I återupp-rättelsen, fostrade Gud först änglavärlden, som är yttre, och mobiliserade den för att återupprätta den yttre, fysiska världen centrerat på den mänskliga kroppen och därefter den inre, andliga världen centrerar på människans ande.

Medeltida européer skulle återupprätta deras av Gud givna ursprungliga karaktär genom att först bryta sina band till satan, som hade skändat samhället när påvedömet misslyckades i sitt inre ansvar att återupprätta grunden för tron och sjönk ner i omoral. Allteftersom människor strävade efter att återvinna de inre och yttre aspekterna av deras ursprungliga karaktär, utvecklades två rörelser för att återvinna arvet från det förflutna som vi skiljer åt i relativa

termer som Abel och Kain-typ. Rörelsen av Kain-typ startade som en väckelse av hellenismen, kulturen och filosofin hos antiken i Grekland och Rom. Det gav upphov till renässansen, ("renässans" är ett franskt ord som betyder pånyttfödelse) vars kärna var humanism. Abel-rörelsen började som en väckelse av det hebreiska arvet från Israel och den tidiga kristna kyrkan. Det gav upphov till den protestantiska reformation, vars kärna var tro på Gud.

Trenderna av hebraism och hellenism hade skett för länge sedan och hade stött på varandra flera gånger tidigare.

Från 2000 f.Kr. , blomstrade den minoiska civilisationen på Kreta, efterträddes av den mykenska civilisationen på det grekiska fastlandet. Vid 1000-talet, hade dessa civilisationer skapat en hellenistisk civilisation av Kain-typ, vars vägledande ideologi var humanism. Ungefär vid samma tid föddes i Mellanöstern, den hebreiska civilisation av Abel-typ, med judisk monoteism (en Gud) som dess vägledande ideologi. Detta var perioden av förenat kungarrike. Hade Israels konungar i denna period lagt grunden för Messias och tagit emot honom, hade denna blomstrande hebreiska civilisation kunnat assimilera den avtagande hellenistiska civilisationen för att bilda en (ny) global civilisation. Men konungarna misslyckades att uppfylla Guds vilja, och denna försyn blev inte utförd.

Istället, efter att judarna gick i babyloniska fångenskapen, återvände de bara för att bli dominerade av grekerna år 333 f.Kr. och därefter under Rom år 63 f.Kr.

Under århundraden fram till och inklusive Jesu tid, placerades därför hebraismens välde under hellenismen. Om det judiska folket ärat Jesus och förenat sig med honom, skulle det romerska imperiet ha blivit Kristus messianska kungarrike. Hebraism skulle då ha assimilerat hellenism till en världsomspännande hebreisk civilisation. Istället, när Jesus förkastades och försynen blev frustrerad, förblev hebraismen under hellenism.

År 313 e.Kr., erkände kejsare Konstantinus officiellt kristendomen genom påbudet från Milano. Från och med denna tidpunkt började

hebraismen gradvis att övervinna hellenismen. I början av det sjuhundratalet hade det bildats två civilisationer: den Öst-ortodoxa och Romersk-katolska kristendomen.

Om de påvar och kejsare som var ansvariga för att återupprätta trons fundament vid tiden för Karl den store inte förlorat sin tro, så skulle fundamentet för Messias Återkomst ha upprättats vid den tiden. Hebraismen skulle då ha assimilerat hellenism till en världsomspännande hebreisk civilisation. Istället tillät deras bristande tro och omoral satan att korrumpera den vägledande medeltida ideologin, som grundades på hebraism. Som en följd, blev Gud tvungen att genomföra en ny försyn av separation från satan. Precis som Gud hade delat den fallne Adam i Kain och Abel för att separera satan, delade Gud den rådande ideologin på medeltiden i två tankeriktningar: rörelsen att återuppliva Kain-typ av hellenism och Abel-typ hebraism. Dessa bar frukt i renässansen och reformationen.

Den hellenistiska trenden av tänkande, återupplivad som humanism under renässansen, intog snart en dominerande position över den hebreiska trenden.

Denna period var således för att genom parallella gottgörelse-villkor återupprätta den fasen i perioden av förberedelse för Messias när det judiska folket stod under grekernas välde och hebraismen omfattades av hellenismen.

Vi minns att endast genom att Kain accepterar Abel skulle satan separeras från Adam, och därmed lägga det påtagliga fundamentet för att ta emot Messias i Adams familj. På samma sätt kunde bara genom att hellenismen som är av Kain-typ accepterar Abel-typ hebraism satan ha separerats från den rådande tidens anda. Då skulle det påtagliga fundamentet för att ta emot Kristus igen kunnat etableras över hela världen.

1.1 RENÄSSANSEN

Det förklaras ovan att renässansen växte fram ur de yttre aktiviteterna hos den ursprungliga karaktären.

Vilka värden sökte den medeltida människan förverkliga? Varför och hur lyckades de fullfölja dessa värden?

Enligt skapelsens princip, är vi skapade att uppnå fullkomlighet genom att uppfylla vårt ansvar av egen fri vilja, utan Guds direkta stöd. Vi skall därefter uppnå förening med Gud och få verklig frihet. Det är därför som vår ursprungliga natur strävar efter frihet och självständighet. En person med fullkomlig personlighet förstår Guds vilja och förverkligar den praktiskt genom sin egen insikt och egna förnuft, utan att behöva förlita sig på uppenbarelser från Gud. Det är därför naturligt att vi söker efter mening och förståelse. Vi har också begåvats av Gud med rätten att bemästra naturen, att tämja och bruka den för att skapa en trevlig miljö, genom att undersöka dess dolda lagar genom vetenskap. Därför värdesätter vi den naturliga världen, utövar vetenskap, och upp-skattar det praktiska livet.

I det medeltida feodalsamhället, hade den ursprungliga mänskliga naturen länge varit nedtryckt. Därför var folk desto mer ivriga i sin strävan efter dessa värden, som uppstod från de yttre signalerna av deras ursprungliga karaktär. De började undersöka det klassiska arvet av hellenism, som de importerade från muslimer som en följd av utökade kontakter med öst efter korstågen. De klassiska grekerna och romarna hade sökt efter de yttre förväntningarna hos den ursprungliga mänskliga naturen.

De värderade frihet, självständighet, förnuft, den fysiska världen och det praktiska livet. De utvecklade vetenskaperna rejält. Eftersom dessa var i fullständig överensstämmelse med den ursprungliga naturen hos den medeltida människan, rörelsen för att återuppliva det urgamla arvet av hellenism tog fart. Renässansens humanism ökade därmed i betydelse.

Renässansen vaknade till liv i 1300-talets Italien, som var centrum för studiet av det klassiska grekiska arvet. Även om det började som en rörelse som imiterade tanke och liv i antikens Grekland och Rom, utvecklades det snart till en bredare rörelse som omvandlade medeltida livsstil. Det växte utanför kultur-området för att påverka varje aspekt av samhället, inklusive politik, näringsliv och religion. I själva verket blev det den yttre drivkraften för uppbyggandet av den moderna världen.

1.2 REFORMATIONEN

Återupprättelsen centrerat på medeltida påvedömet bar frukt på grund av sekulariseringen och dekadens av kyrkans ledarskap.

Följaktligen, allteftersom folk förespråkade humanism, gjorde de också uppror mot kyrkans ritualer och regler som begränsade deras fria hängivenhet. De kämpade mot det skiktade feodala systemet och påvliga myndigheten som berövade dem själv-ständighet. De protesterade mot den medeltida uppfattningen att tro krävde obetingad lydnad till kyrkans diktat i alla områden av livet, som nekade dem rätten att dyrka Gud enligt samvetets diktat baserat på deras egen läsning av Bibeln. De ifrågasatte också det överjordiska och asketiska klosteridealet som minskade betydelsen av den naturliga världen, vetenskap och praktiska frågor i livet. Från dessa klagomål, avföll många medeltida kristna mot påvedömetts herravälde.

Allteftersom medeltida européer följaktligen försökte att förverkliga de externa ambitionerna av deras ursprungliga karaktär, började de även att förverkliga deras nedtryckta inre mål. De ville återuppliva anda hos den tidiga kristendomen, när hängivet troende levde i Guds vilja, vägled av Jesu ord och apostlarna.

Denna medeltida rörelse att återuppliva hebraismen startade med John Wycliffe (1324-1384), professor i teologi vid universitetet i Oxford, som översatte bibeln till engelska. Han hävdade att varken påvedömet eller präster skulle kunna fastställa standarden för tro, utan endast Bibeln. Genom att visa att många av kyrkans dogmer, ceremonier och regler inte hade någon grund i skriften, fördömde han prästadömet för dess dekadens, exploatering av människor och maktmissbruk.

Den protestantiska reformationen hade alltså sina rötter i 1300-talets England, när den påvliga värdigheten var vid en lågpunkt. Liknande reformrörelser uppstod också i 1400-talets Böhmen och Italien, men de krossades och deras ledare avrättades.

För att skaffa pengar för att bygga Peterskyrkan, började påven Leo X sälja avlatsbrev, som den katolska läran påstod, skulle i nästa liv, ge försoning för synden. När dessa avlatsbrev proklamerades i Tyskland år 1517, uppstod en rörelse för att protestera mot detta övergrepp, antändes en eld som exploderade i den protestantiska reformationen under ledning av Martin Luther (1483-1546), professor i biblisk teologi vid universitetet i Wittenberg. Reformationens flammor växte sig starka och spred sig snart till Schweiz under ledning av Huldrych Zwingli (1484-1531), till Frankrike, genom John Calvin (1509-1564), och till länder som England och Nederländerna. Religionskrigen som virvlade runt den protestantiska rörelsen fortsatte under mer än hundra år fram till 1648, när den västfaliska freden avslutade det trettioåriga kriget.

Protestantismen triumferade i norra Europa, medan bland folken i södra Europa den romersk-katolska kyrkan stärkte sitt inflytande.

Trettioåriga kriget mellan protestanter och katoliker hade utkämpats på tysk mark. Men denna konflikt var inte bara ett religiöst krig. Mer än att det var det en medborgerlig och politisk konflikt att bestämma ödet för de tyska staterna. Den västfaliska freden som avslutade kriget, var både en religiös uppgörelse som etablerade en existens mellan protestanter och katoliker och en politisk uppgörelse som löste internationella territoriella tvister bland nationer som Österrike, Frankrike, Sverige och Spanien.

AVSNITT 2

RELIGIÖSA OCH IDEOLOGISKA KONFLIKTER (1648-1789)

Perioden av religiösa och ideologiska konflikter avser de 140 åren med början från etablering av protestantismen genom den västfaliska freden år 1648 och slutar med den franska revolutionen 1789. Allteftersom moderna människor fortsatte att utöva deras interna och externa önskingar från sin ursprungliga karaktär, kunde de inte undvika splittring inom teologi och tvister mellan filosofier som uppstod när de utövade frihet av tro och tanke.

Som tidigare diskuterats, har Gud utfört Sin återupprättelse under hela historien genom att upprepade gånger skilja dem som representerar Abel från dem som representerar Kain, allt från individnivå till global nivå. I dessa yttersta dagar, är denna fallna värld indelad i Kain-kommunistiska världen och Abel-demokratiska världen.

Precis som det påtagliga fundamentet kunde ha lagts i Adams familj om Kain hade accepterat Abel och lytt honom, i den yttersta tiden förväntas världen i position av Kain acceptera Abel-världen för att skapa det påtagliga världsfundamentet. Detta är nödvändigt innan vi kan ta emot Kristus Återkomst och förverkliga en förenad värld.

För att detta skall kunna ske måste de två synsätten av liv, som senare skulle mogna till dessa två världar, utvecklas under denna period.

2.1 KAIN-TYP AV LIV

Strävandet efter de yttre aspekterna av den ursprungliga naturen skapade först en rörelse för att återuppliva det klassiska arvet av hellenism och ledde till humanism genom renässansen.

Renässansens humanism motsätter sig medeltida kultur genom att lyfta upp den mänskliga värdigheten och värdet av den naturliga världen över hängivenhet till Gud och religiöst engagemang. Det medeltida sinnet hade värderat lydnad till Gud, men nedvärdering av naturen och såg den mänskliga kroppen som låg och syndig.

Renässansens införde ett nytt perspektiv på livet, som upphöjde människans värde och karaktär och syftade till att förstå dem genom förnuft och erfarenhet, logik och experiment. Sporrade av naturvetenskap, gav denna syn på livet upphov till två stora skolor inom modern filosofi: rationalism, baserat på förnuftet (ratio på latin), tänkandet och tingens logiska ordning samt empiricism, baserat på att all kunskap om yttervärlden har sitt ursprung i sinnesintryck.

Rationalismen, grundades av den franske filosofen René Descartes (1596-1650), hävdade att undersökningen av sanning kan endast grundas på människans inneboende förnuft.

Efter att ha ifrågasatt varje sanning från historia och tradition, fanns för Descartes bara kvar hans förnuft, så som det uttrycks i uttrycket, "jag tror, därför är jag." Från denna första princip, använde han den deduktiva metoden att bekräfta kunskap om den yttre världen. Även om Descartes godtog och även försökte att bevisa existensen av Gud baserat på förnuft, slutade senare rationalister att tvivla eller till och med förneka Guds existens.

Den engelska filosofen Francis Bacon (1561-1626) grundade empiricismen, som ansåg att sanning bara kan undersökas genom ens upplevelse.

Den här skolan hävdade att den mänskliga hjärnan är som ett blankt papper (*tabula rasa*). För att uppnå ny kunskap måste man ta bort alla fördomar och försöka förstå sanningen genom erfarenhet och observation av den yttre världen. Rationalism, som värderade mänskligt förnuft medan man vänder sig bort från Gud, och empiricism som värderade mänskliga erfarenheter och experimentell vetenskap, kastade båda bort mystik och vidskepelse. Oavsett om man genom att använda förnuft eller empiriska observationer för att vägleda människors liv, tenderade de båda att skilja människan och naturen från Gud.

Renässansen startade dessa två tankeströmningar, som hade sina rötter i humanismen. Istället för att uppmuntra den inre vägen att söka Gud, gav det upphov till en syn på livet som uppmuntrade folk att följa endast externa strävanden. Detta blockerade vägen till Gud och ledde dem mot satans sfär. Av denna anledning, kallas det Kain-syn på liv.

Vid 1700-talets början, hade Kain-synen på liv brutit ned sanningar skapade av historia och tradition. Alla frågor om människors liv kom att bedömas genom förnuft eller empirisk observation. Allt som ansågs irrationellt eller utomvärldsligt, inklusive tro på bibelns Gud, förkastades. Människors energi var snävt inriktad på det praktiska

livet. Det var upplysningstidens ideologi, som utvecklats ur de två trenderna av empirism och rationalism. Upplysningstiden var den drivande kraften bakom den franska revolutionen.

Företrädare för denna Kain-typ av liv var deism, grundad av den engelska filosofen Edward Herbert (1583-1633). Deism krävde en teologi baserad helt på mänskligt förnuft.

Deister förkastade idén att det skulle vara någon harmoni mellan uppenbarelse och förnuft, en traditionell syn sedan Thomas Aquino. De begränsade Gud till en skapare som satte universum i rörelse och lämnade det att existera enligt naturens lagar som Hen hade satt upp.

De förnekade att de hade något behov av gudomlig uppenbarelse eller mirakel.

I början av 1800-talet, gjorde den tyske filosofen Georg W. F. Hegel (1770-1831) en omfattande sammanställning av 1700-talets idealism. Men många av Hegels anhängare hade påverkats av ateism och materialismen i den franska upplysningstiden och hävdade tänkandet hos vänster-Hegelianism, som vände logiken i Hegels dialektik upp och ned. David F. Strauss (1808-1874), en vänster-Hegelian, skrev om Jesu liv ("*The Life of Jesus*"), som förnekade Bibelns skildringar av Jesu underverk som påhitt av hans lättrogna anhängare. Ludwig Feuerbach (1804-1872) hävdade i kärnan hos kristendomen ("*The Essence of Christianity*"), att Gud var inget annat än en projicering av folks inre psykologiska karaktär.

Deras argument blev grundläggande för modern ateism och materialism. Karl Marx (1818-1883) och Friedrich Engels (1820-1895) systematiserade logiken i vänster-Hegelianism till dialektisk materialism. De hade påverkats av Strauss och Feuerbach och även av franska socialismen. De kombinerade dialektisk materialism och ateism med socialism för att skapa ideologin kommunism.

På detta sätt växte Kain-synen på livet, som hade blommat upp efter renässansen och växt till genom upplysningen till ateism och materialism, mognat i den gudlösa ideologin marxism, som blev en hörnsten i dagens kommunistiska värld.

2.2 ABEL-TYP AV LIV

En del människor betraktar utvecklingen av historia från medeltiden till den moderna världen som en process som har fjärrat människor från Gud och religion. Detta eftersom de tolkar historien enligt Kain-typens synsätt på livet.

Den ursprungliga naturen söker dock inte endast externa värden. Den söker också efter inre värden. På samma sätt som medeltida människor uppmanades av sin ursprungliga karaktär att uppnå inre värden, uppstod en rörelse som återuppväckte hebraismen som burit frukt i den protestantiska reformationen. Reformationen sådde filosofier och religiösa läror som utvecklade en flerdimensionell syn på livet och söka efter att förverkliga den av Gud givna, ursprungliga karaktären hos människor. Vi kallar detta Abel-synen på livet. Eftersom Kain-typ av liv har lett bort från Gud och tro, har Abel-typen av syn på livet väglett moderna människor att söka Gud på ett djupare och mer genomtänkt sätt.

Den tyske filosofen Immanuel Kant (1724-1804) analyserade filosofiskt det inre och yttre sökandet efter den ursprungliga naturen, och öppnade därmed för Abel-synen av liv i den filosofiska sfären. – *Kants etiska teori får illustrera denna punkt ännu tydligare. Kant ansåg att varken förnuft eller observation skulle kunna ge en bra grund för kunskap om Gud. Han hävdade att vi bäst kan förstå verkligheten av Gud genom den moraliska lagen, som verkar inom varje persons samvete. Därmed gav han filosofisk grund för Abel-synen på liv. – övers. kommentar.*

I sin kritiska filosofi, förenade han motstridiga teorier av empirism och rationalism. Enligt Kant, uppkommer våra olika förnimmelser genom kontakt med externa objekt. Dessa kan endast ge oss förnimmelsen men inte hela bilden bakom förnimmelsen i sig. För att få en fullständig bild, måste man ha vissa former av intuition och tänkande (som är *a priori och transcendental*) för att förena de olika innehållen (som är *a posteriori* och erfarenhetsmässigt) genom en syntetisk slutsats.

Dessa former av intuition och tänkande är mycket subjektiva hos personen. Därför förverkligas kognition när olika förmågor som kommer från externa objekt blir integrerade och förenade med ens subjektiva former genom spontant tänkande och förståelse. Därmed vände Kant empirismen upp och ned, som ansåg att kognition bestäms av externa objekt, och etablerade en ny teori om att kognition styrs av det subjektiva sinnet.

Kants filosofi efterträddes av ett antal idealistiska filosofer: Johann Fichte (1762-1814), Friedrich Schelling (1775-1854) och Hegel. I synnerhet Hegel, banade väg för en ny filosofi byggd på Hegels dialektik. Deras idealism förstärkte Abel-synen på livet i filosofi.

I den religiösa sfären, uppstod nya rörelser som motsatte sig den rådande påverkan av rationalism i religion och betonade vikten av religiös nit och inre liv. De värderade mystiska erfarenheter före doktriner och ritualer. Till exempel Pietism dök upp i Tyskland under ledning av Philip Spener (1635-1705). Denna rörelse hade en stark konservativ inriktning och anslöt sig till den traditionella tron samtidigt som den betonade mystisk upplevelse. Pietismen spred sig till England och blomstrade bland de trogna, vilket gav upphov till nya kristna rörelser som metodismen, grundad av bröderna Wesley (John, 1703-1791, och Charles, 1707-1788).

Deras arbete innebar ett stort uppsving i England, som hade varit i ett tillstånd av andlig stagnation.

George Fox (1624-1691), den engelska mystikern som grundade kväkarna, hävdade att Kristus är det inre ljus som lyser upp de troendes själar. Han insisterade på att om man inte först tar emot den helige Ande, förenar sig i mystisk förening med Jesus och upplever Kristi inre ljus, kan man inte förstå den verkliga innebörden av Bibeln. Kväkarna har utstått svår förföljelse i England men så småningom blivit framgångsrika i Amerika.

Emanuel Swedenborg (1688-1772) var en känd svensk vetenskapsman vars andliga sinnen öppnades, och han började en systematisk undersökning av andliga världen och upptäckte många av dess hemligheter.

Även om hans forskning länge ignorerades av teologer, har dess värde nyligen successivt ökat, allteftersom fler människor har kommunicerat med andliga världen. På dessa olika sätt, mognade Abel-synen på livet för att forma den demokratiska världen av idag.

AVSNITT 3

MOGNADSPROCESSEN FÖR POLITIK, EKONOMI OCH IDEOLOGI (1789-1918)

De religiösa och filosofiska konflikterna i föregående period sammansmälte till Kain och Abel-syn på livet.

I början av den nya perioden — perioden av mognad inom politik, ekonomi och ideologi — mognade de två tolkningarna i sina skilda vägar. Samtidigt utvecklade sig politik, ekonomi och ideologi (området för religion och filosofi) till stadiet före övergången till två olika former av samhällen med olika sociala strukturer: ett Kain-typ samhälle och ett Abel-typ samhälle.

Vid samma tid, gick politik, ekonomi och ideologi (sfären av religion och filosofi) fram till scenen strax före övergången till idealvärlden.

Denna period varade från den franska revolutionen, genom den industriella revolutionen, till slutet av första världskriget.

3.1 DEMOKRATI

Den tidigare diskussionen om demokrati i samband med utvecklingen av historien var begränsat till de sociala förändringar som ledde till dess uppkomst. — *jfr. historieparalleller 7.2* .

Här kommer vi att granska den interna utvecklingen bakom uppkomsten av dagens demokrati, särskilt de ideologiska tidvägor som uppstod ur historiens svängningar av ebb och flod.

Vid tiden för det kristna imperiet på 800-talet, hade Gud för avsikt att förena det andliga riket som styrdes av påvedömet och det jordiska riket som styrdes av kejsaren för att bilda ett kristet kungligt samhälle som en grund för det messianska konungariket. Detta skulle ha etablerat ett fundament för Messias. Ett starkt messianskt konungarrike skulle ha avslutat feodalsystemets bevarade kvarlevor i Europa. Men eftersom denna försyn inte genomfördes, levde feodalsystemet kvar å ena sidan, medan Europas politiska, religiösa och ekonomiska historia tog olika vägar för sin utveckling. Den politiska makten hos feodalherrarna började minska efter korstågen, och minskade ytterligare under renässansen och reformationen, och blev utdöende vid upplysningstiden.

På sextonhundratalet, hade feodalherrarna överlämnat mycket av sin politiska makt till konungarna, som byggt centraliserade nationalstater och förklarat sig själva som absoluta monarker. Konungarna motiverade sin maktfullkomlighet genom doktrinen om konungars gudomliga rätt.

De sociala orsakerna till uppkomsten av absolut monarki inkluderar, för det första, de nya medborgarklasserna som förenade sig med kungarna för att bekämpa feodalherrarna. För det andra, i den ekonomiska sfären, uppstod ett behov av mäktiga stater med merkantil ekonomisk politik som kunde skydda och kontrollera handeln för att utveckla nationella ekonomiska intressen. Den kraftfulla grunden för en nationalstat var nödvändig för att övervinna feodalsystem och dominera en ekonomi baserad på handel.

Uppkomsten av absolut monarki är också kopplad till utvecklingen av försynens historia, vilket kräver att feodalsamhället integreras med monarkin. Men efter att Guds försyn misslyckades att upprätta hans konungarrike vid tiden för Karl den store, eftersom påvar och kejsare vid den tidpunkten inte förenade sig, blev det feodala samhället under påvedömet korrumpert. Och utvecklat enligt den

väg som satan hade erövrat, föddes det kungliga samhället på satans sida.

Låt oss nu undersöka den ideologiska utvecklingen bakom nedläggningen av absolut monarki med hänvisning till återupprättelsens försyn, vilken var på väg mot uppkomsten av den kommunistiska världen baserat på Kain-synen på livet och den demokratiska världen baserat på Abel-synen på livet.

Eftersom det medeltida feodalsamhället stred både mot hebraism och mot hellenism, samarbetade dessa två ideologier för att riva ner det som de etablerade samhällena byggde på Kain och Abel-synerna av livet. På samma sätt berövade, den absoluta monarkin som följde på den protestantiska Reformationen, människor trosfrihet, vilken var ett värde som den demokratiska kristendomen krävde. Absolut monarki stred således mot målet för Abel-synen av livet. Resterna av feodalsystemet i det samhället begränsade dessutom utvecklingen av den medborgarklass som förespråkades av ledande ateister och materialister, och motverkade därigenom målet för Kain-synen på livet.

Därför arbetade dessa två synsätt av liv tillsammans för att riva ner absolut monarki. De etablerade Kain och Abel-demokratierna, som så småningom skulle mogna till den kommunistiska världen och den demokratiska världen.

3.1.1 KAIN-TYP AV DEMOKRATI

Kain-typ demokrati uppstod ur den franska revolutionen. Frankrike var vid tiden för den franska revolutionen i upplysningens grepp. Upplysningstidens tänkande var grundat på Kain-synen av livet och avvek från ateism och materialism. Påverkad av upplysningen, hade franska medborgare vaknat upp inför bristerna i enväldets tid. Det fanns också en utbredd önskan att riva ner resterna av feodalsystemet som fortfarande var förankrat i samhället.

Den franska revolutionen startade 1789 genom populära krav på demokrati från en stadsbefolkning tränad i upplysningstidens tänkande. De försökte störta den härskande klassen, utrota

feodalsystemets kvarlevor, och införa frihet, jämlikhet och broderskap för vanliga medborgare, den tredje staten. Den franska revolutionen införde demokrati genom deklARATIONEN av de mänskliga rättigheterna. Inte desto mindre var demokratin född ur den franska revolutionen en Kain-demokrati. Även om den förstörde absoluta makten, försökte den ordentligt etablera Kain-synen på livet. De ledande tänkare bakom den franska revolutionen var upplysningsgestalter som Denis Diderot (1713-1784) och Jean Le Rond D'Alembert (1717-1783), som anslutit sig till ateism och materialism.

Trots sina ideal om individuell frihet och jämlikhet, tenderade den egentliga riktningen av den franska demokratin under och åren efter revolutionen mot totalitarism.

De som på detta sätt förespråkade Kain-syn av livet under upplysningstiden segrade och gav upphov till den franska revolutionen, och på så sätt upprättades Kain-typ demokrati. Den blockerade helt inriktningen av den mänskliga önskan att söka Gud. Allteftersom den fortsatte att utvecklas med sin enda fokus på de yttre aspekterna av livet, skulle det senare systematiseras som marxism i Tyskland och Leninism i Ryssland, som så småningom skapade den kommunistiska världen.

3.1.2 ABEL-TYP AV DEMOKRATI

Från deras första start, de demokratier som uppstod i England och USA var olika från demokratin som föddes ur den franska revolutionen. Den sistnämnda var en Kain-typ av demokrati grundad av ateister och materialister, som växte upp i en Kain-typ syn på livet, när de försökte att avveckla absolut makt och feodalsystemet. De engelska och amerikanska demokratierna, grundades å andra sidan, av uppriktiga kristna, frukter av Abel-synen på livet och föddes ur deras segerrika kamp absolut makt för att vinna religionsfrihet. Därmed är dessa Abel-demokratier.

Låt oss undersöka hur Abel-typ demokrati infördes i England och USA.

I England, James I (konung 1603-1625), stärkte absolut monarki och statskyrka samtidigt som den förföljde puritaner och andra avvikande kristna, många av dem flydde till andra europeiska nationer eller till den amerikanska kontinenten i sin jakt på religionsfrihet. Hans son Karl I (konung 1625-1649) möttes med uppror från presbyterianer i Skottland, som samlades kring det nationella förbundet år 1640. Puritanerna, som utgjort kärnan av medlemmar i det engelska parlamentet inledde då en puritansk revolution 1642 som snart kom under ledning av Oliver Cromwell. Senare, efter Charles II (konung 1660-1685) återupprättade absolut monarki och förstärkte den anglikanska kyrkan mot alla andra kristna, och hans broder James II (konung 1685-1688) förklarade sig katolsk, inbjöd protestantiska ledare William av Orange (konung 1688-1702), hans svärson, som vid den tiden var Nederländernas Stadtholder, att ingripa.

År 1688, landade William i England med sina trupper för att försvara religionsfrihet och medborgerliga rättigheter. Vid sin kröning, godkände William deklARATIONEN om rättigheter som erbjöds honom av parlamentet, vilka erkände parlamentets oberoende rättigheter. Detta blev grundläggande för den engelska konstitutionella monarkin. Eftersom revolutionen 1688 utfördes utan blodsutgjutelse, kom den att bli känd som den ärorika revolutionen.

Även om det fanns externa orsaker till dessa engelska revolutioner, som medborgarnas önskan om politisk frihet från den härskande klassen inklusive adeln och de anglikanska präster, var en mer intern orsak att uppnå religiös frihet. Många puritaner och avvikande kristna som hade varit förföljda i England utvandrade till Amerika för att söka religionsfrihet. De skapade en självständig nation år 1776, och etablerade amerikansk demokrati. Född ur Abel-syn på livet, har Abel-typ demokratin utvecklats från denna begynnelse till den demokratiska värld vi har idag.

3.2 SEPARATIONEN AV MAKT

Konceptet med uppdelning av maktbefogenheter i tre grenar av regeringen förespråkades av Montesquieu (1689-1755), en ledande

tänkare under upplysningstiden. Det försökte förhindra att koncentrationen av politisk makt skulle hamna i händerna på en enskild individ eller institution, som var fallet med politisk absolutism.

Idén proklamerades i förklaringen om de mänskliga rättigheterna under den franska revolutionen. Från början, skulle maktfördelning vara karakteristisk för den politiska strukturen i det ideala samhället som Gud har arbetat för att uppnå. Men åter igen som vi ser här, härmar satan under hela försynen, bristfälligt en aspekt av Principerna framför dess förverkligande av Gud.

Låt oss då i korthet undersöka den politiska strukturen av den ideala världen.

Som vi har sett tar universum efter strukturen hos en fullkomlig människa.

På samma sätt liknar även den ideala världen som skall byggas av mogna människor strukturen och funktionerna av en fullkomlig individ. – *Jfr. Skapelsens princip 1.1 ; 1.2 ; 3.2.*

I analogi med den mänskliga kroppen, vars organ fungerar enligt hjärnans subtila kommandon, skall alla institutioner i det perfekta globala samhället följa Guds önskan. Precis som kommandon i hjärnan överförs till varje del av kroppen genom perifera nervsystemets förgreningar från ryggmärgen, ges Guds vägledning i den ideala världen till hela samhället genom Kristus, som motsvarar ryggmärgen, och Guds-älskande ledare, som motsvarar det perifera nervsystemet. Det perifera nervsystemet förgrenar sig ut från ryggmärgen och motsvarar nationens politiska partier. I den ideala världen, kommer Guds folk ledda av Kristus att bilda organisationer motsvarande dagens politiska partier.

I den mänskliga kroppen, bibehåller lungor, hjärta och mage ett harmoniskt samspel med signalerna från hjärnan via ryggmärgen och det perifera nervsystemet. I analogi med detta kommer de tre maktgrenarna i den perfekta världen, den lagstiftande, dömande och verkställande att interagera i harmoniska och principfasta relationer när de följer Guds vägledning som förmedlas genom Kristus och Guds folk.

Precis som kroppens fyra lemmar rör sig enligt hjärnans kommandon för välbefinnande i sin helhet, kommer de ekonomiska institutionerna i den ideala världen, motsvarande extremiteter, att upprätthålla en önskan av Gud och främja hela världens välbefinnande. Precis som levern lagrar näring för hela kroppen, finns det alltid i en perfekt värld en viss reserv att utnyttja för det allmänna bästa.

Eftersom varje del av den mänskliga kroppen har en vertikal relation med hjärnan, är horisontella relationer naturligtvis upprättade mellan olika organ i en integrerad organism.

På samma sätt, i den ideala världen, eftersom människor har horisontella relationer med varandra med rötter i sin vertikala relation med Gud, kommer de att utgöra ett integrerat och beroende samhälle där de alla delar sin glädje och sina bekymmer.

Att skada någon annan i detta samhälle, kommer att upplevas som skada en själv. Därför kommer dess medborgare helt enkelt inte att vilja begå brott.

Låt oss nu undersöka hur i återupprättelsens försyn, Gud har arbetat för att återupprätta denna ideala sociala struktur. I västerlandets historia, fanns det en tid när funktioner av de tre maktgrenarna och de politiska partierna var koncentrerade på en individ, konungen. Detta förändrades från gång till gång när konungen dominerade makten, medan kyrkan under ledning av påvedömet spelat en liknande roll som ett politiskt parti.

Det politiska systemet genomgick en grundläggande förändring vid tiden för de franska och amerikanska revolutionerna när makten var uppdelad i tre grenar — lagstiftande, dömande och verkställande — och politiska partier tog tydliga roller. Med inrättandet av en konstitutionell demokrati, inrättades ramen för det ideala politiska systemet.

De politiska systemen har således förändrats under historiens gång allteftersom det fallna mänskliga samhället återställs till det ideala samhället, tar struktur och funktioner mönster efter en fulländad individ.

Dagens demokratier, som kännetecknas av de tre separata maktgrenarna och en spridning av politiska partier, liknar i viss utsträckning strukturen hos en frisk människa. Men, på grund av syndafallet liknar faktiskt dagens demokratier mer kroppen av en sjuk eller skadad person. De kan inte fullt ut visa sina ursprungliga egenskaper och funktioner i sin fulla potential. Eftersom de politiska partierna är okunniga om Guds vilja, kan de jämföras med ett nervsystem som inte kan överföra instruktioner från hjärnan.

Eftersom lagar inte är skrivna i enlighet med Guds Ord, fungerar de tre maktgrenarna för närvarande som inre organ som inte kan känna eller reagera på kommandon från hjärnan eftersom de perifera nerverna har skadats. De saknar ordning och harmoni, och drabbas av ständiga konflikter sinsemellan. Därför kommer Kristus vid Återkomsten, genom att återupprätta människors vertikala relation med Gud, att avhjälpa sjukdomen hos nuvarande politiska system så att det kan återspegla Guds design. Detta kommer att frigöra samhällets verkliga potential.

3.3 DEN INDUSTRIELLA REVOLUTIONEN

Guds ideal för skapelsen kan inte uppfyllas bara genom att bilda en värld utan synd. Gud välsignade människan att råda över universum. – *1 Mos. 1:28*. Vi måste söka efter naturens dolda lagar och främja vetenskap och teknik för att skapa en bra livsmiljö.

Religion och vetenskap har tagit sitt ansvar för att hjälpa fallna människor övervinna de interna och externa aspekterna av deras okunnighet. Därför, i de sista dagarna av historien kan vi förvänta oss inte bara framväxten av en sanning som kan vägleda människor att helt lindra deras andliga okunnighet; vi kan också förvänta oss utveckling av vetenskapen för att lösa alla mysterier i den fysiska världen. — *jfr. Eskatologi 4.3*. Tillsammans kommer de att placera det mänskliga samhället på scenen strax före förverkligandet av den ideala världen.

Därmed kan vi förstå att den industriella revolutionen som började i England uppstod ur Guds försyn att återupprätta miljön till en lämplig för den ideala världen.

Den ekonomiska strukturen i det ideala samhället liknar också strukturen hos en frisk människa. Produktion, distribution och konsumtion bör ha en organisk, avhängig relationen så som finns mellan magen, cirkulations- och metaboliska system. Det får inte vara destruktiv konkurrens på grund av överproduktion, det borde inte heller vara överdriven lagring eller överförbrukning på grund av orättvis fördelning, vilket skulle strida mot välbefinnande för alla människor. Det skall finnas tillräcklig produktion av nödvändiga och användbara varor, rättvis fördelning och leverans av vad som är tillräckligt för människors behov och rimlig förbrukning i harmoni med helheten.

Massproduktionen som uppstod genom den industriella revolutionen ledde till att England krävde stora kolonier som källor för råvaror och marknader för varor.

På så sätt öppnade den industriella revolutionen upp ett stort territorium för spridningen av Evangelium. Följaktligen bidrog den till både interna och externa aspekter av återupprättelsens försyn.

3.4 STORMAKTERNAS UPPKOMST

Vi har sett hur efter renässansen, världsbilden i det medeltida Europa delades upp i Kain och Abel-synen på livet. Dessa gav upphov till två typer av politiska revolutioner och grundade två typer av demokratier, som båda kraftigt förstärktes som en följd av den industriella revolutionen. De två typerna av demokratier var på väg att forma den demokratiska och den kommunistiska världen.

Efter den industriella revolutionen, mot bakgrunden av den snabba utvecklingen inom vetenskapen, skapade industrialiseringen ekonomier kännetecknade av överproduktion. Stormakterna i Europa, som kände ett trängande behov att finna nya landområden som marknader för sina produkter och som källor för råvaror för sina fabriker, växte sig starka genom konkurrens med varandra i

kampen för kolonier. Alltså orsakade två faktorer — de två tendenserna av ideologi och den ekonomiska utvecklingen efter vetenskapliga framsteg — senare en politisk uppdelning av världen i två block: den demokratiska världen och den kommunistiska världen.

3.5 RELIGIÖSA REFORMER OCH POLITISKA OCH INDUSTRIELLA REVOLUTIONER SEDAN RENÄSSANSEN

Kain-typen av rörelse som började med återupplivandet av hellenism störtade den medeltida världen och gav födelse till renässansens humanism. Allteftersom denna rörelse utvecklades vidare, i satans riktning, gav det upphov till upplysningen, som kan betraktas som en andra renässans i strömmen av ideologi. Upplysningens tänkande mognade mer i den sataniska riktning, som födde historisk materialism, som är kärnan i kommunistiska ideologin. Detta kan ses som den tredje renässansen.

Eftersom den sataniska sidan i förväg imiterar Guds försyn, kan vi förvänta oss att Guds försyn sker genom tre etapper av revolution i vart och ett av de tre sfärerna religion, politik och ekonomi. Inom religionens sfär, skedde den första reformationen under Martin Luthers ledarskap efter första renässansen. En andra reformation startades efter andra renässansen genom andliga rörelser leda av t.ex. bröderna Wesley, Fox och Swedenborg. Från vår granskning av historiens utveckling, är det uppenbart att en tredje reformation kommer att ske efter den tredje renässansen.

Dagens kristendom efterlyser desperat en sådan reformation.

Inom den politiska sfären, kan vi anta att reformen också sker i tre steg. Först kollapsade det medeltida feodala samhället under tyngden av den första renässansen och första reformationen. Därefter förstördes den absoluta monarkin av de krafter som släpptes fria av andra renässansen och den andra reformationen. Till sist, formades den kommunistiska världen av de politiska revolutionerna genom tredje renässansen. Genom den kommande tredje religiösa reformation, kommer den demokratiska världen på Guds sida att segra i det ideologiska kriget och få den

kommunistiska världen på satans sida på knä. Därefter kommer de två världarna att förenas i ett himmelrike på jorden under Gud.

De ekonomiska förändringar som följer de religiösa och politiska reformerna har utvecklats under tre industriella revolutioner. Den första industriella revolutionen hade sitt ursprung i England och var baserad på ångmaskinen. Ett sekel senare, ägde den andra industriella revolutionen rum i många utvecklade nationer baserade på el- och bensinmotor. Den tredje industriella revolutionen kommer att utvecklas på ett säkert sätt genom atomkraft; det kommer att bygga en trevlig livsmiljö för den ideala världen. Under sekler av förberedelserna inför Återkomsten av Messias, har de tre faserna av religion, politik och industri, som följt på de tre renässanserna, varit en nödvändig väg för uppför-ande av den ideala världen, så som principen om utveckling genom tre steg kräver.

AVSNITT 4

VÄRLDSKRIGEN

4.1 PROVIDENTIELLA ORSAKERNA TILL VÄRLDSKRIGEN

Krig bryter ut på grund av faktorer som konflikter i politiska och ekonomiska intressen och ideologiska konflikter. Men dessa är bara yttre orsaker. Det finns också inre orsaker till krig, precis som det finns inre och yttre motiv för varje mänsklig handling.

Mänskliga handlingar skall väljas genom den fria viljan hos individen, som försöker besvara både yttre på den situation som hen ställs inför och att följa sin inre tendens att göra Guds vilja och utvecklingen av Hens återupprättelses försyn. Därför borde gott eller ont av en mänsklig handling inte bedömas endast utifrån yttre motiv. Samma sak kan sägas om världskrigen, vilka har resulterat från kollision över hela världen mellan åtgärder av många personer som följer av deras fria vilja.

Vi kan alltså inte förstå den andliga betydelsen av världskrigen bara genom att fokusera på konflikter mellan politiska och ekonomiska intressen, ideologiska motsättningar och andra sådana yttre orsaker.

Vilka är de inre, försynens orsaker till världskrigen? Första världskriget var ett resultat av satans sista desperata kamp för att behålla sin suveränitet.

Alltsedan de första mänskliga förfädernas syndafall, har satan byggt felaktiga, o-principiella imitationer av Guds ideala värld. Med syftet att återupprätta den ideala världen av hans princip, har Gud kämpat för att gradvis utvidga sitt herravälde genom att återta det från den principiösa världen under satans herravälde. – *Jfr. Historieparalleller 7.1.*

Under arbetet av återupprättelsen, har därför en falsk bild av idealet visas sig före uppkomsten av dess verkliga manifestering. Den bibliska profetian att antikrist kommer att visa sig före återkomsten av Kristus är en illustration av denna sanning.

Människans historia under satans onda herravälde kommer att avslutas genom återkomsten av Kristus. Därefter kommer det att omvandlas in i mänsklighetens historia av riket för Guds goda suveränitet. Vid den tidpunkten, kommer satan att starta en sista desperat kamp.

När israeliterna skulle lämna Egypten på den nationella vägen att återupprätta Kanaans land, arbetade satan genom att inspirera Farao i en bitter kamp för att behålla dem som slavar. På grund av detta fick Guds sida rätten att slå mot honom med tre övernaturliga tecken.

På samma sätt, har satan i de yttersta dagarna startat sin sista kamp för att underminera Guds sida som har förberett sig för att ge sig ut på den världsomspännande vägen att återupprätta Kanaans land. Guds tre motattacker mot satans angrepp har skett som tre världskrig.

För det andra, de tre världskrigen har skett i syfte att uppfylla de internationella kraven på gottgörelse för att återupprätta de tre stora välsignelserna.

Vid skapelsen av människor, gav Gud dem tre välsignelser: att uppnå individuell fullkomlighet, föröka sig som en ideal familj och ha herravälde över skapelsen. – 1 Mos. 1:28. Genom att uppfylla dessa välsignelser, skulle våra första förfäder bygga himmelriket på jorden. Eftersom Gud själv skapade människan och välsignade dem, upphävde han inte dessa välsignelser bara för att de fallit. Gud var tvungen att tillåta fallna människor att bygga en principiös värld som har imiterat de tre välsignelserna, men bristfälligt under satans ledarskap.

Vid fullbordandet av människans historia, har o-principiella världar uppstått som bristfälligt förverkligat de tre välsignelserna: individuell satanisk fullkomlighet, förökning av sataniska barn, och erövringen av världen under satans herravälde. För att uppfylla den globala gottgörelse villkoren för att återupprätta Guds tre stora välsignelser, måste tre världskonflikter bryta ut genom vilka Gud kan segra över dessa sataniska världar genom de tre stegen av utformning, tillväxt och fullbordan.

För det tredje, de tre världskrigen har inträffat så att mänskligheten på tre globala nivåer kan lösa de tre frestelserna som satan erbjöd Jesus.

Som Jesu lärjungar, måste kristna följa sin Mästare och på nivåerna som individer, familjer, nationer och på global nivå övervinna de tre frestelserna som han mötte i öknen.

För det fjärde, har världskriget ägt rum för att uppfylla de globala gottgörelsevillkoren för att återupprätta Guds suveränitet.

Om de första människorna inte fallit utan uppnått fullkomlighet genom att passera genom de tre växtstegen, skulle de ha förverkligat världen av Guds suveränitet. På samma sätt måste över hela världen återupprättelse passera genom tre stadier.

Återupprättelsen av den här världen kräver att den först delas in i Kain och Abel-världar, och att det utvecklas tre slutliga krig, där den

himmelska, Abel-världen råder över det sataniska, Kain-världen. Detta är ett villkor för att genom världsvid gottgörelse återupprätta Kain-mordet på Abel. Efter detta kan världen av Guds suveränitet etableras.

Följaktligen, är världskrigen de slutliga globala konflikterna i människans historia, som horisontellt genom gottgörelse återställer syftet med alla de krig som har utkämpats för att återupprätta Guds suveränitet under den vertikala vägen av försynen.

4.2 FÖRSTA VÄRLDSKRIGET

4.2.1 SAMMANFATTNING AV FÖRSYNYN UNDER FÖRSTA VÄRLDSKRIGET

Absolut monarki hade kommit till sitt slut som en följd av Kain och Abel-demokratiska revolutioner, som uppstått ur Kain och Abel-sätten att se på livet. Den industriella revolutionen som följde rensades bort feodalsystemets kvarlevor och ledde till att uppkomsten av kapitalism. Detta följdes av en imperialismens tidsålder.

I den politiska sfären, var det första världskriget en konflikt mellan Abel-demokratier, som strävade efter återupprättelsens försyn och auktoritära stater där Kain-typ av demokratiska ideal blomstrade och som stod i opposition till målen för återupprättelsen. Det var ett krig mellan imperialistiska nationer på Guds sida och de imperialistiska nationerna på satans sida.

I termer av ekonomiska intressen, var detta krig en konflikt över kolonier mellan mer etablerade och nyligen industrialiserade kapitalistiska nationerna.

Inom sfären för religion och ideologi, ingick Kain-typ nationer som Turkiet, en muslimsk nation som förföljde kristna, och dess allierade, Tyskland och Österrike-Ungern. De kämpade mot Abel-typ nationerna Storbritannien, USA, Frankrike och Ryssland, vilka i allmänhet försvarade kristendomen. I slutet av första världskriget, hade Abel-demokratierna vunnit seger vid utformningssteget.

4.2.2 VAD BESTÄMMER GUDS OCH SATANS SIDA?

Frågan om vilken nation som är på Guds sida och vilken som är på satans sida bestäms baserat på riktningen av Guds återupprättelse. De som är i linje med riktningen hos Guds försyn eller agerar i samförstånd med den riktningen, även indirekt, står på Guds sida, medan de som tar en motsatt position är på satans sida.

Om en individ eller nation tillhör Guds eller satans sida är därför inte alltid överens med vårt normala förnuft och samvete.

Till exempel en person som är okunnig om Guds vilja kan tycka att Moses dödande av den egyptiske förmannen var ond. Ändå kan det betraktas som en god handling, eftersom det var i linje med Guds vilja (att befria judiska folket ur Egypten). På liknande invaderade israeliterna Kanaans land och dödade många kananéer till synes utan större motivering. För någon okunnig om Guds försyn, verkade deras agerande onda och grymma, men det var rättfärdigt inför Gud.

Även om det fanns fler godhjärtade bland kananéerna än bland israeliterna, vid den tiden tillhörde kananéerna kollektivt satans sida, medan Israel kollektivt tillhörde Guds sida.

Låt oss vidare undersöka detta begrepp inom området för religion. Eftersom målet för varje religion är godhet, hör varenda en av dem till Guds sida. När en religion emellertid hindrar utvecklingen för en annan religion som står närmare mitten av Guds försyn, så kommer den att stå på satans sida. En religion ges ett uppdrag för sin tidsålder, men om, efter att tiden att uppfylla sitt ansvar har passerat, blir den ett hinder för en ny religion som kommer med ett nytt uppdrag för nästa tidsålder, då står det på satans sida. Före ankomsten av Jesus, stod Judendomen och dess troende på Guds sida. Men när de förföljde Jesus, som kom med ett nytt förbund — som bland annat skulle ha uppfyllt syftet med Judendomen — flyttade de över till satans sida, oavsett hur troget de än hade tjänat Gud i det förflutna.

I den moderna världen, tillhör system som hyllar Abel-typen av liv Guds sida, medan de som hyllar Kain-synen av livet står på satans

sida. Till exempel, oavsett hur etiska och uppoffrande ett materialistiskt tänkande rotade i Kain-synen av liv kan uppvisa från ett humanistiskt perspektiv, tillhör det satans sida. Av denna anledning kan den kommunistiska världen anses höra till den satanska världen. Å andra sidan, kan den demokratiska världen, eftersom den garanterar religionsfrihet, och är baserad på Abel-typ syn på livet, anses vara på Guds sida.

Kristendomen etablerades som den centrala religionen med slutliga missionen att uppfylla målen för alla religioner. – *jfr. Eskatologi 2.3*. Därmed kan alla folk som förföljer kristna eller hindrar dess framsteg, antingen direkt eller indirekt, stå på satans sida.

I det första världskriget var de allierade ledda av Storbritannien, USA, Frankrike och Ryssland kristna nationer, dessutom hade de kämpat för att befria de kristna under förföljelserna i Turkiet. Därmed stod de på Guds sida. Å andra sidan, Tyskland och Österrike-Ungern, de ledande axelmakterna, stöddes av Turkiet, en muslimsk nation som förföljde kristna. Därför, stod de tillsammans med Turkiet, på satans sida.

4.2.3 ANDLIGA ORSAKERNA TILL FÖRSTA VÄRLDSKRIGET

Vilka var de providentiella, inre orsakerna till första världskriget? Det första världskriget måste ske, för det första, för att uppfylla hela världens gottgörelse att återupprätta Guds tre stora välsignelser på utformningssteget.

Satan hade i förväg byggt en defekt imitation av Guds ideala värld, som skulle ha förverkligats genom Adam. Därför bör det vid historiens slut uppstå en o-principiell värld som har förverkligat en förvrängd, yttre form av de tre välsignelser på utformningssteget, ledd av en antityp av Adam på satans sida. Guds sida bör sedan vinna över denna o-principiella värld för att uppfylla gottgörelsevillkoret.

I själva verket var kejsar Wilhelm II (1859-1941) i Tyskland, som inledde första världskriget, denna antityp av Adam på satans sida.

Han var på utformningssteget en som liknade en som uppnått individuell fullkomlighet. Han visade formen av att ha uppfyllt välsignelsen att föröka barn genom att förespråka den ariska rasen, och uppvisade en form av herravälde över skapelsen genom att genomföra sin politik för globalt tyskt välde. På detta sätt förverkligade kejsaren en o-principiell värld som fullbordade sataniska imitationer av de tre stora välsignelserna vid utformningssteget. Första världskriget skedde för att uppfylla utformningsstegets gottgörelse på världsnivå för att, i framtiden, återupprätta den värld där de tre stora välsignelserna faktiskt kommer att uppfyllas centrerat på Gud.

För det andra, skedde första världskriget för att folk på Guds sida gemensamt skulle övervinna Jesu första frestelse på global nivå.

Mot bakgrund av betydelsen av Jesu tre frestelser, kan vi inse att Guds sida måste vinna i första världskriget för att uppfylla gottgörelsevillkoret att återupprätta Guds första välsignelse över hela världen. Genom att övervinna den första frestelsen i öknen, återvann Jesus sig själv, symboliserat genom klippan och lade grunden till att återupprätta fullkomlighet av individuell karaktär. På samma genom att vinna i det första världskriget, besegrade Guds sida inte bara satans värld och dess centrum, det byggde också Guds värld och lade grunden för sitt eget centrum, Kristus Återkomst. Detta var också den grund på vilken den återvändande Kristus skulle födas och fullkomna sin individuella personlighet.

För det tredje, ägde första världskriget rum i syfte att lägga fundamentet på utformningsnivå för återupprättande av Guds suveränitet.

Demokrati uppstod för att få ett slut på kungliga auktoritära regimer och som det sista politiska system med uppdraget att återupprätta Guds suveränitet. - *Jfr. Historieparalleller 7.2.6.*

I det första världskriget, var Guds sida ansvarig att segra och utöka sitt politiska territorium för att kristna världen. Genom att på så sätt skapa en bred och stark politisk och ekonomisk grund, skulle det säkra fundamentet för utformningssteget för den demokratiska

världen och samtidigt utformningssteget för att återupprätta Guds suveränitet.

4.2.4 PROVIDENTIELLA RESULTAT AV FÖRSTA VÄRLDSKRIGET

Segern för de allierade i första världskriget uppfyllde utformningsstegets gottgörelsevillkor för att återupprätta Guds tre stora välsignelser över hela världen. Genom att övervinna Jesu första frestelse på global nivå, uppfyllde de gottgörelsevillkoren för att återupprätta Guds första välsignelse över hela världen. Demokratins seger skapade också utformnings-stegets fundament för återupprättande av Guds suveränitet.

Med krossandet av den sataniska världen och dess furste, Kaiser Wilhelm, vann världen på Guds sida seger i utformningssteget och lade grunden för födelsen av den återvändande Kristus, som är skapad att vara herre över Guds värld.

Samtidigt blev kommunismen etablerad i Ryssland. Stalin steg snart till makten som antitypen av Kristus Återkomst på satans sida.

Eftersom Messias kommer med himmelrikets ideal på jorden — ömsesidigt beroende och ömsesidigt välstånd och delade värderingar — försöker den sataniska sidan att förverkliga dessa ideal i förväg genom att bygga en imitation av himmelriket på jorden, ledd av den sataniska motsvarigheten till Kristus Återkomst.

Sammanfattningsvis, genom segern på Guds sida i första världskriget, lades grunden för Återkomsten av Messias. Från den tiden, bildades utformningssteget för Återkomsten av Messias.

4.3 ANDRA VÄRLDSKRIGET

4.3.1 SAMMANFATTNING AV FÖRSYNEN FÖR ANDRA VÄRLDSKRIGET

Det andliga ursprunget i den moderna demokratin ligger i strävan efter att realisera värden av Abel-typ syn på livet. Demokrati följer de inre och yttre förväntningarna hos den ursprungliga mänskliga naturen och kommer säkerligen utvecklas i riktning mot Guds ideala värld. Fascism, begränsar å andra sidan, människor från följande strävanden, hos deras ursprungliga natur.

I det andra världskriget, besegrade demokrati, stående på segerfundamentet uppnått i första världskriget, fascismen och säkrade segern vid tillväxtsteget.

4.3.2 FASCISM

När ekonomisk depression överväldigade världen på 1930-talet, försökte vissa nationer bryta sig ur det genom att anta fascism. Detta var den väg som togs av Tyskland, Japan och Italien, som kände sig isolerade och plågade av motgångar. Vad är då fascism? Fascismen förnekar de grundläggande värdena hos den moderna demokratin, inklusive respekt för individen och hans grundläggande rättigheter, yttrandefrihet, fri press och föreningsrätt, och det parlamentariska systemet. Ras eller nationalitet är det högsta värdet, som upprätthålls av en stark nation. Individer och institutioner existerar bara till förmån för staten.

Under fascismen, kan enskilda inte åberopa friheten som okränkbar rätt; de förväntas offra sin frihet i deras plikt att tjäna staten. Den styrande politiska principen hos fascism anser att all makt och myndighet bör ges till en högste ledaren snarare än fördelas bland människor.

Den personliga viljan hos ledaren bestämmer ideologin för hela nationen. Mussolini i Italien, Hitler i Tyskland, och ledarna för Japans militaristiska regeringen var diktatorer av fascistisk typ.

4.3.3 NATIONERNA PÅ GUDS SIDA OCH NATIONERNA PÅ SATANS SIDA I ANDRA VÄRLDSKRIGET

Under andra världskriget, ledde en allians av demokratiska nationer USA, Storbritannien och Frankrike nationerna på Guds sida. Satans sida var alliansen av de fascistiska staterna: Tyskland, Japan och Italien.

Vad avgjorde att de förstnämnda stod på Guds sida och de senare på satans sida?

De allierade stod på Guds sida, eftersom deras politiska system var demokratier, det politiska systemet för den sista etappen i providensen i återupprätta fundamentet för Abel-synen på livet. Axelmakterna, å andra sidan, ställde han sig på satans sida eftersom de stödde fascismen, som var anti-demokratisk och härrörde från Kain-synen på livet. Dessutom, skiljdes de allierade och axelmakterna i Guds och satans sida eftersom de först-nämnda nationerna stödde kristendomen medan de senare motarbetade och förföljda kristna.

Tyskland, ledare för axelmakterna, berövade människorna deras grundläggande friheter och dess ideologiska förtryck vägrade dem religionsfrihet. Dessutom massakrerades Hitler sex miljoner judar. Efter att ha slutet ett avtal med påven, försökte Hitler att underordna kyrkor under kontroll av kooperativa biskopar och samtidigt förstöra kristendomen till en nationalistisk ny-hedendom baserat på primitiv germansk religion. I protest gjorde vissa protestanter och katoliker bittert motstånd.

Japanska militarister tvingade under andra världskriget varje kyrka i Korea att installera en *kamidana*, ett altare för japanska Shinto-gudar, och tvingade koreanska kristna att tillbe vid Shinto helgedomar. De kristna som inte lydde fängslades eller dödades. Koreanska kristna som hade flytt till Manchuriet i sökande efter religionsfrihet blev brutalt massakrerade. Dessa åtgärder mot koreansk kristendom intensifierades i slutet av kriget.

Italien stödde Tysklands sak som en av axelmakterna. Mot den allmänna inriktningen av Guds försyn, stödde Mussolini katolicismen som statsreligion med själviska avsikter att använda den för att förena människor under sin fascistiska regim. På dessa grunder kan Tyskland, Japan och Italien under kriget klassificeras som nationerna på satans sida.

4.3.4 PROVIDENTIELLA ROLLER HOS DE TRE NATIONERNA PÅ GUDS OCH SATANS SIDA

Ett syfte bakom andra världskriget var att uppfylla gottgörelsen för hela världens tillväxtsteg för att återupprätta Guds tre stora välsignelser, som var tänkt att ske vid tidpunkten för Jesus.

I begynnelsen var det på grund av Adam, Eva och ärkeängeln som Guds tre stora välsignelser inte förverkligades.

I återupprättelsen av de tre välsignelserna, måste det därför, nödvändigtvis finnas tre aktörer som intar dessa roller.

Gud återupprättade alltså andligt de tre välsignelserna i försynen av andlig frälsning genom gemensamma ansträngningar av den återuppståndna Jesus som den andre Adam, den helige Ande som representant för Eva, - *jfr. Kristologi 4.1*, och änglar.

Under andra världskriget, representerar följaktligen de tre nationerna på Guds sida Adam, Eva och ärkeängeln som ledde kampen mot de tre nationerna på satans sida, som också representerade Adam, Eva och ärkeängeln. Seger hos nationerna på Guds sida skulle utgöra ett tillväxt-steg av gottgörelse för återupprättandet av de tre stora välsignelserna. Satan, som var medveten om denna providentiella betydelse, tog ledningen genom mobilisera de tre nationerna som representerar Adam, Eva och ärkeängeln på hans sida och fick dem att attackera de tre nationerna på Guds sida.

Förenta staterna, som en manlig typ av nation, representerade

Adam på Guds sida. Storbritannien, som en kvinnlig typ av nation, representerade Eva på Guds sida. Frankrike, med en blandad typ av folk, företrädda av ärkeängeln på Guds sida. På satans sida, representerade Tyskland, som en manlig typ av Adam-nation; Japan, som en kvinnlig typ av nation, representerade Eva, och Italien, som en blandad typ av nation, representerade ärkeängeln.

I första världskriget så hade USA, Storbritannien och Frankrike representerat utformningssteget av dessa tre positioner på Guds sida, medan Tyskland, Österrike och Turkiet intog positionerna på satans sida.

Sovjetunionen, en nation på satans sida, deltog i andra världskriget på Guds sida. Hur var det möjligt?

När det medeltida samhället inte kunde uppfylla sitt providentiella syfte, blev det ett hinder för både Gud och satans sida, som därmed delades upp och började utveckla längs vägar som ledde till mognad av den demokratiska världen och den kommunistiska världen.

Kain och Abel-synen på liv arbetade tillsammans för att bryta ned det medeltida feodalsamhället och senare, absolut monarki och imperialism.

Precis som Guds försyn fortskrider genom att flyta på tidsströmningen, försöker satan att bygga en o-principiell imitation av den ideala världen också bunden till strömmarna av sin tid. När den rådande sociala ordningen hindrar skapandet av nya samhällen, inklusive de som främjar satans mål, förenar sig satan i kampen för att förstöra den.

På ett liknande sätt, hade fascismen blivit ett hinder för både satans sida och Guds sida. Eftersom återupprättelsens försyn genom gottgörelse krävde att Gud tillfälligt tillät satans sida att skapa den kommunistiska världen, tilläts Sovjetunionen under andra världskriget att gå samman med nationerna på Guds sida för att krossa fascismen och snabbt bygga upp sin kommunistiska stat.

Men så snart som andra världskriget var över, skiljdes den kommunistiska världen och den demokratiska världen som olja och vatten.

4.3.5 PROVIDENTIELLA ORSAKER BAKOM ANDRA VÄRLDSKRIGET

De inre, providentiella orsakerna till andra världskriget var följande: Första världskriget bröt ut för att uppfylla den globala gottgörelsen för tillväxtsteget att återupprätta Guds tre stora välsignelser.

Den ideala värld där Guds tre välsignelser är uppfyllda, som inte kunde realiseras genom Adam på grund av syndafallet, skulle ha genomförts av Jesus som Gud sände som den andre Adam. Men detta ideal realiserades bara andligt eftersom Jesus dog på korset. Eftersom Satan försöker i förväg förverkliga en defekt imitation av den ideala världen, kommer det vid historiens fullbordan, säkerligen att uppstå en o-principiell värld som bristfälligt förverkligar en yttre form av de tre stora välsignelserna på tillväxtsteget under ledning av den sataniska antitypen av Jesus.

Guds sida måste få råda över denna värld och därmed uppfylla den globala gottgörelsen för tillväxtsteget som krävs för att återupprätta den ideala världen, där de tre stora välsignelser är fullt genomförda centrerat på Gud.

Hitler var den sataniska antitypen av Jesus. Trots att han var helt i motsats till Jesus, härmade vissa aspekter av Hitlers liv på ett perverterat sätt några av händelserna i Jesu liv: hans storslagna vision, hans ensamma liv och försvinnandet och hans döda kropp är exempel. Hitler var också den sataniska antitypen av en fullkomnad Adam i tillväxtsteget.

Han gjorde en parodi på välsignelsen att föröka barn genom att förespråka en rening av det tyska folket som mästar-ras och härmade välsignelsens herravälde över skapelsen med sin politik om världsherravälde. På detta sätt, försökte Hitler förverkliga en o-principiell värld med sataniska former av de tre välsignelserna,

uppfylla på tillväxtsteget. Genom att segra i andra världskriget, skulle Guds sida uppfylla den världsvida gottgörelsen av tillväxtsteget för att återupprätta den ideala världen av Guds tre välsignelser.

Den andra providentiella orsaken bakom kriget var för folket på Guds sida att övervinna Jesu andra frestelsen på global nivå. Mot bakgrund av betydelsen av Jesu tre frestelser, kan vi förstå att Guds sida måste vinna i första världskriget för att uppfylla gottgörelsevillkoret att återupprätta Guds andra välsignelse över hela världen.

När Jesus lade grunden för återupprättande av barn genom att övervinna den andra frestelsen i öknen, skulle Guds sida lägga det globala tillväxtsteget för demokrati genom att segra i andra världskriget.

Den tredje providentiella orsaken till kriget, var att lägga fundamentet för tillväxtsteget för återupprättelse av Guds suveränitet.

Genom segern på Guds sida i första världskriget, hade den demokratiska världen säkrat dess fundament för utformningssteget. Genom arbetet med att bygga upp Kain-typ av världen, gynnades även satans sida av kollapsen av tsardömet absolutism under första världskriget och lade utformningssteget för den kommunistiska världen.

Under andra världskriget, byggde den kommunistiska och den demokratiska världen sina skilda fundament av tillväxtsteg före de åtskiljdes efter slutet av pågående krig. Byggandet av detta fundament för tillväxtsteg för den demokratiska världen återupprättade fundamentet för tillväxtsteget av Guds suveränitet.

4.3.6 PROVIDENTIELLA RESULTAT AV ANDRA VÄRLDSKRIGET

Segern för de allierade i andra världskriget uppfyllde tillväxt-stegets gottgörelsevillkor för att återupprätta Guds tre stora välsignelser över hela världen. Genom att övervinna Jesu första frestelse på global nivå, uppfyllde de gottgörelsevillkoren för att återupprätta Guds första välsignelse över hela världen. Slutligen, genom att lägga tillväxt-steget för den demokratiska världen, etablerade det fundamentet för tillväxtsteget att återupprätta Guds suveränitet. Medan Hitler var antitypen av Jesus på satans sida, så var Stalin antitypen av Kristus Återkomst på satans sida.

Det faktum att Hitler och hans nation förstördes, medan Stalin och hans fundament av världstäckande kommunism växte sig starkt, antyder att tiden för att bygga det andliga konungariket under ledning av de återuppståndna Jesus hade passerat, och tidsåldern för att skapa en ny himmel och en ny jord - *Upp. 21:1-7*, under ledning av återkomne Kristus hade börjat.

I slutet av andra världskriget, påbörjades tillväxtfasen av dispensationen för Återkomsten. Många kristna började ta emot uppenbarelser om Jesus och Guds andliga arbete började uppstå i hela världen.

Alltsedan dess har de etablerade kyrkorna blivit alltmer förvirrade, delade och sekulariserade; de har gradvis förlorat sitt andliga liv. Detta är fenomenet i de yttersta dagarna, som uppstår på grund av Guds slutliga försyn att förena alla religioner genom det nya, fullständiga uttrycket för sanningen.

4.4 TREDJE VÄRLDSKRIGET

4.4.1 ÄR DET TREDJE VÄRLDSKRIGET OUNDVIKLIGT?

Vi vet att eftersom Gud gav de första mänskliga förfäderna välsignelse att härska över universum, tillåter Gud satan att arbeta genom fallna människor för att skapa en o-principiell imitation av den värld där denna välsignelse är uppfylld. I härlarna på satan, utvecklar Gud sin försyn för att kräva tillbaka satans värld och dess frukter.

Vid fullbordandet av människans historia, kommer satans sida och Guds sida att kämpa tills de uppnår herravälde över en värld. Det är därför den demokratiska och den kommunistiska världen konfronterar varandra. Följaktligen blev det oundvikligt att det blir världskrig, som först delar och sedan förenar dessa två världar. Första och andra världskrigen hade providentiella syftet att dela upp världen i den kommunistiska världen och den demokratiska världen. Efteråt, måste ännu ett krig äga rum för att åstadkomma deras förening. Denna konflikt är det tredje världskriget. Det är oundvikligt att det tredje världskriget äger rum, men det finns två möjliga vägar det kan utkämpas.

Ett sätt att åstadkomma besegrande av satans är genom väpnad konflikt. Men, vid slutet av konflikten, borde det uppstå en ideal värld där mänskligheten kan glädja sig tillsammans. Detta kan aldrig byggas bara genom att besegra fiender i strid. Efteråt, måste de lämnas ge upp i sitt inre, så att alla kan förenas och verkligen glädja sig från botten av deras hjärta. För att uppnå detta måste det komma en perfekt ideologi som kan uppfylla önskemålen från den ursprungliga naturen hos alla människor.

Det andra sättet detta krig kan utkämpas är genom en helt inre ideologisk konflikt, utan väpnade strider, för att få satans värld till underkastelse och återförening på kort tid. Människor är rationella varelser. Därför, kan en perfekt, förenad värld bara skapas när folk accepterar varandra och deltar i förening genom en djupgående återuppväckelse.

Vilken av dessa två sätt kommer det tredje världskriget faktiskt att utkämpas på? Det beror på framgång eller misslyckande i uppfyllandet av den mänskliga delen av ansvaret.

Varifrån kommer den grundläggande ideologin till en lösning på konflikten och upprättandet av den nya världen?

Det kan helt klart inte komma ut ur den kommunistiska världen, fast förankrad i Kain-synen av liv, eftersom Kain-synen motsätter sig det inre strävandet hos den ursprungliga mänskliga naturen. Snarare

måste denna ideologi uppstå ur den demokratiska världen, som är rotad i Abel-synen på livet. Det är dock ett historiskt faktum att ingen vanlig ideologi bland de som råder i den demokratiska världen kan effektivt besegra kommunistisk ideologi. Därför kommer en hittills okänd ideologi att dyka upp inom den demokratiska världen.

För att den nya ideologin skall kunna födas, måste det först uppstå ett nytt uttryck av sanningen. Denna nya sanning är kärnan i Abel-synen på livet och demokratins kärna.

Som varit fallet i det förflutna, när det nya uttrycket av sanningen uppstår, kan det strida mot det gamla uttrycket för sanning så som många människor trott på. Även den demokratiska världen kommer att delas upp i två läger, liksom Kain och Abel, ställas mot varandra.

När den nya sanningen säkrar ett segerrikt fundament i den demokratiska världen och därefter besestrar den kommunistiska ideologin, kommer världens enande grundas på en sanning. Satan kände till att Guds plan att förena världen genom en sanning och presenterade därför en falsk imitation av sanningen för att förena mänskligheten centrerad på sig själv. Denna falska sanning är dialektisk materialism. (kommunistisk ideologi)

Dialektisk materialism förnekar existensen av en andlig verklighet, och uppvisar en beskrivning av universum helt baserad på en materialistisk logik. Genom att förneka Guds existens, förnekar den satans existens. För att främja dialektisk materialism, förnekade satan i själva verket sin egen existens, även riskerande sin egen undergång.

Satan förstod vad som skulle utveckla sig vid människans sluthistoria och visste att han säkert skulle förgås.

Att acceptera att detta inte längre var tiden att vara tillbedd, uppsteg han i ett monstruöst förnekande av Gud, även genom att offra sig själv. Detta är den andliga roten hos dialektisk materialism. Så länge som den demokratiska världen saknar den sanning som kan omkullkasta denna onda doktrin, kommer den alltid att vara sårbar

och på defensiven. Av denna anledning, måste någon på Guds sida förkunna den perfekta sanningen.

4.4.2 SAMMANFATTNING AV FÖRSYNYN FÖR TREDJE VÄRLDSKRIGET

Det tredje världskriget är den sista konflikten i återupprättelsens försyn. Genom detta krig, avser Gud att den demokratiska världen besegrar den kommunistiska världen och bygger en ideal värld.

Fram till första världskriget, expanderade folk på Guds sida sin politiska och ekonomiska makt genom att hävda kolonier i världen, att användas av Gud för hans försyn. Vid slutet av kriget, lade dessa nationer det globala världsvida utformningssteget för demokrati. Genom det andra världskriget, lade de det globala tillväxtsteget för demokrati, och därmed starkt befästa den demokratiska världen.

Under det tredje världskriget, måste Guds sida hitta den perfekta Abel-typen av liv baserat på den nya sanningen och fullborda det globala fullkomlighetssteget för demokrati. Guds sida skall därefter vägleda hela mänskligheten in i en enad värld.

I sammanfattning, är det tredje världskriget det sista stora kriget vid slutet av historien, när Guds sida horisontellt genom gottgörelse återupprättar allt som gick förlorat till satan under de tre stadierna av den förlängda försynen.

4.4.3 PROVIDENTIELLA ORSAKER BAKOM TREDJE VÄRLDSKRIGET

Som förklaras ovan, oavsett om det tredje världskriget sker med vapen eller som en ideologisk konflikt beror ansvaret på personerna som tjänstgör i Gud providens. Oavsett, är det oundvikligt att denna världsomfattande konflikt sker.

Vilka är de inre, försynens orsaker till världskrigen? Första världskriget bröt ut för att uppfylla den globala gottgörelsen för fullkomlighetssteget att återupprätta Guds tre stora välsignelser.

Eftersom Jesus endast kunde utföra återupprättelsens försyn andligt på grund av misstro, blev det nödvändigt att han återvänder och återupprättar Guds fullkomliga värld både andligt och fysiskt. Men eftersom satan i förväg förverkligar en falsk form av Guds ideal, kommer det vid fullbordandet av historien att uppstå en oprincipiell värld med förevändningen att ha återställt de tre stora välsignelser under ledning av den sataniska antitypen av Kristus återkomst.

Genom att segra över den sataniska världen, har Guds sida ansvaret att uppfylla de globala gottgörelsevillkoren för att återupprätta den ideala världen där de tre stora välsignelserna är uppfyllda centrerat på Gud.

Stalin var den sataniska antitypen av Kristus återkomst. Han avgudades som en perfekt människa. Genom att förespråka solidaritet mellan bönder och arbetare i opposition mot den demokratiska världen, imiterade han välsignelsen att föröka barn, och genom sin politik för global kommunistisk dominans, uppnådde han den yttre likheten med välsignelsen av herravälde över skapelsen. Stalin skapade på så sätt en stor kommunistisk värld som bristfälligt förverkligade den yttre formen av de tre stora välsignelserna.

Vi måste förstå att den kommunistiska världen är en omoralisk och bristfällig imitation av Guds ideala värld, som präglas av ömsesidigt beroende och ömsesidigt välstånd och delade värderingar grundade i Gud.

För det andra; det tredje världskriget måste ske för att folket på Guds sida skall övervinna Jesu tredje frestelse på global nivå.

Mot bakgrund av betydelsen av Jesu tre frestelser, kan vi förstå att Guds sida måste vinna det tredje världskriget för att uppfylla gottgörelsevillkoret att över hela världen återupprätta Guds tredje

välsignelse. Precis som Jesus lade fundamentet att återupprätta herravälde över skapelsen genom att övervinna den tredje frestelsen i öknen, måste Guds sida vinna i tredje världskriget för att återupprätta människans herravälde över hela universum.

För det tredje; tredje världskriget ägde rum i syfte att lägga fundamentet för fullkomlighetssteget för återupprättande av Guds suveränitet.

Guds sida måste vara segrande i krig för att förstöra den kommunistiska världen och returnera all suveränitet till Gud. Därefter kommer den ideala världen att etableras baserat på himlens och jordens principer.

4.4.4 DE PROVIDENTIELLA RESULTATEN AV TREDJE VÄRLDSKRIGET

För länge sedan avsåg Gud att avsluta sin återupprättelse i Adams familj genom att arbeta genom Kain och Abel. Istället mördade Kain Abel, och startade därmed den syndiga mänsklighetens historia. Gud startade försynen genom att dela gott och ont för att återupprätta felet i Adams familj på den individuella nivån och utveckla det genom nivåerna av familj, klan, samhälle, folk och nation. Tiden har nu kommit när Gud genomför denna försyn på global nivå.

Guds mål är att genom gottgörelse återupprätta hela försynen, som förlängdes till det tredje steget, genom att vinna seger i tre världskrig, som hör till det sista kapitlet av den providentiella historien.

I begynnelsen, förlorade de första mänskliga förfäderna sin hjärtliga förening med Gud när de föll offer för satans frestande ord. Genom det inre andliga fallet och det yttre fysiska fallet, ärvde de satans släktlinje.

Återuppriättelsen kan därefor endast fullbordas efter att fallna människor återuppriättar sina hjärtan till Gud genom Guds livgivande ord, och blir frälsta både andligt och fysiskt, och ärver Guds släktlinje. – *jfr. Moses och Jesus 3.3.2*

Segrarna på Guds sida i de tre världskrigen kommer att helt återuppriättas genom gottgörelse av alla dessa aspekter i återuppriättelsen. De kommer att göra det möjligt att förverkliga Guds ideala värld som Gud oförtrutet arbetat med under århundraden av tårar över mänsklig misär alltsedan syndafallet.

Del 2 Kapitel 6

Återkomsten

Kommentar: Principerna = Guds Nya Ord

Röd bakgrund = viktigast text; blå viktig; gul mindre viktig

Jesus förutsade klart sin Återkomst. Men han tillade *den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.*

[Matt 24:36](#)

Därför har det allmänt ansetts oklokt att spekulera om datum, plats och sättet för Återkomsten.

Ändå kan vi dra slutsatsen från Jesu ord, *"den dagen eller stunden vet ingen något om. . . utom Fadern"* och versen, *"Ty Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna"* - [Amos 3:7](#) att Gud, som känner dagen och timmen, kommer säkert avslöja alla hemligheter om Återkomsten till sina profeter innan Han utför sitt arbete.

Även Jesus sa att Herren kommer som en tjuv, [Upp 3:3](#).

Det också skrivit att för dem i ljuset, kommer Herren inte att komma i hemlighet, liksom en tjuv.

[1 Tess 5:4](#) När vi reflekterar över händelserna vid Jesu första Ankomst, inser vi att han kom som en tjuv till prästerna och de skriftlärda som var i mörker, men till Johannes döparens familj, som befann sig i ljuset, uppenbarade Gud tydligt Jesu födelse i förväg. När Jesus föddes, uppenbarade Gud denna hemlighet till de tre vise män, Simeon, Anna och herdarna.

Jesus sa:

"Men akta er för att berusa er och dricka er fulla och låta era hjärtan tyngas av det dagliga livets omsorger, så att den dagen plötsligt kommer över er som en snara. Ty den skall komma över alla som bor på jorden.

Vaka alltid och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen." [Luk 21:34-36](#)

Således föreslog Jesus bestämt att hemligheten med tid, plats och sättet för hans återkomst kommer att avslöjas för de trogna människor som är vaksamma, så att de kan förbereda sig för dagen för Återkomsten. Under Återuppsrättelsens försyn (Guds vilja), hade Gud alltid uppenbarat för Hans profeter vad Han skulle göra innan han utförde det. Översvämningen på Noas tid, förstörelsen av Sodom och Gomorra, och Jesu födelse är bara några exempel. Följaktligen, kommer Gud, angående Herrens Återkomst, säkert att ge profetior till de troende som är i ljuset och har öron att höra och ögon att se med. Som det står skrivet:

Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era unga män skall se syner, och era gamla män skall ha drömmar. [Apg 2:17](#)

AVSNITT 1 NÄR KOMMER KRISTUS ÅTERVÄNDA?

Vi kallar tiden för Kristi Återkomst de yttersta dagarna. Som vi tidigare förklarat, lever vi nu i de yttersta dagarna.
Se kap. 3 Eskatologi –Människans historia

Vi kan alltså förstå att i dag är verkligen tiden för Kristi Återkomst.

Enligt försynens historia, kom Jesus i slutet av tvåtusen år av Gamla Testamentets tidsålder, Återupprättelsens tidsålder.

Principen om återupprättelse genom gottgörelse leder oss till att dra slutsatsen att Kristus återvänder i slutet av den två tusen år långa Nya Testamentets tidsålder, förlängningen av återupprättelsens tidsålder, som återställer den tidigare tidsåldern genom omfattande parallella händelser.

Som diskuterades i detalj med hänvisning till första världskriget, strax efter Tysklands nederlag och Kaiser Wilhelm (antitypen av Adam på satans sida), Stalin (antitypen av Kristus vid återkomsten på satans sida) kom till makten och byggde upp den kommunistiska världen. Jfr. Förberedelser 4.2.4 Detta innebar att tiden är inne när Kristus skulle återvända och genom gottgörelse återställa den ideala världen präglad av ömsesidigt beroende, ömsesidigt välstånd och allmänna gemensamma värderingar.

Vi kan alltså dra slutsatsen att perioden för Återkomsten inleddes strax efter slutet av första världskriget.

AVSNITT 2

HUR KOMMER KRISTUS TILLBAKA?

2.1 VAD SÄGER BIBELN

Gud uppenbarar i god tid genom liknelser och symboler, alla väsentliga frågor om Hans vilja så att människor som lever i alla tidsåldrar kan förstå kraven från försynen för sin tid och för framtiden enligt nivån av deras intellekt och andlighet.

Det faktum att Gud använder liknelser och symboler i Bibeln har oundvikligen lett till många olika tolkningar. Detta är en viktig orsak till varför samfunden har blivit delade.

Vid tolkningen av Bibeln, är därför den viktigaste frågan att hitta rätt perspektiv.

Tänk till exempel på Johannes Döparen. Under 2000 år har vi läst Bibeln som att Johannes fullbordade sin givna mission; därför verkar bibelverserna stödja detta. Men när vi omprövar Bibeln närmare från en annan synvinkel, kan vi tydligt se att Johannes Döparen faktiskt inte slutförde sin mission.

Jfr. Messias 2.3

Fram tills nu har många av oss läst Bibeln med den förutfattade föreställningen att Jesus skall komma på skyarna med tecken och under. Detta bygger på sådana ord av Jesus som:

Då skall Människosonens tecken synas på himlen, och jordens alla folk skall jämra sig, när de ser Människosonen komma på himlens moln med stor makt och härlighet.

Med starkt basunljud skall han sända ut sina änglar, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ända till den andra.
Matt. 24:30-31

Om vi följer en bokstavlig tolkning, tycks bibliska bevis verkligen peka i den riktningen. Men tanken att Kristus kommer på skyarna är fullständigt oacceptabelt med den moderna tidens vetenskapliga tänkande. Det är nödvändigt att söka djupare in i Bibeln från en annan synvinkel för att förstå den verkliga innebörden av dessa verser.

Detta nya perspektiv föreslås av vår tidigare undersökning av Bibelns verser om Johannes Döparen. Profeten Malaki förutsade att Elia skulle återvända före Messias. Mal. 4:5

Allteftersom de ivrigt väntade den dagen, trodde många judar att Elia, som hade farit upp till himlen, skulle komma ner från himlen på samma sätt han hade stigit. I motsats till deras förväntningar, hävdade Jesus djärvt att Johannes döparen, son till Sakarias, var Elijah. Matt. 11:14

Om vi tror på Jesu vittnesbörd, så var Elias återkomst aldrig tänkt att ske på mirakulöst sätt så som många bland judiska folket väntat. I själva verket, skedde den genom ett barns födelse.

På liknande sätt, tror många kristna fram tills nu att Jesus kommer tillbaka på skyarna. Men efter vad vi nu har lärt oss genom Elias verkliga återkomst uppstår nu en annan möjlighet: att Kristi Återkomst kan fullbordas genom ett barns födelse, precis som vid den första Ankomsten.

Ur detta nya perspektiv, låt oss noga gå igenom de bibliska verserna om Kristi Återkomst.

Vid Jesu första ankomst, trodde många av Israels lärda män att Messias skulle födas i Betlehem som en ättling till kung David. Matt. 2:5-6; Mika 5:2. Men det var utan tvekan många andra judar som förväntade att Messias skulle komma på skyarna. Denna tro byggde på deras tolkning av profetian om Daniel:

"I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson komma med himlens skyar..." Dan. 7:13 och andra profetior om

övernaturliga händelser i yttersta dagarna. t.ex. Joel 2:30-31

Därför ifrågasatte fariseerna och saduceerna Jesus, och krävde att han skulle visa dem ett tecken från himlen som bevis på att han var Messias.

Matt. 16:1-4, Mark 8:11-12

Utan någon av de övernaturliga tecken från himlen förutsagda i Bibeln, kunde de inte gärna acceptera honom som den efterlängtdade Messias.

Tron att Messias skulle komma övernaturligt fanns kvar efter Jesu död, även bland vissa kristna som trodde att han inte hade kommit i en kropp av kött.

Aposteln Johannes fördömde dessa troende som antikrister:

Ty många bedragare har gått ut i världen, och de bekänner inte att Jesus är Kristus, som har kommit i köttet. En sådan är Bedragaren, Antikrist. 2 Joh. 7

Många kristna hävdar att profetian i Daniel rör Återkomsten av Kristus. Men i Gamla Testamentets tidsålder, arbetade Gud för att uppfylla hela syftet med åtgerupprättelsens försyn (Vilja) genom Jesus Ankomst, som Bibeln vittnar om: "Ty alla profeterna och lagen har profeterat intill Johannes," Matt. 11:13 och "Ty Kristus är lagens slut, till rättfärdighet för var och en som tror." Rom. 10:4

Så, innan Jesus själv började tala om sin återkomst, kunde ingen någonsin ens föreställa sig en Återkomst.

Det är då uppenbart att ingen judisk person då trodde att denna vers i Daniel syftade på något annat än vad de trodde vara den första och enda Messias Ankomst.

I motsats till de förväntningarna var det många trogna judar som på bibliska grunder ansåg att Messias skulle komma på skyarna med tecken och makt från himlen, men Jesus föddes på jorden som ett barn i en ödmjuk familj. Därför bör vi ompröva Bibeln med perspektivet att Återkomsten av Kristus inte kan ske på ett mirakulöst sätt. Utan kan i själva verket äga rum på samma sätt som vid den första Ankomsten.

2.2 KRISTUS KOMMER ATT FÖDAS SOM ETT BARN PÅ JORDEN

Jesus gjorde ett antal förutsägelser vad som skulle hända vid sin Återkomst: *Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte. Lukas 17:25*

Om Jesus skulle återvända bokstavligen på himlens skyar med makt och stor ära och med starkt basunljud utsändande sina änglar Matt. 24:30-31, skulle han inte då lätt kunna accepteras och hedras, även av denna syndfulla världen? Återvänder han på sådana sätt, finns det inget sätt han någonsin skulle lida förföljelse eller förnekelse.

Varför förutsäger då Jesus att han skulle ställas inför en sådan eländig situation vid sin återkomst? Judarna såg på sin tid ivrigt fram emot den dag då Elia skulle komma ner från himlen. Han skulle komma före Messias som hans härold, så som Malaki hade profeterat. Mal. 4:5

Istället så kom Jesus, innan folket hade hört några nyheter om Elias återkomst, Jesus en man av ödmjukt ursprung, som en tjuv, och påstår sig vara Messias.

Därför föraktade de Jesus och förföljde honom. Jfr. Messias 2.2

När Jesus reflekterade över sin situation, förutsåg han vid Återkomsten, att de kristna som väntar hans återkomst åter skulle rikta sina blickar på himlen. Följaktligen, skulle de med största sannolikhet förfölja Kristus vid Återkomsten, om han föds i köttet och visar sig oväntat som en tjuv. De skulle döma honom som en kättare, precis som Jesus dömdes. Därför förutsade han att Herren skulle lida och förkastas av sin generation. Denna profetia kan endast uppfyllas om Kristus återvänder i köttet, den kan omöjligt uppfyllas om han kommer på skyarna.

Jesus sa:

Jag säger er: Han kommer snart att skaffa dem rätt. Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna en sådan tro på jorden?"

Lukas 18:08

När världen närmar sig de yttersta dagarna, kommer allt fler kristna att sträva efter att utveckla en starkare tro. Hur kan de alla falla i trolöshet vid Herrens Återkomst om han bokstavligen kommer på himlens skyar mitt i ljudet av änglarnas trumpeter och Guds härlighet.

Denna profetia kan inte heller uppfyllas om Kristus återvänder på ett övernaturligt sätt.

På Jesu tid, tänkte många judar att Messias skulle födas i Betlehem och bli som deras konung, Matt. 2:6 men först efter det att Elia hade återvänt från himlen.

I motsats till denna förväntan, innan (*som det verkade*) Elia hade dykt upp, steg en snickarson från Nasaret fram och presenterade sig som Messias.

Det är därför förståeligt att Jesus, bland troende judar, inte kunde hitta någon som ville tro på honom, hängiven nog att följa honom även in i döden. Jesus sörjde över denna situation och beklagade att något liknande kan hända vid hans Återkomst. Han förutsåg att vid Återkomsten kommer de troende enbart att ha blicken mot himlen och tänka att Kristus kommer tillbaka på skyarna i härlighet.

När Kristus därför åter kommer tillbaka till jorden som en man med ödmjukt ursprung, kanske han inte finner någon tro, precis som på Jesu tid. Denna profetia i Lukas kan aldrig uppfyllas om inte den återvändande Kristus föds på jorden.

Vissa forskare tolkar denna vers som att prövningarna i de yttersta dagarna kommer att vara så allvarliga att de orsakar att alla troende blir trolösa.

Men i frälsningshistoriens utveckling, så har ingen bedrävelse, oavsett hur bitter, fullständigt blockerat vägen för troende. Hur mycket mindre så i de yttersta dagarna, när troende kristna är ivriga att passera den sista porten till himlen! Det är den universella egenskapen hos tro att ju större våra prövningar och vedermödor, desto ivrigare söker vi Guds frälsning.

Jesus sa en gång:

Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa! "

Matt. 7:22-23

Om en kristen är så trogen att utföra mirakler i Herrens namn, hur mycket mer ivrigt skulle han inte tro på och tjäna Herren när han kommer på skyarna i största härlighet? Skulle inte Jesus då själv ta emot honom hjärtligt? Varför talar då Jesus som om han skulle förkasta sådana trogna kristna vid sin Återkomst?

Om den återvändande Kristus avvisar sådana fromma troende, i de yttersta dagarna vem kan då möjligen räddas?

Denna profetia kan inte heller uppfyllas om Jesus kommer på skyarna.

På Jesu tid, måste det ha funnits många judar som i sin tro var så ivriga att de kunde utföra mirakel i Guds namn. Ändå, eftersom de trodde att Elias själv skulle stiga ned från himmelen före Messias ankomst, så var det svårt för dem att acceptera att Elia var närvarande mitt bland dem som Johannes döparen, desto mer på grund av Johannes egen förnekelse av detta, Joh. 1:21.

Därför kunde de inte acceptera Jesus som Messias utan stötte ut honom från samhället. Följaktligen måste Jesus under tårar överge dem. Vid Kristi Återkomst, kommer de kristna som på samma sätt, förväntar hans mirakulösa och ärorika återkomst, med största sannolikhet avvisa honom om han kommer i köttet genom en ödmjuk födelse. Oavsett hur trogna de kan vara, kommer Herren att lämnas med inget annat val än att överge dem eftersom de kommer att ha gått emot Gud.

Serien av profetior om de yttersta dagarna i Lukas, kapitel 17, kan omöjligen uppfyllas om Kristus återvänder på ett övernaturligt sätt. Dessa verser kan endast förklaras på grundvalen att Kristus kommer att tillbaka genom att födas på jorden. Låt oss undersöka var och en av verserna på nära håll.
Guds rike kommer inte med tecken som skall iakttas. Lukas 17:20

Om Herren kommer på skyarna eller på mirakulöst sätt, så kommer Guds rike att anlända på ett sätt synligt för alla. Även vid första Ankomsten hade Guds rike redan kommit på jorden i och med Jesu födelse. Ändå kunde det judiska folket inte se det, eftersom de fortfarande i vår tid väntar Elias återkomst från himlen, därför kunde de inte tro på Jesus.

Även om Guds rike uppstår på jorden, på liknande sätt i och med Kristi födelse, så kommer kristna som tror att han kommer på skyarna tillsammans med över-naturliga händelser att misstro Herren och därmed inte att se något Guds rike.

Se, Guds rike är invärtes i eder. Lukas 17:21

På Jesu tid, hade de som följde och trodde på honom redan tagit del av himmelriket i sina hjärtan.

På liknande sätt vid Kristi Återkomst, eftersom han kommer att födas på jorden, så kommer himmelriket att förverkligas först i hjärtat på de som tror på och följer honom. När dessa individer ökar i antal för att bilda samhällen och nationer, kommer det inre himmelriket successivt att manifesteras i världen som en yttre, synlig verklighet. Följaktligen menade Jesus att det utlovade Himmelriket inte kommer att realiseras på ett ögonblick, eftersom det skulle endast kunna ske om Kristus skulle återvända på skyarna.

Det skall komma en tid, då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det. Lukas 17:22

Om Herren kommer på skyarna med ljudet av änglarnas basuner, så kommer alla att kunna se honom. Vem skulle då vilja se dagen för Människosonens och inte få det? Men Jesus förutsade att folket kommer inte att se den dagen. Vid Jesu första Ankomst, kom Människosonens gryning i och med hans födelse, men de icke troende judarna kunde inte se den gryningen.

På liknande sätt vid Återkomsten av Kristus, kommer dagen för Människosonen att starta med hans födelse på jorden. Men många kristna kommer inte att kunna se den dagen eftersom de är övertygade att han kommer på ett mirakulöst sätt, därför kommer de inte tro på honom eller följa honom även efter att de mött honom. Även om dagen för Människosonen redan kommit, kommer de inte att kunna se den.

Man skall säga till er: Se, där är han, eller: Här är han. Men gå inte dit, och följ inte med. Lukas 17:23

Som beskrivits tidigare, jfr. Uppståndelse 2.2.6, i de yttersta dagarna kan kristna som har uppnått en viss andlig nivå ta emot uppenbarelsen att de är Herren. Om vi inte förstår grunderna i principen för en sådan uppenbarelse, är det troligt att de kan utropa sig vara Messias och därmed bli antikristar inför den kommande Herren. Därför uttalade Jesus dessa ord som en varning att inte vilseledas eller bli förvirrade av sådana människor.

Ty liksom blixten flammar till och lyser från himlens ena ända till den andra, så skall Människosonen vara på sin dag. Lukas 17:24

När kung Herodes hörde det, blev han förskräckt, och hela Jerusalem med honom. Matt. 2:2-3

Vid Återkomsten kommer framsteg inom transport och kommunikation att låta nyheten om Återkomsten resa till avlägsna hörn av världen, i öst och väst, med blixstens hastighet. (*Internet, satellitTV, sociala medier*)

Som det var på Noas tid, så skall det vara under Människosonens dagar. Lukas 17:26

När Noa visste att flodens dom var nära förestående, kallade han människor att komma in hans ark. Ändå lyssnade de inte till hans ord, och alla drunknade.

På liknande sätt i de yttersta dagarna, kommer Kristus att komma tillbaka i köttet och kalla människor att komma in i sanningens ark. Ändå fäster kristna envist sin blick mot himlen, förväntar sig att se mirakulösa tecken på Herrens utseende, utan att lyssna till sanningens ord förkunnade på jorden. De kommer att förkasta Herren som en kättare. Precis som folket på Noas tid, kommer de att misslyckas med att uppfylla Guds vilja.

Den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv, han skall bevara det. Lukas 17:33

Skulle någon behöva riskera sitt liv för att följa Herren om han kommer på skyarna med ljudet av änglarnas basuner?

Eftersom Jesus återvänder genom en fysisk födelse, så kommer han att verka vara en kättare för de kristna som förväntar honom att komma på ett mirakulöst sätt. De som därför följer honom måste vara redo att möta döden. Versen betyder att om folket tror på och följer honom med risk för sina liv, kommer de att leva. Om å andra sidan, de påverkas av världsliga omständigheter, så kommer de att vända sig mot honom och ta avstånd från honom för att rädda sitt eget skinn, och död kommer att drabba dem.

"Där den döda kroppen ligger, där kommer gamarna att samlas."
Lukas 17:37

På detta sätt svarade Jesus med en liknelse om platsen för Återkomsten. Vi påminner om att rovfåglar slog ned på turturduvan och duvan som inte ordentligt hade delats på Abrahams offeraltare, 1 Mos. 15:11. Detta lärde oss att satan alltid är på jakt efter en möjlighet att lägga beslag på vad som inte är helgat. Vi kan nu förstå innebörden av Jesu gåtfulla svar: bara likt gamar som samlas kring ett kadaver för att äta det, samlas djävlarne kring de som är andligt döda för lägga beslag på dem, Herren, som är källan till liv, kommer att komma till platsen för rikligt andligt liv.

Jesus menar med dessa ord att Herren kommer att visa sig bland de troende. Vid Kristi Återkomst, kommer folk brinnande av tro att samlas tillsammans på ett ställe med hjälp av många andar.

Jfr. Uppståndelse 2.3, 2.2, 3.1, 3.2

Detta kommer att vara den livets plats där Herren kommer att visa sig.

Jesus föddes bland ett utvalt folk, som dyrkade Gud mest troget. I synnerhet uppenbarade han sig som Messias till dem som hade tron att följa honom och bli hans lärjungar.

Eftersom Kristus kommer att födas på jorden vid hans Återkomsten, är det skrivet: "Hon födde ett gossebarn, en som ska styra alla folk med en stav av järn, men hennes barn blev uppryckt till Gud och till hans tron." Upp. 12:05 Stav av järn betyder här Guds ord, som Herren skall döma den syndfulla världen med och återställa himmelriket på jorden.

Vi förklarade tidigare i detalj, jfr. Eskatologi 3.2.2 att denna dom med eld är dom genom Ord (*Sanning*), Jer. 23:29. Därför kommer Jesu ord, att vara vår domare på den yttersta dagen, Johannes 12:48. Samma ord genom vilket himmel och jord kommer att bli kastat i domens eld, II Pet. 3:7 och genom andedräkten från Herrens mun kommer han att dräpa de laglösa, II Tess. 2:8.

Ordet Jesus talar kallas också "*läppars andedräkt*" och "*muns stav*", Jes. 11:4.

Det symboliseras av staven av järn, som det står skrivet:

"Han skall styra dem med en järnspira, liksom man krossar lerkärl." Upp. 2:27

Versen talar om en pojke, som är född av en kvinna och rycks upp till Gud och till hans tron.

Vem är då född av en kvinna värdig att sitta på Guds tron och styra alla nationer med Guds Ord? Han kan vara ingen annan än Kristus vid Återkomsten, som kommer att födas på jorden, regera som konungarnas Konung och bygga himmelriket på jorden. Upp. 19:16

I början av Matteusevangeliet finns en förteckning över de fyra utomäktenskapliga kvinnor i Jesu släktlinje. Matt. 1:3, 5, 6

Detta visar att mänsklig-hetens Frälsare kommer att födas som en syndfri människa ur en syndig släktlinje för att försona alla ättlingars syndiga släktlinjer. Många kristna har tolkat kvinnan i ovanstående vers som kyrkan. "...de övriga av hennes barn" (Upp. 12:17) bör tolkas som Guds adopterade barn. (Rom. 8:23)

De bygger denna tolkning på antagandet att Kristus vid Återkomsten skulle komma på skyarna.

En del kristna tror att Återkomsten av Kristus sker när Jesus kommer för att bo i människors hjärtan, Joh. 14:20 genom nedstigningen av den Heliga Ande. Apg. 8:15-17

Jesus har bott i troendes hjärtan ända sedan hans uppståndelse och den Helige Andes nedstigande vid pingsten. Apg. 2:4

Om detta verkligen är Återkomsten, skedde den redan för 2000 år sedan. Dessutom lär vissa samfund att Jesus kommer att återvända som en ande. Men omedelbart efter hans uppståndelse från graven på den tredje dagen visade sig Jesus inför sina lärjungar med samma utseende som han hade haft under sitt jordiska liv. Ända sedan dess har han fritt besökt jorden och undervisat många kristna som har uppnått en hög andlig nivå. Således skedde även denna typ av Återkomst första gången för 2000 år sedan. Om detta var en korrekt förståelse av Återkomsten, så skulle vi ha ingen anledning att förutse den historiska Återkomsten och se fram emot det som den dag som kommer att uppfylla våra allra högsta förhoppningar.

Även om Jesu lärjungar hade täta möten med den uppståndne Jesus som visade sig för dem i anden, väntade de fortfarande hans Återkomst. Vi kan dra slutsatsen att de inte förväntade Återkomsten av Jesus som en ande.

När Jesus till exempel dök upp i en vision för aposteln Johannes, sa han till honom: *"Sannerligen jag kommer snart,"* som Johannes svarade: *"Amen. Kom, Herre Jesus!"* Upp. 22:20 Här skiljde både Jesus och Johannes tydligt på Jesu andliga framträdande från Återkomsten.

Detta visar att Kristus vid sin Återkomst inte kommer som en ande. Han kommer att födas som ett barn på jorden, precis som vid den första Ankomsten.

Det finns flera skäl i Principerna varför Kristus måste återvända som en jordisk människa. Gud skapade både den immateriella världen och den kroppsliga världen. Och Gud skapade människan med aspekter av både ande och kött, för att de skall kunna styra över de två världarna och uppfylla Hens 3 Välsignelser. Jmr. Skapelsen 6.3

På grund Adams fall, förlorade människor kvalifikationen att vara herre över de två världarna. Följaktligen berövades skapelsen sin sanna mästare och suckar och vändas under längtan efter Guds barn som verkligen kan styra den.

Rom. 8:19-22 Jesus, den fulländade Adam kom som en fullkomlig Herre över de båda världarna.

1 Kor. 15:27 Genom att inympa alla troende i sig själv, Rom 11:17 och föra dem till enhet med honom, ville han göra dem kvalificerade att vara universums herrar.

Men när judarna vände sig emot Jesus blev Gud tvungen att offra Jesu kropp på korset som lösen för mänskligheten. Eftersom Jesu fysiska kropp levererades i händerna på satan, så lämnades den fysiska frälsningen

ouppfyllt. Jesus steg upp från denna jordiska världen med löftet att han skulle återvända och fullborda frälsningen som han endast hade fullbordat andligt. Jmf. Messias 1.4

Under mellantiden har det inte funnits en enda person på jorden som uppnått fullkomlighet både andligt och fysiskt, regerat över de andliga och fysiska världarna, och fört dem samman till harmonisk gemenskap. Detta är anledningen till att Kristus inte kan återvända endast i en andlig kropp. Precis som vid den första Ankomsten, måste han komma som en människa och växa till fullkomlighet både i ande och kött. Och därefter, genom att inympa hela mänskligheten i sig själv både andligt och fysiskt, kan han vägleda dem till fullkomlighet både andligt och fysiskt och få dem kvalificerade att vara herrar både i de andliga och fysiska världarna.

Jesus var ursprungligen tänkt att återskapa himmelriket på jorden. Han skulle bli den Sanna föräldern för en återupprättad mänsklighet och konung av Guds jordiska rike. Jes. 9:6, Luk. 1:31-33 Men på grund folkets bristande tro, kunde han inte utföra denna Guds ursprungliga vilja, utan gick till korset med löftet att återvända vid ett senare tillfälle och säkert uppfylla detta.

Vid Återkomsten, är således Kristus återigen ansvarig för att bygga himmelriket på jorden och där bli den Sanna föräldern för hela mänskligheten. Detta är ytterligare en anledning, att som vid hans första Ankomst, Kristus vid sin Återkomst måste födas på jorden.

Lösen av synder är endast möjlig genom ett jordiskt liv. Jmf. Skapelsen 6.3.2 För att lösa våra synder på jorden, måste Kristus komma som en man på jorden. Frälsningen genom Jesu korsfästelse, är begränsad till den andliga dimensionen. Den löser inte den ursprungliga synden, som överförs genom våra fysiska kroppar och förblir aktiv inom oss. Därför måste Kristus komma igen för att ge fullständig frälsning till mänskligheten, inklusive fysisk frälsning. Han kan verkligen inte uppnå detta om han bara kommer som en ande. Han måste komma i en fysisk kropp, som vid hans första Ankomst.

Vi har därmed klargjort att Kristi Återkomst kommer inte att vara en andlig återkomst, utan en fysisk ankomst likt den första Ankomsten. Anta att Kristus skulle komma tillbaka i anden, då skulle det vara förbryllande att denna ande, överskridande tid och rum och endast märkbar för de andliga sinnen, skulle komma på skyar bestående av materia. Å andra sidan, om Återkomsten skulle ske genom Kristus plötsliga uppdykande i köttet, kommande på skyarna, hur kunde han stanna i luften? Var skulle han bo innan han blev synlig? Vissa människor kanske protesterar mot sådana frågor, med argumentet att för den allsmäktige Gud är ingenting omöjligt. Men Gud bortser inte från sina egna lagar och principer.

Gud gör inte och behöver inte fullgöra sin vilja i strid med Hans egna lagar genom att låta Kristus, återvända i köttet som vår egen födelse, bo i yttre rymden och sedan återvända på skyarna.

Sammanfattningsvis har vi visat bortom allt tvivel visat att Kristi Återkomst sker genom hans fysiska födelse på jorden.

2.3 VAD ÄR DÅ INNEBÖRDEN AV VERSEN ATT KRISTUS KOMMER TILLBAKA PÅ SKYARNA?

Eftersom Kristi återkomst kommer att ske genom hans födelse på jorden, vad kan då vara innebörden av de bibliska profetiorna att han kommer på skyarna? För att söka svar på denna fråga måste vi först utreda vad skyar representerar.

Följande avsnitt är typiskt:

Se, han kommer med skyarna, och varje öga skall se honom, varje en som genomborrat honom, och alla släkter på jorden kommer klaga på grund av honom. Även så. Amen. Upp. 1:7

Enligt denna vers, bör alla kunna se Kristus när han kommer.

När Helige Stefanus blev martyr, var det bara han och de troende kristna vars andliga sinnen var öppna som kunde se Jesus sitta vid Guds högra sida.
Apg. 7:55

Om Jesus på liknande sätt skulle stiga ned från andliga världen som en ande, så är det endast de troende med öppna andliga sinnen som kan se honom, och därför skulle inte varje öga se Kristus när han kommer tillbaka. De bibliska profetior som säger alla kommer att se Herren kan, endast uppfyllas om han återvänder i köttet.

Eftersom en kropp av kött inte kan komma på skyarna måste skyar i versen symbolisera något annat.

I samma avsnitt, är det också skrivet att även de som har genomborrat Jesus kommer att se hans återkomst. De som genomborrade Jesus var romerska soldater. Dock kommer de romerska soldaterna inte att se Herren vid hans Återkomst. För att kunna se den återvändande Herren, måste dessa soldater uppstå; men enligt Bibeln, är de som kommer att uppstå vid Kristi Återkomst endast de trogna kristna som deltar i den första uppståndelsen. Resten av andarna kommer att uppstå först efter passagen av "tusen år" i riket.
Upp. 20:4-5

Därför måste "var och en som genomborrade honom" vara en liknelse som beskriver någon annan grupp av människor, än de romerska soldaterna. I själva verket hänvisar det till de kristna som lever vid tiden för Återkomsten som håller fast vid tro på att Jesus kommer på skyarna. När Kristus återvänder till jorden genom en ödmjuk födelse strider detta mot deras förväntan, de kommer inte att känna igen honom utan kommer att förfölja honom. Om "var och en som genomborrat honom" är en liknelse, så bör skyarna i samma vers också vara en liknelse.

Vad symboliserar då egentligen skyarna? Skyar bildas genom avdunstning av orent vatten från jorden. I Bibeln symboliserar vatten ofta fallna människor. Upp. 17:15, Ps. 144:7

Vi kan då dra slutsatsen att skyarna symboliserar fromma kristna vars hjärtan bor i himlen och inte på jorden eftersom de är pånyttfödda och återupprättade från deras fallna tillstånd.

Bibeln och andra heliga skrifter använder också symbolen skyar för att antyda människomassor. Hebr. 12:1, jfr. Hes. 38:9

Vi finner ibland talesätt som används i vanligt tal.

I Moses liv så symboliserade skyarna, som vägledde israeliterna på dagen, Jesus som skulle komma som ledare av Israel, pelaren av eld om natten representerade den Helige Ande som i egenskap av Jesu motsvarighet skulle leda Israel genom inspirationens eld. Vi kan konstatera att Jesu ankomst på skyarna innebär att han kommer att visa sig bland en grupp av pånyttfödda troende kristna och bli deras ledare, det andra Israel.

Minns att när Jesus tillfrågades om platsen för sin återkomst, svarade han, *"där kroppen är där samlas gamarna."* Lukas 17:37

Jesus menade med detta att han kommer att återvända till den plats där troende samlats, som i princip innebär samma sak som den bibliska profetian att Kristus kommer tillbaka på skyarna.

När vi tolkar skyarna på detta symboliska sätt, är det uppenbart att vid hans första ankomst Jesus själv kom symboliskt ner från Himlen på skyarna. Det står skrivet: *"Den första människan var från jorden, en man av stoft, den andra människan är från himlen" 1 Kor. 15:47* och *"Ingen har stigit upp till himlen, utom han som steg ner från himlen, Människosonen."* Joh. 3:13 Även om Jesus föddes på jorden, med tanke på Guds vilja (försyn) och med hänsyn till sitt sanna värde, kom han verkligen från himlen. Detta är också den sanna innebörden av profetian i Daniel 7:13, vilken förutsade att Jesus skulle komma på skyarna.

2.4 VARFÖR SA DÅ JESUS ATT HERREN KOMMER PÅ SKYARNA?

Det finns två skäl till varför Jesus profeterade att Herrens Återkomst skulle ske på skyarna. För det första var det för att förhindra att feltolkningar från antikrister skulle skapa förvirring bland troende.

Om Jesus tydligt sagt att han skulle återvända genom en fysisk födelse, då skulle det ha varit omöjligt att förhindra falska messias orsaka stor förvirring. Eftersom Jesus steg fram som Messias från en ödmjuk bakgrund, skulle vem som helst från alla samhällsskikt med en viss andlighet kunna göra anspråk på att vara Återkomsten och blända världen med en stor villfarelse. Eftersom lyckligtvis de flesta kristna har väntat Kristus återvända på skyarna och har fäst blicken mot himlen, så har denna villfarelse i stor utsträckning undvikits. Men eftersom tiden nu är inne, måste sanningen att Kristus kommer tillbaka genom en fysisk födelse avslöjas.

För det andra var det för att uppmuntra kristna som gick en svår trons väg.

Det finns andra tillfällen då Jesus gav motsägelsefulla ord för att uppmuntra sina anhängare att utföra Guds vilja så snabbt som möjligt.

Till exempel sa han,

"...ni hinner inte igenom alla Israels städer, innan Människosonen kommer."
Matt. 10:23

Detta ledde lärjungarna att tro att Återkomsten skulle äga rum inom en snar framtid. När Jesus berättade för Petrus om hans annalkande martyrskap, frågade Petrus honom vad som skulle bli av lärjungen Johannes. Jesus svarade: *"Om jag vill att han skall vara kvar tills jag kommer, vad rör det dig?"*
Joh, 21:22

Jesus sa också, *"Amen säger jag er: Några av dem som står här skall inte smaka döden, förrän de ser Människosonen komma i sitt rike."* Matt. 16:28

Dessa ord ledde lärjungarna att tro att Jesus Återkomst skulle uppfyllas under deras livstid.

Hoppet om Jesu nära förestående Återkomst uppväckte iver hos hans lärjungar och gav dem kraft att övervinna förföljelse från judendomen och det romerska riket. Uppmuntrad av det brinnande hoppet om Återkomsten, fylldes de av den Helige Ande,

Apg. 2:1-4 och etablerade tidigt den kristna kyrkan, även mitt under stora motgångar.

Jesus ville inspirera och uppmuntra sina lärjungar, som skulle bär ett tungt kors. Därför profeterade han att han skulle komma på skyarna i makt och Guds ära och åstadkomma allt med blixstens hastighet.

AVSNITT 3

VAR KOMMER KRISTUS ÅTERVÄNDA?

Om Kristus kommer igen som en man född på jorden, kommer han verkligen att födas bland ett folk som är utvalt av Gud i enlighet med Hans förutbestämmelse. Var är den plats som Gud har valt för Kristus Återkomst? Vilka är de människor utvalda att ta emot honom?

3.1 KOMMER KRISTUS ÅTERVÄNDA BLAND DET JUDISKA FOLKET?

En del kristna räknar med att Kristus ska komma tillbaka bland det judiska folket, baserat på flera skriftställen i Bibeln: "Och jag hörde antalet av dem som var försedda med sigill: etthundrafyrtiofyra tusen ur Israels alla stammar", Upp. 7:4 och "...Ni hinner inte igenom Israels städer, förrän Människosonen kommer." Matt. 10:23, jfr. Matt. 16:28

Att tolka dessa verser på detta sätt vore att missförstå Guds försyn (Vilja). På denna fråga svarade Jesus med liknelsen om vingården:

"Lyssna till en annan liknelse. En husbonde planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg ut en vinpress och byggde ett vaktorn. Sedan arrenderade han ut den till vingårdsarbetare och reste bort. När skördetiden närmade sig, skickade han sina tjänare till vingårdsarbetarna för att få sin del av avkastningen. Men vingårdsarbetarna grep hans tjänare. En slog de, en annan dödade de och en tredje stenade de. Han skickade då ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde på samma sätt med dem. Till sist sände han sin son till dem. Han tänkte: De kommer att ha respekt för min son. Men när vingårdsarbetarna fick se sonen, sa de till varandra: Här har vi arvtagaren! Kom, låt oss döda honom, så får vi hans arv. Och de tog fast honom, förde ut honom ur vingården och dödade honom.

När nu vingårdens herre kommer, vad skall han då göra med dessa vingårdsarbetare?" De sa till honom: "Onda som de är, skall han låta dem få en ond död, och han skall arrendera ut vingården till andra vingårdsarbetare, som ger honom avkastningen i rätt tid." Jesus sa till dem: "Har ni aldrig läst i Skrifterna: Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon? Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt." -Matt. 21:33-43

I den här liknelsen representerar vingårdsinnehavaren Gud, vingården representerar Guds verk, vingårdsmännen som anförtrotts arbetet utgör de judiska folket, tjänarna representerar profeterna, vingårdsinnehavarens söner representerar Jesus, och de andra arbetarna som skördar frukterna representerar någon annan nation som kan stå emot Kristus vid Återkomsten och förverkliga Guds vilja.

Genom denna liknelse, visar Jesus att han inte kommer tillbaka till de människor som förföljde honom. Gud kommer att ta bort den uppgift som tidigare anförtrotts dem och ge det till ett annat folk som kan producera dess frukter vid Kristi återkomst.

Varför verkar då Bibeln framställa Kristus som återvänder till Israel? För att besvara denna fråga måste vi först fråga om betydelsen av ordet Israel. "Israel" betyder den som har segrat. Jakob fick detta namn efter att han besegrat ängeln som brottades med honom vid Jabbok. 1 Mos. 32:28 Jakob brottades med ängeln att säkra positionen av den påtagliga grundvalen. Genom att framgångsrikt befästa positionen som Abel och göra det påtagliga offret så etablerade Jakob grundvalen för Messias på familjenivån. Hans ättlingar, som ärvde ansvaret för Guds försyn (Vilja) baserat på denna grundval, kallas Israel eller det utvalda folket. Termen "Israel" betyder alltså Guds folk som har segrat genom sin tro och gäller inte nödvändigtvis alla som kommer ur Jakobs släktled.

Därför sa Johannes Döparen till judarna: *Och tro inte att ni kan säga till er själva: Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham.* Matt. 3:9 Dessutom sa Paulus: *"Den är inte jude som är det till det yttre, och omskärelse är inte något som sker utvärtes på kroppen. Den är jude som är det i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. Rom. 2:28-29 och "inte alla som härstammar från Israel tillhör Israel." Rom. 9:6*

De förebrådde de judar som skröt om att de var av det utvalda folket baserat enbart på deras släktlinje till Abraham, trots att de inte levde efter Guds Vilja.

Man kan säga att ättlingar till Jakob var Israels folk vid tiden för sin utresa från Egypten under Moses ledning, men ingen var det längre när de vände mot Gud i öknen. Därför, svepte Gud bort dem i öknen och ledde endast den yngre generationen in i Kanaan, dessa betraktas av Gud som det sanna Israel.

Av Abrahams efterkommande som gick in i Kanaans land, så gick de tio stammarna, från det norra kungariket av Israel under, som överträdde mot Gud, eftersom de förlorat sin rätt att vara Guds utvalda folk. Endast södra

kungarikets Juda två stammar, som fortsatte att upprätthålla Guds vilja förblev det utvalda folket som så småningom kunde ta emot Jesus. Men när de ledde Jesus till korset, förlorade även de sin rätt att vara det centrala folket med ansvar för Guds vilja (försyn).

Vilka blev då det utvalda folket efter Jesu korsfästelse? De var inga andra än de kristna som ärvt Abrahams tro och återupptog det uppdrag som Abrahams ättlingar inte fullbordat.

Paulus skrev, *Jag frågar nu: Inte har de väl snubblat för att de skulle falla? Visst inte. Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att detta skulle väcka deras avund. Rom. 11:11*

Detta styrker att centrum för Guds återupprättelse hade skiftat från judarna till alla folk. Apg. 13:46

Därför är de utvalda människor som borde lägga grunden för Kristus vid Återkomsten inte Abrahams ättlingar, utan snarare de kristna som har ärvt tron på Abraham.

3.2 KRISTUS KOMMER TILLBAKA TILL EN NATION I ÖST

När Jesus förklarade med liknelsen om vingården, Matt. 21:33-43 att Judiska folket, liksom vingårdsmännen som i liknelsen dödade sin mästares son, ledde Jesus till korset förlorade de Guds uppdrag.

Vilken nation, kommer då att ärva Guds verk och bära dess frukt? Bibeln antyder att denna nation ligger i öst.

Uppenbarelseboken beskriver öppnandet av en bokrulle förseglad med sju sigill: *Och jag såg i högra handen på honom som satt på tronen en bokrulle med skrift både på insidan och utsidan, förseglad med sju sigill.*

Och jag såg en väldig ängel som ropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess sigill?"

Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna bokrullen eller se in i den. Och jag grät bittert över att det inte fanns någon som var värdig att öppna bokrullen eller se in i den.

Men en av de äldste sa till mig: "Gråt inte! Se, lejonet av Juda stam, Davids rotskott, har segrat, och han kan öppna bokrullen och bryta dess sju sigill."

Upp. 5:1-5

Och jag såg också en annan ängel med den levande Gudens sigill stiga upp från öster.

Han ropade med hög röst till de fyra änglarna som hade fått makt att skada jorden och havet: "Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har satt

sigill på vår Guds tjänare, på deras pannor.””

Och jag hörde antalet av dem som var försedda med sigill: etthundrafyrtiofyra tusen ur Israels alla stammar.” Upp. 7:2-4

Detta indikerar att den levande Gudens sigill kommer att placeras på pannan av 144 000 i öst, där solen går upp. Dessa utvalda kommer att följa Lammet vid hans Återkomst. Upp. 14:1 Vi kan alltså dra slutsatsen att den nation som kommer att ärva Guds verk och bära dess frukt inför Återkomsten ligger i öst. Där skall Kristus födas och tas emot av 144 000 Guds utvalda.

Vilket bland folken i öst skall väljas att ta emot Herren?

3.3 NATIONEN I ÖSTER ÄR KOREA

Sedan urminnes tider har folken i öst traditionellt ansetts vara de tre nationerna Korea, Japan och Kina. Bland dem, har Japan under hela sin historia dyrkat sol-gudinnan Amaterasu-Omi-kami. Japan gick in i tiden för Återkomsten som en fascistisk nation som förföljda koreanska kristna. Jfr. Förberedelser 4.3.3

Kina var vid tiden för Återkomsten en grogrund för kommunism och skulle bli en kommunistisk nation. Således tillhörde båda nationerna satans sida. Korea är alltså nationen i öster där Kristus kommer tillbaka.

Låt oss undersöka med tanke på Principerna hur Korea har blivit kvalificerad att ta emot Kristus vid Återkomsten.

Som den nation till vilken Messias återvänder måste Korea uppfylla följande kvalifikationer.

3.3.1 NATIONELLA VILLKOR AV GOTTGÖRELSE

För Korea att bli en nation som passar att ta emot Messias, måste den uppfylla ett nationellt villkor baserat på 40 för separation av satan på kosmisk nivå Återupprättelse av Kanaan.

Varför fick Korea detta krav på gottgörelse? Om Kristus återvänder till Korea, så är det koreanska folket avsedda att bli det tredje Israel. I Gamla Testamentets tidsålder, var ättlingar till Abraham som biföll Guds vilja och utstod förföljelse i Egypten det första Israel. De kristna, som förföljdes som kättare av judarna samtidigt som de hyllade den uppståndne Jesus och fortsatte återupprättelsen, blev det andra Israel. Kristus vid hans Återkomst kommer sannolikt att på liknande sätt fördömas som kättare av de kristna i hans samtid, i enlighet med profetian om att han kommer att lida och förkastas av sin generation, så som det var Lukas 17:25 för Noa i hans tid.

Om så är fallet, måste Gud överge de kristna som förföljer återkomne Kristus, precis så som han övergav de judar som förkastade Jesus. Matt. 7:23

Då kommer det koreanska folket, som deltar i Kristus återvändande och stödjer honom att slutföra det tredje kapitlet av Guds försyn (Vilja), att bli det tredje Israel.

Det första Israel drabbades av 400 års lidande i Egypten. Detta skulle uppfylla ett villkor av 40 för separation av satan som krävs för att på den nationella nivån återställa Kanaan. Det andra Israel hade att segra över de 400 åren av förföljelse i romariket för att uppfylla ett villkor av 40 för separation från satan, som krävs för att påbörja den globala vägen av Återupprättelse av Kanaan. Som tredje Israel, måste det koreanska folket också behöva lida under en nation på satans sida under en period som uppfyller talet 40. Genom detta kan de uppfylla ett villkor av 40 för separation från satan som krävs för att påbörja den kosmiska nivån av Kanaans återupprättelse. Detta var de 40 år då Korea drabbades av otaliga lidanden som en japansk koloni.

Korea var ett tidigt mål för Japans imperialistiska politik. Ulsa skyddsfördraget, som ingicks 1905 mellan Hirohumi Ito, Japan och Wan-yong Lee Korea (pro-japansk utbildningsminister) påförde Korea status som ett japanskt protektorat. Alla Koreas diplomatiska rättigheter lämnades över för att skötas av utrikesministeriet i Japan. Japan stationerade en generalguvernör och utsedda militära tjänstemän i varje distrikt för att kontrollera alla Koreas inre angelägenheter. På kort tid hade Japan påtvingat sin vilja på den koreanska befolkningen, dikterat deras politik, diplomati och ekonomiska frågor.

Japan annekterade Korea med våld 1910.

Japanerna utförde övergrepp mot det koreanska folket, fängslade och avrättade många patrioter och berövade människorna deras frihet.

När en självständighetsrörelse utbröt, den 1 mars 1919, så dödade japanerna tusentals civila i alla delar av halvön. Vid tidpunkten för den stora Kanto jordbävningen år 1923, gjorde japanerna oskyldiga koreaner som bodde i Tokyo till syndabockar och massakrerade många av dem. Samtidigt flydde många koreaner som inte längre kunde uthärda japanskt förtryck, övergav sina hem och flydde till öknerna i Manchuriet i sin jakt på frihet. Där fick de utstå otaliga vedermödor och gav sina hjärtan och själar för sitt hemlands självständighet.

Den japanska militären sökte från by till by dessa lojala koreaner. I vissa byar, vallade de unga och gamla in i en byggnad och satte eld på den. Japan fortsatte sådan tyranni ända fram till deras sammanbrott (1945).

De koreaner som dödades i självständighetsrörelsen den 1 mars och i Manchuriets öken var huvudsakligen kristna. Mot slutet av sitt koloniala styre, inledde Japan en okänd politik att krossa den oberoende kristendomen i Korea. Kristna tvingades tillbe i Shinto tempel, de som inte gjorde det frivilligt fängslades eller avrättades.

När Japans kejsare Hirohito kapitulerade i slutet av andra världskriget, var det koreanska folket äntligen befriat från sin trældom.

Det koreanska folket hade lidit under 40 år, under Ulsa fördraget 1905 till deras befrielse 1945. Deras lidande är parallellt med det första Israels lidande i Egypten och det andra Israel i Romarriket. Koreas självständighetsrörelse leddes huvudsakligen av kristna, både hemma och utomlands, det var de som led mest under den japanska tyrannin.

3.3.2 GUDS OCH SATANS FRONTLINJE

I de yttersta dagarna är världen uppdelad i den demokratiska världen och den kommunistiska världen. Eftersom han hade gett Adam välsignelsen att ha herravälde var Gud även tvungen att ge satan fria tyglar att genom Adams ättlingar skapa en principlös värld. Gud har fått följa i jakten, arbetande för att återställa den principlösa världen till sin sida. När Kristus kommer tillbaka för att återställa denna fallna värld till sitt ursprungliga tillstånd som Gud skapat, så kommer Han säkert att arbeta för att rädda även den kommunistiska världen. Utan tvekan kommer nationen som han återvänder till att spela en central roll i detta frälsningsarbete.

Korea, nationen där Kristus kommer tillbaka, är platsen mest älskad av Gud och mest avskydd av satan. Det är i frontlinjen för både Gud och satan, en plats där de demokratiska krafterna och kommunismens krafter kolliderar. Denna konfrontationslinje är Koreas 38:e breddgrad. Vilken drogs för att uppfylla Guds försyn (Vilja). Vid platsen för konfrontationen mellan Gud och satan, måste ett offer erbjudas som villkor för att bestämma resultatet av deras kamp. Det koreanska folket var detta offer, placerad på denna frontlinje för att erbjudas för återställandet av universum. Därför delade Gud den koreanska nationen, precis som Abrahams offer skulle delas. Detta är anledningen till delningen av Korea vid den 38:e breddgraden, som delade den i två nationer: en Kain-typ och den andra Abel-typ.

Den 38:e breddgraden är frontlinjen i striden mellan demokrati och kommunism. Samtidigt är det den främre frontlinjen av striden mellan Gud och satan. Koreakriget, som rasade över trettioåttende breddgraden var inte bara ett inbördeskrig, det var en konflikt mellan den demokratiska världen och

den kommunistiska världen. Dessutom var det en konflikt mellan Gud och satan.

Eftersom detta krig hade världsomspännande betydelse för uppfyllandet av Återupprättelsen, mobiliserades de väpnade styrkorna av FN:s medlemsstater för första gången. Även om de deltagande nationerna kanske inte förstått denna försynens (Viljans) betydelse, agerar de i enlighet med Guds vilja för befrielse av det andliga fosterlandet.

Vid de första mänskliga förfädernas syndafall, gick Guds och satans sida skilda vägar från en enda utgångspunkt.

Liv och död, gott och ont, kärlek och hat, glädje och sorg, lycka och olycka, har alla delat sig från en enda punkt och kommit att stå i ständig konflikt med varandra igenom mänsklighetens historia.

Dessa delade realiteter har separat utvecklats i Kain-typ och Abel-typ världar, som så småningom mognade att forma den demokratiska världen och den kommunistiska världen. När dessa två världar utvecklade en global konflikt, blev det centrerat på den koreanska halvön.

Religioner, ideologier, politiska krafter och ekonomiska system kom alla i konflikt och orsakade stor förvirring i det koreanska samhället, som sedan fick globala följder.

Detta beror på att fenomen som ägde rum i den andliga världen utvecklade sig som fysisk verklighet i Korea, den centrala frälsningens nation och blev förstörade över hela världen.

Detta utbrott av socialt och ideologiskt kaos var ett tydligt tecken på att en ny världsordning snabbt närmade sig. Som Jesus sa en gång *"Lär av en jämförelse med fikonträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut, vet ni att sommaren är nära." Matt. 24:32*

När lärjungarna frågade Jesus om platsen för hans återkomst, sa han, *"Där den döda kroppen ligger, där kommer gamarna att samlas." Lukas 17:37*

Evigt liv och evig död kolliderar i Korea, frontlinjen i kampen mellan Gud och satan. Djävlar, symboliserade av gamar, samlas i detta land i sin sökning efter andligt döda, medan Återkomstens Herre kommer till detta land på jakt efter folk överflödande av liv.

3.3.3 OBJEKT OCH PARTNER TILL GUDS HJÄRTA

För att bli Guds hjärtas medarbetare måste vi först gå en väg av blod, svett och tårar.

Ända sedan människan föll under satans herravälde och kom att motsätta sig Gud, har Gud kontinuerligt arbetat, sörjande med ett föräldrahjärta som förlorat sina barn, i den syndiga världen för att rädda omoraliska och eländiga människor som trots detta fortfarande är Hans barn. I sina ansträngningar att återvinna sina upproriska barn, var Gud dessutom tvungen att gång på gång låta de rättfärdiga och älskade offras till den sataniska världen, till och med överlämna Jesus, sin enfödde Son, till korset. Gud har på detta sätt sörjt varje dag på grund av det mänskliga Syndafallet. - 1 Mos. 6:6

Följaktligen kan en individ, familj eller nation som kämpar i den sataniska världen för Guds vilja inte undvika vägen av blod, svett och tårar. Hur kan vi, som lojala och trogna barn, vara bekväma och självbelåtna och fortfarande förvänta oss att förbli medarbetare till vår himmelske Fader, som lider av djup ångest?

Den nation som kan ta emot Messias skulle bli Guds hjärtas medarbetare genom att visa vördnad för föräldrarna. Det är därför de måste gå en väg av blod, svett och tårar.

Både det första och andra Israel gick en lidandets väg. Det koreanska folket, det tredje Israel har gjort detsamma.

Deras eländiga historia var vägen som krävs av Guds utvalda folk. Man kan aldrig veta vilka stora välsignelser en sådan lidandets väg så småningom kan ge. Nationen kvalificerad att stå som Guds hjärtas medarbetare måste vara ett folk av godhet. Det koreanska folket, en homogen ras med en fyratusen-årig historia, som sällan invaderat andra nationer. Även under perioderna för Kokuryo och Silla, när de skröt med imponerande militär makt, använde de endast sina styrkor för att omintetgöra inkräktare.

Med tanke på att en grundläggande egenskap hos satan är att aggressivt inkräkta på andra står det klart att det koreanska folket är kvalificerade att stå på Guds sida.

Guds strategi är att hävda seger efter att Hans sida först har attackerats. Även otaliga profeter och helgon har offrats under historien, och även Jesus dog på korset, ändå har Gud gång på gång vunnit segern i slutändan. Trots att satans sida var angriparen i första och andra världskrigen, så vanns till slut segern av nationerna på Guds sida.

På liknande sätt har det koreanska folket invaderats många gånger av utländska makter, medan Guds sanna avsikt att ha dem utstå dessa prövningar var att få dem stå på hans sida och säkra den slutliga segern.

Det koreanska folket är av naturen utrustad med en religiös karaktär.

Deras religiösa vilja har lett dem att alltid sträva efter något som överskrider fysiska verkligheten och har ett djupare värde.

Från antiken, när deras kultur fortfarande var primitiv, har det koreanska folket uttryckt en stark vilja att tillbe Gud.

De hade inte en hög respekt för religioner med vidskeplig gudsförklaring eller strävade efter tillfällig lycka.

De vördade alltid dygderna lojalitet, vördnadsfullhet och kyskhet. De älskade folksagor som uttrycker dessa dygder, som "Sagan om Shim-ch'ong" och "Sagan om Ch'unhyang," härrör från denna kraftfulla underström av deras kultur.

3.3.4 MESSIANSKA PROFETIOR

Det koreanska folket har länge vårdat ett messianskt hopp, som fått näring genom tydliga vittnesbörd från deras profeter.

Första Israel trodde på deras profeters vittnesbörd, Mal. 4:2-5, Jes. 60:1-22, att Messias skulle komma som deras konung, etablera konungariket och ge dem frälsning. Att det andra Israel kunde uthärda en mödosam trons väg beror delvis på hoppet om Kristi återkomst. På liknande sätt har det koreanska folket, det tredje Israel trott på profetian att den Rättfärdiga Konungen skall visa sig och grunda ett ärorikt och evigt rike i deras land. Genom att hålla fast vid detta hopp, fann de styrkan att uthärda sina lidanden. Detta messianska hopp bland koreanska folket uppenbarades genom Chonggamnok, en profetisk bok skriven i det fjortonde århundradet i början av Yi dynastin.

Eftersom den här profetian förutspådde att en ny konung skulle uppstå, försökte den härskande klassen undertrycka profetian. Den japanska koloniala regimen försökte utrota denna föreställning genom att bränna boken och förtrycka de troende.

Allt eftersom kristendomen blev allmänt accepterat, förlöjligades idén som vidskepelse. Ändå lever detta messianska hopp fortfarande djupt rotat i den koreanska folksjälen.

Den efterlängtdade Rättfärdigheteens Konung som förutsades i Chonggamnok har benämningen Chongdoryong (Den som kommer med det sanna Guds Ord). I själva verket är detta en koreansk profetia om Kristus Återkomst i Korea. Redan före introduktionen av kristendomen i Korea hade Gud genom Chonggamnok uppenbarat att Messias skulle komma till det landet.

Vår tids forskare bekräftar att många ställen i denna profetiska bok sammanfaller med Bibelns profetior.

Bland de troende i varje religion finns dessutom i Korea de som har fått uppenbarelser att grundarna av just deras religioner skall komma tillbaka till Korea.

Vi lärde oss genom vår studie av utvecklingen av kulturella sfärer, jfr. Eskatologi 4.2, att alla religioner konvergerar mot en enda religion. Guds önskan är att kristendomen i de yttersta dagarna skall bli den sista religionen vilken kan ta ansvar för att slutföra många religioners mål i historien. Den återvändande Kristus, som kommer som centrum av kristendomen, kommer att uppnå de mål som religionsgrundarna strävade efter. Med avseende på sitt uppdrag, måste därför Kristus vid sin återkomst betraktas som den andra ankomsten av grundaren för varje religion, jfr. Uppståndelse 2.4.

När återkomsten av grundarna för varje religion sker i Korea för att uppfylla de olika uppenbarelserna, kommer de inte att komma som olika personer. En enda person, Kristus Återkomst, kommer som gemensamma uppfyllandet av alla dessa uppenbarelser.

Den Herre vars ankomst har uppenbarats för de troende i olika religioner, inklusive Maitreya Buddha i buddhismen, den Sanna människan i Konfucianismen, den återvändande Ch'oe Suun som grundade religion Ch'ondogyo och ankomsten av Chongdoryong i Chonggamnok, kommer att vara ingen mindre än Kristus vid Återkomsten.

Slutligen ser vi uppenbarelser och tecken som ges till andligt förberedda kristna att vittna om Kristi Återkomst i Korea; de gro i ett överflöd som svampar efter ett regn. Guds löfte att han skall utgjuta sin ande över allt kött, Apg. 2:17, uppfylls bland det koreanska folket. Allteftersom fromma kristna får kontakt med andar från olika nivåer i andliga världen, från de lägre världarna upp till Paradiset, får många tydliga uppenbarelser som att Herren skall komma till Korea.

Men de nuvarande ledarna för de koreanska kristna sover. Andligt okunniga, sköter de sina missioner omedvetna om dessa tidens tecken.

Detta liknar vad som hände på Jesu tid. Prästerna, rabbiner och de skriftlärdade, som borde ha varit först att erkänna Messias födelse, var helt ovetande om det eftersom de var andligt blinda. Astrologerna och herdar som fick uppenbarelser var de som kände till om Jesu födelse.

Vid den tiden sa Jesus:

"Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta

för de visa och kloka och uppenbarat det för de små." Matt. 11:25

Han klagade över den andliga okunnigheten hos sin tids judiska ledarskap, medan å andra sidan, han var tacksam att Gud skänkt nåd till rena och utbildade troende genom att avslöja hans försyn (Vilja) för dem.

I dagens koreanska kristendom, i en tid parallell till Jesu tid, sker liknande fenomen, om än i mer komplex form. Genom (andligt) rena och utbildade troende avslöjar Gud många himmelska hemligheter om de yttersta dagarna. Men eftersom de skulle anklagas som kättare om de skulle förkunna dem offentligt, håller de dessa sanningar för sig själva.

På liknande sätt som prästerna, rabbiner och skrifflärda på Jesu tid, är många kristna präster stolta över sina kunskaper om Bibeln och deras förmåga att tolka den. De finner tillfredsställelse i den vördnad de får från sina anhängare, de nöjer sig med att fortsätta de viktiga uppgifterna på sina kontor, men om Guds sorg och om Guds försyn i de yttersta dagarna är de helt okunniga.

3.3.5 ALLA CIVILISATIONERS KULMEN

Andlig och materiell civilisation, byggd på religion och vetenskap som har uppgiften att övervinna de två aspekterna av mänsklig okunnighet, måste förenas i harmoni. Först då kan vi lösa de grundläggande problemen för människors liv och förverkliga Guds ideala värld. Jfr. Eskatologi 5.1

I den värld Kristus kommer att förverkliga, kommer vetenskapen att vara högt utvecklad. Det kommer att bli ett samhälle med högsta civilisation, en där alla civilisationer som har utvecklats genom det vertikala förloppet av försynens historia kommer att återställas horisontellt under ledning av Herren.

Därför kommer andliga och materiella aspekter av civilisation som utvecklas från religion och vetenskap, som har blomstrat över hela världen, att omfamnas och harmoniseras i Korea som styrs av den nya sanningen. Då kommer de att bära frukt i den ideala världen som är Guds djupaste önskan. För det första, bör kärnan av alla civilisationer som utvecklats på land bära frukt i Korea.

De gamla kontinentala civilisationer som uppstod i Egypten och Mesopotamien fortplantade sina frukter till halvö-civilisationer som Grekland, Rom och Spanien, och därifrån till ö-civilisationen Storbritannien. Denna ö-civilisation spred sin kultur vidare till USA, en kontinental civilisation. Då vändes riktningen, i och med att USA fortplantade sin kultur till ö-civilisation Japan. Nu skall dessa dessa frukter skördas på halvö-civilisation Korea, där Kristus skall födas.

För det andra, så skall kärnan av civilisationer som uppstått på stränderna av floder och hav bära frukt i Stilla-Havs civilisationen som Korea tillhör.

Flod-civilisationer som uppstod vid stranden av Nilen, Tigris och Eufrat förde vidare sina kulturer till civilisationer i närheten av Medelhavet: Grekland, Rom, Spanien och Portugal. Dessa testamenterade sina frukter till civilisationer vid Atlanten: främst Storbritannien och USA. Alla dessa frukter kommer att skördas i Stilla-Havs civilisationen, som knyter samman USA, Japan och Korea.

Slutligen bör civilisationer som fötts ur olika klimatzoner bära frukt i Korea.

Igenom årstidernas växlingar startar levande varelser sina liv och förökar sig på våren, blomstrar under sommaren, bär frukt under hösten, och sparar sina reserver under vintern.

Cykeln av vår, sommar, höst och vinter upprepas inte bara från år till år, utan också varje dag: morgon motsvarar våren, eftermiddag sommar, kvällen höst, och natten vintern. De fyra faserna i människors liv, barndom, ungdom, medelålder och ålderdom, passar även in i detta mönster. Mänsklighetens historia utvecklas också efter årstiderna, eftersom en del av Guds principer bakom Hans skapelse är en harmonisk, säsongsbetonade cirkel av livet.

Gud skapade Adam och Eva på våren av människans historia. Därför skulle civilisationens historia starta i Edens tempererade zon. Därefter under sin sommarsäsong, borde den ha flyttat till en tropisk civilisation, under hösten, till en kylig-zons civilisation, och den borde ha nått sin kulmen i en kall zons civilisation analog till vintersäsongen. Men på grund av syndafallet degraderas människorna till nivån av vildar.

Istället för att bygga en tempererad-zon civilisation, kom de i förtid att leva i de tropiska områdena som primitiva människor. På den afrikanska kontinenten, byggde de den tropiska civilisationen Egypten. Denna kontinentala civilisationen fortsatte sin kultur vidare till halvöar och öar där kyliga-zonens civilisationer utvecklats.

De testamenterade sina frukter till den kalla zonens civilisation Sovjetunionen. Nu kommer denna ström är att kulminera i bildandet av den tempererade zonens civilisation, det nya Eden. Detta bör absolut ske i Korea, där alla civilisationer skall bära frukt.

AVSNITT 4

PARALLELLER MELLAN JESU TID OCH VÅR TID

Perioden för Återkomsten är parallell med Jesu tid. De händelser som utspelas i dagens kristendom liknar de som skedde inom judendomen på Jesu tid. Låt oss se på några av dessa paralleller.

Dagens kristendom, liksom judendomen på Jesu tid, fäster alltför stor vikt vid institutionell myndighet och ceremonier, medan den internt är korrumpad.

Vid tidpunkten för Jesu hade många präster och skriftlärde blivit slavar till ritualism och lagar, och deras andliga liv var falskt. Därför, strömmade judar med uppriktig tro till Jesus, som anklagade kättare, att släcka deras andliga törst.

På liknande sätt i dagens kristendom, är många ledande präster fångar under sin organisation och förälskade i sina ritualer medan deras andlighet blir allt svagare för varje dag. Därför vandrar hängivna kristna omkring i bergen och på slätterna i jakt på den sanna vägen. De söker nya ledare som kan vägleda dem ur denna andliga vildmark och visa dem vägen till det inre sanna ljuset.

Vår tids kristna ledare, kommer förmodligen liksom de judiska ledarna på Jesu tid att vara de första att förfölja Kristus vid Återkomsten.

Jesus kom att grunda en ny era som skulle uppfylla Gamla Testamentets ord proklamerades av profeterna. Han begränsade inte sig genom bara upprepa ord ur Gamla Testamentet, utan gav nya sanningens ord anpassade för den nya tidsåldern. De judiska prästerna och de skriftlärde kritiserade Jesu ord och gärningar baserat på deras snäva tolkning av Gamla testamentet. Deras misstag ledde dem att föra Jesus mot korset.

På liknande sätt är syftet med Kristus Återkomst att bygga en ny himmel och en ny jord, Upp. 21:1-4, på den grund av andlig frälsning som hade lagts av kristendomen i Nya Testamentets tidsålder. När han åter kommer, skall han inte bara upprepa ord uttalade i Nya Testamentet för 2000 år sedan, utan kommer helt säkert lägga till nya sanningens ord, nödvändiga för skapandet av en ny himmel och en ny jord.

Men vår tids kristna vilkas sinnen är snävt formade av Nya Testamentets bokstavliga tolkning kommer att kritisera Kristus ord och handlingar vid hans Återkomst, baserat på deras snäva bibeltolkning. Därför kan det förväntas att de kommer att fördöma Herren som en kättare och förfölja honom.

Det är därför Jesus förutsade att vid Återkomsten, skulle Kristus skulle först lida mycket och förkastas av sin generation. Lukas 17:25

När människor tar emot uppenbarelser om Kristus vid Återkomsten eller hör hans ord, kommer de att svara på ett sätt som liknar det sätt som judarna svarade Jesus på hans tid.

Gud avslöjade inte nyheten om Jesu födelse till prästerna och de skriftlärd, utan för icke-judiska astrologer och renhjärtade herdar. Detta är som en far som, på grund av sina egna barns okunskap, måste anförtro sina styvbarn.

Gud kan mycket väl avslöja nyheten om Kristi återkomst först lekmän, till marginella andliga grupper och kyrkor som de flesta behandlar med förakt, eller till samvetsgranna icke-troende. Först senare får när nyheterna ut till de traditionella kristna prästerskapet som obetänksamt håller fast vid sina traditionella sätt att tro. På Jesu tid, de som uppriktigt tog emot evangeliet var inte de judiska ledarna, utan enkla vanliga människor och hedningar. På liknande sätt vid Kristi återkomst, kommer enkla kristna och icke-kristna att acceptera Herrens ord före det kristna ledarskapet, som betraktar sig som Guds utvalda.

Detta är innebörden av Jesu liknelse om bröllopsfesten. När de inbjudna gästerna, samhällets ledande män, avböjt konungens inbjudan:

Så sa Jesus till sina tjänare:

"Allt är klart för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå därför till vägskälen och bjud till bröllopet alla som ni träffar på. Tjänarna gick då ut på vägarna och samlade alla de mötte, både onda och goda, och brölloppsalen fylldes med gäster." Matt. 22:8-10

Både på Jesu tid och vid Återkomsten, kommer många fromma troende som startade på trons väg med hopp om att komma in Himlen att faktiskt hamna i helvetet.

Eftersom prästerna och de skriftlärd på Jesu tid, hade ansvaret att leda Guds utvalda folk, borde de ha varit de första att erkänna att Messias hade kommit och lett det judiska folket till honom. För att hjälpa dem att uppfylla sitt uppdrag, tog Jesus initiativet, han besökte templet och undervisade dem om evangeliet innan han undervisade någon annan, Lukas 2:42-47.

Men när de inte tog emot honom, hade Jesus inget annat val än att söka längs stränderna i Galileen och finna sina lärjungar bland fiskarna där. Han var tvungen att betjäna samhällets utslagna och umgås med syndare, tullindrivare och prostituerade. Så småningom förföljde prästerna och de

skriftlärda honom till den punkt där han var tvungen att acceptera korsets väg. De utförde ett mord, i tron att de hade gjort en rättfärdig gärning genom att eliminera en farlig kättare och hädare.

Sedan fortsatte med sina sedvanliga göromål resten av sina liv, högläsande den heliga Skriften, betala sitt tionde, och göra uppoffringar i templet, allt under tron att de var på väg mot himlen. Efter döden, fann de sig istället helt oväntat i helvetet.

Ironiskt nog, just den väg på vilken de hade föresatt sig att nå himlen, hade lett dem vilse.

Erkänner vi att liknande händelser kan inträffa i de yttersta dagarna, bör vi allvarligt undersöka oss själva.

Många av vår tids kristna går glatt en väg som de tror leder till himlen. Men om de tar ett enda fel steg kan deras väg faktiskt leda dem till helvetet. Det är därför Jesus en gång sa att han kommer att avvisa många fromma troende i de yttersta dagarna, även de vars tro är så stark att de kan driva ut onda andar och utföra mirakler i hans namn:

"Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!" Matt. 7:23

Sanningen är, ingen befinner sig i mer prekär situation än vår tids troende som lever i en sådan historisk övergångsperiod som existerar idag. Oavsett hur mycket tro vi har visat i våra liv, om vi, i likhet med judiska ledare på Jesu tid, tar det felaktiga steget att vända oss emot den återvändande Kristus så kommer alla våra ansträngningar att ha varit förgäves. Om dessa människor, hade Daniel sagt:

"Många skall bli renade och tvagna och luttrade, men de ogudaktiga skall bedriva sin ogudaktighet och ingen ogudaktig skall förstå detta, men de förståndiga skall förstå det" Dan. 12:10.

AVSNITT 5

DEN KAOTISKA MÄNGDEN AV SPRÅK OCH BEHOVET ATT FÖRENA DEM

Om människor inte hade fallit, skulle vi ha bildat en global familj, som kan liknas vid en kropp vars medlemmar alla är sammanlänkade med varandra med Gud som sitt huvud. Då alla skulle ha haft ett gemensamt språk, skulle det aldrig ha talats ett överflöd av språk oläsbara för varandra.

Anledningen att olika språk uppstod och hindrade fri kommunikation mellan människor är att när deras vertikala relation med Gud avskiljes vid syndafallet, blev också alla horisontella relationer mellan människor avskurna. Mänskligheten splittrades då, och spreds till olika geografiska platser, och bildade där isolerade samhällen.

Det finns också en biblisk skildring som ger andlig förståelse om förvirringen av språk. Detta är historien om Babels torn, 1 Mos. 11:1-9. Noas ättlingar hade delat ett gemensamt språk.

En dag, byggde Noas andre son Ham, som hade som syndat mot Gud, Babels torn för att upphöja sig själva till och med över Gud, vilket därmed uppfyller satans vilja. När ättlingarna Sem och Jafet, som stod på Guds sida, hjälpte till med bygget skapade Gud sådan förvirring bland deras språk att de inte längre kunde kommunicera med varandra för att uppfylla satans vilja.

Som barn till samma föräldrar, med samma känslor av glädje, ilska, sorg och glädje, om vi inte kan dela våra djupaste känslor med varandra eftersom vi talar olika språk, är det den största sorg. Våra språk måste därför enas om vi skall kunna förverkliga den ideala värld som en global familj som kan hedra Kristus som vår Sanna förälder vid Återkomsten.

Som vi förklarar i händelsen med byggandet av Babels torn, uppstod kaos i våra språk när vi upphöjde satans vilja. Principen om Återupprättelse genom gottgörelse kräver att vi deltar i byggandet av Guds torn och glorifiering av Guds vilja som ett sätt att förena alla språk.

Baserat på vilket språk kommer alla språk att förenas? Svaret på denna fråga är uppenbar. Barn bör lära sig sina föräldrars språk. Om Kristus verkligen återvänder till landet Korea, då kommer han säkert att tala det koreanska språket, som sedan kommer att bli hela mänsklighetens modersmål. Så

småningom bör alla människor tala Sanna Föräldrars språk som sitt modersmål. Hela mänskligheten kommer bli ett enda folk och använda ett enda språk, vilket skulle innebära en global nation under Gud.